ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XII, бр. 103 (1267) | Събота, 2 септември 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Една вечер, в която оживяха битките за свободата...

В четвъртак вечерта в село Голеш се състоя вълнуваща среща между комунисти и комсомолци от района на общината. Тя бе организирана от общинския партиен комитет по случай 23-годишнината от победата на деветосептемврийското народно антифашистко въстание и петдесетгодишния юбилей на Великата октомврийска социалистическа революция.

Отрано към читалищния салон заприиждаха хора. Всички с трепет очакваха да започне срещата. Ала най-нетърпеливи бяха комсомолците. Те за първи път се събираха на такава среща и естествено бе да се вълнуват...

Пред присъствуващите секретарят на общинския партиен комитет Алекси Кудинов говори за значението на девотосептемврийската победа в развитието на страната ни по пътя на социализма. Говори за големите успехи, които постигна нашият народ под ръководството на славната Комунистическа партия през годините на народната власт, за безкористната помощ на съветските народи, за вечната дружба между българи и руси. Разказа за активното участие на комунистите и комсомолците от общината за възхода на кооперативното стопанство, за тяхната работа по издигането на културния облик на селата от района. Комунистите и комсомолците от Голешката община дават своя принос за въвеждането на новстите в селското стопанство, борят се за увеличаване благата на кооператива, за по-радостен живот.

Секретарят на общинския комитет на Комсомола Димо Петров приветствува участниците в срещата и изрази голямата благодарност на комсомолците към Партията, която им създава прекрасни условия за творчески и съзидателен труд, за бащински те грижи, които тя полага за младото поколение. Той заяви, че комсомолците от общината ще посрещнат 50-годишнината на Великия октомври и Единадесетия конгрес на Комсомола с дръзновени дела.

... На трибуната застана другарят Боян Михнев, член на Бюрото на Окръжния комитет на Партията и председател на Окръжния комитет на Отечествения фронт. Той разказа спомени за своето участие в антифашистката борба, за героизма на хилядите знайни и незнайни борци, дали живота си за щастието и радостта на прекрасната ни Родина. За дълго ще останат в сърцата и душите на присъствуващите онията мигове на себеотрицание, проявени от смелите партизани и партизанки в битките с фашистите, за да възтържествува днешната свобода.

Слушат всички и ведно с разказвача се пренасят в онията дни и години, когато комунисти и ремсисти воюваха с оръжие в ръка срещу врага, когато с живота си чертаеха контурите на днешния ни щастлив живот. Техният подвиг вдъхновява и днес. Дава сили и криле, за да крачим по-уверено напред...

Присъствуващите благодариха на другаря Михнев за хубавия разказ. В знак на благодарност му подариха букет от свежи цветя и завързаха червена пионерска връзка.

Вечерта на двете поколения ще остави незаличими следи, ще напомня вечно...

Вълчо РАДЕВ

Прибират царевица

Кооператорите от с. Дучавец усилено прибират царевицата от френския хибрид „Инра". Едновременно с прибирането на зърното се прибират и стъблата, които се силажират. Площите се освобождават и веднага подготвят за сеитба на есенници. Прибирането на царевицата от този хибрид ще завърши само за няколко дни.

Найден ГЕОРГИЕВ

ТРУДОВИ ДЕЛА ПРЕД ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА

Работят по плана за октомври

Когато посещавам цеховете на промкомбинат „Камъшит, най-много се застоявам в цеха за фина керамика. Привличат ме стотици сувенири с разнообразието и красотата си. Обичам да наблюдавам как безформеното парче глина, притискано ту от едната страна, ту от другата, се превръща във фигура, събрала майсторството на своя създател.

Този цех е сравнително млад. Историята му е три-четири годишна, не повече. Но понякога, когато работата е приятна на работниците, годините не играят роля в успехите на колектива. А цех „Фина керамика" има какво да се похвали. Той се отличава не само с това, че продукцията му не застоява в складовете на промкомбината, че качеството на изработката е висока, че асортиментът на изделията е разнообразен. Тук е създадена вече традиция керамиците да бъдат винаги в челните редици на съревнованието. Една малка справка в отчетите ми показва, че цехът нито веднаж не е останал с неизпълнен план. Нещо повече — ако се събере надплановата му продукция от миналите години, ще се окаже, че работниците изпълняват сега плана си за 1968 година.

И сега, в навечерието на два десет и три годишнината от Девети септември, традицията продължи. Колективът рапортува пред ръководството на предприятието, че вече е изпълнил деветмесечния си план и работи по задачите за месец октомври. Той е произвел продукция за 119 000 лева, при план за деветте месеца 110 000 лева. В чест на петдесетгодишнината от Октомврийската социалистическа революция керамиците обещаха да дадат надпланова продукция за 16 000 лева и до 7 ноември да изпълнят и годишния си план.

Двете бригади — тази на Галя Коларова и на Мария Кабаиванова, са в упорита надпревара. Бригадата на Галя засега е със 7 процента пред бригадата на Мария, но крайният резултат от съревнованието трудно може да се определи, защото знамето постоянно преминава от едната в другата бригада.

В показателите на съревнованието най-голямо значение е отдадено на качеството на продукцията, затова сувенирите с успех се продават на пазарите в 10 страни от Европа, Азия, Африка.

Еленка ПЕТРОВА

НЕ ОТСТЪПВАТ ЧЕЛНОТО МЯСТО

Цехът за плоскости от ДИП „Текстилни влакна" — Тутракан се откроява ярко от останалите цехове в предприятието. Общото неизпълнение на плана през последните месеци на годината не намали успехите му. Колективът, решил упорито да се бори за челното място между цеховете в Тутракан, непрекъснато увеличава производството и подобрява качеството. Преди няколко дни той рапортува, че е дал вече 590 кубически метра плоскости над плана и че в чест на петдесетгодишнината от Октомврийската революция ще изпълни годишния си план до първи ноември.

Голяма е ролята за успехите на цеха на добре организираното съревнование в чест на празника на свободата Девети септември. Преходните знаменца непрекъснато сменят своите стопани. Засега най-добри постижения има смяна „Гагарин" с бригадир Станчо Костадинов. Тя даде най-голямо количество надпланова продукция. Васил Димитров Георги Савов, Иван Минчев и още много други са най-старателните и служат за пример на всички работници в предприятието. Успехите на колектива се дължат и на добрата организаторска работа на началника Михаил Савалиев. В преддеветосептемврийските дни работните помещения са негов втори дом — готов е да помогне на всеки, да отстрани повреда на машините, да създаде организация.

Работниците от цеха за плоскости са решили да не отстъпят първенството до края на годината.

Стоянка БОЕВСКА

НАДПЛАНОВА ПРОДУКЦИЯ ЗА 268 000 ЛЕВА

Работниците от консервния комбинат на „Булгарплод" — Силистра и тази година се включиха активно в социалистическото съревнование. Задачите бяха определени още през първите месеци — да бъде преизпълнен планът за обема на продукцията, да бъдат направени най-малко разходи и да се повиши качеството на консервите, компотите и конфитюрите. За изпълнението им бе подчинена цялата административна и масово-политическа работа. През зимните дни бяха направени десетки тонове сърми и консерви от боб, предназначени за износ в Съветския съюз.

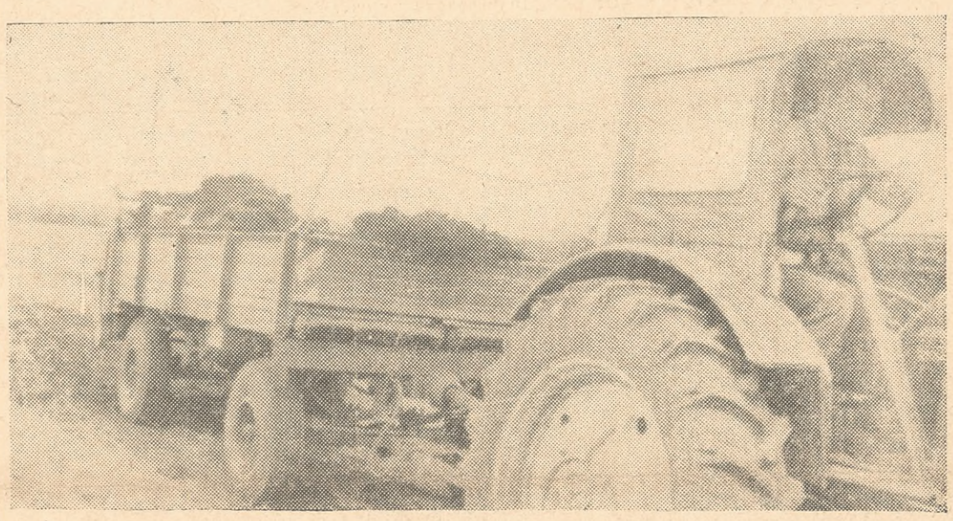
Партийната, профсъюзната и комсомолската организации на събрания по цехове и участъци разясняваха плана за годината, а после периодично отчитаха резултатите от трудовата надпревара. На най-добрите работници и работници бяха присъдени звания „ударник на комунистическия труд", „качественик", и „най-добър в професията".

Както всяко предприятие, така и консервният комбинат си има свои трудности. Не всякога суровината пристигаше по установените графици, не всякога достигаха хората и не всякога плодовете и зеленчуците отговаряха на качествените изисквания. Въпреки трудностите, обаче, колективът ритмично изпълняваше месечните и тримесечните планове.

Голямата битка започна в края на месец май. Стотици тонове череши, кайсии, домати и други видове зеленчуци и плодове бяха преработени в късо сроковe.

В дните пред двадесет и три годишнината от Девети септември пламъкът на съревнование то обхвана всички работници. В първите редици бяха бригадите за комунистически труд и в цеха за амбалаж, и в стерилния цех, и във вакуумния участък. С общите усилия на всички предприятието предсрочно изпълни плана за осемместието, като даде надпланова продукция за 268 000 лева.

Иванка МАНОЛОВА

Една от главните задачи в кооперативното стопанство сега е извозването и разпръскването на оборския тор в полето.

НА СНИМКАТА: Трактористът Стоян Недев от Растителнозащитната станция — Силистра извозва и механизирано разпръсква оборски тор в блоковете на ТКЗС с. Ситово.

ПРИ ДОБРА ОРГАНИЗАЦИЯ

През тази година кооперативното стопанство в с. Ширково има да прибере слънчоглед от 8 000 декара. От навременното освобождаване на тези площи зависи и подготовката на земята за есенната сеитба. За да се извърши навреме всичко това, в работата ще вземат участие 11 комбайна.

За първи път тази година в блоковете със слънчоглед навлязоха машините още на 25 август. Въпреки че семената не са напълно изсъхнали, вършитбата на слънчогледовите пити не спира. Целта е продукцията да се доизсуши на площадките, а оттам веднага да се извози, за да не става натрупване. В край на сметка да се спечели време и за есенната сеитба.

За да се осигури постоянен ход на работата, към комбайните са прикрепени 12 ремаркета, а други 15-16 камиона са предвидени да извозват почистените семена. Почистването на слънчогледа на площадките става с три машини ОВ—20 и три ОВ—10. Постоянно работят и двете комбинирачи веялки за отсевки.

В работата не липсва контрол и борба за беззагубно прибиране на слънчогледа. След машините постоянно вървят хора, които освен че прибират питите от предварително легналите стъбла, следят и за пилеенето на зърното, като при най-малкото разхищение комбайнът се спира, за да се отстрани недостатъкът.

За няколко дни в стопанството е прибран 800 декара слънчоглед, който е добре складиран на седемте бетонни площадки, като за всяка от тях има осигурен брезент за покриване в случай на нужда. Ако се наложи, за склад ще бъде използувана и самолетната писта в района на стопанството.

В случай, че не се разреши да возим слънчогледа в насипно състояние — сподели главният агроном на стопанството Курти Малчев, — значително ще ускорим освобождаването на площадките и ще съкратим използуването на работната ръка. Имаме на разположение три зърнотоварача.

Сред бригадите в стопанството най-добре се решават задачите в тази на с. Йорданово, където е бригадир Стоян Желев. Тук работят три комбайна, а събраният слънчоглед е добре съхранен. На освободените площи стъблата се валират, за да изсъхнат, а след това се събират с машини и изгарят.

Никола ИВАНОВ

Предсеитбената подготовка на почвата сега е най-важна задача за механизаторите от ТКЗС — Сокол.

НА СНИМКАТА: Трактористът Бедри Исмаилов от с. Косара изорава площите, освободени от коноп, като едновременно ги бранува с тервелски брани.

НА МЕЖДУНАРОДНИ ТЕМИ

Америка под ударите на собствените си бомби

Лавини от бомби падат над Ханой, но те поразяват първо самата Америка. Нейният престиж, нейният авторитет, нейните високопарни декларации от времето на американската революция за „свещените права на хората за свобода и независимост" — всичко е погребано под развалините на мирни градове и телата на невинните жертви. Съвестта на Америка е изпъстрена с димящи, окървавени ями.

Американците, които се опитват да запазят за бъдните поколения остатъците от неразрушената от бомбите съвест, искат войната във Виетнам да бъде призната „за аморална и неконституционна". В Англия лейбъристките членове на парламента бомбардират партийното ръководство с искания за срочно свикване на парламента, за да заставят правителството да се разграничи от американския геноцит във Виетнам. В Париж печатът призовава към решително въздействие върху Вашингтон с цел да се прекрати безразсъдството. В Москва във връзка с новите престъпления на американските „ястреби" ръководещите кръгове правят съответните изводи и заявяват, че всяко ново действие на САЩ по пътя на ескалацията на войната във Виетнам „неизбежно ще повлече след себе си необходимите контра крачки".

Отчаянието, с което Белият дом се хваща за лоста на „ескалацията", повече от когато и да било свидетелствува за неспособността на американската външна политика в нейния сегашен вид да приеме предизвикателството на времето. Можем изцяло да се съгласим с ония наблюдатели, които смятат, че американската политическа машина е тръгнала по пътя на неограниченото разширяване на войната и няма нито управление, нито конституционни спирачки, които биха й позволили да се спре и да свърне от този път.

Възниква въпросът: кой или какво ще помогне да бъдат свестени „ястребите" и техните пленници в Белия дом? Виетнамските патриоти — народът на Демократична република Виетнам и бойците от Националния фронт за освобождение на Южен Виетнам са решени повече от когато и да било друг път да разгромят чуждата интервенция. Поддръжката на тези сили от страна на Съветския съюз и на другите социалистически страни ще нараства.

Обаче нито един народ в света не може повече да се смята за страничен наблюдател. Геноцитът си е геноцит. Всяка американска бомба приковава към позорния стълб не само Америка. Тя измъчва съвестта на цялото човечество. И главно то е, че всяка крачка, предприемана при „ескалацията", не може да не води до нови заплахи от по-широка война, за да не кажем от война всеобща. Тази война може да дойде до прага на всеки дом. И затова във всеки дом на земята още сега трябва да се даде сметка за тази заплаха и да се направи съответният извод.

Американските действия във Виетнам, пише лондонският „Таймс", са резултат от „старото заблуждение, че народ, който се сражава за онова, в което вярва, може да бъде накаран да заговори за мир, ако го ударим по-„силно". „Таймс" знае за какво говори. Старата Англия има многовековен опит в отношенията си с подвластните народи, които в края на краищата изтръгнаха от своята владичица правото да решават своята съдба. Това е честно признание. Също такава „мъчителна преоценка" доведе Франция до решението да се махне от Виетнам през 1954 година.

Направили ли са или правят ли съюзниците на Америка всичко, което е необходимо да я спрат, за да не премине към световна война? От необходимостта да дадат отговор на този въпрос не може да се измъкне нито една от столиците от двете страни на Атлантическия океан, както и нито една от онези азиатски столици, които се смятат за партньори на Вашингтон.

Спартак БЕГЛОВ,
политически наблюдател на агенция „Новости"

БЪДИ В ТРЕВОГА

ПРИБИРАНЕТО НА СЛЪНЧОГЛЕДА ИЗОСТАВА

Настъпиха решителни дни за прибирането на слънчогледа — една от основните пролетни култури в нашия окръг. В кооперативните и държавни стопанства тя заема площ от 171 000 дка. В продължение на редица години с изпълнението на тази задача винаги се закъсняваше. Това ставаше причина от една страна за разпиляване на част от реколтата, а от друга за забавяне подготовката на площите за есенната сеитба и на самата сеитба.

Ще се повтори ли същата грешка и през тази година? Данните показват, че в много стопанства тя вече се повтаря. Въпреки че е втори септември, в окръга реколтата е обрана само от 28 000 дка. Това представлява около 16 на сто от площите на слънчогледа. Има кооперативи като ТКЗС Алфатар, Кайнарджа, Ситово, М. Преславец и други, които подхванаха присърце тази задача и вече са обрали реколтата на по-голямата част от площите.

Но има и такива стопанства като ТКЗС Алеково, Голеш, Главиница, Дулово, Мерден, Окорш, Секулово, както и ДЗС „Родопа", „Я. Забунов" и Окорш, които все още не са започнали прибирането на слънчогледа или ако са започнали, са в самото начало. Сред специалистите и ръководителите на тези стопанства се шири мнението, че слънчогледът е зелен. И миналата година по това време много ръководители и специалисти твърдяха същото. Но само след няколко дни те трябваше да отчетат, че са закъснели, че посевът е презрял и зърното за почва да се рони.

Проверките, които се извършиха от специалисти на Окръжния народен съвет, показват, че няма стопанство в което да не са готови за прибиране най-малко 1 500—2 000 дка. Трудно е да повярваме, че в ТКЗС Голеш или Алеково всичкият слънчоглед е зелен, когато в съседните на тях стопанства Кайнарджа и Алфатар е обрана реколтата от 2 000—3 000 дка. В ТКЗС — Главиница са реши ли първо да приберат цвеклото, а после слънчогледа, без да правят сметка за последиците от това. При добра организация прибирането и на двете култури може да върви с бързи темпове. Беритбата на слънчогледа се извършва изключително с машини, без да се отнема работна ръка необходима за ваденето на цвеклото.

В някои стопанства прибирането на слънчогледа започна, но изпълнението на тази задача върви с много бавни темпове. Така например в ТКЗС Ст. Кайнарджа, Зафирово и Ст. село са гожънати само по 200-300 дка. В тях не е създадена пълна мобилизация за изпълнението на тази задача.

Закъсняването с прибирането на слънчогледа не може да бъде оправдано с никакви обективни причини. То се дължи преди всичко на неправилното разбиране на този въпрос от страна на някои ръководители и специалисти. Такова разбиране трябва час по-скоро да се преодолее и се направи всичко възможно за ускоряване прибирането на тази култура. Това мероприятие да се счита от стопанските ръководства като най-важна за този момент задача. Не трябва да се забравя фактът, че колкото по-навреме започне беритбата на слънчогледа, толкова по-големи са възможностите да се избегнат загубите на зърно.

Всички определени за жътва на слънчоглед комбайни трябва веднага да навлезат в блоковете. Да се създаде добра организация и им се осигурят достатъчно транспортни средства, за да не се стига до излишни престои. При най-разумно използуване на работното време съществува възможност всеки ден в окръга да се прибират по 20 000-25 000 дка слънчоглед.

Веднага след жътвата площите трябва да се почистват по всички възможни начини от стъблата, да се наторяват и незабавно изорават. Те да се доведат до такова състояние, че да бъдат още отсега напълно годни за сеитба. Своевременната и висококачествена подготовка на площите на слънчогледа, който е един от основните предшественици на есенните посеви, е важно условие за получаването на високи добиви от тях през идната година.

партиен живот

Непрекъсната да е грижата за партийните групи!

Напоследък все по-голямо внимание се отделя на ролята и задачите, които решават партийните групи. Посредством тях партийните организации се свързват с всеки комунист, съдействуват да се развива неговата активност и самоинициатива.

Общинският партиен комитет в с. Кайнарджа организира съвещание преди няколко дни, на което секретарят на комитета Димитър Вълчев направи оценка на досегашната работа на най-добрите партийни групи от района на общината, утвърдили се като дейни и инициативни помощници на партийните организации. Отчетено бе, че грижите на бюрата на първичните партийни организации при животновъдството, при първа и втора полевъдна бригада в Кайнарджа не са отишли напразно. Партийните ръководства следят и направляват информират партийните групови отговорници за главните задачи, които се решават от бригадите и фермите, интересуват се от изпълнението на производствените планове, от отстраняването на слабостите.

Не е изоставена политическата работа в партийните групи. Те намират време да се запознаят с най-интересните събития от вътрешен и международен характер. Разностранна е дейността на партийната група при свинефермата в с. Кайнарджа с отговорник Тодор Тончеклиев, който работи тук от 4-5 години. Тази партийна група се е утвърдила като една от най-активните. Комунистите от свинефермата редовно биват информирвани за работата, запознати са отблизо с изпълнението на производствения план, четат вестници, грижат се за възпитанието на членовете на колектива, работят за утвърждаване на движението за комунистически труд. Партийната група е постигнала добри резултати в сплотяването на колектива и създаването на другарски отношения.

За работата на комунистите от първа краве ферма в с. Кайнарджа говори Дойко Георгиев, партиен отговорник. Много усилия са положили комунистите от групата, за да преодолее изоставане фермата. В последно време от изоставащата тя се нареди на първо място по изпълнението на плана за млеконадоя. Особено внимание партийната група отделя за заздравяването на отношенията в колектива, при подпомагането на изоставащите.

Бригадирът на втора краве ферма в Кайнарджа Павел Георгиев разказа как търси помощта на партийната група при преодоляването на трудностите по гледането на кравите. Той сподели загрижеността на комунистите за недостатъчната помощ, оказвана от главния зоотехник, който рядко посещава фермите.

Разказано бе и за добрата работа на други партийни групи. Секретарят на първичната партийна организация при животновъдството в с. Кайнарджа Александър Шербанов говори за работата на партийното бюро за повишаване самодейността на партийните групи, за издигането на техния авторитет. Той сподели, че в партийния печат твърде малко място се отделя на партийните групи в селското стопанство.

В своите изказвания присъствуващите се спряха на ролята на партийния групов отговорник, на неговата подготовка и помощта, която следва да му се оказва от партийното бюро, бригадира и завеждащ фермата. Това е необходимо, за да бъде той информиран по всички въпроси и навреме да ги поставя за обсъждане от групата. Да се отделя по-голямо внимание от партийното и стопанското ръководство на предложенията на партийните групи. Направено бе предложение общинският партиен комитет да организира семинар с партийните отговорници, за да се изучава и обменя положителният опит на партийните групи от други комитети и окръзи.

Секретарите на първичните партийни организации в Светослав, Войново и Зарник бяха критикувани за слабата им работа с партийните групи. Територриалната първична партийна организация в с. Кайнарджа не се интересува от работата на партийните групи при селсъвета и потребителната кооперация. А те не работят лошо. Секретарят на тази първична партийна организация Тодор Константинов работи в пощата, а там партийна група не развива почти никаква дейност.

Условията на работа са еднакви в цялата община. Но не е еднаква работата на бюрата на първичните партийни организации и особено на техните секретари. Това налага общинският партиен комитет да прояви по-голяма взискателност и нетърпимост към онния секретари на първични партийни организации, които досега са подценявали работата на партийните групи. Наред с това партийните бюра да полагат повече грижи и внимание за повишаване самодейността и самоинициативата на партийните групи.

Борис БОБЧЕВ

Иде комсомолски конгрес

Равносметката е добра

В продължение на една седмица комсомолските дружества в Машиностроителния завод „Стомана" в Силистра проведоха събрания, които се превърнаха в откровен разговор за работата пред XI конгрес на ДКМС. Равносметката е радостна. Мероприятията, които се приеха от заводския комитет и дружествените комитети на Комсомола в чест на 50-годишнината на Великия октомври и XI конгрес на ДКМС, се изпълняват.

Всяко лично обещание е поставено в специална рамка на работното място, а обещанията на дружествата — в комсомолските кътове. Уверен в силите и възможностите на младежите, заводският комитет изпрати рапорт-обещание до ЦК на ДКМС. Едновременно с това бе поставено като основна задача работата по организационното укрепване на комсомолските дружества.

Трябва да отбележим, че всички дружества не започнаха с еднакво темпо осъществяването на мероприятията. Комсомолските секретари Васил Гълчавов, Валентин Владимиров и Петър Стоянов не съумяха още в началото да разгорят съревнованието във всяка група, да привлекат чрез различни форми и инициативи всички комсомолци. Някои младежи отбягват от трудните за изпълнение задачи.

Засега най-добре работят комсомолците от дружеството със секретар Иван Василев. Те проведоха другарска среща с комсомолци от промкомбинат „Камъшит", посетиха музейната сбирка в Тутракан и гробницата край с. Шуменци. Първи в завода започнаха разговора „Дългът на младия човек в нашето общество". В предконгресното съревнование все повече укрепва своите редици и дружеството със секретар Христо Ангелов. То редовно организира събрания по актуалните въпроси на международното положение, посещават се колективно филми. В дружеството със секретар Кънчо Стефанов е поставен много добре въпросът за обучението на младите работници. Така например Васил Александров предава опита си на Панчо Димитров, Назми Якубов — на Нягол Петров и др.

Социалистическото съревнование сред комсомолците се разгръща все повече. Няма съмнение, че те ще посрещнат достойно 50-годишния юбилей на Великия октомври и своя конгрес.

Антон АЛЕКСАНДРОВ
(наш кореспондент)

Изпълнена задача

Колективът на овцеферма та в село Пожарево пръв в района на Тутраканското стопанство приключи случната кампания при овцете, която се проведе само за 22 дни. За това спомогна много добрата и навременна подготовка на стадата. Първи приключиха с това мероприятие овчарите Петко Кирилов и Сава Йорданов.

Навреме изпълнената задача ще осигури получаването на ранни агнета. От това в стопанството ще постъпят по-големи доходи. Целта на овчарите е да направят тяхната ферма високо рентабилна.

Живко ТРУШЕВ

Младият фрезист Георги Славов е един от най-добрите производственици в Завода за металорежещи машини. Той постоянно усъвършенствува своето майсторство в професията. Своите трудови успехи посвещава на предстоящия Единадесети конгрес на Комсомола.
Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Храна за зимните дни

Повече от седмица едно след друго се нижат ремаркетата, пълни със силаж. Те идват от полето в стопанския двор на бригадата в с. Падина, за да разтоварят и съхранят в силажните ями сочната храна за животните през студените зимни дни.

Не стихва край траншеите глъчката и тогава, когато настъпи нощта. А тракторист Илия Митев повече от месец не знае почивен ден. Това не му пречи да бъде винаги весел и закачлив с хората.

В напрегнат труд, закачки и смях неусетно се пълнят силажните ями. „Ден година храни" — казва народът. Затова сега всички бързат пред празника на свободата Девети септември и 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция, да осигурят на 1 260-те овце и 50 телета добре консервирана храна за зимата.

Дилавер КАБИЛОВ

Един от най-добрите доячи в с. Грънчарово е Неделчо Димитров.

За седем месеца той е надоил 26 т мляко, при годишен план 39 тона.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ДА ОГРАНИЧИМ ЗАГУБИТЕ ОТ ВРЕДНИТЕ ГРИЗАЧИ

Напоследък се отделя голямо значение на борбата с вредните гризачи. В края на м. г. в София се организира национално съвещание по този въпрос. Бе издадена инструкция за провеждане на дератизация при по-високи изисквания.

В съответствие с това ОНС организира на 12. V. 1967 г. окръжно съвещание с агрономите и ветеринарните лекари от окръга, след което се проведе показно изтравяне на дератизация в свинефермата на ТКЗС — Калипетрово. От заложените 250 примамки бяха изтровени повече от 1 200 плъха.

Пред специалистите на окръга е поставена задача да се пристъпи към извършване на масови дератизации, с оглед намаляване щетите от вредни гризачи във фермите, складовете за храни и посевите.

От данните, с които разполагаме, се вижда, че направеното досега е съвсем недостатъчно. Още повече, че към Окръжната ветеринарна лечебница — Силистра е сформиран отряд за дезинфекция и дератизация. За съжаление той не е обхванал още задачите си. Неза доволителна е и дейността на участъковите ветеринарни служби в борбата с гризачите. Сравнително добре е подета тази задача от ветеринарните органи в Айдемир, Калипетрово, Бабук, Белица, Иширково, Главиница, Ситово, където началните успехи са насърчителни. Повече от службите обаче подценяват този въпрос, работи се стихийно, неорганизирано и не се отчитат резултатите.

Гризачите са преносители на много опасни болести по хората и животните, каквито са туларемията, чумата, лептоспирозите, трихинелозата, бруцелозата и др. Това ги прави особено опасни.

Те причиняват и огромни стопански щети, тъй като са твърде лакоми. Един плъх например изяжда за 1 година над 25 кг зърно. Гризачите увреждат и посевите и при масово размножение могат да унищожат до 80-95 процента от реколтата. Те не само изяждат част от хранителните продукти, но ги увреждат и правят негодни за използване. Освен това за да пилят зъбите си, които растат ежедневно, непрекъснато гризат всякакви предмети— инсталации, скъпи апарати и др.

През последните години в животновъдните ферми и в населените места плъховете се появиха масово. Това дава основание за сериозна тревога. Във фермите, според проучвания на наши специалисти, те изяждат до 50 процента от храната, предназначена за животните. Много са случаите, когато изяждат и голям брой прасенца и пилета. Освен това, наблюдава се масовото им разпространение и в мелкомбината, кланиците, млекопреработвателните предприятия, хладилниците и складовите помещения за съхранение на хранителни продукти, кухните, мазетата и други.

Подценяването на борбата с гризачите и бързото им размножение благоприятствуват за масовото им разпространение. Една двойка плъхове годишно може да даде потомство от около 800 броя.

Мерките за борба се подразделят на предпазни и изтребителни. Във ветеринарно отношение едно от основните условия за успешна борба е създаване на такива санитарни условия във фермите и складовете, които биха лишили гризачите от храна и скривалища, способствуващи размножаването им. За това е необходимо да се поддържа чистота в помещенията. Остатъците от хранителните продукти трябва да се събират своевременно. Продуктите да се съхраняват в помещения, недостъпни за плъховете — подовете да се правят от твърд материал — бетон, фугирани тухли и други.

Успехът в изтребването на тези вредители зависи преди всичко от работата на хората, които провеждат дератизацията. Те трябва правилно да извършват всичко и добре да са запознати с научната обосновка на този въпрос. Дератизация трябва да се извършва само под ръководството на ветеринарен или медицински лекар, агроном или инструктор-дератизатор, за да се избегнат нежелани инциденти. Успехът зависи и от санитарно-хигиенното състояние на обекта, действието на употребените химични вещества и отрови, от вида на гризачите и избора на хранителната примамка. Особено важно условие е поставянето на примамките да стават на едно и също място. Така се притъпява предпазливостта на гризачите. Обитаваните дупки не трябва да се запушват. По този начин се запазват ориентировачните дири за новите колонии плъхове, заселили се там. Трябва да се запушват тези дупки и цепнатини, които не се използуват от гризачите. При наличност на плъхове, обитаващи определени огнища, е наложително да се извършва огнищна дератизация с прилагане на комплексни методи на борба.

Ползвайки се от излязлото през т. г. ръководство на д-р Курудимов, ветеринарните служби от окръга трябва да организират цялостно и системно унищожение на гризачите по фермите. Сега, преди зазимяването на животните, акциите по унищожаването на плъховете трябва да бъдат най-успешни. В тях трябва да се включат всички служби и органи, имащи отношение към този въпрос.

Д-р Станко ИВАНОВ

Майор Вихър

Юлиан Семьонов

Германия растеше и се шируваше невиждан досега в историята на човечеството масов, стихиен протест, който отначало се изразяваше в пасивно отношение към работата, а след това прерасна в съзнателен саботаж. Сведенията, представяни от ръководителя на трудовия фронт Заукел на Мартин Борман, разкриваха внушителна картина на успехи: милиони хора бяха докарани в райха от всички краища на Европа. Но ако се сравнеше производителността на труда на един немец, то в крайна сметка тя се равняваше на производителността на труда на сто, че и на сто и петдесет чуждестранни работника. Немецът работеше за себе си, но работейки, разбираше в името на какво работи: не само в името на победата на фронта, но и в името на онези марки, които ще му дадат възможност да си купи нов гарнитур, велосипед или автомобил. Чуждестранният работник работеше за врага, първо, и второ, даже и онези най-неустойчиви, готови да отидат на компромис в името на материалните блага, получаваха по сметка ненужни неща и дървени обувки.

Веднъж механикът Ленц каза на Богданов:

— Ако зависеше от мене, бих ви плащал като на немците: тогава сигурно бихме победили. Даже маймуната в зоопарка прави фокусите си за бонбон. Защо смятат, че чужденците ще работят за празни неща? Ти би ла врано, защо все така се облизваш.

Богданов мълчеше, продължавайки да лъска „опел-капитена". През годините на пленничество той се научи на златното правило: „Мълчи, слушай, запомняй". И това е всичко.

— Почакай — каза механикът. — Я дай аз. Не триеш съвсем правилно.

Той взе от Богданов парцала, натопи го в полировачната вода и почна да лъска не с бързи, както при Степан движения, а с бавни кръгове, сякаш миеше гръбчето на своето дете.

Степан често работеше сам в гаража. Той можеше и болтовете в моторите да разхлаби и писък в двигателя да сипе, и нипела да отвърти, но Коля, когато се видяха последния път, му забрани категорично да прави това.

— Всичко разбирам — каза Коля, — всичко разбирам. Жара си поохлади, но се дръж. Така ще провалиш цялата ми игра. Няма смисъл да се загива за глупости.

— А какво да правя? Така не мога.

— Аз ти обясних: интересува ме кой кара тези коли, къде пътува, фамилиите на шофьорите, на техните господари. И сасапьорите, сапьорите... Интересуват ме сапьорите и „СС".

Те се срещаха вечер, в къщичката на Крися, където живееше Богданов. Крися, слабичка, белична, синеока, двадесетгодишна, беше тиха-тиха, като мишка. От своята къща почти никога не излизаше, движеше се из стаите някак си с рамото напред, също много тихо, стъпваше нечуто и движенията ѝ бяха закръглени, тихи и предпазливи.

Тя стана такава оттогава, когато се сближи с един немец. Той се наричаше Курт Апел и беше също тъй синеок, слабичък бял — съвсем момче.

— Разбирам всичко — казваше той, — при тебе ще идвам само нощем. Няма да те позоря със себе си, Мишка.

Той я наричаше Мишка и лицето му ставаше като на светец: чисто, светло, ласкаво.

Преди да се срещнат, Крися беше свързана с хората на Седой. Тя беше весела, говореше високо, ходеше, както всички хора, а не така, както сега — изплашено и свито. А когато се появи Курт, тя се затвори, престана да се среща със своите другари по нелегалност, особено след онзи ден, когато Седой чрез свръзката я помоли да даде информация, добивайки я чрез немеца. Тогава Крися каза:

— Аз го обичам, не мога така. Аз не съм някаква продажница...

— Разбираш ли какво говориш? — попита свръзката.

— Ако не разбирах...

— Родината, значи, продаваш?

Свръзката беше на седемнадесет години. Той стана от стола и удари Крися по бузата, а след това се изплю в краката ѝ и каза:

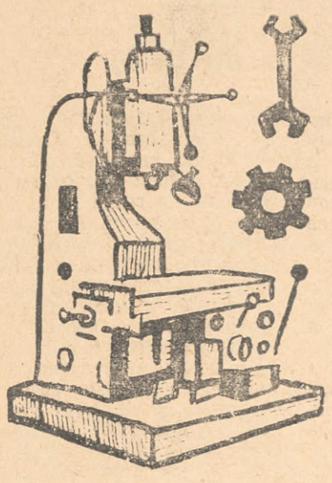
— Ех, ти!... Кръстава немска постелка!..

Когато Седой узна за това, ядоса се много, но не отиде при Крися, защото не знаеше как ще го посрещне сега. А тя чакаше. А след това престана да чака. Започна да ненавижда деня: струваше ѝ се, че през деня трябва да я убият за измяна. През деня очакваше нощта. При нея идваше Курт и Богданов чуваше как нощем тихичко приказваха или говореше само немецът, успокояваше я, плачеща, или тихичко, на разсъмване, тя се смееше със странен, вибриращ смях, даже не можеше да се разбере веднага: плаче ли, или това е истерика.

Степан слушаше дълго как шептяха, и колкото повече времето минаваше, толкова по-точно у него се създаваше впечатлението, че те разговарят като деца и се обичат един друг с тази изчезнала през годините на войната чиста детска любов, където всичко идва не от желанието да се забрави, а от този отминал в небитието свят.

(Следва)

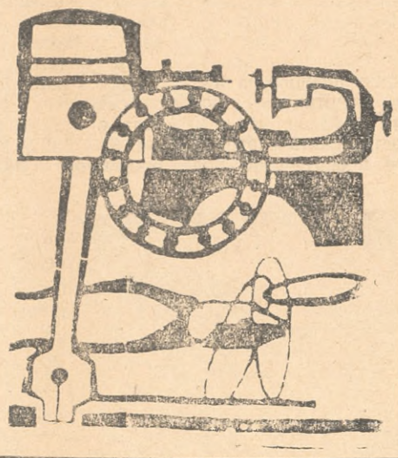
ДЪРЖАВЕН МАШИНОСТРОИТЕЛЕН ЗАВОД „СТОМАНА“ — СИЛИСТРА

Ръководството на заводас радост поздравява работниците, техниците, инженерите и служителите по случай празника на Свободата

9 Септември

Колективът на машиностроителния завод „Стомана“ винаги е бил в челните редици на социалистическото съревнование. Той изпраща на вътрешния пазар и за износ продукция за милиони лева. Качеството — това е основното в неговата работа. Затова в леярната постъпват поръчки от много предприятия и тя засега е една от най-големите в страната.

Машиностроителите от „Стомана“ са горди с постиженията си през първото шестмесечие на годината. С гордост те ще посрещнат и празника на Свободата Девети септември.

Нека бъде весел празникът на всички!

Промкомбинат „Камъшит“ — Силистра

Двехилядният колектив на промкомбината с радост чествува двадесет и три годишнината от голямата победа на

Забележителни са успехите му — плод на Свободата. Пирографирани изделия, сувенири от керамика и стъкло, папурени чанти и шапки, предмети, изплетени от ракита, кукли и каширани стъкла — произведения за стотици хиляди лева напускат цеховете, за да зарадват с красотата си ценителите на майсторството. Голям е броят на страните, в които изделията на „Камъшит“ намират добър прием. Големи са стремежите и желанията на колектива. Затова тук има толкова много първенци, ударници, качественици. Починът за работа със собствен качествен щемпел има много привърженици. В движението за комунистически труд участвуват стотици работници.

Ръководството на предприятието с радост приветствува тях и целия колектив със светлата годишнина и им пожелава радост и щастие.

ПРОМКОМБИНАТ „ТЕКСТИЛ“ — СИЛИСТРА

В цялата страна вече са известни произведенията на промкомбинат „Текстил“. Жакардовите килими, фъканата бродерия, вълненият трикотаж, в които е отразено майсторството на колектива, са желани във всеки дом. Сръчните ръце на тъкачките не смогват да изпълняват многобройните поръчки. Художественият колектив създава все нови и нови модели, разнообразява асортимента, като майсторски съчетава цветове и материя.

Празника на Свободата работничките и работниците от промкомбината ще честуват с големи трудови успехи. Те редовно преизпълняват производствения план и повишават качеството на продукцията. В челните редици ще се наредят ударниците, качествениците и хората от бригадите за комунистически труд. Тях и целия колектив поздравяваме с големия празник

9 СЕПТЕМВРИ

и им желаем още по-ползотворна работа, още по-големи успехи.

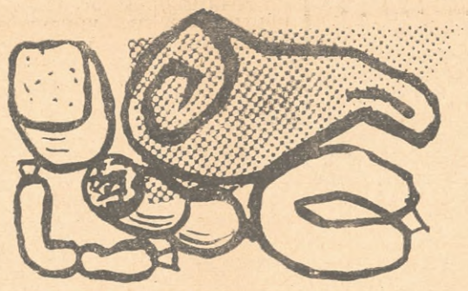
ОТ РЪКОВОДСТВОТО

Държавно стопанско предприятие „Родопа“ — Силистра

С чувство на голяма радост приветствуваме работническия колектив, животновъдите и кооператорите от Силистренски окръг с най-светлата дата от нашата история

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

Нашите успехи са неделими от успехите на Родината. И в изкупвателната дейност, и в производството, и в търговията, трудовият ни колектив влага творчество и самоинициатива. За това спомагат новата система на ръководство и вътрешно стопанската сметка, които внедрихме и успешно прилагаме. Осигурихме призпълнение на плана за обема и дадохме на народното стопанство надплановa печалба за хиляди лева. В чест на петдесетгодишнината от Великата октомврийска революция колективът ни е дал дума да постигне още по-големи успехи. *ОТ РЪКОВОДСТВОТО*

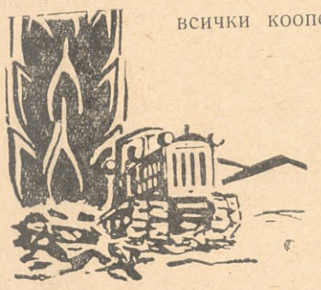

Трудово кооперативно земеделско стопанство — Старо село

Ръководството на стопанството поздравява с празника на Свободата

9 септември

всички кооператори, служители и техните семейства.

Скъпи другари, в този светъл и тържествен ден, записал нова страница в историята на България, да си пожелаем още по-големи успехи в областта на растениевъдството и животновъдството. Още по-големи да станат постиженията ни в лозарството и овощарството, за да богатее и възмъжава кооперативът ни.

Трудово кооперативно земеделско стопанство с. Кайнарджа

С чувство на голяма радост кооператорите от ТКЗС — Кайнарджа посрещат ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА

9 септември

Победата, осъществена на тази славна дата преди 23 години, откри пред тях пътя към новия живот. Вече 18 години, обединени в кооперативното стопанство, с дружни усилия те преодоляват трудностите, радват се на успехите. Значително нарасна жизненото равнище на населението. Годишният доход на работоспособен кооператор надхвърли 1 000 лв. По този показател ТКЗС — Кайнарджа се нарежда на едно от първите места в окръга.

Ръководството на стопанството поздравява всички кооператори със светлия празник и им пожелава да работят все така неуморно за постигане на нови успехи в изграждането на социализма.

ОКРЪЖЕН СЪЮЗ НА ТПК — СИЛИСТРА

Окръжният съюз на трудово производителните кооперации най-сърдечно приветствува по случай празника на Свободата

9-ти септември

кооператорите и кооператорките от окръга и им пожелава още по-ползотворна работа за преизпълнение на производствените планове и щастие в личния живот.

Трудово производителните кооперации се превърнаха в укрепнали организационно и финансово предприятия. Те извършват промишлени услуги на населението за милиони лева. ТПК „Метал“, „Дунав“, „Добруджанка“ — Силистра, „Съединение“ и „Домостроител“ — Тутракан са винаги на услугите на клиентите. Качественото и срочно изпълнение на поръчките — това е основното в работата им.

Да е честит празникът на всички!

ДЗС „Родопа“ — Нова Черна

Партийният комитет, административното ръководство, профкомитетът и комсомолският комитет честитят празника на Свободата

9-ти септември

на всички работници и служители.

Нека героизмът и саможертвата на хилядите борци за свобода ни вдъхновява. Нека техният подвиг бъде неугасващ маяк, който да ни води към нови завоевания, към по-големи успехи.

Да сдружим усилията си, другари, за получаване на още повече и по-евтина продукция.

Весело прекарване на светлия ден!

ТКЗС — Междин

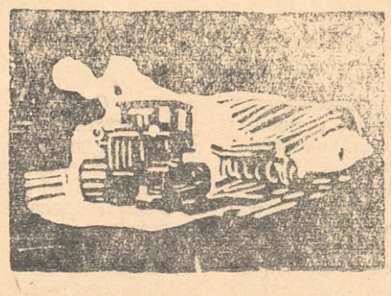
По случай празника на Свободата

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

ръководството на стопанството поздравява всички кооператори, служители и семействата им.

През годините на народната власт нашият край се преобрази. В ширните блокове зрее едрозърнеста пшеница. Сред тях се трудят нови, свободни хора, отдавна забравили сивурите на малките си ниви. Сега те са господари на общия имот, на техниката, на фермите.

Да бъде още по резултатен задружният ни труд, другари!

ДСП „Комунални услуги“ — Силистра

Ръководството на предприятието поздравява работниците и служителите по случай двадесет и третата годишнина от великата дата

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

и им пожелава да държат развято знамето на социалистическото съревнование — гаранция за бъдещи производствени победи.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, ДРУГАРИ!

ОКРЪЖНО ПРЕДПРИЯТИЕ „КИНЕФИКАЦИЯ“ — СИЛИСТРА

Ръководството на предприятието с голямо задоволство използва случая да поздрави своите работници и хилядите кинозрители от Силистренски окръг с най-светлата дата от историята на нашия народ

9-ти СЕПТЕМВРИ

В широката мрежа от кина в окръга работят скромни и трудолюбиви хора. Те създават приятна обстановка в салоните и предлагат на зрителите интересни и високохудожествени филми.

Пожелаваме на всички приятно прекарване на празника и лично щастие.

Да пребъде във вековете големия празник!

ТКЗС — ПАИСИЕВО

На всички кооператори, специалисти и служители ръководството на стопанството честити светлия празник на Свободата

9-ти септември

Нека успехите ни в областта на полевъдството и животновъдството стават все по-големи. Да се множи броят на златните тютюневи низи, а кооперативът ни да богатее.

За нови трудови победи, другари!

ХМЕЛНИЦКА ОБЛАСТ — ПО ПЪТЯ НА КОМУНИЗМА

УКРАИНСКА ПАНОРАМА

Хмелницка област се простира в западната част на Украйна. За да се пресече нейната територия от север на юг, трябва да се изминат 340 километра, а от запад на изток — 122 километра. В областта живеят повече от 1 600 000 души, в болшинството си украинци.

Днешната Хмелничина не е само селскостопанска област. Да си послужим с езика на цифрите: в областта има повече от 240 основни предприятия. Най-много е развита хранителната промишленост. За преработка на заработващата, електротехническата, строителната и др.

И все пак Хмелницка област е селскостопански край. Благоприятният климат, плодородната почва позволяват тук да се отглеждат не само зърнени, но и технически култури: захарно цвекло, репица, ценни лекарствени растения.

С производство на селскостопанска продукция в областта се занимават 545 колхоза и 13 совхоза. Обработваемата площ е 249,5 хил. хектара. Подоляни сеят много захарно цвекло — 158,2 хил. хектара, а зърнобобови — 132,5 хил. хектара.

Основната зърнена култура е зимната пшеница. Колхозите обаче сеят и ечемик, царевица, зимна ръж, просо, елда (гръцка пшеница). На неголеми площи се отглежда слънчоглед, тютюн, репица, цикорий. Повече от 100 хил. хектара се заемат с картофи. Част от земята е заета от овощни градини, лозя.

Селскостопанският труд е високомеханизиран. Той все повече и повече придобива характер на индустриален труд. В селското стопанство на областта работят повече от 19 хил. трактора повече от 7 хил. комбайна, десетки хиляди други селскостопански машини, повече от 7 хил. камиона, 19 хил. електродвигатели.

Миналата година тружениците от селското стопанство получиха най-високи добиви в историята на областта — по 24 центнера зърно от хектар (1 центнер—100 кг). Отделни райони и в частност Красиловския, Волочинския получиха по 27,3 центнера зърно от хектар.

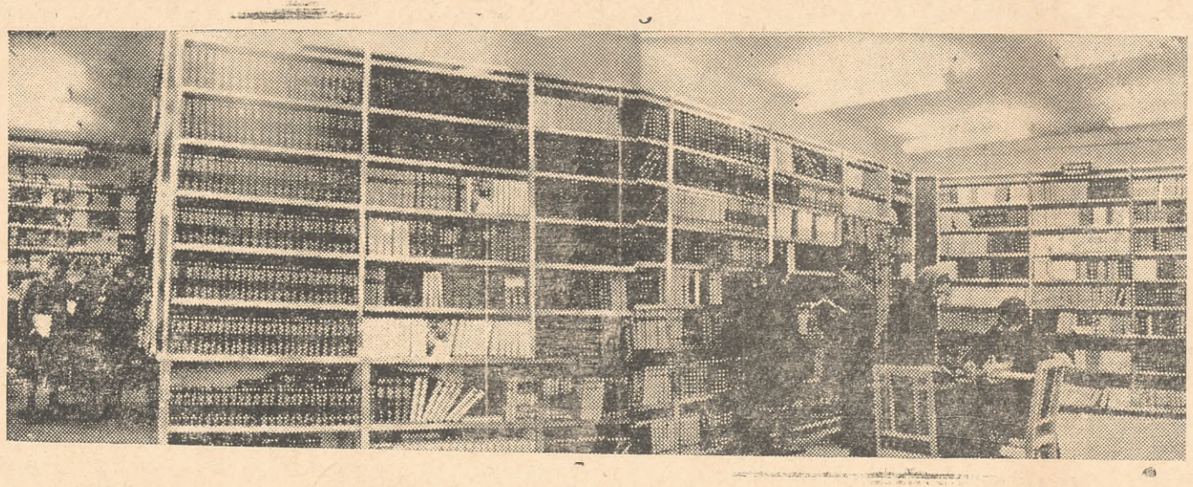
Не лошо се трудиха и цвеклопроизводителите: от всеки хектар те събраха по 240 центнера. Високи добиви се получиха и от картофите.

Добри успехи през миналата година имат и животновъдите. За единадесет месеца те произведоха почти 77 хил. тона месо, 360 хил. тона мляко. Областта преизпълни всички планове за продажба на животинска продукция на държавата.

Комунистическата партия и съветското правителство проявяват големи грижи за трудещите се. През годините на съветската власт в областта са построени стотици болници, амбулатории, женски и детски консултации, родилни домове, детски ясли, няколко санаториума, почивни домове. В тях работят повече от 2 хил. лекари.

А училищата? Те са повече от 1 500 в областта, от които 12 професионално-технически и много средни учебни заведения. Всеки колхоз има дом на културата, библиотека. Сега голямо внимание се отделя на културното и особено на битовото строителство в селата. В чест на 50-годишнината на Великия октомври е разгърнато голямо строителство на културни домове, магазини, комбинати, павилиони за битово обслужване. Всичко това става с колхозни средства.

Разгърнато е широко жилищно строителство в селата и градовете. Само след войната е предадена за експлоатация 2 238 200 кв. м жилищна площ.

В книжарницата на гр. Хмелницки

Днес хмелничанинът е добре облечен, добре нахранен, живее в удобно жилище. Той е културен, образован човек. Всеки четвърти жител на областта е учащ се. Всеки трети е специалист с висше или средно образование.

Хмелничанинът е горд с своя край, с неговите успехи. Той е горд, че е гражданин на Съветския съюз, че живее в страната, която е първа тръгнала по пътя на комунизма.

С всеки изминат ден изменя своя облик Хмелницка област.

Колко много направи и прави героичният и трудолюбив народ на Хмелничината за разцвета на икономиката, културата и образованието на своя роден край!

Да, под ръководството на своята славна Партия Хмелницка област променя своята панорама.

Сергей ХМИЗ

22 години Демократична република Виетнам

(По случай националния празник на ДРВ)

Втори септември е рождената дата на Демократична република Виетнам. На този ден преди 22 години бе провъзгласена нейната независимост и бе създаде на първата в Югоизточна Азия народно-демократична държава. В декларацията за независимостта, публикувана на 2 септември 1945 година, се казва:

— Виетнам има право да бъде свободен и независим и действително той стана свободен и независим. Целият виетнамски народ е пълен с решимост да мобилизира всички свои духовни и материални сили, да пожертвува своя живот и своето имущество в името на борбата за опазване на своето право на свобода и независимост...

И наистина, през тези две бурни и напрегнати десетилетия виетнамският народ доказа и доказва решимостта си да отстоява своето право на свобода и независимост. ДРВ се роди в огъня на национално-освободителната борба против японските окупатори. Разгромът на хитлерофашизма в Европа и довеждането на японския милитаризъм до капитулация дадоха силен тласък на национално-освободителната борба на виетнамския народ. Августовската революция през 1945 година, чието начало бе поставено с решението на комунистическата партия на Индокитай за въоръжено въстание, помете и окупаторите, и техните слуги. Властта в страната премина в ръцете на народа. Над изстрадалия виетнамски народ засияха живителните лъчи на независимостта и свободното развитие. Поел съдбините си в собствените си ръце, виетнамският народ се зае с ликвидирането на последиците от колониализма — икономическата изостаналост, масовата безпросветност. Опирайки се на опита и помощта на социалистическите страни и преди всичко на Съветския съюз, ДР Виетнам направи бързи стъпки в създаването на собствена промишленост; пред решителните действия за „отваряне очите“ на милиони хора неграмотността бързо отстъпваше; млади специалисти се появиха във всички сектори на живота, пламтящи от стремеж да се навакса загубеното... Примерът на Демократична република Виетнам не можеше да не стане заразителен за всички народи от Югоизточна Азия, които все още продължаваха да живеят под ботуша на колонизаторите. Победоносната национално-освободителна революция и успехите в социалистическото строителство вдъхновяваха и окуражаваха съседните народи, но и същевременно предизвикваха страх и озлобление сред бившите чуждестранни окупатори. И те решиха да се върнат отново. ДР Виетнам можа за твърде кратък срок да се радва на мирен живот. Нейният народ влезе в жестока схватка с френските колонизатори. Заредиха се години на всенародна война с окупаторите. Победата при Диен Биен Фу беше заключителният акорд на успешната борба, която завърши с подписването през 1954 година на Женевските споразумения.

Обаче отново извоюваната свобода и независимост бързо се оказаха под заплахата на американския империализъм, който се зае „да поправи грешките“ на предишните поробители. Женевските споразумения за обединяване на Виетнам бяха грубо погазени от американските империалисти, които започнаха разбойническа война срещу южновиетнамските патриоти. Външната и вътрешната реакция се обединиха в Южен Виетнам, за да смажат съпротивата на народа. Господари и слуги подложиха на огън и мъчения младо и старо, но всичко беше напразно. И тогава Вашингтон реши да компенсира неуспехите си срещу южновиетнамските патриоти, като прехвърли войната на север от 17-ия паралел. И ето вече три години (от 5 август 1964 г.) американски военновъздушни армади изсипват смъртоносните си товари върху мирното население на ДР Виетнам. Върху градове, заводи, електроцентрали, мини, бентове, училища и болници, пътища и мостове. А от 22 август т. г. самолети от военно-въздушните сили на САЩ извършват нови варварски нападения над столицата на ДР Виетнам. Хвърлените бомби над гъсто населените жилищни райони предизвикват разрушения в града и жертви сред населението. Агресията на САЩ срещу Виетнам придобива все по-широк и зловещ характер, изостря международната обстановка и може да доведе света до опасен предел.

Как другояче може да се преценя новата ескалация на американската агресия срещу ДР Виетнам, освен като компенсация за провалите във военно-политическата тактика и стратегия на американската военщина в Югоизточна Азия. Толкова желаният политически стабилитет в Южен Виетнам продължава да бъде абсолютна химера. Насрочените за 3 септември избори в Южен Виетнам поначало са загубили всякаква стойност, защото даже политически дейци в САЩ признават техния мошенически характер. САЩ няма на кого да се опрат в Сайгон освен на военната хунта, която също не е единна. Надеждите, че с бомбардировките ще бъде принудена ДР Виетнам да се откъсне, се оказаха също нереални. Наистина, бомбардировките причиняват щети, но те не предизвикаха икономически хаос, нито отчаяние сред населението. Тъкмо напротив, виетнамският народ показва удивителни прояви на военна и гражданска доблест, устойчивост и решимост да води борбата до победен край. В тази борба той не е сам. Съветският съюз и другите социалистически страни оказват не само дипломатическа и морална, но и голяма икономическа и военна помощ. НР България също има своя дял, своя принос в героичната борба на виетнамския народ.

В деня на неговия най-голям празник всички прогресивни народи сърдечно поздравяват братския виетнамски народ и в сегашните тежки изпитания му изказват своето съчувствие, своята непоколебима воля да му оказват всестранна подкрепа в борбата против американския империализъм в борбата за свобода, независимост и мир.

НОВИ СТИХОВЕ

* * *

Ти си мое откритие, много хубаво...
Твоя радост съм аз на света.
Хората ни чакат влюбени
и навярно е точно така.
Непрестанно откривам те целия,
ненаситна към теб се стремя...
Мой Колумб, най-добрия, най-смелия,
аз съм твоята вярна земя!

* * *

Много неща ще отмина по пътя си —
нечий вик, нечии тъжни очи...
нечия болка, далечна и смътна,
дълго в мен ще горчи...

Може и аз да остана отмината,
дълго да търся сама
дом със угаснало вече огнище,
за да му дам топлина.

Валентина КЪНЧЕВА

Монолог на Колумб

Всеки ден безброй Америки
аз откривам съвсем неочаквано
и отново крещя: „Материк“,
и отново преправям картите,

и още не ми е омръзнало
да откривам незнайните заливи.
Спра ли се, сигурно ще замръзна,
и навярно това ще е в залеза...

Затова даже в тежките зими
аз не искам платната да свия!
Сто Америки още да има
сигурен съм — ще ги открия!

Валентин ЧЕРНЕВ

Монолог на хлрба

Аз съм изгрева на всеки ден,
който идва светъл над земята
и затуй са се събрали в мен
всичките лица на светлината.

Аз съм вярата на всеки жив.
Аз бях ябълката на раздора
и върху лицето ми тежи
съвестта на просещите хора.

Аз пребраздих всеки океан,
за да търся с лодка Елдорадо,
бях звезда за всеки Магелан,
тръгнал да потърси малко радост.

Идвал съм като вълшебен сън
в нощите на много недояли,
с истината на картечен гръм
сънищата кротки разлюлявах.

Водих революции. За мен
хората разбиват ледовете
за да изгрее моят слънчев ден
и мойта земна радост да им свети.

Георги БОГДАНОВ

Нови книги за вашия дом

ТОМАС МАН. Доктор Фауст.

КАМЕН КАЛЧЕВ. Софийски разкази.

АНГЕЛ КАРАЛИЙЧЕВ. Народни приказки от разни страни.

ДИМИТЪР ВАСИЛЕВ. Следобедно слънце. Стихове.

ПАВЕЛ БЪЧВАРОВ. По следите на неизвестното. Материали по научен атеизъм.

Р. КУРАНТ. Що е математика? Превод от английски.

ДИМИТЪР БОНЕВ. Допустими напрежения в машиностроенето.

БОРИС БОЮКЛИЕВ и др. Нормиране на труда в селското стопанство.

Експедиране на амониев сулфат за ДРВ, произведен в Металургичния комбинат в Череповец.

ТЕХНИТЕ НРАВИ

Трагедията на малката Сандра

Съдбата на единадесетгодишната Сандра Лейнинг е типична за ЮАР — страната на расовата политика. Оказва се, че това жизнерадостно дете няма право да живее заедно със своите родители и братя, тъй като според законите на „християнската Южно-африканска република“ тя отсега принадлежи към друга расова група. Наистина, родителите ѝ могат да заобиколят закона и да вземат девойката в къщи... като прислужничка. Но с условие, че детето ще живее в отделно помещение.

Това ни се струва неправдоподобно, но е така. Снимката на Сандра често се появяваше във вестниците по времето, когато нейните родители се бореха за правото да живеят със своето дете. Майката, бащата и двамата братя на Сандра са бели. Всички те имат много необходимото за Южно-африканската република удостоверение за личността. За беда кожата на Сандра се оказа по-тъмна, отколкото на родителите ѝ. Това било достатъчно родителите на децата, с които тя се учела, да се оплачат на властите. Министърът на вътрешните работи определил Сандра за цветна. (Според расисткото разбиране това означава, че детето се е родило от смесен брак на бял и африканка или на бял и мулатка). В резултат девойката не само била принудена да напусне училището, но ѝ забранили да живее в района на бели.

Напразно родителите на Сандра търсели справедливост: Върховният съд в Претория окончателно отхвърлил искането на бащата, след като момиченцето било лично разследвано от заместник-министъра на вътрешните работи. Съдията мистер Джустис Галгут намерил, че като е изменил расовата група на девойката, министърът на вътрешните работи е действувал в рамките на закона.

Нейните братя могат да учат в най-добрите учебни заведения, в университета, да получават висока заплата. Но Сандра сега ще ходи само във второстепенни училища за „цветни“, а като порасне, тя няма да получи добра работа. Истината е там, че в Южна Африка именно цветът на кожата определя местожителството, работата, която ще ви предложат, образованието, което могат да получат вашите деца.

Неотдавна Южноафриканският парламент прие нова поправка към закона за регистрация на населението. Този акт бе приет през 1950 година и вече не един път е поправян.

Съгласно закона за регистрация на населението, всяко лице трябва да бъде отбелязано в съответствие с расовата класификация. Бележката се нанася не само в свидетелството за раждане, но и в удостоверението за самоличност и други официални документи.

Тъй като правилата за определяне на различните расови групи бяха формулирани не много ясно, 20 000 души живееха в пълна неопределеност: тези хора не бяха причислени нито към едната, нито към другата расова група, защото да се установи тя, беше много трудно. Съдиите бяха принудени да разглеждат значителен брой дела за расова принадлежност, понеже много лица възразяваха против присвоената им класификация. Съдебното дирене забавяше въвеждането на ограниченията, наложени от апартейда. Понякога в резултат на апелацията на цветните се разрешаваше да се регистрират като бели.

Именно това застави неотдавна министърът на вътрешните работи още един път да поправи акта и да прекрати онова, което той нарича „коварна интеграция на цветните“, проникващи през расовите бариери. Новата поправка изисква разглеждането на спорните случаи да става в строго съответствие с произхода. Ако вашата баба например е била „цветна“, то вас ще ви причислят към „цветните“, дори ако изглеждате бял.

Когато поправката се обсъждаше в парламента, един от членовете на Обединената партия (официална опозиция) докара до ярост депутатите-расисти с изказването си, че ако хората се класифицират само въз основа на произхода, то „малцина от седящите днес на това събрание биха могли да се сметнат за бели.“

В подлата история на расизма актът за регистрация на населението с неговите сегашни поправки трябва да се квалифицира като най-реакционен.

Единственият прогресивен член на парламента — мисис Хелен Сузман — се изказа против акта. Когато тя обвини властта, че е „болезнено вманиячена на расова проблема в Южна Африка“, някой извика от залата: „А вие сте вманияче на тема хуманизъм“. Тази чудовищна реплика била посрещната от депутатите с одобрение. Впрочем, не бива да се учудваме, щом необузданият расизъм в ЮАР е държавна политика, щом хуманизмът на Фервьорд и компания е ругателна дума.

Не бива да се очаква добро от тези, които се занимават с мръсното деление на хората на „чисти“ и „не чисти“. Нима може да ги трогне съдбата на малката Сандра, щом те обричат на унищожение и издевателство цял народ — народ, който рано или късно ще пресече расистките пътища и ще стане пълновластен господар на своята земя.

Джон ГАРДНЕР —

южноафрикански журналист

ОБЯВА

ТЕХНИКУМА ПО МЕХАНОТЕХНИКА гр. СИЛИСТРА

СЪОБЩАВА на интересуващите се, че удължава срока за подаване документи за задочно обучение до **11. IX. 1967 година.**

Към задочния отдел за учебната 1967/68 година ще се приемат кандидати по специалността: „АВТОМОБИЛИ И ТРАКТОРИ — ДВИГАТЕЛИ С ВЪТРЕШНО ГОРЕНЕ“.

Кандидатите да имат най-малко завършен VII клас.

Срокът на обучение е в зависимост от образователния ценз.

От дирекцията

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XII, бр. 104 (1268) | Вторник, 5 септември 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Окръжна обединителна конференция на ТКЗС и кооперациите

Много делегати, партийни и стопански ръководители на окръга изпълниха вчера салона на Окръжния народен съвет, за да вземат участие в окръжната обединителна конференция на ТКЗС и кооперациите.

В работата на конференцията взе участие и заместник-министърът на земеделието др. Стефан Андреев.

Конференцията бе открита и ръководена от първия секретар на Окръжния комитет на БКП др. Вельо Максимов. Доклад за успехите на ТКЗС и кооперативната търговия в окръга през първата половина на тази година изнесе др. Димитър Михайлов — заместник-председател на Окръжния народен съвет.

В сравнение с 1962 година, посочи др. Михайлов, производството на зърно в окръга нарас на с 56 на сто, на слънчогледа с 20 на сто, на тютюна със 160 на сто, на захарното цвекло с 50 на сто, на гроздето с 11 на сто, на млякото общо с 36 на сто, на месото общо с 28 на сто и на яйцата с 46 на сто. Рекордни за нашия окръг са тази година добивите от пшеницата. Средно са получени по 318,5 килограма от декар. Това даде възможност на страната да се предадат в повече 103 тона пшеница. Изпълнени са плановете за износ на кайсии и домати. Добри резултати се очакват и от останалите култури. Ритмично се изпълняват и плановете за животинската продукция.

Значително се увеличиха и доходите на кооператорите. От 510 лева през 1962 година те достигнаха 806 лева през 1966 година. Доброто възнаграждение стана причина да нарасне и стокооборотът с 60 на сто.

През първото полугодие на т. г. добри резултати постигнаха потребителните кооперации и Окръжният кооперативен съюз. В търговията на дребно при плана да се продадат стоки на населението за 13 650 000 лева са продадени в повече за 10 000 лева. Общественото хранене вместо за 3 550 000 лева е реализирало стокооборот за 3 713 000 лева. Преизпълнен е и планът за изкупуването на селскостопанската продукция.

Като посочи предстоящите задачи пред Окръжния кооперативен съюз след обединяването му др. Михайлов изрази увереността на партийното и стопанското ръководства на окръга, че ръководството на новосъздадения съюз ще направи всичко за по-нататъшното развитие на селското стопанство и търговията на село.

От името на Министерството на земеделието, Централния кооперативен съюз и Централния съюз на ТКЗС приветствие поднесе заместник-министърът на земеделието др. Андреев.

Той посочи, че със създаването на новия съюз значително ще се подобри производствената дейност на ТКЗС и кооперациите, а Министерството на земеделието съвместно с Академията на селскостопанските науки и управление земеделие при Окръжните народни съвети ще движат по-нагатъшния прогрес в нашето селско стопанство.

Конференцията единодушно прие решение за изграждане на Окръжен кооперативен съюз в окръга, прие проектоустава, избра управителен съвет от 31 човека и 5-ма подгласници, контролен съвет от 7 души и 3-ма подгласници и 35 делегати за учредителния конгрес.

Даден бе мандат на управителния съвет за сключване на заеми с Б. Н. Банка.

Накрая бе избран изпълнителен съвет от 9 члена: за председател на Окръжния кооперативен съюз бе издигнат др. Ангел Стоянов, за заместници другарите Нешко Нешев, Атанас Костов и Неделчо Ганев, за членове Тодор Димитров, Димитър Михайлов, Георги Колев, Филип Абаджиев и Трифон Калчев.

За председател на контролния съвет бе избран др. Атанас Попов.

С това окръжната обединителна конференция на ТКЗС и кооперациите завърши своята работа.

ДОБРЕ ДОШЛИ, СКЪПИ ГОСТИ!

ГОСТУВА НИ ДЕЛЕГАЦИЯ ОТ ХМЕЛНИЦКА ОБЛАСТ

За историята една година не значи нищо, но летописците, които ще отразяват дружбата между трудещите се от Хмелницка област и Силистренски окръг, ще бъдат затруднени. Та нима може с думи, колкото и красноречиви да са те, да се изразят всички взаимни вълнения, които преживяваме при всяка среща, всички приятелски чувства, които се породиха у нас, всичко, което научихме от нашите съветски братя през тази година.

В тези предпразнични дни радостта ни при посрещането на най-светлия ден в нашата история — Девети септември, се удвои. На 3 септември в окръга ни пристигнаха пратеници на Хмелницка област (Украйна). Групата ръководи другарят Иван Федотович Левченко — председател на Изпълнителния комитет на Областния съвет на депутатите на трудещите се. В нея участвуват и другарите Александър Иванович Товстановский — първи секретар на Дунаевецкия районен комитет на Украинската комунистическа партия, Юрий Иванович Нечипоренко — председател на областната междуколхозна организация за селскостопанско строителство, Гаврил Степанович Каростоянов — председател на колхоза „Украйна" в село Устье Каменец — Подолски район, и Емилия Йосифовна Язвинская — агрономка, звеноводка в колхоза „Ленин", село Грузевица, Хмелницки район.

Първите чувства на обич бяха изразени още на русенската гара чрез топлите прегръдки на скъпите гости с нашите първи ръководители, другарите Вельо Максимов и Сава Шиваров, чрез свежите цветя и алените връзки, поднесени им от пионерите.

Край село Цар Самуил, на границата между Силистренски и Русенски окръг, представителите на славното Подолие се срещнаха с ръководителите на Силистренски окръг. Старият славянски обичай — добрите гости да се посрещат с хляб и сол, не бе забравен. Отново цветя и алени връзки — най-ярък израз на пролятата кръв от героите на двата народа за нашата свобода, която стои в основата на вековната и с нищо неразрушима българо-съветска дружба. Отново братски прегръдки и пожелания за нови успехи и щастие. Разговорите се водят сърдечно и непринудено. Вече имаме доста общи познати и съвсем естествено първите въпроси и отговори са около тях. А после започва взаимното опознаване, разказите за родния край, за трудовото ежедневие, за успехите, с които хмелничани посрещат петдесетгодишнината от Октомврийската социалистическа революция, а ние двадесет и третата годишнина от Девети септември. Но 7 ноември възвести настъпването на нова ера за цялото човечество, затова той не е празник само за съветските хора. Ние също се подготвяме за достойното му посрещане. Членовете на делегацията почувствуваха това дори от външната украса на град Силистра и с удоволствие изразяват приятната си изненада.

Посрещане с хляб и сол.

Гостите ни ще се запознаят със забележителностите на града и окръга ни, ще посетят някои кооперативни стопанства и промишлени предприятия, ще участвуват на деветосептемврийските ни тържества, ще посетят и някои исторически места в страната.

Където и да бъдат съветските гости, с когото и да се срещнат, навсякъде те ще бъдат посрещнати със сърдечното български „Добре дошли", ще чувствуват голямата обич на българския народ към неговия двоен освободител, безграничната признателност за безкористната помощ, която великият Съветски съюз му оказва в изграждането на социализма.

Добре дошли, скъпи приятели! Пожелаваме ви приятно прекарване в страната на Димитров, в нашия роден добруджански край!

Д. ГОСПОДИНОВА

До празника — с освободени площи

Комплексните звена при кооперативното стопанство в с. Малък Преславец обработват общо 4 500 декара слънчоглед. В резултат на добрите грижи стъблата израснаха и отгледаха едри пити.

Преди няколко дни най-добрите комбайнери от жътвената кампания Аспарух Гаврилов, Антон Иванов, Димитър Темелков и Стоян Иванов тръгнаха с комбайните си за слънчогледовите блокове. Осигуреният достатъчен транспорт и изправността на машините дава възможност да се работи без прекъсване и веднага да се извозват семената на площадките в стопанството. Там с помощта на семечистачни машини ОВ—10 и ОВ—20 те се почистват. Работейки на две смени, кооператорите Димитър Дяков, Петър Иванов, Иван Михов и др. всеки ден почистват полученото зърно и го отправят за приемателния пункт в селото.

Само за пет дни в стопанството бяха пожънати 2 500 декара от всичко 3 150 декара слънчоглед, а от получените 420 тона са почистени и предадени 360 тона. Някои от комбайните се прехвърлиха вече в землището на бригадата в с. Долно Рязхово, където трябва да пожънат 3 250 декара слънчоглед.

В чест на двадесет и третата годишнина на Девети септември и 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция механизаторите са обещали да приберат всичкия слънчоглед до празника, да почистят площите и ги подготвят за есенната сеитба.

Халил ИБРАХИМОВ
(наш кореспондент)

ПО ВЪЗХОДЯЩА ЛИНИЯ

Няколко поредни години СП „Комунални услуги" — Тутракан отчита високи производствени успехи. Достигнал до национален първенец, колективът му се стреми да остане между първенците. Успехите му през второто тримесечие са по-добри от постигнатото през първото, когато бяха отчетени добри постижения.

Огънят на съревнованието се разгаря с още по буен пламък в дните пред празника на свободата — Девети септември. Годишният план от 200 000 лева е изпълнен 216 000 лева, но целта е през третото тримесечие резултатите да бъдат по-добри от тези през второто тримесечие. Вниманието на работниците е насочено към довършването работата на строителните обекти — „Леярски цех на промкомбината", „Читалищен дом в с. Царевдол", шосировка в района на „Топливо" и други.

Викентий ДУКАНОВ

ПОД ЗНАМЕТО НА СЪРЕВНОВАНИЕТО

Много неща се промениха през последните няколко години в ДСП „Родопа" —Силистра. Най-значителното събитие за колектива му е внедряването на новата система на ръководство на народното стопанство. С нея се постави началото на нов етап в организационно и производствено отношение. Предприятието получи по-голяма свобода в решаването на основните въпроси, засили се ролята на материалната заинтересованост и по-пълно се използуват творческите сили на работниците. А с въвеждането на вътрешностопанската смет ка отделните колективи се почувствуваха стопани на цеховете и бригадите. Всеки производственик се стреми да извършва така своите задачи, че да даде най-голямо изпълнение на плана при най-малко разходи на труд и материали.

Новата система на ръководство, разбира се, не намали ролята на социалистическото съревнование — напротив, то получи по-голямо значение и стана важен фактор в дейността на предприятието.

В дните пред празника на свободата в съревнованието се включиха всички работници. На първо място в надпреварата за сега е цехът за месодобив. Колективът му изпълни осемместечния план 111,4 на сто. Първенци в цеха, които служат за пример на останалите, са Шакир Мустафов и Расим Мехмедов. Те редовно преизпълняват трудовите си норми.

Големи постижения има и в изкупвателната дейност. Планът за осемместечието и тук е преизпълнен. С жар и енергия работят закупчиците Иван Петров от пункта в с. Поляна, Никола Вълков от Дулово и Петко Костадинов от Силистра. На деветосептемврийската манифестация те ще бъдат в челните редици на колоната.

Цялото предприятие изпълни предсрочно с три дни осемместечния си план, а към края на месец август обемът на общата промишлена продукция, изразен в проценти, е 108,2 на сто от плана.

Ст. ПЕТРОВ

Свежи цветя за гостите

Задачите се изпълняват в предвидения срок

— Горчивият урок, който изпитахме през миналата година — сподели главният агроном на кооперативното стопанство в с. Смилец др. Асен Башев — от това, че закъсняхме с подготовката и провеждането на есенната сеитба, ни кара да правим всичко възможно, за да не се повтори същата грешка.

За искреността на агронома и желанието през тази година задачите да се изпълняват в предвидения график и се доведе докрай поетото задължение — да се получат не по-малко от 400 килограма пшеница на декар, говорят и досегашните резултати.

За сеитбата на есенниците тази година стопанството трябва да подготви 10 500 декара. От тях само пшеницата ще заеме 8 500 декара. Съгласно приетия план 85 на сто от определените площи трябва да бъдат готови до 1 октомври т. г.

В действителност никога досега стопанството не е имало такава готовност. Освободените 3 300 декара от пролетници са предсеитбено наторени, изорани и готови да приемат пшеничените семена.

Работата по освобождаването и подготвянето на площите с всеки изминат ден става все по-упорита. Главното сега е да се прибере узрялата царевица от хибрида „Инра", отгледана на 3 100 декара площ. От нея 1 120 декара е вече прибрана, а земята веднага изорана. За да се освободят навреме и площите, засети с царевичния хибрид „Висконзин", тази година ще се приложи разделният начин на прибиране върху 2 000 декара. Ще бъде използван методът на толбухинци. В 8-то междуредие ще се поставят събраните кочани, а след това ще се силажират стъблата. С това се предпазват кочаните от отъпкване при работа на силажокомбайните. Главният зоотехник на стопанството др. Георги Тодоров е направил фуражен баланс, в който е посочено какво количество царевичак е нужно за животновъдството през зимните дни. Останалите стъбла ще се силажират, което налага да се ускори тяхното прибиране.

За това, че освобождаването на площите се осъществява значително по-рано, говори и фактът, че беритбата на царевицата започна още на 20 август, а не както преди през октомври.

В работата не са изпуснати и въпросите на съревнованието и материалната заинтересованост на трактористите. С решение на управителния съвет е предвидено да се даде на всички механизатори, участвували в освобождаването и подготовката на земята през м. август, общо сумата 150 лева, при условие, че се направи дълбока оран на 9 650 дка и подготовка за сеитбата на 3 000 декара. За месеците септември и октомври ще се приемат нови решения. В това съревнование сега участвуват петима трактористи.

В надпревара пред празника на свободата 9-ти септември, за навременно освобождаване и подготовка на площите са и бригадите. Сред тях досега най-добри резултати е постигнала първа полевъдна бригада с бригадир Баю Ангелов, която е подготвила вече 2 800 декара площ. Не изостават в изпълнението на тази задача и бригадите на Петър Еленов и Стоян Ченев.

Постигнатите резултати в стопанството показват, че поставената от ръководството задача — до 20 октомври да завърши подготовката на площите и сеитбата на есениците, ще бъде изпълнена.

Иван ПЕЙЧЕВ

В чест на големия празник на свободата механизаторите от II бригада на с. Калипетрово бързат с прибирането на царевицата от хибрида „Инра", за да подготвят навреме земята за есенната сеитба.

СНИМКА: Стоян ТОДОРОВ

ХЕТЕРОЗИСЪТ ПРИ ПРОМИШЛЕНОТО КРЪСТОСВАНЕ НА СВИНЕТЕ

К. Вангелов, Ал. Желев — Институт по животновъдство — Шумен

Явлението хетерозис, което се изразява в превъзходството на животните (или растенията), получени в резултат на кръстосване на видове, породи или линии в сравнение с изходните родителски форми, е било известено доста отдавна на селското стопанската наука и практика. В продължение на много десетилетия това явление е било обект на непрекъснати изследвания.

В ботаническата литература явлението „хибридна сила" било описано за първи път от И. Келрейтер в 1766 год.

Чарлз Дарвин пръв дава правилно научно обяснение на хетерозиса, обобщавайки гениално огромен фактически материал. Биологическата същност на ефекта от кръстосването според него се обяснява с това, че съединяващите се в процеса на оплождането полови клетки в известна степен се отличават една от друга. Наличието на такава диференциация способствува за повишаване жизнеспособността на потомството.

В наши дни много изтъкнати представители на световната зоотехническа наука считат, че кръстосването позволява най-пълно да се използуват природните различия на породите, да се проявява явлението „хетерозис", по силата на което приплодите-кръстоски се отличават с повишена изменчивост, висока енергия на растежа и по-добро оползотворяване на хранителните вещества.

Това е довело до масово прилагане на промишленото кръстосване в страните с развито свиневъдство. В България обаче все още то не се прилага нашироко в практиката. Ние считаме, че в стоковите свиневъдни ферми разплодните свине биха могли да бъдат кръстосвани с нерези от породата ландрас. Досегашните резултати от проведените опити в Института и ТКЗС — Плиска, Шуменско, показват, че промишленото кръстосване на голямата бяла свиня и българската бяла свиня с ландраса е перспективно мероприятие.

Поради това, че нашите опити с голямата бяла свиня не са окончателно завършени, ще приведем някои данни от опити, изведени в СССР. Василев (Пушкинска научноизследователска лаборатория по развъждане на животни в Ленинград) е получил средно за женско животно от контролната група (голяма бяла развъждана чистопородно) по 9,22 прасета с 1,150 кг живо тегло при раждане и 16,260 кг при отбиването, а при опитната група (голяма бяла по ландрас) съответно — 11,200 прасета с 1,270 кг при раждане и 17,680 кг при отбиване. От тези данни следва, че при промишленото кръстосване на голямата бяла свиня с ландраса плодовитостта се е повишила с повече от 12 на сто, а живото тегло на прасетата при отбиването — с 8,7 на сто. Поставените за угояване прасета-кръстоски са показали със 7,2 на сто по-висок среден денонощен прираст и 12,52 на сто по-добро оползотворяване на фуражите в сравнение с чистопородните. Освен това те са отслонили със 7,3 на сто повече месо и 6,6 на сто по-малко слонина в сравнение с чистопородните прасета.

Подобни са и резултатите, получени от проф. Кудрявцев при кръстосването на горепосочените породи. Плодовитостта на свинете се е повишила с 11,3 процента, а живото тегло на прасетата при отбиването — с 12,1 процента. При угояване кръстоските са показали с 10,9 процента по-висок среден денонощен прираст и 7,3 процента по-добро оползотворяване на фуражите в сравнение с чистопородните прасета.

Установено е, че за да се получат очакваните резултати при провеждането на промишленото кръстосване, е необходимо да се спазват редица условия. От голямо значение преди всичко е да се подберат подходящи за кръстосване породи. Посочените разултати и други проучвания показват, че е удачно кръстосването на голямата бяла и българската бяла породи с ландраса.

Другото важно условие е да се използуват подходящи разплодници от съответната порода. Съвсем не е достатъчно в дадена стокова ферма да се достави нерез от друга порода и с това да се счита, че ще се получат добри резултати от промишленото кръстосване. Във всички случаи подборът на нерези трябва да бъде много прецизен. Предназначените за промишленото кръстосване разплодници трябва да произхождат от родители с висока продуктивност, да имат здрава конституция и добро телосложение. Да са проверени по потомство и да са с ясно изразен тип, характерен за съответната порода.

Освен това трябва да се има предвид и осигуряването на целесъобразно хранене както на използуваните за промишлено кръстосване свине и нерези, така и на получените приплоди. Без правилно, пълноценно хранене не само че не ще се получат добри резултати и няма да се прояви хетерозисен ефект, но дори прасетата-кръстоски ще бъдат по-лоши в сравнение с чистопородните. Известно е, че при кръстосването се получават приплоди с разклатена наследственост, които реагират доста чувствително на условията, при които се отглеждат. Такива животни, поставени при оскъдно хранене, се развиват по-лошо в сравнение с чистопородните.

Като се има предвид насоката на развитието на свиневъдството — производство на повече и по-качествено месо, трябва да се взема под внимание не само количеството, но и пълноценността на храната. В случая особено голямо значение има снабдяването на фермите с необходимите белтъчни фуражи от животински и растителен произход. Особено внимание трябва да се обръща при даването на по-големи количества царевица. В такива случаи е наложително да се осигурят необходимите белтъчни компоненти, за да се коригира отрицателното влияние на царевицата върху качеството на продукцията.

Правилното провеждане на промишленото кръстосване на свинете от голямата бяла и българска бяла породи с нерези ландрас в стоковите ферми ще доведе до получаване на повече и по-качествена продукция. То ще допринесе за превръщането на свиневъдството във високодоходен рентабилен отрасъл.

НОВОСТИ — ТЕХНИКА — НОВОСТИ

НОВА СИНТЕТИЧНА МАТЕРИЯ

В Бидгошкия химически завод в Полша е усвоено производство на нова синтетична материя — поликарбонат, която се отличава с висока устойчивост и добри изолационни свойства. Тя е устойчива на температури от минус 100 до плюс 400 градуса С. Поликарбонатът намира широко приложение в различни отрасли на промишлеността и най-вече в радиотехниката и електрониката. Той ще допринесе много за по добряване на качеството и увеличаване дълготрайността на изделията.

МИКРОАВТОБУС „ЮНОСТЬ"

В московския завод „Лихачов" се подготвя производството на микроавтобус „ЗИЛ-118", наречен „Юность". Опитните образци от този автомобил преминаха успешно държавните проби. По време на международното туристическо рали „Юность" получи „Съверска ваза" — голямата награда на президента на Френската република.

ОЧИЛА С ОГЛЕДАЛО

Оптическите заводи в Токио започнаха да произвеждат очила с... огледало. Те имат допълнително приспособление, което се намира към рамките на обикновените очила. Притежателят им може да вижда какво става отстрани и зад него. Новите очила ще имат голямо приложение. Препоръчват се особено за пешеходци и мотористи.

НАЙ-ГОЛЕМИЯТ В СССР НАДЛЪЖНО-ФРЕЗОВ СТРУГ

В новосибирския завод „Ефремов" започна сглобяването на най-големия в СССР надлъжно-фрезов струг. Той има дължина 44 метра и ширина — 15,5 м и височина — 9,54 м. Тежи 485 тона. На него могат да се обработват части, които тежат до 200 т и имат дължина 20 м. Стругът ще се обслужва от двама работника.

Уникалният агрегат е предназначен за Брянския машиностроителен завод, който ще произвежда дизелови двигатели за океанските параходи.

СТОЛОВЕ ОТ ХАРТИЯ

Отскоро в Англия се произвежда нов тип хартия — корава и неподатлива на късане, в различни цветове. Поради качествата си и ниската стойност тази хартия вече се използува за изработване на столове. На вярно не след дълго време с такива хартиени столове ще бъдат обзаведени конгресни и концертни зали. При нормална употреба този вид столове ще имат трайност една-две години.

АЕРОДРУМ ОТ ПЛАСТМАСИ

Списание „Кемикъл Енджиниринг" е публикувало съобщение за възможността за бързо построяване на временни аеродрумни писти от съчаеми панели. Плоскостите с размери 25 на 33 метра се докарват на мястото на монтажа в дървени сандъци, нагънати като хармоника. След това ги разгъват ръчно и ги заковават към земята с големи пирони с широки глави. На местата, където панелите се допират, се слага лепило, за да могат те да се слепнат добре. Необходимо е само участък към предварително да се разчисти и изравни добре преди да се поставят панелите.

Предсеитбена подготовка

След окончателното завършване на дълбоката оран, механизаторите от с. Долно Ряхово съсредоточиха своите сили за по-бързото и качествено подготвяне на почвата, върху която ще се сеят есенници.

Само за една седмица Атанас Калудев, Георги Михайлов, Петър Паскалев и техните другари изораха 1 600 дка земя, освободена от пролетните култури. Почвата е бранувана. Готова за сеитба.

Освен това кооператорите завършиха почистването на семената. Васил Симеонов, Костадин Михалев и Коста Митев подготвиха качествено 100 т пшеница за посев.

Предсеитбената оран на освободените площи продължава.

Халил ИБРАХИМОВ

(наш кореспондент)

Много усилия положиха през тази година кооператорите от бригадата в с. Суходол, за да приготвят колкото се може повече и качествен силаж за животните.

НА СНИМКАТА: Трактористът Джемил Неджебов разтоварва камион, натоварен със силаж.

ЗАД ВОЛАНА — С УСЪРДИЕ

Вълнението на хората от ремонтната работилница през това утро беше малко необикновено. Възбудеността на механизаторите издаваше някаква тържественост. Всъщност така се и оказа — още на следващия ден на подвижния семинар с първокласния кораб „Димитър Благоев" заминавали от тях четирима души. Между щастливците от Държавната сортоподдържаща станция беше и опитният механизатор, тракторист и от някол го години шофьор на четиритон на кола „Стар—27" Траян Лефтеров Лефтеров.

Малко досадно е в такъв нарегнат миг да връщаш някого към спомените му, защото пред всяко една пътуване човек е склонен повече да премисля бъдещето. Този път обаче Траян Лефтеров направи едно изключение. И то стана може би невол но, защото спомените имат все пак чудното свойство да подмам ват със своеобразната си сила, стига само да се извърне лице към тях.

1955 година. Гр. Русе посреща младия мъж с многолюдните си булеварди, с делничната си глъчка. Човек неусетно се чувствува затънал в лепкаво то море на шума, на непознати те физиономии, които започват да действуват уморяващо на погледа.

Все пак в една тиха сграда, там, където се провеждат курсовете за трактористи, Траян Лефтеров тихо и неусетно навлиза в дебрите на една нова професия, която толкова години беше за него най-съкровена мечта. Всеки закон в механиката, всяка подробност в устройството на двигателя, той изучава със завидно старание.

После всичко добива малко традиционен завършек — правоспособност, назначение в бившето ДЗС — Силистра и преодоляване на трудности, които ежедневието не се скъпи да му сервира.

Траян е измежду най-добрите механизатори и за съвсем кратко време благодарение на старанието и амбицията си успява да спечели симпатиите на всички свои колеги. Всяка кампания му носи все по-голяма известност на опитен и усърден механизатор.

Естествено е сега да расте и доверието на ръководството към него. И наистина през декември миналата година Траян участвува на организираното в Силистра съвещание на механизаторите-първенци в селското стопанство. Много негови колеги от различните стопанства заставаха зад трибуната, за да споделят своите радости и своите тревоги. И Траян би могъл да разкаже много неща, до които го е довела практиката му, но нали е от мълчаливите — не стана от мястото си.

През 1958 година административното ръководство на стопанството го изпраща на курсовете в с. Долен чифлик. Тук Траян добива втора правоспособност — шофьор.

Сега в ДСС — Силистра товарните коли са осем на брой. Между шофьорите се води тиха надпревара за постигане на повече тонкилометри, но при най-малък разход на гориво и при най-големи икономии на резервни части. Само през първото шестмесечие Траян е икономисал повече от 600 литра гориво, а благодарение на своята вещина в ремонта той продължи живота на скоростната кутия на колата, която е дефицит на и скъпа.

През тазгодишната лятна кампания „Стар—27", кормуван от Лефтеров, правеше ежедневно по 12 курса от блоковете до стопанските складове и товареше по 3,8 тона зърно...

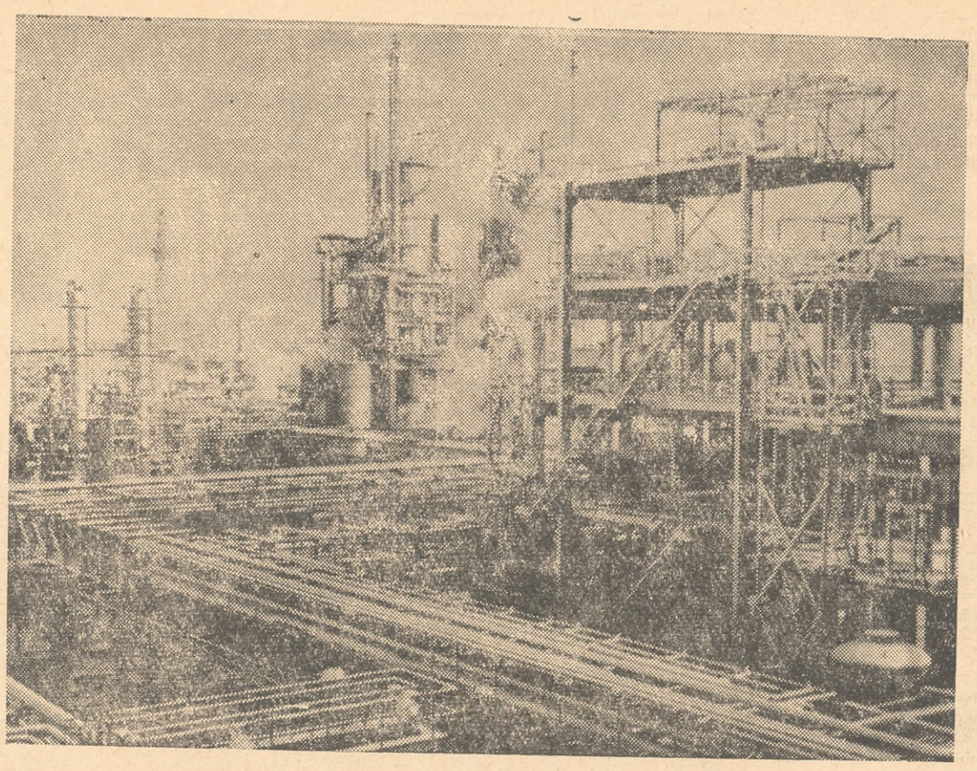
... Впрочем все пак вълнението пред предстоящото пътуване до чужбина по Дунава беше взело връх и разговорът неусетно направи завой.

— Радостен съм, че съм измежду щастливците, които ще пътуват до Югославия и Унгария с българския пътнически кораб. Пък и семинарът вярвам да се окаже полезен в бъдещата ни работа. Много бих желал да видя как работят в нашите съседни страни механизаторите, как се справят с трудностите.

По лицето на моя нов познат протече радостна тръпка. Без да иска той отново се насочи към разтворените капаци на двигателя. Желаеше да предаде колата на своя заместник в пълна изправност. В движението на ръцете му се чувствуваше някаква особена милувка, сякаш му се искаше и любимият „Стар" да разбере голямата му радост.

Р. ШИМАБЕЕВ

Из Германската демократична република

Напредва с бързи темпове вторият етап от строежа на Лойна—II, част от гигантските химически заводи „Лойна".

НА СНИМКАТА: На преден план: инсталацията за сепарация на газ.

Майор Вихър

Юлиан Семьонов

когато хората са се отнасяли към любовта не като към инструмент на забравата — подобно на водката или морфина, а когато любовта е била високо чувство, понятна за децата, мъдреците и обречените на смърт.

Веднъж Богданов и Коля седяха на чай. Не беше още късно, до комендантския час оставаха четиридесет минути. Макар че Коля имаше аусвайс и нощен пропуск, при все това се връщаше в къщи и от Богданов, и от други явки по светло, за да не предизвика излишни подозрения.

Крися беше в кухнята. Миеше съдове. Когато се отвори къщната врата, Степан, седящ сякаш на тръни, се обърна, а Коля продължи да седи в предишната поза, навел се леко над чашата си.

„Трябва да му кажа — помисли той, — че не трябва да се върти така. Резките движения са гробокопач на разузнавача, дори и в движенията на ума".

На прага стоеше немец. Това беше Курт.

— Здравейте, панове — каза той на развален полски език и мина в кухнята.

Те започнаха да говорят бързо за нещо. По-точно говореше Курт, а Крися от време на време го питаше. След това замълчаха за дълго време.

Богданов кимна с глава към кухнята и пошепна:

— Я виж, Монтеки и Капулети.

— Тш-шш — допря Коля пръст до устните.

През цялото време Коля се вслушваше в разговора. Местеха немеца в Германия и той не искаше да заминава.

„Един немец би ни дошъл много добре — помисли Коля, — само че този е някакъв заплес. От него ще има полза, колкото от коза мляко".

А след това немецът заплака. Чуваше се как плаче жално, хлипайки по детски. Крися го утешаваше, шепнеше му бързо нещо, а той хлипаше и смесваше немските и полските думи.

— Ех, какво да се прави — шепнеше Крися, — какво да се прави, значи, не ни е било писано, значи не ни е било писано.

— Аз няма да замина никъде от тука — въздъхна Курт. — Никъде.

Има хора, които са прибързани в решенията си, а след това, след като вече са дали съгласието си или, напълно, същото тъй решително са отказали, след изтичането на часове, дни, а може би на месеци, в сърцата им започва мъчителна борба: прав ли съм бил или не. Обикновено такива хора са емоционално неуравновесени натури и привидната им искреност, съобразителност и предвидливост в действителност се оказват външен израз на комплекса, който пречи на самите тях да продължат впоследствие започнатото дело.

Има хора, които изглеждат бавни и неповратливи и техният път към решението на пръв поглед се явява гаранция на това, че човекът е претеглил внимателно всичко „за" и „против" и е избрал единственото, струващо му се вярно решение. В действителност и такива бавни в избора си хора след това се оказват постоянно пред трагическата дилема — да се откажат от дадената дума или да държат на нея.

Съюзът на емоционалната непосредственост и бавната аналитичност създава онази сплав, която ражда разузнавача, бързо и точно мислещ и не просто оценяващ факта, но и анализиращ го от гледна точка на миналото, настоящето и възможното бъдеще.

Коля притежаваше този дар.

Откъде се появи това у него — след специалната подготовка или тригодишния опит от войната — не беше лесно да се прецени с пълна точност. Можеше наистина да се предположи, че му се бе предало това поразително качество — сплав от противоположности, всяка от които можеше да се смята едно временно и достойнство, и недостатък, а заедно бяха много голям дар — от неговия баща Всеволод Владимирович Владимиров, който беше известен на неговата майка Александра Николаевна Гаврилина като Максим Максимович Исаев, а на Химлер като фон Щирлиц.

В ЦЕНТЪРА

Чак към един часа изпълнителите свършиха работа и предадоха на полковник Бородин текста на третия радиосеанс с Вихър.

— Не ни ли остана чаец? — попита полковникът капитан Високовски. — Нещо замръзнах, искам да се постопля.

— Сега ще включа котлона — каза капитанът. — Мисля, че имам и малко малинки. Ако искате, ще запаря с малини?

— Това ще бъде божествено — каза Бородин и посегна за тютюна. Той беш работил няколко години с Будьони и от него спечели навика да пуши тютюн, завивайки го с цигарена хартия в дебела цигара.

Високовски отиде в кухнята (разузнавателният отдел заемаше малък котедж недалеч от Лвов). Къщата беше удобна, с маса кътчета и килери, в нея миришеше някак си по-особено, довоенно — на захаросано сладко, сушени гъби и портокалови кори (в къщата бе живял собственик на бакалски магазин).

Бородин чу как капитанът тракаше в кухнята с тенджери.

„Приятно е, когато в къщи има много тенджери — помисли си Бородин, усмихвайки се. — Това означава голямо семейство и охолство. Как по еснафски се отнасяме към понятието „охолство"! Тази дума ни изглежда буржоазна, недостойна за болшевика. Не искаме да разберем, че охолството е преди всичко възпитание. С каква нежност човек ще си спомня своя дом и звука от тези тенджери, които тракат нощем в кухнята, готвейки се за семейно тържество, и липите пред прозорците, и обикновената лампа до ръката, и лавиците за книги над главата..."

Бородин загаси саморъчно направената си цигара и отвори първата страница на радиодонесението на Вихър.

„През последната седмица не ни се удаде да получим никакви нови данни. Работата продължава по всички установени връзки. Ясно е само, че районът на форт Пастерник е онзи плацдарм, върху който се базират немските войски, осъществяващи подготовката за акцията.

Чрез Степан, съветски военнопленник, избягал от лагер, Коля попадна на немския военнослужещ Курт Апел, шофьор в щаба на армията, който беше завербуван от него. Апел моли да му се помогне да остане в Полша заедно с жена си Крися Живулска. Коля обеща да му помогне, естествено, без да се демаскира, но го помоли да изясни всичко, отнасящо се до службата на сапьорното осигурява не. Тази молба Коля мотивира с това, че му е необходимо да намери партида лопати и кирки за продажба на помещици, нуждаещи се от инвентар.

(Следва)

Промкомбинат „Трансмариска" — Тутракан

Колективът на „Трансмариска" непрекъснато внедрява техническия прогрес в производството. Доставя нови машини, строи производствени сгради, усъвършенствува организацията на производството, труда и управлението. Затова в дните пред големия празник

постигна завидни успехи. Дирекционният съвет поздравява работниците и служителите с празника и им желае радост и щастие.

Строителен район — Силистра

Строителните работници от Силистренски окръг тази година посрещат празника на свободата горди със своите постижения. Населението получи повече от двеста апартамента, предстои тържественото предаване на цеха за млекопреработване, качествено и бързо се строят жилищни блокове и стопански сгради.

Ръководството на района с радост поздравява инженерите, техниците и работниците с тези успехи, постигнати в дните пред двадесет и три годишнината от

9 септември

и им пожелава щастие в живота.

От ръководството.

Промишлено строително предприятие — Силистра

Деветосептемврийски привет

изпращаме на нашите работници и клиенти по случай празника на свободата. В социалистическото съревнование колективът ни постигна значителни успехи, като произведе за нуждите на строителството в окръга готови елементи за стотици хиляди лева. Вдъхновен от постигнатото, той даде дума да преизпълни предсрочно годишния си план и образцово да се подготви за следващата производствена година.

От ръководството.

Трудово производителна кооперация „Съединение" — Тутракан

В социалистическото съревнование по случай петдесетгодишнината от Октомврийската революция и двадесет и три години от победата на Девети септември кооператорите от ТПК „Съединение" постигнаха забележителни успехи. В срок и качествено изпълняват поръчките на клиентите и преизпълниха осеммесечната производствена програма. Ръководството на кооперацията ги поздравява по случай

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

и им желае радост и щастие.

Горско стопанство — Дулово

Горските работници от Дуловски район са били винаги в челните редици на социалистическото съревнование. И сега, в чест на празника на свободата

9 септември

са пак в първите редици. Непрекъснато и упорито те повишават производителността на труда, намаляват производствените разходи и се грижат бащински за горските насаждения.

Ръководството на стопанството ги поздравява топло със светлия празник и им желае радост и щастие.

ДСП „Българско пиво" — представителство Силистра

Представителството на „Българско пиво" в Силистра е щастливо да поднесе най-сърдечни поздравления на своите работници и на многобройните си клиенти по случай празника на свободата

9 СЕПТЕМВРИ

Работническият колектив на представителството винаги се е стремял да задоволява вкуса и желанията на населението, да произвежда повече и качествено. И в това направление той постигна немалки успехи.

Нека е честит празникът на всички!

ДП „Транспред" — Силистра

Двадесет и третата година от народното въоръжено въстание на Девети септември завари колектива на „Транспред" въоръжен с нова и ефективна техника. Изчезнаха вече някогашните самари, конският превоз вече стеснява приложението си, а трудът стана по-лек и по-приятен.

С радост ръководството на предприятието използува

Празника на свободата

за да поздрави с постиженията своя колектив и многобройните си клиенти. Нека на празника всички да бъдат радостни и щастливи!

От ръководството

Трудово производителна кооперация „Добруджанка" — Силистра

СКЪПИ ДРУГАРИ!

Управителният съвет на кооперацията от все сърце честити на всички свои работници, специалисти, служители и многобройни клиенти празника на свободата.

9 септември

Нека делото, за което отдадоха живота си смелите синове и дъщери на родината ни, бъде вдъхновяващ пример в нашето трудово ежедневие.

Постигнатите досега успехи от колектива пред празника — изпълнението на всички планови показатели, бъдат основа за нови трудови завоевания.

ЗА НОВИ ПОБЕДИ, ДРУГАРИ!

Трудово производителна кооперация „Нов живот" — Тутракан

Деветосептемврийски поздрави

изпраща ръководството на предприятието на своите кооператори, кооператорки и клиенти. Под животворните лъчи на Свободата, нашата Родина строи своето светло бъдеще. В предните редици на строителите е и колективът на кооперация „Нов живот". Неведнъж той е преизпълнявал производствената програма и е давал надпланова продукция за хиляди лева.

Нека в деня на празника да бъдем радостни и щастливи.

ЗГУ „ТЕРМА" — Тутракан

Първите газови печки, произведени в България, са дело на младия колектив на „ТЕРМА". Преодолял всички трудности, той усвои производството и вече пусна на пазара в страната газова печка с високи технико-икономически показатели. Ръководството на предприятието е доволно от постигнатото и поздравява работниците, техниците и инженерите с двадесет и три годишнината от славната победа на

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

НЕКА Е ЧЕСТИТ ПРАЗНИКЪТ НА ВСИЧКИ!
НЕКА СЕ УМНОЖАВАТ УСПЕХИТЕ НИ!

Потребителна кооперация „Наркоop" — Тутракан

Ръководството на кооперацията най-сърдечно поздравява своите работници, служители и клиенти със славната двадесет и три годишнина от победата на

9 септември

Търговските работници от Тутракан са винаги на услугите на населението. В магазините, павилионите и заведенията за обществено хранене може да намерите качествени и в богат асортимент стоки, ястия и напитки.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, ДРУГАРИ!

Държавно индустриално предприятие „Дунав" — Силистра

Ръководството на предприятието с голяма радост поздравява трудовия колектив по случай двадесет и три годишнината от въоръженото народно въстание на

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

В празничните дни ние имаме какво да отчетем пред народа. Няколко години наред редовно преизпълняваме производствената програма. Цялото предприятие завоюва високото звание „Предприятие за комунистически труд". Гордеем се с вътрешния ред, хигиената и охраната на труда. Неведнъж колективът ни е получавал признание за своя самоотвержен труд. Неведнъж в нашите ръце е било преходното червено знаме на Министерството на лекатa и хранителната промишленост.

Горди от успехите си, ние и занапред ще водим упорита борба да бъде предприятието ни образцово.

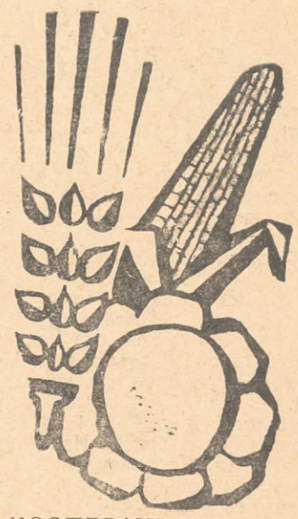
Трудово кооперативно земеделско стопанство — Белица

ПО СЛУЧАЙ ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

ръководството на кооператива поздравява всички кооператори, специалисти и служители и им благодари за активното участие в съревнованието за изпълнение и преизпълнение на поетите обещания.

Нека постигнатите успехи ни вдъхновяват в борбата за нови, още по-големи трудови победи. Животновъдите да надоят по 3 000 л мляко от крава, а полевъдите да приберат през идната година най-малко по 400 кг пшеница от декар.

ОКРЪЖЕН КООПЕРАТИВЕН СЪЮЗ НА ТКЗС И КООПЕРАЦИИТЕ

На всички свои кооператори, специалисти, служители и потребители управителният съвет честити светлия празник на свободата

9 СЕПТЕМВРИ

желае им здраве, щастие и нови успехи в трудовото им ежедневие.

Нека извоюваната с цената на много жертви свобода да ни вдъхновява в борбата за изпълнението на поставените пред нас задачи, да обединява тружениците от полето в стремежите им за повече селскостопанска продукция, а тези от търговията по-пълно да задоволяват нуждите на трудещите се

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, СКЪПИ ДРУГАРИ!

Ремонтно-техническа станция — Дулово

Двадесет и три години изминаха от най-светлия ден в историята на нашата страна —

9 септември

На този ден се роди Свободата. На този ден на родът ни стана творец.

Ръководството на РТС — Дулово е щастливо в този ден да поздрави своите работници и да им пожелае бъдеще, пълно с радост и щастие.

От ръководството

Пред новата учебна година

Максимални усилия за задоволяване на нуждите

Новата учебна година вече е на прага. И сега не по-малко актуален от много други въпроси е проблемът за набавянето на необходимите тетрадки, учебници, пособия навреме. Разбира се, „Печатни произведения" през тези дни са обект на повече внимание.

Предприятието започна работата си по подготовката на новата учебна година още непосредствено след завършването на учебната 1965/66 година. Съгласувано с отдел „Статистика" при ОНС беше уточнен броят на учениците за отделните класове по райони, съвети и села. Заявката за учебниците започна да се изпълнява още през 1966 година. През месец май съвместно с отдел „Народна просвета" бяха изпратени писма до всички директори на училища — да започне събирането на средствата за учебници и тетрадки. Определени бяха и сроковете за изкупуването на учебниците, като директорите изрично бяха уведомени, че след тези срокове, учебниците ще бъдат изтеглени в районните складове. Учебници в предприятието продължават да пристигат и сега. Въпреки че вече е месец септември, все още не сме получили песнка за IV клас, атлас по история за V клас, сборник задачи по физика за VI-VIII клас, машинознание за IX клас, химия за X клас. Би трябвало да виним печатарската база и издателствата. Но гражданите от това не се интересуват, а винят предприятието.

Тетрадките и помагалата за учениците се доставяха от базата ни навреме. Но все още тетрадките № 1 и № 2 за I клас не са пристигнали. Доставена е тетрадка № 3. Има реална опасност и пред тази учебна година от натрупване на родители и ученици по книжарниците за учебници и тетрадки. Сроковете за изкупуването им не се спазиха от нито едно училище. На много малко места се организира събиране на сумите за учебници и никъде за тетрадки. Най-тревожно сега е положението в Тутракански и Дуловски райони, където очакваното раздвижване още не е настъпило. И това се дължи на вредното самоуспокоение, че стоката е доставена, че в някой момент ще бъде купена. Доколко е правилно, мисля всеки може да прецени. А последствията? — Губене на време, взаимни обвинения от страна на продавачи и клиенти и в крайна сметка непълно задоволяване на нуждите. Защото задоволяването на учениците с учебници не е стопроцентово. Много голяма част от учебниците от V до XI клас ще достигнат само за 70-80 на сто от броя на учениците. Това означава, че някои деца ще трябва да се снабдят със стари учебници.

Въпреки определените срокове, в много от селата учебниците не бяха изкупени. За предприятието това носи икономически риск. Затова сега започна тяхното разместване в районите и между районите. Само в един малък брой села помагалата бяха закупени навреме: Айдемир, Калипетрово, Кайнарджа, Бабук, Алфатар. Тук учителите могат съвсем спокойно да посрещнат първия учебен ден. Но за техните колеги от Чернолишки, Добротишки, Паисиевски, Секуловски и други съвети, той ще започне с доста главоболия, защото забравиха пословицата: „Отдалеко, за да е леко".

От първи септември учителите са по местата, където са назначени. Те трябва да влязат във връзка с местните книжарници и да се дадат реални данни какво е необходимо за нормалното започване на новата учебна година. Особено е наложително това в районите на Дулово и Тутракан.

Аурел ВЪЛКОВ

Промкомбинат „Камъшит" на международния панаир

В промкомбината се работи усилено върху моделите, с които предприятието ще се представи на Двадесет и третия международен мострен панаир. Предвидени са общо 230 модела, от които десетки модели ракитови кошници, дамаджани различни плетки, найлонови и папурени чанти, пирографирани и керамични изделия, кукли, шапки, каширани бутилки и чанти от изкуствена кожа.

Сега най-голяма грижа за административното, партийното и профсъюзното ръководства трябва да бъде качеството на изработените предмети и естетическата издържаност на моделите. Голям дял за това ще имат, разбира се, моделистите към цеховете. Ако ви се удаде случай да надникнете в моделната на предприятието, ще забележите, че моделистите винаги мислят за нови и нови производства, правят различни опити, разнообразяват с всеки изминат ден производството, като по този начин създават работа за 2 200 работника.

Сега моделистите усилено работят по моделите за международния панаир, тъй като срокът за представянето е кратък — 5 септември, 1967 г.

И сега колективът е уверен, че ще привлече вниманието на посетителите на Двадесет и третия международен мострен панаир в Пловдив.

Ел. ТОДОРОВА

ТЕХНИТЕ НРАВИ

Сигурно има и други

Един нацистки експеримент. Бивш френски офицер разказва 20 години по-късно.

Роден съм — разказва Андреина — на 9 юни 1909 година във Франция. Родителите ми бяха известни индустриалци, завършил съм висше образование. Като младеж не бях грозен, имах успех пред жените и ме наричаха малкия Жан Маре, по ради приликата ми с известния френски актьор. По време на Втората световна война бях мобилизиран и изпратен на линията Мажино. Заедно с батальона, в който служех, попаднах в плен на германците и изпратен в лагера Люневил. Обаче през 1940 година успях да избягам заедно с още 900 души. След като извоювах свободата си, моята грижа бе, да се прибера колкото се може по-скоро у дома, където ме чакаше семейството ми и моята годеница, едно хубаво и добро момиче, за което се ожених и имах син. Трябваше обаче да се крия, за да не ме заловят германците. Взех участие и във френската съпротива. Занимавах се със събиране на сведения и документи от германските войски и помагах на френски пленници да бягат. Бях щастлив и спокоен. Работех и се борех за една справедлива кауза. На края на 1942 година моята дейност беше разкрита, бях арестуван от есесовците и отведен в затвора Епинал. Именно там започна моята драма. Един лекар, който служеше при фашистите, по нареждане на войските на СС, подложи на продължителен анализ кръвта и урината ми. После, въпреки моите протести, започна мъчителен курс с болезнени неизвестни инжекции. Няколко минути след инжектирането припадах. Мисля, че всичко бяха шест инжекции. От затвора в Епинал бях преместен в затвора Франсн. Оттук можах да изоягам. Върнах се отново в редиците на съпротивата. След завършване на войната за своята дейност получих чин капитан.

Дотук всичко протичаше нормално. Въпреки това, усещах, че в мен става нещо странно. Веднага след инжекциите на фашисткия лекар, забелязах, че гърдите ми нарастват и косите ми започват да растат по-бързо. Истинската ми драма изпъкна, когато трябваше отново да прегърна съпругата си. Тогава разбрах, че с мен са извършили физиологическа промяна. Вече не мислех като мъж, а като жена. Консултирах се с лекари-специалисти, но всичко беше напразно. Един ден забелязах, че гласът ми е станал по-нежен. След няколко месеца преобразяването беше пълно. Жена ми поиска развод, а приятелите ми обърнаха гръб.

Сигурен съм, че като мен има и други случаи, чийто пол е бил променен от фашистките лекари. И така от 20 години живея, мисля и работя като жена, защото се чувствувам и съм жена. Отначало беше ужасно, но постепенно свикнах. Промених и името си. Името ми беше Жор Андреа Швинденхамер. Сега се казвам Андреина Швинденхамер.

Един неделен ден на „Чай-тепе"

Ситнежи

* * *

За да отговаря на условията, може и да мълчи, щом е хубава.

* * *

Понятието „аламинут" в някои заведения се превърна в „алечас".

* * *

Повечето летни запланувания свършват на морето с плувания.

Митко БРЪЗИЦОВ

И КАМЪКЪТ ОТСТЪПВА

— Топъл камък е този, момче. Чак от Балчик е донесен. И не се реже. Дяла се. Така е помъчно, но става хубаво. Те всички хубави работи стават мъчно. Ето, когато преди три месеца започнах работа, бях сам. Сам съм копал стъпалата, сам съм редил камъка, сам съм го спојвал. После дойдоха другите... Не беше лесно, но ето виж, стана. И хубаво стана. Няма да има вече кал, няма да е трудно да се изкачиш до крепостта.

Какво гледаш, косата ли? Побелява вече. Повече от четиридесет години се боря с камъка. От малък почнах, от четиринадесегодишен. За три години майстор станах. И какво не съм работил досега. Изкопчия бях, на каналите работих, зидар станах по едно време, мазач съм бил... Но най-много с камъка. Как мислиш, лесно ли ми е било? Ама с работа човек на всичко надвива. И на камъка!

Бай Димо Калчев отпуща ръце на колените си — тежки ръце, свикнали с чука и камъка, обикнали работата. Стоим в подножието на стълбата, водеша към крепостта „Меджиди табия". Наоколо останалите работници от бригадата доглаждат грапавите плочести камъни, които ще влязат в последните стъпала, свързващи града с тази толкова красива местност. Петдесет и седем годишният майстор каменоделец е започнал работа по стълбите точно преди три месеца. След това са пристигнали останалите работници. Работата тръгнала още по-бързо. Работели по осем часа, но работното време трудно можело да се спазва. Хората били съвестни, свикнали с работата. Нито за минутка не отпускали ръце. И когато небето се намръщило и първите капки дъжд затупали по изсъхналата земя, те се спуснали да спасяват работата. Защото само след няколко минути всичко можело да бъде отнесено от пороя. Но хората излезли по-силни. И още на следващата сутрин работата продължила. С още по-ускорено темпо.

Септември е. След още няколко дни мъгли ще се спуснат над Дунава. Ще стане трудно да се работи. Но хората на Димо Калчев няма от какво да се страхуват. Основната работа е привършена. И то привършена в срокове, каквито никой не е допускал. Цялата работа, която те са извършили за три месеца, е била предвиждана за две години. За цели две години. Но хората умеели да работят. И обичали работата си.

Вече много години Димо Калчев, Недю Недев, Георги Русев и Иван Нейчев се борят с камъка. Тяхната работа е възнаградена. Заплатата на всеки един от тях възлиза на над двеста лева месечно.

Стълбата е вече към своя край. След обяд на Девети септември хората ще могат да стигнат по нея до крепостта, за да празнуват на открито. А напролет работата ще продължи. Трябва да се направят бордюри, трябва отстрани да се постави каменна ивица.

Хората, които цял живот побеждават камъка, са готови за работа.

Валентин ЧЕРНЕВ

АВГУСТ, АВГУСТ...

— Ей, малкият, я ела тука!

Така ти извика тогава стражарят с тъмносинята униформа. Но ти дори и не погледна към него. Стражарите си бяха стражари. Идваха в селото. Минаваха през селото... Имаха си своя работа и на никого от тях досега не беше потрябвал. Само се въртеше около камионите им и не можеше да се нагледаш на тази чуд на машинария.

Но после стражарят с тъмносинята униформа повтори:

— Тебе викам!... — и те посочи с пръст.

Тръгна плахо към него. И все в лицето го гледаше. Мислеше си: трябва да му е много тежка шапката, щом е паднала над очите.

— Я иди напълни една кофа с вода, че нещо моторът...

Той каза още нещо. Но ти нищо не чу. Грабна кофата и босите ти крачета те понесоха по бодливата, измита от дъждовете каменна настилка на селския площад.

—По-бързо, ей, по-бързо! — едва дочу дебелия глас на Иван Пъндалото, селския стражар.

В това августовско пладне Пъндалото се беше пльоснал върху пейката пред общината и единствено дебелата сянка на липата го задържаше там: той лежеше с килната шапка, с разкрачени крака.

Когато се върна, спомняш ли си как стражарят пое кофата от ръцете ти:

— Юнак, юнак си ти! — изломоти той. А ти се обърна с наведена глава и нищо не виждаше, защото никой досега не ти беше казвал, че си юнак. И тогава, само с един замах, стражарят изсипа студената вода отгоре ти. Обърна се. И видя как целият се тресеше от смях:

— А-ха-ха-ха... Да не си завираш мутрата, дето не ти е работа.

После той си прибра кофата.

Ти тръгна нагоре по прашната улица и като озлобено зверче се обръщаше назад. Сега онзи не се смееше. Той бършеше ръцете си в някакъв парцал. Смееше се с пиянски глас Пъндалото. Целият се тресеше, тупаше се с ръце по коленете:

— Ама как го измисли, как го нареди само. Отде ти дойде в главата, бе...

Пъндалото ли? Така се смееше той. Помниш ли блокадата през пролетта? Той стоеше в края на селото: разкрачен, с пръчка в ръката. „Не заобикаляй, не заобикаляй — подвикна той". А ти искаше да заобиколиш, защото под ризата си имаше две филийки хляб. „Ела де, ела — повтори той." Не отиде при него, само подхвърли филийките настрана. Той прихна да се смее, а ти вървя през целия ден гладен след козите...

Когато вратата хлопна, кучето понадигна глава от сянката на черницата и не можа да те познае с мокрите дрешки. Но щом видя русата ти коса, разочаровано отпусна глава на лапите си. Пуст беше дворът. Жегата тежеше върху покривите, върху листата на дърветата.

— Мурат, Мурат...

Кучето се понадигна и само се премести на сянка под дръвника. А на тебе ти се искаше да говориш с някого, да говориш... Но нямаше никой в къщи. Всички бяха на работа, а от пролетта баща ти беше войник. После поизцеди дрехите си. Водата бавно се окапваше, а в ушите ти все бучеше смехът на оня: „А-ха-ха-ха... Да не си завираш мутрата друг път, дето не ти е работа". И дали защото си беше сам, кой знае защо, изведнъж заплака. Захлупи ръце в дланите си и захапа ръкава на ризата си...

Спомняш ли си как след два дни се скри в салкъмите в края на селото. Стисна в ръката си един валчест камък. Беше тихо. Само от време на време капеха изсъхналите листа на дърветата. Но и техният шум замираше бързо и августовският ден отново натежаваше с мараната си, с подтискащата си тишина. Беше пусто наоколо, хората сякаш се бояха от тишината.

Ръката ти овлажня от пот, но ти не се помръдна, докато не се зададе камионът със сините униформи. Бялата пушилка заля салкъмите. Ето след малко тя ще засипе моста, реката, ще пълзне над селото. А пред нея в камиона се клатушкат сините униформи. Къде ли отиват пак?... Пушките стърчат между краката им. Може би ще спрат в селото? Ботушите им ще заскърцат по острите камъчета на площада. А Пъндалото ще се върти около тях. Ще се смее, ще премигва със зачервените си очи.

Камионът запълзя бавно по моста. Ти се понадигна. Огледа се и захвърли камъка с всичка сила към тях. И хукна по тясната пътечка към реката, към върбите.

Камъкът падна само на двадесетина метра от тебе. Но ти си мислеше, че си цапнал някой от ония с тъмносините шапки. Не можеше да не си цапнал. Нали замахна с всичка сила. Камъкът изсвистя и сигурно е настигнал камиона им. Знаеше си ти — сигурно го е настигнал. Ако беше по-голям, можеше и повече да удари. Но и един не е малко.

И забърза към бистрите вирове на реката в този душен и тежен августовски ден на 1944 година. Селото беше съвсем близо, но там сините униформи още сновяха по площада.

Сава ХРИСТОВ

СЪОБЩЕНИЕ

Следващият брой на в. „Силистренска трибуна" ще излезе на 8 септември, петък.

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

2:1 — НО ПОБЕДАТА МОЖЕШЕ ДА СЕ ИЗПЛЪЗНЕ

Едно скромно, но мило тържество предшествува неделната футболна среща между отборите на „Доростол" и „Волов" (Шумен). Преди да прозвучи началният съдийски сигнал, двата състава се строиха пред официалната трибуна. За последен път излезе със своите другари капитанът на отбора Т. Дечев. След 16-годишна спортна кариера, посветена преди всичко на издигане реномето на силистренския футбол, достойният спортист прекратяваше активната си спортна дейност. Юбилярът бе поздравен от председателя на физкултурно дружество „Доростол" Д. Минев, след което предаде своята фланелка на младия Р. Манолов. От името на ГК на Комсомола, физкултурно дружество „Доростол" и отделни физкултурни колективи на Т. Дечев бяха поднесени подаръци.

Неделната среща потвърди още веднъж, че много по-трудно се играят мачове за първенство, отколкото приятелски. През седмицата в отличен стил „Доростол" разгроми елитния отбор на „Добруджа" (Толбухин) с 4:0, а сега срещу „Волов" трябваше да положи максимални усилия, за да се поздрави накрая с трудна победа от 2:1. И на тази среща отборът се яви в силно променен състав в сравнение с миналогодишния. Седем нови състезатели! Естествено това не можеше да не се отрази върху спойката между отделните линии и играчи. Не можем да кажем, че новите единици отстъпват на миналогодишните. Напротив! Отборът получи солидно подкрепление, но е нужно време за сработване на старите и новите играчи. Затуй нека имаме малко търпение и не корим отбора за някои неудачи.

Класата на „Волов" е позната добре и никой не си правеше илюзия, че мачът ще бъде лек. Гостите се представиха в благоприятна светлина, с добре обигран състав. Още първите минути показаха, че са дошли да воюват и за двете точки. Те не възприеха защитен вариант.

Началото на срещата започна с остри моменти и пред двете врати. В 4 минута силен удар на Пашов принуди шуменския вратар със сетни усилия да избива топката в корнер. Минута по-късно след наказателен удар гостите разтърсиха напречната греда. Веднага пролича различният маниер на игра у двата отбора. Шуменци изнасяха топката със средни или дълги прехвърляния към бързите си крила и центрирания пред вратата; домакините пък използуваха късия пас и многоходови комбинации, което убиваше темпото на играта и често изключваше елемента изненада. За дълго време нападателите ни не можаха да намерят общ език помежду си, топката се губеше лесно, много често и поради неразбирателство. А и изкуствените засади, с които си служеха шуменци, спряха много нападения.

Постепенно инициативата премина в „Доростол". Отзад точно и спокойно действуваше Стоев, подпомогнат от Въжев, в средата успешно маневрираха Каталиев, Кирилов и Добрев, който покри голям периметър и сноваше постоянно напред и назад. В 25 мин. след отлична комбинация и от остър ъгъл Добрев стреля силно и топката се заби в мрежата — 1:0. Две минути по-късно Густинов открадна една топка от защитата и центрира пред вратата, но никой от останалите нападатели не можа да използува тази пресечка. В 44 мин. бърза контраатака изведе Густинов и Пашов срещу само един защитник на „Волов", но Густинов не можа да подаде на своя партньор и беше изпуснат изгоден момент за покачване на резултата.

Втората част на играта започна много успешно за „Доростол". Не беше изтекла още една минута и домакините водеха с 2:0. Със самостоятелна акция Кирилов наближи наказателното поле и с изненадващ, силен диагонален удар намери противоположния ъгъл на вратата.

Оттук нататък започна понижение в играта на „Доростол", като следствие от недостатъчна кондиция. Сякаш олово се наля в краката на мнозина от състезателите. Нападателите по-бавно започнаха да се връщат, в средата на терена зейна празнина и гостите с по-свежи сили упражниха силен натиск. В 17 мин. нашата защита не реагира своевременно на едно продължително разиграване на топката и резултатът беше намален на 2:1. А 3 мин. преди края след ъглов удар воловци пропуснаха идеално положение за изравняване, като техен нападател от 5 м не можа да намери очертанията на вратата.

Йордан СИМЕОНОВ

Масово преплуване на Дунава

На 3 септември т. г. в Тутракан беше организирано масово преплуване на река Дунав. Благодарение на добрата организация, създадена от дружеството „П. Хитов" и Градския комитет на ДКМС, масово беше участието както на пионерите, така на юношите и работниците. На празнично украсеното място на брега се събраха стотици любители на плувния спорт, за да наблюдават интересните преплувания.

Една след друга групите се пускаха от румънския бряг, за да покорят водите на голямата река; общо броят на участниците достигна цифрата 218. На победителите в отделните възрастови групи бяха раздадени награди. Досега в Тутракан броят на преплувалите Дунава достигна 389, а на новообучените — 172.

Преплуването продължи до обед, като на края се проведе състезание за гонене на патици, наблюдавано с голям интерес от гражданството.

Джемали ИБРАХИМОВ

О Б Я В А

Продавам мотор ИЖ с кош. Цена по споразумение.

ПЕТРОВ — КАЙНАРДЖА

ТЕХНИКУМЪТ ПО МЕХАНОТЕХНИКА гр. СИЛИСТРА

ТЪРСИ машинописец по чл. 64
Заплата по щатна таблица.

От дирекцията

О Б Я В А
ОКРЪЖНА БОЛНИЦА — СИЛИСТРА
ТЪРСИ: МЕДИЦИНСКИ СЕСТРИ

за здравна служба — Паисиево
здравна служба — Чернолик
Дом за мъже с душевни недъзи край с. Правда
Дом за момчета с душевни недъзи с. Ветрен.

СЛАВА НА ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска
ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XII, бр. 105 (1269) | Петък, 8 септември 1967 година | ЦЕНА 3 СТОТИНКИ

НАЙ-СВЕТЪЛ ПРАЗНИК НА НАШИЯ НАРОД

ГЕОРГИ КАРДАШЕВ,
член на бюрото на ОК на БКП
и първи секретар на ГК на
БКП — Силистра

Преди 23 години в историята на българския народ започна нова епоха — епохата на социализма. Половинвековната героична борба на Българската комунистическа партия за смъкване на капиталистическия строй и установяване властта на трудещите се завърши победоносно на 9 септември 1944 година. На този ден в България възтържествува диктатурата на пролетариата във формата на народно демократичната власт на Отечествения фронт.

На българския народ, както и на много други народи от Европа и Азия, Съветската армия оказа решаваща помощ за избавянето ни от оковите на фашизма и империализма. В съзнанието на нашия народ и цялото човечество Съветската армия завинаги ще остане армия-освободителка. Ние, силистренци, за 23-ти път ще си припомним паметните дни на 1944 година, в които могъщите съветски войски преминаха Дунава и за втори път освободиха от робство своите български братя.

Сега Денят на свободата ще бъде посрещнат и честван още по-радостно, още по-тържествено, защото тази година човечеството за петдесети път ще отбележи възтържествуването на правдата, равенството, братството и щастието, ще посрещне неугасващото сияние на Великия октомври.

Девети септември е не само наш национален празник, не само славна дата, отбелязваща освобождението на България. Той сложи началото на нова епоха в нашия политически, стопански и културен живот, началото на нова социалистическа България.

Изтеклите 23 години са период на дълбок революционен преврат в политическия, стопанския и идеологическия живот на страната. За този период капиталистическите производствени отношения бяха напълно ликвидирани и заменени със социалистически. В Народна република България социализмът победи напълно и завинаги.

Изтеклите 23 години бяха практическа школа за Партията и всички трудещи се, от нея бяха извлечени най-добрите уроци за по-нататъшната дейност в строителството на социализма и на международната арена.

Животът потвърди правилността на политиката и на практическата дейност на Партията в строителството на социалистическия обществен строй. Българската комунистическа партия неизменно се е ръководила и се ръководи от марксистко-ленинските принципи, винаги се е учила от класическия опит в социалистическото строителство на съветския народ и неговата Комунистическа партия. В същото време Централният комитет на нашата Партия винаги е използувал тези принципи и този опит творчески, съобразявайки се с условията в нашата страна. Всичко това ни даде възможност, в сравнително кратки срокове, да решим успешно проблемите на социалистическото строителство в града и селото.

България — страната, която преди 9 септември 1944 година беше истинска робиня, която само преди 23 години беше полузависима и икономически слаба, днес е напреднала социалистическа страна. В сравнение с довоенната 1939 година обемът на промишлената продукция през 1966 година се увеличи 24 пъти. Расте и общият обем на селскостопанската продукция, който през 1966 година беше близо 2 пъти по-голям от средногодишното производство през периода 1932—1935 години. През 1966 година обществения продукт беше 7 пъти, а националният доход близо 4,5 пъти по-голям от този през 1939 година.

Това ни кара още по-силно да обичаме своята родина, да бъдем страстни родолюбци и патриоти, истински интернационалисти, да бъдем български комунисти.

Двадесет и третата годишнина на свободата ще бъде достойно приветствувана и от трудещите се от Силистренски окръг.

В борбата за претворяване в живо дело решенията на Деветия партиен конгрес трудещите се от промишлеността на нашия окръг само през първите 7 месеца на годината произведоха за 1 117 000 лева промишлена продукция над плана. В сравнение със същия период на м. г. промишленото производство е увеличено с 5 553 000 лв.

Плодородната добруджанска земя, грижливо гледана от трудолюбивите ръце на кооператорите и кооператорките от окръга, даде богати плодове. Прибирането на реколтата навреме и без загуби означава обилие и разкош за всяка българска къща.

На Девети септември отново ще се веят знамената и на първенците от транспорта, строителството и търговията на нашия окръг.

Иде светъл празник — празник на свободата — Девети септември.

Нека посрещнем този ден на свободата с достойни трудови и политически дела!

ПРОМЯНА НА МАЩАБИТЕ

За двадесет и три години всички мащаби се промениха.

Мащабите около нас.

И вътре в самите нас.

Не бе толкова отдавна... Всяка вечер електрическите съзвездия на градовете угасваха — за да има ток за фабриките, а по селата хората оправяха фитилите на газените лампи и — за кой ли път? Подхващаха разговор за стълбовете, които вече приближават през полето; и за техниците, които изтягат тънката жица; и за онова обещание, че „догодина ще блесне и тук". Не всички вярваха на обещанието и естествено бе да не вярват — едно село ли има в България, една нужда ли има народът, за кое по-напред?... Ала настъпваше уреченият ден и тъпанът задумкваше на мегдана, и старците вадеха отдавна необлечани премени. Някой произнасяше реч и я завършваше с неизменното: „Да живее народната власт!" — Тъкмо в тази минута светлината идваше, като поздрав от същата тази — народна власт. И всички викаха „ура" с одрезгавели от вълнение гласове, а най-малките сочеха електрическите крушки и питаха: „Ами откъде ще им сипваме газ?".

Днес страната произвежда за осем дни толкова електроенергия, колкото през цялата 1939 година; но и това не ни е достатъчно; изграждаме нови централи, упрекваме строителите за всеки ден забавяне.

Промяна на мащабите.

Не беше толкова отдавна... Край Перник се вдигаха стените на бъдещия металургичен комбинат. От близки и далечни краища идваха хора — с влакове, с автобуси, пеша — да видят с очите си мястото, където „България ще лее желязо". Новодошлите приближаваха до самите стени, катереха се по купчините тухли, вслушваха се в подвикванията на строителите — донякъде с изненада, донякъде с разочарование — казваха: „Ама те и зидарите са българи, а? Кой знае дали ще излезе нещо от тая работа!"... А когато за пръв път от доменната пещ се изля и протече по улея нажеженият, искрящ поток, мнозина — дори и металурзите, които бяха ходили на специализация и вече бяха привикнали на тази картина — заплакаха. Плачеха и бяха доволни, че са с черни очила, та другите няма да съгледат сълзите им...

Тази година България ще произведе повече от един милион тона чугун и феросплави, повече от 700 хиляди тона стомана и десетки хиляди тонове електролитна мед, олово, цинк. Ние, които се чувствувахме малки, едва ли не деца сред залите на пернишкия завод „Ленин", сега прекосяваме — спокойни и уверени — многократно по-големите цехове на Кремиковския комбинат.

Промяна на мащабите. Промяна и на хората.

Не беше толкова отдавна... Когато фабрикантите изписваха някоя нова машина, те наемаха и чужденци — специалисти да обслужват тази машина за неопределен срок от време. „Къде ти е виждал Ганьо такава тънка техника?—говореха пренебрежително господата. — На Ганьо му дай чука и мотиката!"... А истина беше, че и мотиките се внасяха отвън, и пироните, да не говорим за всички други „техники", без които бе немислим животът в двадесетия век. За всичко плащахме скъпо и прескъпо. И когато Партията каза: „България ще стане машиностроителна страна", невярващите нарекоха това чистопробно фантазьорство...

Изобщо, наложи се невярващите твърде често да се отказват от думите си: сега страната произвежда всеки ден по 54 електрокара, по 59 електротелфера, по 26 металорежещи машини, по 9 трактора... Тънка техника ли? — Всеки час нашите заводи предават на търговските организации 40 радиоапарата, 19 телевизора, 10 хладилника, 27 перални, 120 електродвигатели.

Всичко се променя...

Когато първите кооператори събраха на едно земята и инвентара си, дори те — най-решителните — се почувствуваха обезкуражени. Колко земя, какъв инвентар — у сиромасите? Денем събираха добитъка в общи обори, а щом се стъмнеше, жените отиваха — всяка да нахрани своята крава. А случваше се и кравите да умират, и добивите да бъдат по-ниски от едновремешните. „Орташкото ли не — кучета го яли!" — нашепваха „доброжелателни" гласове... Не, не го изядоха кучетата! Устоя орташкото, укрепна — за чудо и приказ!

Днес в България има 867 трудово-кооперативни земеделски стопанства, тракторите са повече от 70 хиляди, комбайните — 13 хиляди. В сравнение с 1950 година селските стопани получават близо 80 пъти повече торове. Една пета част от обработваемата земя се напоява и добивите — дори в неблагоприятните години — са двойно по-големи, отколкото преди войната. Тази година не едно и две стопанства получиха по 500, по 600, че и по 700 килограма пшеница от декар — и даже това не изуми никого!

Промени...

Когато свърши войната, ние бяхме петимни за парче плат от дървесина, за едни обувки с дървени подметки. Даже гумените цървули бяха лукс, а малчуганите наричаха соята „шоколад". Хората от цял квартал се събираха около радиоапаратите, за да чуят новините... Новините бяха: „България се възстановява! България тръгва по пътя на изобилието!"... Слушаха недохранените и недооблечените и въздишаха: „Кога ли ще е това?"...

Кога ли? — Само през последните 14 години средната заплата на работниците и служителите се увеличи повече от два пъти, а средният размер на пенсиите — три пъти! Сега ние купуваме четири и половина пъти повече стоки, отколкото през 1952 година. На всеки десет души — шестима живеят в сгради, построени след Девети септември 1944 година. И само миналата година в страната са продадени 56 784 хладилника и 120 619 перални машини...

А ние не се удивляваме. Нещо повече — тези цифри не ни задоволяват. Погълнати от настоящето, все по-рядко се обръщаме назад. Вълнува ни пропуснатото, недоизмайстореното, забавеното. И тази промяна в мащабите на взискателността ще ни помогне по-бързо да се ориентираме спрямо непрестанно нарастващите потребности на новото време; ще помага на всеки от нас да не изостава от общия строй...

От общия строй, чийто път — вече двадесет и три години — води неизменно напред; понякога със задъхване, но винаги с вяра.

Вяра, че това, което ще постигнем утре, ще бъде много повече от всичко, което сме постигнали до днес.

Георги МИЛОШЕВ

КОГАТО БАРИЕРИТЕ СА ВДИГНАТИ

Прославят тебе, майко свобода!

„Възпявам тебе, майко Свобода.
Възпявам те със твоя свят край мене,
че той от теб в стенания роден е,
че той на гневна есен е плода,
възпявам тази есен, през която
човечеството, станало крилато,
бе стигнало до първата звезда".

Веселин ХАНЧЕВ

ИСКАХ да пиша за човек, който непосредствено преди оня първи незабравим Девети е бил на най-ниското стъпало в социалната стълбица, т. е. имал е само двете си ръце, честното си сърце и една невероятна материална нищета, която прави човешкия живот нещастен.

Реших да потърся такъв човек в Алфатар.

„Обикновеният лик на това селище от градски тип — мислех си, когато влизах в селото — ще бъде подходящ контрастен фон на една тъжна, нерадостна съдба от преди 23 години, която е била променена след всенародната победа на 9-ти септември 1944 година."

В партийния комитет, както винаги вероятно, владееше делоза, работна, бих казал атмосфера.

„Ами разходете се из селището, почукайте на някои врати, поговорете с хората, които помнят нещо от оня „рай" преди Девети — всеки ще ви каже истината".

Това беше приблизителният отговор на моята молба да ми бъде посочен човек, който е излязъл от калта, благодарение на социалистическата революция.

— Да вземем например овчаря Христо Петров. Беше по-беден от Пепеляшка, както се казва. А сега... Построи си нова къща; двамата му сина също си построиха една масивна къща с два входа.

Не се съмнявах в думите на партийния секретар, но все пак реших да видя тези нови домове, в които е влязла радостта.

Посрещна ни стопанката леля Рада.

— Преди какво беше... Левче по левче събирай за кон, за плуг събирай. Не стига... Едва за хляб и газ... Сега е друго...

Сега е друго! Колко много съдържание има в тези прости думи!

Сега, когато пиша тези редове, аз мисля, че не е било толкова необходимо отиването ми в Алфатар да търся човек, чиято съдба да ми послужи като илюстрация на една истина — своята, която прекрачи прага на нашите домове, която прекрачи прага на сърцата ни, избави от материална и духовна нищета българския народ. Тази истина е неопровержима. Нашият народ ни обаче никога не е бил духовно нищ. Не може да бъде духовно нищ един народ, който извърши две исторически, грандиозни по своя героизъм въстания — Априлското и Септемврийското. И двете — в името на свободата! Народът е един колектив от хора, едно единство, духовно извисено през всички времена! Но има събития, величествени, невероятни и недостижими по своята величина, които отприщват духовните, творческите сили и енергия на народа. Такова събитие е Девети септември. Такова събитие е извоюваната с цената на свидни жертви свобода. За свободата са жертвували земните си дни най-обаятелните чеда на човечеството. Ако споменем всички големи имена, списъкът ще стане безкраен. За нас, българите, е достатъчно да не забравяме имената на Ботев, Левски и Георги Димитров. За нас, българите, е достатъчно да умеем да разпознаваме свободата във всяка простата човешка радост, във всяка красива ежедневна проява на хората, които ни заобикалят; в обновения пейзаж на родината — новите заводи, безсинурните поля, където трудолюбието шествува редом с щастието на вчерашните неграмотни селяни и днешни възторжени труженици — инженери, агрономи, творчески и обикновени работници, отдадени на утрешния ден на България — комунизма!

Всяко тяхно усилие, всяко тяхно красиво дело е прослава в твоя чест, Свободе! Ти, която дойде в една гневна и плодонос на есен. Ти, която съживи с животворната си усмивка и най-изстрадалото, останало без мощ, сърце, Ти, която си член на нашата Комунистическа партия. Ти, която съществуваш навсякъде — в нас и около нас. Ти, без която ние не бихме могли да дишаме с пълни гърди. Ти, която не можеш без нас; ти, която ние прославяме и пазим като най-скъпо и свято нещо. Завинаги!

Симеон ПЕТРОВ

ФОТОРЕПОРТАЖ
НА V СТР.

Четете в броя:

II СТР. — „... И НЕ ДОЧАКА ИЗГРЕВА"

III СТР. — „ГОРДОСТТА НА ПОЛОЗИЕ"

IV СТР. — „ПОД БЪЛГАРСКИ ФЛАГ" „ТО БЕШЕ ЧУДО ГОЛЯМО"

VI СТР. — „СТЪПАЛА КЪМ ПОБЕДАТА"

КЪДЕ МЕ ЗАВАРИ ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

Представител на редакцията посети трима активни борци против фашизма и капитализма и ги помоли да отговорят къде са се намирали и какви задачи са изпълнявали в дните около 9 септември 1944 година.

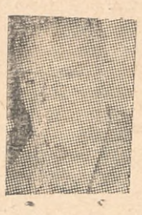
Ето отговорите на интервюираните.

Генерал
БОЯН МИХНЕВ

В навечерието на 9 септември интернационалният войнишки партизански батальон, който командувах, непрекъснато водеше сражения с фашистите. На връх Кукавица, намиращ се на българо-югославската граница, водихме едно от последните големи сражения с врага. Към Цър на Трава се съединихме с партизанските части на Славчо Трънски и Денчо Знеполски. На 6 септември бе документирана с решение на ЦК на Партията сформираната вече Софийска родоосвободителна партизанска дивизия под командуването на Славчо Трънски, в която бях командир на бригада. Георги Димитров ни постави от Москва задача да минем през Трън—Брезник—Перник, да организираме работниците и заедно с тях да настъпим към София.

На самия ден 9 септември пристигнахме в с. Милославци, минахме и през гр. Трън. Под натиска на настъпващата Съветска армия събитията в София се развиха бързо и поверената ми бригада спря в гр. Брезник. Под наше ръководство войниците от тамошния гарнизон арестуваха фашистките офицери. В Брезник имаше голям митинг. За десетина дни направихме попълнение от доброволци, включихме се в Първи гвардейски полк и заминахме за фронта.

АТАНАС ДИМИТРОВ
пенсионер

СЛАВКА САВОВА
пенсионерка

Тогава живеех в гр. Русе. На 8 септември посрещах заедно с всички Съветската армия. Спомням си, че в множеството забелязах да се разхожда свободно началникът на полицията Стефан Симеонов. Веднага отидох да съобщя на нашите да го арестуват. Както и очаквах, те вече бяха взели мерки.

На 9 септември свикахме събрание на жените в тогавашния църковен салон. Решихме да основем женско дружество „Славянка". На следващия ден избрахме ръководство и разтурихме старото женско дружество „Пчелички", което беше под влияние на фашистите. Незабавно издигнахме лозунга „Всичко за фронта — всичко за победата!".

До 7 септември бях в затвора в Силистра. Както е известно, на този ден той беше разбит и ние се освободихме. Дълбоко се развълнувах, когато видях сред народа жена си и детето. Моята малка дъщеря носеше плакат.

Вечерта се погрижих да настаня тайно из града група затворници, които не бяха от тук. Все още властта не беше наша.

След като посрещнахме тържествено Съветската армия, до средата на септември бях на разположение на съветското комендантство. То се помещаваше в сградата, където сега е Окръжното ръководство на БЗНС.

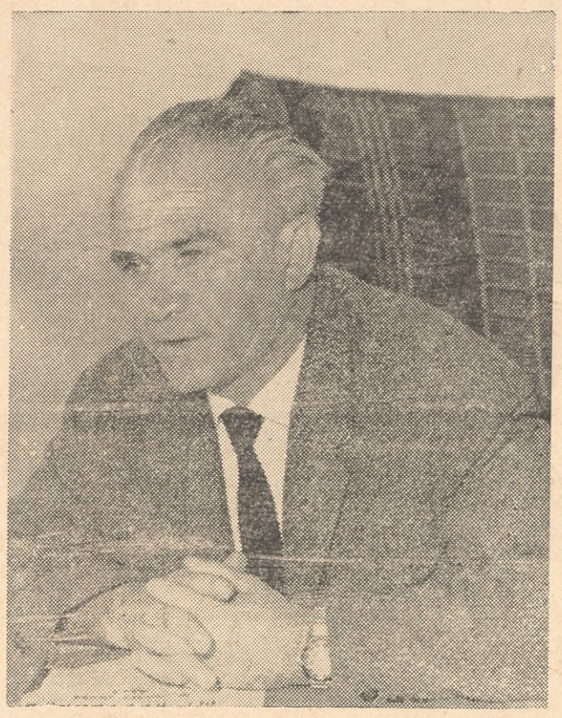
С дръзновени дела и големи трудови успехи посреща Празника на свободата младежката бригада „Пеньо Пенев" от промкомбинат „Камъшит". За активна предконгресна дейност тя е наградена от ОК на Комсомола с вимпела „XI конгрес на ДКМС".

... И НЕ ДОЧАКА ИЗГРЕВА

Неотдавна наш представител се срещна с брата на силистренеца Елефтер Арнаудов, загинал в антифашистката борба. Помоли го да разкаже интересни моменти от живота на своя брат. По-долу поместваме разказа на Георги Арнаудов от София.

При всеки спомен за брат си се вълнувам много. Просто не мога да повярвам, че не е между живите. Фашистите дълго не изпълняваха смъртната му присъда. По това време аз бях в концлагер. Палачите се надяваха да изкопчат нещо от него, да научат повече за изобретенията му.

Брат ми беше направил две

Разказва др. Георги Арнаудов

изобретения в областта на техниката. Първото служеше за нелегалните връзки. Най-напред то беше направено за нуждите на бойните групи и наши другари, тъй като свободно не можеше да се ползва телефонна връзка, нито пък беше удобно да се говори по телефоните от конспиративна гледна точка. Затова брат ми създаде специално устройство, конструирано лично от него. Първата връзка се осъществи между нашата къща и неговия дом, понеже той беше вече женен и не живееше в бащиния ни дом. Устройството се включваше в електрическата мрежа и посредством филтри говорът се пренасяше по нея до нашите хора, които в момента бяха в други квартири.

Второто изобретение имаше по-особен характер. То бе предназначено за тактически задачи. Брат ми го предаде на съветското посолство в София по установения канал.

Моят брат се отличаваше с изключителна скромност, с много голямо трудолюбие, с извънредно голяма честност към хората, с които работеше. Всякога намираше с какво да напътствува и същевременно беше искрен към другарите си, печелеше сърцата им. До днешен ден живите си спомнят за неговата голяма топлота и безкрайно съжаляват за смъртта му.

Когато брат ми работеше активно в Партията, аз бях ученик. Тогава той още нямаше доверие към мене. Беше ангажиран със специална задача в движението. Между впрочем и аз участвувах вече в това движение, само че по друга линия. Четях нелегална литература. Бях си направил и скривалище за нея у дома.

Един ден, когато отивах да си взема книга от скривалището си, той помислил, че съм тръгнал да ровя неговото скривалище. Аз, разбира се, не знаех, че и той има скривалище. Срещна ме в задния двор на къщата и ме пита:

— Какво носиш?... Виждам някаква книга.

Беше помислил, че съм взел от неговите книги. И се посдърпахме малко. Аз бях физически по-здрав от него, макар че е с десет години по-голям от мене. И упорствувах. В един момент видя заглавието на книгата и извика:

— Чакай, чакай! Няма защо да се дърпаме. Ти пък веднага толкова остро посрещаш нещата. Дай да видя книгата!... Видях я, видях я!

Аз все още упорствувах.

— „Беседи с учителя по философия" от Рахтенберг, нали?

— Да! — казвам. — Ти знаеш ли я?

— Зная я. Ти чел ли си я? — пита ме той.

— Не съм я чел — отговарям, — въпреки че вече бях чел нещо от нея

— Хубава е. Чети я...

И вече поуспокоен, тръгна на пред. Това ме окуражи малко. Защото той се отнесе с мене доверие. Рече ми, че книгата е интересна. Помислих си, че и той е вече нещо като мене. Научих, че участвуваше активно в работата на Партията. По-късно редовно беседвахме. До този момент не знаеше доколко съм посветен на комунистическата идея и не беше правил опит да ме посвещава в тази насока. По-късно нашата дружба стана още по-голяма, изключителна.

Веднъж в квартала го бяха подгонили деца на запасни подофицери от съседния квартал, настроени зле срещу комунистите. Подгонили го, за да го бият. Едва успява да се изскубне. И задъхан, с извадена от панталона риза, влиза в къщи запъхтяно.

— Какво има?

— Остави се. Тези от подофицерския квартал искат да ме бият.

— Тъй ли?

Отидох да му помогна, за да разгоним злосторниците. Вече двамата се обичахме много, помагахме си истински. Защото участвувахме в борбата.

Когато трябваше да ходи на митинги, да участвува в студентски акции, винаги го придружавах. Нещо повече. Водех го и на заниманията на нашия марксистко-ленински кръжок в училище. Тогава под такава форма работеше нашата ремсова група. Заедно вземахме участие в акциите на БОНСС. Стана студент по поръчение на Партията. Следваше немска филология. Беше секретар на БОНСС при филолозите. Често ме канеше да присъствувам на акциите на бонсистите. Двамата участвувахме и в Соболевата акция. Преди това на няколко пъти фашистите нападаха студентските столове на улица „Шипка" и на площад „Славейков" в София.

Няколко протестни демонстрации се състояха на площад „Славейков". Помня добре, че салабашевите ескадрони тогава ни погнаха, а ние двамата не се знаехме кой къде е. Бяхме обградени по улица „Парчевич". Виждам голяма група студенти и младежи да бягат. В този момент се срещнах с брат си. При опит да прескочи една желязна ограда, закачи панталона си на островърхите железа и увисна. Бяха ни нанесени няколко удара. Едва успяхме да го измъкнем. Брат ми никога не се плашеше от физическото насилие, въпреки че беше физически слаб. Но проявяваше голям дух.

След години попадна в лапите на полицията и гестапо. Там така го малтретираха, че дори го осакатиха. Веднъж, когато го пренасяха из коридора на Дирекцията на полицията, видях, че е целият омаломощен. Това успях да забележа през пролуката на килията, издялана преди мене от арестуваните с нокти. Щом прекарваха някого по коридора, всички от килиите стараха да гледат кой е.

Веднъж видях брат си да го държат под мишниците. Краката му се влачеха, обърнати наопаки. В Дирекцията на полицията го измъчваха много. Биха го жестоко. По лицето му личаха жълтозелени петна. За да поиска нещо, в полицията те заливаха с вода.

През втория ден на разследването той се строполи пред вратата на моята килия и успях да чуя само: „зад зъбите". Това означаваше да не издавам нищо. Туй ме окуражи и аз отричах всичко.

От следствените материали след 9. IX. 1944 година разбрах, че в групата на брат ми са били включени много хора, а не само заловените. Но не всички бяха подведени под отговорност и не бяха търсени. Той, на истина, е успял да държи езика „зад зъбите". Но не е могъл да отрече дейността на ръководената от него група. Тя е била в услуга на ЦК на Партията и е имала за цел събарянето на властта. Поел цялата отговорност върху себе си.

Това се потвърждава от материалите по делото пред съда. Другите членове на групата са получили по-малки присъди. Независимо от това, някои се опитаха да го оклеветят. И то именно тези, които останаха да живеят след неговата смърт. Някои клевети са подхвърляни и на него преживе, когато се намираше в пазарджишкия затвор. Някои дори са подхвърлили, че е предател. Това много го оскърбило. На пазарджишката гара му се отдава възможност да избяга. Но не сторил това, за да не опетни името си.

По-късно тези другари, които са разпитвали гробокопача, ни разказаха, че преди изпълнението на смъртната присъда брат ми държал реч. Словото му било доста дълго. Няколко пъти са го предупреждавали да спре. Стреляли са, а той продължавал да говори. Много от куршумите на войниците не са го засегнали. Бил ранен в краката. Изглежда войниците не са искали да го убият. Пада на земята. Макар че е бил още жив, било заповядано да го погребат. Гробарят се възпротивил и казал, че никога не е заравял живи хора. Даже брат ми рекъл на гробаря:

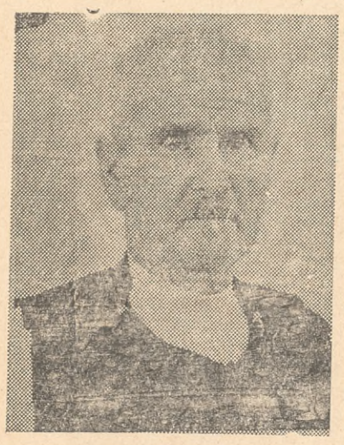
— Не виждаш ли, че съм още жив. Какво правиш?

После гробарят съобщил за това на агента. Той дошъл и го доубил.

Брат ми бе арестуван на 2 април 1943 година. На 14 октомври същата година бе разстрелян от фашистите край град Пазарджик.

От малък той се учи в родния си град Силистра. После семейството ни се изселва в София — след окупирането на Силистра от румънците. Завърши техникум по радиотехника в Германия. Радиотехниката беше неговата най-голяма страст. С нея служеше на великото дело на Партията. Загина на 39 години.

Богатството на един живот

НАД Бабук се спусна вечерта. Улиците му обезлюдяха. Хората се прибираха в домовете, за да си починат за утрешния работен ден.

Тихо бе тая нощ и в дома на Станчо Николчев. Той отдавна беше заспал, когато някой извика на вратницата. Облече се набързо и отиде да види кой го търси.

Беше Петра, съпругата на Авram Аврамов. Тя му съобщи да иде у тях.

Подир малко Станчо Николчев почука пред вратата на Авramовия дом. Отвътре плътен мъжки глас рече:

— Влизай!

— Какво има, Авраме?

— Получих хабер от Дочо и Доктора. Били тъдява с другари. Поръчали да им занесем храна.

— Това е най-лесното. Как са със здравето?

— Като се срещнеш утре с тях в гората, ще разбереш.

Повече не бе нужно да разговарят. Станчо Николчев се прибра в къщи. Сутринта стана рано. Закла едно агне. Домашните го приготвиха. Сложиха хляб. Той взе яденето. Постави го на дъното на сандъка на каруцата. После напълни каруцата с боклук и потегли за „нивата".

По пътя често си припомняше паролата. Когато наближи гората, забеляза пазача-цинцар. Разтрепери се. Но сетне се съвзе бързо. Сложи близо до себе си брадвата. Пазачът гордо-горд до се приближи до него:

— Пак хляб и вода на „бандитите" ли отиваш да носиш, Станчо?

— Я се махай, че като сляза!

Пазачът се махнал. Заминал някъде. Дядо Станчо подал паролата. След десетина минути Дочо и Доктора излизат от гората, за да получат храната. Гледа дядо Станчо големите им бради и се чуди. След кратък разговор войводите влизат в гората. Няколко дни наред дядо Станчо си мислил дали няма да го издаде пазачът. Не го издал. Сигурно се изплашил, като видял въоръжените войводи и четници.

Много срещи и разговори е имал дядо Станчо с Дочо Михайлов и Димитър Дончев (Доктора), с активни дейци на ДРО и Партията. Дочо го приближа на страната на добруджанското революционно движение. В оня черни дни на румънското робство неведнъж агенти и жандарми го арестуват. Цели две години го влачат по съдилищата.

Когато през 1923 година в Бабук се създава партийната организация, дядо Станчо става един от нейните активни членове. Подпомагал е дейността на ДРО. Бил е член на Окръжния комитет на ДРО в Силистра. Членувал е в местната кооперация „Мотор", създадена още в 1919 година по инициатива на Дочо Михайлов. Често в неговия дом са намирали приют дейци на ДРО. Помагал е на помощната организация, която е събирала храна за политзатворниците.

Активно участие в дейността на Партията взема той и след народната победа. Един от инициаторите за създаването на кооперативното стопанство в селото, той е първият негов председател. До миналата година редовно е участвувал в работата на кооператива. Но 78-те години вече не позволяват да се труди, както преди. Признат е за активен борец против фашизма и капитализма.

Сега често при дядо Станчо идват младите. Те го молят да им разказва за борбите на добруджанските революционери срещу румънско-чокойската власт, да им говори за Дочо и Доктора. И той разказва ли, разказва...

Вълчо ЙОРДАНОВ

Когато попитахме председателя на Ситовския кооперативен стопанство в селото, той ни посочи името Велико Денев. Научихме, че комунистът Денев две десетилетия наред работи като механизатор. Винаги служи за пример, винаги се слави с изключителното си трудолюбие и несекващата обич към избраната професия. Затова не веднъж е отличаван с награди, неведнъж са му изказвани похвали и благодарности.

Тези дни, когато го потърсихме, открихме го пак на кооперативния блок. Там прибираше узрялата царевица с кукурузокомбайна.

Майор Вихър

Юлиан Семьонов

34

Апел съобщи, че работи като шофьор за контролиране движението и че към него няма прикрепен определен офицер. По-късно то от останалите пътува извън града, в разположението на сапьорните поделения: 12-ти самостоятелен сапьорен полк, 5-ти батальон, придаден на 4-та дивизия от 17-та танкова армия на „СС", и 5-ти самостоятелен сапьорен батальон, дислоцирани в радиус от петдесет километра около Краков.

Молим да ни дадете данни за немския военен журналист Трауб.

Коля създаде бойна група от военнопленници, избягали от лагери, а сега намиращи се в горите, в района на Закопане. Фамилните имена и пълни данни за тези хора ще съобщя в следващия сеанс.

Коля работи с интенданта, под чието подчинение се намира. Фамилия на интенданта—Козицки Йохан, звание — оберлейтенант, четиридесет и три годишен, родом от Кьолн, жена му се казва Матилда, по рождение фон Засел. Тя се занимава с документите, свързани с въпросите за доставянето на тол и фугаси. 14. 7. 44. 22 часа и 46 мин. Вихър".

Бородин се намръщи и с черен молив поправи граматическите грешки. На полетата написа: „Научете се най-после да пишете без грешки — срамота е така". След това подчерта със син молив фамилните имена, предадени от Вихър, преписа ги на отделни картончета и ги сложи настрана.

Високовски се върна и поставя пред полковника голяма чаша с ароматен малинов чай.

— Благодаря — разсеяно отговори Бородин, продължавайки да прави извадки.

— Ще изстине.

— Какво? — попита Бородин.

— Ще изстине чаят, другарю полковник.

— А... Нищо, нищо.

Бородин извади от сейфа току-що приетото донесение от Москва, направи извадка, скри донесението обратно и започна да пише отговор на Вихър:

„Предайте незабавно фамилните имена на хората, завербувани от Коля в бойната група. На шофьора се дава прякора „Антон". Изяснете фамилните имена на командирите на сапьорните части. В най-близките предавания ще съобщя интересуващите ви данни. На двадесет и пети в Краков във „Френския" хотел пристига есесовецът фон Щирлиц. Начиная от двадесет и шесто число, три дни подред или вие, или Коля трябва да бъдете на всички вечерни служби в костела на площада до пазара, пети ред, първо място отляво, или в ресторанта на „Френския" хотел. Вие или вашият заместник трябва да бъдете облечени в син двуреден костюм, с червена вратовръзка и със значка на национал-социалистическата партия на петлицата. На лявата си ръка, на средния и безименния пръсти, трябва да имате пръстени: венчален и пръстен с камък. През равни интервали от време покривайте лявото си око с длан — като че ли следствие от контузия. При вас ще се приближи човек и ще попита: „Великодушно ме извинете, свободно ли е това място?" Вие му отговорете: „Много ви моля, но аз чакам дама". Постъпете в разпореждане на този човек за това време, което ще му е нужно. Привет. Край. Бородин".

Случи се така, че Аня успя да приеме само част от указанията на Бородин. Те седяха с Вихър в сайванта при пчеларя Войтех. В сайванта миришеше на сено и изсъхнали цветя: целият таван беше натъпкан с пресно окосена трева. Когато Аня приемаше фразата „Начиная от двадесет и шесто...", на вратата зачукаха.

Вихър, хващайки листчето с предаденото, се втурна по стълбичката за тавана, в сеното. Аня удари предавателя с брадва и започна бързо да дъвче останалите хартии. После успя да отмъкне стълбичката, водеща за тавана, и я затрупа със сено. А след това нахълтаха войници.

НЕОБХОДИМА ЕКСКУРЗИЯ

Фон Щирлиц се пристегна с голям гумен ремък към облегалото на креслото.

— Я вижте — обърна се към него спътникът му Ото цу Ухер, — забелязахте ли, че седя на тринадесето място?

— За мене тринадесет, понеделник и петък, а също така и високосна година са щастливи предзнаменования. Ако искате, да се сменим?

— Искам.

— Вие сте побъркан.

— Вероятно.

— Е, седнете.

(Следва)

ХМЕЛНИЦКА ОБЛАСТ

ПО ПЪТЯ НА КОМУНИЗМА

ГОРДОСТТА НА ПОДОЛИЕ

НИКИТА БУБНОВСКИ,

първи секретар на Хмелницкия областен комитет на Украинската комунистическа партия

В повестта „Дуел" на известния руски писател има много точно описание на дореволюционния Проскуров. Разказвайки за тесните криволичещи улици на градчето, които винаги тънеха в кал. Куприн писа, че единственото място за отдих и развлечение на неговите жители тук бе ще гарата.

Днес не можете да познаете нашия областен център. През годините на съветската власт той израсна. Разхубавя, подмладя. Даже онзи, който не е бил в Хмелницки (така е наречен Проскуров, в чест на 300-годишнината от присъединяването на Украйна към Русия) няколко години, с учудване се оглежда наоколо. На местата на бившите покрайнини израснаха цели улици с многоетажни домове. Гралът се облече в асфалт, раззелени се от дървета, цветни лехи и градски градини.

Между другото и гарата днес е нова. И ако тук идват хмелничани, то е само за това, за да се възползуват от бърз влак автобус или самолет. Новите автобусна станция и аерогара са в съседство с гарата.

Има къде да си почиват жителите на града. Тук има музикално-драматичен театър, филхармония, Дом на културата, няколко кинотеатра, библиотеки, голям стадион, живописно езеро, три парка.

Станаха не само външни изменения. Старите жители си спомнят Проскуров като град с няколко занаятчийски предприятия със старо оборудване и неголямо количество работници. Сега израснаха много нови, светли заводски и фабрични корпуси със съвременна техника, чиято продукция познават далеч зад пределите на републиката.

Само през следвоенните години в Хмелницки бяха построени един от най-мощните в републиката заводи за трансформаторни подстанции, заводите „Трактородетайл", за железобетонни конструкции. Продукцията на града се търси не само в нашата страна, но и зад границата. Само трансформатори се отправят в тридесет страни. В това число в България, Унгария, ГДР, Полша, Чехословакия, Мексико, Алжир, Индия. В чужбина отива и продукцията на Хмелницкия завод за ковашко-пресово оборудване и на други предприятия.

Напрегната работа кипи още на няколко строителни площадки. Строят се заводи за термопластавтомати, кондензаторен, още един за железобетонни конструкции.

Измененията, които настъпиха в Хмелницки, са характерни за цялата област. За 50 години съветска власт нашият Подолски край стана неузнаваем. Развитието на промишлеността не може да се сравнява в никакъв случай с дореволюционното време. Количеството на общата продукция дори в сравнение с 1940 година нарасна пет пъти. Вече след войната се родиха такива нови отрасли на промишлеността, като електротехниката, приборостроителната, машиностроителната, за сглобяем стоманобетон, електроприборостроителната. Нашата област, разбира се, не е Донбас или Урал. И все пак през миналата година беше произведена промишлена продукция за 465 милиона рубли, в това число бе получена сверх плана продукция на сума 18 милиона рубли.

Голяма крачка напред направи промишлеността, преработваща селскостопански суровини. Значителна част от продукцията дават захарните заводи. В областта те са 15. В миналото немалко, сега те са реконструирани и обзаведени със съвременно оборудване. Порасна тяхната мощност.

Ние се гордеем с това, че десет процента от захарта, произвеждана в републиката, дават захарните заводи на нашата област. Само през миналата година у нас бяха произведени 37,6 милиона пуда захар, в това число 1 650 хиляди пуда сверх плана.

Основно са преобзаведени и реконструирани предприятията на месната, млечната, консервната, мелничарската, маслобойната промишленост.

В перспектива е по-нататъшното развитие на промишлеността. Сега е започнато строителството на Каменец-Подолския цементов завод — един от най-мощните в страната. Ежегодно той ще дава 2,4 милиона тона продукция. През тази петилетка ще започне строителството на Каменец-Подолската и Шепетовската трикотажни фабрики, ще бъдат реконстуирани Каменец-Подолският кабелен, Дунаевецкият електроремонтен, Хмелницкият инструментален заводи.

Работниците от промишлеността на областта дръзнаха през тази година високи задължения. Те дадоха дума да ознаменуват 50-годишнината на Октомври с продукция на сума над половин милиард рубли, да повишат производителността на труда с един процент. Тези задължения се изпълняват успешно. Седеммесечният план по произвеждането на обща продукция е изпълнен 106,2 процента, сверх плана е получена продукция за 18 милиона рубли, производството на продукция в сравнение със съответния период на миналата година нарасна почти с 14 процента, а производителността на труда — с 3,6 процента.

Такива са измененията в промишлеността. В резултат областта, която по-рано беше всъщност селскостопанска, все повече се превръща в край на фабрики и заводи.

За миналото на земеделието на територията на нашата област може да се съди дори от това, че преди революцията в Подолие имаше 38 хиляди дървени рала, а една сеялка се падаше на 14-15 села. Сърпът и косата бяха главни оръдия на труженицте. Но кърмачка, а мащеха беше земята за селяните. Една десетина даваше не повече от 40-45 пуда зърно. Отчаяните селяни напускаха родните селища и в търсене на парче хляб отиваха по други места, заминаваха за чужбина. Само през 1891 година в Подолие бяха издадени 108 хиляди паспорта на селяни, които напускаха своите места.

Потънаха в забрава онези трудни времена. Там, където по-рано имаше дребни парцели обработваема земя, се простряха широките поля на 552 колхоза и 19 совхоза. Над 19 хиляди трактора, приравнени към 15 конски сили, повече от седем хиляди различни комбайни и също толкова камиони, голямо количество друга техника има днес в колхозите и совхозите.

Благодарение на широката електрификация и механизация на работа, на повишаване културата на земеделието, на подобряване на семената, подолският хектар стана три-четири пъти по-плодороден.

Но най-ценното наше съкровище са хората. Те са славата и гордостта на областта. С техните трудолюбиви ръце бяха ликвидирани бързо раните, причинени от войната. Със своя труд те умножиха трудовата слава на Подолие. За успехите в развитието на селското стопанство през 1958 година областта бе наградена с ордена Ленин.

Особено успешно работят труженицте от нашата област след Мартенския (1965 г.) пленум на ЦК на КПСС, който разработи научно обосновани мероприятия за по-нататъшното развитие на селскостопанското производство. Още в годините на пленума земеделците получиха по-високи, отколкото преди реколти от всички култури, увеличавайки производството на продукти от животновъдството.

Още по-широка крачка напред бе направена в областта през миналата година — годината на XXIII конгрес на КПСС. Разгръщайки съревнование за достойна среща на славния юбилей, труженицте на село отгледаха през миналата година най-високата за всички години зърнена реколта — по 24 центнера от хектар. А от най-ценната продоволствена култура — зимната пшеница — бе получено по 27,3 центнера, от ечемика — по 26,3 центнера.

С висока култура на земеделието се отличават сега не само звена, бригади, колхози, но и цели райони. В Чемеровецки район реколтата през миналата година възлезе на 28,3 центнера от хектар, в Красиловски район събраха от всеки хектар по 27,9 центнера житни култури.

Немалко стопанства отгледаха невиждани дотогава реколти. Така колхоз „Украйна", Городски район, който тази година бе награден с ордена Ленин, получи средно по 38,9 центнера зърнени култури от хектар, колхоз „Подилля" Шепетовски район — по 38,2 центнера. Много колхози събраха от големи площи по 35-36 центнера жито.

Добре поработиха в първата година на петилетката цвеклопроизводителите. Бе събрано по 238 центнера цвекло от хектар. Известните в републиката волочиски цвеклопроизводители от ново героюваха първо място, получавайки по 307 центнера цвекло от хектар.

Достойно завършиха миналата година и животновъдите от областта. Производството на мляко в сравнение с 1965 година нарасна с 20 хиляди тона, на месо със 7,5 хиляди тона, на яйца — с 11 милиона броя.

Големият ръст на селскостопанското производство даде възможност не само да се изпълнят, но и преизпълнят държавните планове по изкупуване. Беше продадено 31,4 милиона пуда зърно, в това число 4,5 милиона пуда над плана. Бяха преизпълнени плановете за продажба на картофи, мляко, месо, яйца.

Нарасна икономиката на колхозите, неделимите фондове, повиши се производителността и възнаграждението на труда. Доходите на колхозите в сравнение с предидущата 1965 година нараснаха с 33 милиона рубли.

Високи, достойни за юбилея задължения бяха поети и през настоящата година. Реколтата на зърнените култури в областта трябва да възлезе на не по-малко от 24 центнера от хектар, на пшеница — по 27 центнера, от захарно цвекло — по 250 центнера. На държавата ще бъде продадено месо над 100 хиляди тона, мляко — 360 хиляди тона.

Трудовият подем, предизвикан от Тезисите на ЦК на КПСС за 50-годишнината на Октомври, стремежът на земеделците да срещнат достойно славния юбилей свидетелствуват за това, че тези задължения ще бъдат изпълнени с чест.

Тази увереност се подкрепя също така от добрия старт на трудещите се от село. Предсрочно са изпълнени полугодишните планове за доставка на продукти от животновъдството. Само над плана на държавата са продадени 21,5 хиляди тона месо, 33 хиляди тона мляко, 23 милиона броя яйца, добър добив е получен от всички култури; организирано върви прибирането на реколтата. Вече са продадени 36 милиона пуда зърнени храни при план 27 милиона. Всичко ще бъдат продадени не по-малко от 41 милиона пуда.

Висш закон на нашата партия е грижата за човека. Всичко за човека, всичко за негово то благо — такъв е девизът на партията. Резултата от тази грижа виждаме в убедителни примери от нашата област.

Осигуряването на жилище е един от най-важните показатели за ръста на благосъстояние то на трудещите се. Ще назовем някои цифри. За последните осем години са предадени в експлоатация в градовете и селата на областта повече от 700 хиляди квадратни метра жилища. Това е много повече, отколкото за 15-те следвоенни години. Още около 150 хиляди квадратни метра жилища ще бъдат построени през настоящата година.

Както в градовете, така и в селата хората живеят богато. Голямото търсене на телевизори, хладилници, мотоциклети, модерна мебел е свидетелство за това. Коренно се измениха в областта битовите услуги. Сега у нас действуват около 1 300 битови ателиета, в това число повече от 750 на село. До юбилея такива ателиета ще работят във всички стопанства на колхозите.

Съветската власт откри пред трудещите се пътя към науката и културата. Преди революцията на територията на нашата област имаше всичко 8 учебни заведения, в които се учеха 2 000 деца, предимно деца на заможните. Днес в областта има два института — педагогически и селскостопански, филиал на Украинския полиграфически институт на името на Фьодоров, два факултета — общотехнически и общообразователен. Работят 17 техникума, около 1 400 училища, в това число 283 средни, 15 училища-интернати. В училищата се обучават повече от триста хиляди ученика. Във вузовете работят 5 професори, 102 кандидати на науките, 21 000 учители.

Преди революцията в цялата Подолска губерния имаше един клуб и един киногеатър. Сега областта е покрита с гъста мрежа от културно-просветни учреждения. В областта действуват 39 градски и районни домове на културата, 67 киногеатра, повече от 1 500 клуба. Само в селските клубове има 5 000 кръжоци по художествена самодейност, които обединяват 70 хиляди души.

Така от изостанала, глуха покрайнина нашата област се превърна в щастлив, богат и цветущ край.

Трудещите се от орденоносното Подолие живеят сега под впечатлението от най-важния исторически документ — Тезисите на ЦК на КПСС, и 50-годишни от Великата октомврийска социалистическа революция. Героизмът от извършеното от нашата страна предизвиква у нас законна гордост, патриотичен стремеж да работим още по-добре, още по-настойчиво в името на строителството на комунизма, в името на тържеството на идеалите на марксизма-ленинизма.

За най-красив град, в който сполучливо се съчетават старинните паметници на архитектурата с новите строежи, е приет Каменец-Подолск.
НА СНИМКАТА: изглед към града.

„Пътешествие" из градовете на областта

Да се пренесем мислено от брега на Дунава на брега на Днестър и Южен Буг, в пеещата и вечно цъфтяща Украйна. За да се запознаем с нейните прелестни селища, с нейния трудолюбив народ, трябва ни, разбира се, много време. Затова ще се задоволим с „разглеждането" само на един от очарователните й кътове — Хмелницка област.

Административният център на областта е гр. Хмелницки. Това е най-голямото промишлено селище. До 1954 г. се наричаше Проскуров, а във връзка с 300-годишнината от присъединяването на Украйна към Русия се преименува на името на Богдан Хмелницки. Градът в по-голямата си част е разположен на десния бряг на р. Южен Буг. Преди революцията е бил обикновено подолско населено място с дребни промишлени предприятия. В него са живели по-малко от 30 хиляди жители.

Сега Хмелницки е прекрасен град с около 90 хил. жители. Много от улиците са застроени със съвременни здания. Построени са много заводи и фабрики. Най-голямото предприятие е заводът за трансформаторни инсталации. Той е нов и още продължава да се строи. И въпреки това през 1965 година неговият колектив изработи продукция за 16 милиона рубли. Друг голям завод в Хмелницки е заводът „Трактородетайл", заводите за ковашко-пресово обслужване, железобетонни и строителни конструкции, мебелна и галантерийна фабрики, химически заводи и други.

Хмелницки е голям културен център. В него са съсредоточени областният музикално-драматичен театър, филхармонията, няколко киногеатри, историческият музей, общотехническият факултет на Украинския полиграфически институт, няколко техникума.

На 102 километра южно от Хмелницки в живописна местност е разположен град Каменец-Подолск. Той малко напомня на Велико Търново. Това е втори по големина град в областта. До 1940 г. беше областен център, а още по-рано преди Октомврийската революция — център на Подолската губерния. Каменец-Подолск е стар град. Неотдавна отпразнува своята 900-годишнина. Той е много живописен. Дълбоката долина на река Смотрич го разделя на две части — стара и нова. В старата му част има много постройки от времето на турското и полското владичество. Запазени са замък-крепост от XIV—XVII в., заградителни съоръжения, отбранителни валове, древен католишки храм и други исторически паметници.

В града има много промишлени предприятия и учебни заведения. Тук се намират педагогическият и селскостопанският институти, общотехническият факултет на Киевския автопътен институт, редица техникуми, в които се учат повече от 7 хил. студенти и ученици.

От другите градове се очертават като по-крупни Шепетовка, Славута, Дунаевци, Староконстантинов, Полонно — всички те са районни центрове в областта.

Нашето „пътешествие" из Хмелницка област отива към своя край. Много неща могат да се кажат и за новия петгодишен план, а най-вече за хората — чудесните труженици, добрите домакини, другарите и приятелите. Всички богатства, с които се гордее Хмелницка област, са дело на тяхната енергия, ръце, ум. Подоляци са гостоприемни хора. И ако условното пътешествие се превърне в действително, то българските приятели ще бъдат посрещнати като братя на украинска земя. Нали целта на двата народа е една — построяване на новия свят, името на който е комунизъм.

Сергей ХМИЗ

Ще видите една усмивка

Годините поотидоха — казва бай Пеньо. Имам двама сина и ще бъда щастлив, ако успея да ги изуча. Аз на времето не можах да уча, поне те да са като хората.

Когато споделяше това, усмихнатите му очи проблясваха някак топло и загрижено. А по-наблюдателният човек би забелязъл и нещо друго — мал-

ката тъга и сянката от неизживаното детство. Бай Пеньо още си спомня как издебвал баща си да замине, за да хване рендето и да изпъва ръце над малкото дръвче, за да си направи шейничка или количка.

* * *

Всяка сутрин по широкия булевард към ДИП „Липа" тече шумен поток от мотоциклетисти, велосипедисти и пешеходци. Всяко предприятие, както и всяка река, си има свое начало, свой извор. Навярно за всеки е интересно да види или да узнае нещо за извора на една река. . .

Една частица от този поток, от тази широка река е и Пеньо Чанев. Детето е вече мъж. Пътеката на спомените понякога го връща към онези години, когато четиринадесетгодишен, баща му го довежда в Силистра при майстор-дърводолец да учи занаят. Никога няма да забрави бай Пеньо първата маса, която майсторът му дава да изработи. Та кога е виждал как се прави маса? Детските шейнички се правят много по-лесно. А това е маса. Денонощно работи над нея малкото момче. „Трябва да я направя хубава. Трябва, трябва — натрапчиво звучи в съзнанието му тази дума. Трябва — повтаря съскането на рендето. Трябва — скърца настойчиво свредельт..." Хиляди трябва, които го карат да стиска устни до кръв. Хиляди трябва, наградени от доволната усмивка на майстора и няколкото му думи, които за момчето значат много:

— Браво, юнак, ще стане от тебе дърводелец.

Първата крачка е направена. Нищо не може да спре Пеньо — нито лошите условия, при които живее, нито трудностите, които среща. Неговият път е избран завинаги. Той го отвежда през 1938 година в акционерното дружество „Липа", което след национализацията през 1947 година е вече ДИП „Липа". Особено добре е запомнил той първите години. Още с национализирането на предприятието е избран за групов майстор. А с колко съмнение посреща национализацията? Но напразно. Предприятието получава нови поръчки. Спуснат е първият план. Обработването на суровината за моливи за бургаската фабрика „Девеко" остава в историята на предприятието.

Четири години по-късно Пеньо Чанев е началник на мебелния участък, а след още четири — началник на монтажния. Вещината на ръководител и организаторският му талант се проявяват. С любовта си към работата и към предприятието успява да сплоти колектива в участъка си. Как подкупващо действува на младите неговата усмивка. Тя не слиза от устните му. За първи път в окръга младежката бригада от неговия участък завоюва званието „Бригада за комсемолски труд", а после — „Бригада за комунистически труд".

Един обикновен и трудолюбив човек, отдал целия пламък на душата си на работата и на стремежа към новото. Към новото, което го привлича и непрекъснато занимава мисълта му. Този стремеж всяка година го наважда в числото на рационализаторите. Помогна му да изобрети приспособлението за заравяне на лубове за легла, благодарение на което един работник сега обработва 300-400 легла, вместо 30-40. После идва бормашината за пробиване на рафтоносачки за библиотеки 15—А за износ. Операция, в която сега участвува един човек, вместо трима-четирима. Но да не изброяваме.

— Бай Пеньо се ползува с хубавото име на голям майстор — казва партийният секретар на предприятието. — Образцов служител е и най-важното — когато види нещо ново и хубаво, умее да го пречупи и приспособи към местните условия. А когато чуе да хвалят предприятието, се радва като че ли става дума за самия него. Дори мисля, че ако хвалят него, не би се радвал така.

Радва се, защото двадесетте години, които е прекарал тук, са го свързали завинаги с колектива, с миризма на чам, с шума на банциге и рендосвачките. За него този шум е станал песен, колкото и парадоксално да звучи. Песен, която го посреща всяка сутрин и го изпраща всяка вечер.

* * *

. . . Всяка сутрин по широкия булевард към ДИП „Липа" тече един поток. В него непременно ще видите и усмивката на Пеньо Чанев. . .

Иванка МАНОЛОВА

СРЕЩА

(МИНИАТЮР)

Срещна ги случайността. След толкова години!

Той — с дъщеря, достигнала рамото му.

Тя — с походка, загубила последния чар на младостта.

Близките им се почудиха, когато ги видяха в крепката прегръдка на спомените.

— Снежано!

— Борисе!

— Къде се губиш толкова години?

— В далечна Добруджа. А ти?

— В родния ни край съм. Строим, изграждаме новото. Ти, завърши ли?

— Счетоводителка съм в кооперативното стопанство.

Приседнаха всички на тоягущо освободената пейка в курортния парк. Мъжът на Снежана почувствува отдавна забравената ревност. Ето го, този бил Борис!... Почакай ревнивецо! Чуй по-добре развълнувания глас на жена си. Слушай!

— Такива неща не се забравят никога, Борисе! И досега чувам ясния звън на шпорите, които баща ми винаги лъскаше така, че да сребреят. Бях притаила дъх зад шкафа в коридора на полицейския участък. В ръката си стисках до болка секретния ключ на татковия кабинет. Бях го издебнала. Знаех, че в този час никога не работи. Сигурно беше ходил да разпитва някой от комунистите в квартала на участъка. Личеше, че не е прекършил твърдостта му, защото походката му беше отсечена, а ботушите му — омразните му полицейски ботуши — поскърцваха зловещо.

Баща ми отмина. Защо да крия? Ръката ми трепереше. Едва успях да отключа. В кабинета цареше полумрак. Забравен слънчев лъч се стрелкаше по политурата на масивното орехово бюро. Познавах една слабост на баща си. Бях забелязала, че той оставя срочната си работа в най-горното чекмедже на бюрото си. А как се отваря то — знаех още от малка. Притиснах единия му ъгъл и пред мен се откри белият правоъгълник на хартията.

— Списъкът! Ето го списъкът на хората, които трябва да изпратят в концентрационен лагер! Грабнах го и го мушнах под плетената си блузка. Бях изплашена до смърт, но се радвах, защото изпълнявах твоето поръчение Борисе... На уречено то място не дойде ти. Трябвало да заминеш по бърза работа. Така ми каза Иван — човекът, когото бе изпратил да вземе списъка вместо тебе.

— Научих още тогава за сполуката ти. Прощавай, че толкова късно трябва да ти благодаря. Храбро момиче беше ти, Снежано! Толкова другари спаси тогава... А баща ти? Какво стана с него? Жив ли е още този старинедник?

— Отказах се отдавна от него. Народът каза думата си — изля жава доживотна присъда.

Борис отново се върна към миналото. Спомените, спомените от онези страшни, но героични години оживиха лицето на Снежана. Дъщерята на Борис, почувствувала отначало някаква необяснима плахост от сърдечната прегръдка на баща си с тази непозната, постепенно се усмихна. Ето значи какви са били помощниците на татко й — известния ремсов деятел. Щом и дъщерята на полицейски началник е била негова сътрудничка, значи той е бил прекрасен организатор!

А Снежана? Тя разказваше на отколешния си приятел за работата си в кооператива. За това как селяните стават по-заможни. Колко леки коли и мотори бродят селото. Колко телевизионни антени го разкрасяват.

В сърцата на двамата бяха притихнали спомените, дали път на новите преживявания. На светлината. На щастието...

Стефанка СТАНЕВА

ТО БЕШЕ ЧУДО ГОЛЯМО...

1.

Беше пак септември — 1947 година. И сега по-възрастните ситовци си спомнят този толкова забележителен ден. С радост и вълнение разказват за него. Тогава в селото им пристигна първият съветски трактор. Отидоха да го посрещнат не само кооператорите. Мало и голямо се стече, за да се порадва на голямата машина.

В този ден любопитството ни маше възраст. С тракториста Янош Менес от бившата Силистренска машинно-тракторна станция разговаряха всички. Всеки се стремеше да бъде по-близко до трактора, да слуша приказките на неговия стопанин.

Изведнъж веселата гълчава секна. Насъбралият се народ извърна глави назад. Един закъснял малчуган молеше да му сторят мегдан, за да погледа и той машината.

— И аз искам да я видя.

Някои се спогледаха под вежди, други се усмихваха, но му направиха място. Малчуганът за пристъпя гордо. Пипна предпазливо една верига. Попита боязливо:

— Чичко, по-бързо ли върви твоят кон от нашия Дорчо?

Трактористът тутакси отвърна:

— Ела да видиш след малко.

— Ама да не ме лъжеш...

Звънлив смях наруши стаената тишина. Малчуганът се посмути малко. Не му се щеше да повярва веднага.

... Време бе трактористът да иде на оран. Запали мотора и потегли към кооперативния блок. Най-любопитните тръгнаха подир него. Отначало мислеха, че ще вървят заедно с „железния“ кон. Но после разбраха, че едва ли биха устояли на толкова бързия му вървеж. Не се отказаха. Продължиха по дирите му.

Когато стигнаха на нивата, видяха дълги и прави бразди, които грабчаха погледите им.

— Брей, че са дълбоки брезните! — извика един.

— Ей, доживяхме и това чудо да видим — рече друг.

— Та какво беше досега!... двата булдога едва чоплеха земята. Ама този трактор...

— Руснаците няма да ни пратят лоша машина я! Това са братушките. Те мислят за нас...

Припрените очевидци се върнаха в село и разправяха надълго и нашироко за виденото на нивата.

Най-радостни от всички бяха комунистите — основатели на стопанството в Ситово. Осъществи се тяхната мечта да обработват дългите блокове на кооперативна със съветски трактори. Неведнъж отиваха до Янош и му благодаряха.

Два-три дни наред до блока се отбиваха хората от Ситово. Просто тъй. Да видят голямото „чудо“. Някои се навеждаха ниско доземи, мереха с педя дълбочината на „брезните“. Опипваха рохкавата пръст. Радваха се като малки деца...

2.

Янош Менес току-що бе постъпил на работа в Силистренската машинно-тракторна станция. На 7 септември 1947 година го изпратиха до град Варна. Трябваше да получи от тамошното пристанище първия съветски трактор за станцията. Щом го смъкнаха от кораба, той го възседна и на „ход“ го докара в Силистра.

На следващия ден бе 9 септември — Празника на свободата. За трети път силистренци излязоха свободно да манифестират. Подир дългите и стройни колони на манифестантите „крачеше“ и първият съветски трактор, собственост на местната машинно-тракторна станция.

Ликуващото гражданство гледаше с небивал интерес трактора, поздравяваше от сърце негович водач. От кабината Янош Менес махаше приветливо с ръка, усмихваше се приятелски. Виждаше голямата гордост на силистренци, поели пътя на борбата за социализъм.

Третата годишнина от победата на Деветосептемврийското въстание бе двоен празник за механизаторите от Силистренската МТС. Те празнуваха третия свободен Девети и получаването на първия съветски трактор. Ала безкрайно бе веселието на Янош. На него се падна честта да управлява този голям дар от съветската страна, изпратен за нашия окръг.

След няколко дена изпратиха Янош в Ситово. В селото, където то беше основано първото кооперативно стопанство в окръга. Тогава той изживя редно със ситовските кооператори първите мигове на съприкосновение със съветската селскостопанска техника. Мигове, които не забрави никога. Мигове, които всяка му напомнят за едно събитие, оставило толкова дълбоки следи в умовете и сърцата на ситовци.

... Още много минути на възторжени срещи в селата имаше Янош Менес. Ала първата остана вечно незабравима. Двадесет години отлетяха оттогава. Сега той не е механизатор. Работи в промкомбинат „Текстил“ в Силистра като началник на работилница.

Когато го посетих в дома му, след дълги издирвания, той се зарадва много. Стана му драго, че му припомняме още веднъж толкова скъпи за него неща. Напуснал професията на механизатора, поради здравословни причини. Но е честит, че е отдал десет години от живота си за разцвета на кооперативите.

— Ситово е свързано с две събития в моя живот. Едното е, че аз първи отидох да работя със съветски трактор там. Второто, че намерих другарка за цял живот от това село...

Вълчо РАДЕВ

ПОД БЪЛГАРСКИ ФЛАГ

(Мигове от едно плаване по Дунав)

В чест на 50-годишнината на Великия октомври и 23-годишнината от Девети септември по инициатива на Окръжния комитет на профсъюза на селскостопанските работници и управление „Земеделие“ при ОНС — Силистра от 19 до 30 август т. г. беше организирана екскурзия-семинар до Будапеща с първокласния пътнически кораб „Димитър Благоев“. В екскурзията участвуваха най-добрите механизатори в окръга, председатели на профкомитети и други граждани от Силистренски, Варненски и Шуменски окръг.

Пътуващият семинар беше инициатива първа по рода си в страната.

ЗАЛЕЗЪТ като голяма тъжна птица беше разперил крилете си над града, когато белият красавец на Дунавския флот, корабът „Димитър Благоев“ се отблъсна от Силистренското пристанище.

Довиждане, родино, за няколко дни! Ние те обичаме, както обичаме майките си, но не знаем защо очакваме с радостно вълнение мига, в който ще те напуснем за известно време (които то се обичат, не се боят да бъдат откровени). Така е. Радваме се, че ще се разделим с работното си място, с колегите, с жените си и очакваме срещите с непознатото. Така е до мига на раздялата. Но идва мигът...

Над кораба екна право хоро! Българско! Право! Право за сърцето ни хвана това хоро. Всяка негова задъхана ритма като тръпка преминава през сърцата ни. Една искрена, чиста сълза едва се задържа между миглите. Ние не отиваме далече, не отиваме при чужди, отиваме в братски страни — Югославия и Унгария. Но... Право хоро. Право в сърцето на българина!

И аз съм една частица от пътуващата, възнасяна и ругана българска младеж. И аз се увличам от модерна музика, магнетофонни записи, битълси, „вносни концерти“ и пр., но уверен съм, че в един такъв трепетен миг на раздяла с родината не би трепнало сърцето ми, не би блеснала онази чиста сълза между миглите и от най-дивия шейк.

* * *

КОМЕНДАНТЪТ на кораба капитан Червенков ни пожела приятно и весело плаване. Следователно и едни пътни бележки за това пътуване би трябвало да бъдат весели и приятни. Защото ако не са весели и приятни, значи през цялото време сме скучаели и сме се питали колко е часът, макар че всички си имахме часовници.

* * *

„В ЖИВОТА е важно да хванеш момента“ — беше казал водачът на ЗИЛ 2317. За мен също беше много важно да хвана на интересните моменти от нашето пътуване. Затова аз реших моите пътни бележки да не бъдат един непрекъснат разказ, а да бъдат накъсани, да се изразим точно — да имат дупки, в които да влязат здраво (без луфт!) болтовете на мисълта!...

* * *

— РАЗБИ ми животновъдството! — каза Тодор Цанков от Ст. Караджа. Неговият противник му беше взел коня и тъкмо ствуваше, но триумфът му много скоро трябваше да се превърне в погром.

— Шах, шех, тур! — каза тихо Тодор с присъщата си скромност, като спокои на фаталната позиция остатъка от разбитото си „животновъдство“ и съпругата на противниковия монарх беше отстранена от черно-белите полета.

В пушалния салон на кораба се провеждаше шахматен турнир.

Ето толкова ще кажа за шахматния турнир, тъй като се въздържа да спомена дори името на победителя, защото то вече се подразбира. Защо да досаждаме с повтарянето на едни и същи имена?...

* * *

НАПУСКАМЕ българските води. Десният бряг на Дунава е вече югославски. Отсега нататък, до завръщането ни, родина ще ни бъде корабът „Димитър Благоев“ — една малка родина, която плава срещу течението с 18 км в час. Родина ни става палубата, родина са спасителните лодки, родина стават Иван, Стойчо, Ибрахим, Георги — всички, с които се срещаме и разминаваме по коридорите, в двата ресторанта, изправени по клас. Родина ни става гласът на Радио София, родина ни стават кирилските букви на надписа на кораба „Димитър Благоев“. Когато го гледаме на пристанище Русе или Силистра, този кораб също буди у нас гордост, но малко ли неща у нас будят нашата гордост? С една дума — в родината този кораб е в разреда на обикновените неща, но в чужди води той е България!

* * *

ПРИЗОРИ на 21 август, когато вероятно сме се унасяли в последните сънища, корабът е спрял на румънското пристанище Турну Северин, за да вземе от там българския лоцман Александър Гочев, който да преведе кораба през красивия, но труден за плаване пролом „Железни врата“, най-интересното място по цялото течение на Дунав.

Събуждаме се с един възклик: „Железни врата!“ Моряците ни заливат с вода, но не им се сърдим, защото според един моряшки обичай, на това място трябва да получим моряшко кръщение. Изкачваме се на палубата да наблюдаваме пролома. Пред необикновено красивите природни гледки ние обикновено немеем, просто нямаме думи. Винаги съм се чудил как е можал Алеко Константинов да опише така хубаво Ниагарския водопад в своя знаменит пътепис „До Чикаго и назад“.

Реката се стеснява до такава степен, че ти се струва невероятно преминаването на корабите. Двата бряга са така отвесни и високи, сякаш ей сега ще притиснат кораба. Опитният лоцман умело го направлява, преодоля вайки многобройните прагове, плитчини и опасни подводни скали.

Преминаваме през Сипския канал, където един югославски локомотив изтегля плавателните съдове. На нас не ни се наложи да ни изтеглят, защото ние пътувахме с кораба „Димитър Благоев“ и защото неговият щурвал беше в сигурните ръце на лоцмана Александър Гочев, който вече 29 години превежда кораби през пълния с красота и опасности сто и тридесет километров пролом.

След Сипския канал пред погледа ни се откриват основите на гигантската хидроцентрала „Железни врата“, която се строи от Югославия и Румъния.

Навлизаме в най-интересната част на пролома „Казаните“. В отвесния скалист югославски бряг е врязана пътечка за граничарите. Не е лесно да си граничар на ФНРЮ...

* * *

КАКТО реката се провира между назъбените скали при „Железни врати“, така и моите бележки се провират между неизброимите, идващи едно след друго впечатления. За какво да разкажа по-напред? Беше ми интересно да наблюдавам тъмните карпатски възвишения оттатък левия бряг на реката, а ми се искаше да не изпусна нито един разговор, да не изпусна нищо от милите, дружески отношения между пътниците-механизатори по чиито ръце и лица още не е изчезнал загарът от тазгодишната жътва. Много истории бяха разказани на палубите, първа, втора класа— няма значение, защото ние още като се качихме на кораба, веднага унищожихме всички класи.

Та разказваме си ние разни истории. Ако историята е истинска — добре; ако е измислена — още по-добре. Поне няма засегнати и пренебрегнати. Нито една история не беше разказана на докрай, все се случваше нещо, — я проверка на паспортите на някое пристанище, я историята някоя или поредната лекция от семинара ще започне. Но по-добре, че нито една история не беше разказана докрай, защото на една измислена история като не ѝ кажеш края, още по-интересна излиза.

* * *

ЗА ПЪРВИ път стъпихме на земя в югославското градче Велико Градище.

— Един град се разбира до бър ли е, лош ли е по кръчмата, както конят по зъбите — каза някой.

— Само да видя машинния им парк, ще ви кажа... — обади се шофьорът Матьо Ангелов.

Още с акостирането на кораба радистът пусна по радиоуредбата едно българско хоро. Югославяните, които ни посрещнаха на кея, започнаха да се пляскат по бедрата в такт две четвърти, а после в такт седем осми, когато прозвуча ръченица от гайдаря при Радио София Костадин Гюлемезов.

* * *

НАШИЯТ пътуващ семинар беше първият по рода си в страната, но аз не ще ви описвам самите семинарни лекции, които изчасяха директорът на Инспекцията по племенно дело Тодор Илиев и инструкторът от ОК на БКП Кольо Върбев, за да не повторят буквално инициативата механизаторите от друг окръг и по този начин да изпаднат в дилетантство. За крайно любопитните само ще спомена, че лекциите бяха на теми от Деветия партиен конгрес и международното положение, Шестия конгрес на Профсъюзите. Ще допълня още, че семинарът, както и цялата екскурзия преминаха добре, много труд е положил водачът на групата, председателят на Окръжния комитет на профсъюза на селскостопанските работници др. Михаил Станчев. Ще отбележа също, че при голям интерес преминаха викторината, посветена на 50-годишнината на Октомврийската революция, томболата и вечерта на талантите, когато специалната награда за хумор беше присъдена на шофьора Матьо Ангелов, който близо час и половина не изпусна микрофона от ръцете си.

* * *

ЕЙ, МНОГО вдичари си хвърлят въдиците в дунавските води. Аз ги гледах от палубата и за момент мислено изоставах от кораба — оставах при нашата вдичарка-югославянка. Но един миг се сепвах и отново връщах на кораба. По едно време за малко да изпусна кораба... Вдичарката тъкмо извадила един шаран, който беше налапал въдицата, и аз останах при нея да гледам шарана. „Виж какъв е голям!“ — каза ми тя възхитително на сръбски език — остани още малко, нали сме роднини!“ Абе, за роднини, роднини сме, ти си жена и си хубава! — връщам ѝ аз и дим да ме няма — отново на палубата. А славянката ми маха, маха — ка ми маха, че като си дръжката и гърдите ѝ едва забележимо се движат — дотолкова бележимо, че друг, който не видял как тя измъкна шарана няма да забележи, но аз забезах, тъй като видях как тя с леда си го измъкна и как кимаше да остана, защото роднини, а аз ѝ казах: „Абе, за роднини роднини сме, ти си жена и си хубава...“

* * *

СЛЪНЧЕВ следобяд. Някои играят карти, други наблюдават красивия крайречен пейзаж. Плаваме между зелени туи високи преливащи се с реката брегове, преминаваме покрай погълнитe във водата зелени буени на островите.

Един комбайнер ме попита какво ми прилича слънцето.

— На слънчоглед — казах, защото бях чел това сравнение в много репортажи.

— Точно така, на слънчоглед. Правилно, че на слънчоглед прилича. — Този комбайнер обаче да взема отношение по всеки възникнал въпрос и изразява мнението си категорично с думите. „правилно“ и „неправилно“. — А знаете ли, че сега по родните поля жънат слънчогледа без нас? — каза той и се загледа в далечината.

* * *

БУДАПЕЩА! Най-после стигнахме чужденци!

Тръгнахме с автобуси да разглеждаме забележителностите на града. Той ни очарова със своя барок, с осемте моста над Дунав и с готическия стил на някои църкви и други сгради, между които и красивия унгарски парламент. От всяко кътче на града се вижда паметникът на свободата (жена с палмов лист) на хълма Гелерт.

Ще бъде пресилено, ако кажа, че нашите механизатори се проникнали докрай например в картината „Мартенска вечер“ на Карой Ференци в Унгарската национална картинна галерия, която посетихме, но със своя природен усет за красота те почувствуваха най-значителните творби.

Бяхме щастливи да слушаме звънлива славянска реч — екскурзоводките говореха на руски.

Няма да давам исторически данни, няма да говоря за културните паметници на града, тъй като това е работа на екскурзоводите. Освен това има достатъчно енциклопедии, исторически и географски съчинения, от които може да се научи всичко за един голям и красив град като Будапеща. Същото бих казал и за Нови Сад — един нов град със съвременна архитектура и за Белград с неговата нова модерна част на левия бряг на река Сава. От голямата крепост „Калемегдан“ се вижда целият Белград.

Младежката мода в югославската столица се намира в съотношение дълго към късо — момичетата са с дълги коси, а момичетата — с къси поли (минижюп). Ако ви интересува коя е най-красивата девойка в Югославия за тази година, тя се казва Деликборка Стоишич — лепотица 67.

И в Югославия като разбраха, че сме българи, ни заговорихa за „Левски“ и Георги Аспарухов.

Дойде мигът за обратен път. Останалото е носталгия...

Симеон МАНОЛОВ

СРЕЩА НА ГРАНИЦАТА

В РАННОТО УТРО на 25 август тази година един зелен автобус на ДАП — Силистра потегли на далечен път. На човек, незапознат с целта на пътуването, би направило странно впечатление обстоятелството, че мъжете в автобуса изглеждат приблизително на еднаква възраст. Всъщност те всички са родени в една и съща година — 1928-та. Това са бивши граничари от Силистренски окръг, служили на гръцката граница през 1947, 1948 и 1949 година. Сега, след две десетилетия, са решили да посетят отново познатите места в Родопите. Повечето от тях пътуват с жените си, а някои са взели и децата си. Чуват се реплики:

— Брей, наборе, без малко да не те познаят чедо не сме се виждали цели двадесет години...

Или пък:

— Помниш ли като правихме агитка заедно с младежите от граничното село пред Петия конгрес на Партията?

През Русе автобусът се отправя към Балкана. Обядваме на връх Столетов. Времето е малко, но тези, които не са виждали величествения паметник на шипченските герои, набързо изкачват стъпалата до него.

Отново на път през Стара Загора, Димитровград, Хасково... При залез слънце пристигаме в гр. Кърджали.

Рано на другия ден поемаме към Момчилград и Крумовград. Границата, където сме служили, е вече близо и ние се вълнуваме. Често ставаме прави, припомняме си някои местности. Ето ги родопските чукари! Камъните са повече от всичко. И все пак родопчани в упорита борба с природата са направили малки ниви на по-равните места и са ги засели, главно с тютюн.

Пътничките в автобуса едва сега започват да разбират мъжете си, които са им разказвали някога по какви места са служили. Голямо е тяхното учудване, когато гледат по стръмните пътеки жени-българомохамеданки да яздят мулета или катъри. Възмущават се от някои остарели традиции в този край, особено когато мъжът язди катъра, а жената с повода върви пред него и носи товар на гърба си. И все пак родопският пейзаж е вече друг — къщите са покрити с цигли, вместо с камък ни плочи, главните пътища са асфалтирани...

* * *

Към 10 часа пристигаме в граничното село Черничево. Тук поделението е на името на лейтенант Младен Калеев. През 1952 година този лейтенант и ефрейторът Илия Русев загиват геройски в бой с голяма група нарушители на границата. Граничарите се втурват към нас с широки усмивки, като стари познати. Те са от набора, роден, когато ние бяхме граничари! Ръкостисканията са продължителни, думите топли, непринудени. За малко спираме пред новата сграда на поделението. Погледаме често към близките възвишения, по които минава граничната бразда. Били сме там.. Но домакините ни канят да влезем.

Знаем, че сега граничарите служат при по-добри условия от нас. Но това, което виждаме, надминава очакванията ни. Битът е комфортен — паркет в помещенията, перални, прахосмукачки, телевизор... Всеки граничар има по два чифта дрехи и обувки. Столовата е чудесна — кръгли масички с чисти покривки и красиви столове. А клубът — в нашия окръг едва ли има комсомолско дружество с такъв хубав и добре уреден клуб.

Събираме се в клуба на задушевен разговор.

— При битовото обзавеждане много помогнаха шефствуващите предприятия от Кърджалийски окръг — изтъква офицерът Драганов в своето кратко слово. — Сега граничарите служат при далеч по-добри условия. А някои от съвременните технически съоръжения, с които си служим при охраната на границата, вие вече видяхте. Те са мощно средство в нашите ръце.

Другарят Стоя Георгиев, ръководител на нашата група, разказва за условията, при които ние някога пазехме границата. Тогава спяхме на нарове, светехме си с газени лампи. А колкото за оръжието — достатъчно е да си припомним старите манлихерки.

Подаряваме на граничарите цигари, правим си обща снимка. Отново продължителни ръкостискания, бодро войнишко „Ура“.

— Не ни забравяйте, елате ни пак на гости!

И в поделение „Бойка“ ни посрещат като скъпи гости. Обядът започва с мастика, завършва с бира. Ние черпим граничарите с цигари и едри български ябълки. Наблюдаваме с бинокъл гръцката „вишка“.

— Другарю командир, сградата на поделението не е ли много на открито? Гърците постоянно ви наблюдават.

— Нека ни наблюдават. И ние ги наблюдаваме. Освен това нашата охрана на границата е далеч по-съвършена.

Битовите условия и тук са комфортни. Ще разкажем за нещо друго, за един интересен случай. Нашият набор Ради Радев, сега служител в ОКС — Силистра, заговорва с един от граничарите. Името му напомня нещо. Оказва се, че преди двадесет години бащата на младежа от Елховско, е служил заедно с Ради на границата. Правят си обща снимка, за да я изпрати войни към на баща си.

Трудно ни е да се разделим с граничарите, с познатите места. Та тук премина част от младостта ни, и то във времето, „когато се наливаха основите“.

След 50 километра път сме в Момчилград. Разглеждаме музея на граничното поделение. Изненадваме се, когато между снимките на бившите команди ри на поделението познаваме и образа на генерал Боян Михнев. Тук са съхранени за поколенията вещи и документи на загинали герои-граничари, както и на предатели на Родината. Вълнуващ е разказът на офицера Андреев.

Вечерта присъствуваме на митинга-заря в чест на 21-та годишнина от създаването на Гранични войски.

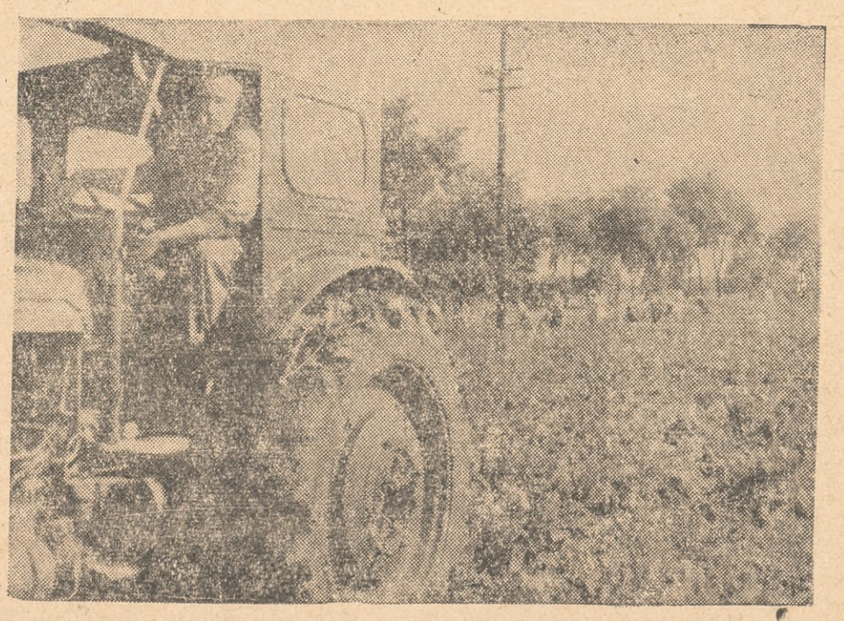
* * *

В 5 часа сутринта на другия ден сме вече на път. Обратният маршрут е през Харманли, Сливен, Котел, Търговище... Силните впечатления от границата изместват от съзнанието ни неприятностите при пътуването. Забравяме, че през Мариица-Изток и гр. Котел минаваме „транзит“, без да спре автобусът поне за 10-15 минути, забравяме и за голямата жега в колата, прозорците на която „не се отваряли“ по мнението на шофьора и т. н. Спираме в квартал Попово на с. Алфатар и влизаме в новата пивница. Вдигаме чаши с пенлива бира.

— До нова среща, другари! След 20 години пак ще посетим границата.

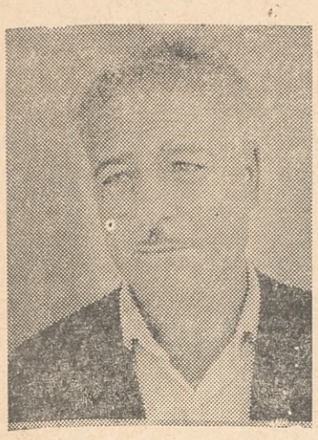
Някои скептично се усмихват — тогава ще бъдем на шест десет. Но кой знае, в наше време скептиците често се лъжат.

Димо ИВАНОВ
бивш граничар

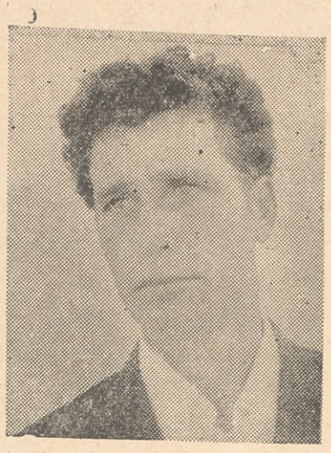

Опитни цвеклопроизводители са кооператорите от трудово кооперативно земеделско стопанство в с. Зафирово. В продължение на няколко години тук се получават едни от най-високите добиви от тази култура в нашия окръг.

НА СНИМКАТА: Трактористът Стефан Стефанов от бригадата на Стефан Минев извършва механизирано прибиране на цвеклото, а кооператорите полевъди само почистват от листата изваденитe глави.

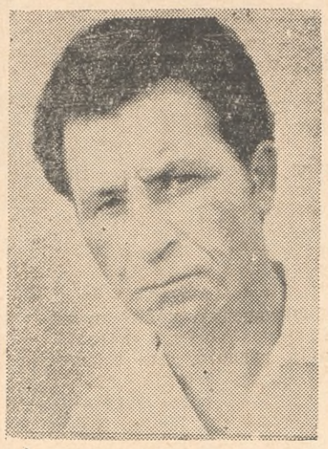
Александър Радев

Йордан Русев

Никола Николов

Керан Петров

С НАЙ-ГОЛЯМ ПРИНОС

Йордан Гебешев

Никола Георгиев

И през тази година селското стопанските труженици на нашия окръг се радват на богата реколта от пшеница. Не достигнат досега е добивът, получен от тази култура. По 318 кг зърно бяха прибрани от декар засята площ. С това ние направихме нова, решителна крачка за претворяване в дело решенията на IX конгрес на Българската комунистическа партия за успешното решаване на зърнения проблем.

Кооператорите от всички стопанства работиха усърдно, с желанието да получат по-богата реколта, да произведат повече зърно. Но, разбира се, най-упоритите се радват и на най-големи успехи. И тази година новочерненци се нареждат на първо място. Полевъдите от бригадата на Александър Радев получиха най-високия за окръга добив пшеница. От 4 300 дка те прибраха по 450 кг зърно от декар.

Много са още имената на високодобивниците, на тези, които получиха рекордни за нас добиви от тази основна зърнена култура. Най-висок добив в ТКЗС — Ситово получи втора бригада с ръководител Йордан Русев. От 2 400 дка тук бяха прибрани по 435 кг зърно от декар.

Много труд положиха при отглеждането на пшеницата и кооператорите от двете полевъдни бригади на ТКЗС — Калипетрово. Те получиха високи и почти еднакви добиви. Първа бригада с ръководител Йордан Гебешев постигна средно по 406 кг от 5 950 дка, а втора с ръководител Никола Георгиев по 405 кг от 5 080 дка.

И ТКЗС — Малък Преславец има свой високодобивник. Това е ръководителят на бригадата в село Долно Ряхово Никола Николов, който получи от 3 000 дка по 383 кг от декар. А полевъдите от село Секулово с ръководител Керан Петров постигнаха средно по 359 кг от 5 260 дка.

И в редица други бригади се получиха незабомнени добиви от пшениците. За всички обаче не можем да разкажем. Защото твърде голям е броят на тези, които преизпълниха даденото през миналата година обещание — да получат по 320 кг зърно от всеки декар, засят с тази култура. Сега, на Деветосептемврийския празник те ще манифестират с гордо вдигнати чела, с чувство на достойно изпълнен дълг пред Партията и народа. Защото дадоха своя голям принос в решаването на зърнения проблем.

Постигнатото през тази година обаче, не е предел. Никой не мисли, че е достигнат върхът. Неизчерпаеми са възможностите на добруджанската земя. При по-добри грижи за посевите тя може да роди много по-богати реколти, да направи живота на кооператорите по-заможен, по-радостен и щастлив.

Нека пожелаем на всички труженици на родните поля да работят още по-упорито и всеотдайно за изпълнение на историческите решения на IX партиен конгрес. Да отговорят на грижите на Партията за развитието на селското стопанство с нови, по-големи успехи от постигнатите досега. Да изпълнят с чест и поетото през това лято обещание — да произведат през идната година по 400 кг пшеница от всеки засят декар и да се наредят между окръзите-първенци в нашата страна.

РЕШАВАЩАТА ДУМА НА ТЕХНИКАТА

Разказва ръководителят на бригадата за комплексна механизация в ТКЗС с. Сокол Иван Върбанов

Млада е нашата бригада за комплексна механизация. Тя съществува едва от началото на тази година. Но това, което постигна, е истинско чудо за нашето стопанство. Само с 20 човека, от които 11 механизатора, обработваме 12 000 дка земя.

При обработката на зачислените ни площи не допуснахме никакъв ръчен труд. Как постигнахме това? При решаването на този въпрос за есенниците, както и за тревните фуражи, не срещнахме особени трудности. Техниката, с която разполагаме, ни позволи да осъществим пълна механизация в тяхното отглеждане. По-особено стоеше въпросът за основните окопни култури — царевицата и слънчогледа, които заемат площ от 3 200 дка. Но и тук с малко повече усилия задачата беше решена правилно.

Тези две култури засяхме пунктирно с пневматична сеялка. По такъв начин не се наложи да правим разреждане. За борба с плевелите употребихме хербициди. Това ни помогна да запазим посевите чисти и да избегнем ръчното окопаване. При прибирането и на двете култури е механизирано. По такъв начин ръчният труд в нашата бригада е почти напълно премахнат.

Благодарение на високата механизация, която прилагаме на зачислените ни площи, ние осигуряваме получаването на повече продукция при минимални материални и трудови разходи. Съгласно план-сметката бригадата трябва да произведе обща продукция за 424 000 лв. като направи разходи за 37 000 лв. От тях 34 000 представляват разходите на труд.

В чест на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция ние решихме да се борим както за преизпълнение на плана за общата продукция, така и за намаляване на предвидените разходи. И постигаме успехи в това отношение. Добивите от есенниците преизпълнихме. От царевицата ще получим над 400 кг чисто зърно от декар. Изгледите са, че надпланови ще бъдат добивите и от останалите култури.

В същото време чувствително намаляваме предвидените разходи. До края на август сме изразходвали 22 000 човекодни, докато годишният план предвижда 39 000. Няма съмнение, че по този показател ще направим голяма икономия.

Какво ни помогна, за да постигнем тези успехи? Преди всичко, правилно подбраните кадри. В нашата бригада са включени дългогодишни и опитни механизатори, които са усвоили тънкостите на работата и умеят добре да си служат с машините. Всички се стремят в срок и същевременно висококачествено да изпълняват поставените им задачи. Като най-добри можем да посочим Георги Димитров, Стоян Георгиев, Борис Иванов, Георги Енев, които със своята работа служат за пример на всички останали. Механизаторите от нашата бригада със собствени сили извършиха някои изменения и приспособления на машините, с които се увеличи тяхната производителност и се улесни извършването на отделните мероприятия.

Изпълнявайки указанията на IX конгрес на Партията за решаване на зърнения проблем, ние поехме обещание през следващата година да получим по 400 кг пшеница и 410 кг ечемик от декар. Още отсега полагаме всички усилия, за да изпълним това обещание, да не остане то празна приказка. Най-важната ни задача сега е да приберем час по-скоро пролетниците, да освободим площите и да ги подготвим за сеитба. Царевицата ни вече е обрана и почвата е подготвена. Завършваме и с беритбата на слънчогледа. Остава да приберем само сорго на площ от 450 дка. Съществува възможност всички площи за есенниците да бъдат освободени и подготвени до 1 октомври. Това ще позволи те да бъдат засети в най-благоприятен срок, с което ще осигурим най-важното условие за получаване на високи добиви.

Механизаторите от бригадата за комплексна механизация прибират царевицата от френския хибрид „Инра“.

В колоната на първенците

Двадесет и трети път добротичени посрещат Деня на свободата. Двадесет и трети път знамена и лозунги, глъчка и веселие заливат улиците на родното село. Но през всяка година в този празничен ден има нещо ново, нещо непознато досега. В отчета на успехите звучат нови цифри на построени сгради, на прекарани улици, на небивали добиви в растениевъдството и висока продуктивност в животновъдството. Дълъг е списъкът на първенците, а празничната колона водят най-добрите сред тях...

Почетно място е отредено тази година на животновъдите и не е случайно. Това право те извоюваха с голямото си трудолюбие и постигнатите успехи.

Много са безсънните нощи, преживените вълнения в края на седмицата или месеца от постигнатите резултати. Вярата в силите правеше всекиго крилат и неуморим в работата.

— Понякога ни се струва невероятно — разказва бригадирът на кравефермата в с. Добротица Никола Стоев, — че от крави, които считаме за ниско продуктивни и с перспектива да се изпратят в стоковите ферми, може да се получи такъв млеконадой.

Разбира се, бригадирът не вярва в чудо чуждо на човека. всичко е плод на труда, на опита, който почти всички животновъди са натрупали за по 8-9 години. Затова пък напълно оправдано е удивлението, че същите крави, които преди няколко години даваха по 1 800-2 000 литра мляко, сега по план трябва да дадат по 2 650 литра, а животновъдите са обещали да надоят по 3 000 литра мляко. Още по-радващ е фактът, че само за 7-те месеца на годината от всяка крава е надоено по 1 740 литра. Постигнатият пред празника успех е убедително доказателство, че фермата в селото до края на годината ще получи и предвидените за компенсация на загубите допълнително 32 тона мляко.

Уверено в деветосептемврийския си рапорт добротишките животновъди заявяват: При план за годината 504 800 литра мляко само за 7-те месеца сме надоили 357 168 литра, а това е 70 на сто от годишния план. В чест на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция ще изпълним годишния си план и до края на годината ще дадем надпланова продукция мляко не по-малко от 50 тона.

Цифри, цифри, наглед скучни, но зад тях се крие много труд на един колектив, пред който отстъпват трудностите, сред който царят другарство и взаимопомощ, пред който стои една цел — да се произведе повече и по-евтина животинска продукция...

И сега на манифестацията те са заедно, но в общата победа всеки има свой дял, своя заслуга. А тези, като Иван Борисов, който при годишен план 132 тона за седемместието е надоил 72 тона, са гордост на фермата. В колоната на първенците са и Дечо Петров, Христо Маринов, Мирчо Петков и др.

— Източник на тазгодишната голяма радост не са само литрите надоено мляко — разказва главният зоотехник на стопанството, другарят Илия Матев. — Повишеното съзнание у хората ги прави грижливи стопани, непримирими борци против разхищенията и разхитителите. Затова тази година за полугодието всеки 100 литра вместо предвидените 19 лева, струват на фермата 18,50 лева. За евтината продукция и високото преизпълнение на плана в края на всяко тримесечие първенците получават по 20 лева награда, а средното трудово възнаграждение на животновъдите е не по-малко от 130 лева на месец.

Труд, радост, заможен живот — тези думи сега не са лозунг. Те изпълват ежедневието, новите къщи, разнасят се от радиоапаратите и телевизионните екрани, летят върху колелата на моторите и леките коли.

Иван ПЕЙЧЕВ

Нови мебели ще красят домовете

Почти във всеки дом човек може да види практичните и качествено изработени мебели на ДИП „Липа“. И сега пред празника на свободата Девети септември и в чест на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция колективът е решил да зарадва многобройните си почитатели. В две от залите на читалище „Доростол“ е устроена изложба от мебели, изработвани в предприятието.

Предпразничният успех на предприятието е не само в новите мебели. С гордост колективът рапортува, че планът за осемместието е преизпълнен.

Иван НИКОЛОВ

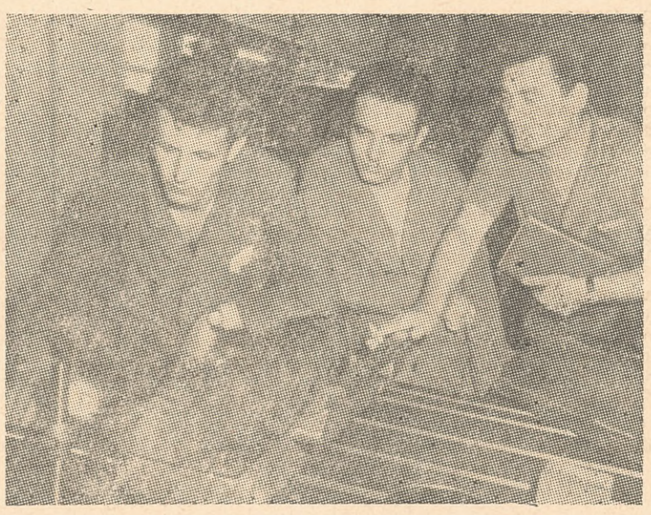
ФОТОРЕПОРТАЖ

КОГАТО БАРИЕРИТЕ СА ВДИГНАТИ

КОЛКО много събития помни добруджанската земя. И римски легиони са я тъпкали, и хунски орди са я опожарявали, и турски башибозук е клал населението ѝ. Върху нея хан Исперих написа първите страници в историята на България. Първата посрещна съветските войни, донесли на щиковете си свободата.

Златна добруджанска земя! Румънските чокои и българските чорбаджии искаха от тебе само да раждаш жито. Девети септември вдигна бариерите и синовете ти почнаха да коват желязо, да тъкат платове, да правят машини.

* * *

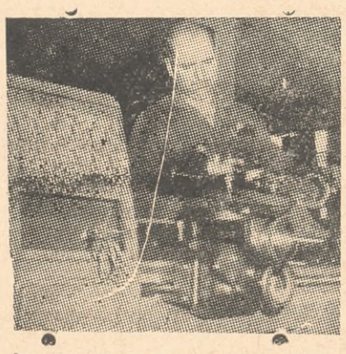

Снимка 1

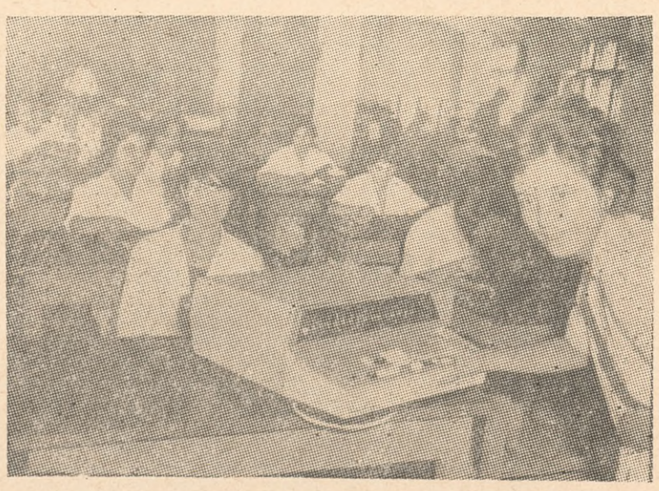
Последно оглеждане, последни приготовления и ... партидата хидравлични ножовки „ХН—25 М“ ще поеме пътя към Германската демократична република (снимката на стр. първа). Преди три години тук работниците от „Камъшит“ плетяха рогозки. Сега на това място мирише на машинно масло и се правят металорежещи машини. Върху добруджанската земя машиностроителите създадоха завод.

Младежки завод! Така го наричат в Силистра, защото работниците са млади хора, инженерите, техниците, икономистите са също млади. Кръстин Говедарски, Иван Николов и Петър Обретенов минават за едни от най-възрастните — наближават трийсетте си години. Те попаднаха във фотообектива в момент, когато изпитват нов начин за обработка на корпусен детайл за хидравличната ножовка (снимка 1). Техническият прогрес е в ход и младежта е негов носител.

Младежта твори, разбира се, не само в Завода за металорежещи машини. Погледнете тези момичета в бели престилки! Макар че ръцете им не са изцапани с машинно масло и върху масите пред тях няма почти нищо, те са работнички. Тук, в тази зала на Развойното предприятие за организационна техника, е светът на микроелементите, от които добруджанки правят електронния калкулатор „Елка“ (сн. 2). Трудно е в наше време да си представим, че някога бащите им са учили уроците си на газена лампа и че са се учудвали на грамофона с фуниеобразната тръба. Наистина, контрастът е голям, но той е контраст на два строя.

Снимка 3

Снимка 2

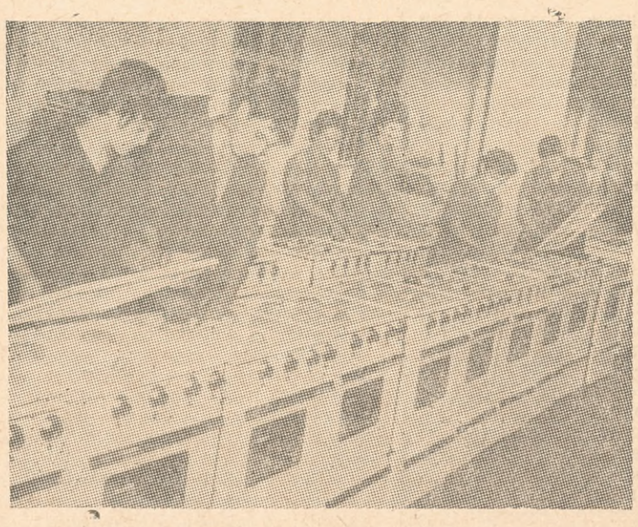
На добруджанска земя е изграден и машиностроителният завод „Стомана“. Пелниците, тиганчетата и ракиените чашки от неръждаема стомана са стара история от производството му. Сега той е известен с леярските машини и леенето на чугунени отливки. Най-новото му производство е струг тип „Дунав“ (сн. 3). През месец август механомонтажният цех произведе около 40 броя.

Детайли за струг „Дунав“ обработва една от най-младите работнички в цеха — Славка Ангелова (сн. 4) През миналата година тя завърши професионалното техническо училище и сега е стругарка с втори разряд. Явно, стругарската професия вече не е монопол само на мъжете.

Когато нашият фоторепортер заснемаше снимка 5, неволно си спомних една друга картина. Пред витрината на магазина за домакински уреди на бул. „Витоша“ в София се трупаха повече хора, отколкото е обичайно. Привличаха ги първите български газови печки. Марката на предприятието производител не беше записана никъде и малко от тях знаеха, че те се изработват в Завода за газови уреди в гр. Тутракан. Тези печки (сн. 5) скоро ще бъдат записани като готова продукция и с красотата и удобството си ще разнасят майсторството и труда на добруджанеца.

Снимка 4

Снимка 5

Текст: Бл. ПАНТЕЛЕЕВ
Снимки: Ст. ТОДОРОВ

ШЕСТВИЕТО НА СВОБОДАТА

За този край на България, повел на юг към Балкана Аспаруховата конница, почти през всички исторически моменти е писано твърде малко. И винаги, когато кажем Добруджа, поглеждаме към Йовковите разкази. Че Йовков и Добруджа са две неразривно свързани имена, няма нищо лошо. Лошо е това, че за толкова столетия нито един български писател или публицист не е пресякъл от край до край тази „далечна" земя и не ни е оставил своите богати впечатления, своите пътеписи, тъй както това е сторено за толкова много други кътове на България. Може и лесно да са обясними причините... Може да ги има много... Но винаги, когато се позаровим в миналото до подробност, си спомняме казаното от Евлия Челеби и Фелиц Канц...

И все пак за Добруджа, за селищата ѝ, от различни годишни бюлетини биха могли да се изровят някакви сведения. Сведения, в които се говори за броя на населението, за броя на говедата, за размера на данъците... Чудесни данни. И те ни казват не малко. Но зад тях виждаме алчните пръсти на един отмрял свят, виждаме онова, което интересуваше и към което се стремеше буржоазията. Да, имаше все пак някакви данни за стара Добруджа, за тази рязана земя. За нейните селца с глинените и ниските къщи, прикътани в зеленината на дърветата. Но тези данни не ни казваха нищо за културата в Добруджа.

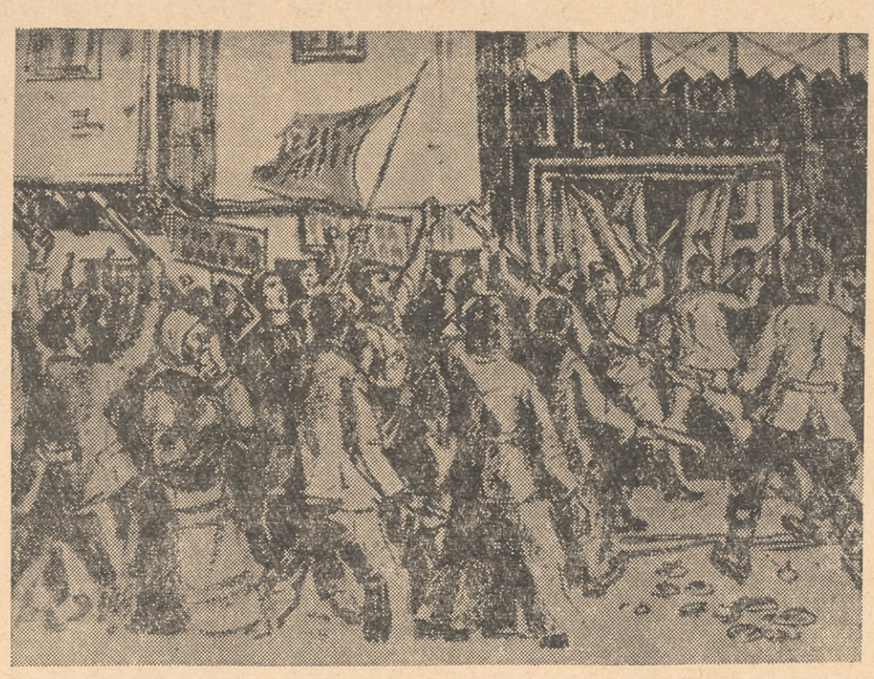
И какво ли можеха да ни кажат!? Когато през робството на румънските чокои читалищата замираха в забрава, когато нямаше кина, книги. Трудно е да си представим българско село без читалище, без това огнище на културата толкова десетилетия наред. Но не на едно място в окръга читалища са изградени едва преди двадесетина години!!! Тези факти учудват и ни връщат към една действителност, която ние, по-младите, трудно можем да си представим. Тук като че ли дори няма контрасти, защото всяка съпоставка става невъзможна, по ради това че преди 23 години в селата на Добруджа трудно би могло да се говори за някаква култура, за някакви възможности за развитието ѝ. Защото само тук-там са се срещали хора с някакво завършено образование, защото безброй са били онези, които не са можели да четат и пишат.

Сега ни е чужд този свят — и не само защото всички могат да четат и пишат. Това отдавна не ни задоволява. Този свят ни е чужд с принизения полет на мисълта, с онези условия, които смазваха личността. Днес се възхищаваме от поетичния колорит на добруджанската носия, от оная топлота, която лъха от архитектурата на типичната добруджанска къща... Но нима дотам стигнаха творчеството и силите на хората. Нима тези същите хора днес не ги виждаме съвсем различни: с повече светлина и простор в мисълта, с повече стремеж да създават. И те създават. Всеки ден, всяка година. Създаденото от тях говори за един голям, за един исторически преход, огледало за нашите свободни двадесет и три години. Същият този добруджанец сега издига такива къщи, които като цяло са нещо съвсем ново в сравнение със старите. Тези къщи можем да видим във всяко село. В тях има много простор, в тях има много светлина. Сега те се издигат по-дръзко, по-предизвикателно, уверени сякаш, че няма да има в този край повече война, повече разруха. Ние свикнахме с тази действителност и като че ли тя вече не може да ни изненада, да ни учуди. И все пак — всичко е постигнато само през тези своеобразни двадесет и три години...

Добруджанецът, който преди не познаваше електричеството, киното и радиото, сега с шарока ръка ползува тези придобивки. Свободата на творчеството и мисълта му донесе новите училища, новите читалищни сгради. А колко са те в окръга!... Има ги вече почти всяко село. В Правда тази година децата ще учат в нова сграда. И то сграда с всички удобства, отговаряща на всички изисквания: с кабинети, с парно отопление. Забележете — в Правда училище с парно отопление! Преди години човек би се усмихнал иронично, че това някога може да бъде действителност.

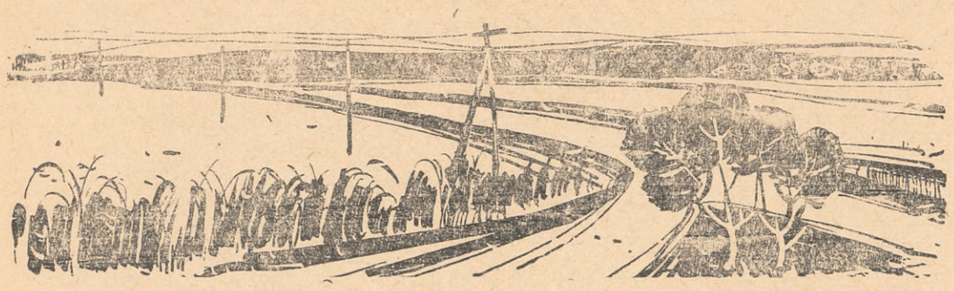
Новото в бита и културата е навсякъде. То прави по-крепка стъпката към утрешния ден. Към него нашият съвременник гледа през своите свободни 23 години. Към него нашият съвременник върви като разкрепостен творец, като истински творец.

Сава ХРИСТОВ

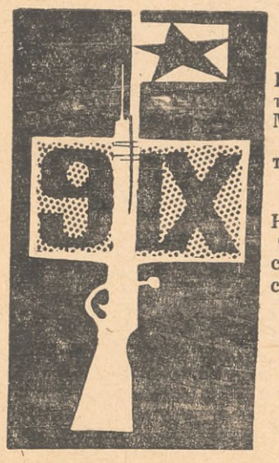

Никола КОВАЧЕВ

„ПРЕВЗЕМАНЕТО НА СИЛИСТРЕНСКИЯ ЗАТВОР, 7 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА"

НА ПАРТИЯТА

На героите сетните стълки
ти покриваш с мраморни плочи.
Милвам камъка с пръсти
изтръпнали —
те са знаците, пътя посочили.

На бащите с последните думи
ти написа своята история
с многоточията на куршумите,
с прокламациите по стоборите.

На камбаните с медните звуци
ти написа своите химни,
за да питаш и нас, и внуците
будни ли сме, не спим ли...

Уверявам те, четвърт столетие
синовете ти вървят през трудното
и завещават на синовете си:
— Бъдете будни! Бъдете будни!

Валентин ЧЕРНЕВ

България

РОЖДЕН ДЕН

Посвещавам на партизанина от отряда „Чавдар" Никола Петров — КАРАДЖАТА, роден в с. Брадвари, Силистренско, убит на рождения си ден — 22. VI. 1944 г.

Какъв подарък да ти донеса
на твоя ден рожден?
Отдавна ти си небеса,
стрък цвете и изгряващ ден.

Врагът отдавна те дари
с куршум и звън на щик.
От мен по-млад си днес дори...
И аз при оня миг

се връщам, нещо ме зове,
свидетел ставам ням
как не с година — с векове
ти ставаш по-голям!

Симеон МАНОЛОВ

ЗА 23 ГОДИНИ

Двадесет и три години крачи по пътя на свободата на шата Родина: двадесет и три години Силистренски окръг диша и работи с пулса на обновения живот. Множат се победите. Променят се хората, мени се обликът на селата и градовете.

* * *

През годините след Девети септември населението на Силистра се е увеличило повече от два пъти, като от 15 468 души през 1944 година, днес то е нараснало на 34 208. Заети в над двадесет и пет промишлени предприятия, силистренци бележат непрекъснати успехи.

* * *

Превъзпитанието и културата на нашия народ, неговото интелектуално издигане — това е една от най-важните задачи на Партията. Днес в Силистренски окръг има над 260 библиотеки. Само за осем години броят на радиоапаратите е нараснал близо три пъти — от 12 986 за 1959 година на 31 146 за тази година. За същия период броят на радиоточките се е увеличил с 3 330. А докато през 1960 година в окръга е имало едва 30 телевизора, днес техният брой възлиза на 2 418.

* * *

През 1944 година кината в окръга ни са били всичко 6 — две в Силистра, по едно в Тутракан, Дулово, Бабук и Сребърна. Сега броят на кината е 58, от които седем в градовете и останалите в селата.

Мърсуваха и те мърсиха
и феодали в черни ризници,
и фабриканти в черен фрак.
Един ли път до кръв те биха
и с камъка пред твоя праг,
и с брадвата пред твойте
листници!

Но ти на всичко издържа
и между саби възмъжа!

О, моя малка, променена!
О, моя ласкава, разлистена,
с кошмарно дълъг робски стаж,
сега прости ми за рефрена

на стария войнишки марш —
но в теб наистина, наистина
и златно жито зрей,
и вакло стадо блей.

А вятъра шуми и ближе
засмените ти нови покриви
и гневните ти знамена.
И падат старите ти грижи.
И в падналата тишина
очите си затварят локвите,
за да премине път през тях —
по него хора да вървят.

О, моя малка, променена!
О, моя ласкава, разлистена,
с кошмарно дълъг робски стаж,
за втори път прости рефрена
на стария войнишки марш —

но в теб наистина, наистина
и златно жито зрей,
и вакло стадо блей.

Иван ДИНКОВ

ЗАЗОРЯВА СЕ...

РАЗКАЗ

Младият човек от време на време се поклащаше от бързия ход на влака, отваряше очи, за глеждаше се пред себе си и отнозо ги притваряше. Мъчеше се да не заспи. На слабото му бледо лице лежеше смъртна умора, а ярко очертаните му устни лекo потръпваха. Той погледна седналите срещу него двама по лицаи, въздъхна, потърка очи и извърна глава към прозореца.

— Ей, ти какво! — обади се единият от полицаите, нисък, набит, с остър белег на бузата.

— Душно е. Да отворим прозореца.

— Не може! — отсече другият, като се прозина и опъна краката си на облегалото и се загледа през прозореца, зад кой то изпепеляваше есенната нощ

В предутринния мрак се мярна планински пейзаж: малка сребриста рекичка се виеше сред храсти от стари върби. По-нататък зеленчукови градини, необрани още царевици и зад тях потънали в храсти планински възвишения.

Постепенно младежът се уне се и притвори очи. Задряма. Влакът продължаваше да се носи напред, промъкваше се през прорязани от човешката ръка възвишения, през гори и храсти и отново догонваше малката рекичка, с която се бяха впуснали като че ли в луда надпревара.

Постепенно в съзнанието на младежа изплува споменът за един живот, останал в големия крайдунавски град.

... Нощ, синя звездна нощ, в която човек може само да мечтае. Някъде по кея подрънква китара... Запява девойка... А долу, като сребърна лента, Дунава... Той върви... До него са двамата му приятели... Около тях цъфнали дървета и далечни простори, окъпани в лунна светлина... Вървят и разговарят тихо. Единият висок, тънък, с буен перчем, се спира, слага ръка на рамото му и казва: „А ти мисли, брат, мисли как ще живееш по нататък..." Отначало той не разбира какво иска да му каже, но постепенно, като светъл лъч в главата му се промъква мисъл остра, парлива. Нарастваа и завладява съзнанието то... Обръща се, иска да каже нещо, но двамата му другари са изчезнали... Наоколо на всяко дърво бесилка. Гледат го мъртви очи. До ушите му достига неясен шепот... Вслушва се... „А ти мисли, брат, мисли как ще живееш по-нататък."

Разтърси глава. Събуди се. Сърцето му биеше лудо. По челото — капки пот...

... Съдебният процес продължи около седмица. Подсъдимите бяха трима. За изнасяне на оръжие от казармата един от тях осъдиха на смърт, друг на доживотен, а той се отърва с пет години строг тъмничен...

... Пет години! Какво са пет години за човешкия живот! Нищо. Ще минат... А борбата!... Партията събира сили за решителна битка... А той в затвора... Погледът му спря върху двамата полицаи, които дремеха. След това опита вратата, прозореца. Ще успее ли да се добере до вратата?... А може би по-добре през прозореца...

В края на вагона проплака дете. Обади се сънен женски глас. Тишина... „А ти мисли, брат, мисли как ще живееш по-нататък" — шепнеше познатият глас.

Полицаите дремеха отпуснато. А не е ли по-добре в затвора?... Войната е към своя край. Само след няколко месеца съветските войски ще бъдат на наша земя...

Влакът изкачваше стръмнината и беше намалил хода си. Сега е най-удобно. Няма да го усетят... Цялата местност му е позната. Само на няколко километра е родното му село. Наблизо е мелницата на бай Спас. Успее ли да се добере до нея, спасен е.

Вслушва се в монотонния шум на колелата, в неспокойните удари на сърцето си. Стори му се, че някакъв глас му шепне: „Бягай, бягай!..." Надигна се и с леки стъпки се доближи до вратата. Отвори я. В този миг единият полицай изкрещя:

— Ей, накъде!

Не се обърна. Блъсна зад се бе си вратата. Отвори друга. Скочи. Търкулна се по нанадол нището. Разнесоха се изстрели. Хвана се за един храст и продължи напред. Залегна. Дишаше тежко. Нещо топло лазеше по бузите му. Опипа се. Кръв. Трябваше да бърза. Огледа се. На десетина крачки от него — рекичката и над нея дървено мостче. Придвижи поглед наго ре по баира. Влакът беше спрял. Единият полицай сочеше надолу и викаше неразбрано. Другият слизаше към рекичката.

Нямаше време за губене. Сни ши се и затича. Проехтя изстрел. След това втори, трети. Изведнъж нещо го парна в дясното рамо. Усети болка. Залит на да падне, но се задържа на крака. Поемайки си дъх, изти ча по дървеното мостче и се спусна напред. Жив няма да им се даде. Наблизо имаше много пропасти. Една от тях можеше да го приюти... Тичаше по тяс на пътека, от двете страни на която се виждаха необрани още ябълкови градини и царевица.

— Тука, тука! — разнесоха се зад него гласове. Трябваше да бърза. Болката в рамото му се усилваше и силите започнаха да го напускат. Краката му натежаваха и едва го държаха. Мисълта, че можеха да го заловят, му даде сили. Трябва да се скрие някъде, докато отминат. Мушна се в близката царевица. Тичаше със сетни сили. Пред очите му се мярна салкъмова горичка. Сниши се и пролази към нея.

След него наблизо се чуха стъпки. От храстите изскочи възрастен железничар. Огледа се и прикова поглед в храстите. Лицето му трепна.

— Бай Марине, как е там?— викна някой от преследвачите.

— Няма го тука! — отвърна железничарят и потъна в царевицата.

Младежът отпусна глава върху земята. Изглежда болката и умората го победиха. Заедно с това нещо приятно завладя цялото му същество. Усмихна се. В храстите пееше птица. В небето се рееше бяло облаче. А коравата и топла земя дъхаше на изсъхнала трева...

Колко беше лежал, не помнеше. Когато се опита да стане, краката му се подгънаха и отново се свлече на земята. Пред очите му тъмнееше. Всичко наоколо се смали. Стори му се, че светлината всеки миг ще угасне и ще настъпи пълен мрак. Разбра, че трябва да бърза, докато силите не са го напуснали. Допълзя до близкото дърво, улови се за него и се изправи. Пое си дъх и залитайки, продължи да върви напред...

Слънцето се беше издигнало високо, когато младежът изскочи из салкъмовата горичка и пред него застана познатата долина с рекичката, със старите изкорубени дървета и сгушилата се сред тях воденица, към която се стремеше. Олюлявайки се, той заслиза надолу. От воденицата излезе висок човек и отвори към него изпълнени с тревога очи.

— Бай Спасе! — едва да прошепне младежът и се свлече на земята...

Когато дойде на себе си, видя че се намира в малка стая — легнал върху дъхаво сено. До вратата някой разговаряше.

— По-добре е... Докторът от селото ще идва редовно да превързва раната му. Щом оздравее, ще изпратим човек от отряда.

Раненият не се обърна да го види кой е. Гласът беше топъл, успокояващ... Притвори очи и приятна умора се разля по цялото му тяло.

Беше при свои.

Александър ПЕТРОВ

Стълала към победата

Когато преди три години треньорът на отбора Величко Иванов събра десетина момичета и реши с тях да прави голям баскетбол, резервите за бъдещите успехи бяха много. Но и треньорът, и момичетата бяха решили още тогава — те ще станат шампиони с цената на всякакви усилия.

... И така идват първите успехи на този, станал вече известен отбор в републиката. Още през 1965 година на републиканското първенство на тех никумите в Койнаре момичетата от ССТ „Добруджа" дадоха да се разбере, че техните амбиции не отговарят на третото място, което заеха тогава. Следващата година в Стражица — Търновско те потвърдиха това и при една крайно оспорвана борба спечелиха първото място. Само десет дни по-късно на квалификационните състезания за влизане в „Б" РБГ те буквално разгромиха всичките си съперници и започнаха да играят под името „Раковски" — Калипетрово. В тази група те започнаха малко неуверено, но все пак успяха да се наредят на трето място. Не трябва да се забравя, че това е единственият селски отбор, който се състезава наравно с именити градски отбори, отбори на дружества с много по-големи финансови възможности и значително по-добра материална база. И въпреки това тази година през май, в последния кръг от републиканското първенство, проведен в Калипетрово, всички отбори от групата преглътнаха горчивия хап на загубата. Калипетровските баскетболистки бяха повече от категорични и побеждавайки всички със значителна разлика, показаха, че твърде сериозно се готвят за предстоящото републиканско първенство на селските дружества от страната. Първенството се проведе в Любимец, Хасковско, и калипетровските баскетболистки не слизаха от устата на специалистите. Тогава те бяха в най-добрата си форма и дори изненадаха и самия треньор с някои категорични победи над реномирани и считани за фаворити отбори. Всички играха много вдъхновено, в един напълно съвременен стил, демонстрирайки отлично познаване на различните системи на игра през различните части на играта. Доста треньори тогава се объркаха каква тактика да приложат срещу неудържимите баскетболистки на Калипетрово. Тогава нямаше по-добри и по-слаби. Всички даваха максимума и с внезапните си атаки, с разнообразната си стрелба от близки и далечни разстояния решаваха победата още в първата част на играта. Единодушно бе мнението на специалистите, че това е отбор от класата на майсторите и че неговото място е в тяхната група. Така за първи път младите баскетболистки спечелиха купата и на гърдите на дванадесетте сърцати момичета заблестяха златните медали.

Баскетболният отбор на „Раковски". Отдясно — Величко Иванов, треньор на отбора, отляво — Жеко Йовчев, председател на дружеството.

През юли, на финала на селските училища в Калипетрово, те показаха, че този успех не е случаен и завоюваха още едно първо място в републиката.

Когато се говори за „Раковски" — Калипетрово, е немислимо да се отдели отборът от името на треньора Величко Иванов. Защото само той знае колко труд и сили са били необходими, за да се спои такъв колектив. Още от самото начало той подчинява не само цялата игра на девиза „Отборът над всичко", но и личния живот на спортистките.

Този човек е от три години треньор на отбора и три години той не е ползувал никаква отпуска! Плод на неговата упорита работа са усъвършенстваните няколко вида защити, от които любима е зоновата преса.

Под неговото ръководство израснаха такива баскетболистки, като Тодорка Маринова Йорданова, която е диспечер на отбора и един от най-добрите защитници в „Б" групата, Елена Димитрова — капитан на отбора. Герой на републиканското първенство в Любимец бе Димитра Кръстева — най-подвижната и бърза състезателка, отличила се с точната си стрелба отдалеч. Срещу отбора на Любимец тя направи 19 коша и всички от далечна стрелба. А на последните състезания в Калипетрово изпъкна много Петра Иванова, която с разнообразната си индивидуална игра и бързи пробиви реши мача с Перущица. Но треньорът не би направил много нещо, ако не беше изключително голямата по мощ материална и морална, оказана му от Жеко Йовчев, председател на дружество „Раковски" — Калипетрово. Неоценими са и помощта, и разбирането на трудната работа с отбора от страна на директора на ССТ „Добруджа" — Иван Ночев, и заместник-директора Янко Славчев.

Николай ЗЛАТЕВ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XII, бр. 106 (1270) | Вторник, 12 септември 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ДЕПОЗИТ

ДО ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП ДО ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ гр. СИЛИСТРА

Хмелницкият областен комитет на Комунистическата партия на Украйна и областният съвет на депутатите на трудещите се сърдечно приветстват всички комунисти и трудещи се от Силистренски окръг в НРБ с най-големия национален празник на българския народ — Деня на свободата.

Преди 23 години на 9 септември 1944 година героичният български народ свали ненавистната монархо-фашистка диктатура и установи в България народна власт.

През тези години работниците, селяните и интелигенцията на вашата страна под ръководството на славната БКП постигнаха забележителни успехи в строителството на социализма.

Ние заедно с вас се гордеем с тези постижения и ви желаем още по-големи успехи в развитието на икономиката и културата на страната.

Нека навеки да крепне и се развива нерушимата дружба и сътрудничество между НРБ и СССР за благото на народите, в името на укрепването на единството на всички социалистически страни, в името на мира в целия свят.

Първи секретар на областния комитет на Комунистическата партия на Украйна
Н. БУБНОВСКИ

Председател на областния съвет на депутатите на трудещите се
Ив. ЛЕВЧЕНКО

ПРОСЛАВА НА ВЕЛИКИЯ ДЕН

Тържествени деветосептемврийски манифестации в окръга

Трибуната с официалните лица

СИЛИСТРА

ЗА ДВАДЕСЕТ и трети път белият крайдунавски град осъмна под победните знамена и със светлата усмивка на Девети септември. На нашия Девети септември! За двадесет и трети път градът, който пръв посрещна на българска земя Съветската армия, потъна в песните, прославящи безсмъртното дело на един исторически ден. Пееше градът с всяка своя улица, с всеки свой завод, с всеки дом, опиянен от светлина и свобода.

Свежото септемврийско утро трепти с трепета на многобройните знамена. По сградите в центъра на града са поставени портретите на партийните и държавни ръководители, на ръководителите на КПСС. А един огромен макет на сърп и чук, поставен пред сградата на ОНС, сякаш още веднъж напомня, че тазгодишния Девети ние празнуваме под знака на славната 50-годишнина на Великата октомврийска революция.

...Часът е 9,30. Площада заливат звуците на тържествен марш — начало на тържествената деветосептемврийска манифестация, която тази година сили стренските трудещи провеждат в присъствието на скъпи гости — членовете на делегацията от Хмелницка област. На официалната трибуна делегацията заема място, водена от ИВАН ФЕДОТОВИЧ ЛЕВЧЕНКО, председател на Изпълнителния комитет на Областния съвет на депутатите на трудещите се. С възгласи „Вечна дружба", „КПСС — БКП" хиладите силистренци, изпълнили площада, приветстват и другарите ВЕЛЬО МАКСИМОВ, първи секретар на ОК на БКП, САВА ШИВАРОВ, председател на ОНС, НИКОЛА НИКОЛОВ и ХРИСТОФОР ИВАНОВ, секретари на ОК на БКП, БОЯН МИХНЕВ, председател на Окръжния комитет на Отечествения фронт, ГЕОРГИ КАРДАШЕВ, секретар на ГК на БКП, АЛЕКСАНДЪР ЧОЛАКОВ, председател на Окръжното ръководство на БЗНС, активни борци против фашизма и капитализма и други обществени дейци.

Тържествено слово произнася другарят Вельо Максимов. С топли думи той приветствува скъпите съветски гости, пратеници на Хмелницка област, и честити на всички трудещи се от окръга, допринесли със своя труд за достойната среща на Девети септември, големия празник, като ги призова за още по-дръзновени дела пред 50-годишнината на Октомври.

Прозвучават фанфари. Към трибуната с официалните лица приближава челната колона на силистренските трудещи се, водена от националния ни герб, символ на непоклатимото мъжество на българите през вековете, символ на техния градивен творчески труд през годините на свободата. А пред гората от знамена четем лозунг с едри букви: „Слава на Девети септември!" Когато се задава представителният градски хор „Седянка", група пионери поднасят цветя на съветските гости, на ръководителите на окръга и града, заели местата на официалната трибуна.

Много са лозунгите, много са плакатите в челната колона. С тях манифестиращите славят безсмъртното дело на основателите на марксизма-ленинизма, делото на Октомври, делото на родната Партия; с тях хората на свободния труд говорят за своите успехи, за перспективите, които се откриват пред тях през близките години.

Колоната на учащите се от Силистра премина пред трибуната, озарена от безброй щастливи усмивки, от безброй чисти очи, не изпитали никога глада и немотията, не познали никога войната. Ето ги участниците в известния вече отряд „Червените вихрушки" при училище „Отец Паисий", посетили преди известно време Хмелницка област; ето ги средношколците, участвували през това лято активно в бригадирското движение; ето ги въз окръга, манифестират инженерите, които създадоха получилия вече признание в редица страни струг „Дунав". В колоната на многобройния колектив крачат

С татко на манифестация

членовете на бригада „Христо Смирненски" и работниците от механично-монтажния цех, постигнали най-високо изпълнение на трудовите си норми. Голям е броят на ударниците, на рационализаторите.

(Продължава на IV стр.)

ДУЛОВО

Деветосептемврийското утро заварва Дулово в празнична украса. Цялата главна улица и площадът са осеяни със знамена, лозунги, плакати, славещи 23-годишнината на Девети септември и 50-годишнината на Великия октомври.

Площадът гъмжи от пъстро множество. На трибуната се изкачват секретарят на Окръжния комитет на БКП в Силистра Шакир Шакиров, първият секретар на Градския комитет на Партията в Дулово Тодорка Гроздева, общественици, първенци в производството. Ученическата духова музика минава в тържествен марш и заема място до официалната трибуна. С бодри стъпки преминават колоните на знаменосците и ударниците. Те също спират край трибуната.

Съпроводени от бурни ръкопляскания, група пионери подносят на партийните и държавни ръководители свежи цветя. След това започва възторжената празнична манифестация.

Първи преминават питомците на детските градини и ясли, облечени в национални носии, след тях се появяват стройните колони на учащите се, на колективите от учрежденията... Живописна е колоната на кооперите от ТКЗС — Дулово. На плакатите на манифестантите от предприятията е написано с красиви букви, че осеммесечният план на Районна пътна служба е изпълнен 150 на сто, на „Комунални услуги" — 136 на сто, на „Транспред" — 119 на сто. С преизпълнени планове манифестират също така и колективите на горското стопанство, промкомбината, РТС, цех ракита...

Цял час продължава деветосептемврийската манифестация на трудещите се от гр. Дулово. Те отново потвърждават своята привързаност към БКП в социалистическото изграждане на Родината.

Георги БЪРНЕВ

ГАРВАН

Заедно с трудещите се от цялата страна и кооперативните, служителите и учащите се от с. Гарван честуваха тържествено Празника на свободата. На 8 септември вечерта се състоя по този случай общоселско събрание в киносалона. А на 9 септември преди обяд бе свикан ентусиазиран митинг в двора на читалището. Слово произнесе председателят на общинския народен съвет Никола Братоев. Комсомолци от с. Попина изпълниха монтажа „Партията ни води".

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

ПАИСИЕВО

Тържествата, посветени на 23-та годишнина на Девети септември, започнаха в с. Паисиево още на 7 септември. Вечерта в читалищния салон бе организирано по този случай общоселско събрание, на което прочете доклад учителката Цветанка Илиева.

На самия празник преди обяд във всички села от района се състояха тържествени митинги на открито. В централното село Паисиево митингът бе свикан в двора на общинския народен съвет. Той започна с литературно-музикална програма, изпълнена от ученици в селото. За безсмъртното дело на Девети септември произнесе слово председателят на кооперативното стопанство Ниази Мехмедов. Секретарят на първичната партийна организация при стопанството Димо Куртев връчи наградите на първенците в социалистическото съревнование.

След обяд празникът продължи с обща трапеза и веселие.

Петър СТОЯНОВ

Ударниците и ударничките — гордостта на всеки трудов колектив

ТРИУМФ НА БЪЛГАРО-СЪВЕТСКАТА ДРУЖБА

ЧЕСТВУВАНЕТО на Девети септември у нас е винаги вълнуващ празник. Но състоялото се общоградско тържествено събрание вечерта на 8 т. м. в салона на Народния театър ще се помни дълго от силистренци, защото се отличаваше от досегашните. Причина за това стана присъствието на делегацията на Хмелницка област от Украинската съветска социалистическа република.

В празнично украсения салон прозвучаха химните на НРБ, СССР и УССР. Посрещнати с бурни ръкопляскания и скандирания „Вечна дружба", „КПСС" и „БКП", в президиума на тържеството заеха места делегацията на Хмелницка област и ръководителите на нашия окръг, активни борци против фашизма и капитализма, общественици.

Тържественото събрание бе открито от другаря Вельо Максимов. От празничната трибуна той приветствува още веднъж с „Добре дошли" скъпите гости от съветска Украйна.

Доклад по случай 23-та годишнина на социалистическата революция у нас прочете другарят Христофор Иванов. Той изтъкна, че заедно с цялата страна и Силистренски окръг се на мира на крилете на възхода. Важен фактор в преобразяването на Родината е животворната българо-съветска дружба. В благородното социалистическо съревнование, което след нашия национален празник се посвещава изцяло на 50-годишнината на Октомврийската революция, трудовите колективи постигат нови успехи. Пред съветските гости докладчикът пожела на трудещите се от Хмелницка област да посрещнат 50-годишния юбилей на Октомври с още по-големи постижения в областта на икономиката и културата. Салонът отново екна от възгласи „Вечна дружба", „БКП" и „КПСС".

Често прекъсван от ръкопляскания и скандирания, на тържеството поднесе приветствие ръководителят на съветската делегация Иван Левченко. Той подчерта, че 9 септември е празник не само за нашия народ, а и за трудещите се от Съветския съюз и другите социалистически страни. Нас ни свързват общи идеи — идеите на марксизма-ленинизма, общи цели — построяването на социализма и комунизма. Другарят Левченко благодари за топлото посрещане в Силистренски окръг и изрази прекрасните впечатления на делегацията от нашата Родина. В своето приветствие той разказа и за големите успехи, с които трудещите се от Хмелницка област посрещат своя голям празник — 50-годишнината на Великия октомври. Накрая ръководителят на съветската делегация прочете приветствие на Областния комитет на Комунистическата партия на Украйна и Областния съвет на депутатите на трудещите се в гр. Хмелницки до нашия окръг по случай 23-та годишнина на 9 септември. При много вълнуваща обстановка той поднесе на ръководителите на окръга скъп подарък — бюст на великия Ленин.

Другарят Вельо Максимов също поднесе на съветската делегация скъп подарък — голям портрет на Георги Димитров. Силна прегръдка изрази дълбоките братски чувства между двамата ръководители, между трудещите се от Силистренски окръг и Хмелницка област. След това другарят Георги Кардашев подари на партийната организация в гр. Хмелницки знаме от Силистренската партийна организация.

При голямо въодушевление присъствуващите на тържественото събрание гласуваха поздравителни телеграми до ЦК на БКП и съветското посолство в София. Телеграмите бяха прочетени от първия секретар на Окръжния комитет на Комсомола Атанас Киров.

Тържеството продължи до късно с празничен концерт.

МЕЖДУНАРОДЕН ПРЕГЛЕД

В ИМЕТО НА СОЦИАЛИЗМА И МИРА

В навечерието на Девети септември само за една седмица нашата страна беше посетена от официална делегация на кралство Дания и на ГДР. В това няма изкуствена нагласа, нито случайно съвпадение. Това е израз на същността на нашата миролюбива и градивна външна политика, насочена към сътрудничество с всички народи.

Голямото събитие за българския народ е официалното посещение на партийно-държавната делегация на ГДР начело с другарите Валтер Улбрихт и Вили Щоф. Пратениците на братския германски народ бяха най-топло посрещнати от българския народ и неговите ръководители. Няколко дни вече печатът, радиото и телевизията, цялата ни общественост имат за главна тема: приятелството между България и ГДР. Оживени коментари предизвиква сключеният договор за дружба, сътрудничество и взаимна помощ.

Обстоятелството, че това е първият подобен документ, подписан от двете страни, говори не за някакви несъвършенства в досегашното приятелство между Берлин и София, както писаха някои западни „специалисти". Напротив, политическият смисъл на този акт е, че дружбата и сътрудничеството между нашите две страни сега прерастват в по-висш етап, издигат се на по-високо равнище.

Приятелството между България и ГДР, както е известно, е изградено върху солидна основа. То е израз на общите ни цели в строителството на социализма и комунизма, на верността към принципите на пролетарския интернационализъм, на непокътнатата дружба с общия ни освободител и надежден съюзник — Съветския съюз. По такъв начин духът на българо-германското приятелство прониква всестранно в живота на двете страни. И както изтъкна другарят Тодор Живков в речта си при подписването: „Договорът за дружба, сътрудничество и взаимна помощ ще открие пред нашите братски народи нови, още по-широки възможности в областта на икономическото, научно-техническото и културното сътрудничество".

В разговорите на високо равнище още веднъж бе потвърдено пълното единство на възгледите и позициите на НРБ и ГДР по главните международни проблеми и по основните въпроси на съвременността. Разбира се, като европейски държави България и ГДР поставят ударението главно върху необходимостта от гарантиране на европейската сигурност. Правителствата на двете страни отново се обявяват против реваншистката политика на Бон, осъждат империалистическите кръгове в САЩ, които активно я подпомагат. Същевременно нашите две страни единодушно отхвърлят абсурдната доктрина „Халщайн" и са за мирно обединяване на двете реално съществуващи германски държави.

Този договор има не само двустранно, а и важно международно значение. Неговото благотворно влияние обещава плодове както за благото на нашите две страни, така и за мира в Европа и света.

ПОРЕДНИЯ ОБЩОАФРИКАНСКИ ФОРУМ

Ако определени събития улесняват отделните страни да огледат националното си развитие, то предстоящата африканска конференция на високо равнище отново ще изправи Африка пред насъщните ѝ проблеми и ще определи степента на нейното единство. Тази пета по ред конференция, както е известно, се подготвя сега в Киншаса от съвета на министрите при Организацията за африканско единство и ще започне работата си на 11 септември в конгоанската столица. Подобно на досегашните конференции и предстоящият общоафрикански форум ще се сблъска с най-важните проблеми на африканския континент — необходимостта от единство, засилване борбата срещу расистки режим в Родезия, набелязване на бързи мерки против португалските колонизатори и др. И все пак вниманието на африканските държавни ръководители ще бъде насочено главно към два факта, които имат най-пряко отношение към свободата и независимостта на африканските държави: неотдавнашната агресия на Израел срещу арабските страни (някои от които са членки на ОАЕ) и сегашните въоръжени действия на колониалните наемници за ново разпокъсване на Конго. Те отново, но този път по-остро ще напомнят, че колониалните държави разпръщат из целия африкански континент широко контранастъпление с цел да удържат своите политико-икономически и стратегически позиции, да спрат растващия стремеж на африканските народи към независимост и самостоятелно развитие.

Макар че стрелите на колониалните държави биваха насочвани срещу отделните африкански страни, една от стратегическите задачи на империалистическите централи и монополи, които ограбват африканските богатства, е да ликвидират ОАЕ, тъй като тя започва да играе все по-голяма роля в политическия живот на континента.

Разгледани поотделно, тези течения ще бъдат още по-ярко очертани на предстоящата конференция в Киншаса. Държавните ръководители от 37 африкански страни (без Малави, която няма да участвува) отново ще разискват необходимостта от засилване на единството между африканските държави.

Тази обстановка поражда и логичния въпрос: каква насока ще вземат разискванията на конференцията в Киншаса и какви решения може да се очакват? За съжаление отговорът не може да бъде точен, тъй като все още не е ясно какви изводи и поуки е извлякла от последните събития всяка африканска страна за себе си. Още по-важно е как те се пречупват през призмата на общоафриканските интереси. Едно обаче е безспорно — общоафриканската конференция на високо равнище в Киншаса отново и по-решително ще потвърди курса към пълно освобождение на Африка, курса на последователна борба против колониализма. Това изисква каузата на свободна и независима Африка.

Т. ДИМИТРОВ

ИДЕ КОМСОМОЛСКИ КОНГРЕС

ДРЪЗНОВЕНА МЛАДОСТ

С открити чела

В комсомолската организация в с. Орешене членуват общо 45 младежи, от които 12 девойки. Болшинството от тях работят на полето, но има и млади животновъди. В предконгресните дни с още по-голям размах се разгаря социалистическото съревнование между полевъдните звена, множат се и трудовите успехи на комсомолците. За тях с гордост разказва секретарят на дружествения комитет на ДКМС в селото Мустафа Рушидов.

Младежкото звено на Садие Мехмедова е в челните редици в съревнованието. Сега цялото внимание на младежите и девойките от това звено е насочено към срочното бране и изсушаване на последните листа тютюн. Борбата е — да се получат над плана средно по 20 кг тютюн на декар. Всички в звеното работят добре, но най-сръчни са Сафие Мурадова, Гюлша де Ибрямова и др. Наред с активното участие в полската работа, с младежите се извършва и разгърната културно-масова работа. В момента в младежкото звено се чете и ще се обсъжда книгата „Остави ми мъжа". Приятели на книгите са комсомолците: Мехмед Мурадов, Минуфе Руфадова, Зютие Ахмедова, Махмуд Шукриев и др.

В чест на XI конгрес на Комсомола комсомолската организация реши да построи ново физ културно игрище. Сега на него се работи усилено и до Конгреса ще бъде завършено.

Активно участие ще вземат младежите и в силажирането. Тази година в бригадата ще се направи близо 700 тона силаж.

Така комсомолците от Орешене ще посрещнат младежкия конгрес с открити чела и изпълнени обещания.

Тахсин ЕБАЗЕРОВ

ножовки, произвеждани в завода предимно за износ в Германската демократична република.

Ежедневната работа поставя момчетата пред не едно изпитание. Но те излизат с чест от всяко трудно положение, защото усвоиха вече тънкостите на монтирането и дават само качествена работа. А всъщност всичко е толкова сложно! Трябва да се вникне в монтажа на всеки детайл, да се центрова машината, или както се изразяват тук, „да се вземе геометрично".

Най-новите членове на бригадата са Иван Радев и Стефан Михайлов. Но и техните знания растат. Ръцете им стават все по-чевръсти, благодарение на помощта и напътствието на по-старите и опитни монтьори.

Бригадата е основана преди два месеца. Ала за нея вече се говори с уважение и признателност. Само хубави неща споменава за работата на младежите началникът на цех „Монтажен" инженер Иван Николов. Той следи отблизо работата и им помага.

Та отсъдете сами. Докато преди години произвеждането на пет-шест ножовки отнемаше толкова много време, създаваше такива големи главоболия, сега в резултат на дружните усилия на целия колектив, разбира се, и на монтьорите, месечно се опаковат готови за изпращане 25 хидравлични ножовки.

Наред с производствения опит неусетно расте и колективът. Шестте млади работника са слели съдбите си в една съдба. Те имат една амбиция, една цел — да станат монтьори-първенци, знаещи и можещи. Наскоро ще започнат курсовете за повишаването на квалификацията. Шестте комсомолци от бригадата ще бъдат измежду първите. Защото ежедневната им работа показва, че освен с практиката знанията се повишават най-добре чрез науката.

Бригадата на шестте монтьори се готви да посрещне с големи завоевания Единадесетия конгрес на Комсомола. Неотдавна те бяха наградени за активна предконгресна дейност с вимпел „XI конгрес на ДКМС" от Окръжния комитет на Комсомола. Това е една заслужена награда за общите усилия на всички...

Р. МИХАЙЛОВ

Доброволните отряди — пред нови задачи

През месец юни т. г. ЦК на БКП и Министерският съвет утвърдиха нов Правилник за задачите, организацията и дейността на доброволните отряди на трудещите се. С него се разширяват правата и задълженията на отрядите.

Доброволните отряди се изграждат на териториален и производствен принцип. В работата им участвуват на доброволни начала най-добрите и изтъкнатите работници, кооператори, студенти, служители и други, които са за пример в бита и производствената си работа.

Сега дейността на доброволните отряди се свежда не само до охраната на обществения ред и осигуряването на безопасно движение по улиците и пътищата. Те могат да вземат мерки и против безстопанственост, разхищение, кражби, пожари и други посегателства върху социалистическата собственост; помагат на държавните органи в борбата срещу хулиганството, пиянството, оказват съдействие на комисиите за борба с противообществени прояви на малолетните и непълнолетните и на детските педагогически стаи.

Своите задължения отрядниците изпълняват в извънработно време на обществени начала. Но когато се налага, могат да бъдат заангажирани и в работно време. Ако са повикани да изпълняват своите обществени задължения, без прекъсване за повече от 24 часа, съгласно новия правилник, получават трудовото си възнаграждение от ведомството, което ги е заангажирало.

Организацията и ръководството на доброволните отряди се осъществява от комитетите на БКП, а държавните органи, народните съвети, обществените организации (Отечественият фронт, Комсомолът, Профсъюзите и др.) им оказват помощ и съдействие. Материалното осигуряване (помещения, оборудване, свързочни и транспортни средства и други) се осигурява от народните съвети, предприятията, учрежденията и обществените организации.

С новия правилник се уреждат въпросите и на организационното устройство на отрядите, разработени са подробно задачите на техните ръководства — щабовете. Особено място е отделено на задълженията и правата на отрядника.

За удостоверяване на своите права и задължения отрядниците получават карта, значка и книжка от командира на отряда. Отрядниците са защитени от закона. Така например противодействието, оскърбването, посегателството срещу живота и здравето на членовете на доброволните отряди при изпълнение на задълженията им се наказват като деяние против длъжностно лице. Отрядникът не носи наказателна или друга отговорност, ако при правомерни действия за пресичане на престъпни деяния причини вреда на злосторника.

За образцово изпълнение на задълженията си отрядниците могат да бъдат награждавани с парични и предметни награди, записване на почетни дъски, грамоти, значка „Отрядник — отличник" и др. Особено проявилите се представят за награждаване и с правителствени ордени.

В съответствие с изискванията на новия правилник Бюрото на Окръжния комитет на Партията утвърди окръжен щаб на доброволните отряди. Членове на щаба и активисти на сектор „Военен" на ОК на БКП бяха изпратени да окажат помощ на общинските партийни комитети и щабовете на доброволните отряди по преустройството на работата им. На специални заседания на отрядите се разясниха новите задачи, произтичащи от новия правилник, изнесоха се информации за състоянието на престъпността и обществения порядък в окръга.

Организираха се събрания с отрядниците за разясняване на новия правилник. Необходимо е сега правилникът да бъде изучен от всеки отрядник. Щабовете на доброволните отряди под близкото ръководство на градските и общинските партийни комитети да запознаят цялата общественост с правилника.

Новият правилник за доброволните отряди ще допринесе за издигане на по-висок етап работата на отрядниците в окръга.

Тодор НИКОЛОВ

С ВЕДЪР ПОГЛЕД

Тържествена вечер

За да посрещнат с още по-големи завоевания своя Единадесети конгрес, комсомолците от Главинишка и Белишка общини си обявиха съревнование. Условията на съревнованието бяха обсъдени и приети на специална среща на актива на двете общински организации.

Комсомолците от двете общини ще осъществят много хубави начинания. Наскоро ще органи зират двубой между отбори от двете общини на тема: „Кой знае най-много за Ленин и Великата октомврийска социалистическа революция?" Ще се състои конкурс-викторина по въпроси от историята на РМС и добруджанското революционно движение. С голям интерес се очаква от младежите рецитатът по стихове на съвременни български поети. С донаборната и наборната младеж ще се проведе събор. Интересно ще премине походът по стъпките на четата на Панайот Хитов. Ще се състоят състезания по волейбол, бас кетбол, тенис на маса и футбол.

Съревнованието ще се отчита и по други показатели. Ще се вземе под внимание дейността на комсомолските групи, на дружествата и клубовете, а така също какво е направено от съответната общинска организация във връзка с Единадесетия конгрес на Комсомола и 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. Ще се отчетат и резултатите от съревнованието за изпращане на представители на Втория петхиляден събор на плодородието, който ще се състои на „Златни пясъци" край Варна.

Специална комисия ще води и отчита съревнованието. Организацията, която го спечели, ще бъде наградена от победената с магнетофон.

В. ИОРДАНОВ

Още от рано бригадирите от втора смяна при ССТ „Добруджа" Силистра бяха празнично облечени. Тази вечер щеше да стане тържествено закриване на бригадирската смяна. Тържеството започна с вечерна проверка. След това командирът на бригадата Петър Димов направи отчет за извършената от бригадата работа. Бяха похвалени и наградени бригадирите: Стоян Иванов, Иван Николов, Атанас Стоянов, Димитър Маринов.

Бавно от пилона се смъкна червеното бригадирско знаме. Наоколо се разнесе мощно бригадирско „ура"! Край бригадирския огън екнаха младежките песни. Тържеството продължи с танцова забава. Завърши последният бригадирски ден. Но спомените от бригадата ще останат дълго в съзнанието на курсистите.

Цанко ФЕРДИНАНДОВ

ОСЕМНАДЕСЕТГОДИШНИТЕ ЗВЕНОВОДКИ

За активно участие в полската работа миналата година девойките Юркие Алиева, Зюмбюл Исмаилова, Емине Мехмедова и Неджимие Еминова от с. Любен бяха наградени с екскурзия из страната. Те посетиха много кооперативни стопанства, срещнаха се с много комсомолци и комсомолки, звеноводи, които с гордост разказвали за своя опит. И ето че в тях се появи желанието да станат звеноводки. На връщане те дошли в канцеларията на бригадата и заявили на бригадира Иджаби Османов, че искат да станат звеноводки. Бригадирът останал учуден и изненадан. От начало мислил, че девойките се шегуват. Но като видял, че те настояват и държат на предложението си, се замислил сериозно по този въпрос.

На заседанието на бригадния съвет имало доста спорове. Та може ли да се гласува такова доверие на тези девойки, които са едва осемнадесетгодишни и само от две години работят в звената? Да бяха поне момчета, както и да е. А то девойки. Какво ще кажат хората? Възразявали някои членове на бригадния съвет.

Накрая обаче всички единодушно решили да удовлетворят желанието на девойките. Сега обаче всички отчитат, че не са се излъгали. От първи април насам четирите девойки комсомолки ръководят звената и се справят с възложената работа не по-лошо от досегашните звеноводи — мъже. С гордост говори за тяхната работа бригадирът Иджаби Османов. Всички полски работи в звената се извършват навреме и качествено. Дори по-добре от миналата година.

В чест на предстоящия Единадесети конгрес на Комсомола между звената се разгаря социалистическо съревнование. Окончателно резултатите още не са отчетени, но засега по-сръчни са кооператорите от звеното на Зюмбюл Исмаилова.

Привечер се срещнахме с Юркие и Емине. Първата се връщаше със звеното от тютюна, а втората от конопа. Те наистина са още съвсем млади. Но твърдото им желание и упоритостта, с които са започнали работа, са гаранция, че те ще станат звеноводки. За това, разбира се, е необходима подкрепата и помощта на бригадния съвет и ДК на ДКМС.

Хюсеин РАСИМОВ
(наш кореспондент)

В края на август тази година група бивши граничари от Силистренски окръг, служили в Кърджалийски окръг преди двадесет години, посетиха гранични поделения от този район. Срещата беше много сърдечна и ползотворна.

НА СНИМКИТЕ: Домакини и гости си правят заедно снимка за спомен (горе). Раздялата е непринудена, вълнуваща... (долу).

Майор Вихър

Юлиан Семьонов

— Искрено ли правите това или си играете?

— Играя си — промърмори Щирлиц, — много ми се иска да си поиграя.

Ото цу Ухер седна на мястото на есесовския офицер, усмихна се на себе си и започна да смуче бонбон.

— Не обичам да летя — каза той, — не мога да понасям лекото. Всичко разбирам: на шосето загива повече народ, откол кото в небето, но не обичам — и толкова.

— Вие сте богат — каза Щирлиц, — има какво да загубите, затова и се страхувате.

Ото цу Ухер беше доктор по изкуствата. Той летеше заедно с Щирлиц, за да огледа най-ценните паметници, които можеха да бъдат обърнати във валута. Химлер се вслуша в мнението на Бройтигам: дипломатът виждаше по-далече от Калтенбрунер. На Щирлиц беше възложено да подбере заедно с доктора по изкуствата най-интересните картини от средновековни майстори и да прегледа библиотеката на университета.

Самолетът, напрегнал се като спринтьор, се понесе по пистата за излитане на Темпелхоф. Тялото му потрепери от противни дребни тръпки. Няколко пъти самолетът се разтърси, моторите зареваха и „Дорне" увисна във въздуха. Изглеждаше, че е неподвижен; после носът се вдигна нагоре и самолетът почна бързо да набира височина.

Ото цу Ухер се прилепи до прозореца. Щирлиц забеляза как мърдаше тънките си пръсти, вкопчили се в дръжките на креслото.

„А той наистина се страхува — помисли Щирлиц. — Такъв умен човек — и такъв страхливец. Макар и да е човек на изкуството, нервите му не издържат и фантазията му е неудържима. Завиждат му: къщи, пари, слава... Нещастни, бедни, измъчени хора. В изкуството няма фанатици, както в политиката. Там хората виждат по-наши роко и по-далече, не са ограничени, могат да си позволят да се доберат до същността на явленията. Дори негодят мечтае някъде дълбоко в себе си да напише за чистата любов или за това, което го гризе отвътре като ръжда, а за умния и честен художник и това е по-сложно. Фойхтвангер емигрира, а колко стотици хора останаха в райха? Хора, които мислят също като Фойхтвангер? Но те са принудени или да вършат точно обратното на онова, което искат, или се предават и в това предателство зрее тяхната ненавист към всичко наоколо — към самите себе си също.

За тези двадесет години, които Исаев прекара като нелегален в чужбина, напускайки родината на кораб, откарващ от Владивосток остатъците на бялата гвардия, мисълта му стана остра като бръснач: той подготвяше събитията, отгатваше перспективата в тях, без да се затруднява ни най-малко с безсънни размишления. Ширлиц имаше в къщи римски и гръцки класици, книги по история на инквизицията. Понякога се учуд ваше от точното повторение в райха на същите тези ходове и повърти, които бяха извършвали тираните на Рим в борбата за честолюбивите си стремежи. Когато на смяна на демокрацията бе дошла личната власт, и когато човекът, излязъл на трибуната на сената, се обръщаше към депутатите от името на народа, уверен, че единствено само той знае, чувствува и предвижда нейните, на нацията, стремежи, надежди и копнежи, тогава Ширлиц напълно спокойно правеше за себе си аналогия със съвременна Германия и никога не грешеше в перспективните решения по този или онзи въпрос.

Той определи точно своето поведение: Химлер се страхува от приятели, но макар и да не дава особено много да се издигат онези, които му казват истинската правда, при все това повече вярва именно на тази последна категория хора. Ето защо Исаев, използувайки своя „партиен стаж", си позволяваше да изказва мнения, които не бяха в разрез с официалните, но при все това в известна степен опозиционни. Това не му позволяваше да расте в кариерата си, но затова пък му вярваха всички: от Калтенбрунер и Шеленберг до партайлейтора в неговия отдел в гестапо. Това точно избрано от него поведение му позволяваше да бъде искрен до такава степен, че неволното и възможно проваляне би било оправдано и разбрано от гледна точка на всичките му предишни позиции.

В 1939 година неговата връзка се прекъсна: свръзката бе разстреляна в Москва като английски шпионин. Исаев получи поредното повишение. Той се опитва три пъти под формата на командировка да отиде в Москва, но всеки път това се проваляше. После чу за плана „Барбароса". Опита се да уреди връзка чрез неутрални хора, но никой не му отговори от Москва. В четиридесет и първа година той беше командирован в Токио. Тука срещнали се на прием в шведското посолство с Рихард Зорге — те бяха познати от двадесет и девета година, — той го предупреди за тези планове за нападение на СССР, които се разработват в германския генерален щаб. Зорге му уреди среща със съветник от съветското посолство. Този знаеше за пристигането на Щирлиц. Той му даде една фотография. В Исаев гледаха Сашенка Гаврилина и едно момче — сякаш беше самият той, само че през двадесет и трета година. Това беше Александър Исаев, неговият син. Исаев почувствува как го опари и нещо гъсто, лепкаво и горещо нахлу в главата му. А след това, закривайки всичко, се появи пред очите му лицето на Сашенка Гаврилина. То беше така осезаемо, видимо и близко, че Исаев, задъхвайки се, се изправи и няколко мига стоя, затворил очи. После въздъхна шумно и попита:

— Момчето знае ли чий син е?

—Не.

— Сашенка знае ли кой съм и къде съм? Съобщаваха ли й?

— Не.

— Кога ги открихте?

— В тридесет и девета, когато момчето дойде за паспорт.

— Какво прави Сашенка?

— Ето — каза съветникът, — тук се намира всичко за тях.

И той даде на Исаев да прочете няколко странички със сбит машинописен текст.

Исаев до болка — ясно и рязко — си спомни Владивосток през двадесет и втора година, лова на елени заедно с полковник Хиацинтов, нощния разговор със Сашенка Гаврилина в имението при Тимоха, заповедта на Дзержински — да замине заедно с белите, за да информира Москва за всички готвещи се заговори срещу републиката; спомни си как Сашенка го изпращаше на пристанището, притисната от всички страни от хиляди хора, и не можеше да се помръдне, а той я гледаше и чупеше нокти, стискайки перилата на кораба, и отговаряше нещо на полковник Суходолски, а Сашенка оставаше сама, съвсем сама, и той не можеше нищо да промени; изтъкняваше дълга си...

Исаев написа писмо на Сашенка:

„Любов моя! Благодаря ти за това, което беше и си. Благодаря ти за това, което имам — в московския вариант. Благодаря ти за това, че през всичките тези години те чувствувах с мен — в един и същи въздух, свят, ден и нощ. Аз не мога да ти обещая нищо, освен едно — моята любов. Ще бъда с теб, както бях. Светът ще се свърши, ако ти не бъдеш с мене.

Максим".

Самолетът се приземи на краковското летище.

— Не напразно си размених мястото с вас — въздъхна Ото цу Ухер, — моето тринадесети ви донесе щастие: долетяхме без приключения.

— Във въздуха не се случват приключения — отговори Щирлиц. — Приключения стават, ако траят дълго време, а самолетът пада точно една минута и на втората секунда вече ви обзема душевно притеснение. Разривът на сърцето е гаранция от въздушни приключения.

Вечерта в бръснарницата при Коля дойде онзи летец, който караше самолета с Щирлиц. Той показа със знак на Коля, че иска да се обръсне. На ръкава на палтото на Коля имаше малък знак — „Ост". Летецът реши, че бръснарят не разбира немски — откъде ще го знае? — и усмихвайки се на Коля, потупа по бузите си. Коля кимна с глава:

— Масаж ли? — каза той.

— О, я, масаж — кимна с глава летецът и затвори очи.

След него влезе бордмеханикът и попита:

— Ти да спиш ли дойде, или да се бръснеш?

— Дойдох и да спя, и да се бръсна — отговори летецът. — След рейсове с тези любимци на Химлер нервите съвсем не издържат. Пази боже да се случи нещо със самолета...

— Защо си решил, че фон Щирлиц е любимец на райхсфюрера?

— Защото на летището го изпращаше началникът на политическото разузнаване Шеленберг. И после веднъж видях как той говореше с райхсфюрера — говореха като равни.

Пилотът беше млад човек и му се нравеше да бъде осведомен във всичко и особено в онова, което става „горе". Многоопитните хора крият тази своя осведоменост — необходима или случайна. Онези, които са по-млади, едва-едва влезли в съп-

(Следва)

ЗЪРНЕНИЯТ ПРОБЛЕМ
ОСНОВНА ЗАДАЧА В СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО

КЪМ ЯСНА ЦЕЛ

Между кооперативните стопанства, които през миналата година завършиха есенната сеитба през декември, бе и ТКЗС—Срацимир. Добивите, които срацимирци получиха от пшениците, недвусмислено сочат каква е цената на нехайството. В късно засетите площи средният добив от тази култура достигна едва 180 килограма. А имаше блокове, обработени според изискванията на агротехниката, където всеки декар даде по 485 кг пшеница.

Поучени от допуснатите грешки, сега кооператорите и ръководителите на стопанството напрягат сили, за да подготвят качествено и срочно земята за сеитба. В кооператива съществува такова напрежение, каквото нямаше дори и по време на жътвата. В резултат на това 9 800 дка са вече подготвени, което представлява 52 процента от сеитбената площ. Решението на механизаторите е: да не оставят нито декар освободена от пролетниците земя неподготвена в разстояние на няколко дни. В някои бригади вече е завършена дълбоката оран и вниманието на трактористите е насочено изключително в подготовката на почвата за сеитба.

Не само срочността на работата ангажира вниманието на механизаторите. Те се стремят да работят качествено. Затова във всички бригади предсеитбената оран е добра. И в Бръчма, и в Българка, и в Срацимир почвата в блоковете с предшественици фуражни смески и фасул е рохкава. Особено качествена е подготовката на земята в Богорово. Завършили дълбоката оран, механизаторите започнаха да орат и мястото на царевицата от хибрида „Инра".

По-трудно е положението в бригадата на с. Главан. Въпреки заявките на стопанството, тук не е набавен още един дизел. А само с една тежка машина трудно се извършват срочни задачи. Макар че трактористът Матю Стоянов и неговите другари замръкват и осъмват в полето, макар че са забравили какво значи почивен ден, те не биха успели да свършат работата, предназначена за две машини. Въпреки това те се стремят да не допускат грешки. И при тях почвата е изравнена, разрохкана с тервелска брана. Бригадният механик Илия Николов следи отблизо работата на трактористите. Оказва им необходимото съдействие, настоява за прехвърляне на машини от други бригади.

И все пак най-затруднени са механизаторите от с. Поп Кралево. Тук от ранна пролет не е валял дъжд. Изораните навреме площи с предшественик фуражни смески са в добро състояние, но мястото на фуражната царевица и на френския хибрид „Инра" се подготвя много трудно. Отначало механизаторите се опитаха да орат с обикновени плугове, но земята се кърти на големи буци. Сега те работят с дискови плугове. Налага се двукратна и трикратна обработка, за да стане почвата година за сеитба. Старши тракторист Димитър Стоилов най-настойчиво се бори с несгодите. Дисковете се точат на няколко дни. Търсят се плугове от другите бригади, където те не са необходими. Хората работят сред облаци от прах, но въпреки всичко ще постигнат поставената цел.

Навреме са помислили сраснмирци и за подготовката на семенния материал. Пшениците и ечемика са почистени. Пробите са изпратени в Семеконтролната инспекция. Шест от тях са обработени и отговарят на I класа. От 16 000 дка, които ще се засеят с пшеница, само 400 дка се падат на сорта „Сан Пасторе". Останалите ще бъдат заети със съветския сорт „Безостая — 1".

Що се отнася до торенето на почвата, допуснатата в началото грешка е преодоляна. Всеки декар сега получава по 60 кг суперфосфат, преди оранта. Според данните, които сочи картата на полетата на стопанството, онези блокове, които са бедни на фосфор ще бъдат наторени присеитбено с по 8 кг троен суперфосфат. Кооперативът разполага и с такова количество амониева селитра, че всеки декар от есенните култури да бъде подхранен с по 40 кг.

Специална комисия ще приеме на 12 септември инвентара, който ще участвува в сеитбата. Сега механизаторите ще извършат ремонта на някои от машините. Подготвят се влачки. Огледат се люцилниците, валяците. Целта е в първия сеитбен ден да няма нито една негодна машина.

Нашето мнение е, че в ТКЗС — Срацимир се работи усилено за постигане на добра предсеитбена подготовка. Не са отминати и редица организационни въпроси, които ще допринесат за качественото провеждане на самата кампания. В съвместно съвещание с партийния комитет, управителният съвет на стопанството е приел решения, според които се предвиждат редица награди за кооператорите и специалистите, справили се най-добре със сеитбата. Материалните стимули, както и предвидените санкции за лоша работа, без съмнение ще допринесат както за навременната подготовка на почвата, така и за срочната и качествена сеитба. А това е сигурна предпоставка за получаване по 400 кг пшеница и ечемик от декар през 1968 година.

Ст. ГЕОРГИЕВА

Добри условия за презимуването на животните

Отрано помисли бригадният съвет на с. Нова Попина за доброто презимуване на селскостопанските животни. Предварително бригадирът Васил Георгиев се запозна основно със състоянието на всяка животновъдна сграда поотделно, сподели мисли с гледачите за това, което е необходимо да се направи. След това изготви план и го предложи за обсъждане и одобрение в бригадния съвет. В него се предвиждаха най-важните мероприятия, чрез изпълнението на които се осигурява добро презимуване на 1 130 овце, 105 свине за разплод, 90 телета за угояване и 2 000 кокошки.

Най-голямо внимание бе обърнато на подготовката на овчарниците. Трябваше да се подменят покривите им. Ръководството на кооператива достави необходимия строителен материал. И строителите започнаха ремонта. Сега работата по подготовката на овчарниците е вече към своя край.

Друга важна задача бе подготовката на свинарника. С нейното решаване трябваше да се изобърза, защото през септември започва опрасването на свинете. Тук обаче се срещнаха големи трудности. Липсваше дървен материал. Бригадният съвет положи много усилия за неговото набавяне. От наличните трупи бяха нарязани дъски. Благодарение на усилената работа на строителите подготовката на свинарника вече привършва.

Сега остава само животновъдните помещения да се осгъкляг. По решение на централната комисия по презимуването на животните в ТКЗС — Ситово това ще се извърши едновременно за цялото стопанство и малко по-късно.

С пряката помощ на централната комисия се работи и по създаването на добри битови условия за животновъдите. Към всяка сграда са определени специални помещения, които се почистват, ремонтират и обзавеждат. В тях гледачите ще могат спокойно да почиват през свободното си време.

Важен въпрос при подготовката за презимуване представлява осигуряването на необходимите фуражи. Миналата година животните останаха незадоволени. Тогава бяха набавени само 150 т некачествено люцерново сено. А сега край фермата са натрупани 231 т. За нуждите на телетата са съхранени 10 т грахово сено. Приготвени са 350 т доброкачествен силаж. Предстои да бъдат направени още 450 т, като се използува царевичак от царевица, прибрана по разделния начин. Грижите по съхраняването на повече фуражи продължават. Сега в близост до овцефермите се трупа бобеница и овършани слънчогледови пити.

Миналата година не бе осигурена достатъчно слама за постеля. Животновъдите бяха принудени да я доставят отдалече при много трудни условия. Сега бяха взети мерки навреме и до фермите е натрупана 100 т слама.

Тези грижи ще осигурят добри условия за презимуването на животните и за получаването на нормална продукция от тях през оборния период.

Тахир МЕМИШЕВ
(наш кореспондент)

В ДИП „Липа" непрекъснато се доставят нови машини. С тяхна помощ производителността на труда расте и се подобрява качеството на продукцията.

НА СНИМКАТА: Новодоставената гилотина — ножица за нарязване на фурнир.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ТЕХНИКА НОВОСТИ ТЕХНИКА

ЕЛЕКТРОСНАБДЯВАНЕ БЕЗ ГОЛЕМИ ТРАНСФОРМАТОРИ

Колектив от съветски инженери е решил по остроумен начин електроснабдяването на малки селища, разположени наблизо до електропроводници с високо напрежение, от порядъка на 220-500 000 волта. Разработена е технология, чрез която над трифазните, с високо напрежение електропроводи се инсталират два кабела, които „отнемат" част от електрическия ток по индукционен път. Полученият по този начин електрически ток се предава на селището без помощта на големи и скъпи трансформатори.

ЖЕЛЯЗО БЕЗ СЯРА

Проблемът за повишаване качеството на желязото чрез намаляване на сярното му съдържание занимава от дълго време специалистите. В това отношение технолозите от металургичния завод в гр. Озд (Унгария) са успели чрез нов метод да постигнат забележителни резултати. Предвидено е през тази година да бъдат произведени 200 000 тона желязо с 40 на сто намалено сярно съдържание, с което ще се подобри качеството на продукцията.

НАЙ-ДЪЛГИЯТ КОНВЕЙЕР В СВЕТА

Сред пясъците на Сахара е открито едно от най-богатите на ходища на фосфати в света. Специалистите започнаха да търсят начин за най-бързото им прехвърляне към крайбрежието. От петнадесет постъпили проекти е приет този на двама испански инженери. Те са предложили да бъде изграден през пустинята автоматичен ленточен конвейер, дълъг 95 километра. Изчислено е, че този начин на денонощен транспорт при технически контрол, извършван от електронни роботи ще струва значително по-евтино, отколкото построяването на ж.п. линия или автомобилен път.

СВЕТЛОКОПИРЕН ФОТО-МАТЕРИАЛ

Фирмата „Ренкер Белипа" от ГФР, съвместно с комуналните служби и промишлени предприятия, е разработила нов светлокопирен материал. Той успешно се използува за размножаване на фотоснимки. Наред с големите икономии на средства и време се създава възможност да се правят надписи с цветни моливи и туш върху материала. Като основа за светлокопията се използват оригиналните въздушни фотоснимки във вид на полутонови диапозитиви. Използва се специална коприна и полутонова хартия.

НОВИ АВТОМАТИЧНИ КЛИМАТИЧНИ СИСТЕМИ

В Латвийския проектански институт „Латгипропром" е създадена нова логическа система за автоматична климатична инсталация. Данните за температурата и влажността на въздуха, за топлинния баланс на помещението постъпват в логическата част на апаратурата, където става анализа им и се избира най-икономичният режим за работа на климатичната инсталация. При нужда оттам се командува смесването на влажния охладен въздух с нагретия уличен въздух, което съкращава 30 до 50 процента разхода за овлажняване. Средният годишен икономически ефект от това нововъведение е 53,6 рубли на 1 000 кубически м в час.

АПАРАТ—ВОДАЧ НА СЛЕПИ

В ГДР е изработен фотоелектронен апарат, който служи за ориентация на слепите без чужда помощ.

Възловата част на апарата се състои от един осцилатор, който променя фреквенциите си под действието на светлинни ефекти, предизвикани по фотоелектронен начин. Фреквенцията се изменя съобразно с яркостта на приетия от апарата обект в честоти между 4 и 400 хц. По същата линия изменящата се фреквенция предизвиква вибрации, които служат на слепите за ориентири-водачи.

Тютюнът изгаря в полето

Четвъртата тракторно-полевъдна бригада в с. Брадвари е една от най-големите в кооперативното стопанство на с. Иширково. През тази година, наред с другите култури, на бригадата бе поставена задача да засади 450 декара тютюн.

Брадварските кооператори са добри майстори на тази култура. През последните години те се прославиха не само в стопанството, но и в района. Вместо предвиденото по плана да се продава всеки килограм тютюн най-малко по 1,30 лева, те го продадоха по 1,80 лева. С всяка измината година обаче цената на тютюна спада, вместо да расте. Причина за това е постоянното влошаване на качеството. Ако за това през миналите години имаше обективни причини, то сега към тях се прибавят и някои субективни. Площите на тютюна тази година бяха намалени. Намаляването на декарите е резултат на стремежа да не остава листна маса в полето. Колкото и неприятно да е, въпреки това, и тази година ще останат необрани листа.

По време на растежа на тютюна под ръководството на бригадира Борис Павлов започна подготовката за беритбата на първите тютюневи листа. Някои от сушилните бяха съборени и на тяхно място трябваше да се направят нови. Това обаче не стана.

По план тази година бригадата трябва да направи 162 000 низи тютюн. Въпреки наличието на много листа, бригадата изостава с изпълнението на поставената пред нея задача. Поради това, че няма сушилни, някои от звената като тези на Етем Етемов, Ибрям Джинджиев и др. оставиха листата да изгорят на блока. Повреди се тютюнът и в звената на Халил Ризов и Мердан Хаиков.

Въпреки трудолюбието на хората, досега в бригадата са набрани едва 90 000 низи, а това е 55 на сто от общия план.

За да се избегне изоставането, полезно ще бъде да се поучат всички кооператори от работата на другарите си в звената на Халил Ризов, Димитър Иванов, Ибрям Джинджиев и др., които сутрин рано берат тютюн, през деня работят на друго място, а вечерта до 9-10 часа нижат събраните листа.

Рамис ДЕМИРДЖИЕВ

В Строителното промишлено предприятие — Силистра се произвежда стоманенобетонна дограма. Сега работниците изпълняват поръчка за новата леярна на ДМЗ „Стомана". Тодор Стоев и Заню Илиев са отлели досега над 300 броя прозорци и са изпълнили трудовите си норми 200 на сто.

СНИМКА: Стоян ТОДОРОВ

РАЗВИТИЕТО НА АГНЕТАТА ЗА РАЗПЛОД ИЗОСТАВА

Ежегодно кооперативните стопанства от окръга бракуват 20 до 24 от овцете за разплод, като включват в основното стадо същия брой дзвиски.

Обстоятелството, че всяка година около една четвърт от овцете се заменят с млади, по-високопродуктивни животни, благоприятствува за бързото заменяне на чископродуктивните, създавайки реална възможност да настъпи коренен прелом в овцевъдството само за 4-5 години.

Следователно, разковничето за бързия подем на овцевъдството е грижата за нормалното развитие на младите разплодни животни, за да се оформят като бъдещи високопродуктивни овце, отговарящи за изискванията на породата. Това основно правило е залегнало в програмата за развитието на овцевъдството в ТКЗС от Силистренски окръг до 1970 год.

По правило женските разплодни агнета са приплоди на овцете от разплодните ядра, осеменени с кочове от породите „асканийска" или кръстоски според степента на породообразователния процес.

През настоящата година кооперативните стопанства от окръга отделиха около 28 000 разплодни агнета, отбити на 3-месечна възраст с живо тегло при отбиването от 22-25 кг. Така например кооперативите с племенни и кандидат племенни овцеферми, контролирани от ИПД, като Калипетрово, Нова Черна, Дулово, Иширково, Айдемир, ДСС — Силистра и др., отбиха агнетата около 25 кг, докато ниската граница важи за ТКЗС — Чернолик, Алеково, Окорш, Паисиево и др. стопанства с по-лош състав на овчите стада.

Основните грижи за агнетата започват след отбиването им и продължават до полугодието на следващата година, т. е. до включването им като дзвиски в основно стадо. През този период те трябва да бъдат подложени на добро хранене и отглеждане, за да се развиват нормално и достигнат желаното тегло 52-60 кг. За водене на близък отчет през този изключително важен период на отглеждане управление „Земеделие" и ИПД изпратиха на ТКЗС ежемесечен график за средното живо тегло, което разплодните агнета трябва да достигнат в края на всеки месец, като се осигури среднодневен прираст от 100 до 120 грама.

Към 1 август наличните в окръга 28 245 разплодни агнета са с 33,3 кг средно живо тегло при график — 35,5 или средно всяко едно от тях изостава в развитието си с 2,2 кг. Това е много обезпокояващ факт, който би дал сериозно отражение върху продукцията от овцевъдството през следващите години. Тревогата е още по-голяма, като се има предвид, че само ТКЗС — Дулово, Калипетрово, Нова Черна и Средище са в график, а „Стефан Караджа, Черноли, Кайнарджа и Ситово се доближават до графика. Развитието на разплодните агнета във всички останали стопанства е под графика. Много изостават ТКЗС — Мерден — средно с 3 кг, М. Преславец със 7,5 кг, Попина с 5,4 кг, Тутракан с 4,8 кг, Окорш с 4,5 кг, Бабук с 4,4 кг, Секулово с 3,5 кг, Сребърна с 3,4 кг, Белица и Старо село по 3,2 кг, Добротица с 3 кг и т. н.

Това състояние на разплодните агнета говори твърде зле за отношението на ръководствата и специалистите към въпросите на овцевъдството.

Болшинството от тези стопанства за три месеца само угоиха и предадоха за клане агнета с по-високо живо тегло, отколкото е сега (за 7-8 месеца) живото тегло на разплодните им агнета. Това показва, че твърде много са подценени грижите към разплодните животни — бъдещия ремонт на стадата.

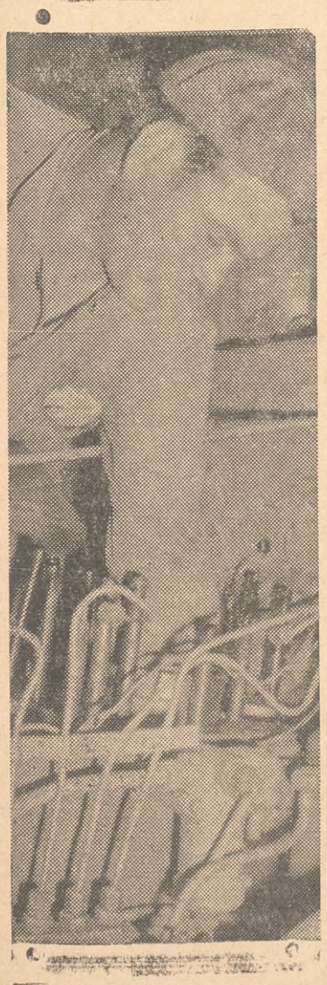
Не бива да се забравя, че всеки провал в развитието на агнетата макар и за една година, води след себе си задръжка в развитието на овцевъдството за няколко години. Това трябва добре да се разбере от овцевъди специалисти и ръководители. Все още не е късно и ако положат специални грижи, може да се коригира състоянието на агнетата и да се подготвят те за получаване на задоволителна продукция в бъдеще.

Такива мерки са повече от наложителни, като се има предвид, че сегашните агнета през следващата година като дзвиски трябва да дадат средно по 8 кг вълна. Това ще реши задачата — средният настриг вълна от овца за окръга през 1968 година да бъде над 4,6 килограма.

Изискванията налагат ръководството и специалистите на стопанствата да вземат бързи мерки, като поверят разплодните животни на най-добрите овцевъди. Да се коригира храненето, като дажбите се съобразят според получаването на планирания среднодневен прираст. Добавката на концентрирани, зелени и сочни фуражи да съпътствува неотклонно отглеждането им.

Управителните съвети на ТКЗС трябва основно да се запознаят с програмата и спусканите по ТКЗС диференцирани нормативи за развитието на разплодните агнета и да вземат своевременно всички необходими мерки за бързото преодоляване на изоставането.

Георги КОТЕВ

Ремонтът на автомобилите трябва да бъде качествен! Така мисли и монтьорът от ремонтната работилница на ДАП — Силистра Йордан Станчев, заварва старателно набива цилиндрова риза на двигател „Шкода".

СНИМКА: Стоян ТОДОРОВ

Строителите са на пост

Непосредствено пред празника на свободата Девети септември в ДСО — Сройрайон Силистра бе проведено тържествено събрание, на което бяха отчетени успехите, постигнати от строителите за 23 години.

През този период и особено през последното десетилетие в окръга ни се разви небивало по размери строителство. На мястото на старите дюкянчета и неугледни сгради в Силистра израстнаха големи жилищни блокове, а центърът на града придоби съвсем нов облик. Това строителство е извършено от трудовия колектив на Сройрайона. Бригадите на Петър Илиев, Ради Пенчев, Михал Жеков, Гено Трендафилов, Иван Липков и др. са вече известни на гражданите с качествената изработка. Строителната програма през настоящата година по обем е значително по-голяма в сравнение с миналото, но досега се изпълнява успешно. Планът за осеммесечието е изпълнен 109 на сто, срещу 103 на сто за същия период на миналата година.

Основната задача сега пред строителите е да бъдат пуснати в срок всички пускови обекти. В чест на петдесетгодишнината на Октомврийската социалистическа революция и 23-годишнината на Девети септември те предадоха 24 обекта от всичко четиридесет и два. В 206 апартамента се настаниха новодомци.

В съревнованието по случай 50-годишнината на Октомврийската социалистическа революция участвуват всички бригади. Двадесет и три от тях се борят за званието „Бригада за комунистически труд". Досега в челните редици са бригадите на Петър Илиев, Атанас Аджемов, Иван Липков, Михал Жеков, Иордан Балкански, Стоян Кондов, Иван Драганов и Иван Русев.

Трудовият колектив пое обещание да посрещне юбилейната петдесетгодишнина с още по-големи успехи.

Генчо ДИМИТРОВ
председател на профкомитета

ПОПРАВКА

В информацията по заглавие „Окръжна обединителна конференция на ТКЗС и кооперациите", публикувана в брой 104 от 3 септември т. г. е допусната грешка. Вместо „Това даде възможност на страната да се предадат в повече 103 тона пшеница", да се чете „На страната предадохме над 103 000 тона пшеница".

ПРОСЛАВА НА ВЕЛИКИЯ ДЕН

Тържествени деветосептемврийски манифестации в окръга

(Продължение от I стр.)

Младият колектив на Завода за металорежещи машини показва своите постижения в усвояването на редица машини — на първо място хидравлични ножовки и лентоотрезни машини. С подобреното си качество хидравличната ножовка намира добър прием и на чуждия пазар.

С много бодрост, с много настроение преминава колективът на завод „Хром", окръжен първенец на нашата промишленост за първото полугодие. Колоната водеха самодейците при завода. А плакатите говореха, че през тази година заводът ще произведе за пръв път специални съдове за хладилници, тави за печка „Мечта" и други прибори, необходими за домакинствата.

Всеки колектив манифестираше своите успехи в усвояването на нови производства, своите успехи за достойна среща на Деветосептември. Имаше с какво да се похвалят и работниците от „Оргатехника", и от „Електроснабдяване", и от „Винпром", от ДСП „Родопа". Многобройният колектив на промкомбинат „Камъшит" и този път показа постиженията си в разнообразяването асортимента на своите произведения, успехите си на чуждия пазар. Работниците от ДИП „Добруджа" манифестираха с високи успехи в изпълнението на плана по всички негови показатели. С бодра стъпка преминаха и колективите на трудово-производителните кооперации, сред които най-високи са успехите на ТПК „Метал".

Силистра изпраща с всяка измината година, по-много стават нейните заводи и предприятия, трудовите й колективи се увеличават непрекъснато. Затова като че ли с всяка измината година става по-многобройна колоната на манифестиращите на Деветосептемврийския празник.

Последни с бодра стъпка пред трибуната преминаха представителни физкултурни групи, преминаха най-добрите физкултурници на града, които прославиха неведнъж неговото име.

Заглъхва последният марш на оркестъра. Но площадът на града все така е изпълнен от хора, от трудещите се на работническа Силистра. Сега те няма за къде да бързат: днес е техният празник, най-скъпият празник на целия български народ.

Сава ХРИСТОВ

Песните бяха нещо неотделимо и за тазгодишния Деветосептемврийски празник.

Привет на Партията-ръководителка

ЗА НОВИ УСПЕХИ В УЧЕБНО-ВЪЗПИТАТЕЛНАТА РАБОТА

От 1 до 12 септември се проведоха традиционните септемврийски съвещания с учителите от всички видове и степени училища. На тях се обсъди състоянието на учебно-възпитателната работа по специалности, като особено внимание се обърна на възпитателния проблем. Инспекторите и учителите-методици дадоха насоки за методическата, урочната и извънкласната дейност в училищата през учебната 1967—1968 година.

Работниците от просветата в окръга отчетоха постигнатите успехи в обучението и възпитанието на подрастващите през изтеклата учебна година. От осмокласните училища излязоха повече и по-добре подготвени юноши и девойки, голям процент от които продължават успешно образованието си в средни учебни заведения. Трите техникума дадоха нов випуск от стотици средни икономисти, техници и други специалисти, а от професионално-техническите училища се включи млад работнически набор в строителството, в машиностроителните и дървообработващите предприятия. С по-резултатното си представяне повече кандидати за ВУЗ се наредиха в списъка на приетите студенти.

И в доклада, и в изказванията на участниците в съвещанието при споделяне радостта от постиженията с болка се говори и за редица слабости в обучението и възпитанието на подрастващите. Важен, но все още нерешен въпрос в областта на образованието в окръга е пълното осъществяване Закона за задължителното основно образование и преодоляване масовото второгодничество. Неприбраните 100 деца и отпадналите 322 увеличават броя на малограмотните, които са източник на неподготвени работници и лошо възпитани граждани. Само училище „Макаренко" отчита 7 неприбрани и 18 отпаднали ученици в Силистра! В района на Главиница, Тутракан, Паисиево, Голеш и други общини трудно се прибират децата в училище, защото предварително не се създава добра организация на работата. В училищата на с. Цар Самуил, Главиница, Таслаково и другаде много ученици отсъстват системно безпричинно, изостават и отпадат. Още преди началото на настъпващата учебна година трябва всички учителски колективи да потърсят помощта на местната общественост и власт, да мобилизират силите си, за да се създаде добра организация за прибиране в училище всички деца още през първия учебен ден.

С повишаване жизненото и културното равнище на населението, с подобряване на учебно-материалната база в училищата и със стабилизиране състава на учителските кадри и в нашия окръг се създават условия за преодоляване на масовото второгодничество. По този важен проблем се подхваща работа на широк фронт — Алфатар, Тутракан, Секулово и другаде. С нисък процент второгодници завършиха учебната година учителските колективи на училище „Кирил и Методий" в Силистра, Ситово, Кайнарджа, Калипетрово и т. н. благодарение доброто организиране цялостния живот в училищата, на правилното водене на урочната работа всекидневно и на активното включване на учениците в учебния процес. За съжаление редица директори на училища и цели учителски колективи недостатъчно задълбочено анализират причините на второгодничеството, формално поемат задачата, не предприемат практически мерки за решаването й.

Дейността на училището за комунистическото възпитание на учащата се младеж през последните години стана по-целенасочена и по-богата по съдържание. В изпълнение на съвместното решение на МНП, ЦК на СБУ и ЦК на ДКМС за възпитателната работа от 1963 година все по-тясно се обединяват усилията на училището и обществеността за решаване задачите по комунистическото възпитание на подрастващите. Положителна роля в това направление в нашия окръг изигра съвместният пленум на ОК на Съюза на учителите и отдел „Народна просвета" при ОНС по работата с родителите, както и срещите на някои общински съвети по такива въпроси. Но заангажирането на обществеността не намалява значението на училището, а повишава отговорността му като държавен институт — обединяващ методически център. Сега политико-възпитателната работа се свързва по-тясно с юбилейните честувания на 50-годишнината на Великия октомври, 90-годишнината от освобождението от турско робство, 23-годишнината на социалистическата революция в България и 100 години от рождението на В. И. Ленин.

Много фактори влияят върху резултатите от учебно-възпитателната работа, но главен, решаващ е учителят. От организацията на цялостния живот в училище зависи изпълнението на поставената от IX конгрес на БКП задача за подобряване качеството на обучението и възпитанието. За това е необходимо да се обединят усилията на партийните организации, административните ръководства и учителските организации. Директорите на училищата, партийните секретари, председателите на учителските организации и дружинните ръководители излязоха от съвещанието с твърда решимост да работят още по-упорито през настъпващата година за постигане на по-големи и трайни резултати в обучението и възпитанието на учащите се.

С. МАРИНОВ

Писателят и книгата

В бр. 24 на в. „Неделя" е поместена интересна анкета на Н. Ашукин „Писателят и книгата", давните за която е събрал още през 1926 година. С интересни въпроси той се обръща към именити и млади съветски писатели и поети. На наши те читатели ние препечатваме някои от техните отговори:

1. Разполагате ли с лична библиотека? Съобщете броя на томовете.

Н. Н. Асеев: Съвсем малка и случайна. 100 тома.

Ф. В. Гладков: Намират се около 1 000 тома.

Михаил Голодни: 20-30 тома.

А.С. Грин: Около 300 тома.

Всеволод Иванов: Мисля, че не повече от 200. А може и 400.

Вл. Маяковски: Библиотеката е обща с О. М. Брик. Хиляда, хиляда и двеста тома.

М. Пришвин: Имах, но се лиших от нея и досега нямам възможност да си набавя необходимите книги.

А. Н. Толстой: Около хиляда тома.

Йосиф Уткин: Много малка — 25-30 тома.

2. Какъв състав има библиотеката ви? Какво преобладава в нея? (белетристика, история, социология).

Ф. Гладков: Преобладава белетристика, после — история на литературата, история и икономически науки; най-малко е количеството книги по точните науки.

Михаил Голодни: Публицистика, критика и поезия. Освен това известно количество книги по въпросите на социологията.

А. С. Грин: Изключително белетристика, предимно чужда: английска, испанска и френска.

Всеволод Иванов: Изобщо не разполагам с белетристика освен Стивънсън, Балзак и Тургенев. Останалото е етнография, история на пътешествията, книги, свързани с техниката, и речници.

Вл. Маяковски: Теорията на литературата и социология.

М. М. Пришвин: Кажи-речи събирам книги за лова и естествознанието, защото се занимавам много с лов и наблюдения на природата.

А. Н. Толстой: Преобладават исторически трудове.

Йосиф Уткин: Литература по история на изкуствата, класическа, обществено-политическа и съвременни автори, преди всичко поети.

3. Книгата и Вашата литературна работа?

Ф. В. Гладков: В процеса на моята литературна работа рядко ми се налага да ползувам книги. Преди всичко търся книги по икономика, по теория на изкуствата и по философия.

Михаил Голодни: Когато чета, старая се дълго време след това да не пиша, когато пиша, чета малко.

А. С. Грин: Не ползувам никакви книги.

Всеволод Иванов: От книгите в главата ми остават само думи, думи, те изтикват много мои мисли, затрудняват речта ми — и когато дълго не чета книги, ми е по-лесно да пиша, а езикът ми става по-ясен. Особено тежко за мене е да чета белетристика. Главата ми се напълва с безвкусици и ми е трудно да пиша. Най-леко ми е да чета пътешествия.

Вл. Маяковски: Понякога книгата ми помага. Понякога аз на нея.

М. М. Пришвин: След като работата ми е почти привършена и нищо отстрани не може да я измени, често чета научни книги за проверка и осмисляне на своите догадки.

А. Н. Толстой: Ползувам исторически трудове.

Йосиф Уткин: Уча се от два велики педагога — Животът и Книгата.

Летен ден край язовира в село Коларово.
Снимка: Георги КИРИЛОВ

ИЗЛОЖБА— РАВНОСМЕТКА

Безброй много и изключително разнообразни са делата, инициативите и проявите, които трудовите хора от нашия окръг посвещават на славния юбилей — 50-годишнината от Великата октомврийска социалистическа революция.

На славния юбилей е посветена и изложбата, организирана от отдел „Местна промишленост и комунална дейност" при Окръжния народен съвет. Тя ще бъде открита в салоните на спортната школа. В нея ще намерят много изделията на предприятията от местната промишленост. По този начин изложбата ще се превръща в своеобразна равносметка — с нея пред гражданството ще бъдат показани основните, най-характерните производства на промкомбинатите „Камъшит", „Текстил" и „Електрометал" от Силистра, а също така на промкомбинатите от Дулово и Тутракан. От друга страна изложбата ще открие една прекрасна възможност за сключване на договори с търговските организации — при откриването й ще бъдат поканени да присъствуват представители на търговските организации от Силистренски и съседните нему окръзи.

В изложбата ще намерят място около 2 500 експоната: експерт преси, паропроизводители, килими (в най-различни тонове), фъкани изделия, художествено плетиво, художествена керамика, чанти, пирографирани и кошничарски изделия, украшения за новогодишни елхи, кукли и много други. Една част от тези изделия, плод на творчеството, умението и сръчността на работниците от местната промишленост в окръга, ще бъдат изложени и на тазгодишния Пловдивски панаир. И не без гордост трябва да се каже, че те намират широк прием в Съветския съюз, Унгария, Япония, Западна Германия, САЩ и други страни. А всички експонати по-късно ще бъдат изпратени на традиционното есенно мострено догозаряне, също в Пловдив.

Изложбата е интересно явление в живота на окръга. И без спорно тя ще постави пред предприятията от местната промишленост много интересуващи ги въпроси, ще съдействува за подобряване качеството и разширяване асортимента на техните изделия.

Петър ПЕТРОВ

ДОНОСЪТ

НЕГОВАТА поява и съществуване е обусловена от комплицираното въздействие на две причини: от една страна — все още липсата на изобилие от материални блага, с които разполага нашето общество и неговият масов член, и от друга — стремежът на някои хора на всяка цена, по честни и нечестни пътища да достигнат материално благосъстояние. Доносът се оказа много подходящо и леко средство за последните. Той е оръжие с универсални поражения. Чрез него могат да се постигат ефикасно най-разнородни цели: и задоволяване на лични амбиции, и окупиране на високо поставени служебни места, и „подливане вода" на неприятелите. Защото никой не доносничи безцелно — за самия донос. Всеки доносник предварително е направил прецизно точен баланс на „печалбата" и „загубата" от запланувания донос.

Доносът има много предимства пред останалите карьеристични прийоми. Първото му предимство е анонимността, която почти винаги го съпътствува. Дори да се разследва случаят, дори да се разкрие, че оклеветеното лице е съвсем невинно, доносникът нищо не рискува. Той остава неуязвим, ненаказан, скрит неуловимо зад плътната и непроницаема завеса на анонимността. Второ — доносът е много „рентабилен". Въпреки че постига големи цели, той не изисква голям труд. Просто вземаш молив и лист, сядаш и пишеш. Нагласяваш и прекрояваш факти, измисляш нови, тенденциозно раздуваш отделни страни на даден проблем, други тактично премълчаваш; лъжеш, лъжеш, лъжеш... Трето — доносът все още „вирее" в много предприятия и учреждения. Все още има оптимални условия за съществуване и разпространение, богата почва, върху която да израсне, цъфне и завърже своите зловонни плодове. Било поради наивността на някои ръководители, било поради едно корумпирано наследство, завещано ни от непоносимите години на култа, на доносниците все още малко или много се вярва. Разбира се, доверието в тях значително намалява след историческия Априлски пленум на нашата Партия, който давайки свобода на дискусиите, критиката и самокритиката, създаде обстановка, неблагоприятна за доносника. Доносникът обаче се оказа дяволски упорит, устойчив и жилав. Така, че когато „работи", той не стреля с халосни патрони. Той определено знае, че все ще улучи с някое попадение някоя бариера по пътя към нечистите си амбиции.

Философията, двигателният механизъм на доноса е предимно прост и понятен. Аз, слабият, некадърният, служебногонецът оклеветявам тебе, способния, честния, високопоставения, за да те сваля от твоето високо служебно място и да го атакувам или да ти навредя от лична злоба и неприязън. Силният, честният, способният никога не доносничи. От една страна — защото ако си служи с клеветнически методи, той би унищожил себе си, би измърсил чистите си ръце, а от друга — защото разчита на своите качества и заложби и определено знае, че ще се намерят хора, които ще ги оценят и ще му дадат полагаемото. На нечестния и некадърния, но високо амбициозен човек, за да реализира своите амбиции, не му остава нищо друго, освен да борави с нечисти средства като донос, ходатайство и пр. Все пак „не е луд този, който изяжда два зелника, луд е този, който му ги дава". Какво да се направи срещу доноса?

В книгата си „Организация на труда" видният съветски икономист Тересченко разкрива принципите на една много оригинална и ефикасна социологическа система. На работниците от даден завод или на студентите от даден ВУЗ се раздават анкетни карти със следните въпроси: „Професор Х. интелигентен ли е?", „В крак ли е с новостите на науката?" „Справедлив ли е в оценките?". Анкетата е строго анонимна. Ако лошите отзиви на студентите и работниците за някой техен ръководител няколкократно надделеят, то съответните висшестоящи инстанции сами предлагат на последния да си подаде оставката.

В предприятията, учрежденията и висшите учебни заведения, в които са се провеждали подобни анкети, както твърди сам Тересченко, доносите са рязко намалени. И това е просто обяснимо: доносникът знае, че на неговата клевета ще бъде противопоставено мнението на колектива.

И така — най-ефикасно средство против доносите според нас е следното: да се вярва само на проверени факти, на мнението на колектива, в който работи лицето, за което се доносничи.

Накрая искаме да отбележим, че доносът е неспасяемо обречен на изчезване. Защото в нашето общество, особено след въвеждането на новата система на ръководство и планиране на народното стопанство, все повече и повече ще се разчита на способностите и таланта на труженициите на социализма. Обективен и единствено валиден критерий за стойността на даден член от обществото ще бъде количеството и качеството на вложения труд, производството, което то дава, а не клеветническото мнение на тоя или оня анонимен автор. Така, че под безмилостните удари на икономиката, на нашия стопански растеж наред с другите обществени бедствия, ще рухне и доносът. Наш, граждански дълг е обаче да се запитаме: какво ще направим ние, всеки от нас, за неговата скорошна гибел?

Димитър БОЧЕВ

ФИЗКУЛТУРА И СПОРТ

Добро представяне на силистренци

На 2 и 3 септември в град Кюстендил се проведе първенство на „Б" група по плуване за купа на ЦК на ДКМС. В него взеха участие отборите на „Академик" — София, Плевен, Кюстендил, Русе и Силистра. Силистренският отбор беше съставен от много млади плувци, предимно момичета. Още от полуфиналите пролича, че борбата ще бъде оспорвана, тъй като „Академик" се представи с изключително силни състезатели.

Волята за достойно представяне не напусна нашите представители до края на първенството. Особено добре се представи състезателката Тодорка Събчева. Успешно бе и участието на момчетата младша възраст, които се наредиха на второ място в отборното класиране.

В крайното комплексно класиране отборът на Силистра зае трето място — след отборите на „Академик" и Плевен. С това той запазва правото си да се състезава в „Б" група и през следващата година.

Николай ЗДРАВКОВ

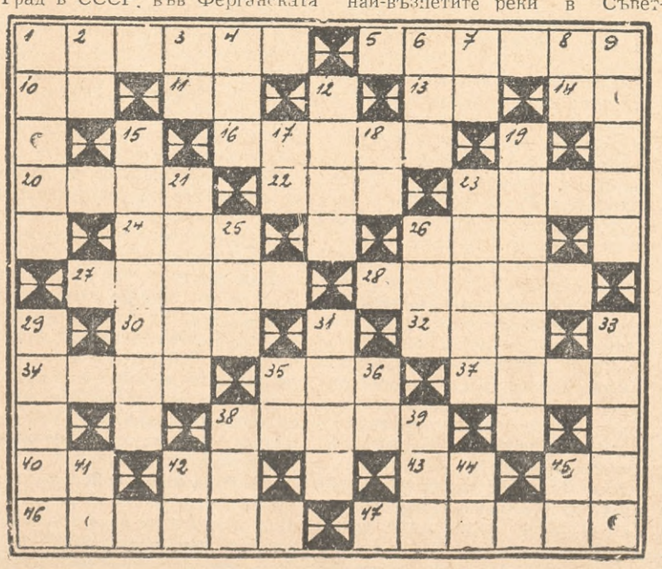
РЕКЛАМАТА *е добър помощник на търговията!*

РЕКЛАМАТА *е необходимост при пласмента на всички индустриални производи!*

РЕКЛАМАТА *е добър съветник за потребителя!*

С най-нови средства и форми за реклама, на Ваше разположение е ДСП „РЕКЛАМА" — клон Русе, представителство в гр. СИЛИСТРА в канцеларията на „ТАБСО" тел. 21-27

ГЕОГРАФСКА КРЪСТОСЛОВИЦА

ВОДОРАВНО: 1. Най-голямото езеро в Европа 5. Историческо-географска област в Испания 10. Град в източната част на Судан 11. Древното название на р. Волга 13. Река в Италия 14. Департамент в Северна Франция 15. Столицата на Камерун 20. Град в Узбекска ССР 22. Град в СССР, във Ферганската низина 23. Столицата на Източен Пакистан 24. Град в Ирак, на р. Ефрат 26. Град в азиатската част на Турция 27. Град, административен център на африканската държава Малави 28. Пристанищен град във Филипините, на о. Минданао 30. Един от Малките Зундски острови 32. Една от най-възпетите реки в Съветския съюз 34. Река в Германия 35. Град в Северна Франция 37. Група неголеми оазиси в Африка, на север от Либийската пустиня в ОАР 38. Остров в Егейско море от групата на Цикладските о-ви 40. Река в СССР, ляв приток на Ока 42. Река във Франция 43. Град в Северна Франция, в департамента Сома 45. Инициалите на един от най-живописните наши градове 46. Щат в САЩ, разположен на тихоокеанското крайбрежие 47. Най-пълноводната река в Съветския съюз.

ОТВЕСНО: 1. Град в Северозападна Франция, на р. Сарта 2. Река в Башкирската ССР 3. Река в СССР, ляв приток на р. Урал 4. Град в Източна Индия, в щата Бихар 6. Град в Латвийска ССР 7. Кантон в Швейцария 8. Остров в Бискайския залив 9. Река в Северозападна България, вливаща се в Дунав при едноименно село 12. Град в Съветския съюз, в Казахска ССР 15. Малка африканска страна, разположена на северния бряг на Гвинейския залив 17. Река в Красноярския край на СССР, десен приток на Енисей 18. Река в Шотландия 19. Голямо пристанище на о. Сицилия, в подножието на вулкана Етна 21. Най-големият от Малките Зундски о-ви 23. Един от най-известните швейцарски курорти 25. Курортна местност в Грузинска ССР 26 Голямо езеро в Африка 29. Най-голямата столица по брой на населението в света 31. Най-високата планина в България 33. Остров от групата на Големите Антили във Вест Индия 35. Град във Великобритания, памучнотекстилен център 36. Река в Югоизточна Франция, десен приток на Гарона 38. Град в западната част на република Чад 39. Река в Югоизточна Полша, десен приток на Висла 41. Селище в Удмуртска АССР 42. Нос по северозападното крайбрежие на Франция 44. Река в Индокитай, приток на р. Меконг 45. Остров край Суматра.

Георги КАРАПАНАЙОТОВ

ПРОДАВА СЕ КЪЩА и ДВОР в село Попина, Силистренски окръг.

Желаещите да закупят този имот да се адресират до собственика му — Димитър Великов Радулов, от село Попина.

Оправзване и предаване собствеността на имота ще стане веднага.

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XII, бр. 107 (1271) | Четвъртък, 14 септември 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ДРУЖБА — БЕЗКОРИСТНА И ВЯРНА

ХРИСТОФОР ИВАНОВ
секретар на ОК на БКП
и председател на окръжния комитет
за българо-съветска дружба

През всички епохи българският народ е чувствувал здрава опора, помощ и спасение у своя по-голям брат — руския народ. Тази дружба се скрепи с кръвта на падналите в борбата против османското потисничество руси и българи. Тя се цимен тира още повече с помощта, която ни оказа братският Съветски съюз против хитлеристкото иго и буржоазното потисничество. Благодарение на Съветската армия сега имаме възможност да се наредим в братското семейство на социалистическите страни и да градим ново общество.

След победата на 9 септември 1944 година настъпи нов етап в развитието на тази дружба и сътрудничество. Сега те отговарят на коренните интереси на народите от Съветския съюз и България, допринасят много за укрепване на единството и могъществото на цялата световна социалистическа система, за сплотеността на международното комунистическо движение.

Тази безкористна и вярна дружба между българския и съветския народ беше скрепена с Договора за приятелство, сътрудничество и взаимопомощ през месец март 1948 година, подписан от вожда и учителя на българския народ Георги Димитров. Чрез този договор се утвърдиха и разшириха още повече отношенията на дружба и приятелство между двата народа, градени от векове. Сключеният договор осигури съществуването на НР България, създаде условия за сътрудничество във всички области на икономиката, науката, културата и международната политика. Този договор изигра историческа роля за развитието на българо-съветската дружба и за успешното строителство на социализма у нас. Благодарение на него, на братската и безкористна помощ на Съветския съюз бяха създадени условия за всестранен подем на нашата страна. Бързо се възстанови народното стопанство, разрушено и ограбено от германските фашисти и българската буржоазия.

Когато говорим за съветската помощ, ние не можем да кажем, че тя не е всестранна. За 20 години нашата страна получи 1 200 мил. рубли кредит за различните отрасли на народното стопанство. Със съветска помощ са построени 140 предприятия, които дават облика на социалистическа България и я превърнаха от аграрна в промишлена държава. По родните поля работят машини, получени предимно от Съветския съюз. Културният живот се развива, черпейки опит от съветското изкуство, култура, литература, театър и кино. Това са ярки прояви на животворната българо-съветска дружба. За отношението на българския народ, на българските комунисти към Съветския съюз ярко говори казаното в доклада на IX конгрес на БКП от др. Тодор Живков: „Дружбата и единството между НРБ и Съветския съюз са свети и нерушими. Те са едно от най-скъпите завещания, оставени на Партията и народа от Георги Димитров, от хилядите герои, паднали в борбата за свобода и социализъм. Съюзът между България и Съветския съюз — символ на нашата свобода, независимост и комунистическо бъдеще — ще бъде пазен от днешните и идните български поколения като най-скъпо наше завоевание".

В съвременните условия дружбата и сътрудничеството навлизат в нов етап на развитие. Сближават се още повече нашата и съветската икономика на основата на кооперирането и специализирането на производството, разширява се обменът в областта на науката, техниката и културата. Създават се благоприятни условия и възможности за повишаване ефективността на икономиката в развитието на промишлеността и селското стопанство. Всичко това бе отчетено от двете страни и през 1967 година на 12 май в София бе подписан отново Договор за дружба, сътрудничество и взаимопомощ между НР България и Съветския съюз. Този договор е светла страница в историята на дружбата между двата народа. Той открива нови перспективи в икономическото и социалистическото развитие на нашата страна.

Това има сега особено значение след Деветия конгрес на БКП, който набеляза решения за интензивното развитие на народното стопанство. На основата на по-нататъшното сътрудничество започва изграждането на мощен електропровод, който ще пренесе електроенергия от Съветския съюз през Румъния. През петата петилетка ние ще получим 580 млн. рубли за построяване на около 60 промишлени предприятия и цехове. Нашата промишленост ще се кооперира с много съветски предприятия за производство на важни машини и съоръжения, леки и товарни коли, трактори, селскостопански машини и др. Нашите страни ще работят още по-активно за икономическото укрепване на СИВ.

Благотворната българо-съветска дружба се чувствува и в Силистренски окръг. Много са машините, съоръженията, суровините, които получаваме и използуваме в промишлеността, строителството и селското стопанство от великата страна.

Израз на тази вечна и нерушима дружба със Съветския съюз са създадените близки другарски и приятелски отношения между Силистренски окръг и Хмелницка област на Украинската ССР. Чрез обмяната на делегации ние изучаваме богатия опит на Хмелницка област в комунистическото строителство, в областта на партийната и политическата работа, в областта на културата. Много от виденото пренасяме и прилагаме в нашата работа.

На 7 ноември т. г. прогресивното човечество от цял свят ще отбележи 50-годишнината от победата на Великата октомврийска социалистическа революция. Трудещите се от Силистренски окръг правят преглед на своите успехи и удвояват усилията си за завоюване на още по-големи резултати за честуване на славния юбилей. Те желаят на своите съветски братя да посрещнат 50-годишния юбилей на Великия октомври със значителни по стижения в борбата за построяване на комунистическото общество.

В месеца на българо-съветската дружба в окръга ще се организират множество културно-просветни, културно-масови, политически и др. мероприятия, ще се разгори социалистическо съревнование в промишлеността, селското стопанство, строителството и други отрасли за още по-големи успехи, посветени на великата дата.

Месецът на българо-съветската дружба, който ще се честувува от 15 септември до 15 октомври, ще бъде още една ярка проява на вечната и нерушима българо-съветска дружба — дружба, безкористна и вярна през всички епохи за всички български поколения.

Звънецът бие — на учение!

Утре е 15 септември! Първият ден на новата учебна година. Градовете и селата ще осъмнат с щедрата усмивка на училища та, готови отново да приемат в класните си стаи младостта на нашия народ. Утрешният ден ще дойде като един хубав, чист празник, който винаги ни напомня за несломимия дух на българщината през вековете, който винаги ни напомнят за нашите първи просветители, за тяхната непреклонност по пътя към светлината и знанието. Този празник е неделим от цялостната история на родината ни. Той е символ на една топла и бащина грижа към подрастващите, на които принадлежи бъдещето. Утре ще ги видим пак в свежото септемврийско утро да крачат по улиците: със загар по лицата от лагерите и бригадите, с нескрито вълнение отново да прекрачат училищния праг, да срещнат погледите на другар четата си, да почувствуват дъха на класните стаи. Тези мигове са незабравими. Те остават неизтрити в паметта. Те напомнят за един септемврийски ден — първия учебен ден.

Утре отново ще удари училищният звънец. Учителите ще влезат в класните стаи. Това е началото. Началото на една нова учебна година. След това вся ка сутрин звънецът ще зове децата. Черната дъска ще се усмихне с белите букви на първия урок. И така ще се заредят ден след ден, урок след урок. Една вълшебница от много букви, цифри, чертежи. Един светъл и плодоносен път — пътят към знанието.

Този път носи своите проблеми, своите трудности. Те са много. Защото такава е повелята на времето, такива са пред начертанията на Партията. Нашата родина повече от всякога има нужда от хора с широк диапазон на мисълта, хора навлезли дълбоко в съвременните изисквания на науката, на живота. Учителят — той има най-голям дял в изграждането на тези хора. И ако те умеят повече, ако те творят по-добре, ще кажем, че той е изпълнил своя дълг пред обществото.

В окръга ни не са малко тези учители, които през миналата година дадоха много, за да отворят по-широко очите на децата. И това е хубаво. Хубаво е, че учителите от Кайнарджа, Ситово, Калипетрово, от училище „Кирил и Методий" в Силистра не пожалиха ни сили, ни време, за да завършат учебната година с изключително нисък процент второгодници. Резултатна е била тяхната работа. Сега те имат благодарността на десетки родители, на обществото. Защото утре повече деца ще завършат успешно училище — техният труд е необходим на толкова много места. И все пак войната срещу второгодничеството в окръга ни има нужда от още по-голямо напрежение на силите от по-широк фронт. Успеваемостта си остава един от основните показатели за ефективността на учителския труд, за неговата задълбоченост. Тук формализмът и повърхностната работа нямат място. На този въпрос творчески конкретно трябва да погледнат всички директори, тъй както това е сторено в Алфатар, Секулово и другаде. 2 022 ученика през миналата учебна година останаха да повтарят направо класа. Към техния брой ще се прибавят и онези, които не са издържали поправителните изпити. Тогава цифрата ще нарасне. Повече от две хиляди деца губят една година! Неизмеримо голяма е загубата и на обществото. И срещу този род загуба през новата учебна година трябва да се воюва по-настъпателно: със задълбочена урочна работа, с подобрена методическа дейност, с всички методи и средства които ни предоставя училището.

Утрешният ден отново ни напомня за един недобре решен проблем през миналата учебна година — осъществяването на задължителното обучение. Въпрос не само училищен, но и обществен. За неговото изпълнение се действува от много страни. Въпреки това на 15 септември в доста райони и училища на окръга има деца, които не прекрачват прага на класните стаи. Така беше в Голеш, Зебил, в някои училища на Тутракан и Силистра. Някъде условията са трудни. Но Законът за задължителното обучение може да се осъществи при една добра предварителна организация, с помощта на съветите, предприятията.

Нашето време с особена острота повдига проблема за изграждането на млади хора с ярко определено идеологическо виждане, умеещи да се ориентират в сблъсъците на съвременността. В окръга в това направление бе направено немалко. Много форми на работа, много инициативи бяха подчинени на тази задача. На конференции и семинари бяха разработени въпроси, които улесниха учителите в тяхната пряка работа по комунистическото възпитание. Но изискванията са големи. Предстои още много да се направи, да се обединят още по-здраво усилията на учителите, на пионерската организация, на Комсомола.

В окръга, както всяка година, и през тази учебна година ще постъпят на работа много млади учители, повечето в селата. За тях трябва да се по лага повече грижи както от страна на учителските колективи, така и от страна на съветите. Основна задача е осигуряването им на добри битови условия, на такива условия, които да съдействуват за подобряване на пряката им работа, за да бъде по-резултатна.

Новата учебна година вече дойде. Тя е една нова стъпка в образователната система. Стъпка с много изисквания, с много напрежение на силите. Има да се постигат високи цели и по пътя към тях пожелаваме успехи на стотиците учители, на хилядите ученици, които утре ще огласят класните стаи.

На добър път!

Трактористът Никола Тодоров отново закачи виндроуера след своята машина. Само че сега не жъне есенници, а поваля на откоси люцерната за семе. От неговата прецизна работа в голяма степен зависят доходите, които стопанството очаква от тази култура.

ОБИЧТА НИ ЩЕ БЪДЕ ВЕЧНА

Дните, през които ни гостуваха съветските пратеници, минаха така бързо и неусетно, та не разбрахме кога дойде часът за раздяла. Девет дни ни гостува делегацията от Хмелницка област, водена от председателя на Изпълнителния комитет на Областния съвет на депутатите на трудещите се др. Иван Федотович Левченко. Тя гостува на кооператорите от Ширково, Калипетрово, Айдемир и Нова Черна, запозна се с обновено Дулово, срещна се с работниците от завод „Хром" и тъкачките от „Добруджа", преклони се пред паметника на добруджанските революционери в Силистра и този на съветските летци край с. Брадвари. Макар и за кратко време, гостите имаха възможност да се възхитят на красотите на нашето черноморско крайбрежие и град София. Участвуваха в деветосептемврийските ни тържества.

Девет дни, всеки от които беше празник на българо-съветската дружба, израз на дълбоката признателност към делото на Великия октомври. Дни, които укрепиха още повече дружбата на трудещите се от Хмелницка област и Силистренски окръг.

На 11 септември преди отпътуването на делегацията др. Левченко посети редакцията на в. „Силистренска трибуна". Той любезно се отзова на поканата ни да сподели впечатленията си от пребиваването в нашия окръг.

— Ние дойдохме в Силистренски окръг — каза др. Левченко, — за да отпразнуваме заедно вашия най-светъл празник — Девети септември, да се запознаем с българския народ. Интересуваше ни зеленчукопроизводството и селското строителство, главно не фабричното производство на тухли.

Посетихме няколко кооперативни стопанства и видяхме, че получавате високи добиви от зеленчуците. Ние също произвеждаме зеленчуци, но опитът, който то имате вие, ни хареса и ще го използуваме. Обработката на градините е на високо агротехническо ниво. Интересно за нас е и примитивното поливане, което то широко използвате.

Ще използуваме и прилагания от вас прост начин за производство на тухли, това е особено необходимо при голямото строителство, което се извършва в нашите колхози.

Видяхме хубави лозя и овощни градини, висока култура на земеделието. Запознахме се с работата ви в животновъдството.

Днес ние заминаваме. И когато се върнем, подробно ще разкажем за всичко, което видяхме в България. На 26 септември Областният съвет има сесия по животновъдството и още там ще разкажем за вашия опит.

Най-ценното, най-хубавото у вас обаче са хората. Навсякъде ни посрещнаха сърдечно и с топлота. И занапред дружбата ни ще се разширява, ще укрепват връзките, ще се съревновават вашите кооперативни стопанства и нашите колхози за производството на повече блага.

Отиваме си с изпълнени с обич сърца и убедени, че дружбата ни ще бъде вечна. От името на делегацията благодаря на всички за топлия прием, за сърдечното гостоприемство, за голямата обич.

Грозде за износ

Бригадите на Зорка Христова и Васил Станев от ТКЗС — Тутракан набраха първите количества грозде от сорта „Болгар" за износ. То бе определено екстра качество и заплатено на стопанството по 360 лв. тона. Беритбата продължава усилено. Стремежът на тутраканските лозари е да приберат час по-скоро предвидените 420 т грозде за износ. Досега са изнесени по вече от 12 тона.

Живко ТРУШЕВ

Пълнят се силажните ями

Много добра организация е създадена при силажирането в ТКЗС — Главиница. Това помага на кооператорите да изпълняват ритмично тази толкова важна за животновъдството задача.

При план 4 500 тона, само от грахово-слънчогледовите смески главинишките стопани направиха 2 180 т силаж. Сега те силажират фуражната царевица. На първо място е бригадата в с. Падина. Само за три дни кооператорите консервираха 260 т зелена маса.

Реджеб МЕХМЕДОВ

СПОРЕД ИЗИСКВАНИЯТА НА КОДЕКСА

В ПОДГОТОВКАТА ЗА ЕСЕННАТА СЕИТБА ТКЗС — ОКОРШ Е НА ЕДНО ОТ ПЪРВИТЕ МЕСТА В ОКРЪГА.

Близо 63 на сто от земята е освободена и изорана. След празничните дни всички кооператори отново се включват най-активно в прибирането на културите. Затова от 4 200 дка слънчоглед само 300 дка са още неприбрани. Цвеклото в селата Овен и Вокил е извадено. Узрялата царевица от френския хибрид „Инра" отдавна е обрана. Сега хора и машини почистват слънчогледовите стебла. Първите 200 дка освободени площи от тази пролетна култура са изорани.

Привършили дълбоката оран, седемте Дизела на стопанството извършват предсеитбена подготовка на земята. Тук трябва да отбележим големите трудности, с които механизаторите се срещат в ежедневната си работа. Почти в целия район на кооператива от 3 месеца не е валял дъжд. Това налага да се оре само с дискови плугове. За тази цел наскоро са закупени още три нови плуга. Така всеки Дизел е снабден с необходимата за сушаво време техника. Но обработката на земята с дисков плуг е далеч по-трудна. За да се доведе почвата до градинска структура необходимо е неколкократно изораване. Това обстоятелство изисква много по-голямо напрежение и организаторско умение на ръководители и специалисти.

В интерес на истината трябва да кажем, че тези качества не липсват на стопанските и партийни ръководители в Окорш. Между партийния секретар, ръководителите на кооператива и специалистите е създадена много тясна връзка. Всяка вечер те се събират и отчитат извършената работа. Спорят около допуснатите слабости. Набелязват начини за отстраняването им.

След направената проверка можем само да подкрепим тяхното мнение, че земята се подготвя за сеитба според изискванията. Стремежът на механизаторите е оправдан. Само 150 дка земя, с предшественик царевица, не е година за сеитба. Тук ще се извърши допълнител на обработка на почвата, за да се разрушат сравнително големите буци.

Според секретаря на партийния комитет — др. Георги Димитров, до края на месеца 90 на сто от площите, предвидени за сеитба, ще бъдат напълно готови. Кооператорите от ТКЗС — Окорш биха могли да постигнат по-добри резултати в това отношение, ако можеха да ускорят прибирането на слънчогледа и захарното цвекло. За осъществяване на това обаче те не срещат пълната готовност на Зърнени храни и Захарна промишленост, които не винаги навреме и оперативно могат да приемат изнесените на гара Дулово количества слънчоглед и захарно цвекло. Така работата се затруднява, а срокът за освобождаване и подготовка на площите удължава.

ВСИЧКИ МАШИНИ, КОИТО ЩЕ УЧАСТВУВАТ В СЕИТБАТА, СА ГОТОВИ.

Правят се влачки — дървени и метални. Сеячите са определени. Голяма част от тях са комунисти. Те са събирани неколкократно, за да им се обяснят изискванията през настоящата кампания. Преди започване на сеитбата отново ще се даде най-компетентна насока за работата им.

Не трябва да се отмине фактът, че за пръв път в ТКЗС — Окорш заплащането на сеячите се увеличава значително. Вместо по 5,10 лева те ще получават по 7 лева за сеитбена норма. Освен това в разработените мероприятия се предвиждат значителни материални стимули, имащи за цел срочна и качествена сеитба. Кооператорите, участвували активно в освобождаване на земята от пролетните култури, ще получат по 20 на сто увеличение на предвиденото им според нормите възнаграждение. Такова повишение получават обаче онези бригади и звена, извършили дадена работа в предвидените по предварително разработения план срокове. Според него цвеклото трябва да се извади за 12 (това е постигнато във Вокил), царевицата да се обере за 10 дни и пр. В освобождаването на площите участвуват както пенсионерите, така и пионерите. В ремонтната работилница е въведено дежурство. Въведено е дежурство и в партийния комитет. Ръководителите и специалистите проверяват качеството на извършената през нощта оран.

СТРЕМЕЖЪТ НА ВСИЧКИ Е ДА СПАЗВАТ ИЗИСКВАНИЯТА НА МОРАЛНИЯ И ТЕХНОЛОГИЧЕСКИ КОДЕКС.

Затова всички работят съвестно, целенасочено. Затова с толкова горчивина главният агроном Йордан Антонов разказва за 13-те камиона, които въпреки телефонограмата се върнали празни от Тутракан. А трябвало да донесат суперфосфат, който вече се е изчерпал в стопанството. Все този стремеж кара Владимир Тошев и Иван Николов да кръстосват надлъж и нашир с дисковите плугове земята в III поле. Той не оставя хората да отдъхват. Подтиква ги да преминават на денонощна работа. Защото всички са уверени, че само когато спазват изискванията на кодекса, земята им ще роди повече, че ще получат по 420 кг пшеница от декар — така както са обещали пред Партията.

Мария ТРИФОНОВА

Сигурна предпоставка

Отшумя празничният ден. Механизаторите от с. Босна отново са на полето.

Завършили навреме дълбоката оран, сега трактористите съсредоточават силите си около освобождаването на площите и предсеитбената подготовка на почвата. Близо 2 000 дка земя е вече изорана. Сюлюш Реджебов и Заит Мехмедов изпълняват усърдно поставената им задача.

Кооператорите от всички звена откликват на решението на ръководството за срочното прибиране на реколтата. Комбайнерите Мющеба Хюсеинов и Данчо Кирилов пожънаха слънчогледа. Всеки декар дава средно по 300 кг слънчоглед — бункерно тегло.

С всеки изминат ден освободените площи се увеличават. Но трактористите се стремят навреме и качествено да ги подготвят за предстоящата кампания.

Освен това необходимите семена са почистени. Машините, които ще вземат участие в сеитбата, са готови. Сформирани са и групите на сеячите. Това ще позволи на полевъдите от с. Босна да започнат и завършат есенната сеитба в най-благоприятния срок.

Хюсеин РАСИМОВ
(наш кореспондент)

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на селскостопанските мероприятия до 11. IX. 1967 год.

ТКЗС

	Подг. площи за засяване есен. в 0/0	Прибран слънчоглед в 0/0	Прибиране царевица за зърно в 0/0
Айдемир	59	96,7	12,7
Калипетрово	32,6	100	17,6
Бабук	34,4	86	33,1
Алфатар	37,3	100	36,6
Алеково	32	25,4	24,6
Ширково	40	83,8	49,8
Смилец	47	100	68
Попина	36,3	58,1	63,7
Сребърна	34,3	66,4	29,8
Ситово	40	100	51,9
Средимир	47,2	85,8	19,2
Кайнарджа	35,5	83,7	17,6
Голеш	37	64	34
Средище	43,6	100	10,7
Тутракан	27,1	97,3	38,1
Нова Черна	70	84	6,2
Старо село	13	86,8	36
Велина	37	100	35,6
Главиница	44,7	92	24,4
Ст. Караджа	58,8	90	18
Сокол	53	95,3	58,5
Зафирово	33	87,2	36,4
М. Преславец	47,6	100	34,4
Дулово	30	48,6	55,6
Междел	33,5	90,7	22,5
Окорш	62,5	91,2	22,2
Секулово	37,1	66	41,4
Добротица	56,2	100	27,5
Черник	31,8	80	32,7
Пламенево	45,4	88	24,5
Всичко ТКЗС	40,4	84	31,8
ДЗС			
Силистра	0	100	0
Н. Черна	24,5	62,5	0
Я. Забунов	42,5	100	0
Окорш	9,8	41,1	3,9
Всичко ДЗС	30	87	0,8
В-ко за окр.	39,6	84,1	29,6

15 СЕПТЕМВРИ — ПРАЗНИК НА ОРГАНИТЕ НА МВР

ВЕРЕН СТРАЖ НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКИТЕ НИ ЗАВОЕВАНИЯ

УТРЕ ОРГАНИТЕ на Министерството на вътрешните работи ще честуват тържествено своя боен празник. Създадени в ония паметни деветосептемврийски дни на 1944 година, те двадесет и три години с безпределна любов и преданост служат на Партията и народа.

Още от създаването си органите на МВР се включиха най-активно в борбата за укрепването на младата народнодемократична държава, в защитата на новата работническо-селска власт. От първия си рожден ден рамо до рамо със служителите на Държавна сигурност те водиха и водят самоотвержена борба против дейността на империалистическите централи и тяхната агентура, против остатъците от бившите експлоататорски класи.

Големи са постиженията на служителите от МВР и в борбата срещу криминалната и стопанската престъпност, в осигуряването на добър обществен ред, в предотвратяването на пожарите в народното стопанство. При изпълнението на тези задачи те не жалиха силите си за опазването на народното имущество, за строго спазване на социалистическата законност, за осигуряване спокойствието на трудещите се.

Със своята предана служба органите на МВР допринесоха твърде много за процъфтяването на нашата социалистическа Родина, за непрестанния растеж на нейната икономическа мощ, за нейния мирен и уверен поход напред към построяването на комунистическото общество. В многостранната си и изпълнена с напрежение дейност служителите на МВР, действувайки без шум и парадност, неведнъж проявяваха безпримерен геройзъм и самопожертвуваност, като зрели и опитни, с голямо професионално майсторство борци за своевременното предотвратяване или пресичане на престъпленията, пожарите и нарушенията на обществения ред, за бързо разкриване на престъпниците.

Учейки се непрекъснато от богатия опит на съветската милиция и противопожарна охрана, от своя собствен опит, работниците от МВР служат всеотдайно на Партията и народа. Правят всичко необходимо за изпълнение докрай на поставените им отговорни задачи.

Честните трудови хора в нашата страна обичат, уважават и помагат на органите на МВР. В тяхно лице те виждат верни и безсрамни пазители на своя труд и завоевания, на богатите плодове на социалистическия строй от посегателствата на заклетите врагове на нашето общество, от криминални и стопански престъпници. Затова много са гражданите, които, проявявайки висок патриотизъм, по своя инициатива се обръщат към служителите на Министерството на вътрешните работи и активно им съдействуват в борбата срещу престъпността.

Служителите на МВР от Силистренски окръг с чест и достойнство посрещат своя празник. Те рапортуват пред Партията и трудещите се, че непрестанно повишават успехите си в битките против престъпността и охраната на обществения ред. Благодарение на това тежки те престъпления — убийства, грабежи и палежите — значително намаляха. Тези престъпления са напълно разкрити.

В борбата със стопанската престъпност милиционерските служители от окръга само през текущата година успяха да възстановят на народното стопанство щети за над 200 000 лева. Подобрен е и общественият ред. Завоювани са успехи и в профилактичната дейност на противопожарните органи. За тези постижения на ред с другите служители допринасят твърде много с упоритя си труд нашите първенци и отличници — майор Никола Стефанов, майор Георги Гецов, подполковник Христо Паунов, старши лейтенант Димитър Великов, старши лейтенант Митьо Георгиев, капитан Димитър Манолов, капитан Любен Боянов, лейтенант Димитър Димитров, старшина Симеон Цонев, старшина Стефан Кукенски.

Работейки под непосредственото ръководство на Окръжния комитет на Партията и опирайки се още по-широко на нашата общественост, работниците и служителите на Министерството на вътрешните работи в Силистренски окръг и занапред ще стоят все така твърдо и безстрашно на боен пост. Ще повишават постоянно своята култура и професионално майсторство, все по-успешно ще прилагат новите достижения на науката и техниката, като се борят за строго спазване на социалистическата законност, за защита интересите и мирния съзидателен труд на своя прекрасен народ.

Честит да е празникът ни!

Полковник Съби СЪБЕВ
зам.-началник на Окръжно управление на МВР — Силистра.

СТРОГ И НЕПРИМИРИМ

Автомобилната и мотоциклетната техника навлезе в последните години в живота на хората. Но не са рядко нарушенията на правилника за движението. А всяко нарушение води до автопроизшествия, които често отнемат живота на невинни хора. Ето защо старшина Христов е строг и непримирим към нарушителите, търси постоянно нови начини и средства за предотвратяване на автопроизшествията. Профилактично-разяснителната дейност е основен метод в неговата работа.

Само през тази година старшина Христов е установил 176 нарушения на правилника на движението, от които 36 за употреба на алкохол. Провел е 15 събрания с водачи на моторни превозни средства и техните семейства, граждани, пешеходци и ученици. В резултат на засиления контрол и постоянната профилактично-разяснителна работа в района на старшина Христов през 1967 година, в сравнение с 1966 година, автопроизшествията намаляха със 7, ранените със 7, а убити граждани въобще няма.

За добрата му работа през 1960 година той е обявен за отличник на МВР, за отлично изпълнение на поставените задачи няколко пъти е получил служебна благодарност на ръководството.

Наред с ежедневната си работа Христов работи упорито за повишаване своята квалификация като автоконтрольор както по овладяването на автотехниката, така и по контрола на автомобилния транспорт.

Вече 17 години старшина Христов е служител в органите на МВР. И тази година той посреща празника на МВР с чувство на изпълнен пред Родината дълг.

Майор Руси СЛАВОВ

ВИНАГИ ОТЗИВЧИВ

Пред нас е едно благодарствено писмо. В него семейство Захариеви от с. Старо село разказват за отзивчивостта на един служител в органите на МВР. Ето накратко съдържанието на писмото.

В една събота вечер се е наложило на това семейство да търси съдействието на квартален отговорник — майор Калчев от районното управление на МВР — Тутракан. Трябвало да се предотврати едно престъпление в селото. Майор Калчев е бил на почивка в дома си. Жена му е била нощна смяна и той трябвало да стои при детето. Доста се колебали Захариеви дали да го безпокоят. Накрая обаче, решили и му разказали за какво става дума. Без никакво колебание майор Калчев се облякъл набързо и тръгнали за селото. Престъплението е било предотвратено. Това е само един случай. А колко други такива има?

Та нима има почивка за тези, които денонощно бдят за обществения ред и нашето спокойствие?

В борба с огнената стихия

Повече от осем години старшина Йордан Иванов е служител при противопожарната охрана — Силистра и е един от опитните работници в службата. В охраната старшина Костадинов усърдно овладява учебните дисциплини, включва се в състезания по пожароприложен спорт, действува съобразително при погасяването на възникналите пожари.

От месец май т. г. той е издигнат на длъжността началник на дежурна бойна смяна и добре се справя със своята работа. Полага грижи за повишаване боеготовността на работниците в смяната.

НА СНИМКАТА: Старшина Йордан Иванов по време на обучение със смяната.

От началото на тази година в град Силистра функционира от резвителна стая. Тука работят старшините-комсомолци Никола Иванов, Тодор Саботинов и Иван Панчев. Повече от седем месеца те успешно се справят със своите задължения. Отзовават се бързо при повикване, отвеждат в отрезвителната пияните лица, намерени в безпомощно състояние или пък грубо нарушаващи обществения ред.

Още от 1964 година колективът на паспортното отделение при Окръжно управление на МВР — Силистра е удостоено със званието „Бригада за комунистически труд". Под ръководството на Димитричка Чобанова колективът срочно и качествено изпълнява задачите си. Об служва културно гражданите.

В лабиринта на следите...

Телефонът тревожно иззвъня. Дежурният в Окръжното управление на МВР попита откъде се обаждат. Отсрещният глас съобщи, че в село Посев е извършено убийство. Молеха за помощ. Подир малко подполковник Петър Тодоров със своите помощници по тегли за местопрестъплението. Време за губене нямаше. На всяка цена трябваше да се открият извършителите на това грозно деяние ...

Подполковник Петър Тодоров още си спомня с големи подробности онова убийство, което стана в село Ламбрино преди седемнадесет години. Убийство, което му доне се толкова много тревоги. Бяха минали едва няколко години от постъпването му на служба в органите на МВР. Трудно му бе да открие бързо виновника. Най-сетне следата е намерена...

И Тодоров остава в селото за няколко дни, за да си изясни напълно обстоятелствата, при които едно момиче е „посегнало" на живота си. Съпругата на Атанас Ковачев починала. Той се оженил за втора жена. Тя не обичала заварената дъщеря, защото страдала от епилепсия. Затова търсела удобен начин, за да се отърве от нея. Затова решава да я обеси, като съобщи, че сама се е обесила.

Дълго време е трябвало да мине, докато Тодоров се добере до истината за обесването на момичето. От съседите разбира, че отношенията между заварената дъщеря и мащехата не са добри. Някои от тях разказали, че в деня на „самообесването" чули в дома на Атанас Ковачев силни крясъци. Това дало основа на Тодор да мисли, че момичето не е сложило край на живота си. Обесил го е друг. Но кой ли?.. Много неща следвало да се премислят, много данни и факти да се сравняват. Всички те обаче показвали, че момичето е обесено от мащехата. Тя била принудена да си признае вината. И получава заслужена присъда...

Бедно живеело семейството на Шакир Тахиров от гр. Дулово. Двамата съпрузи са неработоспособни. За издръжката им се грижел най-малкият им син Али. С един сляп кон и с полусчупена ръчка четиринадесетгодишният Али пренасял багажа на пътниците от рейсовата спирка до домовете. С това препечелвал по някой лев и издържал бедните си родители.

Но един ден детето изчезва ведно с коня и каручката. Дълго търсили близките и органите на МВР малкия Али. Открили го убит в гората край селата Окорш и Вокил. Така възникнала трудна задача пред отделението на подполковник Тодоров. Трябва да се открие убиецът на Али. И пак работата започва от следите. Напразно било издирването в района на Дулово и целия окръг. Види се убиецът този път е от друг окръг. Налага се проверка в съседния окръг.

Хората, които през деня били на рейсовата спирка, когато „изчезнало" детето, за белязали с него един човек. Направили му словесен портрет. С тези оскъдни данни групата тръгва из територията на Разградски окръг. Разпитват тук, разпитват там. Най-сетне попадат на верни следи. Виновникът продал каручката в с. Старичене. Коня намират да пасе в гробището на с. Китанчево. Откриват собственика, който разказал от кого го е купил. Така следите затварят пътя на злосторника в Разград...

Преди няколко години в Силистра изчезва едно дете. На втория ден го намират удавено в Дунава край местността „Тополките". Аутопсията показала, че то не се е удавило само. Някой го удавил. Но кой ли ще е злостор никът?...

И сега трябва да се тръгне по следа. Но откъде ли започва тя? Оперативните служители на Окръжното управление на МВР се срещат с рибари, които им разказват, че са видели на предния ден по залез слънце Георги Цонев с още едно дете на реката. А този Георги Цонев жи веел близко до детето.

А каква ли е била подбудата за престъплението? По същото време на предшествуващата година се удавило детето на Цонев. Той помислил, че това дете, което е по-малко от неговото, е причина да се удави синът му. От този момент нататък у него зажи вява мисълта да погуби комшийското дете.

Още много престъпления са разкрити под ръководството на подполковник Петър Тодоров. Неговото отделение години наред постига висок процент разкриваемост на извършените престъпления. Да же отделението е едно от първите в страната, постигнало голям успех.

... Открита е следа на извършено престъпление. Подполковник Тодоров тръгва по нея, за да стигне до истината.

Вълчо РАДЕВ

Майор Вихър

Юлиан Семьонов

рикосновение с живота на „голе мите", напротив, не могат да не попарадират с тази своя малко уморена, разсеяна осведоменост.

— Какъв чин има той?

Летецът не знаеше това точно и все пак вследствие младостта на своите години отговори:

— Той е офицер от „СС" с предивоенен стаж.

— При Франк ли отиде? Във Вавел?

— Не, отседна във „Френския" хотел. Фон Щирлиц е голям любител на Бах, насреща в костела има великолепен орган.

— Кога се връщаме обратно?

— След ден-два. Заповядано ми е да го чакам тука.

Коля обръсна бордмеханика, видя, че в бръснарницата се натъпка много народ, незабелязано поряза пръста си с бръснач и се втурна в медицинския пункт. След медицинския пункт той се спусна към Вихър — да съобщи за пристигането на толкова важната фигура от ведомството на Химлер.

Вихър се свърза незабавно със Седой и го помоли да научи чрез своите хора във „Френския" хотел за някой си фон Щирлиц всичко, което може да се научи, и особено маршрутите на пътуванията му, кой го съпровожда, с какво пътува, кога става и къде обядва.

СТИЛ НА РАБОТА

След изчезването на Муха полковникът от армейското контраразузнаване Берг вътрешно се сви целия: след като фюрерът уволни в оставка адмирал Канарис — шефа, създателя и по-точно мозъка и сърцето на абвера, — всяко едно проваляне на сътрудниците на абвера се възприемаше в гестапо като допълнително потвърждение на тяхната правота в отдавнашната вражда с армията. Полковник Берг се приготви за най-лошото, макар че, собствено, нямаше как во по-лошо да очаква за себе си от това да се окаже от шефка контраразузнаването на армията след десет години работа на Тирпицуфер, 74, в Берлин, в централното досие на разузнаването на всички политически деятели в света, на икономисти, писатели, проститутки, артисти

цията зависи от математическата точност на пресмятането, аз се усмихвам. Математиката ни вреди, понеже е въплъщение на прокрустово ложе за разума. Разузнаването призовава към най-низки страсти и желания. И в това е неговият висш разум.

Адмиралът обичаше да говори с афоризми. Той се улавяше в това, че говорейки с любимия дакс на Зайпел, правеше формулировките си гладки и неволно следеше за това реч та му да бъде изящна и гъвкава. Берг, като болшинството от трудници на абвера, които не бяха приближени на адмирала до толкова, че да запазят своята индивидуалност, тъй като залогът за дружба е различието на индивидуалностите, подражаваше във всичко на Канарис. И в маниера да говори — усмихнато, доброжелателно, разполагайки към себе си събеседника, шегувито спирайки се на най-главното; и в маниера да се облича — малко небрежно, но до така ва степен, че тази небрежност да бъде елегантна; и в маниера да изгражда отношенията със сътрудниците си — меко, но малко отвисоко и все пак в такава степен, че да не обижда, но само да даде да се разбере разликата в заеманото йерархическо положение.

Когато Берг живееше и се учеше в Москва, в химическия факултет на МГУ, се учудваше на отношенията, създали се в Русия след революцията: народният комисар и работникът бяха еднакво облечени и техният разговор беше разговор за първи роли, танцьорки, генерали, психиатри, режисьори, философи — с една дума, на всички онези хора, които или са оказали услуги на третия райх, или оказват понастоящем, или може да ги окажат при таз или друга ситуация, волно или неволно, с възнаграждение или без него.

Работейки при Канарис, Берг бе посветен в много неща, но далеч не във всичко, защото адмиралът го смяташе за блестящ служащ — не повече. Поразителната памет на Берг особено много караше Канарис да бъде нащрек: нямаше нужда да взема досие, което бе чел преди десет години, той го помнеше едва ли не наизуст.

— Добрата памет е присъща на малко талантливите хора — казваше Канарис, — ако става дума за човек, посветил се на хуманитарните науки, а не на техниката. Разузнаването, като първа съставна част на политиката, е хуманитарна наука, при това най-ярко изразена за онези, които знаят същността на въпроса. Когато ми казват, че в разузнаването успехът на ак-

(Следва)

ВЕСТИ ОТ ЦЕЛИЯ СВЯТ

Ново земетресение в Турция

Ново земетресение разтърси Турция. Епицентърът на земетресението е в района на Мраморно море. Има загинали и ранени. Материалните щети са големи.

Ново правителство в Гърция

Ново правителство в Гърция. Министър-председател е Панайотис Кананакис. Той е бивш министър на финансите.

Ново правителство в Ирак

Ново правителство в Ирак. Министър-председател е Тахир Яхия. Той е бивш министър на отбраната.

Ново правителство в Сирия

Ново правителство в Сирия. Министър-председател е Юсуф Зуаин. Той е бивш министър на външните работи.

Ново правителство в Судан

Ново правителство в Судан. Министър-председател е Махмуд Мохамед Мохамед Тахир. Той е бивш министър на финансите.

ОТ СЕМЕННИТЕ УЧАСТЪЦИ — ВИСОКОКАЧЕСТВЕНИ ПШЕНИЧНИ СЕМЕНА

ЗЪРНЕНИЯТ ПРОБЛЕМ ОСНОВНА ЗАДАЧА В СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО

Резултаите от пшениченото производство през последните ня колко години показват, че при обезпечеността с минерални торове и наличието на сортове от типа на „Безостая 1“, получава нето на добиви от 300—350 кг/дка пшеница е лесно изпълни мо. Този добив може да се получи дори и тогава, когато це лият комплекс от мероприятия, доказани от науката, не бъде до край изпълнен.

Но когато целта е получаване на постоянен добив от 400-500 кг/дка, тогава всяко едно от звената на нучно доказаната технология за произвсдство на пшеница трябва да бъде извър шено според изискванията.

Семена от високо качество при пшеницата са тези, които имат чистота над 99 процента, кълняема енергия — над 95 про цента, абсолютно тегло — 40-45 кг, хектолитрово тегло — над 80 (за „Безостая 1“) и са запа зени от болести и неприятели.

За влиянието на едрината на семената върху добивите в Института по пшеницата и слънчогледа край гр. Ген. Тошево се извежда опит. Резултатите за условията на 1965/1966 година за сорт „Безостая 1“ са следни те:

ВАРИАНТ	1965-1966 год. абсол. тегло	1965-1966 год. добив	1966-1967 год. абсол. тегло	1966-1967 год. добив
1. Дребно — под 2,5 мм	31	400	36	589
2. Средно — от 2,5—3 мм	42	422	42	622
3. Едро — над 3 мм	45	443	56	654

От таблицата се вижда одно за кономерно увеличение на добиви те в полза на по-едро охранени те семена. Те дружно поникват, равномерно се развиват. Устоя ват по-добре на неблагоприятни те условия, на болести и неприя тели. Дружно братят и процентът на подтиснатите и слабо развити братя е по-нисък. В резултат на това се получава по-висок, по-стабилен добив и по-качествена продукция.

Влиянието на размножението е също от значение за получава нето на високи и трайни добиви. Опитът, изведен в института за условията на 1966/1967 година за сорт „Безостая 1“, по каза следния резултат:

Размножение	добив от дка	процент спрямо елита
Елит	660	100
Първо размножение	613	93
Второ “	623	94
Трето “	625	94
Четвърто “	613	93
Пето “	617	93
Шесто “	599	91
Масов посев	593	90

От таблицата се вижда, че при равни условия добивът зарира до 10 процента. Задачата трябва да бъде семенните участъци да се засяват със семена от елит и първо размножение, а производствените площи — с първо, второ и трето размножение.

Висококачествени семена от пшеницата, отговаряща на посо чените показатели, могат да се получат като се приложи агротехника за оптимално развитие на растенията, а не за максимален добив. Трябва да се имат предвид различията и изисквани ята към предшественика, гъсто та на сеитбата, торенето, грижи те през време на вегетацията, прибирането, подготовката и съхраняването на семенния материал.

Най-добри предшественици за семенните участъци са ранни те и среднорани бобови култури. В същото време те изискват и най-голямо внимание и прецизност, защото несполуките при тях са най-чести. Прекомерното сгъстяване, полагането и прегарянето върху тях често влияят върху качеството на по севния материал.

Трябва да се избегне засяването на семенните участъци след предшественик царевица. Фузариумът най-често се появя ва и най-силно се развива след този предшественик. Обработка та на почвата трябва да бъде осигуряват с предимство за семенните участъци. Калият във всички случаи повишава качест вото на семената. Ето защо вна сянето му заедно със суперфос фат по 10 кг на декар актив но вещество е полезно, незави симо от това, че не се получава увеличение на добива.

Като се има предвид, че по вечето от семенните участъци имат за предшественик бобови култури, препоръчваме цялото количество от азотни торове да се дава през пролетта двукрат но, като се следи развитието на посева. Добре се отразява върху качеството на семената подхран ването с 8-10 кг амониева сели тра в момента на изкласяване при наличието на влага в почва та.

Най-благоприятният срок за сеитба е около 15 октомври. Греши се, когато тя започва в края на септември и началото на октомври. В годините, с ус ловия благоприятни за бързо по никване, посевите братят силно. Още през есента се появяват ня кои плесени и брашнеста мана, които през пролетта се доразви ват и подготвят посева за поява и развитие на фузариума и по лягането.

Сеитбата трябва да се извър шва с 400-450 кълняеми семе на на кв. м. Между редосеялки те да се оставят 30 см пътеки за извършване на сортово и ви дово почистване. Семената да са обеззаразени с живачни пре парати.

Почистването на участъците от примеси да се извършва на два пъти. Те трябва да се от странят веднага след пълното изкласяване. След това да се из върши почистване на други сор тове и отклонения от сорта, непо средствено преди апробацията. Всички примеси се изкубват и изнасят вън от посева. Трябва да се знае, че житните расте ния, изскубани 10-15 дни след цъфтежа и оставени с цялото стъбло, образуват семена, които покълват и могат да дадат по томство на следващата година. Така че практиката да се скубят примесите и пускат в блока трябва да се изостави, тъй като при жътва комбайнът под бира и тях и те попадат в по севния материал. Прибиранего на семенните участъци да се из вършва в началото на пълна зрелост. По време на жътвата и почистването на семената не бива да се допускат механически примеси.

Иван ГОВЕДАРОВ
научен сътрудник в ИПС край Ген. Тошево

Един от най-добрите доячи във фермата на с. Грънчарово е Петър Михайлов. На него са зачислени 14 крави, от които за годината трябва да надои 40 тона мляко. Само за седеммесе чието той е надоил 25 тона, а това е 65 на сто от годишния му план.

Повече усилия за доброто презимуване на животните

До преди няколко години пре зимуването на животните в ТКЗС с. Иширково беше най-трудният проблем. Не достига ха помещенията. Въпреки усил нията, някои от животните ста ваха без подслон и прекарваха зимата под навеси.

Сега стопанството укрепна ма териално и икономически. Жи вотновъдната продукция предста влява около една трета от об щия му годишен доход. Благо дарение на подобрения породен състав, механизацията и прила гането на челния опит, този от расъл стана рентабилен.

В кооперативните ферми т. г. ще зимуват около 1 000 говеда, 5 960 овце и 2 800 свине. Сто панството разполага за тях с до статъчни помещения. Необходи мо е обаче някои от тях да се ремонтират, за да станат напъл но годни за доброто презимува не на животните.

Така например в с. Брадвари една част от тавана на големия краварник още от миналата го дина е с паднала мазилка. Та зи ферма е водоснабдена, а в другата, която е на 70 м от нея, още няма вода. За водопоя на животните са осигурени само две дъсчени корита, които са недостатъчни. Редно е да се нап равят големи циментови корита. Трябва да се направи шосе, ко ето да свързва фермата със се лото. Това е особено наложител но, тъй като отскоро тук се въ веде подвижното осеменяване на кравите и всеки ден от Силист ра — в кал и сняг, ще идва кола, която ще донася осеменител ен материал. Освен това от 1-ви септември млякото ще се пре нася в Силистра със специален камион на ДП „Млекопреработ ване“.

Най-голям проблем си оставя водоснабдяването и електрифи кацията на фермите Пак в с. Брадвари, поради липса на во домери, телетата за угояване и малките телета до 6 м. са лише ни от чиста вода, макар че „Водстрой“ — Силистра започ на работа тук още преди две го дини. Циментови корита за во допой на животните са необходи ми в овцефермите на селата Йорданово и Брадвари.

Предстои довършването на ме ханизацията в свинефермата на с. Йорданово и сградата на гле дачите. По-труден е въпросът в с. Брадвари, където преди ед на година започна строителство то на „Дом на животновъда“. Поради липса на работници до вършването му и т. г. не е обез печено. Още не е зазършена еле ктрическата инсталация в овце фермите в селата Иширково и Йорданово.

Необходима е по-голяма за интересованост от страна на „Водстрой“ и „Елмонтажи“ — Силистра за по-бързото прик лючване на започнатите обекти. Месец септември се обявява за ударен месец в стопанството по подготовка на помещенията. За овцефермата в с. Йорданово ще се направят 40, а за Иширково — 30 нови хранилки. За всички овчари и пастири ще се набави необходимото зимно облекло.

За получаване на запланува ната животинска продукция през зимните месеци от голямо знач ение е фуражната база. В сра внение с миналата година ТКЗС — Иширково разполага с около два пъти повече люцерново се но. То е прибрано навреме и правилно съхранено. В стопанст вото е организирано добре и сил ажирането. Въпреки голямата суша, ще се осигури необходимо то количество силаж. Една част от редовната царевица от френ ския хибрид „Инра“ вече се при бира по разделен начин.

Правилното решение на фуражния проблем, както и навре менната и качествена подго товка на помещенията във всич ки ферми могат да допринесат за доброто презимуване на коо перативните животни, за получа ване на планираната от тях про дукция.

Рамис ДЕМИРДЖИЕВ

СТРОЯТ СЕ НОВИ КООПЕРАТИВНИ СГРАДИ

Нашироко се е разгърнало през тази годи на строителство то в кооперативното стопанство на с. Ситово. Въпреки че не достигат някои материали, работата продължава. Хората от строителната бригада на Петър Нуцолов бързат да завършат старите и построят нови сгради за 123 000 лева.

Въпреки напрегнатата работа, високо е качеството на строител ството. За това убедително гово ри предсрочно и с отлично ка чество предадена ветеринарна лечебница. За големия успех определен дял имат строители те работници Колю Георгиев, Иван Игнатов, Георги Савов и др.

Голямо строителство се е разгърнало за нуждите на жи вотновъдството. В стопанския двор на с. Ситово се прави пре устройство на много от сградите, които в бъдеще ще се пре върнат в модерни краварници. Тук ентусиазирано работят стро ителите Къню Иванов, Йовчо Тодоров и др., които бързат да завършат модерния телчарник за 120 телета.

Предвидено е да се създаде животновъден компл кс, в кой то да се монтират доилни инста лации, водопровод и канали, а почистването да става с тран спортьори. Още от тази година започна разширяването и ас фалтирането на пътищата в сто панските дворове. Само през из теклия период са асфалтирани над 12 000 квадратни метра площ.

В с. Искра — съставно на кооператива, се строи сеновал за 1 000 тона сено. Благодарение упоритостта на хората от звено то на Сава Новаков, сеновалът е вече готов.

За общия успех на коопера тива в областта на строителство то не можем да отделим посто янните грижи на стопанското ръ ководство.

Пенчо ПЕНЧЕВ

ПОМОЩНИЦИ

Кооператорите от с. Ветрен обработват 150 дка тю тюн. Сега те прибират доб ра реколта. Всеки ден в по мощ на полевъдите са гру па пионери и комсомолци. Те отиват от зори в блокове те. Берат листа, а после до късно ги нижат.

Най-активни между пионе рите са Борис Кирилов, Йор данка Стоянова и Влади мир Борисов. Комсомолците Марин Калинов, Йорданка Добрева и Калинка Господинова правят средно на ден по 20-25 низи.

Кооператорите са много доволни от помощта на пи онерите и комсомолците, ко ито ще им помогнат да из пълнят обещанията си, даде ни в чест на 50-годишнината от Великата октомврийска социалистическа рево люция.

Иван РАДИЛОВ

С младежки ентусиазъм

Всички в с. Орешене са доволни от работата на младежкото звено. Другарките на звеноводката Садие Мехмедова са все тру долюбиви, изпълнителни.

А Садие? Тя е пъргава и умна девойка. Не напразно бе избрана за делегатка на Събора на ТКЗС. Когато се върна от там, тя заработи още по-упорито, с още по-голяма амбиция.

Сега младежкото звено се занимава с прибирането на тютюна. Садие и дружките й Емине, Гюлшаде и Сафие са на първо място. На ден те правят по 50-55 низи.

Звеноводката е не само добра работничка, но и обществени чка. Тя се интересува от събитията и често пъти по време на почивките чете на своите другарки интересни статии, откъси от книги.

Членовете на младежкото звено се включват и в изпълнението на други задачи. Сега участвуват дейно в силажирането. И все пак тяхната главна задача си остава навременното прибиране на тютюна. Те се борят да преизпълнят плана си с 10 процента. Звеноводката е сигурна в успехите на звеното си.

Тахсин ЕБАЗЕРОВ

Нашата търговия през погледа на потребителя

Само със спиртни напитки не се търгува

На рейсовата спирка в с. Ал фатар, по шосето за Шумен, потребителната кооперация под държа една питиепродавница и един павилион. Предназначение то им е да обслужват пътници те, които поради голямото дви жение в тази част на шосето са много, а така също и жителите на близкия квартал. Грижите обаче за тях са недостатъчни.

В питиепродавницата обста новката е отблъскваща. По ло шия вид, който има, това заведе ние отстъпва на много кръчми от миналото. Обслужващият пер сонал като че ли няма усет към чистота, към приветливостта. На 11 август на прозорчето за кухнята бяха струпани над 20 чинии, пълни с остатъци от ме зета от миналия ден. На три ма си стояха дванадесет празни бу тилки. Мивката беше също не почистена. Масите са в лошо съ стояние — краката им са бояди сани преди няколко години и са олющени. Картината се допълва и от няколко каси, пълни с праз ни бутилки.

Отговорникът на питиепродав ницата не е намерил време да внесе чиниите в готварницата, да събере стъклата от масите и да почисти помещението. Всич ко това е поставил под погледа на клиентите. Но вината изглеж да не е само негова. Та нима хо рата от ръководството на коо перацията не са влизали нито веднъж в това заведение. Или пък са навикнали с реда и об становката дотолкова, че вече грозното не им прави впечатле ние.

Питиепродавницата на рейсо вата спирка в Алфатар може да има много по-добър вид. Какще се постигне, това знае пред седателят на кооперацията. И ре монт е необходим, и човек е необходим, к о й т о да ра боти с желание и да има вкус към красивото, и контрол е необходим.

За павилиона също не може да се каже нищо хубаво. Раф товете му са запълнени само с подсладени спиртни напитки. На тях имаше наредени 107 бутил ки мастика от качество „екстра“ по 1,40 лв. бутилката, 105 бу тилки мента и 70 бутилки разни ликьори, а нямаше нито една бутилка оранжада или бира. Ня маше и закуски.

Бях ожаднял и поисках бира. Продавачката много вежливо ми отговори, че бира няма от две седмици, макар редовно да е давала заявки. Двама пътни ци влязоха и поискаха кутия рибни или месни консерви. Пъ тували от Войново до Алфатар и пожелали тук да закусят. Про давачката и на тях отговори, че няма. Не й доставяли. С право някой от пътниците подхвърли дали ръководството на коопе рацията не мисли, че с автобуси те пътуват само алкохолици и затова е заредило павилиона са мо със спиртни напитки.

Оранжада и бира могат да се доставят. Обикновено бирата за другите заведения на коопе рацията се разтоварва при павили она. Известно количество от нея би трябвало да остане тук за продажба. Колите на „Тексим“, които носят оранжада, минават по шосето. Ако ръководството се уговори с „Тексим“, може да се уреди въпросът и с оранжа дата. Продавачката на павилио на е енергична жена и не жали труда си. Ако й се осигури сто ка, тя ще направи добър стоко оборот.

Не е добро състоянието и в магазина до пункта на ДСП „Родопа“.

Изглежда, че в Алфатар се отделят по-големи грижи за ма газините и заведенията за об ществено хранене, които са в центъра на селото. Една такава дискриминация, бих казал аз, не е оправдана нито от гледище на икономиката, нито от гледи ще на задачите за пълното задо воляване нуждите на население то.

Необяснимо е защо общинският народен съвет не се за нимае с въпросите на търговия та. Той трябва да окаже помощ на кооперацията, като посочи грешките на ръководството и из иска от него грижи за всички търговски обекти.

Йордан ПОПОВ

КОГАТО ЛИПСВА КОНТРОЛ

Неотдавна общинският наро ден съвет в Добротица разгле да на сесия състоянието на тър говията в района на общината. Информацията на председателя на потребителната кооперация Атанас Златев и изказванията на съветниците показаха колко необходимо е било съветът да се занимае с този въпрос.

Беше време, когато добротиш ката кооперация се славеше с добрата си търговия. Магазини те бяха пълни със стока и об служваха населението от селата и на съседните райони, а обще ственото хранене имаше много клиенти. Затова буди недоуме ние сегашното изоставане. А то е осъзателно! В търговията на дребно е предвиден стокообо рот за осеммесечието 418 000 лева, а е реализиран едва 361 000 лева. В заведенията за обществено хранене има пос тъпления 91 000 лева при план 95 000 лева. Тези цифри в об щи линии са достатъчни да охарактеризират дейността на търговските работници от Доб ротишкия район, макар че не е излишно да се споменат и някои подробности.

Всеки знае, че търговията оп равдава съществуването си и е добра, когато в магазините има достатъчно стоки и те се пред лагат на населението по най-под ходящия начин. Липсват ли стоки, от които хората имат ну жда, стокооборот не се прави. От тази истина обаче не се ръ ководят всички търговски работ ници от Добротица. Кооперация та си има доставчик, но засега той доставя стоки само по за явките на магазинерите. Понеже не посещава редовно магазини те, не може да има и поглед въ рху потребителското търсене. А кой друг, ако не доставчикът, трябва да знае каво се търси от хората и какви стоки залежа ват и неоправдано задържат оборотни средства.

Потребителското търсене не изучават и самите магазинери. Те имат тетрадки, в които за писват стоките, които търсят хо рата, но не ги водят. Затова правят заявките по памет. При тази практика много от артику лите, от които населението има нужда, остават извън заявките. На сесията се изнесе, че лип сват много дребни неща, като четки за зъби, четки за обувки, бонбони „Снежанка“ и много други — на брой 81 артикула.

Във всички магазини има надписи за културно отношение към клиентите и обратно — за културно отношение на кли ентите към продавачите. Там, където тия взаимозадължения се спазват, има добър резултат. Назми Сабриев от с. Любен е винаги учтив към клиентите и се стреми да осигури всички стоки, които се търсят от хора та. Затова той е преизпълнил плана си за осеммесечието. До бротичани уважават магазинера Васил Димов, защото и той ги уважава. Но всичко не свършва само с уважението. При него клиентите са по-много и той преизпълни плана си близо с 10 000 лева. Същото нещо оба че не може да се каже за мага зинера от Добротица Иван Сте фанов и магазинерката от Ир ник Бонка Кирилова. Те не са мо че не са вежливи с клиенти те, но се държат грубо с тях. По тази причина много от коо ператорите от Ирник купуват стоки от Добротица, а от Добро тица отиват в Любен.

Навсякъде се обръща голямо внимание на външния вид, хиги ената и подреждането на магази ните. В Добротишкия район не е така, макар че и тук е опре делен ден на хигиената. Само ма газинерът в Любен поддържа помещението чисто и приветли во. Истина е, че не всички по мещения са нови, но независи мо от това, когато вътре е по чистено добре, стоките са подре дени с вкус и са изложени на погледа на хората, клиентите се задържат повече в магазина.

В общественото хранене рабо тят седем души в шест заведе ния. Резултатите тук са малко по-добри, отколкото в търговия та на дребно, но общо взето са незадоволителни. Четири заведе ния имат изпълнение на плано вете си, а останалите две, и то по-големите, не са изпълнили за дачите си. Липсват често пъти стоки. В продължение на 20 дни е нямало в района бира. Кухня та към пивницата в Добротица не работи отдавна, но не са ред ки случаите да няма най-необ ходимите продукти — сирене, кашкавал, шпеков салам, кон серви и др. Обикновено явление е на клиентите да се сервира ра кия без мезе макар че в Добро тишки район се произвеждат зе ленчуци и за пазара.

На сесията бе разгледана и работата по изкупуване на селскостопанските произведе ния. В тази дейност кооперация та има успехи. Те, разбира се, не могат да компенсират недостатъ ците в търговията на дребно и в общественото хранене.

Сесията взе решения, с кои то се цели да се подобри търго вията в Добротишкия район. Но решенията не са най-главното. Основното остава желанието на търговските работници да търгу ват така, че да задоволят най-пълно потребителското търсене и да осигурят преизпълнение на плана за стокооборота. Необхо дим е по-голям контрол върху работата на магазинерите от страна на ръководството. То трябва да бъде непримиримо към онези, които гледат чинов нически на своите задължения, отнасят се грубо към клиентите и не ги боли, когато отговарят на купувачите „нямаме тази стока“.

Хюсеин РАСИМОВ

Кооператорите от звеното на ването на цвеклото. Така те ще нето им за есенната сеитба.

Ниази Мехмедов от с. Косара бързат с изваждането и почист допринесат за срочното освобождаване на площите и подготвя
Снимка: Стоян ТОДОРОВ

За вас, кореспонденти и дописници!

Равнение по първенците

Отшумя Деветосептемврийският празник. Тези, които се трудят най-добре, бяха в първите редици. Те дават облика на колоната, нейния устрем, нейната стегнатост. Когато се подема песен, първите дават тон. Те, първенците, имат право да бъдат напред.

Но за първенците в различните области на живота ние пишем постоянно във вестника, популяризираме опита им, правим го достояние на хиляди хора. Този път ще пишем за работата на онзи, които „дават тон" при списването на вестника. —най-добрите кореспонденти и дописници. Имаме предвид дейността им в навечерието на Девети септември — през месец август. Наред с успехите в пряката си работа, като нещатни сътрудници на вестника те посрещнаха Празника на свободата и със своите журналистически материали.

Хубаво е, че някои кореспонденти и дописници се насочиха пред празника към такива теми, в които засягат облика на новия човек при социализма, неговите характерни черти, неговия комунистически мироглед. Най-ярък пример в това отношение е информацията на нашата кореспондентка от Тутракан Стоянка Боевска „Парите не съблазниха комсомолеца", поместена в брой 102 на вестника. С тази информация тя популяризира в целия окръг един типичен случай на нашето общество. Младият работник Петър Георгиев от РТС — Тутракан намира голяма сума пари и без да се колебае, я връща на собственика и. На пръв поглед дребен случай, но колко много говори той за възпитанието на комсомолеца, за моралния облик на повечето младежи днес! И колко е приятно да се четат такива материали' Читателят разбира, че усилията на Партията за комунистическото възпитание на народа дават богати плодове.

Съвсем правилно постъпи другарката Боевска и когато ни изпрати критичен материал за недостатъчно производство на хляб „Добруджа" в Тутракан. Редакцията с готовност помести това писмо, защото отправената критика е напълно в духа на партийната политика. Авторката изпълни своя граждански дълг, като постави на страниците на окръжния вестник един обществено значим въпрос. Няма съмнение, че справедливото искане на трудещите се от Тутракан, изразено от нашия кореспондент, ще намери разрешение от страна на ръководството на ТПК „Нов живот" в града.

Кореспондентите и дописници те не изпуснаха през август и основните стопански задачи. В брой 95 другарят Милко Николов разказва за подготовката на есенната сеитба в паисиевското кооперативно стопанство. Темата е много актуална, защото за идната година се поставя задачата да се получи средно за окръга по 400 кг пшеница от декар. Изпълнението на тази задача ще зависи до голяма степен от навременната и висококачествена сеитба през есента. По страниците на вестника през месец август могат да се прочетат и други материали от този кореспондент, които са на значими теми и представляват интерес за читателите.

Много навременна е и поместената в брой 97 от другаря Антон Александров кореспонденция за мерките, които се вземат в машиностроителния завод „Стомана" по укрепване на трудовата дисциплина. Антон Александров не се ограничава само в предприятието, където работи, а осигурява материали за вестника и от други места.

Някои от нещатните ни сътрудници бяха извън окръга през август. Но и оттам, където се намират, те пак писаха до вестника. Другарката Василка Рабалиева от Старо село ни писа от пионерски лагер. Въпреки че беше в отпуск, материали за вестника изпрати и кореспондентът в Попина Илия Равалиев. В нашата „колона на първенците" са още Викентий Дуканов от Тутракан, Еленка Карамочева от Кайнарджа, Николинка Вълева от Йорданово, Рамис Демирджиев от Брадвари, Халил Ибрахимов от Долно Ряхово, Владимир Попов от Окорш и много други.

След Деветосептемврийския празник социалистическото съревнование се води под знака на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. Известно е, че нашият народ чувствува тази годишнина като свой собствен празник и ще я посрещне достойно. От активността и майсторството на кореспондентите и дописниците зависи доколко ще успеят да отразят многобройните прояви пред Великия октомври, трудовото напрежение по села и градове за преизпълнение на поставените задачи.

На село сега няма по-важна задача от есенната сеитба, която започва още през този месец. Организацията на работата, качеството на сеитбата, свързаната с това партийно-политическа работа са въпроси, по които трябва да се пише постоянно до края на кампанията. Голямо разнообразие на теми предлага и промишлеността — прилагането на новата система на ръководство на народното стопанство, преминаването към интензивно производство, усилията на трудовите колективи за преизпълнение на годишните производствени планове и много други въпроси.

... На празничните манифестации кореспондентите и дописниците не са заедно, в колона, както другите трудови колективи. Читателят мислено ги поставя на онова място в „колоната", което са заслужили със своя благороден труд. Този журналист, който иска да бъде научено, трябва да пише все по-интересни материали, да бъде търсен от читателите.

Както в производството, всеки трябва да се стреми да се равнява по първенците. Тогава ще заеме челното място в колоната на Октомврийския празник.

Оживена читалищна дейност

Народното читалище „Христо Ботев" в село Главиница с библиотекарка Петрачка Кирчева през последните години развива добра дейност. Не напразно то е обявено за образцово. Сама та уредба в читалнята и книгохранилището потвърждава това. Добре подредените маси, книги, вестници и списания придават още по-привлекателен вид на тази обстановка. Библиотеката засега съхранява над 7 500 тома книги. От началото на годината досега са закупени 800 книги. Всички са подредени по раздели и читателите имат пряк достъп до тях.

Похвална е дейността на библиотеката в разпространението и популяризирането на хубавата книга. 352-та читатели за изтеклите месеци на годината са прочели 5 620 книги. Разбира се, както най-често се случва, делът на пионерите е най-голям. Редовно се организират читателски конференции. Сега се води подготовка за националната конференция „Младият герой в съвременната българска литература".

Много са постиженията и на самодейните колективи, на индивидуалните изпълнители в селото.

Ахмед ДЕМИРОВ

СРАВНЕНИЕТО Е НЕВЪЗМОЖНО

Аз съм на около 60 години. Живял съм и при друга власт и не мога да направя сравнение колко много е направено за трудовия човек у нас, с какви грижи е заобиколен той.

Наскоро съпругата ми Недка Димитрова се разболя тежко. Веднага се притече местният лекар д-р Пеев. Той даде първа помощ и преценявайки положението на болната, веднага я препрати в Силистра. Тя беше приета във вътрешното отделение на Окръжна болница. Бях изненадан от вежливото и изключително човешко отношение към жена ми от страна на д-р Кирчев, началник на отделението, и д-р Митев. Под техните грижи днес състоянието на съпругата ми е добро и тя скоро ще бъде изписана от болницата.

Всичко това не може да не развълнува. И аз от името на моето семейство изказвам голямата си благодарност към лекарите, голямата си благодарност за всичко, което се върши в страната ни в името на човека.

Димитър КУРТЕВ

Приятел в нужда

разказ от Съмърсет Моам

ЕТО ВЕЧЕ трийсет години откак познавам много мои приятели и все пак не мога да кажа, че добре ги познавам. Струва ми се, че ние най-често съдим за хората, които срещаме, по тяхното лице. Вадим заключенията си от очертанието на челюстите, от израза на очите, от формата на устата. Когато някой ми каже, че първите му впечатления от дадено лице са бивали винаги безпогрешни, аз само свивам рамене. За себе си мога да кажа, че колкото по-дълго опознавам хората, толкова по-малко уверен се чувствувам по отношение на истинската им същност. И, струва ми се, че най-малко познавам именно най-старите си приятели.

Какво ме наведе на тези мисли. Прочетох в сутрешния вестник, че Едуард Хайд Бартън е починал в Кобе. Той беше търговец и от много години живееше в Япония. Познанството то ни трая кратко време, но ме заинтересова поради това, че някога силно ме потресе с нещо, което, ако не бях го чул от собствената му уста, никога не бих повярвал, че тъкмо той можеше да бъде способен да го извърши. И най-удивителното беше, че и външността му, и общото му държание даваха представа за съвсем друг човек. Беше дребен мъж, но с много хубава стойка: бяла коса, червено лице, цялото в бръчки, и сини очи. Предполагам да е бил към шейсетте, когато се запознахме. Облечен винаги хубаво, но скромно, в съответствие с възрастта и положението му.

Макар че кантората му беше в Кобе, Бартън често слизаше в Йокохама. Запознахме се там в британския клуб. В Йокохама аз бях само за няколко дни. Чаках кораб. Играх с него заедно бридж. Той играеше със замах, без да се скъпи. Много не разговаряше, нито тогава, нито по-късно, когато сме бивали на чашка, но когато казваше нещо, винаги е бивало умно и на място. Притежаваше спокоен, добре овладян хумор. Явно, ползуваше се с много добро име в клуба. Когато си отиде, казаха ми, че е бил един от най-добрите. Случайно и двамата бяхме от седнали в Гранд хотел и на следния ден ме поканиха на обяд. Представи ме на жена си — пълна, възрастна вече, усмихната жена, и на двете си дъщери. Едно мило семейство. Отношенията им разкриваха много взаимна обич и привързаност. Най-силно впечатление у Бартън ми правеше неговата доброта. Имаше нещо много привлекателно в благите му сини очи. Мек, приятен глас. Не бихте могли да си представите, че би могъл да го повиши дори при раздразнение. Мила усмивка. Изобщо имаше чар у него. Гледаш го със симпатия и си мислиш — ето човек, който на истина обича близките си. При това без ни най-малка мекушавост. Обичаше си играта на карти, пиеше си коктейлите, можеше да ви разкаже някоя твърде пикантна история, а на младини дори е бил спортист. Беше богат човек и всичко беше спечелил сам. И какъвто беше дребен и нежен, някак естествено пречеше симпатиите на хората, буташе даже сякаш у тях инстинкта за покровителство. Не бихте допуснали, че би могъл да смачка дори муха.

Един следобед бях седнал в приемната на хотела. От прозореца се откриваше чудесен изглед към пристанището, претъпкано с разни видове плавателни съдове — големи океански параходи, търговски кораби от всички националности, плоскодънни китайски платноходи и лодки, едни влизаха в пристанището, други се отправяха на път. Една сцена с много пъстрота и движение и все пак, не зная защо, действуваше успокоително на духа.

След малко влезе в приемната Бартън и като ме видя, седна до мен.

— Имате ли нещо против да вземем по чашка? — и плясна с ръце за момчето. Поръча два джина.

През това време отвън по улицата мина някакъв познат и ми махна с ръка. Аз също го поздравих.

— Познавате ли Търнър? — попита Бартън.

— Запознах се с него в клуба. Казаха ми, че е емигрант.

— Да, изглежда, че е такъв. Има ги доста тук.

— Добре играе бридж.

— Обикновено всички играят добре. Но миналата година имаше тук един млад мъж, мой съименник, който беше най-добрият играч на бридж, какъвто някога съм срещал. Едва ли сте го познавали в Лондон. Казваше се Ленни Бартън.

— Не, не си спомням такова име.

— Беше забележителен играч. Имаше, сякаш, някакъв вроден усет за картите. Нещо свръхестествено. Много пъти се е случвало да играя с него. Беше в Кобе за известно време.

Бартън отпи малко от чашата си и продължи:

— Това е една твърде забавна история. Не беше лош младеж. Харесваше ми. Винаги добре облечен и някак си по свому красив, с кадрава коса и бледорозови страни. Жените го намираха много ценен. На никого не правеше нищо лошо, само беше някак див. Пиеше, разбира се, твърде много, както обикновено всички млади хора като него. Всяко тримесечие получаваше по малко пари от къщи, но повечето пречеше само от игра на карти. И от мен си беше докарал не малко пари — добави Бартън с някаква добродушна усмивка. — Може би тъкмо за това дойде при мен, когато остана без пукната пара, а може би и защото бяхме съименници.. Дойде един ден при мен в кантората и поиска да му дам работа. Аз много се изненадах. Каза ми, че вече не получавал пари от къщи и затова трябва да работи. Попитах го, на колко е години. „Трийсет и пет" — ми отговори. — И какво сте работили досега? —„Нищо определено." — Не можах да се въздържа да не се изсмея. — Страху вам се, че не мога нищо да направя за вас тъкмо сега, — казах. — Елате пак при мен след други трийсет и пет години и тогава ще видя, какво мога да направя. — Той силно пребледня. Не мръдна. Поколеба се за миг и после ми каза, че в последно време много зле му вървяло на карти, че нямал нито пени, че е заложил всичко, каквото имал. Не можел да си плати сметката в хотела и повече там не били съгласни да го държат на кредит. Бил на ръба на пропастта. Трябвало или да намери някаква работа, или да се самоубие. Вгледах се в него и видях, че наистина беше изнемощял. Беше пил повече от обикновено и изглеждаше на петдесет.

— Е добре, какво друго можете да вършите освен да играете на карти? — попитах. „Мога да плувам" — каза. — Да плувате? — едва можех да повярвам на ушите си; толкова глупав ми се видя отговорът. „Участвувах в плувния тим на университета, където учех." — Аз също бях добър плувец, когато бях млад, казах аз и изведнъж ми хрумна една идея.

Бартън помълча малко и после се обърна към мен.

— Познавате ли Кобе?

— Не — отговорих, — минах веднъж оттам, но останах само една нощ.

— Тогава не знаех, къде е Шиойа-клуб. Когато бях млад, аз се спуснах да плувам оттам, обиколих фара и излязох на заливчето Таруми. То е около три мили и е твърде трудно поради силните течения около фара. И тъй аз казах това на младия си съименник и добавих, че ако той направи същото, ще му дам работа. Видях, че много се смути. — Но нали казахте, че сте плувец? — казах учудено. „Да, но тъкмо сега не съм в много добра форма" —отговори той. Не казах нищо. Свих рамене. Той ме гледа известно време, после кимна: „Добре — каза. — „Кога искате да направя това?". Погледнах часовника си. Минаваше десет. — Плуването ще трае не повече от час и четвърт—казах. — Аз ще дойда с колата около залива в дванайсет и половина, за да ви срещна. Ще ви закарам в клуба да се облечете и тогава ще обядваме заедно. „Дадено" — каза той. Ръкувахме се. Пожелах му добра сполука и си отиде. Имах много работа нея сутрин и едва успях да отида до залива в два и половина. Чаках го, търсих го, но напразно.

— Да не би да се е уплашил в последния момент — попитах.

— Не, не се е уплашил. Започнал плуването. Но, разбира се, той беше съсипал здравето си от пиене. Не са му стигнали силите, за да се справи с теченията около фара. Едва след три дни можахме да намерим трупа му.

Известно време не можех нищо да кажа. Бях твърде потресен. После зададох на Бартън въпроса:

— Когато вие му предложихте тази работа, знаехте ли, че той ще се удави?

Той се усмихна добродушно и ме погледна със своите благи сини очи. После погри брадичката си с ръка и каза:

— Е, да, но... в момента нямах вакантно място в моята кантора.

Преведе от английски:
Мария КОЛАРОВА

Преди известно време в Стефан Караджа беше организирана вечер на дружбата между българското и турското население от района. Особено широк простор беше даден за изява на самодейците.

НА СНИМКАТА: Певческа група от село Осен.

Защо не светят уличните лампи?

Много са хората от Сребърна, които задават този въпрос. И с пълно основание. Защото вече наближават дъждовните есенни дни, когато улиците потъват в кал. Тогава именно хората трябва да се движат почти без всякакво осветление по улиците.

Малко е необходимо да се направи. Трябва да се подменят изгорелите електрически крушки, да се подменят повредените фасунги. Но като че ли от света няма кой да се погрижи за това?.. Едновременно с това трябва да се напомни, че сребърци не всякога пазят поставените крушки по улиците — намират се младежи и деца, които ги чупят. Въпреки всичко разрешението на този въпрос не изисква особено големи усилия. Те трябва да се положат от страна на натоварените с тази задача хора.

Марин СЕРТЕВ

Тревожна равносметка

Тревожна е равносметката за автопроизшествията през миналия месец. От страна на контролните органи се вземат мерки от най-различен характер, но засега все още не може да се почувствува подобрение. Напротив, увеличават се нарушенията, увеличават се материалните щети, увеличават се жертвите. През август в територията на окръга са станали 25 автопроизшествия, при които са убити трима души: двама възрастни и едно дете. Съпоставката показва, че най-многобройни са нарушенията на мотоциклетистите — 15, при които са наранени 11 човека. Причините за катастрофите по пътищата засега си остават същите, каквито бяха и преди: превишена скорост, неправилно изпреварване и разминаване, неспазване на предимство и др.

Септември дойде също така с много грижи за автоконтрольорите. Нарушенията се сипят едно след друго, последствията са твърде тежки.

На 8 септември в двора на Консервна фабрика — Силистра Сюлейман М. Хасанов с трактор „Беларус", собственост на Транспред, прегазва 10-годишното момиченце Нофия Хюсеинова. Вечерта детето почива. Странни са причините за това нещастие; трактористът не забелязал, че пред предното му колело има човек!... И в крайна сметка — едно недоглеждане, една голяма тревога.

На 9 септември вечерта между селата Бабук и Майор Ценович катастрофира със собствения си мотоциклет Колю К. Колев от Майор Ценович. След употребата на голямо количество алкохол от страна на мотоциклетиста, тази катастрофа не идва като нещо изненадващо. Все пак той си остава жив. Но тежка участ сполетява втория возещ се пътник, 58-годишния Йордан Николов Митков, също от М. Ценович. При падането на кой прешлени от гръбначния му стълб са засегнати и той почива. Мотоциклетистът К. Колев след всичко това си взема мотора и се прибира в дома си. И ляга да спи. Защото е бил пиян до крайност.

Тази катастрофа ни кара да повдигнем още един въпрос. За отношението на обществеността към онези водачи на моторни превозни средства, които употребяват алкохол. А в повечето случаи това отношение говори за безразличие. На същата маса вечерта с починалия вече Йордан Николов е пил и неговият брат Тодор Николов. И никакво предупреждение от него ва страна, че всичко това може да има тежки последствия.

Новото вино вече също започна да се обажда, да разпалва главите. На осми срещу девети септември то разпалва главата на Неделчо Цветков Генчев от Айдемир. През нощта, без да бъде правоспособен, той взема мотора на брат си и тръгва по улиците на селото. Кара, където му видят очите, и блъска ред ника Александър Иванов от Сърпово, който е в болницата и е в тежко състояние, защото е бил влачен от мотора 7-8 метра.

До произшествие докарва употребата на алкохол и първокласния шофьор Христо Димитров Христов от Силистра. На 10 септември със собствената си кола „Варшава" той блъска по пътя Алфатар — Силистра велосипедиста Паньо Георгиев Панев. След това колата се обръща два пъти. Велосипедистът също е бил пиян и почина в болницата.

Тези автопроизшествия трябва да бъдат още едно сериозно предупреждение, едно сериозно напомняне за водачите на моторни превозни средства от окръга.

Наредбите важат за всички

Няколко години наред общинският народен съвет в Малък Преславец издава наредби, с които забранява безконтролното пускане на добитъка и домашните животни по улиците на селата от района. Стопаните от Малък Преславец се отнесоха съзнателно към този въпрос.

Но наредбите като че ли не се отнасят за някои семейства от Долно Ряхово. Много са хората от това село, които не се съобразяват с тях, въпреки предвидените глоби. Ако човек тръгне по улиците на селото, немилуемо ще има среща с пуснатите на произвол свине и магарета. Свинете лежат из локвите, ровят крайпътните дръвчета, пречат на свободното движение на различните транспортни средства.

При този лош порядък се стигна дотам да бъде опустошено опитното поле на училището. Почти всеки ден в него могат да се видят по десетина свине и прасета, които най-старателно се „справят" с царевицата, динитe, тиквите. И тъй от опитното поле вече не е останало нищо. Напомняно беше веднъж-два пъти на стопаните. А те като че ли не искат да се съобразяват с нашите забележки, не контролират животните си. Това се отнася и за Васил Христов, и за Кирил Борисов, и за Петко Петков, и за Георги Димитров, и за Иван Василев, и за Иван Петров и др. В най-скоро време другарският съвет ще потърси отговорност на тия стопани, чиито животни са нанесли щети на опитното поле. Тук трябва да каже своята дума и обществеността, оказвайки помощ на пълномощника в селото Коста Гинков. При по-бдителен контрол от страна и на здравните работници би могъл да се прекъсне долее този лош порядък в Долно Ряхово.

Халил ИБРАХИМОВ
(наш кореспондент)

Физкултура и спорт

Първа победа на „П. Хитов"

На осми септември в Тутракан, за първенството на зона „Черно море", се срещнаха отборите на „Венковски" — Бяла и „П. Хитов" — Тутракан.

Двете поредни загуби на футболния отбор на Тутракан хвърлиха в тревога привържениците на кръглата топка. С твърде много тревога те очакваха и изхода от последната среща на футболистите.

Още в първите минути на мача отборът заигра комбинативно. Чувствуваше се желание за победа, като нападенията се строяха от дълбочина и вратата на гостите беше под непрекъснатата заплаха за отбелязване на гол.

Струва ни се, че гостите този път играха слабо, дори под възможностите си.

В 30-та минута Иван Петров (П. Х.-7) получи хубава топка, майсторски надигра отбраната и вратаря на гостите и отбеляза единствения гол на мача.

С тази си победа отборът на „П. Хитов" записа първите две точки в актива си. Добре се представиха състезателите Цветан Габровски, Димитър Тодоров, Иван Петров и Ангел Павлов.

Съдийската тройка от Толбухин ръководи обективно.

Живко ТРУШЕВ

НОВИ КНИГИ ЗА ВАШИЯ ДОМ

СТП „РОДИНАТУРИСТ" — ВАРНА

ОРГАНИЗИРА

ЧЕТИРИДНЕВНИ ЕКСКУРЗИИ С ПОСЕЩЕНИЕ НА ПЛОВДИВСКИЯ МОСТРЕН ПАНАИР.

ЗАПИСВАНЕ ДО 18. IX. 67 ГОД. в бюрата —

ВАРНА — ул. „Мусала" 1 тел. 34-84, ТОЛБУХИН — 21-51, БАЛЧИК — 96, СИЛИСТРА —23-22, ТЪРГОВИЩЕ — 25-31, ШУМЕН — 70-29, РАЗГРАД — 26-37.

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XII, бр. 108 (1272) | Събота, 16 септември 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Грозде за износ

Кооператорите от с. Дунавец започнаха беритбата на грозде за износ. Само за 3-4 дни те набраха и сортираха над 10 тона „Болгар“ екстра качество.

Особено добре работиха хората от звеното на Руси Бонев. Те се отнесоха с необходимото внимание и любов към поставената задача. Затова в касетките, сортирани от тях нямаше нито едно повредено зърно.

Освен с гроздобера, кооператорите са ангажирани и с други срочни мероприятия. Те окопаха кайсиевите дръвчета и наториха градината със суперфосфат. Така още отсега те поставят основите на бъдещото плодородие.

Найден СТОИЛОВ

НАША НАДЕЖДА И УПОВАНИЕ

Открит е Месецът на българо-съветската дружба

Многовековна е историята на животворната българо-съветска дружба. Нейното начало се крие в древността. Затова месеците на българо-съветската дружба винаги са били своеобразни празници, големи и незабравими тържества за нашия народ. И тази година Месецът ще бъде ярка изява на монолитната дружба и другарското сътрудничество между Съветския съюз и Народна република България, между нашите два братски народа. Той е посветен на едно славно събитие в човешката история — петдесетгодишния юбилей на Великия октомври.

Месецът на българо-съветската дружба в нашия град бе тържествено открит на 14 септември В салона на Окръжния народен съвет се състоя голямо общоградско събрание. Гости на тържеството бяха Николай Георгиев, заместник-председател на Общонародния комитет за българо-съветска дружба, първият секретар на Окръжния комитет на Партията Вельо Максимов, председателят на Окръжния народен съвет Сава Шиваров, секретарят на ОК на БКП Никола Николов, председателят на Окръжния комитет на Отечествения фронт Боян Михнев, първият секретар на ГК на БКП Георги Кардашев, председателят на Окръжното ръководство на БЗНС Александър Чолаков, общественици.

Събранието бе открито от др. Иван Брезоев, секретар на Окръжния народен съвет и заместник-председател на ОК за българо-съветска дружба. След това др. Николай Георгиев, заместник-председател на Общонародния комитет за българо-съветска дружба, говори за вечната и нерушима дружба между двете славянски страни, за оная дружба, която е оросена от съвместно пролятата кръв на българи и руси край Шипка, Шейново, Плевен, Стара Загора за изгонването на турските пълчища, а борбата за разгрома на хитлерофашистка Германия. За тази дружба, която озари нашия път към социализма, чийто полъх се чувствува навсякъде в обновената ни Родина.

Другарят Георгиев заяви, че тази година нашият народ чествува Месецът на българо-съветската дружба в един изключително важен момент. Момент, в който цялото прогресивно човечество се готви да отпразнува петдесетгодишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. Оная революция, която показа верния път на отрудените хора към свободата, радостта и щастието. През този месец, ние отправяме още един път нашата голяма благодарност към съветските народи за братската помощ, която ни оказват и ще ни оказват в строителството на социализма. Затова всяко честно българско сърце се радва искрено на успехите и завоеванията на великата съветска страна в комунистическото строителство, в издигането на жизненото равнище на народните маси.

От името на присъствуващите бяха изпратени поздравителни телеграми до ЦК на Партията и съветското посолство в София. Чрез тях силистренските труженици се благодариха още веднъж на Съветския съюз за безкористната помощ, за сътрудничеството и взаимопомощта във всички области на политическия и икономическия живот.

Накрая бяха прожектирани за присъствуващите два документални филма.

Вълчо РАДЕВ

Подготовката за сеитба трябва да се ускори

За подготовката на есенната сеитба в ТКЗС—Зафирово бе помислено отрано. Още на четвъртия ден след окръжното съвещание по решаването на зърнения проблем, състояло се на 3 август, общинският партиен комитет, съвместно с управителния съвет на стопанството, проведе заседание. На него се обсъдиха въпросите за освобождаването на площите за есенниците и подготовката на почвата за сеитба. Определени бяха и материални стимули за тези бригадири и механици, които завършат сеитбата до 20 октомври и санкции за тези, които закъснеят. Определени бяха и награди за звената, шофьорите и трактористите.

Сериозна работа бе извършена след това в стопанството за прибирането на пролетните култури. Фасулът бе обран още в първата половина на август. В непродължителен срок бе извадено и захарното цвекло от 1 700 дка. Завърши и беритбата на слънчогледа, който заемаше площ от 5 800 дка. Сега работната ръка е насочена към прибирането на царевицата за зърно. От всичко 5 900 дка, за сети с тази култура, обрана е реколтата от 2 200 дка.

Машините, които ще участвуват в сеитбата, са ремонтирани. Семената бяха почистени в опреден срок, пробите изпратени в Семеконтролната инспекция и окачествени. Те отговарят на първа класа.

Наред с положителните страни в подготовката на сеитбата обаче, съществуват и някои недостатъци. Това са сравнително бавното освобождаване и изораване на площие, определени за есенници, което се дължи както на обективни, така и на субективни причини.

Така например, въпреки че беритбата на слънчогледа завърши сравнително навреме, по-голяма част от площите на тази култура все още не е почистена от стъблата. И прибирането на цвеклото завърши, но на някои блокове се намират купища неизвозена продукция.

Главната трудност, която се срещна напоследък, произтича от това, че транспортните средства, с които разполага стопанството, се оказаха недостатъчни за извозването на голямата продукция от полето. За кратко време трябваше да се изнесат 4 500 т цвекло, 1 200 т слънчоглед, да се силажира и т. н. Освен това стопанството разполага само с три стъблосъбирача, а това забавя освобождаването на слънчогледовите площи.

Досега в четирите полевъдни бригади на кооператива са изорани 7 000 дка предсеитбена оран. А за засяването на пшениците и ечемика са необходими 18 500 дка. Или са подготвени около 40 на сто от площите. Съгласно поставената задача от ОК на Партията, до края на септември трябва да се подготвят най-малко 85 на сто от площите за сеитба в състояние, което позволява веднага да се сее.

Има ли възможност това да бъде осъществено в Зафировското стопанство? Има но при по-голяма мобилизация на силите, и при по-голямо напрежение. Трябва да отбележим, че до сега не във всички бригади е създадена добра организация по подготовката на есенната сеитба. На първо място в това отношение е I бригада на с. Зафирово с ръководител Стефан Минев. При план 5 000 дка тук са изорани близо 3 000. В същото време обаче в бригадата на с. Коларово с ръководител Николай Йорданов при план 5 400 дка са подготвени 2 100 дка. Тук има напълно освободени над 1 000 дка, които чакат да бъдат изорани. А в цялото стопанство техният размер възлиза на 2 000 дка. Бавно се освобождават площите и в комплексната бригада на с. Зафирово с ръководител Христо Иванов. Тук досега са подготвени само 800 дка от необходимите 3 200.

Независимо от това какви са причините за изоставането в подготовката на сеитбата, дали обективни или субективни, трябва да се направи всичко необходимо за неговото преодоляване. Стопанството разполага с 8 дизела. Всеки от тях може да изорава денонощно най-малко по 100 дка. Или за десетина-дванадесет дни ще могат да се подготвят 85 на сто от площите. За това е необходимо обаче машините да работят безспир. Да не спират нито час поради липса на освободени площи. Да не бездействуват поради технически причини, което макар и трудно, но може да се избегне. Не бива да се забравя и това, че поради досегашната суша голяма част от изораните площи не са подготвени качествено. На тях трябва да се извършат допълнителни обработки, които ще отнемат част от машините. Допълнителна обработка ще се наложи и на добре изораните площи, защото след падналия обилен валеж върхът тях ще се образува кора и ще поникнат плевели.

Трудностите налагат работата в стопанството да се преустрои. Ръководството да насочи вниманието си най-вече към бързото освобождаване на площите от слънчогледовите стъбла. Защото има бригади като тази на с. Богданци, в която машините бездействуват поради липса на площи.

Стъблосъбирачите да работят непрекъснато, а стъблата ако не могат да горят, да се изнасят незабавно извън блоковете. Трябва да се направи всичко възможно но за всеки трактор да се осигури достатъчно площ за работа. Нужно е да се вземат и организационни мерки, осигуряващи пълно уплътняване работното време на машините. Да се осигури добро техническо обслужване, за да не се получават големи престои поради аварии. На механизаторите засега се дават премии само за качеството на извършената работа, но без да се отчита количеството. Ръководството може да помисли, ако счита за необходимо, и за определянето на количествени показатели при воденето на съревнованието, с което да се стимулират трактористите за по-добро използуване на работното време. Освен това, наред с тежките в предсеитбената подготовка на площите трябва да се включат и средните машини.

За да следи по-добре хода на предсеитбената подготовка, ръководството на стопанството трябва да изготви график, както общо за стопанството, така и за отделните бригади. Той трябва да предвижда завършването на 85 на сто от оранта до края на септември. При всяко изоставане на отделни бригади от графика да се търсят причините и се вземат мерки за тяхното отстраняване.

Нужни са малко повече усилия за да се преодолее изоставането при подготовката за есенната сеитба в ТКЗС — Зафирово. Можем да се надяваме, че ръководството и кооператорите ще намерят сили в себе си и ще изпълнят задачата, поставена от Окръжния комитет на БКП — ще засеят есенниците в определения срок и ще осигурят получаването на предвидените добиви — по 400 кг зърно от декар.

Борис МАРКОВ,
инструктор в ОК на БКП
Емил ПРАХОВ,
от редакцията
на „Силистренска трибуна“

Надпланов добив от слънчогледа

Полевъдите от ТКЗС — Калипетрово обработиха 3 480 дка слънчоглед. Грижите за тази култура бяха навременни. Тя се развиваше добре. Натежаха едрите питии.

Механизаторите от стопанството започнаха беритбата в най-подходящ срок. Това им помогна да завършат прибирането на слънчогледа още на 6 т. м. Добивите са известни. От всеки декар е прибрано по 252 килограма зърно, при план 200 килограма. На държавата са продадени 200 тона слънчоглед над определеното.

Постигнатите резултати радват кооператорите. Тях те посвещават на 50-годишнината на Великата октомврийска революция.

М. ПЕТРОВА

Верен страж на нашите завоевания

На 15 септември вечерта в салона на театъра — Силистра се проведе тържествено общоградско събрание, посветено на празника на органите на Министерството на вътрешните работи.

На събранието присъствуваха: председателят на окръжния народен съвет Сава Шиваров, секретарят на Окръжния комитет на БКП Никола Николов, председателят на Окръжния комитет на Отечествения фронт Боян Михнев, членове на бюрото на Окръжния комитет на БКП и на ИК на ОНС и др. общественици от града.

Събранието откри секретарят на ГК на БКП Станчо Николов.

Доклад изнесе началникът на Окръжното управление на МВР полковник Димитър Петров.

Събранието гласува и изпрати до ЦК на БКП телеграма, прочетена от полковник Кольо Колев.

Накрая бе изнесена литературна програма с участието на артисти от театъра и самодейци от Окръжното управление на МВР.

Хроника на ежедневието

През изминалата седмица ОТП „Родинатурист“е изпратило на екскурзия общо от нашия окръг 150 души до: Лайпцигския панаир—ГДР, Румъния, и из България. За през следващата седмица има много записани за панаира в Пловдив.

* * *

Днес ще заминат 65 младежи и девойки от целия окръг за националната младежка бригада Белово — Юндола. Там те ще работят 30 дни.

* * *

Вчера в бившето кино „Доростол“ отдел „МПКД“ на Окръжния народен съвет в чест на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция откри голяма промишлена изложба. Изложени са много изделия на местната промишленост в окръга. Само промкомбинат „Камъшит“е представил над 2 000 експоната.

* * *

В Силистра ще гостува прочутата съветска естрада, която ще престои в България 30 дни.

* * *

На 16 т. м. за първенството на „Б“ РФГ ще се срещнат в Силистра футболните отбори на „Септември“ — София и „Доростол“ — Силистра. Срещата се очаква с голям интерес, особено сега, след равния мач във Видин.

* * *

Ще гостува в града ни парагвайския състав ЛОС ГУАЙРЕНЬОС на 17 септември на спортната площадка.

* * *

Градският общински народен съвет урежда от 23 до 30 т. м. голям традиционен есенен панаир за продажба на промишлени стоки.

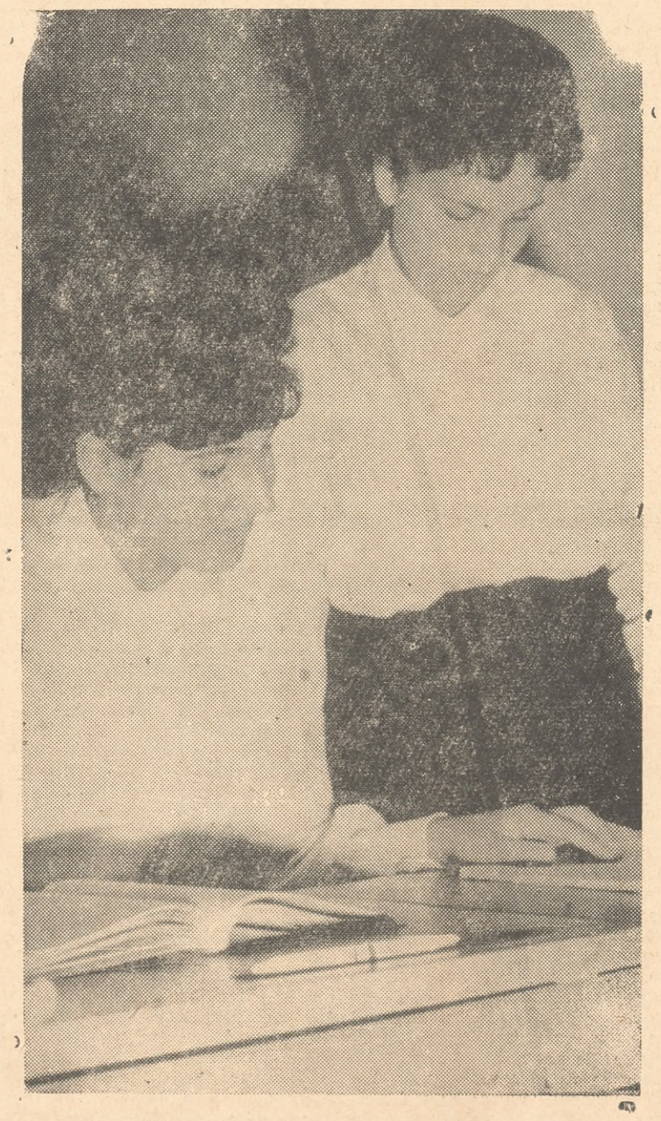
Всички ресторанти ще се представят със свой специфични специалитети. Ще има много културно-масови развлечения.

* * *

През следващата седмица в Силистра ще се прожектират следните филми: кино „Москва“ — „Даки“ — румънски игрален филм, кино „Доростол“—„Утрото на едно момче“ — румънски и „Бунт в Азия“. Лятно кино — „Търсете идола“.

ПЪРВИЯТ ЗВЪНЕЦ УДАРИ

Първият училищен звънец удари! Вчера започна новата учебна година. Започна като един светъл всенароден празник. Всяко село, всеки град изпрати своите деца към училището с пожелание за сполука по трудния път към знанието. Оживяха класните стаи и заживяха с мислите и трепетите на хилядите ученици, на стотиците учители.

ПОПИНА. (По телефона от наш. кор.) Тържествено бе открита новата учебна година в селото. Присъствуваха партийни и стопански ръководители, общественици, родители. Приветствие към учениците и учителите отправи директорът на училището Никола Марков. Той разкри основните задачи, които стоят за разрешение пред учителския колектив, пред учениците през тази учебна година.

От името на общинския партиен комитет приветствие поднесе секретарят на комитета Любен Славов. Той изтъкна грижите, които се полагат за развитието на образователната система, пожела крепко здраве и успех на учителите и учениците през настоящата учебна година.

Илия РАВАЛИЕВ

ПАИСИЕВО. (По телефона от нашия кореспондент). Откриването на новата учебна година стана при тържествена обстановка. Ръководителите на селото и учителите извършиха не малко работа, за да се явят в училището всички деца през първия учебен ден.

Тържеството започна с кратка програма от ученическия хор.

Директорът на училището др. Акифов приветствува учениците и учителите.

Гост на откриването беше председателят на ОНС др. Сава Шиваров.

От името на бюрото на ОК на БКП и изпълкома на ОНС др. Шиваров, поздрави учениците и преподавателите с техния първи учебен ден и им пожела ползотворна работа през новата учебна година.

Накрая петокласниците поднесоха подаръци на първокласниците и ги заведоха в класните стаи.

Милко НИКОЛОВ

ССТ „ДОБРУДЖА“ — СИЛИСТРА. Първият учебен ден дойде с много слънце и макар че не сме суеверни, иска ни се да вярваме, че този слънчев ден ще бъде начало на успехи и радости за учениците, курсистите, студентите и преподавателите.

Красотата и младостта отново завладяват училищата и техникумите на родния силистренски край.

Радостна е срещата между курсисти и преподаватели от ССТ „Добруджа“ край Силистра. Да сподели тяхната радост, техните вълнения е дошъл и секретарят на ОК на БКП др. Христофор Иванов.

Леля Недялка, прислужничка в техникума, минава за последен път преди занятията през учебните стаи и кабинети и ги оглежда с някакво неизразимо вълнение — в тях не трябва да има нито прашинка; те трябва да бъдат чисти и празнични!

Пред подредените в редици курсисти застава директорът на техникума Иван Нончев. Неговата усмивка окуражава особено много първокурсниците, които за първи път прекрачват прага на учебното заведение, където ще прекарат трудни и щастливи мигове.

— Тази учебна година започва в навечерието на една славна годишнина — 50 години от Великата октомврийска социалистическа революция! — звучи гласът на директора. — На грижите на Партията ние, курсисти и преподаватели, трябва да отговорим с още по-голямо усърдие в учебно-възпитателната работа, в овладяването на специалността.

Топли и насърчителни думи към курсистите и преподавателите отправи и др. Христофор Иванов.

— Ние ви уверяваме — каза той, — че вече не е останала следа от онова недоверие към средните специалисти, което съществуваше някога. Вашият труд по родните поля, в животновъдните ферми ще допринесе за интензивното развитие на селското стопанство — задача, поставена от Деветия конгрес на нашата Партия.

По стара традиция първи влизат в учебните стаи първокурсниците.

На тях и на всички курсисти и преподаватели от техникума пожелаваме добър път, защото овладяването на науката е едно дълго пътуване, в което има много безсънни часове, труд и радост.

Симеон ПЕТРОВ

КАЙНАРДЖА. (По телефона). Първият учебен ден в селото започна тържествено. Песните за радостните летни дни и щастливото детство на пионерите изразиха тяхната благодарност към грижовната Партия и любовта към Родината.

С приветствени думи към учениците се обърнаха новият директор на училището Илия Стефанов, председателят на дружината, представители на родителите и обществеността.

На особена любов и внимание се радваха първокласниците. Петокласниците изнесоха програма в тяхна чест, поднесоха им подаръци и ги въведоха в широката класна стая. След тях заеха местата по чиновете 328 ученика. За всички тях кооперативното стопанство осигурява всекидневно безплатна закуска, а за дошлите от съставните села — общежитие и помощ в храната.

Първокласниците, чавдар четата, пионерите и комсомолците започнаха занятия с обещание за упорит труд по пътя на знанието.

Стоян ПЕЕВ

ДУЛОВО. (По телефона) Първият учебен ден е винаги неповторим. Той отваря вратите към знанията и изпълва сърцата с топлина.

В средното политехническо училище в града учениците се събраха на мило тържество. Директорът Стоян Стоев ги приветствува с „добре дошли“ и им пожела успехи и дръзновение през новата учебна година. Заместник-председателят на ГНС Стоянка Тончева също пожела ползотворна работа на ученици и преподаватели.

Тържествено беше открита новата учебна година и в началното училище. Петокласниците заведоха първокласниците в учебните стаи, където им изнесоха кратки литературни програми.

Георги БЪРНЕВ

СИЛИСТРА. Бяха се събрали много родители, много учители и ученици. Всички те бяха дошли да приветствуват децата на служителите от профсъюза на административните работници в Силистра, които тази година за пръв път прекрачват прага на родното училище.

Юлия Кирова ги приветствува от името на по-големите ученици, а от името на чавдарчетата — Недко Желев. Първокласничката Валя Гецова увери всички, че ще се учат добре, ще слушат учителите си.

Към децата с топли думи се обърна и другарката Железарова, дългогодишна учителка, сега пенсионерка. По-големите ученици изнесоха програма, а на края на първокласниците бяха поднесени скромни подаръци.

Али РИЗОВ

ИДЕ КОМСОМОЛСКИ КОНГРЕС

Мисли от едно младежко събрание

Събранието започна в определеното време. Повечето от младежите бяха дошли. Секретарят на дружеството на ДКМС в село Казимир Борис Йорданов изнесе доклад за работата на младежите през второто четиримесечие. В него той посочи, че болшинството от младежите вземат активно участие в производството, трудят се от ранно утро до залез слънце. Много са младежите, които са челници в кооперативното стопанство. Гордост за комсомолската организация са комбайнерите Иван Йорданов, овършал през това лято над 590 тона зърно, звеноводът Йордан Маринов, телчарят Стоян Василев, който от поверените му телета получава дневен прираст по 1 000 грама. Прочути със своето трудолюбие са и полевъдките Стоянка Кръстева, Стоянка Желязкова.

Съзнателни и дисциплинирани комсомолци, със своите трудови дела те достойно защищават името на своето дружество.

В доклада обаче, чухме и имена на младежи, които са крайно недисциплинирани, не пазят читалищното имущество, държат се грубо със своите другари. Лош пример дават със своето поведение младежите Иван Марчев, Димитър Тодоров, Ангел Митев, Петър Стоянов и др.

В своите изказвания младежите и девойките направиха ценни предложения за подобряване дисциплината в организацията, за разнообразяване живота на младежите.

На събранието присъствуваха и секретарят на първичната партийна организация в селото Иван Чаушев и секретарят на общинския комитет на БКП в с. Бабук Куни Михнев. Те също взеха отношение по повдигнатите на събранието въпроси и направиха препоръки за бъдещата работа на комсомолското дружество.

Събранието прие план за понататъшната дейност на ДКМС. В него се предвижда да се посети паметника на загиналите съветски летци край село Брадвари, да се води по-редовен организационен живот, да се организират трудови дни и средства та да се изпратят за построяване на паметници на Благоев и Ивайло и др.

Хубаво обаче щеше да бъде дружественият комитет да отчете пред младежите как са изпълнени приетите мероприятия през първото полугодие. Защото само с подготовката и приемане то на планове не се решават стоящите пред дружеството задачи. Важно е да се знае как са изпълнени приетите.

Събранието свърши. На него се направиха хубави предложения. Сега е необходимо дружественият комитет с помощта на общинския комитет на ДКМС да набележи мерки за подобряване дисциплината в дружеството, да се запознаят младежите с героичното минало на РМС и БКП, да се организират срещи със стари партийни деятели, бе седи за културното поведение на съвременния младеж, вредата от пушенето, за дружбата и любовта, за опазване на социалистическата собственост и др.

За да посрещнат достойно XI конгрес на Комсомола, наред с активното участие на младежите в изпълнението на стопанските задачи, трябва да се засили идейно-политическата работа в дружеството.

Симеон КОЛЕВ

Упорити производственици

Малка е по численост „Бригадата за комунистически труд" при стругарите от Ремонтно-техническата станция в град Тутракан. Но това е един задружен и сплотен колектив. Това са все комсомолци, ръководени от комуниста Иван Петков.

Всички членове на бригадата се трудят упорито. Изпълняват безупречно възложените задачи. Няма безпричинни отсъствия, съблюдават строго трудовата дисциплина.

Стругарите изработват резервни части за завода за самоходни шасита в град Шумен. Досега от шуменския завод не са правени рекламации за лошо качество. Ръководството на завода неведнъж е изказвало своята благодарност за прецизната работа на стругарите.

Често ръководителите на РТС поздравяват стругарите за висококачествената изработка на детайлите. Тази бригада винаги е начело в съревнованието. Тя бе първенец и в деветосептемврийското съревнование. Ежемесечно колективът преизпълнява производствения си план с 25-30 на сто. През месец август планът бе изпълнен над 120 на сто.

За хубавите производствени резултати немалък дял имат Иван Василев, Илия Чимидялков, Борис Дуйков, Йордан Димитров. Те служат за пример със своето трудолюбие.

Младите стругари сега се готвят да посрещнат с високи трудови успехи Единадесетия конгрес на Комсомола и 50-годишнината на Великия октомври.

Стоянка БОЕВСКА
(наша кореспондентка)

Пред отчетната кампания

Наскоро в общинския комитет на БКП в с. Калипетрово се свика съвещание с всички секретари на първичните партийни организации от района. На същите им бяха дадени подробни указания за подготовката и провеждането на годишните отчетно-изборни събрания на първичните партийни организации. На съвещанието бе приет график, в който се уточниха датите на всяко събрание. Реши се също така да се проведат такива в партийните групи.

Иван ГАДЖЕВ

ЗАБЕЛЕЖИТЕЛНА ГОДИШНИНА

Преди седемдесет години, на 17 септември 1897 год., бе открита паметна страница в историята на революционното движение в България — излезе бр. 1 на в-к „Работнически вестник", мощно оръжие в борбата на българските марксисти за класово възпитание на българския пролетариат, за свързването на българското работническо движение със социализма, за оформянето, развитието и дейността на тесносоциалистическата партия, за въоръжаването ѝ с идеите, стратегията и тактиката на ленинизма, за тяхното използуване съобразно условията в България.

Създаването на „Работнически вестник" бе наложено от нуждите на живота в България. В условията на ускорения процес на развитие на капитализма и на работническата класа след освобождението на страната от турско робство, работниците са ми почувствуваха необходимостта от свой, работнически вестник, който да разкрие причините за бедственото им положение и да им покаже пътя за спасение. Необходимост от работнически вестник почувствуваха и българските марксисти. Той им бе нужен за социалистическото възпитание на българския пролетариат, за превръщането на БРСДП в работническа по състав и характер партия, за разгромяване опортюнизма в партийните редове.

Преодолявайки много трудности, „Работнически вестник" за кратко време укрепна и стана боен орган на революционната социалдемокрация и на работническото движение в нашата страна.

На страниците на „Работнически вестник" българските марксисти доказаха, че пролетариатът може да се освободи от нищета и капиталистически гнет само по пътя на социалната революция, извършена под ръководството на социалдемократическа работническа по състав и марксистка по своя характер партия, че пътят към социалната революция е път на непримирима класова борба на пролетариата с буржоазията и всички нейни оръдия. И той тръгна по пътя на тази борба в нейните три основни форми—теоретическа, идеологическа и икономическа.

„Работнически вестник" стана неумолим пропагандатор на икономическото учение на Маркс, на марксистката философия, на научния социализъм, на марксисткото учение за партията. Той бе непримирим борец против общоделския опортюнизъм, против общоделската теория за класовото сътрудничество, против разпуснатостта в партийните редове, против всякакъв вид опортюнизъм. През 1903 год., когато започна процесът на разцеплението и очистването на БРСДП от общоделците, редакцията на „Работнически вестник" стана организационен център за сплотяване на здравите марксистки сили в партията, за свързване Централния комитет с партийните организации за окончателното изгонване на опортюнистите от партийните редове.

След разцеплението на БРСДП „Работнически вестник" стана мощно идейно и организационно оръжие на партията на тесните социалисти за пропагандиране на нейната програма и тактика, за свързването ѝ с широките слоеве на трудещите се в нашата страна.

Орган на Общия работнически синдикален съюз от неговото създаване през 1904 г., „Работнически вестник" изиграе голяма роля за изграждането, укрепването и развитието на синдикалното движение в България, за ръководството му от партията, за организирането и ръководенето на икономическите борби на българския пролетариат.

С особена сила „Работнически вестник" разобличаваше грабителската политика на управляващите буржоазни котерии на монархията. Провеждайки линията на партията, той се бори особено енергично против Балканската Междусъюзническата и Първата световна война. В тази борба вестникът прикова на позорния стълб великобългарския шовинизъм, заклейми най-остро водачите на Втория интернационал разви още посмело знамето на пролетарския интернационализъм.

Верен на принципите на марксизма, „Работнически вестник" застана безрезервно под знамето на Великата октомврийска социалистическа революция още при първите нейни стъпки. Въпреки цензурата той непрестанно изнасяше истината за младата съветска република, за нейното всемирно историческо значение. „...Това, което днес се извършва в Русия, писа още на 12 ноември 1917 г. „Работнически вестник", е от всесветско велико историческо значение". Да популяризира социалистическите завоевания на съветските народи бе непрестанно дело на „Работнически вестник".

„Работнически вестник" бе важно оръдие в борбата за болшевизация на БКП. На неговите страници през август 1923 г. бе извършена политическата подготовка на Септемврийското народно антифашистко въстание. Той отпечати знаменитите статии на Георги Димитров за изграждане на единния фронт на трудещите се в борбата против фашистката реакция.

А когато Септемврийското въстание претърпя поражение и за партията и народа настъпиха черни дни, „Работнически вестник" с революционна страст, въпреки нелегалното си съществуване, държеше високо партийното знаме, вдъхваше вяра в светлото бъдеще. Разнасян тайно от ръка на ръка, той достигаше до всички краища на страната, разпространяваше и пропагандираше марксизма-ленинизма, разясняваше лозунгите и задачите на партията, будеше и зовеше, организираше и сплотяваше трудещите се, съдействуваше за изграждането на боевия работническо-селски съюз и широкия народен антифашистки фронт.

В резултат на решението на ЦК на БКП за вливане на Комунистическата партия в Работническата партия през 1939 г. „Работнически вестник" престана да съществува. Неговото дело продължи с достойнство по време на въоръжената борба на българския народ през годините на Втората световна война и в строителството на социализма в-к „Работническо дело".

Революционната история и борби на „Работнически вестник" са вдъхновяващ пример за нашия социалистически печат, за всички патриоти, строители на развитото социалистическо общество в нашата страна. Те са пример за преданост, неотстъпна взискателност и служба в името на комунизма. От този пример са се вдъхновявали, вдъхновяват се и ще се вдъхновяват поколения.

М. ТРИФОНОВА,
кандидат на историческите науки

В чест на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция неотдавна втора първична партийна организация на цех „Ракита" при промкомбинат „Камъшит" организира среща с работниците от всички бригади на цеха в местността „Памук-кулак".

На тържеството първият секретар на ГК на БКП др. Георги Кардашев запозна над 400-те работнички с постиженията на Съветския съюз за изминалите 50 години.

Годините не са пречка

В годините на народната власт село Поляна измени своя облик. На големите успехи в неговото благоустрояване се радват всички. Но по-голямо право за това имат тези, които участвуват с личния си труд. В селото няма човек, който да не познава дядо Нико Стоянов. Той е вече на 80 години, но едва ли има друг, който да е дал толкова много за разкрасяването на родното село. На него годините му не пречат да се включва активно в мероприятията на съвета, да дава своя дял за тяхното изпълнение.

Години наред той е един от най-добрите работници в групата, която чука камъни за шосиране и асфалтиране на улиците в селото. Само за три месеца през тази година той е очукал над 300 кубика, за което е получил над 450 лева възнаграждение.

Не стои без работа този неуморим пенсионер и през останалото време. Активно се включва и в работата на кооперативното стопанство. Когато стане дума за неговата работа, той с гордост разказва: „80-те метра от асфалта, минаващ от центъра на нашето село, е направен с камъни, чукани от моите ръце. Колкото повече работя, толкова се чувствувам по-добре, поздравен и силен. Струва ми се, че ще надмина стоте години".

Ние, съселяните на дядо Нико, му пожелаваме не само сто, но още много години щастлив живот. Нека с трудолюбието си все така да бъде пример за младите.

Тодор НЕДЕЛЧЕВ

Старши лейтенант Митьо Георгиев работи в органите на МВР Силистра от 1959 година. Той е един от опитните работници и има добри успехи в своята дейност.

Над 21 години капитан Йордан Кръстев служи в органите на Народната милиция, отначало като милиционер, а от 1951 година като квартален отговорник. Той е един от опитните работници в участък Дулово. Разкрива над 95 на сто от извършените престъпления и голяма част предотвратява преди още да са извършени.

За добрата работа му е дадено званието „Отличник на МВР".

ПОД КОНТРОЛА НА НАРОДА

Нередности в търговията

Наскоро секцията по търговията при общинската комисия за народен контрол в с. Зафирово с председател Иван Бонев извърши проверка във всички магазини и заведения за обществено хранене в Зафирово. Комисията констатира, че въпреки създадените добри условия за нормална работа през летния сезон от ръководството на кооперацията, в поддържането на магазините и заведенията и доставянето на необходимите стоки за населението има още доста нередности.

В заведенията за обществено хранене не се доставя редовно бутилирана бира, която се търси най-много от населението. Понякога бозата, която се взема от с. Главиница, не е качествена. В магазините липсват детски обувки от различни размери. Обясненията на председателя на кооперацията Дончо Георгиев, че детските обуща са дефицитни и не се намират исканите размери в необходимите количества, комисията счита за неоснователни.

В магазина за мебели и обувки комисията намери много залежала стока. Продавачката Събка Илиева основателно се тревожи, че стоят от доста време 7 повредени радиоапарата, които от една страна задържат оборотните средства на кооперацията, от друга—пречат на стокооборота.

Във фурната хлябът се тегли с нестандартни грамове. Коритата за месене на хляба са счупени и текат. Ръководството на кооперацията не доставя редовно газирана вода на работниците във фурната.

При проверката комисията най-внимателно изслуша сигналите и препоръките на отговорниците на магазините и след това се срещна с председателя на кооперацията и главния счетоводител и ги информира за тези нередности в търговските магазини и заведенията за обществено хранене от селото. Но работата не спря само дотук. Материалите от проверката бяха обобщени и под формата на докладна записка бяха изпратени за разглеждане от управителния съвет на кооперацията.

Комисията направи и конкретни предложения за бързото ликвидиране на констатираните слабости.

Стоян НЕДЕЛЧЕВ,
председател на общинската комисия за народен контрол в с. Зафирово

Майор Вихър

Юлиан Семьонов

на другари. Започвайки да работи в абвера, Берг се опита да копира този руски маниер, но Канарис му каза веднъж, очевидно разбрал откъде точно е това у Берг:

— Приятелю мой, да бъдеш последовател е хубаво, но да си подражател е лошо.

Берг пламна — той се изчервяваше лесно — и оттогава във всичко копираше адмирала, дори и в жестовете: разговаряйки със сътрудниците си, той слагаше дружески-доверително ръка на раменете им, но в същото време това беше жест на снизхождение, а не на искрено разположение...

И сега колкото по-лошо ставаше положението на Берг, толкова по-меко той разговаряше със своите хора, толкова по-често се шегуваше, смееше се и с цели часове стоеше при контра разузнавачите, разказвайки им смешни истории и анекдоти.

Берг чакаше кога ще се разрази над главата му бурята във връзка с изчезването на Муха. Следствието, проведено от него, показа, че Муха изчезна, след като доведе в конспиративната си квартира жената — радистка. Берг нямаше агенти сред полското население, но дори и да имаше, не считаше за възможно да им вярва докрай: във всеки поляк можеше да се очаква двойник или дезинформатор.

И едва когато узна чрез своите вътрешни, хитри възможности за провала на гестапо с руския майор-разузнавач, чак тогава Берг се успокои: гестапо няма да разчиства сметките си с него, защото то изтърва къде-къде по-важен човек. След бягството на руския майор от краковския пазар Берг предположи, че тук можеше напълно логично да се допусне възможността на връзката: Муха—радистката—руския майор. Във всеки случай Берг не отхвърли тази възможност за връзка и започна да действува, изхождайки от това допускане. Гестапо тръгна по своя обикновен път: масови хайки, арести, подслушване на телефонните разговори в Краков, усилена агентурна обработка на подозрителните поляци. Берг избра друг път: в себе си той зачеркна Краков и съсредоточи търсенето върху краковските предградия. Пет радиопеленгаторни коли курсираха денонощно по шосетата и второстепенните пътища в радиус от петдесет километра около града. Десет групи с преносими пеленгатори започнаха методическо и бавно прочистване на горите и височините около Краков. Берг не бързаше: той предполагаше, че радистката сигурно ще се свърже със своя център. Той знаеше също така, че руските радисти винаги стоят дълго в ефира и има достатъчно време да се засекат.

Бидейки човек с голям опит, Берг се застрахова чрез лъжлив агент, словак по националност, подхвърляйки му материал, от който се виждаше, че в района на Рибна няколко души са видели Муха и един човек, по външно описание приличащ на избягалия руски разузнавач. След това никой повече не е видял Муха, а човекът, приличащ по външни белези на избягалия от гестапо, го видели да излиза през нощта от гората с мокро палто и синини на лицето. Това донесение, специално скроено от Берг, намериха възможност да подхвърлят на агента така, че неговият рапорт изглеждаше напълно убедителен. Берг не телефонира в гестапо, но приложи рапорта към делото за изчезването на Муха — за всеки случай, ако се започнат търкания с ръководителите на управлението на безопасността в Краков.

Берг не сбърка. Един ден след изчезването на Муха радио прехващането засече нова точка, намираща се приблизително на тридесет километра от Краков, по направление на Закопане. На следващия ден Берг привлече в този район седем от десетте групи и три коли. След един ден беше засечен точният район на новата радиоточка. А след още една седмица Аня беше арестувана от военното контраразузнаване. Вихър се спаси благодарение на случайността: войникът промушваше много злобно сеното, в което лежеше той, но съвсем не така щателно, както би следвало. Щикът промуши три пъти крачола на Вихър и един път одраска главата му. Вихър очакваше, че след обиска в къщата ще подпалят и плевника, и къщата на пчеларя. Затова лежеше, стиснал в ръка граната. Той нямаше да се предаде просто така. Щеше да излезе да се предаде при тях и щеше да вдигне във въздуха поне петима фашисти заедно със себе си.

Вихър чу как биеха Аня и как офицерът крещеше:

— Къде са останалите, черве на курво?! Отговаряй, къде са останалите?

— Аз съм сама — отговори девойката. — И можете да не крещите толкова, имам добър слух.

Вихър се сви и раменете му почнаха да потръпват според онова количество плесници, което чуваше ясно.

— Ех, вие, европеецо —каза Аня. — Нима у вас е прието да се бият жени?

—Ти си кастава курва, а не жена! — кресна офицерът. —Легни на земята с лицето надолу!

— Аз няма да легна на земята с лицето надолу — отговори Аня. — Може да стреляте в лицето ми.

—Преди да те застрелям в лицето, ще ти дам да разбереш още! — каза офицерът. — Ще ти дам така да разбереш още, че ой-ой! И няма да ти помогне нито любимата родина, нито скъпият другар Сталин!

— Ще ми помогне родината — отговори Аня, —ще ми помогне другарят Сталин, а на вас нищо вече няма да ви помогне.

Вихър си я представи сега: такава красива, женствена, но в същото време още дете —чипоноса, с разногледи големи очи.

„Е? — бавно помисли той.— Време е да изляза, какво друго да направя?"

Съдбата на разузнавача... Казабланка, нощни кабарета, танцьорки, които в почивката между любовта пушат, лежейки на гръб, край умората генерал, и между другото го питат за тайните в генералните щабове; алуминиеви самолети и трансатлантически прелитания за преговори през време на коктейли с финансови магнати; конспиративни квартири в тайнствени котеджи с двойни стени; смели похищения на чужди офицери, дебели пачки новички банкноти в грапави портмонета; любовта на острогърди флегматични блондинки; пукотът на твърдите от колосване нагръдници на ратути и дипломатически приеми, лесното — на чашка кафе — за вербуване на посланици и министри... Боже мой, колко смешно е всичко това, ако не беше глупаво и — в тази своя глупост —безжалостно по отношение на хората от тази професия.

А ето така да се лежи в сеното и да се слуша как бият момичето и я заставят да лъга на земята, а ти си се затаил в сеното и те раздират дългът и сърцето, разумът и поривът— тогава как? А ако се наложи да се шегуваш с човек, да гледаш в очите му, да го гощаваш с обед, но да знаеш, че сега, след този обед, когато тръгнете заедно по нощната улица, ти трябва този твой добър другар да го убиеш като враг? А ти си ходил в неговия дом и познаваш децата му, и си виждал как той е играел с едногодишната си дъщеричка... Как тогава? А ако

(Следва)

При новата система — преизпълнение на нормите

От анализите на трудовите норми в ДП „Транспред" — Силистра се убедихме, че процентът на средното изпълнение за предприятието постоянно расте. Това се отнася особено за този период, откакто предприятието мина на работа по новата система на ръководство, при което целият фонд „Работна заплата" се разпределя съобразно приноса на всяка бригада и група.

Трудът на работниците от нашето предприятие се заплаща по единните норми за товаро-разтоварните работи. В тях в последно време бяха направени някои корекции и сега те отразяват по-реално количеството и качеството на вложения труд.. Преизпълнението на тези норми от пренасвачите говори за тяхната реалност и стимулираща роля.

Колективът на агенция — 2 Силистра има най-високо преизпълнение. Пренасвачите от обекта „Гемиите" при промкомбинат „Камъшит" достигат и над 200 процента, а тези при ДСО — Силистра — 195 на сто. Тук организацията на труда е правилно построена и затова резултатите са винаги радващи. Преизпълняват своите норми и работниците от групата в ДМЗ „Стомана". „Булгарплод" и др., където оказва влияние не само сезонността на работата, но и примерното ръководство на бригадирите и съзнателната трудова дисциплина на работниците.

Агенцията „Транспред" — Дулово обслужва преди всичко тарата и с успех се справя с тази си задача, като обработва навреме пристигналите вагони и другите превозни средства. Въведена е денонощна работа, която е в полза на товародателите и гарата. И тук заработките сочат увеличение. Преносната бригада с отговорник Мустафа Валиев при обект „Техноснаб" — Дулово достига 180 на сто изпълнение на нормите. На този обект работниците работят с чувство на отговорност и нямат ни една рекламация. За пример е и пета бригада, която работи само на вагоните и преизпълнява нормите си с не по-малък процент.

Заплатите на работниците и служителите в предприятието се изплащат окончателно в края на всяко тримесечие, а през останалото време се дават аванси. Въз основа на прието решение на ръководството на предприятието може да се изменят трудовите нормативи, ако е настъпило изменение в условията за работа. Бяха изменени някои норми, след като бяха направени неколкократни хронометражни наблюдения. Поради настъпили изменения в условията на труда, завишихме разценките за работа при цимента в торби, въглищата и чугуна.

За онези товари, които не са предвидени в ЕТН или Ведомствените норми Обединението ДП „Транспред" — София, имаме разработени местни норми.

По този начин на заплащане всеки получава заплата според количеството и качеството на вложения труд. Общо за предприятието нормите се изпълняват 150 на сто или средната заплата. На бригадите, допуснали ботна заплата възлиза на 114 ниска заработка, се прави всеки месец анализ за изясняване и отстраняване на причините.

Работата по новата система налага да се подобрява организацията на труда и да се преизпълняват нормите. Само за второто тримесечие на годината колективът на предприятието разпредели допълнително 13 000 лева, което се отрази благоприятно на работата ни през третото тримесечие. Това говори за предимствата на новия начин на заплащане. Ето защо с всяко изминато тримесечие нашето предприятие бележи все по-големи успехи.

Атанас ВИТАНОВ

Усмивка, родена в делниците

Първите дни някои зли езици подхвърлиха подире им — „Вие отивате там много пари да пречелите, да видим какво ще стане. . !" Тревогата се загнезди в сърцата като птиче, което не им даваше мира денем и нощем. Дочували бяха двете жени, че в птицефермата се взема добро възнаграждение, но работата е тежка и отговорна. Колко птицегледачки се бяха сменили преди тях — брой нямат. Нима и те щяха да споделят съдбата на предните!

Така с тревога в душата заработиха Иванка Маринова и Маринка Няголова от с. Смилец. Бялото им пернато ято наброяваше 4 500 нюхемшира. Понякога се мъчеха да ги преброят, но тази цифра им се струваше безкрайна. Когато ги пуснеха из двора, всичко оживяваше. И в най-затънтения ъгъл на оградата се дочуваше жизненото писукане на птиците.

Всъщност в първите дни работата не ги изплаши. Колкото и много да беше тя, двете чевръсти гледачки се справяха с нея: носеха храна в хранилките, зареждаха съдовете за вода, почистваха и после събираха яйцата.

Дните във фермата си прилачаха като зърна от броеница. Всичко в тях беше еднакво —до скука еднакво, затова жените се замислиха. И не беше безполезно. Изведнаж се оказа, че и тук, в тези полупаянтови постройки на края на селото, може да се уреди уютен живот. Започнаха със собствената си стаичка. Нагиздиха я като за моминска сватба — леглото на една страна, масата на друга, застлаха и пода и отсега нататък който почнеше да им дойде на гости, трябваше да сваля обувките си вън до прага. Тъй де—чи стотата сама не става—хората я вършат.

Оттук, от малката стаичка на гледачките, усилията им се насочиха към самото помещение на кокошките. Почистиха прозорците така, че вътре светна като в слънчев ден. Започнаха по-често да сменят постелята на птиците, да варосват всички стени на помещението.

— Вие там се стягате като за сватба — подкачаха ги гледачките от съседните птицеферми, а Иванка и Марийка отминаваха тихомълком, сякаш не се отнасяше за тях. Искаха всички да видят с очите си това, което бяха свършили за тъй кратко време.

— Яйцата са важни, а не кракотата на птицефермата — говореха други по-делови, но и те се лъжеха, защото носачките на двете жени сякаш изведнаж се бяха наговорили — на ден започнаха да снасят в полозите 1800 —2 000 яйца, все едри и хубави. . .

Така мина първата година. Работата в птицефермата, където допреди тях имаше такова текучество, сега вече не беше особен проблем. За 1967 година им определиха годишен план от 607 142 яйца, а ето че само до края на месец август Марийка и Иванка отчетоха 560 000 яйца. При такъв темп фермата ще може да изпълни плана си за годината още по средата на септември.

Преди известно време жените сами подкачиха зоотехника:

— Искаме да понаучим още нещо за отглеждането на кокошките. Тя, практиката, учи човека, но все си е по-друго, като го прочетеш написано, наготово...

Не остана безответна молбата на жените. Зоотехникът Георги Тодоров в най-скоро време организира първата сбирка на курса по повишаване на квалификацията на птицевъдките от стопанството в с. Смилец. Толкова много неща се оказаха нови и непознати, че жените едва не загубиха надежда в своите познания.

През последното тримесечие отчетоха съревнованието между всички ферми в стопанството, чието птиче стадо наброява около 15 000 носачки с годишен план — 2 125 000 яйца. Фермата на Иванка Маринова и Маринка Няголова не отстъпи първенството, което беше взето порано с толкова труд и старание.

С всяка измината година двете птицегледачки научават все нови и нови неща от професията си. Ето миналата пролет допуснаха една грешка, която едва не им костваше успеха през годината. Допуснаха пренаселеност. Впрочем за това не бяха виновни те, а в по-голяма степен ръководството на фермата и специалистите. Младите ярки не се развиха много добре и това се отрази на яйценосенето. Тази година този пропуск се отстрани навреме.

...Неусетно настъпва вече есента. По прозорците на фермата отново ще забарабанят дъждовните капки, насреща над върхарите на градинските дърве та ще се застояват до късно едрите кълдели есенна мъгла. Жените знаят, че сега трябва да удвоят повече от всякога усилията си в храненето и почистването, защото птиците не са без различни към лошите климатични условия. Без труда на грижовните им ръце, надеждите за успех на този тих, но труден фронт са съвсем малки. Затова тук във фермата всеки ден е едно изпитание. . .

Р. РУСЕВ

По 1 300 кг лук от декар

Бригадата на Стоян Сергев от с. Пожарево постигна нов производствен успех.

От засетите през пролетта 27 дка лук кооператорите получиха по 1 300 кг средно от декар. Така годишният план бе изпълнен 130 на сто. За пръв път в ТКЗС — Тутракан се посига такъв добив.

За постигане на този успех допринесе доброто обработване на тази зеленчукова култура. Засятата площ бе окопана двукратно. Всеки декар бе наторен с по 10 кг амониева селитра. Посевът бе пръскан против болести и неприятели.

От изваденте 35 т лук 28 тона са продадени на държавата. Останалото количество е отделено за нуждите на кооперативна.

Живко ТРУШЕВ

Когато се работи с желание, винаги се постигат добри резултати

Преди няколко години в кравефермата на с. Зебил дори не се говореше за изпълнение на плана за млеконадоя. Животновъдите само четяха и слушаха по радиото за успехите на колегите им от другите стопанства. Причината се криеше в това, че кравите бяха нископродуктивни, не достигаха фуражите и често животните стояха гладни, постоянно се сменяха гледачите. А всичко това водеше до лоши резултати.

От няколко години насам, с помощта на специалистите от стопанството, бе подобрен породният състав на кравите. На работа във фермите се привлякоха опитни и работещи с желание кооператори. Увеличиха се и дажбите. През последните две години ръководството назначи за бригадир на фермата младия специалист Неждет Фахрадинов, който пое работата с желание. Той винаги търсеше помощта на главния зоотехник Милко Токчев, консултираше се и за най-малките неща с ветеринарния лекар, учеше животновъдите да работят по новому. И ето че резултатите не закъсняха. Преди няколко дни в чест на празника на свободата Девети септември се отчетоха резултатите за осем месечието. А те са повече от радващи.

В кравефермата сега работят седем души, от които двама младежи, които се грижат за 72 крави. Общо годишният план за млеконадоя е 144 000 литра. Само за осеммесечието са надоени 105 000 литра при план 97 700 литра. От постигнатото се вижда, че годишният план ще бъде преизпълнен.

Сред доячите най-високи са резултатите на Хюсеин Юмеров, който при план за годината 29 800 л е надоил вече 22 000 литра. Незначително по-малък е успехът и на Рамадан Рамаданов. Добрата работа на фелдшера Кадир Ахмедов и осеменителя Махмуд Алиев е причина досега да не се допусне яловост и смъртност при кравите.

Като подарък пред празника на свободата в кравефермата бе завършена механизацията. С това напълно се облекчава трудът на животновъдите. Ще се увеличи неговата производителност и ще се намали себестойността на продукцията.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

Писма на читателите

От дъжд на вятър

Докато се правеше кисело мляко в мандрите на района ни, Окорш и съседните села биваха редовно снабдявани с този важен продукт за деца и възрастни. Но приготовлянето му бе дадено на Млекопреработване — клон Дулово. И сега ни снабдяват, както се казва, от дъжд на вятър.

Бихме поканили отговорните другари от снабдяването в Дулово да дойдат в Окорш, Вокил или Овен и да видят колко много хора чакат за кисело мляко и се връщат огорчени с празни съдове.

Владимир ПОПОВ

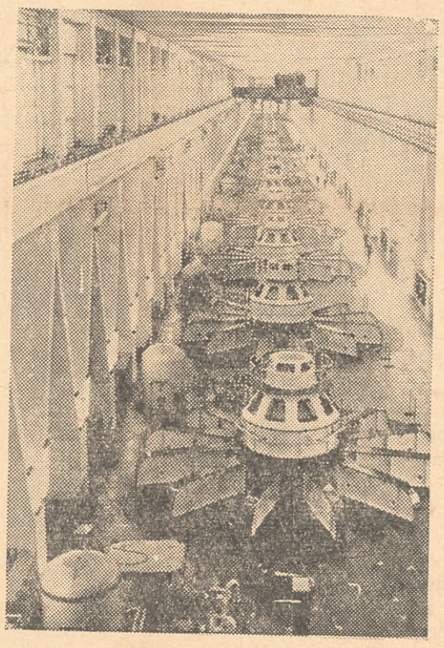
Къде е рейсът?

Голяма бе радостта на селяните от Главан, когато започна своя редовен рейс автобусът от ДАП — Силистра по маршрута Силистра — Главан — Чолаково. Но тази радост скоро бе помрачена от постоянното местене на спирката в селото ни. Понякога той спира в селото, а друг път извън него — пред стопанския двор. Шофьорите обясняват, че били остри завоите в селото, затова не спират. Завоите бяха поправени, но автобусът някои дни съвсем престана да идва и пътниците от селото ни са принудени често да ходят да чакат на шосето Толбухин — Силистра.

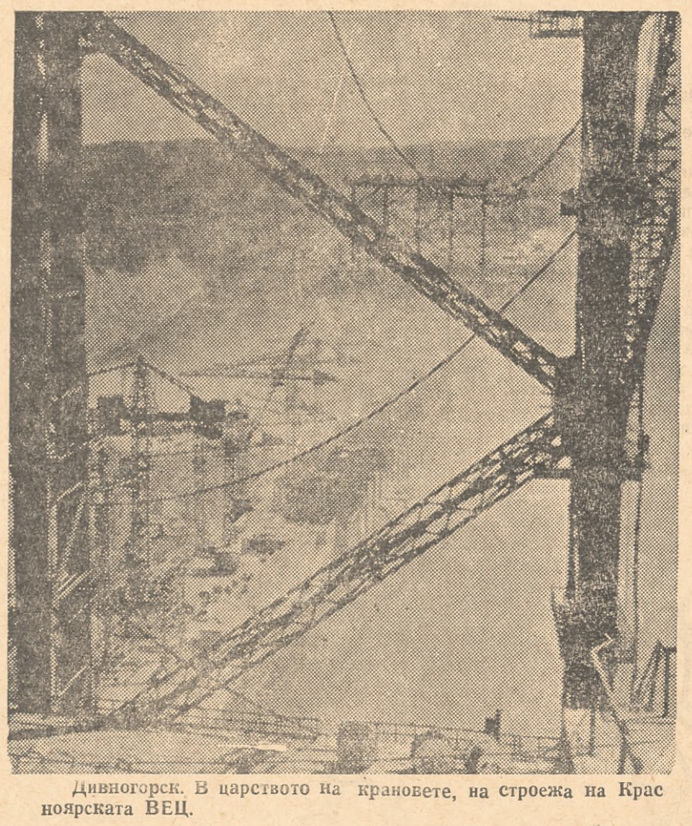
Защо не минава рейсът редовно и защо се заставят пътниците да чакат ту на едно място, ту на друго?

Иван МАРИНОВ

Из Съветския съюз

Машинната зала на най-голямата „Фабрика за електричество" в света — Братската ВЕЦ. Мощността на работещите вече 18 агрегата достига 4,5 милиона киловата. Когато бъде завършен монтажът и на 20-те агрегата тя ще достигне 5 милиона квт.

Дивногорск. В царството на крановете, на строежа на Красноярската ВЕЦ.

ЗАДАЧАТА Е: поевтиняване на животинската продукция

Планът за животинската продукция в ТКЗС — Тутракан се преизпълнява почти във всички ферми. Лошото е това обаче, че месото, млякото и яйцата тук са все още много скъпи.

Основната причина за оскъпяване на продукцията е превишаване плана на материалните разходи. Така например за производството на 100 лв. обща продукция в кравефермата на гр. Тутракан се предвиждат 73 лв. материални разходи. Вместо това те достигат 82,5 лева. Приблизително такава е картината в Антимово и Търновци.

Преразход на материални разходи са допуснали и овцевъдите от някои ферми. Така в гр. Тутракан за 100 лв. обща продукция са направени разходи с 11 лв. повече от планираните. В това отношение тутраканци трябва да се поучат от колегите си от с. Дунавец, спестили по 14 лв. материални разходи за 100 лв. обща продукция.

И в областта на свиневъдството тутраканските животновъди не бележат особени успехи. Напротив, и тук те са допуснали преразход на материални и трудови разходи. Такава е картината и в птицевъдството, още повече, че в почти всички ферми планът за яйцата не се изпълнява. Това обстоятелство важи най-много за с. Антимово. Само бързата намеса на специалистите ще помогне за ускоряване изпълнението на плановете.

Необходими са бързи мерки за намаляване на материалните разходи във всички ферми на кооператива. Това ще стане чрез въдене на упорита борба за икономии, чрез стриктното спазване на дажбените таблици, чрез компетентното, близко ръководство на специалистите. Само така ценните ще бъдат под изкупните. Ще се създаде възможност за създаване на рентабилно животновъдство. В противен случай произведената през тази година продукция, макар и в повече от миналогодишната, ще струва на стопанството много по-скъпо.

Викентий ДУКАНОВ

Угояване на патетата в Германската демократична република

С угояване на патета в ГДР се занимават 10 големи комбината, много държавни и кооперативни земеделски стопанства. През последните години то е получило небивало увеличение. Така например в 1957 г. са произведени около 2 000 тона паче месо, а в 1965 г. — 26 300 тона или 13 пъти повече.

Пачето месо в ГДР е от голямо значение в хранителния баланс. Почти във всички ресторанти в менюто има печено младо пате.

Угояването на тези птици се извършва както интензивно (без ползване на водата), така и екстензивно (с ползване на неограничени водоеми).

В птицевъдния комбинат Зедин, окръг Потсдам, патетата се отглеждат в триетажна постройка, като първата седмица са на третия етаж, втората седмица на втория и третата на първия етаж. След това или до края се угояват на първия етаж с ползване на дворчета и трапецовидни канавки с вода за плуване и пиене, или се изпращат за угояване в някоя база на езеро. Този комбинат угоява годишно над 500 000 патета.

Много модерен и най-голям в страната е птицевъдният комбинат в град Врийцен, окръг Франкфурт на Одер. Създаден е в 1963 година. Същата година са угоени 89 000 патета. За 1967 година е предвидено да се угоят 800 000 патета. В комбината се строят постройки за интензивно угояване без ползване на водоеми. През 1967 година 300 000 патета се угояват на сухо в комбината и 500 000 на бази в езерата извън комбината. Той е устроен така: в централата се намира административната сграда, люпилнята, складовете и помещенията за отглеждане до 3 седмици. Патиците се отглеждат както с ползване на водоеми (езера и реки), така и интензивно с ползване само на канавки за пиене на вода и плуване. Помещенията за угоява не са нови и отделени от централата на 10—20 и повече километра.

До 10-дневна възраст патетата се отглеждат в отоплявани помещения. Температурата в тях се регулира автоматично. Освен централното отопление, в помещението има специални инфрачервени лампи, които служат за допълнително отопление. Подът е решетъчен или несменяема постеля от дървени стърготини и дребна слама.

От 11 до 21-дневна възраст патетата се отглеждат в отоплявано помещение със слънчеви дворчета с циментиран под и трапецовидна канавка с вода. След третата седмица помещенията не се отоплява.

От началото на четвъртата седмица до края на угояването се прилагат два начина на отглеждане. Единият се състои в това, че птиците се откарват на бази —езера, пресметнато по 10-12 броя на 1 декар водна площ, и се оставят там до края на угояването — 8—8,5-седмична възраст. Най-интересното е, че често пъти там те се оставят без гледач и пазач, а само един път в седмицата минава камион, който зарежда автоматичните хранилки, намиращи се на брега и събиращи 600-700 кг гранулиран фураж. Хранилките са така устроени, че фуражът не може да се мокри от дъждовете.

В някои бази патетата са оградени с 4 реда тел — електропастир. Във водата оградата е от 1 ред тел. Тя е на 15—20 см над водата. Тази ограда се прави не толкова за птиците, колкото за лисиците, които идват нощно време. Патетата нощуват на открито или под леки ниски етернитови навесчета, открити от четирите страни, крепещи се само на няколко дървени подпори. В други бази те се оставят без никакви огради, навеси и гледач. По тези начини те се угояват от началото на май до началото на септември.

Вторият начин е напълно интензивен. При него след третата седмица се угояват в специално изградени лагери. Те се намират на 10—15 и повече километра от централата на песъклива, негодна за обработване почва. От 22 до 40 дни патетата се отглеждат в неотоплявано помещение с двор и канавка с вода за пиене и къпане. След това се преместват в двор на открито, без навеси, но с осигурена канавка за вода и сянка. В едно помещение на лагера заедно с дворовете за открито отглеждане се настаняват по 12 000 патета, от които 6 000 са в помещението и 6 000 на открито. Помещението е разделено на 4 секции с дворове и отделно има 4 двора за открито отглеждане. Във всяка секция се настаняват по 1 500 патета или по 11 на 1 кв. м.

На лагера има и втори тип помещение за угояване през зимата. То е разделено на малки секции по за 120 патета. На 1 кв. м се предвиждат по 5 патета. Подът е циментиран и върху него се поставя несменяема постеля от дребна слама. Всеки ден се добавя по малко нова слама. Осветлението в помещението е непрекъснато.

Патетата, предназначени за разплод, се отглеждат отделно и се хранят с гранулирани фуражи, съдържащи 1 на сто повече суров протеин.

Масовото угояване на патета става в езерата. ГДР има много езера и всички се използуват за тази цел. От опити е доказано, че когато в езерото има патета, тогава уловът на риба е със 100—150 кг на хектар повече. Затова птицевъдните комбинати се числят към едно обединение за риби и патета, наречено „Биненфишерай". Това обединение в окръг Франкфурт на Одер произвежда годишно 1 800 тона паче месо в живо тегло и 650 тона риба, а в окръг Котбус около 1 400 тона риба и 800 тона паче месо.

Във всички птицевъдни комбинати има много голяма механизация и автоматизация, а от там и много голяма производителност на труда. В комбината Врийцен работят целогодишно средно около 100 души и те произвеждат около 1 800 тона паче месо или на един човек се падат средно по 18 тона. По изчисление в същия комбинат един работник изработва продукция за 96 000 марки, а получава средно 6 300 марки за 1 година.

В Силистренски окръг има десета водни площи. Това позволява опитът на ГДР в отглеждането на патета да се използува успешно. По този начин ще се получи и повече птиче месо, и по вече риба.

Иван ЦВЕТАНОВ,
научен сътрудник в НИИЖ—ШУМЕН

НА ПЪТНИКА — ПЪТ, НА ЖАБАТА — ГЬОЛ

(Весел съботен репортаж)

МНОГО е важно пътуващият човек да не забравя, че е пътник. Защото колко нещица могат да се напречат на един пътник. Както знаете, сега по селата варят ракия на провала, започнаха есенните пана ири — та тук почерпка, там почерпка, „тука с кратунка, там с черпак — втасахме я пак", както се беше изразил един местен поет от село Търновци.

И така: на пътника—път, на жабата — гьол!

Ранно утро. Свежо. С дъх на прегоряла трева и на мляко от овце първескини, както твърди един млад допсник. На спирката (всъщност няма никакъв видим знак, че е спирка) в село Пожарево се разговаряме с кандидат-пътниците (не всички кандидат-пътници стават пътници, както и не всички кандидат-студенти стават студенти. За да станеш студент, не е лошо да се познаваш с някой професор; а за да станеш пътник, не е лошо да се познаваш по-отблизо с някой шофьор.)

Разговаряме се за различни работи — все важни,—докато чакаме автобуса. Един дядо се оплакваше, че токът често спирал и не можел да си дочете човека „Нонкината любов" от Ивайло Петров. „Ако става въпрос — намеси се друг селянин — и аз чета книгата „Остров Тамбукту" и за Петкан знам и ред работи, ама поне в неделя вечер да не спира тока, та да можем да чуем резултатите от тотото".

Гани пък разправяше как като пиел бира, намерил в едно шише мишка. При споменаването на думата „мишка" жените, разбрали-неразбрали за какво става дума, се разпискаха, питайки къде е мишката и току прибираха полите си, защото случило се веднъж не знам какво си и така нататък. . .

Една млада булка сипеше огън и жупел по адрес на продавачката в магазина за парфюмерия и канцелария в Тутракан. Не знам какъв си крем нямало, а така също и други артикули.

Докато чакахме така вкупом до шосето, и някои истории си разказахме дори, като онзи за циганина, който купил една голяма къща (голяма, за да побере всичките циганчета — и всяко циганче да си има стая, т. е. кабинет), как се настанил циганинът с цялото си домочадие в голямата къща на баира в периферията на селото и как в къщата се показал смокът — най-напред на приспата (на терасата) го забелязала циганката, а после и в гостната стая го заварили неканен; и как много се изплашила циганката, макар че тя в живота си много по-страшни работи да е виждала и пак да не се е уплашвала; и после как тя кандардисала циганина да събори къщата, заедно с всичките кабинети на циганчетата и да направи една нова къща от старите тухли и чамове—дурама, едно-друго . . И послушал циганинът своята любима циганка и съборил къщата, и направил нова къща не къде да е, а чак в ДЗС „Янко Забунов"; и бързо я направил, защото неговата любима циганка и още по-любими циганчета му помагали ентусиазирано (как няма да помагат ентусиазирано — споменът за смока бил още твърде пресен).

Това е само една история от неизброимите, които бяха разказани докато чакахме трамвая (пожаревци, както и бабукци навярно, викат на автобусите по късите линии трамвай). Но както и да го наречеш, трамвай или автобус — трябва да кажем, че не дойде нито трамвай, нито автобус и именно тогава чухме този девиз: „На пътника—път, на жабата — гьол". Каза го един стар селянин с изтънели крака, който беше тръгнал за Тутракан — да си купи магаре от панаира. Понеже му се губеха няколко предни зъба, човекът изговори малко дефектно своя любим, вероятно, девиз: „На жабаца — гьол, на пъцника — пъц"

Както се разбра по-отпосле, след като попитахме по телефона на лечебницата, автобусът бил отклонен по русенска линия да докарва в Тутракан панаирджии. Ако става въпрос, и от Пожарево имаше хора, които изпитваха горещото желание да посетят панаира, зер Папито с акордеона пак е дошъл, също и циганката, дето хвърля гьобети „Как няма да хвърля, в нейната къща да няма смок, че да не хвърля" . . ., както се изказа един черен мъж с опушени от тютюн жълти мустаци, на когото очевидно много се беше харесала историята за смока в къщата на циганката, защото после още няколко пъти отвори дума за този случай.

Пак отпосле разбрахме, че и предния ден не е имало автобус и това вече не е съвсем редно, да му се не види. . .

Почакахме още малко — я камион, я някоя по-лека кола може да мине, но и краката ни заболяха вече да висим прави, че пълномощничеството не е помислило да закове тричетири дъски, та да се получи нещо като пейки за почивка и отдих на трудещите се. Ако не бързахме, щяхме да кажем това за дъските на Мирчо, пълномощника, можеше и да ни почерпи човека за хубавата идея, която отдавна може би е узряла в съзнанието му.

Някои от чакащите си намираха средството — качиха се на камионите със слънчоглед. То шофьорите пискат, че им е забранено да возят пътници, но кой ти пита — мятат се хората отзад и това си е.

Ние, разбира се, не се метнахме отзад, защото се чуствувахме попритеснени и като така си тръгнах ме пеш, като си подсвиркваxме мелодията „Жената на моя приятел". И, разбира се, като не забравяхме оня девиз: на пътника — път, на жабата — гьол!

Та вървим си ние така и съвсем не предполагаме, че в същия този момент в Зафирово шофьорите Стефан Славчев, Слави Генчев, както и водачите на „ИФА" — 04 — 46 и Газ 51 — 03—83 нарушават правилника за движението, като минават по асфалтираната улица през центъра на селото. Както установих ме по частен път майорът—квартален отговорник, не си почиква и може лесно да се оправи работата, но не е въпросът да се глобяваме, не е приятно, нали?

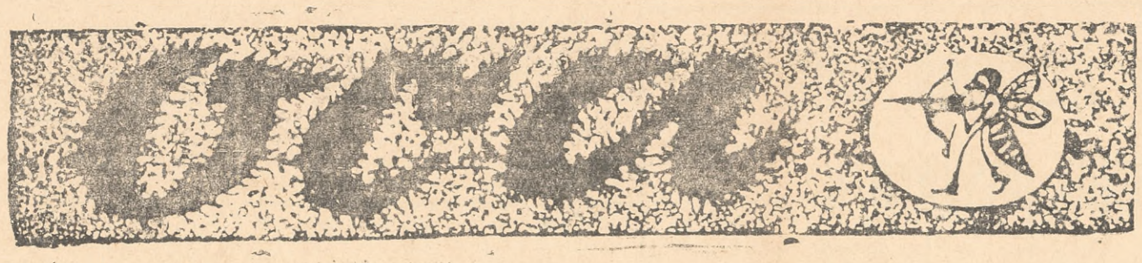
И вървим си ние така: — в очите — слънце, под нозете — път — и гледаме как механизаторите освобождават площите от слънчогледа и царевицата. В Зафировския кооператив вече ги приключват тези работи — двата кукурузокомбайна работят ударно и цвекловадачите работят мъжката и комисията за обследването на общинския народен съвет работи щателно. Само фурната дето още си има някои кусури, които се набиват на око. Като седнеш на обяд да режеш хляб (отава въпрос за типовия), трябва след това да си измиеш ръцете и едва тогава да ядеш, защото пекарите не измитат добре пеща и долната кора на хляба е винаги черна, насаждена.

И пак — в очите — слънце, а под нозете — път; и пак не подозираме, че ще ни настигне един частен „Запорожец", ще ни закара до Зафирово, там ще си кажем някои работи с председателя на съвета и със заместник-партийния секретар; а после ще се запътим към Коларово, ще ни вземе една тежкотоварна военна кола, а в Коларово ще се срещнем съвсем непредвидено с нашия приятел Кольо и ще се понесем с неговото служебно „Иже" по стрелнатите пътища на родния край; ще спрем за малко в Сокол, ще бъдем облъхнати от ентусиазма на работниците, които асфалтират пътя за главното шосе, ще отнесем с нас спомена за Кулчо, хоремакчията, който сервирал неизстудени напитки но след като го критикували по радиоуредбата, започнал да изстудява бирата и лимонадата (сега, когато и времето се застудява); ще си мислим и за лавкаджийката Гинка Дойчева, която всъщност е лафкаджийка, защото: тук лаф, там лаф — и пак закъсняла да отвори навремя лавката. И пак с девиза: на пътника — път, на жабата — гьол! — по стрелнатите пътища на родния край и така нататък, и така нататък— без край . . .

СИМИЧ

Без думи

Между въдичари

— Много си весел днес, колега. Да не би да си имал успешен ден?

— И то много...

— Но ти друг път само се оплакваш, че рибата не къле... Как успя днес...

— Съвсем лесно... На стръвта слагам табелка „На изплащане".

Руси ШИМАБЕЕВ

Каквото...

(Стари поговорки с нови уговорки)

За новоназначения

„Каквото посееш, таквоз ще поникне".
Ако виждаш и немееш, шефът ти ще те обикне.

Съвет

„Каквото придобиеш на младост, ще ти остане на старост".
Затова стани магазинер на пазара и удряй в кантара.

За некадърния ръководител

„Каквото мислят мишките, котката го разваля".
Едни напрягат мишците, друг плана проваля.

Не винаги е така

„Каквото повикало — таквоз се откликнало".
Ще оспорят много хора — не важи за сервитьора.

Рядко се среща

„Каквото ръчица пипала, таквоз снажица носила".
Не е на чест тази мода — да си носиш производа.

Минчо ДИМИТРОВ

РЕСТОРАНТСКИ ГЮРУЛТИИ

Изморени от продължително пътуване, бяхме изгладнели, като то битолски просяци. Първата ни работа беше да намерим нещо за хапване. Още с влизането си във вашия окръжен град ние потърсихме хранително заведение. Гледаме една светяща фирма „ОРАНТ АЛБЕНА". Доколкото си спомняхме, не познавах ме такъв Йовков герой —Орант, и се озадачихме. Наближихме. Чуваше се голяма гюрултия от тъпани, кларнети, флигорни. Приятелят ми ме смушка:

— Не чуваш ли, че това е банда. Чакат се да свирят за меданя.

Точно се чудехме какво да правим, една певица като извиси един ясен, маджунен глас, че като захвана:

„Турлак Марко майка си думаше
Айде да ходим, майко, на повратки. . ."

И т. н. половин час.

— А, това било репетиционна самодейна зала, бе — подхвърли приятелят ми.

Но оказа се, че това било не орант, а ресторант.

Влязохме вътре, но от тая гюрултия стои ли се? Един оркестър, всеки надул борозана колкото му душа иска. А певица та само народни (стари) и сръбски песни пее. Не можела друго.

Иначе ресторантът е в оприятен ред, с хубави ястиета, студени напитки и разтракан управител. Малко персоналът закъснява за работа и вечер свири на джипове, ама нищо.

Продължихме по-навътре из града и се вмъкнахме в нощното заведение „Бирхалето" (Коста).

Отново гюрултия. Някакви младежи искат да влязат. Коста им казва, че няма места, докато всичките маси бяха свободни. Синът му запазил за негови приятели маси, които по-късно останаха свободни и ето ти гюрултия, скандала, както казваме ние. Вярно, че имаше маси, но Коста Бирхалето не ги пусна. Някои казват, че то било на Коста, дали е вярно, ние не знаем.

Тръгнахме за ресторант „Златна Добруджа". Още с влизането забелязахме всичките маси подредени с 5—6 чинии, вилици, салфетки и ножове—подготвени за храна. „А—казахме си ние, — тук ще хапнем доволни". Какво беше учудването ни, когато почти всички бяха заети, а само 2-3 човека се хранеха. Другите пиеха и подмушкваха чиниите ту насам, ту нататък Защо се подреждат масите, като за помана—не можахме да разберем. Напитките не бяха студени, като в Орант „Албена", съдеха се хората,—значи пак гюрултия.

Да не говорим за ресторант „Дунав" — там пък освен гдето винага топли, ами няма и соди. А за „бързината", с която се сервира, сега да не отварям дума. Питахме защо няма управителят Петко ни каза, че Неделчо от бюфета бил виновен. Ето ти пак —гюрултия с клиентите.

Трябва да кажем, че и тук има оркестър, но пак събран на бързо.

Как Концертно бюро не се меси в тези работи, трябва да знаем. Събират се музикални контрасти на едно място, хавайска китара, саксофон, изтупани се една народна певица —иди му разбери.

Изглежда въпросът е гюрултия да става.

РОНАД—гост

ПРИКАЗКА ЗА МРЪСНОТО КОТЕ

Знаете ли откъде е произлязъл изразът „Гонят ме като мръсно коте"? Ако не знаете, да ви кажа.

Имало в нашето село едно коте. Палаво и симпатично. Но веднъж, като си играело, паднало не знам къде си и се изцапало цялото с не знам какво си. Прибрало се в къщата на стопанина. Завъртяло се из стаите и изцапало цялата покъщнина. Ядосан, стопанинът го изгонил. Изгонил го като мръсно коте. Защото то наистина било мръсно.

Котето отишло в къщата на съседа отляво. Завъртяло се из стаите и изцапало цялата покъщнина. Съседът отляво се ядосал и изгонил котето. Като мръсно коте го изгонил. Но котето и този път не се отчаяло. Отишло в къщата на съседа отдясно. Завъртяло се из стаите и изцапало цялата покъщнина. Съседът отдясно също не му простил и го изгонил. Изгонил го като мръсно коте. Но котето пак не се отчаяло, че ще остане бездомно. Промъкнало се в друга къща. После в друга. И навсякъде цапало. И отвсякъде било гонено. Така обходило, т. е. изцапало всички къщи на селото.

Поуката е: мръсното коте не трябва да се гони — то трябва да се изпере!

С. М.

Сава ЦВЯТКОВ

—Искам развод, аз съм още млад и опнат като струна!

Приумици

Още никой не се е простудил, когато са му правили вятър.

* * *

Беше толкова изпълнителен, че не възрази дори и когато го пратиха . . . за зелен хайвер.

* * *

Не е важно, че на ръце те носят; важно е къде те носят . . .

* * *

Тъй като не е за всяка уста лъжицата, с която се бърка меда, мнозина се задоволяват да бъркат в него и с . . . пръсти.

* * *

За какво друго могат да служат микроскопът и телескопът, ако не с първия да гледаме своите недостатъци, а с втория — чуждите.

* * *

Често евтините номера заплащаме най-скъпо.

* * *

И червулът има големи връзки, ама пак червул си остава.

* * *

Не всичко, което се върши изкусно, е изкуство.

Атанас ДИМИТРОВ

ЕПИГРАМИ

КОЙ КАК МОЖЕ

Вулканът брани свойта слава
с лава . . .

А. Д.

ЕДНО МНЕНИЕ

Волът си тегли
и със златни жегли.

ФАТАЛИЗЪМ

Както му е било писано,
или както му е подписано?!

Т. Р.

НЯМА РИМА, НО Е ВЯРНО

— Натърках днеска шефа здраво. . .
— Кога? . . . И как посмя? . . .
— Та бяхме двамата на баня
и търках му гърба.

УПОРИТ ХАРАКТЕР

Време, сили не пожали
. . . да се хвали.

Иван СЕВЕРНЯШКИ

АФОРИЗМИ

Човек може да се разболее от гледане на здравни филми.

* * *

Нощните птици по нощници ли ходят?

* * *

Отговорността на гръб ли се носи?

Турхан РАСИЕВ

ОТРЕЗВИТЕЛНИ РАБОТИ...

Какви ли странни работи не стават на този свят?. . .

От колко години се говори, че наклонената кула в Пиза щяла да падне. Ама не пада. Накланя се, накланя се непрекъснато, но тъй си стои за чудо и показ на туристите. . .

Кулата си е кула и все едно е нищо в сравнение с тези чинии, които летят около нашата Земя, като че ли ни носят храна от други цивилизации. Никой не ги е пипнал с пръст, но хората си прика-а-а-зват за тях.

Чудесии, колкото щеш чудесии. . .

Има ги и в нашата Силистра. Веднъж, например, една такава чудесия се случи и с Иван Димитров. Това име може нищо да не ви говори. Но когато допълним, че още го наричат Шпикера и работи в ТПК „Дунав", дали се досетете за кого става дума. Та този същият Шпикер, който е коронясан за системен алкохолик, в едно февруарско утро на тази година се събуди в странна обстановка. Дори той самият се изненада. И не можеше да повярва на очите си. Как тъй? Обстановката, да ви кажем най-сетне, беше една истинска стая. А пък за него тя означаваше много. Защото той беше си свикнал да се събужда често и на други места — на улицата, например, която вече му беше станала първи дом. . .

Погледа се Шпикера: стаята беше истинска. Нямаше никаква измама. Изведнъж откъм другия й край дочу някой дрезгаво, като изпод земята, да се изкашля. Да, в стаята имаше още едно легло. Тъкмо си мислеше за своя нов познайник, когато той подаде глава. И тя беше една такава глава, която му беше по зната. Втрещи се Шпикера.

— Драсти, наборе, какво се блещиш? . — пусна дрезгавия си глас другият.

— Драсти, ама. . . Ама кой си ти, бе?

— Я не се прави, че не ме познаваш, че като стана. . .

— Ченгел, ти ли си, бе?. . .

Това откритие беше съвсем ежедневно и Ченгела дори не благоволи да се обади. Пък и все повече осъзнаваше, че му се пуши страхотно, а нямаше пукната цигара. Предчувствуваше на всичко отгоре и поредната си разправия с началниците си от Драгажния флот.

През това време Шпикера се осмели и приближи леглото му.

— Ченгел, къде се намираме, бе?

Този въпрос можеше да ядоса всеки човек, но Ченгела стисна зъби и процеди:

— Ти в отрезвителна стая бил ли си? А, бил ли си? Значи не си идвал друг път. Сефте правиш с една дума. . . Пък аз вече за втори път. . .

Този разговор можеше да продължи още, защото Шпикера искаше да си обясни пътищата, по които бе достигнал дотук. Но влезе старшината. Платиха си двамата по десет лева такса за престой в отрезвителната и си заминаха. Но не завинаги си заминаха. От февруари досега още четири пъти се събужда в отрезвителната Шпикера. Кой знае, може и да му е харесала на човека? . . Малко скъпичко му излиза, ама какво да се прави, когато го намират толкова често пиян по улиците на града. . . . Три-четири пъти там осъмва и Ченгела. А Борис Стоянов Иванов, частен дърводелец, и жена му Радка посещават колективно отрезвителната. Защо им трябва да се делят!. . .

304 човека от Силистра за осем месеца са попадали в отрезвителната стая. Един по веднъж, други по два, а трети по три пъти. И някои съвсем изтрезняват и не правят скандали в ресторантите и улиците. Но има много като Ченгела и Шпикера като Коста Фотев и Неделчо Неделчев Иванов, които не миряс-ват. Изглежда нямат друга работа хората, та все за разправии и побоища, за пиянски компании мислят. Пък и хич на ум не им идва, че омръзна на гражданите с тях да се разправят. . .

С. ХР.

Без думи

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XII, бр. 109 (1273) | Вторник, 19 септември 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

В БРИГАДИРСКИТЕ КОЛОНИ

В събота преди обяд пред Окръжния комитет на Комсомола се събраха младежи и девойки. Любопитни граждани питаха защо се събират тук младите хора, какво ще има. Някои разпалено им отговаряха, че подир малко оттук ще потеглят участниците от нашия окръг в национална младежка бригада, която ще строи пътя Белово—Юндола (Родопите). Това са комсомолци из средата на работническата и селската младеж. Те ще работят в бригадата един месец.

Преди заминаването им се състоя малко, но мило тържество. Бригадирите са строени. Командирът на Окръжния бригадирски щаб Александър Марков рапортува на първия секретар на Окръжния комитет на Комсомола Атанас Киров. Другарят Киров поздравява младите бригадири от окръга и им пожелава да се представят достойно, да се завърнат като първенци. После им връчва знамето на отряда, чийто патрон е прославеният добруджански революционер Дочо Михайлов. Командирът на отряда Стефан Маринов поема знамето и обещава от името на всички бригадири да работят упорито и всеотдайно. Своите трудови успехи ще посветят на предстоящия Единадесети конгрес на любимия Комсомол. Мощно бригадирско „ура" разтърсва простора.

Близки и познати, приятели и гости вземат сбогом с бригадирите. Пожелават им здраве и успех в трудната, но благородна работа. Автобусът вече потегля за Русе. На втория ден те вече бяха на обекта, на който ще се трудят тридесет дни. Тридесет дни, изпълнени с напрежение и веселие...

ЗА ДЕЛОВА И ТВОРЧЕСКА РАВНОСМЕТКА

От 1 октомври започват годишните отчетно-изборни събрания на ППО и отчетно-изборните събрания или конференции на заводските, строителните, учрежденските и др. партийни организации.

Предстоящите отчетно-изборни събрания и конференции са първи отчет на партийните органи и организации след Деветия конгрес. Те съвпадат и с честването на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. Ето защо подготовката им е необходимо да се използува за постигане на определени практически резултати: за повишаване трудовата и политическа активност, за разгаряне социалистическо съревнование, за подобряване качествения и социален състав на партийните организации, подобряване възпитателната работа сред комунистите за усъвършенствуване на вътрешно-партийната демокрация, за успешното изпълнение на народостопанския план за 1967 година по всички показатели.

Периодът за провеждането на отчетно-изборните събрания не е голям и това задължава към още по-задълбочена и сериозна подготовка.

Особено важен момент е подготовката на докладите. Те трябва да бъдат дълбоко анализиращи, да разработват основните проблеми, които са се решавали, смело да сочат слабостите и не достатъците, техните носители и да определят предстоящите задачи.

Въпросите на партийното ръководство, на народното стопанство винаги са заемали важно място в докладите на партийните организации. Така ще бъде и сега, но не бива в никакъв случай да се подхожда към проблема от неговата статистическа, или техническа страна, а да се отчете колко успешно партийните организации са организирали силите и възможностите на трудовите колективи, за да проявят те творчество и самоинициатива, какви са били взаимоотношенията на хората, от които в крайна сметка в най-голяма степен се влияят производствените резултати.

Необходимо е да се оцени и как партийните организации са развивали творческата инициатива на колективите за изпълнение задачите, поставени от Деветия конгрес на БКП — интензификацията на народното стопанство, повишаване производителността на труда, развитието на техническия прогрес, подобряването на трудовата, технологическата, държавната и финансова дисциплина, повишаване качеството на произвежданите изделия за пълно прилагане на стопанската сметка и т. н. Разкривайки резултатите от стопанската дейност, ясно трябва да се види ролята и мястото на всеки комунист, партийна група, бюро и организация по разкриване и използуване на резервите в производството. Нужно е да се разкаже не само за успехите, които са постигнати, но и как това е постигнато, какви още трудности се срещат, кои са най-важните задачи, към които трябва да се насочат усилията и вниманието на трудещите се.

В докладите трябва да се отчетат резултатите от политическата просвета, нейната ефективност, да се види как тя съдействува за формирането на научен мироглед у слушателите, до колко повишава идейната им убеденост. Трябва да се оцени също доколко се е преустроила политическата агитация, мерило за което е способността на партийните организации и комунистите поотделно, по своя инициатива, без да чакат указания, да разяснят животрепещите проблеми на партийната политика.

Грижата за човека, като глава на грижа на Партията, трябва да намери също отражение в докладите.

В центъра на вниманието на партийните организации както в подготовката, така и в отчетите трябва да бъдат въпросите на партийно-организационната работа. Тук е необходимо да се даде оценка на самоинициативата, която проявяват комунистите при изпълнение на уставните си задължения, на спазването на ленинските принципи и норми на партиен живот и ръководство, на подобряване на социалния и качествен състав на Партията, на усъвършенстване на стила и метода на работа, на подбора, обучението и възпитанието на кадрите, на развитието на колективността.

Необходимо е по-нататък да се даде оценка на партийното ръководство, на масовите организации, на съвместната дейност с БЗНС.

Особено място следва да се отдели на партийните ръководства на Комсомола, за идейно-политическото възпитание на младежта, на изучаването на проблемите на ДКМС, на работата с младите комунисти и комсомолските кадри, за грижите, които се полагат към онези младежи и девойки, които не продължават образованието си във ВУЗ.

Сериозно внимание трябва да се обърне на подработката на проекторешенията. На тях не бива да се гледа формално. Напротив, в отчета трябва да се види как те са изпълнени и да се предвидят нови конкретни решения, които ППО ще приемат за следващия период от своята дейност.

Важен момент от работата по подготовката и провеждането на отчетно-изборните събрания се явява изборът на ръководни органи. От правилния подбор на секретарите на ППО и членовете на бюрата зависи как ще вървят работите в партийните организации през следващата година. Ето защо е необходимо да се изберат за секретари и членове на ПБ делови другари, способни организатори с различна специалност, за да бъдат те компетентни да решават успешно различните въпроси от многостранната им дейност и не само да решават, но и да осигуряват изпълнението на взетите решения.

Успехът на отчетно-изборните събрания много зависи от това как се ръководи тяхната подготовка и провеждане от общинските и градски партийни комитети.

Отчетите и изборите в партийните организации са голямо събитие в живота на Партията. Те са период на творческа равносметка. Успешното им провеждане трябва да повдигне още повече боеспособността на ППО, да способствува за усъвършенстване партийното ръководство, за укрепване на връзките на Партията с масите, за постигане на нови победи във всички участъци на комунистическото строителство.

За хубавото - хубаво, за лошото - лошо

* КРАСОТАТА И ИЗЯЩЕСТВОТО ПЛЕНЯВАТ
* ЗАЩО БЕЗВКУСИЦАТА ОЩЕ СИ ПРОБИВА ПЪТ?
* ЩЕ ВИДИМ ЛИ ЕКСПОНАТИТЕ СКОРО ПО МАГАЗИНИТЕ?

Всеки, който посети тези дни извънредно богатата изложба на промишлените комбинати от окръга в салоните на окръжната спортна школа, непременно ще остане удивен от виденото. Особено приятно впечатление ще му достави доброто подреждане на изложените за обществен показ експонати. Той дълго би се чудил край кой артикул най-напред да спре, какво първо да разгледа. Защото мострите са толкова много, че е трудно из веднъж всичко да се обхване. Хубавото отдалече грабва погледа, кара те с часове да стоиш до моделите, да се възхищаваш от сърце на сръчните ръце и ненадминатото майсторство на хилядите производственици от системата на местната промишленост в окръга, сътворили в един богат ансамбъл толкова много изящества и красота. На онези майстори, които са постигнали великолепно съчетание на багри и цветове, на шарки и краски...

Наистина, организаторите на изложбата и ръководствата на промкомбинатите от окръга са положили големи усилия и старания, за да демонстрират пред гражданите и гостите на Силистра, а така също пред търговските предприятия и организации, новото производство, усвоено на последък. Постарали са се да на правят достояние на повече хора новите стоки, които биха задоволили и най-изтънчените вкусове на прецизните купувачи. Трудът на художниците и моделчиците, на майсторите и работниците от промкомбинатите в окръга не е отишъл напразно. Изложеното свидетелствува за вярна насока към новите явления в модата и изискванията от страна на промишлената естетика. Произведени са такива стоки, които радват окото на всеки потребител. В този смисъл производствениците от местната промишленост в окръга заслужават нашите похвали и благодарности.

С най-много експонати участвува промишленият комбинат „Камъшит". Върху много от неговите производства може да се види етикетът „ново". Новото е в керамичните изделия, в изделията от ковано желязо, в пирографията и стъкларството. Високо качество е постигнато от многобройния колектив на този комбинат, известен с производството си не само у нас, а и в много страни на света. Дълго се застояват посетителите край красиво изработените кукли, украшенията за елхичките, дамските чанти от папур, найлон и изкуствени материали, край шапките за плаж. С вкус и богата фантазия са направени сувенирите от дърво и керамика. Всеки би предпочел сувенирите на „Камъшит". Защото качеството им е превъзходно, защото са естетически добре оформени.

С новости е зарадвал клиентите и промкомбинат „Текстил". Неговите жакардови килими, пътеки и кувертюри са с обогатени мотиви и цветове, с много топлота и финес. Багрите и цветовете им не дразнят окото. Но вост се забелязва и във втъкана та бродерия, особено в изработката на възглавници по народни мотиви, типични за нашия край. Много семпли, но с изящна изработка са дамските и мъжките блузи, пуловери и жилетки машинно и ръчно плетиво. Високо е качеството и на детските костюмчета ръчно плетиво.

Но всичко ли показано на изложбата от двата промкомбината отговаря на естетическите изисквания и е в крак с модата? На този въпрос не може да се отговори положително. Защото все още под един или друг предлог се дава път на безвкусицата. Не е ли време вече да се спре производството на стоките, които задоволяват принизения вкус на някои търговци и купувачи към хубавото? Докога промкомбинат „Текстил" ще продължава да пуска на пазара килимчета с втъкана бродерия, на които са изобразени котета, елени, пауни и други подобни мотиви. Не задоволява и качеството на мъжките жилетки, машинно плетиво.

За качеството на някои артикули на „Камъшит" също биха могли да се кажат лоши думи. Докога ли ще се произвеждат детски чантички, кошчета, рибки и други играчки от дунапрен? Не е добро и качеството на дамските чанти от найлон. Орнаментиката на сувенирите от дърво и керамика би могла да бъде още по-богата, с повече фантазия. Защо върху сувенирите да не се изобразят и характерни елементи на град Силистра? Това е от значение, защото ще напомня на купувача за мястото, където са произведени. Може да се поспори доколко е оправдано някои от надписите върху сувенирите да бъдат написани на латиница.

Много от гражданите, които посетиха изложбата, настояват час по-скоро да видят в магазините на града изложените стоки. Те и друг път са настоявали. Но поради безконечни спорове между търговците и производителите експонатите по изложбите са оставали като мостра. Дано сега не се случи така. Нека вярваме, че представителите на промкомбинатите и търговските организации от нашия окръг тези дни при договарянето ще държат сметка преди всичко за естетическия вид на стоката. И в никой случай няма да допуснат по магазините да отидат стоки, които вече са изживели времето си и насаждат лош вкус у потребителите.

Вълчо РАДЕВ

Планът се изпълнява успешно

За ТКЗС — Иширково тютюнът е важна култура. Тя заема 1 450 дка и осигурява получаването на значителна част от доходите на стопанството. Стремежът на кооператорите и сега е да получат по-голяма и по-висококачествена продукция от тази култура. Независимо от многото други задачи, те винаги на мираха време, за да приберат готовите листа, да не ги оставят да прегорят по блоковете и да бъдат похабени.

В резултат на упоритя труд досега са набрани 4 000 низи. С това е изпълнен 85 на сто от годишния план. Почти приключиха с беритбата на тютюна и с изпъкването на плана за низите кооператорите от с. Йордаково с бригадир Асан Велиев.

Сега ръководството на стопанството е обявило ударни дни за прибирането и на последните листа. Поставена е задача до 24 септември да се наберат още 100 000 низи, с което годишният план ще бъде преизпълнен. След това изсушаването на листата ще бъде затруднено поради застудяването на времето. Затова стъблата ще бъдат унищожени, а площите изорани. Част от тях ще се засеят с есенни посеви, а останалите ще бъдат подготвени за пролетни култури.

С изпълнението на плана за тютюна кооперативното стопанство в с. Иширково се нарежда на едно от първите места в нашия окръг.

М. ТОДОРОВ

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на селскостопанските мероприятия до 15. IX. 1967 год.

ТКЗС	Подг. площи за засяване есен. в %	Прелсеитбено торене в дка	Прибрана царевица за зърно в %
Айдемир	60,4	7650	56,6
Калипетрово	38,7	6400	17,6
Бабук	39	7000	56
Алфатар	49,2	13990	45,6
Алеково	33,9	5188	33,5
Иширково	45	6600	49,8
Смилец	57,1	5600	81,1
Попина	37,3	5140	88,4
Сребърна	37,8	6280	80
Ситово	45	10255	58,3
Средимир	50	10710	25,3
Кайнарджа	40,3	12330	26,3
Голеш	39	6150	34
Средище	47,7	6840	20
Тутракан	32,7	10042	41,4
Нова Черна	74	11800	7,7
Старо село	16,4	1350	44,2
Белица	40	11130	35,6
Главиница	48	11000	24,4
Ст. Караджа	63,2	5490	19
Сокол	57	8744	59,7
Зафирово	43,6	8310	48,8
М. Преславец	60	5100	34,3
Лулово	42	12400	62,2
Междей	38	7867	32,3
Окорш	64,7	10480	28,4
Секулово	48	10500	41,4
Добротица	57,9	9708	83,8
Чернолик	37,1	8420	32,7
Пазарджево	49	7800	39
Всичко ТКЗС	45,6	25о275	38,5
ДЗС			
Силистра	0	—	0
Н. Черна	26,2	2900	0
Я. Забунов	34,3	7880	12,2
Окорш	22,9	—	9,9
Всичко ДЗС	29.4	10280	8,9
Всичко за окр.	44,7	261055	36,3

ГРОЗДОБЕРЪТ ЗАПОЧНА

Летните слънчеви дни си отиват, но те наляха живителен сок и в зърната на сочното добруджанско грозде. Преди два-три дни много от стопанствата започнаха беритбата на ранните сортове грозде. Ако съдим по потока, образуван от каруци и камиони, водещи към цеха на ДСП „Винпром" — Силистра, можем да кажем, че отново настъпиха напрегнати дни за тружениците от кооперативните стопанства. И действително, да се прибере и предаде навреме богатият плод е важна и отговорна задача за сезона. А слънчевите дни стават все по-малко. Навъсе на есен притуля своя воал. Настъпиха дъждове, влага, плесен, а от това гроздето снижава своето качество.

При входа на „Винпром" другарят Цоньо Цонев посреща любезно пристигналите шофьори и каруцари с грозде от стопанствата. Дългогодишната му практика го е научила да мери експедитивно, да пише фактурите бързо. Първия ден той приема 30 тона грозде, на следващия — вад 100 тона, а потокът от коли продължава да расте.

Работниците с групов майстор Костадин Роев бързо приемат товара. Еленка Роева взема сръчно проба от всяка кола, включва малка преса и след няколко минути градусомерът отчита 17, 19, 23. Тези цифри веднага бивват нанасяни във фактурите. А товарачите изтърсват гроздето из щайгите направо в улей, водещ към коша на пресите, откъдето започва новият, тазгодишен поток вино.

През първите два-три дни на приемателния пункт на „Винпром" — Силистра постъпваха коли от ДСС — Силистра, от кооперативите на Айдемир, Попина, Сребърна, Ситово, Средимир и др.

Засега се берат и приемат само ранните сортове грозде „фетяска", „ризлинг", „харшловелю" и др., но скоро ще узреят и другите сортове.

Готовността на „Винпром" — Силистра, според думите на главния инженер на предприятието другаря Атанас Шемелеков, на първо време е 150 тона, но цехът е готов да започне работа на две смени и да обработва по 500 тона в денонощие. По предвидените графици и договори срокът за приемане на грозде и приключване на тази кампания е 25 октомври. Обаче колкото по-рано се приключи гроздоберът, като се използуват хубавите дни, толкова по-високо ще бъде качеството на гроздето и по-големи доходите.

Колективът на ДСП „Винпром" — Силистра изпълни плана си за осеммесечието 143 на сто, като изкупи и обработи вместо 500 тона плодове — 2 700 тона. Планът за печалбите бе изпълнен 210 на сто. И няма съмнение, че винпромци ще се справят навреме и добре и с приема и обработката на гроздето. Но това зависи и от тружениците на кооперативните поля — доколко те ще съумеят да използуват за беритбата на гроздето слънчевите дни на есента, като спазят последователността на съзряване на различните сортове грозде.

Марин ТРИФОНОВ

ДЕЛНИЦИ НА МЪЖЕСТВОТО

Наскоро посетихме Завода за металорежещи машини. Позаинтересувахме се от ръководителите на завода кой е най-добрият млад производственик. Те се затрудниха много. Трудно им бе веднага да ни отговорят, защото тук младежите са все добри работници. Все пак посочиха ни няколко имена.

Нашият репортер този път реши да снеме младия стругар Тодор Маринов. Той работи прецизно и внимателно. Работата му винаги е висококачествена. Своите големи трудови успехи комсомолецът Тодор Маринов посвещава на предстоящия Единадесети конгрес на ДКМС.

Първото нещо, което се дочува от обекта, е простенването на хаспела. Дървената му платформа като с магическа длан подема две колички, натоварени с бетон, и докато погледнеш, току ги издига на височината на недовършения етаж.

— Достатъчно! — викат отгоре двамата усмихнати мъже и наместват белите каски на главите си.

На командното табло на хаспела се е изправил възрастен строител с обветрено лице на дългогодишен жетвар, облечен с дочен панталон и риза, с цвят избелял от пота и слънцето.

Когато дойде в Стройрайона, бай Ахмед Мухаремов дълго се чудеше на голямата сила на електромотора и на другите подемни съоръжения. Неговите очи бяха свикнали да виждат примитивни скрипци, които се движат с човешка сила. От такава работа и неговите длани много пъти се бяха претърквали до кръв. Но ето че сега, сякаш напук на представите си, обучиха него за хаспелист.

— Нищо, че вижда такова нещо за пръв път — успокояваше момчетата бригадирът, — бай Ахмед има точно око и послушни ръце..."

Не мислете, че само на този възрастен строител се наложи да измени представите си за много неща. Ето, в бригадата на Георги Трендафилов има шестна десет строители и повечето от тях са млади момчета.

— Другари — каза им в началото на годината бригадирът, — блок „Москва", който започваме сега, е тежък обект. Трябва да изкараме шестте етажа и покрива още тази година, преди да са паднали снеговете.

Тогава момчетата научиха, че новият обект ще представлява блок от четиридесет и осем апартамента и че ще трябва да бъде предаден на новодомците през 1968 година. Сега е още септември и ако хората на Георги Трендафилов бяха от онези, които не искат да знаят за цената на времето, не биха бързали така. А ето че става точно обратното — помощните работници, които товарят бетона в бункера, едва смогват да работят с лопатите. А ето че сега за стените трябват повече тухли и платформата ежеминутно снове нагоре-надолу. Това са първите зидове на петия етаж. Бай Георги със задоволство следи хода на строежа и току потрива доволен длани. Повече от десетина години е работил той тази трудна професия, отрано знае как ще завърши всяко нещо. Ето неговата бригада е една от малките в Стройрайона в Силистра, но сградите, които е издигнала, не са никак малко. Едно време и при него беше текучеството. Така беше при него, така беше и навсякъде. Дойдат младежите, па и възрастни хора, постоят ден-два на обекта, качат се веднъж-дваж на ръба на високата сграда и от страх ли, от каквото ли, току си захвърлят работното облекло и дим да ги няма. Някои започнаха да оправдават това явление с трудностите, които не ще и дума, съществуват. Обаче бригадирът Георги Трендафилов видя малко по-другаде причината. Събра пак строителите, които по една или друга причина се бяха задържали при него, и дълго си говориха. Правиха, струваха и решиха да посрещат всеки новопристигнал с повече внимание, да го ограждат с повече грижи. Няма по-силно нещо от човешката топлота и той реши да я използува чистосърдечно, като последно средство. И успя. Броят на „бегълците" намаля.

За осмия месец от годината бригадата изпълни плана си 150 на сто. Това изпълнение не е „таванът", както се изразяват тук, но като се има предвид напрегнатата строителна програма, успехът е повече от добър.

И все пак, най-голямата радост сега в началото на новата учебна година е тази, че един от шестнадесетте души — Стоян Николов започва задочното си обучение за строителен техник. За някого тази новина би се видяла маловажна, но тук, в малкото семейство на бригадата, тя действува с плюсляваща сила и гордост. Та сами пресметнете. Стоян завърши вечерна гимназия, подкрепян от строителите, тъй както с длан запазваме от вятъра малкото пламъче на свещта. Отменяха го от работа, помагаха му да има повече свободно време, когато наближаваха изпитите...

Такива са делниците в бригадата. На пръв поглед тихи и безшеметни, а всъщност напрегнати и бурни, истински делници на мъжеството...

Р. МИХАЙЛОВ

КАКВО КУПУВАХА И КАКВО КУПУВАТ НА СЕЛО

Човекът, направил покупка в магазина, дори не подозира, че по този начин извършва действие от важно социално значение. Впрочем това е така. Търговията позволява не само да се види търсенето на различни стоки и покупателната способност на хората, но и характеризира цялото търсене и неговата структура. С други думи, тя служи като своеобразен барометър на икономическия живот на страната.

И така, какво купуваха на село по-рано и какво купуват сега?

Като говори за значението на Октомври, Ленин подчертава, че в резултат на революцията — първи и повече от всички са спечелили селяните. Те престанаха да плащат стотици милиони за земята, която не им принадлежеше, но която те обработваха. Той писа: „За пръв път при диктатурата на пролетариата селянинът работи за себе си и се храни по-добре от гражданина. За пръв път селянинът видя свободата на практика: свобода да яде хляба си, свобода от глада."

Помислете само: свобода да ядеш собствения си хляб! Същият този хляб, който той е получил със собствения си труд. През 1912 година например в селата са гладували повече от 30 милиона души. На 65 процента бедни селяни не стигал хлябът до следващата реколта. Кощунствена несправедливост, предизвикваща не само отчаяние, но и гняв, в огъня на който загинаха защитниците на несправедливостта, като се почне от главния помещик—Николай втори, и се свърши с неотстъпващия му по алчност селски изедник-кулак.

На хората съвсем не им е било до покупки. Нищо чудно, че целият списък на стоките, купувани от селяните преди революцията, се е състоял от три-четири предмета: сол, кибрит, газ, сапун и рядко памучни тъкани. Справедливостта изисква да кажем, че дори през 1924-25 година горепосочените стоки са представлявали повече от една трета от селския стокооборот. Затова пък през 1966 година тези стоки съставляваха само около 6 процента от всички други покупки. Въпреки че в количествено отношение продажбата им се е увеличила значително.

Беше време, когато нарричаха Русия „червулена". Известен е документ с дата от 1932 година, когато в Чувашия са били поръчани 2 милиона чифта червули. При това за всеки сто чифта се препоръчвало да се дават на майсторите четири килограма сол, литър газ, и един метър басма. Както виждате, трудът се заплащал именно с тези стоки, които били особено дефицитни.

А ето че съвсем неотдавна пак потрябваха червули... За постановката на операта „Снежанка" в Челябинския театър за опера и балет. Администрацията се разсипа да търси тази стока. Спаси я един магазинер от леспромхозите. В неговия склад се намериха отдавна изготвени, но от никого не потърсени червули, дори през трудното време на Отечествената война. Сега времената са други и търговията е друга.

Истина е, че цифрите омръзнаха. Но макар и скучни, те са красноречиви. Затова аз ще прибягна до цифри, тъй като те по-добре от всичко разказват за нашите постижения. Не трябва човек да има специална подготовка, за да разбере, че покупателната способност на човека се намира в пряка зависимост от жизненото му равнище, от реалните му доходи. Статистиката показва, че реалните доходи на селяните растат по-бързо, отколкото реалната заплата на работниците и служещите. Така през 1963 година в сравнение с 1913 година те са нараснали съответно 5 пъти и около 3 пъти (на един работещ). А ако при това се вземе под внимание увеличаването на онова, което населението получава под формата на пряко заплащане, намаление на цените, пенсии, безплатни карти за летуване и т. н., то цифрите ще бъдат: 6,6 пъти при селяните и 4,1 пъти при работниците.

През последните години благосъстоянието расте с още по-бързи темпове: реалният доход на глава от населението за периода от 1959 до 1964 година се увеличаваше средно с 3,2 процента годишно, а през 1965-66 година — два пъти по-бързо, средно с 6,5 процента.

Дойде време да се отхвърлят като остарели възгледите по отношение на селската търговия като търговия, която има предимно непродоволствен характер. Всъщност сега селото стана голям потребител на всички хранителни продукти.

Ще взема за пример само захарта. През 1958 година семействата на колхозниците консумираха 2 пъти по-малко захар на глава от населението, отколкото семействата на работниците и служещите, през 1965 години на тази разлика съставлява ше само 28 процента, а през 1966 година се намали още повече. И това става в условия, когато консумирането на захар на глава от населението на СССР се е увеличило от 24,2 килограма на глава от населението през 1958 година до 34,2 килограма през 1965 година.

Селото купува сега половината от продаваните в страната памучни тъкани, много трикотаж, вълна обувки. През 1965 година и първата половина на 1966 години на селяните са купили само чрез селската кооперация 1,3 милиона телевизори, 356 000 хладилници, 1,1 милиона перални машини, около 4 милиона мотоциклети и велосипеди. Стоките, които са признак за капиталистическия лукс, както трябят буржоазните икономисти, са широко търсени в съветското село и са станали там предмет за широко потребление. Селяните купуват новите изделия, които се появиха в резултат на техническия прогрес — часовници-последна марка вместо старите, синтетични тъкани вместо натурални, измиващи средства вместо сапун и т. н.

Още по-голямо впечатление прави желанието да се купуват пиана. И не от суета, не че е красива мебел, а за да учат децата им музика. Стотици деца се учат в музикални училища, построени и издържани от колхозите. За духовния ръст на селското население може да се съди и от търговията с книги. Селото сега купува три пъти повече книги, отколкото цяла дореволюционна Русия?

Във връзка с развитието на жилищното строителство в колхозите се увеличи продажбата на мебели, на дървен и строителен материал и т. н.

Съветските селяни живеят днес по-добре, отколкото вчера и са твърдо уверени, че утре ще живеят по-добре, отколкото днес.

Яков ОРЛОВ
кандидат на икономическите науки.

Все хубави думи ще чуете в завод „Хром" за комуниста Петър Христов. Той е заслужил обичта на другарите си заради голямото трудолюбие, заради любовта си към професията.

НА СНИМКАТА: Петър Христов лепи поредната бензинова лампа.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Радостта на пенсионерите

Един ден ме среща развълнуван пенсионерът Коста Жечев:

— Търся председателя на клуба на пенсионерите Георги Манозов. В усилена подготовка сме за откриването на клуба.

— Как ще го подредите? — питам го.

Радостна усмивка цъфна на лицето на пенсионера. В очите му се чете голяма благодарност за грижите, които полага Партията за трудовите хора.

— Много работи поставихме в клуба. Елате и ще видите: телевизор, радиоапарат, канапе. Остава да поставим пердетата и столовете. Но това е лесна работа.

Хубава е идеята да се създаде клуб и на пенсионерите в Дулово. Те заслужават голямото внимание, което им се отделя. Работили са толкова години.

Сега често в клуба ще видите група пенсионери да разговарят оживено, да спорят. Гледат предаванията на телевизията, слушат радио...

Венета ГЮРОВА

Паисиево се преобразява

Хората от Паисиево и сега помнят ония години, когато за да отидат до влака, трябваше да изминат 45-50 км, където се намираше най-близката гара—Самуил. Тогава там изнасяха тех на рядите, там носеха и ангарията през фашистко време. Никога няма да забравят те и мъките по снабдяването с вода за пиене. За да си донесеш каца вода в къщи, нужно бе да изминеш километри, да чакаш по цели дни. За електрическо осветление и рейсови коли тогава дори не можеше да се мечтае. А и велосипедът беше рядко явление. За газените лампи липсваше газ и често си светеха със свещи или кандила.

Малките нивички се обработваха примитивно, с мършави крави или волове, добивите бяха крайно ниски. 90 на сто от населението през пролетта оставаше гладно. Децата-турчета учеха в джамийската стая, а българчетата — в сградата на бивша гранична застава. Къщите бяха ниски и схлупени, улиците тесни и кални. Хората, измъчени от тежките условия на живот.

А сега? Всичко това е само спомен от миналото. През годините на народната власт коренно се промени селото, промениха се и неговите жители. Селото е водоснабдено и електрифицирано преди повече от десет години. Няма ги вече старите ниски и схлупени кирпичени къщички. На тяхно място кооператорите издигнаха стотици нови светли и хигиенични жилища. Няма къща без радио, а в десетки домове вече стърчат антените на телевизорите. По улиците вече не се чува скърцането на старите дървени каруци, а шумът на мотоциклети, трактори, товарни и леки коли.

С всеки изминат ден се оформя и центърът на селото. На голата преди поляна между Паисиево и Малко Паисиево извисяват снага новите обществени сгради—двуетажната сграда на читалищния дом, новата търговска сграда, банята, ветеринарната лечебница, а пред входа на хубавия парк виждаме красив павилион. В строеж е новото триетажно училище с 16 класни стаи, което наред със съществуващото осмокласно училище ще задоволи напълно нуждите. Скоро ще завърши строителството и на здравния дом.

Сутрин от центъра на селото потеглят два рейса—за Силистра и Исперих, на обяд пристигат два от Дулово и Исперих. Освен това на около 3 км се намира жп гара „Безименна".

Сега кооперативното стопанство притежава 25 камиона, около 60 трактора, 10 комбайна и много други машини. Трудът на хората е по-лек и богато възнаграден. Въпросът с прехраната на населението е разрешен отдавна. Години наред стопанството получава устойчиви добиви от основните зърнени култури.

Значително израснаха и самите кооператори. Докато през 1956 година, когато стопанството закупи първия камион в селото и няма ше шофьор и се наложи да се наеме такъв от града, сега цялата техника в кооператива се управлява от местни кадри. А шофьори има по двама за кола.

Нов дар за населението е откриването на цех „Раката" при промкомбинат „Камъшит" — Силистра, където сега работят над 120 жени.

Заради големите грижи на Партията и народната власт паисиевци ще работят още по-добре за увеличаване на добивите в кооперативното стопанство. Животът им ще стане още по-щастлив.

Ради ИВАНОВ

ПОЛИТИЧЕСКА И ТЕХНИКО-ИКОНОМИЧЕСКА ПРОСВЕТА В ПРОФСЪЮЗИТЕ

По указание на Централния съвет на профсъюзите миналата година за пръв път беше организирана политическа и технико-икономическа профсъюзна учебна година. Окръжният съвет на профсъюзите, профкабинетът и профкомитетите положиха много усилия и грижи за правилното организиране на учебната година. В окръга бяха изградени 190 учебни звена с около 4 400 слушатели — работници и служители.

Учебната година трябваше да се открие на 15 октомври и да приключи на 30 май 1967 година. Болшинството от учебните звена започнаха първите занятия в определения срок и приключиха успешно. Не започнаха навреме и не можаха да приключат добре учебните звена в: ДСС, КОС, Керамична фабрика, Окръжната болница, Зърнени храни — Силистра, ДАП — Тутракан и автогара — Силистра, РТС, Болницата и Наркооп — Дулово и др.

Участниците в профсъюзните учебни звена изучаваха главно актуалните въпроси на времето, политиката на Партията и преди всичко решенията на Деветия конгрес на БКП. Това до принесе много за повишаване политическите знания на трудещите се и тяхната производствена квалификация.

Наред с това обаче бяха допуснати и някои слабости, като: формален подход при изграждане на звената, отсъствия на много слушатели, отлагане и проваляне на занятията, строго регламентиране на формите. Съществена слабост беше и това, че формите и съдържанието на политическата просвета не съответствуваха на спецификите проблеми на отделните отрасли и на характера на труда. Идейно-теоретическото равнище на занятията в някои звена, не беше на нужната висота.

Имайки предвид миналогодишните слабости и новите указания на ЦСПС, профкабинетът при ОСПС предлага тази година да не се определя точна дата за откриването и закриването на учебната година в системата на профсъюзите. С това обаче не се премахва политическата и технико-икономическата просвета сред трудещите се, а напротив, тая задача остава като постоянна, без прекъсване в определен период на годината.

Нужно е профкомитетите или мателно и задълбочено да изучават интересите, нуждите и желанията на колективите и в съответствие с това да организират политическата просвета, като за това използуват най-масовите достъпни за трудещите се форми и средства — лектории те, школите, народните университети и др. Броят на учебните форми, съставът на участниците, както и периодичността на занятията в различните форми, трябва да определят самите профкомитети в зависимост от конкретната обстановка.

За да се избегне претрупаността на профсъюзните членове, профкомитетите заедно с ръководствата на останалите масови организации, **под ръководството на партийните комитети да съгласуват добре и уточнят кои** работници, в кои учебни форми ще участвуват, като се съобразяват с тяхното желание и подготовка.

Основното съдържание на политическата и технико-икономическата пропаганда и тази година трябва да бъде: разяснителните и изучаване решенията на Партията и Правителството и преди всичко решенията на Деветия конгрес на БКП. В това отношение особено внимание трябва да се обърне към проблемите на интензификацията на производството, техническия прогрес, новата система за ръководство на народното стопанство и др. Изнесените лекции и беседи сред трудещите се трябва да съдействуват за формиране на техния комунистически мироглед, за пресичане на идеологическата диверсия на империализма, и за патриотичното им възпитание. Наред с това политическата просвета трябва да се насочва и към повишаване на естетическата култура, разпространяване на здравни и педагогически знания, запознаване на трудещите се с трудовите закони, с въпросите на охраната на труда, държавното обществено осигуряване, с нормирането и заплащането на труда.

Новият начин за организация и провеждане на политическата и технико-икономическата просвета в профсъюзите изисква много повече усилия и грижи и по-сериозна организаторска работа, много по-подготвени пропагандисти и лектори, по-конкретно ръководство от страна на всички профсъюзни органи.

Тевфик ХЮСМЕНОВ

Майор Вихър

Юлиан Семьонов

38

ти трябва да спиш с жена, разиграваш любов към нея, а в сърцето си имаш друга, онази, единствената. Тогава как? А ако може да се каже на разпита само едно единствено „да", а трябва да се отговори „не", а зад това „не" се изправя килия за изтезания, отчаяние, ужас и безизходност, а след това дълъг коридор, студ, плочи за последен път небе, за последен път сняг, за последен път поглед, за последен път хора — дори нека и онези, които ще те застрелят в тила, но все едно хора, които в най-последния миг могат да ти станат изведнъж близки-близки. Само защото са последните хора, които ще можеш да видиш на земята! Тогава как?!

Някъде съвсем наблизо забръмча автомобилен мотор. Изскърцаха спирачки, хлопна врата и Вихър чу немски говор:

— Престанете, глупак такъв! Що за скотщина е това—да биете жена!

След това същият човек произнесе меко:

— Извинявам ви се за това безобразие, девойко. Моля ви, седнете в колата!

Преведоха на Аня думите на немеца. Той почака, докато ѝ превеждаха това, а след това каза:

— Съвестно ми е за вас, господин оберлейтенант. Това е стил на касапи, а не на офицери от германската армия.

— На руския фронт загина моят брат — тихо отговори оберлейтенантът.

— Войната не е игра на келгелбан. Вземете старика пчелар и ме последвайте.

След разпитите през първия ден Берг разбра: с тази девойка по нищо няма да се споразумее, ако следва обикновените канони на въпроси и отговори. Тя ще лъже, ако я уличат, ще замълчи. Берг реши да върви по друг път: той пусна сондаж при арестуването на руската радистка. Когато в присъствието на арестуваните мъмрят онзи, който го е хванал и бил, това е доста добър аванс за започнатата работа. Берг реши да си поиграе с руснинята: той реши „да се завербува" към нея, а след това вече чрез нея да намери останалите участници от групата, спуснати в тила. Решил да играе така играта, той извика Аня на разпит през нощта, когато всички останали сътрудници на военното разузнаване се бяха разотишли по квартирите си и в цялото здание бяха останали само пет човека: четирима пазачи и самият полковник.

Берг накара Аня да седне в креслото, включи електрическата печка и постави чайника. След това седна близко, срещу нея, така че коленете им се допираха и започна усмихнато и тъжно да разглежда девойката. Целия ден той води разпита чрез преводач, по никакъв начин не издавайки, че знае руски език. Това беше също ход. Берг разчиташе на този ход. Той каза тихо:

— Ето такива работи, злато мое...

Той каза това с такова мило волжко окане, че Аня даже се отдръпна към облегалото на креслото.

— Само че говори тихичко — премина на шепот Берг, — тука дори стените имат уши.

Той отиде към шкафа, извади голям американски автоматичен електрически грамофон „Колумбия", постави на него няколко плочи и пусна музика.

Той слуша няколко мига тангото, затворил очи и поклащайки глава в такта на музиката.

— Слушай — каза той, повдигайки бавно тежки клепачи,— слушай ме внимателно. Аз не искам да зная нито твоето истинско име, нито коя си ти, нито с кого си свързана. Ще се постарая да ти помогна, но не с цената на предателство, а с друга цена. Не разбираш ли?

Всичко това беше така неочаквано, че Аня поклащайки с глава, също така шепнешком отговори:

— Не разбирам.

— Аз искам да ми отговориш само на един въпрос — каза Берг много бавно — смяташ ли, че всички немци са с Хитлер, или не?

— Не — отговори Аня, — не всички.

— Как мислиш, може ли под пагоните на полковник да се крие човек, който не симпатизира на фашизма?

— Такива хора се предават в плен.

— Вярно. В плен могат да се предадат онези хора, които се намират на предния край. А какво да прави човек — не говоря за себе си, не мисли, нали с теб водим отвлечен разговор, така ли е? И тъй, какво да прави човек, който няма възможност да се предаде в плен?

— Да застреля Хитлер — ето какво.

— Е, добре... Този твой отговор въобще не съм чул. Повтарям въпроса си: как такъв човек да докаже своята антипатия към фашизма?

— Какво искате от мен? — попита Аня.

— Нищо — каза Берг. — Сега само ще пием чай. Как го обичаш — по-силен или по-слабичък?

— По-силен.

— Напразно. От силния чай се разваля цветът на лицето.

— И без това вече ми се развали цветът на лицето — каза Аня и опипа синината под окото си.

— Трябва да го разбереш. На този офицер загина брат му на фронта, младичко момче.

— За младичък той не говори. Каза просто „брат".

„Тя знае немски" — отбеляза за себе си Берг, но не даде да се разбере. — Това означава, че тя не е от дивизионното или армейското разузнаване. Значи, нея е изпратил фронтът или Генералният щаб."

— Е, все пак брат. Нали е роден човек.

— Не ние започнахме всичко това.

— Също е вярно. Аз не го оправдавам, просто се опитвам да ти обясня защо той беше такъв невъздържан.

— Може би ще кажете, че у вас и не измъчват!

— У нас — не. У нас просто разстрелват. Измъчват в гестапо, а аз не съм гестапо, аз съм от абвера. Чувала ли си?

— Не. Не съм чувала.

— Е, това не е толкова важно — усмихна се Берг и погледна в очите девойката. — Аз не се опитвам да те подведа, не мисли.

Аня също се усмихна и отговори:

— А аз и не мисля.

— Колко захар да ти сложа?

— Колкото повече, толкова по-добре.

— Четири. Достатъчно ли е?

— Може и пет.

— Е, заповядайте. Хайде да сложим пет. Аз самият пия, като отхапвам по малко от захарта.

— Откъде знаете толкова добре руски език?

— Не мога да ти отговоря.

— Защо?

— Защото това е моя тайна, а ако ти я узнаеш, това ще престане да бъде тайна.

— Така няма да разбера как во искате от мен.

— Абсолютно нищо — меко се усмихна Берг. — Искам да пофантазирам. Представи си: на руска разузнавачка — не на тебе, не на тебе, а на някаква си друга, непозната на тебе — дават възможност да избяга.

(Следва)

ВАЖНА ЗАДАЧА ЗА ЖИВОТНОВЪДИТЕ

Пред колектива на кравеферма та в ТКЗС — Смилец в началото на годината беше поставена задача да надои 533 000 литра мляко и да получи 78 690 кг прираст. На тази основа бе разработена и производствената задача. От началото на годината се създаде обстановка на напрежение сред колектива за изпълнение на плана и резултатите не закъсняха.

Така планът за млякото за осемте месеца бе преизпълнен със 7 на сто, а за прираста — с над 2 на сто. Най-добри резултати постигнаха групите с отговорници Иван Христов, Ради Енчев и Йордан Петров.

Въпреки всичко трябва да отбележим, че тези успехи далеч не отговарят на новите изисквания в областта на животновъдството, на сегашния етап от нашето икономическо развитие.

Ръководейки се от решенията на IX конгрес на БКП за бързото развитие на животновъдството и довеждането му до степен на рентабилен отрасъл, не много отдавна Окръжният комитет на БКП постави пред актива на ТКЗС в окръга задачата да се поведе решителна борба за рязко увеличаване на млекодоя от фуражна крава.

Пред нашето кооперативно стопанство бе поставена задача до края на годината да се борим не за 2 530, а за 3 000 л мляко от фуражна крава. Непосредствено след провеждането на съвещание то ние разгледахме този въпрос с колектива на фермата и преценихме, че задачата, която се поставя, е съвършено правилна.

От къде трябваше да започнем работата?

С помощта на специалистите направихме подробен анализ на досегашните резултати. Констатирахме, че до края на годината трябва да получим още 297 тона краве мляко, за което са необходими 355 000 кръмни единици и 39 тона смилаем протеин. На тази основа разработихме дажбена таблица, според която всяка крава трябва да получи на ден по 3 кг смески, 22 кг зелена люцерна, 8 кг фуражна царевица, 2 кг какалашки, 0,800 кг меласа, 0,050 кг сол и карбамид. Така за всяко животно ще се набавят по 12,08 кг кръмки единици и 1 407 г смилаем протеин. Естествено през късна есен и първите месеци на зимата дажбата ще се нагоди според новите условия. За поддържане на дойните крави в добро телесно състояние започнахме да ги храним допълнително с по 0,500 кг смески на глава.

Наред с това обърнахме по-сериозно внимание на перспективното развитие на говедовъдството в нашето кооперативно стопанство и по-специално за получаване на добър разплоден материал за ремонт на основното стадо.

Още след отелването животните, които са предназначени за разплод, се отделят в групи. Подобрихме хранене то им, като увеличихме пълноценното мляко до 70-я ден от 240 на 289 кг. До 180-я ден те ще получат 650 л бито мляко, по един килограм и половина концентриран фураж на ден, зелена люцерна по 9 кг еже дневно. С тази дажба ще може да се повиши тяхното живо тегло до 6-месечна възраст от 130 на 165 килограма.

Освен това подобрихме грижите за юниците. Определената за тях дажбена табли ца съдържа 2 кг концентриран фураж, 15 кг зелена люцерна и паша на воля. На 12 месеца при такова хранене, те ще достигнат средно живо тегло 260 кг, а на 18 месеца — 350 кг, когато ще започне й оплождането им.

Храненето и гледането на бременните юници, след шестия месец от бременността е изцяло както при дойните крави. Освен това за осигуряване на паша за животните през лятото ще се засеят 500 дка експарзета и 400 дка нова люцерна.

Подпомогнати от ръководството и специалистите, животновъдите от ТКЗС — Смилец ще вложат много усилия за изпълнение на отговорната задача — да надоят по 3 000 л мляко от фуражна крава.

С. НЕДЕЛЧЕВ,
бригадир на кравефермата в с. Смилец

За да има успехи и през зимните дни

В резултат на добрите грижи за животните, кооператорите от животновъдната ферма на с. Калугерене предадоха на страната в повече 18 тона мляко, 6 тона агнешко месо и 890 килограма вълна. По такъв начин бригадата на Сабри Махмудов успя отново да се нареди на първо място в кооперативното стопанство село Главиница.

Опитните животновъди от собствена практика знаят от какво голямо значение е добрата подготовка за зимните дни. Немислимо е да се води борба за повече и по-евтина животинска продукция без нужната готовност. През тази година в бригадата ще презимуват 650 овце за разплод, 200 свине, 80 телета за угояване и 50 коне. Затова подготовката започна отрано. Първа и най-главна задача бе да се ремонтират оборите. С помощта на свободните кооператори тази задача бе окончателно изпълнена до празника на свободата Девети септември. За нуждите на овцевъдството е построен нов овчарник, в който ще презимуват четири стада. Тук са създадени всички условия за нормалното отглеждане на животните.

За да се осигури по-евтина животинска продукция, голяма част от животните се отглеждат от ранна пролет до късна есен в лагера, устроен в местността „Куфанджа“. А през тези дни, когато голяма част от площите се освободиха от пролетниците, те се използват за паша. За да не се разпилява силажът при даването му на овцете, тази година са доставени решетки, които предпазват консервираната маса и осигуряват по-доброто й усвояване.

За нуждите на животните има складирана достатъчно храна. В стопанския двор са съхранени 670 тона царевичен силаж, 120 тона люцерново сено, 112 тона бобена слама, 10 тона бобеновище и др. Сега предстои да се натрупа и около 150 тона царевичак. Освен това са осигурени по 400 грама смески за овцете и другите животни.

С такава подготовка можем да бъдем уверени, че и тази година животновъдите от Калугерене ще посрещнат уверено зимата и ще се поздравят отново с още по-големи успехи.

Ахмед ДЕМИРОВ

Оживление в „Топливо“

Оживено е в „Топливо“ — Тутракан и през лятото. Колективът на базата е отдавна в усилена подготовка и не чака да настъпят дъждовните есенни дни или зимата и тогава да снабдява населението с отоплителни материали. От краткия разговор с управителя на складовата база разбираме, че запланувaните 2 800 тона дърва са доставени още през месец юли. Ритмично се изпълнява и планът за доставка на въглища. Всички предприятия и учреждения в града са осигурени с необходимото гориво за зимата. Навременното осигуряване учрежденията и предприятията с горивни материали позволи на ръководството на базата да започне отрано изпълнението на колективните поръчки на служителите и работниците от РТС — Тутракан, промкомбинат „Трансмариска“, ТПК „Съединение“ и другите предприятия от града.

За експедитивността на базата от голямо значение е експедитивността на началника на склада „Отоплителни материали“ Петър Калчев и така наречените чакащи бригади, които веднага пристъпват към работа, когато се освободи превозно средство.

Наред с изпълнението на договорираните задължения с предприятията и учрежденията колективът от „Топливо“ — Тутракан шосира около 5 декара площ в двора на базата си. Дограмата, цементът и другите строителни материали сега се съхраняват под навес. Радващ е и фактът, че тук се намират всички строителни материали, с изключение на крайно дефицитните чамови дъски. Ръководството на предприятието планира построяването на варница, която ще задоволи нуждите на строителството в града с вар.

Викентий ДУКАНОВ

Да унищожим бялата американска пеперуда

Бялата американска пеперуда е много опасен вредител по овощните и горски трайни насаждения. Тя напада преди всичко черниците, сливите, ябълките и някои други видове. Дава две поколения през годината. Вреди нанасят гъсениците. Те скелетират листата и ги сплитат на тънка паяжина. Изгризаните листа изглеждат като опожарени.

Този опасен вредител е пренесен от Америка. В Европа е открит в 1940 г. край Будапеща. Впоследствие се разширява в околните на Унгария страни. Преди три години тя бе срещната в Силистренски окръг. В момента бялата американска пеперуда се е разпространила също така в Русенски, Разградски, Толбухински и някои други окръзи на страната. През това лято се появи и в района на град Варна.

Пеперудата има копринено бял цвят. Понякога на предните й криле се забелязват няколко реда тъмнокафяви точици. Гъсениците са оцветени бледомасленозелено. Много са подвижни. На гърба си имат два реда тъмни брадавици, покрити с дълги, нежни космици.

Гъсениците, които вредят в момента, са от второто поколение. Срещу тях трябва незабавно да се изведе изтребителна борба до пълното им унищожение. Най-добри резултати дават препаратите ДДТ — 10 на сто, ДДТ — 50 на сто, тиофинит 0,400 на сто, ФИ — 58, севин, паратион, интратион — 0,8 на сто. Добри резултати дава и прашене с ДДТ. Единични петна по отделни дървета могат да се унищожават по механичен начин, като нападнатите клони се изрязват с гъсеничарски ножици.

Необходимо е Станцията за растителна защита, горските стопанства, ТКЗС, ДЗС и Пътно управление да организират най-щателни проверки на горските и овощни насаждения в окръга. Откритите единични гнезда да се унищожават на място. А при масови нападения да се предприема незабавно пръскане или прашене на площите. Борбата да се води упорито с оглед не само ограничаването, но и пълното унищожаване на този неприятел. Няма съмнение, че при добра организация ще се постигнат добри успехи в това отношение.

С. ПЕНЕВ

Грижи за малките пилета

Много трудности трябваше да преодолеят гледачите на малки пилета от бригадата в с. Орешене — Ахмед Кязимов, Ефтадегюл Ахмедова и Емине Хасанова.

Първата група от 3 800 пилета те внесоха в добре почистените и подготвени помещения. В резултат на добрите грижи и редовното хранене пилетата се развиха много добре.

След като пораснаха, те бяха изпратени по фермите, а на тяхно място птицевъдите получиха нова група от 3 600 пилета. Птиците от втората група сега също се развиват добре.

В чест на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция птицевъдите са решили да отгледат и втората група с най-малка смъртност и се наредят на първо място в стопанството.

Тахсин ЕБАЗЕРОВ

Добре оформената и полирана мебел, произвеждана в ДИП „Липа“, е известна не само в нашия град и страната, но и далеч в чужбина.

На снимката: бригадата с отговорник Никола Илиев от монтажния цех на ДИП „Липа“ — Силистра извършва последните приготовления на гардероби за чужбина.

Оран на слънчогледовите площи

Прибирането на слънчогледа в ТКЗС — Ситово завърши. Според предварителни данни средният добив надхвърли 200 кг от декар. Сега усилията на механизаторите са насочени към подготовката на площите от тази култура, която в стопанството заемаше 7 517 дка. Непосредствено след комбайните се движеха трактори със стъблосъбирачи. Те почистваха площите и веднага в блоковете влизаха дизелите, които започваха предсеитбената оран.

Благодарение на добрата организация на работата, в Ситовското стопанство са подготвени вече 50 на сто от площите, определени за сеитба.

Тахир МЕМИШЕВ

Тяхната помощ

Неоценима е помощта на старите хора — пенсионери, в кооперативното стопанство на с. Малък Преславец. И тази година те активно помогнаха в беритбата на плодове и зеленчуци.

Преди седмица комбайнерите Иван Петров и Димитър Стайков започнаха сила жирането на царевичните стъбла на новия хибрид царевица „Инра“. Събраните от тях кочани с помощта на транспортни средства бързо се изнесоха на площадките, където се натрупаха и трябваше бързо да се почистят. Свободни хора за тази работа нямаше, затова отговорникът на площадката др. Йордан Спасов отново потърси помощта на пенсионерите. И те с готовност се включиха в изпълнението на тази задача. Сега всеки ден около 25 възрастни хора почистват средно по 800—900 килограма царевични кочани. Въпреки възрастта си, Иван Василев, Спас Стойков, Димитър Паскалев и др. почистват по над 1 000 килограма. А баба Петрана Богданова стига и до два тона. Задружно пенсионерите почистват всеки ден по над 25 тона кочани. От прибраните досега 350 тона царевица 250 тона са вече почистени.

За оказаната помощ управителният съвет на стопанството е решил като награда да изпрати пенсионерите на четиридневна екскурзия из страната.

Халил ИБРАХИМОВ

Новости ★ техника ★ новости

ЖЕЛЯЗО БЕЗ СЯРА

Проблемът за повишаване качеството на желязото чрез намаление на сярното му съдържание занимава от дълго време специалистите. В това отношение технологиите от металургичния завод в гр. Озд (Унгария) са успели чрез нов метод да постигнат забележителни резултати. Предвидено е през тази година да бъдат произведени 200 000 т желязо с 40 % намалено сярно съдържание, с което ще се подобри и качеството на продукцията.

БЕЗ ГОЛЕМИ ТРАНСФОРМАТОРИ ЕЛЕКТРОСНАБДЯВАНЕ

Колектив от съветски инженери са решили по остроумен начин електроснабдяването на малките селища, разположени наблизо до електропроводници с високо напрежение, до порядъка на 220-500 000 волта. Разработена е технология, чрез която над трифазните, с високо напрежение електропроводи се инсталират два кабела, които ще „отнемат“ част от електрическия ток по индукционен път. Полученият по този начин електрически ток се предава на селищата без помощта на големи и скъпи трансформатори.

БЪРЗОХОДНА КОЛА „БАРКАС“ 1000

В ГДР е конструирана бързоходна и с висока проходимост специална кола „Баркас“ 1000. Тя е съоръжена с най-модерни противопожарни уреди, като специална апаратура за подаване на вода под налягане — 800 л в минута, група от 30 марку ча с автоматично командуване, осветителни съоръжения, уреди и инструменти.

Колата се съпровожда от пет души, като цялото й обслужване е автоматизирано. Тя развива при пълно натоварване скорост до 100 км в час, при разход на гориво—10 литра. „Баркас“ 1000 има на борда си и специална радиостанция за свръзка.

НАЙ-ДЪЛГИЯТ КОНВЕЙЕР В СВЕТА

Сред пясъците на Сахара е открито едно от най-богатите на ходища на фосфати в света. Специалистите започнаха да търсят начин за най-бързото им прехвърляне към крайбрежието. От 15 постъпили проекти е приет този на двама испански инженери. Те предложили да бъде изграден през пустинята автоматичен лентъчен конвейер, дълъг 95 км. Така фосфатите ще могат да се товарят направо в корабите. Изчислено е, че този начин на денонощен транспорт при технически контрол, извършван от електронни роботи, ще струва значително по-евтино, отколкото построяването на ж. п. или автомобилен път.

УНИКАЛНА ИНСТАЛАЦИЯ

В СССР, близо до старинния руски град Серпухов, се строи най-големият в света ускорител на елементарни частици — протонен синхротрон за енергия 70 милиарда електронволта. Тази инсталация отбелязва нов етап в развитието на съвременната ядрена физика и ще позволи по-дълбоко да се изучават и разбират законите на микросвета, съществено ще попълни сведенията за природата на материята и нейните свойства. Тук сега е завършен монтажът на един от участъците на ускорителя. Многотонните магнити са монтирани с точност до 100 микрона.

СВЕТЛОКОПИРЕН ФОТО-МАТЕРИАЛ

Фирмата „Ренкер Белипа“ от ГФР, съвместно с комуналните служби и промишлените предприятия, е разработила нов светлокопирен материал. Той успешно се използува за размножаване на фотоснимки. Наред с големите икономии на средства и време се създава възможност да се правят и надписи с цветни моливи и туш върху материала. Като основа за светлокопията се използуват оригиналните въздушни фотоснимки във вид на полутонови диапозитиви. Използува се специална копирна и полутонова хартия.

ОБИЧ, ПОКЪЛНАЛА В СЪРЦЕТО

Съдбата на този човек не крие в себе си смайваща сила, нито пък е наситена с някакви превратности и събития. Неговият живот пленява с друго. Затова „за другото“ се разказва трудно като за всички сърдечни работи. Казвам сърдечни, защото изкуството му е покълнало оттам...

...В цяла Добруджа се разнесло името на Кольо Грънчарина. От далечни и близки села си заръчвали при него шарени гърнци: делви, паници и онези вълшебни стомни, които и на слънце да се пекат по цял ден все запазват водата ледено студена. Но майсторът бил възрастен, та на свой ред започнали да се прочуват калфите му. Единият от тях се казвал Георги Русанов. Чевръсти ръце имал този момък. Оживявала сякаш глината в ръцете му. Гледаш я изпървом — черна клисава топка, а след малко, щом се завъртяло грънчарското колело, нещо се опъвало в този човек, пръстите му подхващали крайчеца на топчето, устремно се впивали в него и докато се огледаш, върху дъската израствало като в приказката за вълшебниците високо и стройно гърне. А колелото скрибучало, скрибучало, докато дланите поемат нова глина...

И все пак най-хубава станала една стомна. Цял час стояла върху дървения диск на колелото. Като мома станала стройна, а щом дошъл ред за шаренето, Георги дълго примижвал с очи — изписал по нея и сладкопойни птички и цветя като в момина градина. Тя била дар за изгората на младия грънчар...

Двадесет години се изминали оттогава, но и хубавото, и лошото не се забравя. Ето и сега, когато види глината, все си спомня за онзи ден, когато е газел до премала червеникавата пръст. Трудно се месело глиненото тесто с крака, но тогава всички вършели тази работа по такъв начин. И с пещите същата работа — ха си пропуснал повече дърва, ха са се препекли грънците и стоката и трудът на всички отивали на вятъра.

Сега Георги Русанов е един от най-старите и опитни грънчари на цеха по керамика при промкомбинат „Камъшит“ — Силистра. Вместо с крака, грънчарските колела се движат с електрически ток, а глината се меси и разбърква в модерни съоръжения. По-нови станаха и пещите, където се изпичат много бройните изделия от глина. Сега промкомбинатът има шест пещи с електрическо затопляне, две с нафта и една с дърва.

По-изкусни станаха с години те и ръцете на стария грънчар. Отколе вече не е извайвал от онези груби нескопосани паници и делви. Сега продукцията на цеха се изработва на базата на красивото и модерното. Ако речеш да изброиш колко вида изделия се изработват тук, доста ще се поизмъчиш. Та ето отсъдете сами — предприятието изнася продукцията си за повече от двадесет страни в света, а между тези далечни пратки нерядко се намират и изделията от керамика.

И пак като през онези години на младостта си, щом застане пред глината и диска на колелото, в този човек нещо се опва; някаква чудна спазма или по-скоро унес го завладява, за да не го изпусне, докато трае работата.

Работи, работи и току оглежда помещението и четиримата си колеги, унесени в линиите на глинената форма. Мъчно му е, че грънчари останаха само стари хора, че младите не лакомят на тази професия; сякаш нямат очи да видят красотата, сякаш нямат обоняние да почувствуват как блазни този трепчив мириз на влажната глина...

Върти се вихрено грънчарското колело, проблясват влажните меки форми на сервизите и сувенирите, които след малко ще потънат в ненаситното гърло на пещите, за да почувствуват жаркото докосване на огъня, който ще ги втвърди, а глеч та ще предаде багрите на слънчевото зарево...

...Съдбата на този човек не крие в себе си смайваща сила, нито пък е наситена с някакви превратности и събития. Неговият живот пленява с друго — с онази странна обич, която покълва в сърцето...

Р. ШИМАБЕЕВ

С МЪДРОСТТА НА ГОДИНИТЕ И ИЗКУСТВОТО

Наскоро за няколко дни гост на Силистра беше заслужилият художник Иван Христов, изявил се в нашето, пък и в европейското изкуство, като голям майстор на пейзажа. Силистренската културна общественост прояви интерес към пребиваването на художника, защото наред с А. Михов той е от малкото творци, свързали името си с него. Иван Христов ни е оставил няколко пейзажа от Силистра, между които едно твърде голямо платно. За съжаление то е поставено на твърде неподходящо място — в тъмния коридор на Градския роден съвет. И един ден, когато Силистра има своя собствена картинна галерия, пейзажите на Иван Христов ще бъдат едни от първите работи, които достойно ще заемат място в нея.

Иван Христов е роден във Видин през 1900 година. Но детството му е свързано със Силистра, където живее до 13-годишна възраст. Той и сега си спомня околностите на града, крепостта Меджиди Табия, където е играел с другарчетата си.

Този човек сега е на 67 години. Но на всекиго би направила впечатление изключително голямата му жизненост, работоспособността му. Той е като че ли неуморим и всеки ден застава зад платното с четка в ръка още в ранно утро. Той умее да използува всяка минута, да я оползотвори тъй, че да бъде удовлетворен. А това са качества, стойността на които е толкова висока в един кратък човешки живот в нашите динамични дни.

Много е видял, много е изпитал чрез собствения си опит Иван Христов през 40-те години творческа дейност. Почти във всички краища на света той има уреждани изложби. Изложби е уреждал и в редица градове на страната ни. Иван Христов като че ли има един голям пиетет към младите. Той обича да разговаря с младите, да спори с тях. Така беше и по време на пребиваването му в Силистра. В неговото държание има много непосредственост. Така, съвсем импровизирано, той сподели свои мисли за изкуството, за живота, които биха представлявали интерес за читателите на вестника.

...В какво се крие безсмъртието на произведенията на изкуството? Труден въпрос. Но аз бих му отговорил твърде кратко — в тяхната мъдрост. Да вземем за пример произведенията на Рафаел. Човек би казал: какво има в тези икони, когато малко хора вярват, че има бог, когато и изразните средства на големия художник са остарели. В тях има мъдрост, която наджи вява годините.

...Много важно е всеки колкото се може по-бързо да намери себе си. В ранните си години аз рисувах портрети. И в Мюнхен, където имах изложба, отзивите за моите портрети бяха добри. Но скоро почувствувах, че за мене портретът не осигурява достатъчно свобода на творчеството: един иска да го нарисуваш млад, друг иска да изглежда красив. И преминах към пейзажа.

...Досега съм имал 37 собствени изложби, като всяка една е включвала по около 40 платна. А броят на тези, които съм намерил за слаби, и аз сам не знам. В София имам стая, специална стая, където имам само картини: наредени една до друга, една до друга. Стотици картини. И едва сега, след 40 години работа, мога да кажа, че съм намерил себе си и във формата, и в съдържанието. Едва сега, когато съм навлязъл в годините на зрелостта.

...Модерно изкуство не съществува. Изкуството не е мода. По-подходжда да се употребява терминът съвременно изкуство. За нас еднакво са опасни и натурализмът, и формализмът.

...Във всяко време художниците трябва да бъдат духовни водачи на народа си. Но пред него те трябва да вървят на такова разстояние, за да чувствуват близостта му.

...Най-важният въпрос за художника е чувството за мярка. Докъде! Докъде трябва да стигне творецът. Ние трябва да движим изкуството в рамките на понятното.

Когато опознах западното изкуство, станах още по-голям поклонолюбец. Защото разбрах, че човек не може да направи нищо голямо, без да бъде свързан с тази земя, където е роден.

...За последните години Силистра се е променила неузнаваемо. Много е направено в архитектурното й оформление. Изградени са много блокове. Икономическият й възход прави веднага впечатление. Но на нея сега й липсва картинна галерия. Дори и временна на първо време. Икономическият възход е невъзможен без духовен.

Сава ХРИСТОВ

ПЪРВИЯТ ЧАС

Отново школското звънче
запя със весело гласче,
и щом ни видя, че сме сбрани
във клас да влезем ни покани.

Започва първият ни час!
Отличник пак ще стана аз!

УЧЕНИЦИ

Сбогом топки,
кукли-хубавици!
Ние сме от днеска ученици!
Носим чанти с новички буквари,
новите ни, весели другари.

С много песни,
с хубави картинки,
лист
след лист
пред нас ще се разтвори,
буквички-звездици ще ни водят
към незнайни, приказни простори.

Стефанка СТАНЕВА

Хей, другарче мило!..

Топло слънце грее,
светло е навън.
Хей, другарче мило,
ставай ти от сън!

Птици ранобудни
пеят във леса,
песните им чудни
викат в утрината.

Много не лени се,
ставай, ставай ти!
Хайде, не бави се,
времето лети.

Хей, другарче мило,
ставай ти от сън,
чуй, звънчето бие,
светло е навън!

Даниела ХРИСТОВА,
V клас,
с. Цар Асен

МЪРЗЕЛАН

Слаб е
Владко
като гвоздей,
а не
хапва
сладко грозде.

Аз му
давам
златен грош,
той
задава
ми въпрос:

— Да, но
кой ще
го измие?
Кой ще
донесе
чиния?

И
зрънцата
му златисти,
кой
от люспи
ще почисти?

Слушай,
Владко,
мързелане!
Аз ли,
братко,
да те храня?

Всичко
ще
извършиш сам,
за да
порастеш
голям.

Минчо ДИМИТРОВ

Рецитал, посветен на Партията

Само за една седмица комсомолците от село Попина подготвиха рецитал на тема „Партията ни води". В него взеха участие девет девойки и четири младежи. За подготовката на рецитала комсомолците положиха много труд. На репетициите те проявиха настойчивост и упоритост, стремейки се да постигнат най-добра интерпретация на отделните стихове.

Рециталът беше изнесен пред жителите на Гарван и Попина. Добрата предварителна подготовка допринесе за едно вълнуващо изпълнение.

От комсомолците рециталът беше подготвен в чест на XI конгрес на ДКМС.

Енчо ИВАНОВ

ЕПИГРАМИ

Сит е всеки, който бързо лапа,
а художник — който знай да цапа.

* * *

Той винаги скандира,
щом някой дирижира.

Волеслав ДЖАКУЛ

Годините на младостта са отминали. Бъдещето принадлежи на внуците. Но бай Христо Великов, основателят на отечествения нофронтовската организация в с. Сокол, е щастлив, че дните му не са минали напразно, оставил е следи след себе си.

Гостуват ни съветски учени

Тези дни в Силистра гостуват съветските учени Исаак Трахтенберг, доктор на медицинските науки, професор от катедрата „Хигиена на труда" в Киевския медицински институт, и Елена Медвед, негова съпруга, доктор на медицинските науки, завеждаща вирусологическа лаборатория. Те прибиват в нашата страна по покана на силистренския Хигиенно-епидемологичен институт. По времето на своето пребиваване в нашата страна те ще посетят и други градове, като се запознаят по-отблизо с реорганизацията на санитарно-хигиенното дело у нас.

Професор Трахтенберг и вирусолог Медвед споделиха мнения за хигиенното дело в България. Според тях с реорганизацията на българските санепидстанции в нашата страна „предупредителната" медицина е преминала на по-високо стъпало.

— Сега в тях се извършва — сподели проф. Трахтенберг — както практическа работа за хигиенизиране на селищата и промишлените предприятия, така и научно-изследователска работа.

Голям интерес за съветските учени-хигиенисти представляват трудовете на българските изследователи, посветени на такива социално-хигиенни проблеми като профилактиката на ревматизма и туберкулозата сред промишлените работници, епидемологията и профилактиката на кожния рак, ролята и значението на масовите флюорографически изследвания. А също така и изследванията в областта на епидемическия хепатит, ендемическата гуша, промишлените травми и много други.

Професор Трахтенберг е за втори път гост на нашата страна и на нашия град. Той счита, че XI интернационален профилактически конгрес, на който е присъствувал, ненапразно се е състоял в България. Хигиенизирането на нашите селища през годините на народната власт е за пример.

Накрая съветските учени изразиха своите впечатления от град Силистра.

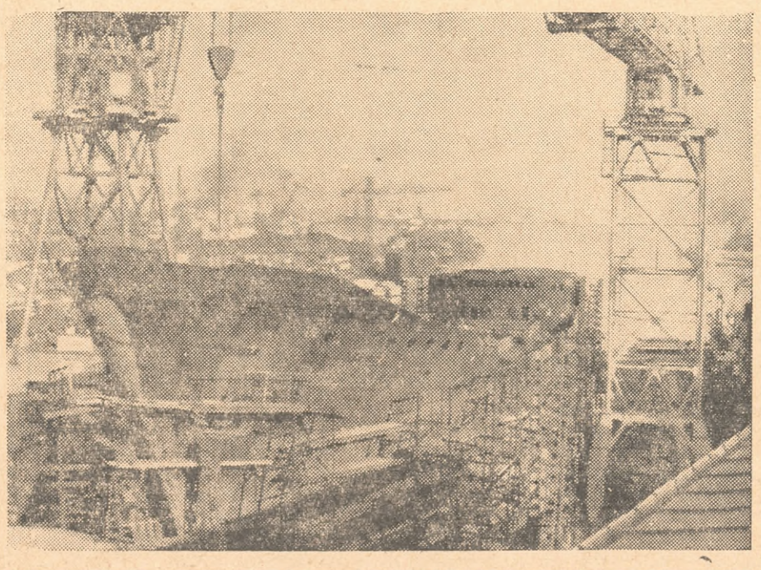
— Преди девет месеца, когато бях за пръв път в Силистра, — каза проф. Трахтенберг, — строителите поставяха основите на новата сграда на Хигиенно-епидемиологическия институт. А сега тя вече е готова.

Според Елена Медвед Силистра е чист и спретнат град, хората му са гостоприемни и културни.

Тези отзиви за нашия град, за хората му, разбира се, не биват да ни успокояват. Има още много да се прави за още по-доброто благоустрояване на нашия окръжен град.

Михаил ТОМОВ

ИЗ НАШАТА РОДИНА

С помощта на СССР у нас бе развито мощно корабостроене.

НА СНИМКАТА: Изглед от корабостроителния завод „Георги Димитров" във Варна. Тук се строят много кораби по поръчка на СССР.

О Б Я В А

СП „КОМУНАЛНИ УСЛУГИ" гр. СИЛИСТРА СЪОБЩАВА на гражданите, предприятията, учрежденията и всички други заинтересовани, че заявки за рязане на дърва се правят предварително на телефони 21-27, 32-72 и 32-88 или в канцеларията на предприятието на ул. „Дим. Дончев" № 57 или пл. „Свобода" 2.

При даване на заявки съобщавайте точния адрес и името на собственика и датата, на която желаете да ви бъдат нарязани дървата, тъй като същите ще се изпълняват по реда на постъпването им.

Предприятието търси работници по дърворязането, чистотата и строителни работници от всички разряди, постъпване веднага, заплащане по сделната система.

Справки в канцеларията на предприятието на ул. „Дим. Дончев" 57 или тел. 32-72.

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

И „СЕПТЕМВРИ" (Сф) ПРЕКЛОНИ ГЛАВА

Трета поредна победа на своя терен извоюва в събота „Доростол" в мач за първенството на Северна „Б" РФГ. Този път преклони глава „Септември" (София) — един реномиран състав, играещ успешно, да не кажем по-добре, именно като гост. В сравнение с показаното в срещата между двата съперника през пролетта, сега софийци се представиха в много по-благоприятна светлина и това прави особено ценна победата на силистренци.

Наистина, успехът дойде много трудно, минута преди края, когато едва ли не всички зрители се бяха примирили с равния резултат и се изтегляха към изходите на стадиона. И тъкмо тогава, във фаталната за гостите 89 мин., Добрев вкара топката в игра от страничната линия, подавайки я на Кирилов, който без забавяне центрира пред вратата. За непокрития Густинов не беше трудно от 3-4 метра да простреля целта и да отнеме надеждите на септемврийци за една точка. Да, твърде негостоприемен стана силистренският терен за гостуващите отбори.

Обикновено победителите не се съдят. И ние този път няма да съдим нашите състезатели, задето ни „измъчиха" до последната минута, затуй че не всичко вървеше добре в редиците им, че в играта им се очертаха много дефекти, които може ще да се окажат решителни в една или две ситуации от развоя на срещата. Не бива да забравяме, че противникът се оказа необичайно силен и още, че в разстояние на една седмица това беше четвъртата среща на „Доростол", при това с две гостувания (в Търговище и Видин). Четири срещи за седем дни! Дори за един професионален отбор е нещо изключително.

Още в 6 минута от започването на мача успехът споходи домакините. Кирилов (много добър този ден) забеляза заелия удобна позиция Пашов и с точен пас го намери. Крачка-две, остър удар и Димитров (С-1) беше принуден да вади топката от мрежата си — 1:0 за „Доростол".

Рано падналият гол не смути състезателите на „Септември". Напротив, с добре организирана игра, с точни пасове на близко и далечно разстояние, с много движение, изнасяне на топката в коридори — всичко основано на добрата техническа подготовка на играчите — топката започна все по-често и по-често да се връща в половината на „Доростол". Хареса ни с активната си игра защитникът Александров (С-2), много опасно на първа позиция действуваха Иванов, Любенов, и Зашев. В 12 минута Любенов се вряза опасно, но не можа да нанесе решителен удар. Зарадиха се напрегнати моменти пред двете врати. В 22 мин. след ъглов удар Каталиев и Густинов се разминаха с топката. Няколко неточни пасове на домакините към средата на полувремето задържаха играта в тяхната половина, а в 33 мин. единоборство между Въжев и Любенов беше спечелено от софиянеца, който се отскубна и покрай изтичалия Стойчев изпрати топката във вратата — 1:1. Една по-енергична намеса на нашия защитник можеше да предотврати изравняването.

В 44 мин. гостите можеха да поведат резултата. Зашев се измъкна от центъра, спринтира неудържимо срещу вратаря на домакините и само решителната намеса на Стойчев предотврати втори гол.

Това, което не успяха да постигнат софийци, можеха да сторят доростолци с подновяването на играта. Не бяха изтекли и три минути и за спиране на топката с ръка съдията отсъди най-тежкото наказание — дузпа. Добрев стреля остро, но топката се отби в напречната греда и така тази отлична възможност беше проиграна.

През това полувреме силистренци предоставиха изцяло центъра на своя съперник. Нямаше и помен от средна линия. Между защитата и нападението се появи празнина, в която свободно маневрираха софийци. И ако след бурния натиск в началото на полувремето не бяха се отдръпнали да пазят резултата, може би щяха да успеят повече.

Последните петнадесет минути бяха изцяло на „Доростол". Пред вратата на „Септември" бяха изпълнени много ъглови удари, при които остро се почувствува липсата на Методиев. Влизането на Младенов се отрази благоприятно в борбата за висока топка пред вратата на гостите. Така се дойде до 89 мин., когато щурмът на силистренци беше възнаграден с победния гол.

Съдийската тройка от Чирпан с главен съдия Г. Димов даде добро и обективно ръководство.

Йордан СИМЕОНОВ

Пред XI конгрес на Комсомола

Призив за високо спортно майсторство

Радостна вест достигна до нас — членовете на комсомолското дружество към футболния отбор на „Доростол" са отправили призив към отборите на Северната „Б" РФГ. Но фактически този призив с еднаква сила се отнася и до всички футболисти в окръга ни. А ето и самото обръщение:

„В дните пред XI конгрес на Комсомола цялата българска младеж е в трудова надпревара. Ние приканваме към непрекъснато повишаване на спортното майсторство, активно и съзнателно участие в учебно-тренировъчния процес. Да бъдем първи по мощници на треньора, в играта да разкриваме красотата на футбола, да изкореним грубите прояви, симулантството и непристойното държание! С честна и спортменска игра да служим за пример и да улесняваме трудната задача на съдиите. Непрекъснато да повишаваме нашите знания и трудова квалификация. Всички комсомолци от нашия отбор през настоящата година да продължат образованието си. Да се запознаем и изучим основните принципи на марксистко-ленинската етика, да спазваме строго спортния режим, да се откажем от употребата на алкохол и цигари. С личния си живот и поведение в обществото да служим за пример на младежите в града. Да проведем пет срещи с комсомолските дружества на отборите от пет общини в окръга и получените средства да предоставим на общинските дружества на Комсомола за обзавеждане на комсомолските клубове със спортни пособия и спортна литература. Предлагаме да се учреди индивидуална купа за спортменство и активна комсомолска дейност. Купа за комсомолско дружество към футболен отбор към Северната „Б" РФГ, което работи най-добре по горните показатели. Купите ще бъдат подарени от нашето дружество.

С отчитането и воденето на съревнованието да се заемат физкултурните отдели към ОК на ДКМС и секциите „Футбол" на ОС на БСФС."

След 4 кръга в „А" окръжна футболна група

Първенството по футбол през състезателната 1967/68 година се очакваше с интерес, тъй като в него вземат участие отпадналият от зоната отбор на „Раковски" — Калипетрово, а също така отборите на ДМЗ „Стомана", Кайнарджа, Дулово, Средище, бивши участници в зоната. Очакванията обаче не се оправдаха. Добрият отбор на ДМЗ „Стомана" поради финансови затруднения се оттегли от първенството, а първият кръг показа, че отборите са се готвили малко за него. Слабата си подготовка някои отбори искаха да компенсират с повече тичане. Грубостите също не закъсняха. Така в първия кръг бяха сериозно контузени трима състезатели, които едва ли ще оздравеят през първия полусезон. Независимо от обещанията от страна на дружествата, терените за провеждане на срещите са в лошо състояние. Някъде тревата е неокосена и очертаването става почти формално. Срещат се и терени, по които тръните са неокосени. Тук не споменаваме имената на дружествата, тъй като някои от тях отстраниха тези слабости, а някои обещаха да сторят това в най-скоро време.

На много места липсват телени огради и съблекални. А се знае, че дружествата, които до края на първия сезон не построят съблекални, ще бъдат отстранени от първенството.

След взетите мерки от страна на дисциплинарната комисия вторият, третият и четвъртият кръг се проведоха нормално.

От 15 септември в сила влиза новото правило за вратарите, според което те имат право да направят само 4 крачки или да задържат топката само 4 секунди. Проведената среща в ДЗС „Янко Забунов" между местния отбор и отбора на промкомбинат „Електрометал" доказа, че това правило не е тежък проблем за нашите отбори, тъй като вратарите от групата не бавят умишлено играта. Куриозно е, че през 90-те минути на тази среща на вратарите не беше свирено нито едно нарушение. По места обаче дружествата трябва сериозно да разяснят това правило, за да не се получат нежелателни сцени от страна на зрителите.

Георги РАЙЧЕВ

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XII, бр. 110 (1274) | Четвъртък, 21 септември 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ЕСЕННИ МОТИВИ

Дъждовните есенни дни напомниха за края на лятото и близката зима. Много домакини се разшетаха — кой за печка, кой за дърва. Това безпокойство се забелязва тези дни и в магазина „1001 стоки“ на ДТП — Силистра, където има богат избор на готварски и отоплителни печки. Тук за бригадата с отговорник Пенъо Денев настанаха усилени трудови дни. Но продавачите се справят успешно със задачата си. Те вече изпълниха плана си за деветмесечието 130 на сто.

Оживление цари и в другите магазини за домакински потреби, в магазините за трикотаж и др.

Безпокоят се и товароведите от ДТП — Силистра, чиято основна задача сега е да запасят магазините със стоки за есенно-зимния сезон. Ръководството на предприятието, анализирайки оперативните сводки, отчете, че планът за деветмесечието към 18 септември е преизпълнен. Вместо за 9 450 000 лева е извършен стокооборот за 9 900 000 лева. До края на месеца към тази цифра ще се прибави допълнителна сума от около 250 000 лева.

Планът за деветмесечието се преизпълни, но има и липсващи стоки, които не се доставят по вина на някои местни предприятия. Промкомбинат „Текстил“, поради невъвеждане на заплануваните нови мощности не изпълни голяма част от договорения детски трикотаж. ТПК „Добруджанка“ забавя изпълнението на своя договор за около 1 000 чаршафа. ТПК „Метал“, изпълнявайки доставката на готварски и отоплителни печки, забавя изработката на тръби за същите. Сега завършва изработката на 10 000 тесни кривули за отоплителни печки. А договорираните с ДТП — Силистра за града 55 000 кривули за готварски печки още не са започнати. И чак след тяхната направа ще започнат да се работят 20 000 броя прави тръби.

Такава последователност при изработката на тези необходими стоки за ТПК „Метал“ може да е технологически оправдана, но за купувачите не е. Влажната есен настъпи и човек, купил си печка без димоотводни тръби — все едно, че е без нея.

Какво става в „Топливо“? Там оживлението е не по-малко от това в магазина за печки. Но предприятието не е изпълнило още договорираните колективни поръчки. А колко има още недоговорирани и ще има ли и за тях дърва и въглища? Ръководството на предприятието още не е в състояние да каже. Ден след ден ще се изнижат и последните топли есенни дни, а след тях и зима ще похлопа на прага и без да пита: „имаш ли топла фанела, дърва или кривули за печката си?“.

Михаил ТОМОВ

Въпреки доскорошната суша, механизаторите от ТКЗС — Окорш влагат много старание и воля за срочната подготовка на земята за есенна сеитба. Това помогна на кооператива да достигне 67 процента предсеитбена оран.

НА СНИМКАТА: Механизаторът Владимир Тошев оре блок, освободен от царевица.

Честита придобивка и доверие, силистренци!

На редакционната маса е писмо на гражданина Никола Димитров. Той бърза да изкаже възторга, вълненията и благодарността на хората от крайните квартали — „Гагарин“, „Дружба“ и др. на град Силистра. Открита е двупосочна обиколна линия на града. Тя свързва всички крайни квартали с центъра на града и промишлените предприятия, разположени до ДИП „Добруджа“. Спестено е на трудещите се от града голяма част от предишното време, изразходвано за ходене пеш до спирките в центъра. За сметка на това се е увеличило времето за почивка, за възстановяване на трудоспособността за домакински нужди и пр.

Новата придобивка още повече радва пътуващите, че автобусите по обикновените маршрути са без кондуктори. Няма вече препирани и спорове между кондуктори и пътници. Ролята на кондуктор тук изпълнява металическа каса, на която се намират кочани с билети. Пътниците сами си заплащат определената такса за пътуване, сами си откъсват необходимия билет и сами се контролират един друг.

Диспечерът на пътническата автогара — Силистра уведоми редакцията на вестника ни, че резултатите от пътуването на автобусите без кондуктор през първите 3-4 дни са радващи и ръководството на ДАП — Силистра, от вчера, е пуснало в движение без кондуктори и автобусите, пътуващи по автолинията БНБ —ДИП „Добруджа“.

Тези факти говорят, че съзнанието на хората е пораснало. Появяват се чертите на комунистическото общество.

Нека да ни е честита новата придобивка, драги силистренци! И да оправдаем доверието, което ДАП — Силистра ни оказва, като ни доверява да пътуваме без кондуктори.

Очакват сеитбените дни

Наближават дните за есенната сеитба. За тях кооператорите от ТКЗС — Ситово се готвят отдавна. Още след прибирането на най-ранните предшественици на есенниците — фия и граха, те започнаха наторяването на площите със суперфосфат и изораване. Но особена сила придоби подготовката за сеитба след завършването на дълбоката оран.

Опитните механизатори подготвят почвата съобразно предшественика и наличността на влага. Всеки се стреми да осигури минимум 10-12 см добре разрохкан пласт, без буци и с добре изравнена повърхност. Механизаторите са обещали до 25 септември да доведат до състояние, годно за сеитба, площ от 25 280 дка от всичко необходими 30 900 дка.

Благодарение на дружните усилия, площите на единия от основните предшественици на есенниците — слънчогледа, бяха освободени още преди 9 септември. По-голяма част от тях са вече изорани.

Сега остава да се прибере реколтата от другата основна пролетна култура — царевицата, която заема площ от 6 029 дка. Механизаторите Велико Динев и Иван Великов от 25 дни участвуват в нейната беритба със своите кукурузокомбайни. На ден те прибират реколтата и освобождават около 90 дка от тази култура. Не изостават и полевъдите. Те берат кочаните по разделния начин. Веднага след тях минават силажокомбайните.

Най-добре се справиха с прибирането на царевицата кооператорите от бригадата на с. Слатина с ръководител Ангел Василев. Те обраха кочаните и приключиха с освобождаването на 700-те декара, заети от тази култура. На второ място се нарежда VI бригада на с. Искра.

При създадената организация съществува възможност всички площи, определени за сеитба, да бъдат напълно освободени до 25 септември. А това ще осигури добрата им подготовка и засяване в най-благоприятния срок.

Тахир МЕМИШЕВ (наш кореспондент)

ВЪПРЕКИ ОБЕКТИВНИТЕ ПРИЧИНИ

Разтревожиха ни данните от Окръжния народен съвет. В графата за предсеитбената обработка на почвата срещу ТКЗС — Калипетрово бе отбелязано: 39 процента.

В срещата ни с председателя на стопанството — др. Михаил Георгиев си изяснихме някои от причините, които влияят за изоставането. Най-важната от тях бе липсата на влага в почвата. Месеци наред в района на стопанството не бе валял дъжд. Земята се поддавала много трудно за качествена обработка. Това затормозвало механизаторите и удължило срока на подготовката. Така площите, които са освободени от фуражна царевица и фуражния хибрид „Инра“, са орани трикратно с дискови плугове. Въпреки това състоянието на почвата не е такова, че да може да се проведе сеитба според изискванията. Наложително е да се извърши допълнителна обработка. Всичко това забавя хода на предсеитбената подготовка на площите, въпреки че тя се провежда с 8 дизела.

Що се касае за освобождаването на земята от пролетните култури, смятаме, че в това отношение би могло да се постигне повече. Още на 6 септември е приключило брането на слънчогледа. Въпреки че стопанството разполага с 4 стъблосъбирача, които на ден могат да почистят от слънчогледови стебла 1 000 дка площ, досега тази задача не е приключила окончателно. Започнала е оранта на почистените блокове. Председателят ни уверява, че близо 3 500-те декара ще бъдат готови за седмица, но за да се постигне това, е необходима добра организация.

През тези дни започва и беритбата на царевицата. Тя ще се извърши ръчно. За срочното й прибиране ще бъде обявена ударна десетдневка. Тези кооператори, които участвуват всекидневно в брането на царевицата, ще получат по 30 на сто увеличение на предвиденото им възнаграждение. За срочно и качествено извършена сеитба ще бъдат наградени механизатори, сеячи, специалисти. Това ще изиграе не малка роля за хода на есенната кампания.

Ясно е обаче, че въпреки обективните причини, които забавиха хода на предсеитбената обработка на почвата, трябва да се работи с по-голяма настойчивост от страна на ръководните и специалисти. Не трябва да се допуска никакво разтакаване, никакъв безпричинен престой на машините. Само така ще може да се догони графикът, определен от Окръжния народен съвет, да се засее навреме, да се получат планираните добиви.

А ТКЗС — Калипетрово се нареди между първите по производство на пшеница през тази година. Сега задачата е кооперативът да постигне още по-добри резултати, които ще помогнат окръгът да получи по 400 кг пшеница средно от декар. Някои от предпоставките са налице. Семената са двукратно почистени. Машините — готови. Земята се тори с необходимите количества тор. Хората са трудолюбиви, добри стопани. Остава да напрегнат сили и организирани добре от ръководството на кооператива, да преодолеят изоставането в подготовката на почвата, за да създадат най-подходящи условия за есенната сеитба, за получаване на още по-високи добиви през 1968 година.

Ст. ГЕОРГИЕВА

Навременно освобождаване на площите

Най-важната задача за кооператорите от ТКЗС — Смилец сега е прибирането на царевицата и освобождаването на площите от нейните стъбла. От навременното изпълнение на тази задача зависи в най-голяма степен дали подготовката за есенната сеитба и самата сеитба ще се проведат в благоприятни срокове и висококачествено.

Беритбата на царевицата в стопанството се извършва по разделния начин. Кочаните се прибират от кооператорите, а след тях минават силажокомбайните, които нарязват стъблата за силаж. Това дава възможност площите да се освобождават бързо.

През тази година стопанството има засети 3 200 дка царевица за зърно. Към нея е включена и царевицата за лично използуване, която се отглежда индивидуално, а на кооперативни начала. Досега е обрана реколтата от 2 200 дка, като едновременно с това площите са освободени. Беритбата на царевицата върви усилено, ръководството на стопанството смята тя да приключи най-късно до 30 септември.

Остава да се прибира и сорго-то, което заема 300 дка. Неговите площи също ще се сеят с пшеница. За да не се забави предсеитбената подготовка, жътвата му ще се извърши в близките няколко дни. За целта ще се използуват комбайни.

Чрез навременно освобождаване на площите кооператорите от ТКЗС — Смилец ще осигурят изпълнението на поставената задача — до 1 октомври да бъдат подготвени най-малко 85 на сто от площите, определени за сеитба.

Т. МИХАЙЛОВ

В прибирането на слънчогледа в ТКЗС — Дулово дейно участие взеха механизаторите Мюслюм Шефкъев и Сами Данилов от III комплексна бригада.

СНИМКА: Сто ян ТОДОРОВ

Цвеклото е прибрано

Седемстотин и седемдесет декара захарно цвекло обработиха кооператорите от ТКЗС — Главиница. Още на 23 август те започнаха прибирането му и до 8 т. м. успяха да се справят с тази не лека задача.

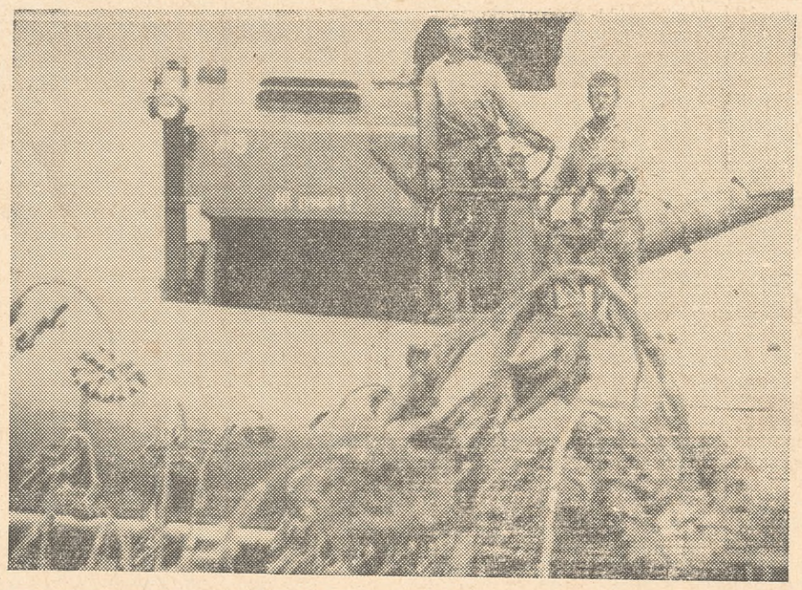
Първи приключиха полевъдите от с. Ножарево. Цвеклото от цялото стопанство бе превозено на пристанище Малък Преславец, където бе прието от представители на „Захарна промишленост“. Тази работа е добре организирана. Освен това цялата продукция бе добре подготвена, благодарение на което нито тон цвекло не е върнат поради лошо почистване.

Средните добиви, които кооперативът постигна, са над очакваните. Вместо по 2 300 кг от всеки декар е добита по 2 600 кг продукция. На първо място са ножаревци. Те получиха по 2 800 кг цвекло от декар.

Блоковете, освободени от тази пролетна култура, са вече готови за сеитба. Всеки декар е наторен с по 45-50 кг суперфосфат.

Сега вниманието на стопаните от ТКЗС — Главиница е насочено към прибирането на другите пролетни култури. След падналите напоследък дъждове, те бързат да завършат с освобождаването на площите от слънчогледовите стебла, за да приключат и с тяхната предсеитбена подготовка.

М. ПЕТРОВА

Важно за любителите на телевизията

Още една ценна културна придобивка за трудещите се от нашия окръг!

Вчера беше пусната в пробна експлоатация телевизионната кула край град Силистра, в историческата местност „Меджидиа табия“. Телевизионната станция работи на осми канал. Притежателите на телевизори от целия окръг вече имат възможност да наблюдават предаванията на Софийската телевизия. Станцията е оборудвана с югославска апаратура и е снабдена с резервен ретранслатор.

Благодарение на правилната политика на Партията и Правителството, материалният и културен уровен на трудещите се и от нашия окръг се повишава. Те с интерес следяха завършителните работи по телевизионната кула, висока 102 метра.

Честита придобивка!

Р. ПАСКАЛЕВ

НА МЕЖДУНАРОДНИ ТЕМИ

НОВО В ПОЛИТИЧЕСКИЯ ЖИВОТ НА САЩ

В „стария град Чикаго“ стана нещо ново — състоя се национален конгрес на новите политически сили на Америка.

Новостта на събитието се обяснява с обстоятелството, че в политическия живот на САЩ господствува двупартийната система, която осигурява на управляващите класи възможност да играят в политиката без риск да загубят: всяка четна година се устройват шумни избори за Конгрес, всяка високосна — избори за президент, да не говорим за политическите битки на нивото на щатите. Разпалеността на опонентите и различията между тях, понякога съществени, не променят основното положение, че и републиканската, и демократическата партия служат на монополистическия капитал.

При двупартийната система на трудещите се и на прогресивните сили на САЩ — винаги е било трудно да излязат самостоятелно. Двупартийната система дава възможност да се поглъщат недоволните и да се подчинява тяхната опозиционна дейност на общите „правила на играта“: недоволни от републиканците, гласувайте за демократите, и обратно. Появяващите се от време на време трети партии в САЩ не са се задържали дълго на политическата сцена. Но сега във връзка с нарастването на политическата активност на населението се създава благоприятна обстановка за образуване на трета партия. Тази нараснала активност се обяснява с някои нови моменти в живота на страната: засилващото се убеждение, че агресията във Виетнам е безперспективна; голямото нажежаване на расовия проблем; „криза в доверието“ към правителството и съмненията, че то е способно да разреши стоящите пред страната проблеми; нарастване на чувството за срам за родината, чийто престиж намалява в целия свят; накрая естественото активизиране на политическия живот във връзка с приближаване на президентските избори през есента на 1968 година.

Досега протестът против правителствената политика вземаше локални организационни форми. Противниците на войната във Виетнам пишеха писма до конгресмените, публикуваха в печата призиви, организираха пикети по вашингтонските улици и дискусии в университетските аудитории. През миналата година на изборите за Конгреса и за законодателните органи на щатите стоте „кандидата на мира“ събраха милиони гласове. Тяхната кампания под лозунга: „Войната е местен въпрос“ привлече вниманието на обществеността и показа, че войната във Виетнам засяга всеки. Кандидатите посочиха, че във Виетнам се изразходват средствата, предназначени за борба с бедността в САЩ. Най-много гласове „кандидатите на мира“ получиха в университетските градчета и в предградията, населени със служащи. Това означава, че движението против войната във Виетнам още не е успяло да организира или да обхване всички противници на тази война и по-специално между работниците и негърското население.

Борците за граждански права използуват по-успешната тактика на локалния протест, но и те експериментират с формите на дейност и спорят помежду си по методите.

До неотдавна тези две движения в американския политически живот имаха малко контакти помежду си. Възможно е, появата на танкове по улиците на американските градове да е допринесла да се изясни връзката между външната агресия и вътрешната реакция, които се оказаха страни на една и съща империалистическа политика на международно, расово и класово насилие и угнетение. Призивът на един от негърските водачи Мартин Лутър Кинг към единодействие в борбата против войната във Виетнам, мизерията и расизма изигра голяма роля.

Самото свикване на конгреса в Чикаго е значителен успех, особено като се има предвид несходството във възгледите на участниците по конкретни въпроси и по-точно по начините за разширяване на расовия проблем в САЩ. За първи път обаче беше намерена общонационалната трибуна, от която да бъдат изразени тези възгледи. Как во да се прави на изборите през 1968 година? — стана главният въпрос на конгреса.

Двестате организации, представени на конгреса, не се обединиха в трета партия. Разбира се, да се говори за обединение е още рано. Но печатът вече пише за появяването на „нова коалиция“, която променя съотношението на силите на политическата арена. Демократическата партия е обезпокоена, че сега разочарованите от нея избиратели ще се присъединят към „новата коалиция“, която ще даде преимущество на републиканската партия.

Американският печат се опита да представи конгреса като среща на „подривни елементи“ с „чуждестранни агенти“ в интерес на „комунистическия заговор“. Обаче там се изказаха лица, които никой не би назовал „елементи“, „агенти“ или комунисти. На всички е известен Мартин Лутър Кинг, лауреат на Нобелова награда за мир, със своята дейност в защита на негрите. Доктор Бенджамен Спок също е познат и уважаван, па макар и като автор на книгата „Грижа за децата и юношите“, която милиони семейства имат. Главното ни задължение — заяви Спок в Чикаго — е да обединим нашите действия.

Още на самия конгрес се разкриха трудностите по пътя на обединението. Но въпреки това конгресът в Чикаго е голямо постижение за прогресивните сили на Америка. Неговите делегати решително осъдиха правителството за намесата във вътрешните работи на другите страни въобще и по-точно за интервенцията във Виетнам. Те посочиха необходимостта да се даде право на негрите сами да решат икономическите, политическите и социалните проблеми.

Конгресът на новите политически сили взе решение да съперничи с двуглавата партия на големия бизнес и през 1968 година на изборите за Конгрес и за законодателни органи на щатите да противопостави на републиканците и демократите собствени кандидати. Избирателят ще получи „трета бюлетина, бюлетина на мира и свободата, която дава конкретна алтернатива на двете военни партии“. Възможно е след допълнителни консултации, представителите на новите политически сили да издигнат кандидати за поста президент и вицепрезидент.

Според Гюс Хол, генерален секретар на Комунистическата партия на САЩ, обективните условия в страната сега са такива, че откриват пред масите възможност „да направят качествен скок от отпъканите релси на двупартийната система на пътя на независимите политически действия“.

Генадий ГЕРАСИМОВ, агенция „Новости“

Пред пленума на Окръжния комитет на БКП по патриотичното възпитание

ПОСТОЯННА ЗАДАЧА

Когато попитахме как партийният комитет и бюрата на първичните партийни организации работят за патриотичното и интернационалното възпитание на трудещите се, секретарят на общинския партиен комитет в Чернолик — Халис Голеш, след като помисли малко, каза: „Как во да ви кажа, това е проблем, по който ние работим постоянно, но трудно е да се оценят резултатите от нашата работа. Имаме проведени много мероприятия, но не можем да кажем, че сме свършили всичко. В съзнанието на хората все още има много отживелици от миналото. Нужна е по-продължителна, системна и целенасочена работа".

Самият факт, че общинският комитет на БКП счита патриотичното възпитание на трудещите се като постоянна партийна задача, говори, че тук този въпрос не се подценява. И наистина, когато се запознахме по-задълбочено с дейността на комитета, на партийните организации, Комсомола и Отечествения фронт, ние се убедихме, че патриотичното и интернационалното възпитание на трудещите се заема важно място в тяхната дейност.

Преди всичко радостно е, че се чувствува ръководството и направляващата дейност на общинския партиен комитет. По проблеми, които имат пряко въздействие за патриотичното възпитание на населението от района, комитетът има набелязани редица мероприятия. С тях се дава насока, посочват се задачите на първичните партийни организации, на комсомолския комитет и дружества, на комитета и организациите на Отечествения фронт и др.

В изпълнение на тия указания в първичните партийни организации, комсомолските дружества и организациите на Отечествения фронт се пораждат интересни инициативи, организират се хубави мероприятия. В първичната партийна организация при полевъдството в с. Чернолик със секретар Галип Исмаилов редовно се свикват просветни партийни събрания, на които пред комунистите се изнасят лекции и беседи по международното положение, положението на трудещите се в Турция, за задачите на партийния член като авангард на трудещите се и др. Членовете на партийното бюро и лично секретарят на организацията се информират за участието на комунистите в учебната година, периодично изслушват оценки и при нужда оказват на пропагандиста необходимата помощ.

Конкретни задачи са поставени и пред общинската и местните лекторски групи. По предварително изготвен план пред трудещите се редовно се изнасят лекции от подготвени лектори от окръжната и местната лекторски групи.

Известна дейност има и в комсомолската организация. В изградените кръжоци се изучава историята на младежкото революционно движение. На просветни събрания се изнасят лекции на тема: „НРБ — наша родина", „Защитата на Отечеството — върховен дълг на всички граждани". С младите донаборници от целия район е изградена лектория и пред тях е изнесен цикъл от лекции и са прожектирани филми с подходящо съдържание.

Много са инициативите и мероприятията и в пионерската организация. Активно се включват пионерите в обявената Четвърта Димитровска експедиция. Организират се походи до исторически места, екскурзии до Видин, Шумен, Варна, Толбухин и др. градове. Проведени са сбирове на тема: „Г. Димитров — вожд и учител на нашия народ", „Щастливо детство", „Родното село в миналото и сега", вечери на Партията и др.

По инициатива на общинския комитет на Отечествения фронт във всички села от района са прочетени и обсъдени книгите на прогресивния турски писател Факир Байкурт „Лесето село", „Ираждан дирлиги" и други.

Всичко това безспорно помага за патриотичното и интернационалното възпитание на трудещите се от района.

На фона на тези положителни страни в дейността на комитета и на партийните организации, обаче, има и някои недостатъци, които ако не бяха допуснати, успехите щяха да бъдат много по-големи.

Ние сме съгласни със секретаря на общинския партиен комитет, че е трудно да се изчисли точно ефективността от проведените мероприятия по този въпрос, но ефект все пак трябва да има. На това обаче считаме, че не се обръща нужното внимание. Някои от проведените мероприятия не се подготвят предварително добре и минават формално. Формализъм същество вува дори и при подготовката и провеждането на просветните партийни събрания. На някои от тях, преди лекцията или беседата, се поставят на разглеждане други организационни или стопански въпроси и накрая между другото се изнася и беседа по един или друг въпрос. Естествено е, че ефект от такива беседи не може да очакваме.

Дейността на партийните организации, на комсомолските дружества, лекторските групи и др. се ограничава преди всичко с изнасянето на лекции и беседи по един или друг въпрос. Не се търсят нови форми и методи за патриотично възпитание. Малко са срещите със стари партийни дейци активни борци против фашизма и капитализма, вечерите за Партията и видни партийни дейци и др.

От краткия разговор с досегашния секретар на общинския комитет на ДКМС — Али Солаков, разбрахме, че комитетът не ръководи и няма поглед върху дейността на дружествените комитети по въпроса на патриотичното възпитание на младежите. Проведените мероприятия с младежите имат повече кампаниен характер. Не се работи систематично и целенасочено.

Като имаме предвид всичко това, ние се присъединяваме към извода на секретаря на общинския комитет на БКП, че за патриотичното и интернационалното възпитание на трудещите се от района още не е направено всичко. Този въпрос и занапред трябва да стои пред комитета и първичните партийни организации от района като постоянна партийна задача.

Хаккъ РУФИЕВ

АРХАНГЕЛСК

Северните градове и селища са много млади. Воркута, Ухта, Инта, Печора, Сосногорск още не са навлезли в своята зрялост. Наистина, има и старинни градове, например, Архангелск. Обаче и той не можа да избегне общата съдба — променя се, обновява се, мени своя облик.

Архангелск е разположен на Бяло море, на устието на широката река Северна Двина. Създаден преди около четиристотин години с указ на Иван Грозни, той става средище на смели мореплаватели-северняци. На своите прогнили черупки те извършват далечни плавания, кръстосват океанските простори до Шпицберген, Нова Земя, Таймир, до устието на Об.

Преди царуването на Петър Първи, който в началото на 18 век „отвори прозорец към Европа", като построи Петербург (сега Ленинград), Архангелск беше главното международно пристанище на Русия. Там са пристигали кораби със стоки от Англия, Норвегия, Холандия, Швеция. Водела се е оживена търговия, изнасян е бил корабостроителен материал, кожи, риба, произведения на занаятчийското изкуство.

Всъщност и днес се изнася предимно строителен дървен материал — и изобщо дървен материал. Архангелск е бил и е главната дъскорезница на Съветския съюз.

Градът порасна, разпростря се на повече от тридесет километра по брега на реката. И ако преди половин век жителите му не надхвърляваха и 50 000, сега техният брой е седем пъти по-голям и достигна 350 000 души.

Много столетия торфищата и блатата пречеха на града да се „разгърне": до съвсем неотдавна 90 процента от постройките бяха едно-

етажни дървени къщи. Благодарение на изследванията, учените и инженерите намериха средства да преодолеят поставената от природата бариера.

Блатистите райони са пресушени. Водата е отбита в страни. През последните години стоманените и железобетонните стълбове измениха обичайната картина — израснаха квартали от много етажни каменни жилища и обществени сгради — училища, техникуми и висши учебни заведения, клубове, театри и болници, спортни съоръжения — но това далече не е всичко, което се появи по широките магистрали на Архангелск.

Жителите на града се радват много на този неудържим растеж. Според утвърдения проект градът ще стане не по-висок — 9, 12, 14 и дори 16 етажа.

Приказната дървена архитектура няма да изчезне от града. Запланувано е да се построи върху 30 хектара площ парк-музей, където ще бъдат събрани най-ценните паметници от миналото — църкви, колиби, хамбари, мелници, мостове, издялани с брадва и съединени без гвоздеи.

Зад полярния кръг върху равнината на болшеземелската тундра е разположен миньорският град Воркута. Градът на студената земя още няма 25 години.

По улиците, залети през зимата от електрическа светлина, а през лятото от незалязващото слънце, се издигат модерни сгради, които почти през цялата година се отоплявят с горещата вода на топлоцентрала — защото близо осем месеца наред снежната покривка не се вдига.

Градът се застроява с многоетажни домове, между които скоро ще има и деветдванадесет етажни, покрити със спортни площадки и паркове. Тук се намира първият в Заполярието завод за едропанелно строителство, който с всяка измината година увеличава производството на готови детайли.

Г. БЛОК
Агенция „Новости"

С преизпълнени планове

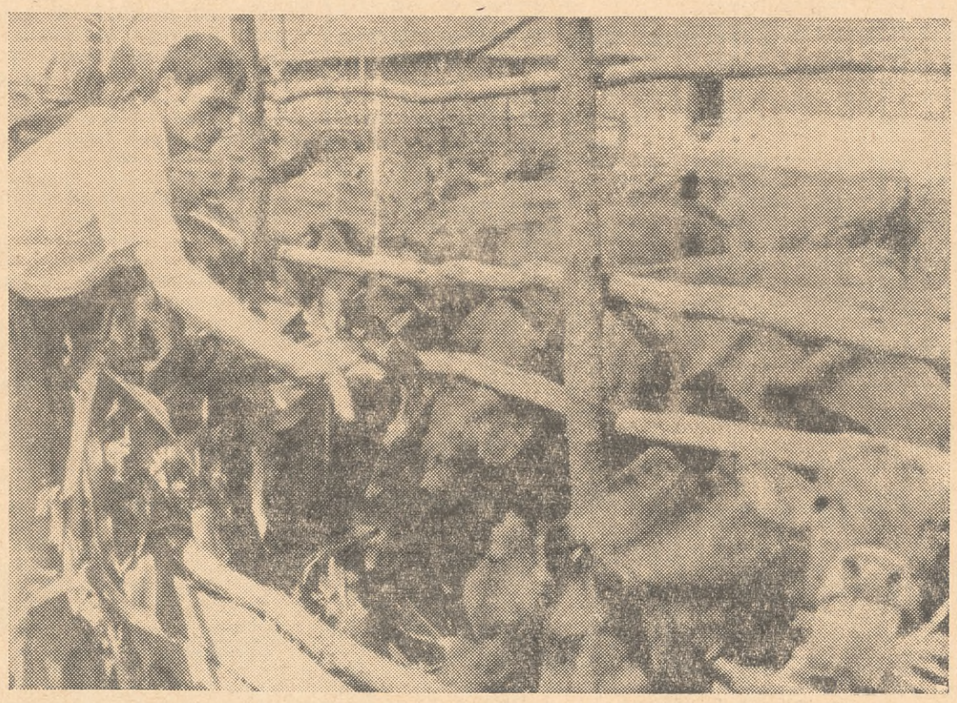
Комсомолската бригада „Васил Коларов" при цех „Ракита" на промкомбинат „Камъшит" — Силистра посреща XI конгрес на Комсомола и 50-годишнината от победата на Великата октомврийска социалистическа революция с достойни дела. Благодарение на добрата организация, създадена от бригадирката Калинка Костова, колективът на бригадата достигна високо изпълнение на плановете.

В чест на Конгреса и 50-годишния юбилей на Октомврийската революция комсомолците в бригадата масово се включват в социалистическото съревнование. Най-високо изпълнение на трудовите норми имат комсомолките: Калица Русева — 157 на сто, Пенка Ганчева — 137 на сто, Стоянка Стоянова и Димитричка Кондева по 134 на сто, Пенка Атанасова — 124 на сто и др.

Със собствен качествен щемпел работят комсомолките Калица Русева и Нейка Георгиева.

Досегашните успехи на бригадата радват и бригадирката, и комсомолците, но стремежът им е в чест на Конгреса да постигнат още по-високи успехи, като дадат само качествена продукция.

Здравка ГУНЕВА

Младият телчар Ради Димитров от село Грънчарово е един от най-добрите животновъди. Всякога преизпълнява плана за прираста, полага големи грижи за телетата.
Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ПРИМЕРЕН ШОФЬОР

След завръщането си от родната казарма комсомолецът Кольо Сандев от с. Зебил потърси работа в кооперативното стопанство като шофьор трети клас. В момента обаче нямаше свободни коли и ръководството на стопанството го назначи работник при една кола с второкласен шофьор. Кольо започна да работи с желание и скоро се прояви със своето трудолюбие. След известно време стопанството купи нова кола „ГАЗ—51". Ръководството предаде колата на Кольо. Най-после се сбъдна желанието на младежа. Той стана шофьор. Като такъв работи Кольо вече две години. Макар че има по-малък опит от другите шофьори, той не им отстъпва първенството. През първото тримесечие на тази година, когато се отчете съревнованието между шофьорите, на него му бе връчено флагчето „шофьор първенец" и досега той не го отстъпва на никого. Денонощно е на волана. Когато свършва стопанската работа, обслужва кооператорите с частни превози — носи тухли, дърва или камъни. Увеличава приходите на стопанството. И резултатите са налице. От началото на годината досега той е изминал 52 081 тонкилометра, от които 38 681 за ТКЗС и 14 220 за кооператорите. С това трудолюбивият комсомолец изпълни годишния план, който е 35 000 тонкилометра. Освен това в чест на предстоящия комсомолски Конгрес той е икономисал за осеммесечието 1 000 литра основно гориво.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

„БЪДИ ДОБЪР ВОЙНИК, СИНЕ!.."

И друг път са ставали тържества по селата. Но тържествените вечери за изпращането на новобранците сега носят още по-голяма радост. На тях се събират новобранците, техните близки, другарите, ръководителите на селото. Изпращането на бъдещите защитници в народната казарма става много тържествено, пожелават им много здраве, лека и приятна служба. По-долу разказваме за новобранските вечери в Алфатар и Бабук.

АЛФАТАР

Днешният ден е някак по-различен от другите. Всички с вълнение говорят за предстоящата тържествена новобранска вечер. Не само младежите и девойките, а и възрастните. Това е една хубава традиция, която постоянно се обогатява, придобива нов смисъл.

Та кой в селото не би посетил тази толкова тържествена вечер! Коя майка и кой баща не биха се гордели със своите синове, които вече са възмъжали и трябва да идат в редовете на Народната армия? Та нали бащите и дедите на днешните новобранци са станали истински мъже в казармата, там са придобили смелост и голяма обич към Отечеството.

Вечерта още не е започнала, а салонът отдавна се е изпълнил с младежи и девойки, с родители и гости. Тържеството открива секретарят на общинския комитет на Комсомола Коста Дончев. Той благодари за активното участие на новобранците в работата на комсомолските дружества, пожелава им все така да работят и в казармата.

Приветствие и пожелание за добра служба към новобранците отправи председателят на общинския народен съвет Симеон Драганов. С голям интерес бе посрещнато приветствието на майор Белчев от Военното окръжие в Силистра. После бяха връчени на всички новобранци комсомолски поръчения.

На всички бъдещи защитници на Родината бяха поднесени подаръци от кооперативното стопанство, общинския комитет на Комсомола, общинския комитет на Отечествения фронт. Приемайки подаръците, новобранците благодариха от все сърце за оказаната им чест и обещаха да се подготвят като истински бранители.

След това дойде ред на литературно-музикалната програма. Дълго се подготвяха за нея комсомолците от селото. Затова всички изпълнители на песни и стихове бяха изпращани с продължителни ръкопляскания.

Незабравими спомени ще скътат за себе си новобранците Жельо Христов, Димитър Георгиев, Пенчо Иванов, Петър Христов... От тяхно име благодари Жельо Христов. Той обеща, че ще се представят достойно в казармата и ще служат винаги за пример.

Веселието тази вечер продължи до късно.

БАБУК

Хубаво премина вечерта на новобранците в селото. За нея отрано се погрижиха комсомолците. Бяха поканени да присъствуват родители, които са изпратили по трима, четирима и повече синове в казармата, участници в Отечествената война. Имаше представители на Силистренското военно окръжие, на ЦК на Комсомола.

Това мило тържество бе открито от секретаря на общинския партиен комитет Куни Михнев. Приветствие и пожелание за спорна служба поднесе председателят на кооперативното стопанство Александър Великов. Бяха поднесени на новобранците подаръци от името на общественото в селото.

С топли думи към бъдещите бойци се обърна Христо Станев, баща на трети син, който заминава тая есен в казармата. Той пожелава не само на своя син, а и на останалите младежи да станат примерни войни, да не посрамят родното село.

Новобранецът Димитър Стоянов отговори на приветствията и заяви, че те ще защищават честта на родния край, както са я защищавали смелите добруджански революционери, и ще се учат на мъжество и героизъм.

Вечерта завърши с хубаво увеселение. Често бяха поздравявани новобранците Христо Дочев, Георги Христов, Тодор Илиев... Не бе забравен нито един от тях.

Двете новобрански вечери бяха истински тържества. Те ще оставят дълги и приятни спомени за младите бойци, които скоро ще прекратят прага на народната казарма. Всички им пожелаха лека служба. Често чуваме родителската заръка: „Бъди добър войник, сине!.. "

Райно ПЕТРОВ

Майор Вихър

Юлиан Семьонов

Така ли е? И дори й помагат да мине линията на фронта. Или да установи радиовръзка оттук. Само при едно условие: тя да каже в разузнавателния отдел или в Генералния щаб — което е още по-добре, — да каже, значи, че в една от германските армейски групировки, една от най-силните — така да речем — групировки, има човек, който би искал да влезе в контакт с руското разузнаване. Как мислиш, ще се съгласят ли с това болшевиките?

— Откъде да зная?...

— Ти не знаеш, разбира се... Нали не говоря за тебе, аз просто фантазирам. Опитай се и ти да пофантазираш. Как мислиш, ще се съгласят ли на контакт с такъв човек или не?

— От немските затвори бягството е невъзможно.

— По принцип, разбира се, не е възможно, ако ти си попаднала в гестапо. Става дума за това, ако си попаднала в ръцете на армейската секретна служба. От гестапо никой не може да избяга. Оттам устройват бягства за презвербувани агенти. Ето неотдавна такова бягство гестапо устрои на един завербуван агент направо от краковския пазар.

Берг погледна бавно девойката: искаше да види нейната реакция. Ако тя беше свързана с този избягал от гестапо руснак, не можеше да не реагира. Но лицето й остана спокойно, никак не се напрегна и ръцете й също спокойно лежаха на коленете.

„Значи, тя не е свързана с този човек — реши Берг, изглежда това е съвсем друга група. Чрез нея ще изясня всичко за Муха. Според неговите описания, това, разбира се, е „тя".

Разбира се, ако Вихър бе казал на Аня за своето арестуване, тя би трепнала. Арестуваният престава да се бои за себе си: той се страхува за приятелите. Но Вихър не каза нищо на никой, защото си даваше отчет: ще каже за това и всички негови подчинени ще се отдръпнат от него като от възможен агент на гестапо — така просто от гестапо няма да избягаш. Той реши да открие това после, след като задачата бъде изпълнена, предполагайки правилно, че сега ако предаде за случилото се в центъра, ръководството ще се разтревожи и сигурно ще му бъде заповядано да се върне в къщи.

Така сложното взаимопреплитане на случайности спаси Аня — а тези взаимопреплетени случайности ще се окажат в най-близките дни в такова количество и значението им ще бъде толкова голямо, че по същество начин ще се отразят върху съдбата на много хора в една или друга степен свързани с „Операция „Вихър".

— А къде е гаранцията, че тази руска разузнавачка няма да получи куршум в гърба? — попита Аня.

— Но това е вече смешно — отговори Берг, посръбвайки чай. — Първата гаранция за това е възможността да й се пусне куршум в челото, а не в гърба. Като руски шпионин тук, в затвора, може дори и без съд.

— Мнозина ли от вас са разбрали, че това е краят на Хитлер?

— Аз не ти задавам преки въпроси, злато мое. С теб фанга зирам, а ти искаш от мене отговори, които могат да ми струват главата.

— Добре — каза Аня, допивайки чая. — Съгласна съм да опитаме.

Берг също допи чая си, внимателно постави чашката на тънката чинийка от саксонски порцелан и каза:

— А къде е гаранцията, че няма да бъда предаден от тебе, ако бягството по някакви причини не се състои?

— Няма ли да искате от мен нищо предварително?

— Ще искам.

— Какво именно?

— Твоето съгласие да отидеш в нашия радиоцентър и да предадеш на своите в щаба няколко дезинформации.

— Няма да стане.

— Почакай. Не се горещи. Първо, имаме твоите радиоданни. Второ, ще предадеш двеври лъжливи информации, а след това ще ти организирам бягството и ти ще можеш да се свържеш със своите хора и да предадеш в Москва, че тези и тези сведения не са нищо друго ,освен дезинформации. Трето, след като предадеш това на своите, те може да започнат игра срещу нас, „проверявайки" ни, и в действителност ще узнаят цялата истина. Това е по-изгодно на Москва, отколкото на Берлин, послушай ме, златенце, аз съм в разузнаването не първа година.

— Защо ви е нужен толкова дълъг път за бягството?

— Защото така може да се избяга. Радиоцентърът не е затвор.

— Трябва да помисля.

— Мисли.

— Не, не тука.

— Искаш да се върнеш в килията ли?

— Да.

— Добре. На, хапни — каза Берг, като извади от чекмеджето консерви, — намажи на хляба, това е свинско месо.

— Благодаря.

— Сега ето какво: при разпитите аз може би ще ти крещя и ще тропам с крака. Това е необходимо, разбираш ли? Така че не се обиждай.

— А защо не избягате заедно с мене?

— За да бъда разстрелян ли? Не искам да бъда разстрелян.

— Давам ви гаранция.

— Душичке моя — усмихна се Берг, — гаранция мога да дам единствено само аз — на самия себе си. За това ми е нужно да предам тук на вашите хора такива сведения, които ще покажат на вашето началство какво представлявам от само себе си. Нужен ми е ваш човек, който веднага да се свърже с вашия център.

— А защо решихте да говорите за всичко това именно с мене?

— Мислиш ли, че всеки ден хващаме руски разузнавачи? И после ти си идеален случай, радистка си, мога да те отведа в радиоцентъра, разбираш ли? Оттук аз не мога да ти устроя бягство при никакви обстоятелства.

— Искам да помисля — повтори Аня.

В килията тя падна по лице на нара и зави като от болка.

„Глупачка, глупачка, глупачка и половина! — помисли си тя. — Нищо не зная, нищо не разбирам! Глупачка! Мамичко, как да постъпя, мамичко?!"

И заплака, както от зла обида по време на детството си.

СЕРИОЗЕН РАЗГОВОР

Карл бе заминал с офицери някъде по посока на Закопане. Затова Вихър и Коля решиха да останат да нощуват при Степан. Къщата на Крися беше наблизо: в тукашния гарнизон всички знаеха, че собственичката обича войник на вермахта.

Крися постави на масата голям чайник и чашка с извара, а сама отиде да спи.

— Ама че работа — каза Вихър, като изпука с пръсти. — Ама че работа, братлета.

— Ще погубят момичето — каза Коля. — Добър човек е тя.

— Няма ли да се пречупи? — попита Степан.

— Не, няма да се пречупи — отговори Вихър.

— Няма да се пречупи — повтори Коля.

(Следва)

Да се учим от съветския опит

МАШИНИ ВЪВ ФЕРМИТЕ

Из опита на животновъди от совхоз „Уйский“

Някога директорът на совхоз за „Уйский“ Григорий Феодорович Дейнеко се вълнуваше много от проблема за недостига на работната сила във фермите. И това беше обяснимо: животновъдството растеше, кравите ставаха повече, а хората не стигаха. Сега положението е съвсем друго.

— И знаете ли кое помогна? — усмихва се Григорий Феодорович. — Моторите.

Да, именно моторите, а по-точно казано — механизацията на трудоемките процеси повиши производителността, коренно измени самия характер на труда на доячите и скотовъдите. Машините извършват всичко: подават и раздават фуража, почистват помещенията, доят кравите, охлаждат млякото. А в крайна сметка там, където преди 500 крави се обслужваха от 60 души, сега за тях се грижат 16 животновъда.

И още: с помощта на механизацията ни се отдаде да повишим рентабилността на животновъдството. Ако преди от производството на мляко стопанството търпеше само загуби, то сега се получават немалки доходи. Миналата година този отрасъл донесе в совхозната каса почти 400 хиляди рубли печалба. Не лошо вървят работите и през тази година.

Да вземем млечнопроизводителната ферма на Кировското отделение. Да разгледаме как са механизирани трудоемките процеси. Най-сложният и отговорен от тях е доенето. Но във фермата няма доячки. Вместо тях има майстори на машинно доене, оператори и животновъди-механизатори. Въртележно-доилният агрегат, действуващ тук, е рзчетен за повече от хиляда крави.

Много ръководители и специалисти на стопанства считат „въртележката“ като агрегат, за чието производство е вложено много метал. Но това не е така. Ще направим малко сравнение: за изготвяне на „въртележка“ с 20 клетки е необходимо около 4 тона метал. А ако се има предвид, че такъв агрегат обслужва хиляда крави, то на всяко животно се пада едва по 4 килограма метал. За изготвяне пък на „елхичка“ (подобна на нашата „рибена кост“ — б. пр.) за двеста крави са необходими 3 200 кг желязо, тоест по 16 кг на животно.

Други скептици твърдят, че въобще механизираното доене намалява продуктивността на животните и съдържанието на маслеността на млякото. А ето как стои работата в совхоз „Уйский“. При еднакъв породен състав на стадото и нивото на хранене във фермата на Кировското отделение през миналата година на „въртележката“ от всяка от 502-те крави надоиха по 2 384 л мляко. Със също такъв агрегат във фермата на централното отделение — по 2 226 л, а във фермата на Булатовското отделение при ръчно доене — по 2 244 л мляко.

Съдържанието на маслеността в млякото се проверява ежедневно във всички ферми на два месеца веднъж на всяко животно. Резултатите от анализа както при механизираното, така и при ръчното доене са еднакви. Затова пък млякото, получено от доилния агрегат, е по-качествено. От фермите с ръчно доене, даже и при най-строго спазване на санитарните правила, имаше случаи на предаване мляко с повишена киселинност.

Но сама по себе си „въртележката“ не решава проблема за механизацията. Агрегатът може да даде висок ефект при едновременна механизация на другите процеси: поднасянето на храната, почистването на помещенията и т. н. Работата в такава ферма е немислима без нова организация на труда. Преди се налагаше доячката да изпълнява почти всички операции по храненето, обслужването и доенето на животните. При „въртележката“ и свободното отглеждане на добитъка сред работниците на фермите съществува строго разпределение на турда.

През последните години ми се налагаше да се срещам с ръководители и специалисти на стопанства, които напълно отричат механизираното доене и прогресивните методи на отглеждане на добитъка. Това те обясняват със слабата фуражна база, особено с недостига на концентрирн фураж. В совхоз „Уйский“ засега още не са балансирали дажбите по съдържание на хранителните вещества. Основен фураж за едрия рогат добитък си остава сламата, царевичния и слънчогледов силаж. Но ние се научихме икономично да изразходваме фуража. Силаж например се дава не по-малко от три пъти на ден средно по 25 кг на животно, а слама — по 5-6 кг. Концентрираните и витаминни фуражи са нормирани. Сеното смиламе и го даваме по килограм в денонощие.

Резерви в совхоза за повишава не производителността на животните има още много. Главните от тях са: укрепване фуражната база и подобряване породния състав на стадото. Механизацията на доенето постави работниците от фермите пред необходимостта от подбор на животните според продуктивността им и бракуване на онния крави, които имат сериозни външни недостатъци. Миналата година бе сформирано разплодно стадо в две ферми. В него влязоха животни от първа и втора категория. Получените тук юници ще останат за възпроизводство на стадото.

Пълната механизация на трудоемките процеси във фермите издигна на по-висока степен зоотехническата работа. Ако преди това се водеше на нивото на доячката в малки групи, то сега се води в цялото стадо. Разпределението на животните по групи, съобразно продуктивността им и периодите на лактация изисква от зоотехника внимателно отношение към съставяне на дажбите, търсене на нови методи за отглеждане на животни.

Работата по снижаване себестойността на млякото върви в две направления — намалява не разхода за единица продукция и повишаване продуктивността. Какъв е пределът за повишаване продуктивността на животните при механизираното доене? В совхоз „Уйский“ такива въпроси се считат за безполезни, защото засега той е практически неограничен.

Какъв е икономическият ефект на „въртележката“? В Кирковското отделение един центнер (100 кг) мляко струва 10 рубли и 2 копейки. За неговото производство са изразходвани 42 човекочаса. Във фермата на централното отделние за един центнер мляко са изразходвани 5,5 човекочаса, а неговата себестойност е 10 рубли и 56 копейки.

В Булатовското отделение производството на мляко носи загуби. Себестойността тук на един центнер мляко е 15 рубли и 45 копейки. Само благодарение на механизацията на трудоемките процеси във фермите производството на мляко като цяло в совхоза стана рентабилно и миналата година донесе 95 хиляди рубли печалба.

С внедряването на механизацията рязко се повиши производителността и заплащането на труда. Ето няколко данни: на всеки работник от механизираната ферма в совхоза сепадат по 31 животни, а при ръчно доене — 11. В първия случай на всеки се пада по 75 тона получено мляко, а във втория — по три пъти по-малко. Средното месечно възнаграждение на майстори те на машинното доене във фермата на Кирковското отделение възлиза на 110 рубли, а при ръчното доне във фермата на Булатовското отделение — 84 рубли.

Заплащането труда на работниците от механизираните ферми е такова: за центнер надоено мляко на майсторите на машинното доене през зимата се начисляват 71,6 копейки, на операторите — 16,8, на животновъдите-механизатори — 1рубла и 62 копейки. На бригадира се начисляват 115 процента от средното заплащане на работника от фермата. Тази година совхозът планира да построи още една „въртележка“. С поставяне в ред на фуражното сеитбообръщение, дойното стадо ще се уголеми. Всеки доилен агрегат ще обслужва по хиляда животни. Това ще позволи да се премине на двусменна работа. Всички скотовъди-механизатори и майстори на машинното доене при пълно натоварване ще работят седем часа непрекъснато.

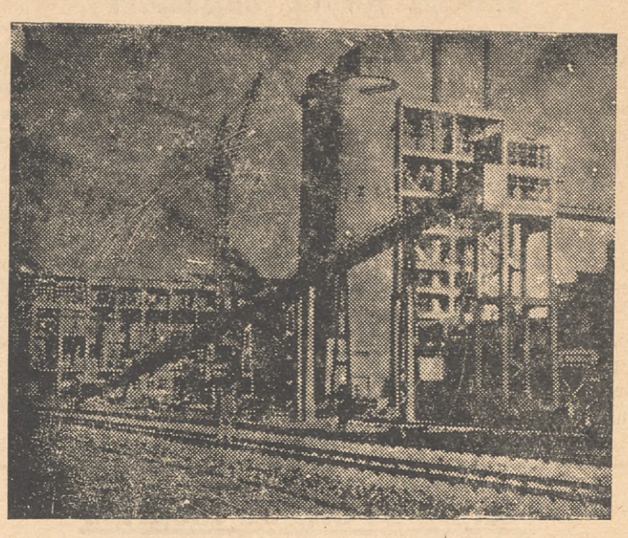
Ето така е решен проблемът с работната ръка в млечнопроизводителните ферми на совхоз „Уйский“. Комплексната механизация в животновъдството освободи за друга работа десетки хора и облекчи труда на тези, които останаха във фермите...

П. ГУРИН, зоотехник

Челябинска област

(Спец. кореспондент на в. „Сельская жызнь“)

Из нашата Родина

Изглед на част от циментовия завод край гр. Плевен.

Сред браздите

По пътя от Попина за Ветрен, недалеч от чешмата, построена до стопанския двор, се отделя пътека. Тя криволичи през овощната градина, доскоро натежала от сочни плодове. За изкачвах се по пътя към хълма „Орешака“. Любувах се на красивата гледка, която се откриваше пред мен. Излязох от градината. Пред мен се шир на безкраен блок. Тук орат трактористите. Шумът на машините се чува отдалеч.

Тръгнах към пресните бразди. След мен идваше моторист. Когато се изравнихме, той спря. Ръкувахме се. Тодор Илиев ме покани на мотора и заедно продължихме по неравния път.

От няколко години младият, здрав мъж е механизатор. Курсът за трактористи завърши не с малко усилия. Но амбициозен по природа, той успя да се нареди между първенците на випуска си. Когато се завърна в Попина, стопанството му предостави да работи с тежка машина. Тодор беше щастлив. Мечтата, която отдавна не му даваше покой, се осъществи.

Седне ли в кабината на трактора, почувствува ли равномерния му пулс, той често си спомня за онази ноемврийска вечер, когато се решаваше съдбата му. Тогава баща му се съгласи младежът да завърши курсовете за трактористи. Той не можа да устои на голямото желание, бликнало така спонтано в неспокойното му сърце. И още нещо. Той бе разбрал, че неговият син е вече възмъжал, че има право на избор, избор за цял живот.

Оттогава бяха изминали много дни. Те бяха свързани с трудностите и с радостта от преодоляването им. А сега всеки ден носи нови декари изорана земя и щастието на постигната цел. Та заедно с другарите си той е изорал 2 500 дка дълбока оран, 1 250 дка предсеитбена, дискували са 800 дка площ. А още колко хиляди бразди ще останат след дизела, колко хлеборобни бразди...

...Моторът се движеше успоредно с последната бразда, която то току-що е изорал Иван Георгиев — колегата на Тодор. Когато се изравнихме с трактора, като че ли по даден знак двете машини спряха. До фургона се събраха и останалите трактористи. Наредени една след друга машините почиваха. След десетина минути новата смяна бе на местата си. Машините, проверени и отдъхнали, отново заораха дълбоките бразди. Пред всички бе Тодор. Останал сам с мислите си, с чувствата си, които ще владеят сърцето му през цялата нощна смяна.

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

Бялата лента на пътя мами

Беше наскоро. Връщах се от Варна с бърз автовус със силистренски инициали. Следобедната жега потискаше и правеше пътниците нетърпеливи. Чуваха се хапливи забележки, отправени по адрес на шофьора и кондуктора. При тръгването бяхме закъснели пет минути. Но никой от пътниците не се интересуваше на какво се дължи закъснението, никому не прави впечатление любезността на кондуктора, внимателното шофиране на младия човек, седнал зад волана, чиито очи зорко следяха платното на пътя, ослепително блестящо под слънчевите лъчи. А мнозина считаха за уместно по повод на закъснението да подхвърлят някоя острота. Лицето на шофьора изразяваше прекомерна умора и подтиснато желание да се отговори на грубостите. Но той се въздържаше. Оказа се, че сутринта на два пъти са се пукали гуми и престоят във Варна е използуван изключително за поправяне на същите. Шофьорът и кондукторът не са успели даже да обядват и отново потеглят на път.

Това пътуване ме заинтересува от хората, които са постоянно на път, и то не на екскурзия, а по зова на призванието. А само те ли са? Началникът на автостанцията в Силистра ни запозна с три бригади, обслужващи градските автобуси, една чепелова бригада с безкондукторно движение по определени маршрути и трета — шкодова бригада, които са постоянни съперници в социалистическото съревнование. Но шкодовата бригада „Н. Вапцаров“ в чест на годишнината на Девети септември се наложила над останалите. Плана си по превоза на пътниците изпълнила 109 на сто и реализирала 1 300 лева икономии за второто тримесечие. Много са шофьорите и кондукторите преизпълнили своите планове за миналото осемместечие. Измежду първите са шофьорите Петко Пенчев, изпълнил плана по приходите 110 на сто и реализирал икономии 407 лева, Георги Николов, водач на товарно такси, изпълни плана си по приходите 126 на сто и икономии 98 лев. На първо място се очертаха също така и кондукторите Вълко Тонев, Иван Николов, Стоянка Делева и Иванка Караминчева.

Стремежът на много от бригадите, подготвящи автомболите за път, и желанието на кондукторите и шофьорите е колите да са чисти и да цари взаимна любезност между пътници и кондуктори. В началото на пътуването колите са чисти, а още след първия курс по маршрута по пода се оказват остатъци от закуски, плодове, хартии, обелки от слънчогледови семки и какво ли не още. А при забележка от страна на кондуктора или шофьора да се пази чистота, да не се замат местата за майки с деца и инвалиди от други граждани се стига до пререкание. Безспорно, необходима е взаимна вежливост при пътуването не само от кондуктори и шофьори, но и от пътниците. Пътуването в зной или студ не всякога е приятно за пътниците. А тези, които са постоянно зад волана или с кондукторска чанта на рамо? Те, нека висимо дали ярките слънчеви лъчи заслепяват очите или силните фарове поразяват нощната тъма, дали четниците на шофьорското стъкло разчистват дъждовните капки или зимния скреж, са постоянно на път. И бялата лента на пътя постоянно ги мами напред.

Ана ВАСИЛЕВА

В СРОК

Много важна и срочна задача трябваше да решат кооператорите от Малък Преславец. Предстоеше им прибирането на 300 дка захарно цвекло.

На помощ на полевъдите дойдоха служителите от стопанството и съвета, учителите и др. Само за няколко дни кооператорите и помощниците им успяха да извадят и изчистят всичкото цвекло. На държавата бяха продадени 990 т продукция. Средният добив достигна 3 300 кг от декар.

Добрата организация и отзивчивостта на хората помогнаха на кооператива да изпълни тази задача до 12 септември.

Халил ИБРАХИМОВ
(наш кореспондент)

Производствените комитети — носители на демократизъм

Внедряването на новата система за ръководство на народното стопанство постави нови задачи и изисквания пред ръководствата на партийните, профсъюзните и комсомолските организации в промишлените предприятия. Една от тези основни задачи е по-нататъшното развитие на демократичното начало в управлението на производството, като се зачитат творческите инициативи и активност на производствениците.

Резултатна форма за активното участие на работниците в ръководството на промишлените предприятия са създадените производствени комитети. Чрез тях се дава широка възможност за изява на мненията и инициативите на колектива, за мобилизиране и разгръщане на неговите творчески способности и сили.

На територията на гр. Силистра са създадени вече 12 производствени комитети. При тях ното изграждане заводските партийни комитети и партийните бюра правилно се ориентираха, като включиха преди всичко членици в производството, най-добрите специалисти и активисти на партийните, профсъюзните и комсомолските организации. Така по-добре се съчетава производственият опит на работниците със знанията на специалистите. В резултат на това сега над 50 процента от състава на комитетите са работници с богат опит. От 21 члена на производствения комитет в ДИП „Липа“ 13 са добри работници, а останалите 8 са специалисти и активисти на БКП и на масовите организации. Подобрен е съставът и на производствените комитети в ДИП „Хром“, ДИП „Добруджа“, ДМЗ „Стомана“ и др.

Една от първите задачи, които всеки производствен комитет трябваше да реши след неговото изграждане, бе разясняването на новата система. И много от тях решиха тази важна задача на семинарни занятия с целия личен състав на предприятията. Разумно бяха използувани за тази цел на много места и заводските радиоуредби.

Досегашната дейност на изградените производствени комитети показва, че да се осъществява оперативно и действено ръководство, при комитетите, трябва да се обособят оперативни групи или бюра, които да се събират по-често и да решават по-маловажните, но нуждаещи се от бързо решаване, въпроси. Такива оперативни бюра (групи) са създадени вече в ДИП „Липа“, ДИП „Добруджа“, ДМЗ „Стомана“ и др. Числеността на тези оперативки е от 5 до 7 члена. Те се събират всеки понеделник и след като направят преценка на изпълнението на задачите през изтеклата седмица, уточняват същите за следващата.

Много ценна е инициативата на ДМЗ „Стомана“, където освен производствения комитет към предприятието са изградени и производствени комитети към отделните цехове. Тяхната дейност е твърде полезна. Ако на отделния работник е трудно да има поглед върху проблемите на целия завод, то в своя цех той добре познава нещата, полесно може да посочи съществуващите резерви за увеличаване и подобряване на производството. А от разкритите слабости на отделния цех може да се видят и грешките на целия завод.

За по-задълбочено проучване на въпросите и за прилагането на по-ефективни мерки, към някои от производствените комитети са създадени отделни комисии, които работят по определени проблемни въпроси. Така например, към производствения комитет на ДИП „Липа“ са създадени три комисии. Първата комисия има задача да разработва въпросите по техническото развитие на предприятието, да набелязва мерки за изпълнение на постановлението по техническия прогрес; втората — работи по въпроса за ефективното използуване на производствените фондове, а третата — по нормирането и заплащането на труда.

Повечето от производствените комитети вече правилно се ориентират и насочват своето внимание и вниманието на производствените колективи към основните проблеми на производството, към неговото ръководство и към перспективата. Комитетите в ДИП „Добруджа“, ДИП „Хром“, ДИП „Липа“, ДАП, ДСП „Винпром“ и ДМЗ „Стомана“ редовно, всеки месец провеждат по едно заседание. Много от тях са съвместни с партийните комитети. Обсъждат и решават важни въпроси, като проблемите на производителността на труда, качеството на продукцията, финансовото състояние, перспективното развитие, себестойността на произвежданата продукция и др. Редовно се обсъждат тримесечните и годишните планове на предприятията и цеховете. В последно време особено голямо внимание се отделя на въпросите по техническия прогрес като една от най-актуалните задачи. Приети са и конкретни мероприятия за изпълнение на постановлението.

Друга такава актуална задача, с която се занимават напоследък комитетите, е подобряването на трудовата дисциплина. Навсякъде се прави обстоен анализ на използването на работното време, на причините за престоите и текучеството. Набелязват се конкретни мерки за преодоляване на съществуващите слабости.

Някои от производствените комитети, като тези в ДСП „Родопа“, ДСП „Булгарплод“, ДМЗ „Стомана“, отделиха голямо внимание и на внедряването на вътрешно-стопанската сметка в отделните цехове и производствени участъци, в резултат на което бяха постигнати и по-големи стопански успехи.

Наред с тези положителни страни в работата на производствените комитети все още съществуват и известни недостатъци. Недостатъчна е, например, икономическата подготовка на по-голямата част от членовете на комитетите. Това не позволява да вземат активно и компетентно участие в обсъждането на отделните проблеми. В началото са изучавани само основните принципи на новата система, някои нормативни актове и др. След това грижата за системно усвояване и повишаване на икономическите знания от членовете на комитетите е изоставена. Предоставена е на самотек разяснителната работа сред самите членове, макар че всички съзнават колко е необходимо именно тези хора добре да са запознати със стопанските въпроси, с конкретната икономика на своето предприятие, с пътищата, по които трябва да се върви, за да се осигури рентабилност при правилното съчетаване на обществените, заводските и личните интереси.

Не се познават и изучават навреме и нормативните документи. Те, наистина, много често се менят, но необходимо е и бързо да се организира тяхното изучаване от членовете на комитета. Все още има и производствени комитети, които не са разработили перспективни и тримесечни планове за своята работа. А липсата на такива води до сериозни пропуски и до изпускане на основни въпроси от дейността на предприятието.

Сериозни са недостатъците и в методите на подготовката и обсъждането на отделните въпроси, поставени за решаване от производствените комитети. На учната основа при подработването им е все още в сферата на добрите пожелания. Не към всички производствени комитети има изградени комисии по отделните проблеми, които научно да се занимават с тяхното решаване. Слаби са все още контролът и проверките по изпълнението на взетите решения, липсва утвърдена практика и система. А неефикасният контрол създава условия за подценяване значението на решенията, а оттам и ролята на производствените комитети. Необходимо е същите като демократични органи за управление на производството да се отчитат редовно за своята дейност пред работническите колективи.

За да се подобри още повече работата на производствените комитети, правилно ще бъде ППО през време на предстоящата отчетно-изборна кампания да подложат на оценка дейността на комунистите — членове на производствените комитети, и им се поставят конкретни поръчения във връзка с по-нататъшното подобряване на тяхната работа.

Досегашният опит, макар и малък, може да се каже, че очерта насоките, трасира пътя за бъдещата, още по-ползотворна дейност на производствените комитети. Този опит показа и на работническите колективи, че този нов техен орган е неделима част от новата система, изразител и носител на нейния демократизъм, на творчеството, за което тя дава широк простор.

Иван ПЕТКОВ

Йордан НЕЙКОВ

Успехът не е случаен

Както е известно, основната задача на Държавната сортоподдържаща станция в Силистра е преди всичко запазването на сортовете на някои селскостопански култури, т. е. агротехническа работа, свързана с научно-изследователска цел.

Това не пречи обаче в станцията да се развива и друга дейност, която до голяма степен има дял в укрепването ѝ като стабилно стопанство, с мощни фондове. Така например началото на птицевъдството тук е поставено още преди десетина години и оттогава досега то търпи постоянни изменения в положителен смисъл.

През тази година станцията разполагаше с 6 475 носачки, от които за осем месеца трябваше да се отчетат 920 000 яйца. С тази отговорна задача се заеха най-опитните птицевъди. В ежедневната си работа те бяха подпомогнати от зоотехника Велико Славов.

Птиците получиха пълноценна храна. Яйценосенето се подобри. След осем месеца напрегнат труд птицевъдите обявиха, че са изпълнили годишния си план. Вместо 920 000, те получиха 951 062 яйца. Средно от носачка са събрани по 122 яйца.

По този случай бригадата на птицевъдите бе обявена за „Бригада-първенец“ в станцията. За индивидуални първенци бяха определени Пенчо Йорданов, Радка Пенчева и Недялка Славова.

Р. МИХАЙЛОВ

Наред с другите задачи кооператорките от Калипетрово бързат с прибирането на тютюна. След сутрешната беритба низането на листата е приятна и желана работа.

СНИМКА: Стоян ТОДОРОВ

ЕДНА ПОТРЕБНОСТ НА ДУЛОВЦИ ТРЯБВА ДА СЕ ЗАДОВОЛИ

Хората в Дулово започнаха да ходят по-добре облечени. Всеки иска да е облечен в чисто облекло. Във връзка с това, нуждата от представителство на силистренската ТПК „Дунав" в Дулово е належаща.

Допреди година една предприемчива жена обикаляше града и събираше дрехи за почистване. След като тя напусна Дулово, гражданите трябваше сами да ходят в Силистра и само за едно сако или пола да губят по цял ден.

Ръководството на ТПК „Дунав" е предложило на промкомбината в града да се открие пункт за събиране на дрехи за химическо чистене. Били са уточнени редът за приемане и превозване на дрехите, което ще става с кола на кооперацията.

До днес този въпрос не е решен. Градският народен съвет трябва да съдействува за по-скорошното откриване на такъв пункт.

Георги БЪРНЕВ

ЗАПАДЪТ БЕЗ РЕТУШ

ВЪЗДЕЙСТВИЕТО НА МАЛКИЯ ЕКРАН

Федералната работна група в Бон по охраната на децата и юношите е публикувала следните данни: от осем милиона западногермански деца във възраст от четири до тринадесет години, приблизително един милион редовно прекарват вечерите пред телевизорите и гледат първата част на вечерната програма. Хиляди деца-ученици и след това не си лягат да спят, а продължават след девет часа вечерта да седят пред екраните, възбудено да следят действията в детективските филми, наблюдавайки сложни любовни афери. В събота и неделя те се възползуват с още по-голяма свобода: 250 хиляди деца на същата възраст могат да застават пред телевизорите и след 22 часа.

Не плашат ли тези цифри родителите? „Нека детето изпита удоволствие! Нищо няма да се случи с него, даже това ще му донесе полза" — така говорят много от тях. Малко са тези, които забелязват, че главите на техните синове и дъщери са не прекъснато под въздействието на такива удоволствия. Не случайно учителите се оплакват: „Децата идват на училище изморени, учат се без желание". Няма защо да се учудваме. Много не само страдат от постоянен недостиг на сън, но техният „телевизионен опит" ги лишава от интерес към училищната наука.

Из сп. „За рубежом"

Страшният, страшният генерал Патакос

От 1963 до април 1967 година италианският публицист Алдо де Яко често пътувал като спецкор на в. „Унита" в Гърция. Месец и половина след фашисткия преврат де Яко бил арестуван от фашистките власти и изгонен от Гърция.

Ние публикуваме със съкращения статия на Алдо де Яко, поместена във в. „Литературная газета".

Бригадният генерал Патакос сега се облича като цивилен, но по военна привичка ходи с изпъчени гърди; и в същото време хвърля на ляво и дясно бързи погледи с малките си студени очи и насища своята реч с остроти, от които, както той предполага, всички трябва да се възхищават.

Последния път, когато имах удоволствието да беседвам с него, той излезе из кожата си, желаейки да се покаже човек на широките убеждения и във всеки случай човек, който не е фашист.

— Защо вие арестувахте хиляди в нищо непровинили се хора? — запитах аз генерала.

— Защото те са комунисти.

— Излиза, че комунистите не могат да бъдат на свобода?

— Не могат, защото те са лоши гърци. Нека докажат своя елинизъм и непременно ще ги пуснат.

За да почувствувате крайно мрачния хумор на тези изявления, достатъчно е само да си спомните няколко имена на арестувани: това е светлият герой на Гърция Манолис Глезос; най-големият поет Янис Рицос, чиито поеми са проникнати от дълбок елинизъм; поетесата и журналистката Ели Йоаниду, със смъртна присъда в миналото от фашистите и сега жестоко бита от съвременните фашисти; поетът Костас Кулуфагос, също със смъртна присъда от фашистите; Васо Катраки, художничка със световна слава.

Що се отнася до истинската култура, древна и съвременна, тя е ненавистна за диктатурата. Властите забраниха Еврипид и Есхил, но това не ги удовлетвори...

Особен страх извиква сред властите популярната музика. Ние имаме предвид народната музика, която в произведенията на Микис Теодоракис и неговата школа възражда най-хубавите културни традиции на страната. Тази музика, призиквана от духа на истинския елинизъм, не дава покой на властите. Те не само забраняват продажбата на грамофонни плочи с песните на Теодоракис, те забраняват тяхното изпълнение в частни квартири, забраняват да се подсвиркват на улицата, като заплашват с арест.

Гръцките фашисти — жалки марионетки на НАТО — могат да спустошат книжарниците и библиотеките могат да унищожат плочите със записи на Теодоракис, могат да хвърлят него и хиляди други интелигенти в затвора, могат да лишат от подаство артисти, да ги обрекат на изгнание. Но те никога не ще могат да преодолеят съпротивата на гръцкия народ.

Накратко

В южноафриканския град Питермарицбург неотдавна станал необичаен инцидент. Жертва на расовата политика на правителството този път станал ...бял. Той умрял от загуба на кръв в резултат на автомобилна катастрофа. Първата кола „Бърза помощ", пристигнала на мястото на произшествието, не могла да го откара в болницата, поради това че тя била предназначена само за черни.

* * *

Неотдавна в Англия било организирано общество на любителите на жълтите нарциси. Изпивайки чаша вино в своята любима кръчма, всеки от членовете на това общество изяждал по един цвят от жълт нарцис.

* * *

Някой си Антон Шандор Лавей от Сан Франциско обявил себе си за глава на църквата на Сатаната. Новият „посланик на небето" заявил, че има вече 5 хиляди привърженици.

В Брюксел се състоя голяма демонстрация срещу американските бомбардировки на ДР Виетнам. Демонстрантите носеха със себе си големи плакати, на които пишеше: „Незабавно спиране на американските бомбардировки на ДР Виетнам". „Оттегляне на американските войски от Виетнам" и др.

Гостите на окръга споделят

Умеем ли да слушаме концерт?

Инженер-земемер съм при проектантска организация „Геопланпроект" — Русе. За първи път посетих вашия град. Той ми направи хубаво впечатление с обновения си център, с красивата си дунавска градина. Особено много ми хареса града, когато го наблюдавах от покрива на силоза.

Но... В неделя вечерта (17 септември) посетих концерта на парагвайския състав „Лос Гуайреньос". Изпълнението на състава ми хареса много; не ми хареса обаче държанието на разпоредителите и на публиката. Разпоредителките непрекъснато влизаха и излизаха от салона. Влизащи и излизащи имаше и от публиката. Всичко това пречеше на истинските ценители на музиката, които не са отишли на концерта само от любопитство.

Може би това е единичен случай на некултурно държание за част от силистренската публика, но ако такава е обичайната картина, това не е добре.

Навярно ще трябва да се организират безплатни задължителни курсове за културно слушане на концерти, спектакли и пр.

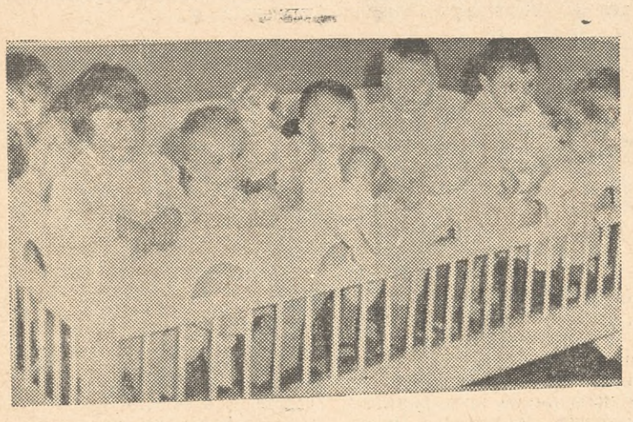
Инж. Сашка НИКОЛОВА

Тези, които след двадесет години ще бъдат възторжени строители на новия живот в родния край, отсега свикват да живеят задружно.

На особено голямо внимание и грижи се радват малките граждани в село Ситово.

Докато най-малките палавници от детските ясли почти през целия ден са „заети" с играчките, то по-големите от детската градина вече водят сериозни занимания — пишат, рисуват...

Ограбили Дева Мария

На един от зелените хълмове под названието Билбулдаг, който е разположен по средата на пътя между Измир и Ефест в Турция, се намира малък дом, който привлича вниманието на хиляди богомолци и туристи. Тук по преданието се е родила Дева Мария — майката на Христос. Преди известно време тук идвал и самият папа VI. На истина, дълго време не всички признавали това място като библейска достоверност. Но сега, след като го посетил и сам папата, християнските богомолци са задължени да го посещават като свято място наред с Ерусалим.

В този дом наистина има много интересни исторически ценности. Освен това не по-малка ценност за дома на Дева Мария представляват и подаръците на богомолците. Но наскоро, през една нощ, грабители проникнали в дома през малкото прозорче и направили „визита на вежливост" на Дева Мария. А на излизане взели със себе си всички ценности, намиращи се там. Известно е, че всички тези икони, кръстове, украшения във вид на огърлици, мъниста и перли струват доста скъпо. Полицията открила по прозорчето отпечатъци от пръстите на грабителите.

Предполага се, че бандитите внимателно са изучили разположението на дома и са разбрали кое къде се намира. Това навярно им се е удало в тълпата от туристи, които тук в последно време били твърде много.

Из в. „Неделя"

Гостуваха ни германски футболисти

Още една международна среща на нашите футболисти се състоя във вторник. В Силистра гостува отборът на „ФК Магдебург" от Германската демократична република. Предварително знаехме за гостите, че са член на I-ва лига и че на свой терен имат победи над „Добруджа" (Толбухин) и „Ботев" (Бургас) съответно с 3:0 и 4:0.

Но това което германските футболисти показаха през първото полувреме, надхвърли очакванията ни. Отлично подготвени физически и технически, те разкриха красотата на футболната игра. С добро владеене на топката, чудесно разбирателство, точни пасове, умело разиграване до заемане на удобна за стрелба позиция от партньора, те строяха играта си на широк фронт, с устремни слизания по крилата. Целият отбор беше в постоянно движение, а когато топката попаднеше в нашите играчи, започваше една своеобразна преса по цялото игрище. И нещо, което ни направи силно впечатление: всички състезатели се стремяха да играят с едно докосване, не видяхме нито един да поведе топката повече от три-четири крачки, избягваха соловите прояви.

Домакините излязоха с някои резерви в състава си, което показа, че бяха подценили нашето стойността на германския отбор. А останахме и с впечатление, че не бяха достатъчно мобилизирани, показаха в начало то мудност, бавна реакция и изцяло бяха надиграни. И напълно логично в 14, 20 и 24 мин. гостите отбелязаха три чудесни гола.

През втората част в германския отбор бяха направени промени и те, както и амбицията на домакините да отбележат по не почетен гол, изравниха играта. Дори на моменти преимуществото беше на страната на „Доростол". Но тук нашите нападатели проявиха един основен недостатък: всеки от тях, получавайки топката, се опитваше да излъже едва ли не цялата отбрана на гостите и забравяше, че има партньори. А в последната минута на мача Густинов пока за отново неумението си — от непосредствена близост не можа да улучи вратата.

Тук искаме да обърнем вниманието на един друг въпрос. Смятаме, че ръководството на „Доростол" не биваше да приема тази среща. Особено с такъв отбор като германския, превишаващ ни по много показатели. Не бива да се забравя, че сега „Доростол" е в момент на изграждане, че за един много кратък период игра четири тежки срещи и се чувствуваше остро нуждата от почивка. И няма ли загубата да се отрази върху самочувствието на състезателите? Да не говорим за контузването на Каталиев и Пашов. Тъй че срещата вместо да донесе полза на отбора, може да изиграе отрицателна роля. Трябва да се мисли трезво.

Йордан СИМЕОНОВ

Нашият надежден борец

Познавам го още от детинство. Още тогава привличаше вниманието на малки и големи с едрата си фигура, с широките си рамене. Но и той не предполагаше, че някога може да стане борец, тъй като никой от техния род не беше тръгнал по този път, макар всичките мъже да бяха едри и здрави. Но така стана, че Реджеб Раимов Наимов от с. Ножарево израсна като борец, едно надеждно име на Добруджа.

Беше през 1964 година. 18-годишният юноша Реджеб Наимов започна да ходи по селските сватби. Привържениците на борбата, виждайки качества на борец у Реджеб, все повече започнаха да го канят на алаш. Понеже и килограмите му бяха доста, той трябваше да се бори с опитни борци от тежка категория. А беше толкова неопитен!...

Развитието на Реджеб не остана незабелязано от съдиите и треньорите в Силистра. Те виждаха, че ако се работи по-упорито върху подготовката на това момче, от него може да израсне един добър борец. И през 1964 година той беше включен в младежкия отбор на „Доростол". След кратка подготовка Реджеб трябваше да излезе на тепиха в село Маломир, Ямболски окръг, през същата година в състезанията за републиканско юношеско първенство. И изведнъж се класира на трето място в републиката в категорията над 87 килограма. Пътят на спортист за Реджеб беше открит.

През 1966 година Реджеб постъпи в едно поделение в Бургас да отбие военната си служба. Непривикнал още към казарменния живот, той отново е привлечен към спорта. Един ден при него идва треньорът на „Славия" Желязко Димитров.

— От днес нататък ще бъдеш наш борец, Реджеб — му казва той. — Ще се бориш от името на дружество „Славия".

Заредиха се дни, месеци. Тренировките продължиха при голямо напрежение. Участвува в много състезания. В Кърджали Реджеб бе излъчен като най-добър борец в категорията си от десетте отбора. И не след дълго беше включен в националния младежки отбор.

Младши сержант Реджеб Наимов сега се намира в спортната школа на ГУТП и достойно защитава честта на спортното дружество „Славия", на младежкия национален отбор. След спечелването на купата в град Кърджали той бе привлечен и като резервен борец в националния отбор, изпратен е на лагер. След 3-месечна подготовка младият борец, израснал в редовете на „Доростол", участвува в големите борби на олимпийските надежди в Полша. Участието на Реджеб спомогна отборът на България да се нареди на трето място.

След прекарания наскоро домашен отпуск на Реджеб сега предстоят нови отговорни състезания, в които той трябва да защищава името си на добър борец. В неговото достойно представяне вярват и хората от село Ножарево, където израсна Реджеб Наимов.

Ахмед ДЕМИРОВ

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

РАВНОСМЕТКА СЛЕД ПЪРВИТЕ СРЕЩИ

Ако хвърлим един поглед върху участниците в двете „Б" окръжни футболни групи, ще видим, че повечето от тях са представители на централните села. Радостен е фактът, че тази година в двете групи се чувствува известно изравняване на възможностите на участвуващите състави. Почти навсякъде отборите играят напълно открит футбол без всякакви защитни варианти, с което се постига висока резултатност. Все пак на тези отбори липсват значителни качества: слаба предварителна подготовка, на много места не е изяснено положението с авантажа и това затруднява съдийството. Публиката също не е запозната с авантажното положение. В проведения четвърти кръг може да се каже, че отборите, и по-специално вратарите, са разбрали новото правило и го спазват добре.

Класирането в източната „Б" група ни показва, че пет от бора имат еднакви точки. Хубави думи могат да се кажат за отборите на Алфатар, Секулово, Паисиево, Ситово, които са подмладили своите състави и изнасят приятни мачове.

В западната група прави впечатление техническата игра на отбора на Айдемир, голямата воля на зафировци и доброто представяне на отбора на Нова Черна. В тази група два отбора все още не са набрали никакви точки.

Обща слабост и за двете групи е, че отборите в тях не разполагат с компетентни ръководители-треньори, които да подготвят системно съставите.

Георги РАЙЧЕВ,
секретар на Окръжната секция по футбол

КЛАСИРАНЕ В ГРУПИТЕ СЛЕД IV КРЪГ

ИЗТОЧНА „Б" ГРУПА

	М	П	Р	З	ГР	Т
Секулово	4	3	—	1	13:4	6
Паисиево	4	2	1	1	15:8	5
Алфатар	4	2	1	1	12:7	5
Бабук	4	2	1	1	8:5	5
Ситово	4	2	1	1	5:4	5
Иширково	4	2	1	1	7:8	5
Окорш	4	2	—	2	7:7	4
Межден	4	2	—	2	8:10	4
Правда	4	1	1	2	11:14	3
Срацимир	4	1	1	2	4:9	3
Алеково	4	—	2	2	3:9	2
Чегименско	4	—	1	3	4:9	1

ЗАПАДНА „Б" ГРУПА

	М	П	Р	З	ГР	Т
Зафирово	4	3	—	1	8:6	6
Шуменци	4	2	1	1	11:8	5
ДЗС Н. Черна	3	2	1	—	6:3	5
М. Преславец	3	2	—	1	9:3	4
Гарван	3	2	—	1	7:2	4
Айдемир	4	2	—	2	8:5	4
Варненци	4	1	2	1	5:8	4
Старо село	4	2	—	2	5:12	4
Нова Черна	3	1	—	2	2:3	2
Ст. Караджа	3	—	—	3	4:13	0
Богданци	3	—	—	3	3:8	0

ДЪРЖАВНО СТРОИТЕЛНО ОБЕДИНЕНИЕ
РАЙОН „ВЪТРЕШНИ ИНСТАЛАЦИИ И МОНТАЖ" — РУСЕ

О Т К Р И В А

тримесечен курс по следните специалности:

1. ТОПЛОМОНТАЖНИЦИ
2. ВЪТРЕШНИ ВК ИНСТАЛАЦИИ
3. ГАЗОЗАВАРЧИЦИ
4. ТЕНЕКЕДЖИИ КЛИМАТИЧНИ ИНСТАЛАЦИИ И ВЕНТИЛАЦИИ

През време на обучението курсистите получават издръжка

За неженени — 25 лева месечно
За женени без деца — 40 лева месечно
За женени с деца — 50 лева месечно и семейни добавки за деца, безплатна храна, работно облекло и квартира в общежитие.

Завършилите успешно курса, получават разряд по специалността, настаняват се на постоянна работа по строителните обекти на съответния окръг, като съгласно постановление № 10 на Министерския съвет трябва да останат на работа в организацията най-малко три години.

ЗАНЯТИЯТА ЗАПОЧВАТ ОТ 1. X. 1967 ГОДИНА

ЗАПИСВАНИЯ:
Разград — ДСО група „ВИМ" тел. 22-11.
Силистра — ДСО район „ВИМ" тел. 20-06 — др. И. Минков
Търговище — ДСО група „ВИМ" тел. 22-72
За Русе и останалите окръзи район „ВИМ" ул. „Дунав" 9, II етаж, тел. 53-59.

Срок за подаване молби 30. IX. 1967 година.
Приемат се отслужили военна служба.

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XII, бр. 111 (1275) | Събота, 23 септември 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Съревнование за спечелване „Паспорта на дружбата"

ЕДИН РАДОСТЕН МИГ...

И друг път трудовите колективи от нашата страна са се съревновавали. Но тазгодишното съревнование е по-различно от другите години. То е не само битка за получаване на по-добри производствени резултати. То е и празник. Защото е посветено на петдесетгодишния юбилей на Великата октомврийска социалистическа революция. Победителите ще станат носители на „Паспорта на дружбата".

Между бригадите в Стройрайона в Силистра най-активно участвува в съревнованието бригада „Христо Ботев" с ръководител Иван Липков. Сега тя работи на жилищния блок „Бор—1". Петнадесетте строители обещаха да постигнат най-високо изпълнение на трудовите норми, да дават висококачествена работа, да спазват трудовата дисциплина, да се борят за икономия на материали и средства. Заедно с това развиват и много дейна културно-масова работа. Обзаведоха най-добрия клуб. Изучават живота и делото на вожда на Октомврийската революция Владимир Илич Ленин. Посещават колективно съветски филми. Запознават се с успехите на съветската страна в строителството на комунизма.

Сега строителите от тази бригада бързат, защото дадоха обещание да предадат блока на новодомците с петнадесет дни по-рано. За да се устои на тази голяма дума, трябва да се разгори още повече пламъкът на съревнованието и другарската взаимопомощ. И те заработиха упорито още в началото на годината. Затова спечелиха първо място в Стройрайона за първото шестмесечие. За изтеклата година бяха пак първенци. Достигат ежедневно изпълнение на трудовите норми 150 на сто. Дават винаги качествена работа. Воюват за спечелването на високото звание „Бригада за комунистически труд".

Всички строители от бригадата работят много добре. Но между добрите има и по-добри. Особено доволен е бригадирът от работата на комсомолците Иван Тодоров и Трендафил Тончев. Те са работливи момчета, стремят се да работят качествено, да спазват трудовата дисциплина. Половината работници от бригадата са все комсомолци.

Голяма радост стопли сърцата на хората от бригадата. За постигнатите големи успехи в съревнованието през първото полугодие на тази година девет строители бяха наградени с екскурзия до Москва. Едва ли някога те ще забравят тази екскурзия.

...На 30 август т. г. със самолет от София те пристигнаха в Москва на шестдневно посещение. За тези дни успяха да се запознаят с много забележителности на съветската столица, да видят нейните постижения в областта на строителството.

— Посещението в Москва за мене беше като че ли един сън... Никога не съм мислил, че ще имам някога възможност да ида в Москва — споделя бригадирът Иван Липков. — Там видях много неща, за които само бях чувал. Особено голямо впечатление ми направи музеят на Ленин. Разгледахме Кремъл. Бяхме в метрото. Видях хотел „Русия". Той още не е завършен. На първите етажи вече живеят хора. А пък горе строителството продължава. Сега често си спомням за тази толкова великолепна екскурзия.

През почивките деветте строители, които посетиха Москва, си спомнят за тази или онази забележителност на красавицата на Съветския съюз. Останалите работници слушат доволно вълнуващия разказ...

Строителите от бригадата на Иван Липков са уверени, че имат още една голяма радост през тази година. В навечерието на 7 ноември те непременно ще завоюват „Паспорта на дружбата". И това ще бъде още един щастлив миг в техния живот.

Вълчо РАДЕВ

С обилен плод са отрупани лозята на ТКЗС — Окорш. Това радва лозарите, чийто стремеж сега е да приберат цялата реколта и да не допуснат да се похаби нито зрънце.

НА СНИМКАТА: Звеноводката на лозарското звено Гина Илиева бере едро и вкусно грозде.

СЪБОР НА ДРУЖБА И ВЕЧНА ПРИЗНАТЕЛНОСТ

Изминаха 24 години от онази страшна нощ, в която при въздушен неравен бой с врага, при изпълнение дълга към Родината, край с. Брадвари загинаха геройски съветските летци капитан Леонид Иванович Лебедев и сержантите Павел Петрович Лелеко и Дмитрий Петрович Филипенко.

В памет на героите, през годините на народната власт, в знак на вечна признателност към нашите освободители населението от Иширковски район издигна в тази местност величествен паметник. Той сега служи като символ на дружбата и обичта на българския народ към своя двоен освободител — Съветския съюз.

По случай 24 години от гибелта на героите и в чест на 50-годишнината от победата на Великата октомврийска социалистическа революция и Месеца на българо-съветската дружба общинският комитет на БКП организира неотдавна в тази местност голям събор на дружбата.

Съборът бе открит от секретаря на общинския комитет на БКП Марин Петрушев. Доклад за ролята и значението на българо-съветската дружба, огромната безкористна помощ на Съветския съюз за бързото икономическо и културно издигане на нашата страна изнесе учителят Господин Великов.

С едноминутно мълчание присъствуващите на събора почетоха паметта на загиналите съветски летци. Представители от Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет — Силистра и други политически и обществени организации от района на съвета положиха венци пред паметника на загиналите.

Ученическият хор при народно основно училище с. Иширково изнесе подходяща литературно-музикална програма.

Рамис ДЕМИРДЖИЕВ

ДЕРЗАЙТЕ, МАШИНОСТРОИТЕЛИ!

Утре, 24 септември, работниците от машиностроителните предприятия в цялата страна ще честват своя празник.

Отрасълът машиностроене е нов отрасъл за нашия окръг. До 1963 година единствен негов представител бе ДМЗ „Стомана" — Силистра с годишен обем на производство около 3 000 000 лева и промишлено-производствен персонал 800 души.

Сега, след четири години, картината съществено се промени. Наред със „Стомана", уверено крачат напред още пет предприятия, годишният обем на които надхвърля 13 000 000 лева, а промишлено-производственият персонал достигна 2 670 души.

Докато през 1963 година машиностроенето в Силистренски окръг произвеждаше само тротоарни кранове, бензинови лампи и различни метални изделия, сега нашите заводи произвеждат десетки видове машини, съоръжения, уредби и апарати.

ДМЗ „Стомана" усвои производството на стругове, на двустранно точило, на над десет вида леярски машини и съоръжения, на банцигделителен и циркуляр, наречен хидравличен. Заводът за металорежещи машини произвежда хидравлични ножовки ХН—25, които задоволяват и най-прецизните изисквания на външния пазар.

Завод „Оргатехника", в тясно сътрудничество с базата за техническо развитие, усвои електронния калкулатор „Елка" и редица нови изделия, апарати и уреди.

Завод „Хром" продължава изработването на все нови и нови артикули за търговските организации и производствените предприятия.

Завод „Терма" — Тутракан вече произведе три вида газови печки. Със своя външен вид и сигурността на горивния режим печките задоволяват изискванията и на най-капризните клиенти.

Повишените изисквания към качеството и към технико-икономическите показатели на произвежданите машини и уреди през последните години наложиха доставката на модерно оборудване и бързото му пускане в действие. Така в заводите ни се появиха копировални машини, хобели, фрезхобели, борверзи, кординатно разточни машини, мощни преси, автомати, плоски и кръгли шлайфове, прецизни апарати и други уреди. Възникнаха нови, непознати по-рано за окръга професии. Повиши се производственият опит на хората. Броят на специалистите с висше образование нарасна от 7 на 74, а на средните специалисти от 27 на 97 души.

Тези успехи не могат да не радват всеки честен човек, всеки патриот от Силистренски окръг. Те обаче са само едно хубаво начало, което приближава нашите машиностроители до възможността да преминат към въвеждане научна организация на производството и с това да изведат работата решително напред.

В изпълнение решенията на Деветия партиен конгрес за интензификация на народното стопанство отрасълът машиностроене, който е сърцевината на тежката промишленост, играе и ще играе решаваща роля. Това определя както обема, така и важността на задачите, стоящи пред трудовите колективи на нашите заводи.

Работниците, техниците и инженерите трябва да напрегнат всички свои сили, знания и опит за усъвършенстване на произвежданите машини, съоръжения, апарати, и технологията на тяхното производство. Само по този път те ще постигнат високо качество и ниска себестойност на продукцията и ще дадат своя реален принос за изпълнение решенията на Деветия партиен конгрес.

Иде светъл празник за прогресивното човечество — Петдесетгодишният юбилей на Великата октомврийска социалистическа революция. В чест на този славен юбилей трудовите колективи от машиностроителните заводи в нашия окръг срещат своя празник с нови, трудови дела, с трайни производствени успехи по пътя на техническия прогрес.

Иде светъл празник, машиностроители!

В ЧЕСТ НА ВЕЛИКИЯ ОКТОМВРИ

Трудолюбивият колектив от леярния цех на ДМЗ „Стомана" — Силистра посреща Деня на машиностроителя и полувековния юбилей на Великата октомврийска социалистическа революция с нови успехи в своята трудова, идейно-политическа и културно-масова дейност.

Зарята на Октомври и грандиозните победи на съветските народи в изграждането на социализма и комунизма са вдъхновявали и вдъхновяват нашия колектив от завода в неговите трудови дела.

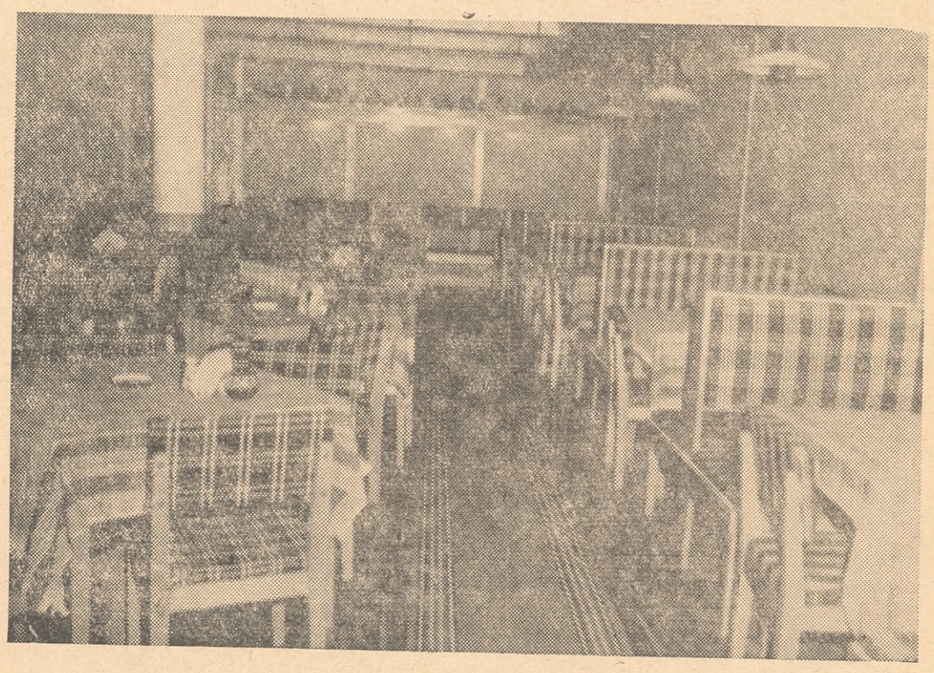
Благородната социалистическа надпревара, водена между бригади, групи и отделни работници, в навечерието на великия празник обхваща все повече трудещи се от цеха. Добри Иванов, Георги Йорданов всекидневно се стремят да отливат чисти и качествени отливки. Те изпълняват приетото неотдавна обещание да намалят брака с 1 пункт от допустимия. Добре работят и леярите от бригадата „Ю. Гагарин" и не случайно същата бригада е първенец в цеха по качеството на отливките с най-малък процент брак — под 4,5 на сто. Успехите на бригадата са големи. Бригадирът Лазар Цанев винаги е сред работниците и помага на слабо квалифицираните. Някъде, ако се наложи, и той сам изработва формата. Всичко това дава възможност бригадата да е на челно място в социалистическото съревнование. Добре работят и групите на Димитър Петров, Ангел Георгиев от бригадата на Тома Михайлов, които изпълняват нормите над 150 на сто. Ударниците в цеха Павел Михайлов, Георги Добрев, Халим Акифов, Нено Нанков и др. служат за пример сред бригадите. Те редовно изпълняват своите норми над 170 на сто и дават висококачествени отливки. Не само с високи трудови успехи колективът от цеха посреща празника. Тук провеждат и различни културни мероприятия. Така, например, бригадата „Иван Стайков" направи посещение на паметника на съветските летци край с. Иширково. Цялата бригада се отправи към лобното място, където почетоха паметта на героите и положиха венци.

През юбилейната година на Великия октомври още повече се разширяват връзките със съветските народи. Редколегията на местната радиоуредба разработи план за предаването на материали, посветени на Октомврийската революция. Всички комсомолци ще участвуват в читателската конференция, която ще се състои на 28 септември и е посветена на героичните борби на българския и съветския народи.

С повишаване на своята съзнателност и по-добро изпълнение на производствената програма колективът от леярния цех изразява своята преданост към идеите на Великия октомври и дълбоката си любов към братския съветски народ.

Антон АЛЕКСАНДРОВ

ОТКРИТ Е БИТОВИЯТ РЕСТОРАНТ „МЕХАНАТА"

За погледите на минувачите това заведение е още скрито. Само един надпис до магазина за подаръци в центъра на Силистра „Вход за механата" напомня, че тук има нещо ново. Затова първите посетители и гостите от Окръжния комитет на Партията и Окръжния народен съвет, които присъствуваха на откриването на ресторанта, бяха приятно изненадани от красивата, топла битова обстановка.

Новият битов ресторант бе открит официално на 21 т. м. от заместник-председателя на Окръжния народен съвет Иван Петров, който произнесе слово на тържеството. В подземното, но с отлична вентилация помещение, се разнесе първата мелодия на битовия оркестър — добруджански ръченик. Към оркестъра ще има и певица. Направено е предложение до Окръжния народен съвет ресторантът да се нарича „Боряна".

Димо ВАСИЛЕВ

ОБРЪЩЕНИЕ

НА ОК НА ДКМС, ОТДЕЛ „НАРОДНА ПРОСВЕТА", УПРАВЛЕНИЕ „ЗЕМЕДЕЛИЕ" ПРИ ОНС И ОКРЪЖНИЯ БРИГАДИРСКИ ЩАБ — СИЛИСТРА

КОМСОМОЛЦИ И ПИОНЕРИ,

Сърцата ни са изпълнени с трепета на очакването на две големи събития — 50-годишнината от Великата октомврийска социалистическа революция и XI конгрес на ДКМС. Време е за нови дела на дръзновение и изява на политическа и трудова активност на младото поколение от страната на Димитров.

Ние призоваваме всички комсомолци и пионери от Силистренски окръг да се отзоват в помощ на селското стопанство за срочно и качествено прибиране на царевицата, за навременно извършване на другите селскостопански работи. През месеците септември и октомври с доброволния си труд по полята на Добруджа да дадем своя принос за превъзмогване на нашето селско стопанство.

КОМСОМОЛЦИ И ПИОНЕРИ,

В периода от 24 септември до 15 октомври 1967 год. Ви призоваваме на съревнование за най-активно участие в един трудов ден в помощ на ТКЗС.

СТОПАНСКИ И КОМСОМОЛСКИ РЪКОВОДИТЕЛИ, СПЕЦИАЛИСТИ, УЧИТЕЛИ И ВЪЗПИТАТЕЛИ, от Вашата помощ и съдействие зависи организацията и трудовата инициатива на младежта и пионерите. Включете се най-активно в помощ на пионерските отряди и дружини, на комсомолските дружества и организации.

На най-трудолюбивите, най-упоритите, най-инициативните пионерски дружини, отряди, комсомолски дружества и организации ще бъдат раздадени следните

НАГРАДИ: Пионерска дружина—150 лева, пионерски отряд — I място — 50 лева, II място — 30 лева; Комсомолски организации: ученическа — 200 лева, заводска — 150 лева, общинска — 150 лева. Комсомолски дружества от ученическа — 50 лева, заводска — 50 лева, общинска — 50 лева.

Хроника на ЕЖЕДНЕВИЕТО

СИЛИСТРА. Днес се открива голям традиционен есенен панаир за продажба на промишлени и хранителни стоки. През дните на панаира в града ни ще гостува цирк „Глобус" и зоопарк „Индия". Кооперативният пазар, където се провежда панаирът, ще стане място за редица културни и спортни изненади.

* * *

На 25 т. м. (понеделник) Концертно бюро — Силистра организира концерт на Голяма съветска естрада. В програмата — естрадни песни, румънски народни песни, изпълнение на домбра, акробатика, илюзии, пантомими, пластично-акробатичен етюд, жонгльорство, танци.

Концертът ще се състои в кино „Москва".

* * *

ОКРЪЖЕН ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ — СИЛИСТРА. При копаене основите на частен жилищен блок на ул. „Стоян Заимов" — Силистра строителните работници са попаднали на част от крепостната стена на града.

Тези дни музейните работници започнаха спасителни разкопки. По предварителни данни изграждането на стената се отнася към епохата на късната античност — 4-6 в.

Стената е била използувана през епохата на Първата българска държава. За това свидетелствува обилният керамичен материал, намерен при разкопките.

* * *

На 18 т. м. Детската музикална школа в Силистра започна редовни учебни занятия. Двеста деца на трудещи се от града ще учат по специалности те: цигулка, пиано, акордеон, виола, виолончело, китара и балет.

Около седемдесет деца тази година за първи път прекрачиха прага на школата. Занятията се водят три пъти седмично — два часа солфеж и един час изучаване на инструмента.

В школата има допълнителни места за класовете по акордеон, цигулка и чело.

* * *

ДОБРОТИЦА. В началото на тази седмица тук беше организирана голяма среща между механизатори и кооператори, които ще вземат участие в сеитбата. Участниците в срещата решиха двете бригади в Добротица и бригадата в с. Любен да завършат сеитбата до 10 октомври, а останалите бригади в Добротица и бригадите в Босна и Ирник — да засеят до 15 октомври.

* * *

НОВА ЧЕРНА. В района на новочерненската община се провеждат събрания, на които кооператори и механизатори разискват върху предстоящите задачи на сеитбата в светлината на призива-обещание през следващата година да получат по 500 кг пшеница от декар. На тези събрания въпросите на сеитбата се разглеждат в подробности, определят се блоковете на отделните бригади, споделя се опит.

Председателят на кооперативното стопанство др. Станьо Друмев, който неотдавна посети Холандия за обмяна на опит по зърнопроизводството, разказа своите впечатления.

Трудолюбието и ентусиазмът на новочерненските кооператори никога не са ни лъгали. Ние и този път вярваме в тях!

* * *

ТУТРАКАН. През тази седмица на пристанище Тутракан бяха разтоварени два шлепа с изкуствена тор (суперфосфат) от Югославия. Тази тор е определена за кооперативните стопанства в Тутракан, Нова Черна, Старо село и др.

През тази учебна година в училищата на Тутракан са назначени 12 нови учители. За всички тях са осигурени квартири.

* * *

ДУЛОВО. През тази седмица Изпълкомът на Градския народен съвет в Дулово на свое заседание се занима с въпросите на хигиенизирането.

Беше подчертано, че успехите в това отношение не трябва да задоволяват и успокояват всеки, който желае родният му град да се превърне наистина в приветлив и чист социалистически град.

23 СЕПТЕМВРИ — ДЕН НА НАРОДНАТА АРМИЯ

АРМИЯ НА ПАРТИЯТА И НАРОДА

Днес войните и трудещите се от нашата срана ще честуват бойния празник на Българската народна армия.

В строителството на Народната армия БКП се е ръководила и се ръководи от марксистко-ленинското учение за армията, от всемирно историческия опит на Комунистическата партия на Съветския съюз при изграждането и възпитанието на прославената Съветска армия.

Българската народна армия въплъщава в себе си революционните традиции от въоръжената борба на народните маси за национално и социално освобождение. Тези революционни традиции започват от момента на създаването на българската народност, преминават през патриотичната борба на хайдутството и легендарните подвизи на четите на Раковски, Хаджи Димитър, Караджата и Ботев, през епичните борби на Априлското въстание и самоотвержената борба на опълченските дружини през 1877-1878 година. Народната армия е наследница на геройчната въстаническа армия от септември 1923 година и народоосвободителната армия, изградена под ръководството на Българската комунистическа партия.

В дните на историческото антифашистко въстание през септември 1923 година Партията създаде своя въоръжена сила в лицето на въстаническите отряди и дружини, които са зачатъци на народната революционна армия.

Извлякла дълбоки поуки от Септемврийското въстание, Партията с още по-голяма решителност продължи борбата срещу монархо-фашистката власт. Вероломното нападение на фашистка Германия над Съветския съюз постави българския народ пред нови тежки изпитания. Партията призова трудещите се — ремсисти и комунисти, земеделци и безпартийни, на въоръжена борба срещу българския фашизъм и неговите хитлеристки господари. Въоръжена опора на разгърналото се мощно все народно антифашистко движение станаха въстаническите войски. От първите партизански чети и отряди се роди Народоосвободителната въстаническа армия. Въоръжената борба през периода 1941-1944 година е една от най-светлите страници в историята на нашия народ. В бурните дни на Деветосептемврийското въоръжено въстание се роди връстницата на социалистическата революция в България — нашата Народна армия, в която се вляха всички патриотични сили.

В Отечествената война Българската народна армия показа масов героизъм. Рамо до рамо с бойците от Червената армия българските войски се биха за окончателния разгром на хитлеровите пълчища. Страцин и Пращина, Драва и Мур са мълчаливите свидетели на техния величав подвиг.

Двадесет и три години Българската народна армия расте и се възпитава под грижите на БКП. Двадесет и три години бойците и командирите изпълняват заветите на безсмъртния Георги Димитров — да се учат от бойния опит на Съветската армия. Тази задача те изпълняват с чест.

Днес нашата Народна армия, благодарение на безкористната помощ на Съветския съюз, разполага с най-съвременната бойна техника и въоръжение. Тя е съвременна, модерно въоръжена сила, попълнена с опитен, добре обучен и до смърт верен на Партията команден състав. Тя се превърна в истинска школа за патриотизъм, за комунистическо и войнско възпитание на младежта. Във военната академия, военните училища и школи, в поделенията се готвят не само възторжени и предани защитници на социалистическата родина, но израстват нови хора, достойни да заемат своето място сред тружениците на социалистическото общество.

Цялото обучение и възпитание на военнослужащите се провежда съобразно с изискванията на революцията във военното дело, съобразно с характера на съвременната война.

Личният състав на нашата армия ясно съзнава високата отговорност, която Партията и народът са му възложили по отбраната на страната. Затова той преодолява неимоверни трудности и лишения, прави всичко необходимо, за да бъде нашата социалистическа армия готова да изпълни своя дълг пред народа и родината.

Народна република България е миролюбива държава. Но ако империалистите насочат своето оръжие срещу нашата социалистическа родина, или срещу която то и да е държава, членка на Варшавския договор и миролюбива страна, армията ни е готова, заедно с другите братски армии да изпълни достойно своя патриотичен и интернационален дълг, да нанесе съкрушителен удар на агресорите.

Подполковник Райчо РАЙЧЕВ

Смели, горди и безстрашни бранители

В ТИХИТЕ ВЕЧЕРИ

Тихо идва лятната привечер. Слънцето вече се гуши зад близките върхари на Странджа планина. Лек ветрец повява и разлюлява клоните на зелените дървета. Топлината от жежкия ден постепенно изчезва.

Тогава настъпват най-любимите часове. След напрегнатия от занятията ден бойците са в политико-просветните стаи, на зелената поляна, на спортните игрища. Дошло е време на отдиха. Едни учат за изпити, други пеят весели народни песни, трети водят оспорвани спортни битки...

Хубаво е човек да посети в тези часове бойците от която и да е батарея. Навсякъде ще му направи приятно впечатление обстановката.

И тази вечер пред една от Димитровските стаи са се събрали двадесетина момъка. Весела и жизнерадостна усмивка е грейнала по лицата им. Редник Илия Илиев от село Айдемир свири майсторски на акордеона. Под такта на мелодията редниците Йорго Радев от Срацимир, Недко Милев от Сокол, Йордан Уруев от Попина, Георги Дойчев от Сребърна, Пеньо Великов от Силистра, Илия Илчев от Крано во играят северняшко хоро. После акордеона поема младият боец, редник Здравко Кочев от Добротица. Идва ред и на Кирил Арабаджиев от Кайнарджа. Неговото изпълнение на гайда приковава вниманието на бойците. През февруари в поделението се състоя преглед на художествената самодейност. Тогава този боец се нареди на първо място, заради което беше награден.

Танцовият състав, в който играят само силистренци, редовно участвува в различни тържества. Игривите добруджански хора, изпълнявани майсторски от ентусиазираните момчета, възхищават дълго хората от този край...

В тези привечерни мигове навсякъде е оживено. Където и да погледнеш, ще видиш всеки да върши това, което е полезно за него. В политико-просветните стаи едни четат вестници и списания и се запознават с новините, други слушат радио, гледат интересно предаване от телевизионния екран. Трети, замечтани в нещо, пишат до родителите си писма, до приятелите си от далечния роден край. Молят ги да им съобщят за последните новини от родното село, от кооперативното стопанство, от приятието.

Много бойци са отишли и на спортните площадки и игрища. Най-много привърженици има футболът. На футболното игрище често се събират „запалянковците". Редниците Брезоев и Атанасов са едни от най-добрите футболисти в поделението.

И сякаш незабелязано настъпва нощта. Бойците се прибират в спалните помещения, за да се унесат в сънната тишина и да поотпочинат. А утре още в зори отново ще бъдат на крак...

В поделението на офицера Шилев служат много бойци и от нашия окръг. Мнозина от тях са отличници по бойната и политическата подготовка. За тяхното ежедневие и многобройните им трудности разказваме чрез материали те, подготвени от младши сержант Георги Ников.

Когато часовият бди...

...Отдавна е настъпила нощта. Гъст тъмен облак се е спуснал над околността. Младежът, който сега сигурно бди на пост, знае, че охранява много важен обект. А всеки, който е стоял на пост от полунощ до зазоряване, си спомня как бавно върви времето. Тогава очите упорито искат да се затворят, краката тежат, автоматът сякаш е натежал повече.

Изведнъж тих шум нарушава спокойствието. Редник Радев, застанал до един храст, притаил дъх, следи всяка следа. Това са секунди на най-мъртвата тишина. У боеца в такива случаи се пораждат различни мисли.

Сетне часовият отново тръгва. Онова преди няколко минути му се е сторило така. Върви в тъмнината бавно, обръща се назад, в страни, оглежда всеки ъгъл. Идва време да свърши смяната.

Сега на пост е редник Иванов от Срацимир. Утрото настъпва свежо, с галещи лъчи. Наблизо е градът. Той вижда, че вече работниците отиват на работа, а учениците на училище.

В това време в караулното помещение почиващите бойци си спомнят за безгрижните дни преди да постъпят в народната казарма. Някои пишат писма до любимите, до верните приятели. Знаят, че те очакват писма от тях. Пък и бойците с нетърпение и голяма радост посрещат всяко писмо, дошло от далечния роден край...

Винаги усмихнат

Беше на първомайския празник. Представителката на Окръжния комитет на Комсомола в Силистра награждаваше най-добрите бойци от поделението. Те бяха все нейни земляци — от равния добруджански край. А те тук са много — шофьори и механик-водачи.

Между наградените бе и един рус момък. Той сякаш не очакваше да чуе името си. Беше редник Недко Йорданов Милев от село Сокол.

Не за първи път го виждам. От един взвод сме. Много пъти съм го наблюдавал. Сега ще кам да ви разкажа за него — войника и трудното му ежедневие.

...Февруарският вятър заледяваше прозорците на колата, на трупваше пласт след пласт дребни ледени снежинки. Пътят вече не се виждаше. Тегчеше умората. Очите, жадни за сън, търсеха най-благоприятния момент да заспят. Редник Милев стоеше здраво зад волана.

А през планината да се пътува в това трудно време не е никак лесно. Колите затъват в големите снежни преспи. Затъна и колата, управлявана от редник Милев. Затъна в някаква канавка. Неприятна работа. Колата вече висеше върху много стръмно място. Оставаха само секунди до пропадане в дълбоката пропаст. В този момент се изискваше самообладание и... героизъм.

Не знам как го познават неговите съселяни, но тук той се ползва с добро име. Защото всяка поставена задача изпълнява на време и точно. През време на обслужването на бойната техника, която стана през пролетта, той прояви голямо старание. Ефмонтът извърши много качествено. Беше му изказана благодарност от командуването на поделението.

Взводът на силистренци

Рано започва войнишкият ден. Още в пет часа бойците са на крак. След ставане от сън започва физзарядката. После идва ред на закуската и учебните занятия.

Такова е и войнишкото ежедневие на бойците от взвода на инженер-лейтенант Пенев. Неговият взвод всички наричат „силистренският". Защото бойците са все от Силистренско.

Немного отдавна посетих този взвод. Бойците бяха на занятие по строева подготовка. Приятно бе на човек да наблюдава старанието на бойците. Ала най-старателен беше комсомолският секретар редник Михаил Михайлов от с. Окорш.

Всеки боец е дал лично обещание в чест на 50-годишнината на Великия октомври и Единадесетия конгрес на Комсомола да постигне високи успехи по бойната и политическата подготовка. Най-усърдни в занятията са редниците Димитър Гецов от Силистра, Ангел Ангелов от Нова Черна, Георги Василев от Айдемир.

Бойците от взвода на лейтенант Пенев полагат големи грижи и за опазването на бойната техника. Затова хубави думи могат да се кажат за редниците Ради Ангелов от Нова Черна, Йордан Мирчев от Пожарево, Желязко Брезоев от Попина, Марин Киров от Сокол. Обичта и уважението на всички е спечелил младият боец редник Иван Станчев от Силистра.

Младшите командири ефрейтор Митко Търнокопов от Попина, ефрейтор Тодор Скорчелиев от Кайнарджа, ефрейтор Марин Славов от Богданци и ефрейтор Велико Марков от Кочкралево проявяват голямо старание при обучението на подчинените си.

Взводът на силистренци е здрав и сплотен колектив. Постигнатото не ги задоволява. Заради това постоянно се учат, повишават своите знания и умение. За да се подготвят като безстрашни бранители на Отечеството.

Всички бойци се радват на успехите на редник Желю Мак симов от село Смилец в подготовката му като механик-водач.

Често в свободните от занятия часове бойците-земляци от Силистренско се събират заедно. Земляците се хващат и заиграват игриво под такта на мелодията. Но най-разпалените игроводци са редниците Недко Милев от село Сокол и Димитър Манев от село Ситово.

ДНИ И НОЩИ НА ВЪЗМЪЖАВАНЕ

Преваляше полунощ. Всички вече спяха. Бодърствуваше само дежурният. Неочаквано остър звук наруши спокойствието.

— Тревога! — съобщиха по радиоточката.

Всичко започна да действува светкавично. Бойците много добре знаеха какво означава „тревога". Първите от тях отдавна бяха отишли в автомобилния парк. Машините забръмчаха. Събуждаше се пролетната нощ. Машини, мотори и бойци действуваха в един ритъм. След малко офицерът Василев даде точни и ясни нареждания.

Прозвучава заповед:

— По машините! Пали! Марш!

Моторите зареваха. Фаровете светнаха за момент. След няколко секунди колите се понесоха напред. Зад нас останаха далече светлините на града. Мартът беше дълъг и труден. Неусетно някъде навътре в Странджа планина настъпи утрото.

Колите намалиха ход и спряха

— За бой! — изкомандува старши офицерът.

Бойните машини заеха позиция. Бойците поведоха борба за съкращаване на нормите. Всички заработиха усърдно. С бързината и точността си се отличиха редниците Иван Стоянов, Йовчо Йовчев, Светослав Соколов и Георги Великов.

— Отбой! — прозвучава нова команда.

Отново на път. Отново на дълъг марш. Зад волана стояха младите шофьори, но те майсторски караха колите. Редниците Енчо Атанасов от село Гаван, Йордан Дачев от Дулово, Димитър Манев от Ситово, Недко Милев от Сокол, Йорго Радев от Срацимир преодоляваха всякакви трудности.

Съвсем ненадейно се появи водно препятствие. Пълноводната река трябваше да се преодолее. Мостът бе минииран. Опасно е да се навлезе направо в мътните води на реката. Нужно бе да се форсира в брод. Започна изпитанието на мъжеството и дълга. Влиза първата машина. Опитът е сполучлив. След нея втора, трета.. Момчетата победиха водната стихия и изпълниха задачата на командира.

Трудни дни! Изпълнени с много напрежение и безсъние. Не бихме могли да не споменем и за участието на механик-водачите в занятието. Те бяха истински герои в тактическото учение. Водеха своите машини уверено, с голямо майсторство. За пример бяха редниците Вълчев, Максимов, Дяков, Синапов и Димов. Те помогнаха и на закъснелите коли. В тези трудни моменти се появи бойното другарство. Всички те са от Силистренско.

... Минаваше полунощ. Денят е отбой. „Противникът" е унищожен. Една по една колите поемат обратния път.

Дните и нощите минаха труднo. Но те бяха дни и нощи на възмъжаване, на упорит труд, в който бойците от равна Добруджа показаха, че са силни и готови да преодолеят всяка пречка. Готови са да защитят достойно социалистическото Отечество.

През Отечествената война бойците и командирите от прославения „железен" 31 силистренски пехотен полк написаха с кръвта си светли страници в борбата на нашия народ в разгромяването на хитлеристка Германия. Не е една битка те извоюваха победа против коварния враг. Затова бойната им слава не ще увехне никога, безпримерният им подвиг ще живее вечно в сърцата на поколенията.

НА СНИМКАТА: Бойци от полка по време на почивка след бой.

ЗА ОБРАЗЦОВА ЕСЕННА СЕИТБА

Борис СИМЕОНОВ — директор на Института по пшеницата и слънчогледа край гр. Ген. Тошево

ПРЕЗ тази година в нашия район се постигнаха забележителни резултати в производството на пшеница. Те могат да бъдат затвърдени, ако навреме и правилно се прилагат всички мероприятия по отглеждането на тази култура.

Преди всичко, необходимо е да се провежда с голяма настойчивост навременното освобождаване на площите. При извършване на предсеитбената обработка ръководно правило трябва да бъде да се осигури при всички условия разрохкан слой от 10-15 см без буци. За да се постигне това, необходимо е да се подхожда конкретно в зависимост от предшественика и влажността на почвата.

В началото на този месец паднаха повсеместно обилни валежи. Това създаде благоприятни условия за извършване на висококачествена предсеитбена обработка. Наличието на влага обаче не бива да намали нашите грижи и внимание към този въпрос. През тази есен, в основни линии, подготовката на почвата трябва да стане с плуг. Дисковите оръдия следва да се използуват само за повърхностни обработки след оранта.

При извършване на по-дълбоки обработки, над 20 см, е желателно площите да се валират преди сеитбата. Това ще се отрази благоприятно не само върху поникването, но и върху презимуването на растенията.

Качествената сеитба, в най-благоприятните агротехнически срокове, при оптимална посевна норма, е изключително важно условие за създаването на сигурни предпоставки за високи добиви. Опитите в института и практиката показват, че за условията в нашия район най-благоприятният срок за сеитба на пшеницата е от 1 до 20 октомври.

Навременната сеитба гарантира дружно и бързо поникване, нормално развитие и растеж, добро укореняване и братене на растенията до настъпване на студовете. При по-ранна сеитба често се наблюдават значителни нападения от ръжди още през есента. Понякога посевите се нападат от шведска, хесенска и черна муха. В такива случаи може да се получи и есенно прерастване на пшеницата. Това е свързано с по-трудно зимуване на посева. Под дебела снежна покривка растенията силно се поразяват от снежна плесен.

Вредите от късната сеитба са много по-големи по размери и различни по естество. Обикновено явление е растенията от късните посеви, засети през първата половина на месец ноември, да не успеят добре да се вкоренят, развият и братят. Не се закаляват достатъчно, встъпват в зимата слаби и не са в състояние да устоят на различните външни неблагоприятни условия. Такива посеви даже при не много остри зими обикновено изредяват, през пролетта трудно се възстановяват, силно заплевеляват и в резултат на всичко това добивите намаляват значително.

Резултатите от опитите, изведени в Добруджанския институт средно за три години със сорт „Безостая—1“, показват, че при сеитба от 1 до 20 октомври е получено по 652 кг зърно от декар, а при сеитба на 10 ноември — 507 кг, или в резултат на закъсняването добивът е намален със 145 кг от декар. Тези данни убедително говорят, че трябва да се полагат максимални усилия за навременното освобождаване на площите и за сеитба в оптималния срок.

Все още при определяне на посевната норма се допускат някои грешки. Напоследък има увлечение за нейното завишаване, като се хвърлят около 30 до 35 кг семе на декар. Много често определянето на посевната норма става по шаблон, без да се има предвид разнообразието от условията, които се предоставят на пшениците, качеството на посевния материал и по-специално абсолютното тегло на семената. В случая трябва да се придържаме към следното правило — при оптимални условия на сеитба да се определя оптимална посевна норма за сорта. Колкото по-лошо е подготвена почвата и по-късно се сее, толкова повече трябва да се увеличава количеството на семето.

През последните няколко години в института беше изведен опит за установяване оптималната посевна норма при сорт „Безостая—1“. Резултатите показват, че през отделните години най-високи добиви се получават при сеитба с 500 до 650 кълняеми семена на кв. метър. Така например средно за три години при сеитба с 400 семена е получен добив 477 кг, при 500 и 600 семена добивът е еднакъв — 500 кг. Ако се направи анализ по години, се вижда, че през сухите 1963 и 1964 г. по-високи добиви са получени при посевна норма 700 семена на кв. метър. През благоприятната 1965 г. обаче, когато валежите бяха повече и разпределени по-добре за пшеницата, по-високи добиви се получиха при норма 500-600 семена. Въз основа на тези данни оптималната посевна норма на сорт „Безостая—1“ за нашия район трябва да се приеме от 500 до 650 кълняеми семена.

Посевната норма от 500 семена следва да се прилага само при ранна сеитба, извършена при наличието на достатъчно влага и много добре подготвена почва. При по-късната сеитба и при по-лошо подготвена почва посевната норма може да се увеличи от 650 до 700 кълняеми семена. По-нататъшното увеличение над 700 семена при сорт „Безостая—1“ води не до повишаване, а до намаляване на добивите.

Както се вижда, при определянето на посевната норма трябва да се има предвид, че тя не е самостоятелен и неизменен фактор, а е в сложна зависимост от многобройни други фактори от биологично и агротехническо естество.

Залагането на семената равномерно и на оптимална дълбочина е друго важно условие, което трябва да се спазва стриктно. Опитите показват, че най-добри резултати се получават, когато сеитбата се извърши на дълбочина 5-7 см. В това отношение голяма отговорност стои пред механизаторите. Те трябва добре да подготвят и поддържат в изправност редосеялките през целия период на сеитбата.

През тази година по-голямо внимание заслужава да се обърне на естетиката при извършването на сеитбата. Не бива да се сее по фигурния начин. Да се прилага само сеитба по совалковия начин. Не е желателно също така спирането на редосеялките сред блоковете. Ако това се наложи, необходимо е на 1-2 метра пред редосеялката да се засее на ръка, за да не останат празни места. Ръчно подсяване трябва да се извършва и на местата около електрическите и телефонните стълбове, дърветата и др. Не бива да се оставят незасети места из блоковете, тъй като от една страна се губи площ, а от друга страна те се явяват разсадници на плевелите.

Обсяването на блоковете също трябва да се извършва внимателно. Да не се оставят в никакви случаи незасети ивици. Не е правилно обаче и това, което често се случва, да се обсяват широки ивици, където фактически се хвърля двойна посевна норма, в резултат на което развитието на растенията се затормозва.

От високото качество на сеитбата през тази есен зависи да затвърдим и надхвърлим, постигнатите успехи в производството на пшеница през идущата година.

МЕЖДУ ПЪРВИТЕ

От дълги години Минчо Игнатов е на отговорна работа в тутраканския кооператив. Сега той е бригадир в кравефермата и както сам разказва, имал е работа с много хора, с различни хора. Но за Афизе Османова можел да говори само хубави неща: „тиха, работлива жена...“

Каква по-добра характеристика от тази? И в подкрепа на нея — фактите. Младата доячка е на първо място във фермата. До първи септември тя получи от групата си близо 33 тона мляко. След нея останаха опитните доячи Димитър, Бонка, Марин.

И Афизе започнала работа в кравефермата с въпроса: „Дали ще успея, дали ще се справя?“ Мъжът ѝ, който също бил доячар тогава, ѝ вдъхвал увереност, насърчавал я. И младата жена се заработила с желание, с радост. В това се крие и тайната на нейните успехи. Макар че даже бенките таблици са еднакви, макар че в групите са включени крави с близки качества, Афизе успя да се наложи над всички.

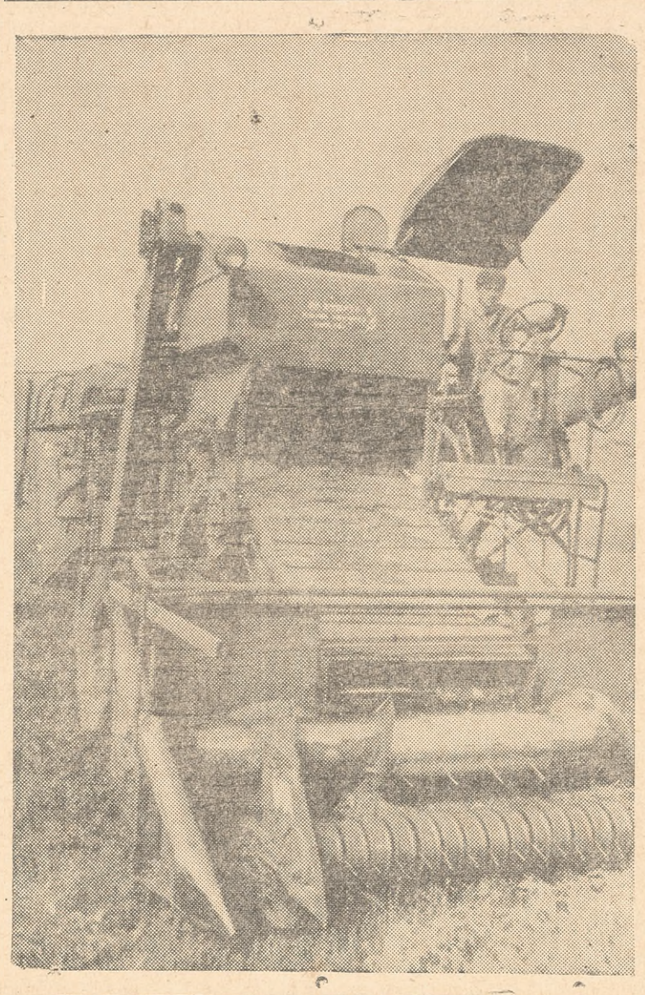
Двадесет и пет годишната доячка е слабичка на вид. Но в нея има един порив, една душевна сила, които ѝ помагат и в най-трудните моменти. Те прозират още в ситната ѝ походка, когато рано, рано призори бърза към фермата, в ласката ѝ към животните, в сръчността ѝ. В V обор още няма механизация. Дои се ръчно. Тази година на Афизе ѝ дадоха първотелки. При тях е доста трудно. Но ето, че с любов и амбиция се раждат успехи и в най-трудните случаи.

Вниманието на доячката е ангажирано най-много в борбата с яловостта. Тя следи отблизо животните. Съветва се със специалистите, с лекаря. Не иска в групата да има незаплодени животни.

Хубаво е това, че доскоро кравите бяха на лагер. Там те укрепнаха. Сега Афизе настоява те винаги да се извеждат на паша. Да почиват на въздух. А тя неотклонно се грижи за чистотата в обора, за храната на животните, за здравето им.

За себе си, за работата си Афизе разказва с оная мила свенливост, присъща на скромните, на добрите. Въпреки това обаче, една усмивка напира в зарумenелите ѝ бузи. Същата усмивка, озарила лицето ѝ на снимката в таблото на първенците. Защото на Деветосептемврийския празник Афизе Османова беше между първите от стопанството.

Викентий ДУКАНОВ

Съвсем млад е още механизаторът Ваид Садъков. Това не му пречи обаче да разбира добре работата си. Затова на него ръководството на ТКЗС — Окорш повери отговорната задача — да подбере и овършее с комбайн 1 500 дка люцерна за семе.

СНИМКА: Ст. ТОДОРОВ

Изкупуват слънчоглед

През настоящата година кооперативните стопанства в Силистренски окръг отгледаха 171 299 дка слънчоглед. Благодарение правилно провежданите агротехнически мероприятия, той се развиваше много добре и редица стопанства получиха високи добиви от тази култура.

Успоредно с механизираното прибиране и почистване на зърното по площадките, ДП „Зърнени храни“ — Силистра започна изкупуване и на слънчоглед. Създадената правилна организация на работата по изкупуването и правилното отношение на хората от кооперативните стопанства дадоха добри резултати. При годишен план 33 472 тона в складовете на „Зърнени храни“ вече се намират 22 706 тона слънчоглед.

Челници в изпълнението на договорните си задължения сега са кооперативните стопанства в селата: Бабук, Черник, Кайнарджа, Паисиево, а ТКЗС в с. Калипетрово преизпълни годишния си план, като вместо 735 тона продаде 865 тона слънчоглед.

Р. РУСЕВ

Комплексната бригада бележи успехи

За изграждането на бригада за комплексна механизация в ТКЗС — Ст. село се говори от няколко години. Във възможностите на техниката обаче съществуваше недоверие и това беше една от причините изграждането ѝ да се забави. То стана едва в началото на 1967 година.

Бригадата бе съставена от 15 механизатора. Към нея бяха включени два трактора ДТ—54, четри Беларуса, един Т—38, едно самоходно шаси, два комбайна и други машини. С тях трябваше да се обработват 8 000 дка площ, от които есенници 4 500 дка, а пролетници 3 500 дка. Към бригадата бе зачислено едно полевъдно звено от двадесет човека.

Веднага след изграждането на бригадата се уточни ден (понеделник), в който да се провеждат производствени съвещания и да се разглеждат задачите, които ще се изпълняват през седмицата, обсъждаха се евентуални трудности, които можеха да се случат.

По предложение на бригадира Велико Севков, на агронома на бригадата Йорданка Великова и на механика Иван Ганев, колективът реши да се въведе твърдо заплащане на механизаторите. Трактористите на трактор ДТ—54 получават по 125 лв. на месец, на Беларус по 130 и комбайнерите по 120. Този начин на заплащане много помогна на бригадата. Трактористите вече не избираха работа, а отиваха винаги там, където имаше най-голяма нужда. Така отделните мероприятия се извършваха винаги за кратки срокове и висококачествено.

Пролетните култури — 1 000 дка царевица за зърно, 1 000 дка царевица за силаж и 1 000 дка слънчоглед, бяха засети с пневматична сеялка. Сеитбата стана висококачествена и не се наложи разреждане на посевите.

Липсата на хербициди и наличието на чести превалявания през пролетта наложиха да се извърши едно ръчно окопаване след първото преминаване на култиваторите. В обработката на есенниците обаче бе приложена пълна механизация.

Освен, че се борят за намаляване на трудовите разходи при отглеждането на културите, механизаторите полагат големи усилия и за получаването на високи добиви от зачислените им площи. От есенните посеви, на които добивите са окончателно уточнени, се получиха много добри резултати. От пшеницата бяха прибрани по 361 кг, а от ечемика по 333 кг зърно от декар. Очаква се да бъдат преизпълнени добивите и от останалите култури.

Сега наред с прибирането на реколтата от пролетниците, кое то става при най-висока механизация, трактористите, прикачвачите и полевъдите се готвят усилено за есенната сеитба. От пшеницата и ечемика бригадата е обещала да получи през идната година по 400 кг зърно от декар.

Един от основните показатели, по който се отчита дейността на бригадата за комплексна механизация, е изпълнението на плана за меката оран. При определени 95 000 дка мека оран за годината трактористите са направили досега 75 000 дка. Те са обещали в чест на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция да приключат с неговото изпълнение най-късно до 1 ноември.

Отделни трактористи натовариха машините си значително повече от средното за бригадата. Двамата колеги, водачи на дизел, Стоян Георгиев и Йордан Великов са изорали досега 18 500 дка мека оран при план 16 500 дка. А Димитър Ганев почти изпълни годишния си план.

Общинският партиен комитет и ръководството на стопанството високо оценяват успехите на бригадата за комплексна механизация. За следващата година те възнамеряват да увеличат площта ѝ с още 2 500 дка.

Тодор ГЕОРГИЕВ

БЛАГОДАРЯ ЗА КУЛТУРНО ОБСЛУЖВАНЕ

Градското търговско предприятие „Здрава храна“ — Силистра извършва своята дейност обществено хранене чрез над сто заведения. Тук са първокласните ресторанти и сладкарници, гостилници и питиепродавници, тук са и множеството лавки с тестените закуски и с разхладителни напитки, тук са и количките със своя сладолед. Заведения много, които включват разнообразни форми за продажба с многочислен колектив.

Всеки новопостъпил в това предприятие, както във всяко предприятие, идва със свои разбирания, със свой светоглед — плод на множество действуващи обективни и субективни фактори. Сплотеният колектив приема новоназначените търговски служители, въздействува им и непринудено ги въвлича в активно изпълнение на задачите.

Към ГТП „Здрава храна“ е кафе-сладкарницата в центъра на града. Тя се ръководи и обслужва само от девойки. Тук работят на две смени четирина десет служителки, които са обединени в две бригади. Всеки ден, сутрин от пет часа, вечер до 21 часа, този ентусиазиран младежки колектив посреща и изпраща безброй клиенти от различни възрасти, с различно възпитание, с различни характери. И всякога тези служителки са внимателни и вежливи. Наблюдава човек работата им и е трудно да определи коя от тях е по-вежлива със своите клиенти, чии обноски са по-културни.

Ето, в сладкарницата влиза дете. То застава пред касата и срамежливо подава двадесет стотинки. На касата работи Добринка. Тя се навежда усмихната към детето и тихичко го запитва какво желае, взема парите, таксува една кифличка и му подава касовата бележка заедно с остатъка от парите и му казва едно хубаво „заповядай“. При тезгяха бригадирката Веска и нейните колежки Милка и Недка посрещат детето с още по-голяма топлота. Веска се навежда през тезгяха, поема касовата бележка и го пита още по-любезно какво иска. Детето получава добре обвита с хартийка кифла с приветливо казано „заповядай“ и напуска сладкарницата.

Пред тезгяха застава възрастен клиент и подава касова бележка. Миланка поема фиша и казва на гражданина: „Моля, седнете до масата, аз ще ви донеса кафето“. Готовността на тази служителка да окаже услуга на възрастния човек повече, отколкото изисква нейното задължение, трогва клиента и той многократно ѝ благодари. А когато си тръгна, мина покрай всички тук служителки и им благодари за вежливото посрещане и културното обслужване.

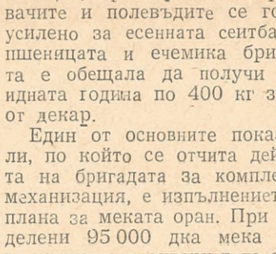
В сладкарницата влиза млад мъж. Него Николинка още от вратата любезно го запитва какво желае и чевръсто се запътва да му поднесе бира.

Това са три епизода от ежедневната работа на този пъргав, трудолюбив и сръчен колектив, забележителен в нашия град с вежливото си посрещане и културно обслужване. А много са клиентите на тази кафе-сладкарница. И едни от тях искат бира, други — лимонада, оранжада, тестени закуски, пресни и кисело мляко, торти, пасти и прочие. На всеки от тях трудолюбивите служителки трябва да услужат колкото се може по-бързо и културно. А колко пълни и празни каси минават през ръцете на тези неуморни труженички, колко чаши и бутилки измиват, колко чинийки събират и сервират? Колко старание и труд полагат, за да поддържат заведението чисто? И всичко това вършат ежедневно, без да жалят труда си, без да имат време да си починат. Но това им участливо и културно отношение с клиентите извиква у последните чувство на уважение и прави приятно тяхното посещение тук. А това спомага и за резултатната работа на самия колектив. Не е безинтересно да отбележим, че колективът изпълнява своя план ежемесечно над 105 на сто. Начетите са тук непознато явление, което обстоятелство говори за честното, отговорно и съзнателно отношение на всяка девойка от колектива към общата работа в заведението. Това трябва да радва и ръководството на „Здрава храна“, че то успя, най-после, да създаде първокласна сладкарница, комплектувана с един вежлив и енергичен колектив, който може да служи за пример на търговските работници не само от града, но и на тези от окръга.

Йордан ПОПОВ

Майор Вихър

Юлиан Семьонов

— Сега сме без връзка — каза Вихър, — работата е зле. Мисля: няма ли да стане нужда да отидем при своите — за радиостанция. Наистина. Седой обеща да помисли. Може би ще предаваме от партизаните.

— Армия Людова?

— Да. Младежки батальон. Мисля, че те имат връзка. Но за това ще помислим още. Засега ето какво... Последната фраза от Бородин беше такава: „На двадесет и пети в Краков, в хотел „Френски“, пристига есесовецът фон Щирлиц“.

— Е? — попита Коля.

Вихър дълго мълча, а после каза, без да гледа Богданов:

— Степан, би ли отишъл в пруста: може да ни слуша някой.

Богданов се усмихна, вдигна рамене и излезе.

— Ти какво, не му ли вярваш? — попита Коля.

— Защо да не му вярвам?... Вярвам му... Ако не му вярвах — не бих дошъл. Просто сега трябва двамата да помислим какво значи това.

— Ти как смяташ?

— Щом почна да мисля за това, веднага го свързвам с Анюта. Последната седмица живях при нея, у Войтех, пчеларя. Тя, знаеш ли, е като песенчица, лека такава, весела, нежна. Сутрин ще стане — очите ѝ горят, пристигат физическа болка. Мъжа може да измъчват с болка, това не е страшно. Девойката могат да измъчват с позор. Поня кога ми става страшно: живеят на земята хора — все по един образ и подобие създадени и малко време, изобщо, живеят, а я виж, построиха затвори, научиха се един друг да се измъчват, стрелят едни в други, правят децата нещастни... Каква истина още трябва да се разкаже на всички, за да настъпи братство под това небе?

— Най-напред трябва да се обеси Хитлер.

— Разбираш ли, всяка нова жертва сама по себе си прави още по-голямо количеството на обречените хора: пепелта на Клаас бие в сърцето.

— Ти защо така? Против това ли си да обесят Хитлер?

— Полудя ли! Аз не за това. И после, Хитлер, според мен, не може да се счита човек. Човек може да греши, да върши глупости, да се окаже невинен виновник за нещастия, но човекът — нормално двукрако гръбначно, получило в дар възможността съзнателно да разсъждава и да осъществява в живота с ръце замисленото от него, — такъв биологичен вид няма право да обосновава физическото унищожение на себеподобните си само защото тези подобни му, например, имат къдрава коса, гърбав нос или страст към таборен живот. Хитлер — това е патология. Войната ние вече спечелихме. Как по-нататък ще живее светът — ето за какво мисля. Знаеш ли, аз спадам към онази категория хора, за които жертвата не е повод сълзливо да си спомнят минало, а удар, заставящ ги да мислят как ще бъде по-нататък, как ще бъде в онзи свят, заради, които ще предаде и гледах обречена на мъчения.

— Нещо те е довело в мнителорно настроение, Вихър...

— Казват, страданията правят човека коравосърдечен... Не зная... Навярно това не е съвсем така. Страданието преди всичко осакатява психиката. Човек, преминал страдание, става друг, различен от онези, на които им се е паднало щастието просто да сеят, да строят или да пресмятат. В четиридесет и втора в Кривой Рог разстрелях един човек... Той беше агент на гестаповците. Във вестниче пишеше от време на време. Свободна Украйна, проклети московци, еврейска кому на... С една дума, всичко както се полага... Голям джентълменски братвеж. Една би била работата, ако просто пописваше; а пък играеше на националист-антихитлерист. Няколко наши лапнаха въдицата, е, и загинаха в затвора. Аз отидох при него, а той има две близначки, такива душички, просто ангелчета. Дълги къдрави кожички, розови личица, играят си в ъгъла, чуруликат. И жена пред раждане. Като видях всичко това, даже гърлото ми се стегна. А той, подлецът, бе определил среща на три момчета-студенти от патриотическата група: при нас те слушаха бюлетините на Совинформбюро. Значи, ако не го убия сега, утре три наши момчета ще висят в килията за изтезания. И знаеш ли кое бе страшно: за онези, които той бе предал, тогава дори не мислех. Мислех за онези, които ще предаде, и гледах неговите близначки. Когато излязохме с него, той падна на колене, реве и все повтаря: „Деца имам, дечица, сиракета ще останат, пощадете ме заради дечицата, ще ви се отслужа... Дечицата, те не са виновни, че баща им се оказа слаб...“ След това три нощи не спах, все неговото лице виждах пред очите си.

— Ти я обичаш, Вихър — тихо каза Коля, — разбрах те.

— Добре. Хайде да помислим за твоя есесовец. Хората на Седой научиха, че той е много голяма фигура.

— Такъв тип, изглежда, трябва или да се убие, или да се отвлече. Такива не трябва да се изпускат.

— Изглежда, че е така. Но това са различни неща — да се отвлече или унищожи. Ти познаваш ли добре „Френския“ хотел?

— Познавам го.

— Там имат ли право на достъп цивилни?

— Аз ще премина.

— Не се хвали, когато отиваш на бой.

— Ще премина. Аз бръсна генералите, те ме обичат, имат ме за свой.

— Виж сам за него през деня. Той е твой, разбираш ли? Сега по-нататък. Седой работи за установяване на връзка със затвора.

— Нужни са пари ли?

— Да. Възможно е да потрябват.

— Ще намерим.

— Стоп. Аз затова и исках да поговорим насаме. Ти държиш нишките с интенданта, Курт и бойната група плюс част от свръзките на Седой. Ако изгърмиш, ще провалиш цялата операция. На експроприация, ако въобще бъде нужна, трябва да отиде Богданов.

— Сам ли?

— Защо сам?... Ще включиш трима от бойната група. При това трябва да вземем пари или от банка, или от немски магазин. Ако отидем на експроприация в някакъв склад или аптека, можем да се издадем при реализирането. Какво ново от интенданта?

— Той ми предаде данните за складовете... Преместват го в Прага...

— Жалко. Кога?

— Не зная точно.

— Нищо. Той ще ни потрябва още тука.

— Да повикам ли Степан?

— Да.

Коля излезе в пруста. Степан седеше до вратата, вслушвайки се напрегнато в тревожната нощна тишина. От време на време ще завие някакво куче, от това ще стане страшно и тъжно, а след това отново ще настъпи тиши на, особената тишина на окупацията, когато всяка минута не си със себ си очакването за изстрел, вик, гибел.

ЗАКОНОМЕРНОСТ НА СЛУЧАЙНОСТИ

При Седой във Варшава преди войната живееше брат му — известен в града психиатър. Брат му имаше дъщеря, нарича ше се Мария. Когато баща ѝ загина в тридесет и девета, тя се премести в Краков. Отначало живееше в къщата на Седой, а когато той мина в нелегалност, Мария си нае една стая. От покойния ѝ баща остана колекция златни монети и няколко истински средновековни гравюри, от това би могло да се живее. Отначало Мария работеше в университета, но след като хитлеристите затвориха университета — съгласно тех ните планове в Полша трябва да има само начални училища —

(Следва)

НЕПРЕДВИДЕНА СРЕЩА

Какво ли не се случава на тези есенни панаири. Колко не предвидени срещи, непредвидени запознанства...

Срещата ни на тутраканския есенен панаир беше неочаквана, но нали често неочакваните неща ни носят най-много радост и вълнения.

Той наистина се вълнуваше. Когато ни запознаха, запомних презимето му, Йорданов, а после се оказа, че сме съименници, че и той е Симеон.

Призна ми, че отдавна е очаквал такава среща, но че никога не е мислил тя да стане на панаир.

Разбрах вълненията му. И аз самият съм ги преживявал. Разбирах и наивната аналогия, която той приведе с първата среща между Есенин и Блок. Изненада ме литературната осведоменост на това тънко, чернооко момче, чието име — Симеон Йорданов — още нищо не говори на читателите. Но истинската изненада за мене дойде, когато той, механизаторът от Зафирово, започна да ми шепне тихо стихове от Есенин, Блок, Димчо Дебелянов, Пеньо Пенев и много други. Едва ли студентите по българска филология познават така добре творчеството на Есенин. Искрената любов към поезията е помогнала на това момче да запомни невероятно много стихове. Симеон декламира с едно затаено вълнение, което убеждава, че той прониква в големия смисъл на стиховете, рожба на безсмъртни творци.

Когато ми заговори за чернозема, за тракторите, за браздите, за селските изгреви и залези, за опиващия дъх на родната природа — на мене ми стана ясно предпочитанието му към селските стихове на Сергей Есенин.

Преди да се разделим, го помолих да ми рецитира свои стихове. Успях да запиша на цигарената си кутия няколко куплета, които предлагаме на читателите.

След няколко дни имах път през Зафирово. Симеон не беше в селото, беше при тракторите.

— Макар и с недостатъчно образование, той е един от най-културните и знаещи младежи на селото — казаха ми в общинския партиен комитет. — Има си лична библиотека, която редовно попълва с нови книги. За пример е в професията си. На конкурса-рецитал, посветен на 50-годишнината от Великия октомври, зае първо място. Наградихме го с екскурзия в Румъния.

* * *

Симеон Йорданов сега прави първите си плахи и несигурни стъпки в поезията. Не се съмняваме, че след това запознанство с младия автор читателите ще следят с интерес неговите следващи стъпки и ще се радват с неговите успехи.

Симеон МАНОЛОВ

* * *

Вий виждали ли сте във свежа утрин
могъщи трактори как порят чернозем
под небосвод кристално чист, лазурен
със изгрева, във него отразен;

когато слънцето навред разпръсква
живот непобедим и светлина,
комбайн със грохот как разтърсва
пробуждащите се жита!

Безкрайно добруджанско ширине,
где погледа прегради и предел не знай,
прекланям се пред теб на колене,
мой роден, мой обичан край!

* * *

Машини и хора огласят простора.
И нощите тука превръщат се в ден.
Задъхан под мене работи мотора,
дълбоки бразди редат се след мен.

Стопани сме ний на земята богата,
затуй днес не знаем, не знаем покой.
Тя дава ни радост и хляб във отплата
и в нея единствено чувствам се свой!

Симеон ИОРДАНОВ

Никола КОВАЧЕВ

„Обсадата на Силистренската крепост от руските войски през 1829 година“.

ДИВЕСТ ГЛАСОВЕ

страница за литература и изкуство

Толкова много са хубавите книги! Коя да си избереш?... Но ако книгите са подредени грижливо, както в читалищната та библиотека на село Сребърна, не е трудно да направиш избор.

Настроение

Весело до безумие
ний мълчиме със теб!
Весело пълнолуние
и голямо небе!

Весел вятър заудря
зазвънтелите клони,
весел вятър отнесе
натежалите спомени!

Весело като смях,
весело до безумие!
Аз и ти, и небе,
и пълнолуние!

Димитър БОЧЕВ

* * *

Прииждат вечерите.
Само ти не идваш.
И дните,
разпиляни като острови,
потъват в студеното мълчание
на водите ти.

Тодор ВАРДЖИЕВ

* * *

Не търся пътища неизвървени.
Не търся хоризонти, до които
не е достигал никой преди мене —
за мен е всичко втори път открито.

За мен е всичко втори път вървяно —
като че ли по стари стъпки стъпвам
и дните ми са втори път живяни,
и всяка болка идва като тръпка.

Като усещане, че преди мене
друг с моите въпроси се е питал...
Нима е чудно? Всички поколения
в една посока стъпките си сплитат.

И през една непреживяна вечер
въпросите им в мене зазвучават.

И моите потомци надалече
по същите следи ще се отправят

и капка кръв от моята ще звънне
в кръвта им и в пулсиращите вени,
за да посрещнат новото разсъмване
и всеки ден да разговарят с мене.

И всеки ден повторно да живеят —
живян от мен, от някой мъртав вече,
и ако всеки в своя път успее
да иде само крачка по-далече,

то моите въпроси са решени,
а има вече нови, неразкрити,
защото в пътища недовървени
минават синовете след бащите.

Валентин ЧЕРНЕВ

Изгрев...

Отиде си луната.
В очите ти
една галактика остана.
На щурците песента
събираш в шепите си малки
и сложила глава
върху възглавницата мека

на песента им,
кротичко заспиваш.
Сънуваш жажда
и небето заросява...
Сънуваш
пулса на една тръпка
и чувстваш нещо
непознато досега
кръвта ти пали.
Сънуваш,
че си взела слънцето в ръка
и ставаш изгрев...

Николай ЙОРДАНОВ

Спомен за моето детство

На С. М.

Не отмиляваш, бащин дом,
ти, скъпа родна стряха,
там, дето детските ни дни
тъй бързо отлетяха.

Ти мамиш с оня чуден дъх
на цъфнало мушкато,
с окъпаните в слънце дни,
на всяко жарко лято.

Как да забравя оня миг,
когато зад банята
наместният със червен сакъз
денят красив извира.

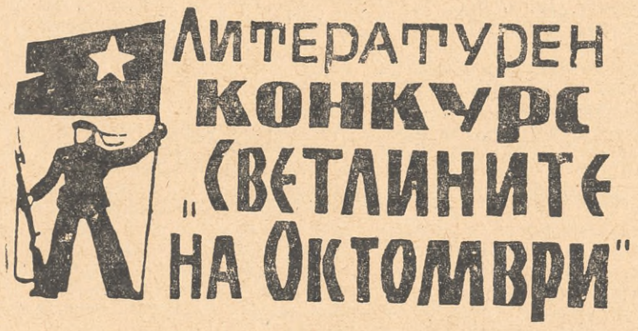
И оня весел птичи хор
накацал по стобора,
и всеки ранен шум и вик
на подранили хора.

И вятърът, немирник стар,
със гребена си смешен
как иска ширните поля
по своя път да среше.

Не отмиляваш, роден край,
ти, скъпа, родна стряха,
далеч от твойта красота
децата възмъжаха.

Но някак си по детски пак
се връщат всяко лято
и търсят своя първи вик
и мирис на мушкато.

Енчо ЕНЧЕВ

ОРЕХОВКИТЕ

Литературен конкурс „Светлините на Октомври“

РАЗКАЗ

ДНЕС е събота. Вървим по нейния любим път към лозята. Казвам нейния, защото едва ли има нещо по-неприятно за мене от това да минавам с Маргарита покрай тези блокове, да ни оглеждат любопитно от балконите и да си мислят за разни глупости за визитата ни в лозята. После идва братската могила. Гробове и любов — да си умреш на романтиката. И така днес вървим пак по нейния любим път. Тя е в бялата рокля на сини цветчета, която обичам. Цветчетата оживяват по нея и приятно трептят. Като че ли ще изпадат от раменете ѝ и аз ще вървя по пътя, осеян от сини метличини. Минаваме по-рано из нашите места. „Ще има време за целувки и залези“ — мисля си аз. Блоковете дремят уморено, напечени от горещото слънце. Маргарита ги нарича бели лебеди, а новодомците — очарователни щастливци. Съвсем не са бели лебеди с тези жълти петна от дъждовете. По балконите, окичени като на Венецианска вечер, се развяват пъстроцветни пранета.

Над братската могила са лозята с целия Дунав и румънските възвишения, които всяка вечер прибират скъпернически огнения диск на слънцето. Зарадди този залез точно не мога да целуна моето щурче. Било много красиво. Че е красиво, красиво е, но предпочитам да целувам нея, отколкото слънцето с поглед. Тя е по-топла от него. Към всичките тези противни за мене прелести се прибавя и нахалната бабичка с ореховките. Вече трета вечер ни причаква до стадиона и като че ли нарочно, за да ни забави, поднася по една ореховка. Ръцете ѝ трепърят, очите така ни молят добродушно, че е трудно и най-коравосърдечния да откаже. Стои на пътя и дълго гледа след нас. Днес бабичката я няма. Градът остава зад нас. Сами сме. Пътят извива край братската могила и се губи нагоре към лозята. Слънцето ослепително блести върху русите коси на щурчето. До един от гробовете се изправя бабичка, слага ръка на чело то си и гледа към нас.

— Огняне, елате мама да ви видя.

Чувствувам как изстивам. Пак същата старица. Бялата рокля със сините цветчета вече скача между гробовете, а аз стоя на пътя и проклинам ореховките. Маргарита стига до нея, обръща се и ми маха. Стоя един момент, без да зная какво да реша, а после тръгвам между белите надгробни плочи. Какъв ли ви аз — гробове и любов — романтика.

— Днес много сте подранили — усмихва се старата. „А ти си закъсняла — мисля си аз.“

— Работим до обяд — чуруликa Маргарита и сяда до бабата на пейката.

— Поседни де, Огняне, постойте малко при мене, да ви погледам, да ви се порадвам.

Откъде ли ми знае името?... Ако не са бръчките — устата ѝ може да мине за бебешка — мисля си аз. И откъде се взе. Пропадна ни целият следобед. Маргарита като че ли предпочита бабите, и то откачените. То пък една баба... Бръчка до бръчка... Лицето ѝ черно, измъчено, напукано като проклетите ѝ ореховки. Ръцете ѝ са скокленасти, а вените по тях залепени, като че ли всеки момент ще изпадат.

— Хубаво сте решили... Разходете се... Сега ви е времето — въздъхва тя и прибира пепеливите си коси под забрадката.— Аз също всеки ден идвам тук... Стоя на тази пейка... Не съм сама... Приказваме си с него... Оплаквам му се... Случва се да се похваля... Когато ви срещна, например... Той знае вече за вас — кимва тя към гроба до пейката.

— Познат ли ви е? — прошепва Маргарита.

— Да... Той е моят син...

— Но защо на плочата няма име — питам аз и чувствувам как се изчервявам от глупавия си въпрос.

— Той носеше твоето име. Огнян... Затова те и запомних. Чух го от нея — кимва тя към Маргарита и замълчава. — Погледът ѝ шари неспокойно из гробовете, после плъзва над града. Замира неподвижен, където се вие Дунавът.

Маргарита е вперила сините си очи в старицата и не помръдва. А тя се усмихва тъжно и казва:

— Иска ти се да издърпаш ръката си, нали? Знам. Вие, сите, не обичате майчините ласки. Не можете да ги търпите. Такъв беше и той... Постоянно повтаряше: „Ех, пък ти сега ли намери...“. Милвах го нощем, скрито, когато спи... Спеше като дете, полуусмихнат... От страната му течеше слюнчица и правеше тъмно петно по възглавницата... Сутрин, когато отиваше на работа, аз целувах влажното петънце и оправях леглото му. Като че ли вчера беше — въздъхва тя и продължава да милва с трепереща пръсти ръката ми. — Защо ли ви занимавам с моите мъки, вие сте млади, не бива да има тъга в очите ви.

— Не, моля ви, разкажете нещо за него — настоява Маргарита.

Майката се усмихва, обгръща раменете на Маргарита, въздъхва чуто и навежда глава към бялата плоча без име. Лицето ѝ се свива болезнено, бръчките още повече се удължават. Изведнъж тя се раздвижва на пейката, лека усмивка пробягва по лицето ѝ, очите изведнъж оживяват, а бръчките почти изчезват.

— Какво да ви разкажа. Той беше много, много добър. Както всички синове. Имаше кестеняви очи, същите като твоите, Огняне. Беше колкото тебе висок и винаги се усмихваше. Обичаше да пее и хубаво пееше. Последната вечер преди да замине на фронта, взе китарата на баща си и до късно пя, облегнат до прозореца, загледан навън... Аз слушах, слушах, а сълзите течаха по лицето ми, без да ги усещам. — Тя замълча, загледана в мене, вдигна бавно ръка и ме замилва по косите.

Свечерява се. Едно от отсрещните румънски възвишения се е огънало от тежестта на огнената топка и червенее от мъка.

— На другия ден го изпратих на гарата — продължи тя. — А те едни такива мъже с големи очи и мъх по страните... смешни голобради мъже. Голобради бойци... За пръв път ме помилва, целуна ме и успя само да ми прошепне: „Ти не тъжи, аз ще се върна“. — Брадичката и устните му потрепераха... Качи се във вагона и застана на прозореца. Като в рамка. И сега го виждам — момченце във войнишко кепе и куртка. Подобно снимка има над леглото си... Когато баща му се върна в отпуска, той беше четиринадесетгодишен. Снимахме го във войнишката униформа. Последният костюм от баща му. От радост треперяше целият, като че ли ще литне... Но сега не се радваше... Рамката го грабна и го понесе с рев далеч от мене, от протегнатите ми ръце... Колелата изпъшкаха няколко пъти: свърши, свърши, свърши, свърши... И заглъхнаха в далечината със стопяващата се рамка. Надежди. Безсънни нощи, в които съм слушала спокойното му дишане...

Тя замълчава и избърсва с ръка просълзените си очи.

Залязващото слънце е хвърлило над Дунава огромна меде на лента. В златните ѝ нишки се е оплел влекач. Той пълзи бавно срещу течението и се стремя да ги разкъса.

— А после... събудя се нощем и гледам двете празни легла в тъмното... Двете... Баща му замина и не се върна... Тогава проклетата рамка отнесе едно широко усмихнато лице с черни мустаци, една махаща груба ръка, която никога не ни помилва вече... Лежах в тъмната стая сама самичка... Дългият шкаф срещу леглото приличаше на ковчег. Над него се очертаваха бурканите със сладкото, непокътнати. Нямаше кой да бръкне с пръстчета и да присвие очи от сладост, нямаше на кого да се поскарам, нямаше кой да оближе голямата лъжица, да ме целуне с лепкави устни и да каже: „Браво, женичката ми, и тази година сладкото е чудесно.“ — Тя закрива с ръце лицето си, навежда се и дълго стои така, без да промълви. Маргарита я обгръща през раменете и милва главата ѝ. Старицата се изправя и продължава:

— Една нощ сънувах много лош сън. Леглото на Огнян трънга само в стаята. Стигна до леглото на баща му и спря, опряно до него... Събудих се и не мигнах до зори. На заранта разговорите заиграха, заподскачаха пред очите ми и се пръснаха от листчето. А на него пишеше: „Заради изпълнение на служебния си дълг“... Отклоня очи към стените на стаята — там пак същото... Погледна китарата в ъгъла — буквите подскачат и върху нея... Първите дни бяха ужасни. Все ми се чуваше неговият глас: „Мамо, къде ми са обувките?“, „Мамо, какво има за ядене?“, „Мамо, къде ми е ризата?“... Отварях гардероба, изваждах новия му абитуриентски костюм, обувките, ризата, почиствах ги, поглеждах към стената и казвах: „Ето ги, Огняне, облечи ги“. А на сутрин та прибирах всичко отново. До дрехите на баща му. Тя замълча отново, усмихна се нежно и продължи да шепне:

— Любимия му десерт бяха ореховките. Веднъж скритом изяде трийсет ореховки... Как се изплашихме тогава с баща му. Взеха го в болницата. Цяла нощ стояхме до телената ограда с очи в детското отделение. На сутринта ни го дадоха здрав и читав. Сега ореховките стоят на масата до леглото му и така мухлясват... Тя прокара уморено ръка по лицето си и въздъхна...

Около нас е тихо. Чува се само затрудненото дишане на старицата. Маргарита е подпряла глава на ръцете си и наблюдава залеза. Между красиво извитите ѝ вежди червенее бръчица, очите ѝ гледат тъжно към залязващото слънце.

— Часовете се нижеха като годишни... Тишината ме убиваше. Китарата побеля от прах заедно с косите ми. Срещу нас в руската военна болница ежедневно пристигаха тежко ранени бойци от фронта. Постъпих доброволно като санитарка... Дните и нощите прекарвах там, над леглата. Колко много умряха в ръцете ми. На колко много научих съдбите, а те бяха още деца. Проклетата война отнемаше живота им в най-хубавите им години — далеч от родния край, далеч от майка, баща... Всички умираха с очи, вперени в отворения прозорец... Едни плачеха, други се усмихваха, а трети проклинаха врага и бързаха отново за фронта...

Тя замълча отново. Погледна към гроба пред нея и продължи:

— Него го донесоха в безсъзнание. Нямаше никакви документи в себе си. Не знаеше откъде е и как му е името. Бълнуваше... На зазоряване се успокои и заспа. Граната бе отскъснала едната му ръка, а от очите му нямаше и следа. Оставих го и отидох да си полегна. Колко съм спала, не зная, но ме събудиха виковете на болните. Изтичах при тях — той се беше изправил насред стаята, в единствената си ръка стискаше окървавената превръзка на очите си, пристъпваше пипешком към мене и викаше с пълен глас: „Мать, верни моя глаза!“ Сетне се строполи в ръцете ми и издъхна.

Погребахме го тук при неговите братя.

Оттогава всеки ден идвам. Стоя на тази пейка. Не съм сама. Приказваме си с него. Оплаквам му се. Случва ми се да му се похваля...

Над могилата подухва вятър. Изсъхналите от дългото стоене венци тихо шумолят. Избелелите ленти по тях танцуват и милват с краищата си позлатените букви по плочите. Единственото незнайният войн има букетче от свежи цветя. Над гроба му растат теменужки, които цилят чат на безброй сини, кафяви очи, устремили поглед в подранилата избледняла луна.

Иска ми се да помилвам тези ръце с изпъкнали вени, иска ми се да целуна това мило, набръчкано лице, но не смея.

Тя се изправя леко, бръква в джоба на престилката си, изважда нещо увито в хартия, разгъва го с трепереши пръсти и подава на Маргарита ореховката. Тя я поема, поднася я към белите си зъби и я захапва. Очите ѝ ме гледат нежно и се изпълват със сълзи. Една от тях се отронва, плъзва по страната ѝ, капва върху ореховката и попива.

Не искам вече никога да има такива сълзи... Никога... Никога... Чувате ли, хора?... Никога!

Александър ПЕТРОВ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XII, бр. 112 (1276) | Вторник, 26 септември 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Всички сили на сеитба!

Намираме се пред есенната сеитба — решаващия момент в борбата за получаване високи добиви от пшеницата и ечемика. Механизаторите за последен път преглеждат своите машини и ги повеждат към полето, за да положат основите на бъдещата реколта.

Задачите, които има да решават селскостопанските труженици от окръга през тази есен, са сериозни и отговорни. Те трябва да направят всичко необходимо, за да получат над 400 кг зърно от всеки декар, засят с есенници.

За получаването на такъв висок добив полевъдите и механизаторите помислиха отрано. Комбайнерите още кръстосваха житните блокове, когато те започнаха наторяването и изораването на освободените площи от грах и фий.

В началото на август се състоя окръжно съвещание по решаването на зърнения проблем. На него се отчете, че ние все още получаваме сравнително ниски добиви от пшеницата. Посочиха се причините за това и същевременно се набелязаха мерки за тяхното отстраняване. Взе се решение до 30 септември 85 на сто от площите, определени за есенници, да бъдат напълно готови за сеитба, а самата сеитба да завърши до 20 октомври.

В резултат на упоритата работа, разгърнала се след съвещанието, завоювани са вече сериозни успехи. Изорани са близо 350 000 дка, като почти всичките са наторени предсеитбено. Семената бяха почистени в основни линии още през миналия месец и всички изпратени проби са вече окачествени. С малки изключения почти навсякъде отговарят на първа класа.

За пример в подготовката на сеитбата е работата на кооператорите, специалистите и ръководителите от ТКЗС — Айдемир, Окорш, М. Преславец, Добротица, Срацимир и някои други стопанства. В тях са изорани близо 80 на сто от площите, а семената им са само първокласни.

Фактът, че окръгът никога досега не е бил толкова напред с изпълнението на задачите по подготовката на сеитбата, обаче, действува успокоително на много ръководители и специалисти. В отделните стопанства царя вредно задоволство от постигнатото, което може да има лоши последици.

Въпреки големите успехи, определено можем да кажем, че окръгът не е извършил необходимото в предсеитбената подготовка на почвата. Досега са изорани по-малко от 60 на сто от площите, а до края на месеца остават броени дни. За да достигнат подготвените площи 85 процента, трябва всеки ден да се изorават по 25 000-30 000 дка, или двойно повече отколкото досега.

Сериозно изостават с предсеитбената оран кооперативите в Ст. село, Мошина, Сребърна, Алеково, Тутракан, Чернолик и някои други стопанства. В тях са подготвени по-малко от 50 на сто от площите, определени за есенници. Могат ли ръководителите на тези стопанства да заявят, че ще спазят указанията на окръжното съвещание? Не могат в никакъв случай, ако не вземат изключително сериозни мерки, за да преодолеят изоставането.

В някои стопанства причина за забавянето на предсеитбената оран е липсата на достатъчно освободени площи. Така например ТКЗС — Калипетрово, Кайнарджа, Средище, Главиница, Чернолик и някои други имат да прибират по няколко хиляди декара царевица. В много от тях необраните площи представляват 20-25 на сто от необходимите за засяване. В тези стопанства основното внимание сега трябва да се насочи преди всичко към прибирането на тази основна пролетна култура, и към бързо освобождаване площите от нейните стебла. Да се обявят ударни дни. Специалните бригади да се отправят в помощ на полевъдните. Да се използува пълният капацитет на кукурузокомбайните.

На други места предсеитбената подготовка изостава поради недоброто използуване на техниката. В ТКЗС Сребърна, Зафирово, Сокол и в редица други стопанства има освободени, но все още неизорани площи. Такова нещо не бива да се допуска. Трябва да се създаде такава организация, че още с освобождаването на даден блок, веднага да започва неговото изораване. Това предполага техниката да се поддържа много добре и да не се допускат престои на машините по организационни и технически причини.

В много стопанства задачите по подготовката на сеитбата се поставят твърде общо. Записват се решения за освобождаване на площите до 30 септември, за завършване на сеитбата до 20 октомври без обаче, да се правят конкретни разчети за изпълнението на отделните мероприятия. Малко са стопанствата, които имат изготвени графици, от които да се вижда по колко декара на ден трябва да се орат, освобождават и изорават. А при такъв подход не може със сигурност да се разчита на успех.

Нужно е ръководството на всяко стопанство да си изготви график, който да почива на възможностите на кооперативна и да е съобразен с поставените задачи. Неговото изпълнение да се следи ежедневно и при всяко отклонение от набелязаните цифри, да се търсят причините и да се отстраняват своевременно.

В някои кооперативи, като тези в с. Баоук, Смилец и други, част от семената не отговарят на нужното качество. Специалистите трябва да организират тяхното незабавно почистване и в никакъв случай да не допуснат да се сее с посевен материал, неотговарящ на I класа.

Почти навсякъде общинските партийни комитети и управителните съвети на стопанствата от дават нужното внимание на съревнованието за оързото изпълнение на задачите. Те са набелязали конкретни показатели, по които да се води, определили са съответните материални и морални стимули. Работата в тази насока сега трябва да продължи в разясняването на показателите и на определените награди сред кооператорите, както и в редовното водене и отчитане на съревнованието.

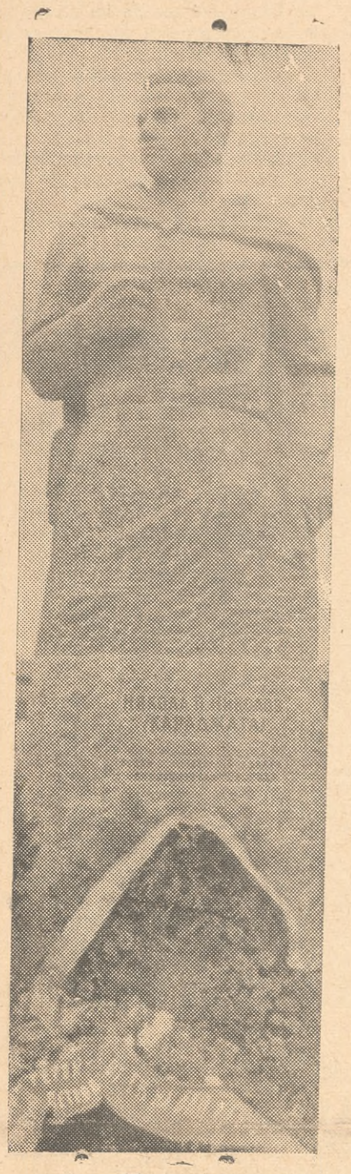
Сеитбата започва. Най-напред трябва да се хвърлят в земята семената на ечемика — чист по сев. Веднага след засяването на тази култура да започне сеитбата на пшеницата от сорта „Безостая 1". А смеската от ечемик и пшеница „Сан Пасторе" да се засее по-късно.

За да се получат високи добиви от есенните посеви, сеитбата им трябва да се извърши в най-благоприятните срокове същевременно при най-високо качество. Още от първите дни специалистите, както и партийните и стопански ръководители, да осъществят ефикасен контрол върху работата на сеялките и не допуснат сеитба, която да не отговаря на агротехническите изисквания. Същевременно темповете на работа трябва да бъдат такива, че да гарантират изпълнението на тази задача до 20 октомври.

Само при такова отношение към въпроса може да се очаква изпълнение на поетото обещание — да получим над 400 кг зърно от всеки декар, засят с пшеница или ечемик.

С подвига си прослави родния ни край

Почит към делото на Никола Петров — Караджата

В знак на дълбока признателност до бюста-паметник на героя-партизанин бяха поставени венци и букети цветя.

Трибуната с официалните лица и гостите, присъствували на тържеството.

СВИДНИ ЖЕРТВИ в борбата с фашизма даде и нашият добруджански край. Техният подвиг остава завинаги да живее в сърцата и душите ни. Един от тези доблестни добруджански синове е и смелият ремсист и безстрашен партизанин Никола Петров—Караджата, родом от с. Брадвари. Той падна геройски в паметните юнски дни на 1944 година край град Якоруда, Благоевградски окръг. Загина като четен командир от трети батальон на софийската партизанска бригада „Чавдар". Убийството му донесе много скърби за чавдарци. Отнет бе животът на техния любимец, на човека, който от ранни младини се бе посветил на борбата.

В неделя в родното село на Караджата се състоя многолюдно тържество. Пред новата читалищна сграда се бяха събрали много брадварци и гости, за да присъствуват на откриването на паметник на Никола Петров —Караджата. Тук дойдоха и 23 негови бойни другари, бивши партизани от бригада „Чавдар". Между тях бяха членът на ЦК на БКП и министър на народната отбрана армейски генерал Добри Джуров, бивш командир на партизанската бригада „Чавдар", кандидат-членът на ЦК на БКП и първи заместник-министър на народното здраве и социалните грижи Владимир Калайджиев, генералите Тодор Дачев, Георги Минев и Стойчо Николов, поетът-партизанин Веселин Андреев. Присъствуваха и първият секретар на Окръжния комитет на Партията Вельо Максимов, председателят на Окръжния народен съвет Сава Шиваров, секретарите на ОК на БКП Христофор Иванов, Никола Николов и Шакир Шакиров, председателят на Окръжния комитет на Отечествения фронт Боян Михнев, председателят на Окръжното ръководство на БЗНС Александър Чолаков. В деловия президиум бяха майката на героя баба Бяла Петрова и братът му Черньо Петров.

Тържеството бе открито от председателя на иширковския общински народен съвет Георги Славов. Доклад за живота и делото на Никола Петров — Караджата прочете секретарят на общинския партиен комитет Марин Петрушев. Той подчерта, че Караджата се включва в революционното движение твърде млад. Навършил седемнадесет години, взема дейно участие в борбите на Партията и работническата класа. Живее в Русе, а така също и в София. Поради проявената голяма политическа активност през 1940 година е приет за член на РМС. Като ремсист в София участвува във всички акции, провеждани от Партията и РМС. Разпространява позиви. Бил е член на бойна група. В казармата влиза през 1942 година и се включва на активна работа по линия на РМС. Юли следващата година Караджата помолва командира на ротата, негов близък, да го пусне в домашен отпуск, защото усеща, че фашистите вече са по дирите му.

Повече не се връща в казармата. След известно време става партизанин в отряда „Чавдар", който през 1944 година се разраства в бригада. Караджата е начело на не една смели партизански акции и сражения. И навсякъде е проявявал съобразителност, храброст и без страшие. Падна убит, когато навършваше 22 години. На рождения си ден. Така завърши пътят на младия добруджански революционер, възпитан във вечна обич и жертвоготовност към Партията и народа. Загина, без да изпита сладостта на свободата...

Спомени за участието на Караджата в партизанското движение пред присъствуващите разказа др. Владимир Калайджиев. Той говори вълнуващо за дейността на Караджата в партизанския отряд. „Ние, неговите бойни другари, винаги обичахме и уважавахме Караджата, защото въплъщаваше у себе си подчертани народни добродетели. Би се мъжествено с врагове те на народа в Стара планина, Средна гора, Рила, Родопите. Превърна се с героизма си в светло знаме. Той пленяваше всички с добротата и уважението си, с обича си към другарите" — заяви др. Калайджиев.

... Гостите и официалните лица се отправят към паметника. Тук другарят Максимов произнесе слово, в което очерта величието и саможертвата на достойния син на Добруджа. Подвигът на Никола Петров—Караджата е не само гордост за брадварци, а и за нашия окръг, за цяла Добруджа. После прерязаха лентата и обявиха паметника на Караджата за открит. Картечни и пушечни залпове екнаха в простора. Присъствуващите отдадоха почит към паметта на Караджата. Венци от свежи есенни цветя отрупаха паметника му.

Тържеството завърши с концерт, изнесен от ансамбъла за народни песни и танци при ОНС и ОСПС. Състояха се и борби.

Делото, за което се бори и умря Никола Петров—Караджата, победи. То донесе радостта и щастието не само на неговите съселяни, а и на целия български народ. Днешните ни успехи в социалистическото строителство също са паметник, с който славим подвига му.

Вълчо РАДЕВ

Кой е най-добрият млад орач в окръга?

Рядко се отдава възможност на човек да види да работят на едно място толкова много трактори. Пък едва ли е нужно. Но сега е ред на окръжното състезание-конкурс за най-добър млад орач, организирано от Окръжния комитет на Комсомола и Управление „Земеделие" при ОНС в чест на XI конгрес на ДКМС. Та затова на равния кооперативен блок край село Сито в събота дойдоха десетина млади механизатори от кооперативните и държавните земеделски стопанства. Дойдоха тук, за да покажат своето майсторство в орането.

... Пред импровизираната трибуна са се събрали участниците в състезанието. Председателят на комисията Йордан Хинев, началник на отдел „Механизация" при Окръжния народен съвет, обяви условията, при които ще стане състезанието-конкурс. После пожела успех на всички.

На стартовата линия са застанали тежките съветски трактори. Специална комисия проверява внимателно техническата изправност на всяка машина. Сетне ракетен сигнал дава началото на състезанието. Над ширнето се разнесе бумтежът на тракторите и механизаторите запориха равната шир. Пръв напред „изскочи" тракторът на Мухидин Даудов от село Суходол. Сега повече внимание се изискваше. Защото браздите трябва да са прави, качеството на оранта да е добро.

Завърши първата бразда. Комисията прави първата оценка. Гледа се не само дълбочината, а и изравеността, изобщо прослядява се цялото качество на извършената работа. И естествено всеки участник получава точки.

Състезанието продължи повече от шест часа. През този ден младите механизатори, дошли да покажат своето майсторство в бързината и качеството на оранта, вложиха много старание и съобразителност.

Изпълнени са и последните условия, предвидени в конкурса. Време бе комисията да излъчи победителя, да съобщи кой как се е представил. Доста поработиха членовете на комисията, докато уточнят резултатите. Направено бе и при механизаторите, макар че състезанието бе завършило. Те с нетърпение очакваха да получат оценката за оранта, която са направили.

Беше се стъмнило вече, когато председателят на комисията събра отново механизаторите. Обяви резултатите. Всички бяха радостни. Ала най-щастлив бе младият тракторист Емил Георгиев от село Айдемир. Той стана победител в състезанието. Неговата оран бе оценена като най-качествена. На второ място се нареди Кирил Гебешев от село Калипетрово. Трето място спечели Енчо Ганчев от Иширково. Първенците получиха награди.

След няколко дни Емил Георгиев ще потегли за село Веселиново, Ямболско. Там ще стане републиканското състезание за най-добър млад орач. Той ще бъде представителят на младите механизатори от нашия окръг. Нека му пожелаем и там да се нареди на едно от първите места. Успех, Емиле!..

Сега вече знаем кои са най-добрите майстори на оранта сред младите механизатори в окръга. Пожелаваме състезанието да стане традиция и в бъдеще, а участниците да станат повече.

Велислав РАЙКОВ

23 години Димитровска пионерска организация „Септемврийче"

СРЕЩА НА ПИОНЕРСКИЯ АКТИВ

ИЗМИНАХА 23 години от оня паметен ден, когато по инициатива на безсмъртния учител и вожд на българския народ — Г. Димитров, бе създадена Димитровската пионерска организация „Септемврийче". Вече два десет и три години тя носи достойно неговото име, насажда смелост и разпалва в сърцата на пионерите пламъка на чиста любов към славната Партия, към нашата Татковина, както и пламъка на безграничната обич към великия Съветски съюз.

Ще минат много години, ще идват много юбилеи, но органи зацията ще бъде винаги млада, все така честита и лъчезарна, защото под славните пионерски знамена е сплотена младостта, слънчевата пролет на Партията и любимото ни Отечество.

В нейните редици днес крачат десетки хиляди отличници, верни приятели на науката и техниката, талантливи утрешни специалисти.

В този празничен за цялата пионерска организация ден на 23 септември т. г. в младежкия дом — Силистра, се проведе тържествена среща на окръжния пионерски актив, на най-добрите пионерски отряди от окръга. На нея бяха отчетени резултатите от обявеното съревнование от окръжния пионерски щаб „Дружба навеки".

С много дела, с много инициативи посрещат пионерите от окръга 50-годишнината от победата на Великия октомври. За тях говорят многото дневници, албуми, сборници и снимки, изложени в един кът в салона.

Звуците на пионерските тръби известиха началото на срещата. С бодри крачки и вдигнати нагоре чела се отправиха към сцената пионерите от експедиционния отряд „Червените витязи" при училище „Отец Паисий" — Силистра. Те откриха срещата с кратка програма от наши и съветски революционни песни.

Доклад за участието на пионерските организации от окръга в съревнованието „Дружба навеки", изнесе председателят на окръжния пионерски щаб Магдалена Петрова.

Тя отчете, че съревнованието е помогнало на пионерите да научат повече неща за великата съветска страна, за нейната героична история, за нейния храбър народ, за безсмъртния Ленин, за строежите на комунизма и за Ленинската пионерска организация.

В организирания турнир „Кой знае най-много за съветската страна и съветските пионери" са се отличили пионерите от училище „Отец Паисий" и „Кирил и Методий" — Силистра, от ряд „Митко Палаузов" от Стадо село и отряд „Герман Титов" от Дулово.

Експедиционните отряди от окръга са провели походи до знайни и незнайни думица, запознали са се с героичното минало на нашия народ. Експедиционният отряд „Червените витязи" при училище „Отец Паисий" — Силистра е посетил Съветския съюз, срещнал се с живи участници в революцията, с много съветски пионери и войници.

А през това лято, след като престана да бие училищният звънец, съревнованието „Дружба навеки" е продължило в пионерските команди, сборните отряди и пионерските лагери.

След доклада участниците в срещата пионерски ръководители разказаха за своята работа.

Участниците на срещата избраха нов окръжен пионерски щаб с председател Светла Божкова от Силистра.

Пионерите от Старо село закриха срещата с кратка литературно-музикална програма.

След това с бодри крачки и песни пионерите се отправиха към паметника на добруджанските революционери, където положиха букети от свежи цветя.

Хаккъ РУФИЕВ

Участниците в състезанието.

МЕЖДЕНЦИ ИЗОСТАВАТ

ЕСЕННАТА СЕИТБА започва. Плодородната добруджанска земя отново ще приюти семената, от които ще се роди бъдещото изобилие.

Как посрещат кооператорите от ТКЗС — Мерден това събитие? Ще изпълнят ли графика на Окръжния народен съвет, според който до 1 октомври трябва да бъдат подготвени 85 на сто от площите, предвидени за сеитба?

При направената проверка установихме, че стопанството е подготвило едва 48 процента от сеитбената площ. Или за съвсем кратък срок трябва да се изоре почти толкова земя, колкото е изорана досега.

Според др. Йорданка Тотева — гл. агроном на стопанството, три от седемте хиляди декара земя, която до първи октомври трябва да бъде готова, за да се достигнат 85 процента, е вече освободена от пролетни култури. Във всички бригади е започнала усилена беритба на царевицата от хибрида „Висконзин". Така ще бъдат подготвени още 1 200 дка земя. Освен това 240 дка ще се освободят от сорго, а 200 дка от захарно цвекло. Други 900 дка земя, върху които бе отгледан тютюн, също ще бъдат подготвени. По този начин бяха могли да се освободят и изорат около 5 500 дка земя. Заедно с десетте хиляди декара, подготвени досега те обаче, не ще достигнат определения от ОНС график.

Кои са причините за изоставането?

За да бъдем обективни, трябва да отбележим, че в ТКЗС — Мерден в сравнение с другите, близки по големина нему стопанства, със слънчоглед са били засети по-малко площи. Това се отнася до известна степен и до хибрида „Инра". За срочната подготовка на земята попречи и доскорошната суша. Нещо повече. Голяма част от тежките машини са заети да дискуват, валират и орат наново онези блокове, където качеството на извършената досега обработка не е на нужната висота. Таки ва случаи отбелязахме в района на с. Върбино, където се дискуваха затревени площи с предшественик фасул, изорани отдавна. Такива случаи имаше и в Таслаково, Колобър и др. Те ни подсказват, че специалистите и ръководителите на кооператива подчертано се стремят към качествена предсеитбена обработка. Тъй като влагата при изораните вече блокове се изпарява много по-бързо, първата задача след дъжда е да се „поправят грешките", както се изразява главният агроном.

Но първата грешка, която мерденци са допуснали, е закъсняването при прибирането на слънчогледа. Те са пропуснали най-подходящия момент за започване на тази важна задача. Така в спорове дали слънчогледът е узрял или не са преминали няколко дни, които дават отражение за срочната подготовка на земята.

Искаме да отбележим и един такъв факт, който говори за недооглеждане на нещата. Макар че мерденци имат планирани 500 дка ечемик — чист посев, поради това, че пробите от почистените семена са изпратени късно, те още не са получили отговор от Инспекцията.

Много отговорни са задачите, които ръководителите и специалистите тук трябва да решат. Като прибавим към тях и недостига на превозните средства, можем да разберем трудностите, които умело трябва да се отстранят, за да се преодолее допуснатото изоставане. В противен случай мерденци едва ли ще успеят да победят несгодите на късната сеитба, довела ги през лятото до неизпълнение на плановете в производството на пшеница.

Стефанка СТАНЕВА

партиен живот

ИЗПИТАНА ФОРМА ЗА МОБИЛИЗИРАНЕ СИЛИТЕ НА КООПЕРАТОРИТЕ

Общинският комитет на БКП в Ситово винаги е отделял и отделя голямо внимание на социалистическото съревнование.

Съчетана добре с материални стимули, тази изпитана форма на партийна работа е важен фактор за срочното и качествено изпълнение на задачите в кооперативното стопанство.

За ръководене и отчитане на съревнованието в целия район комитетът утвърждава всяка година централна комисия, която в началото на годината изработва план. В него се определят условията на съревнованието, поощряват се материалните награди за първенците, предвиждат се мероприятията за разгласяване на съревнованието и др.

Кооператорите от района на стопанството вече свикнаха и знаят, че в навечерието на всички по-важни официални празници като Първи май, Девети септември, патронния празник на стопанството — рождената дата на Г. Димитров, и др. съревнованието се отчита за определен период и на първенците се връчват преходни червени знамена и материални награди. Окончателно съревнованието между бригадите, звената и фермите се отчита в края на годината на базата на постигнатите крайни резултати.

За да бъдат обективни при отчитането на съревнованието, през годината членовете на комисията редовно обхождат бригадите, звената фермите и проверяват качеството на извършената работа. Констатираното, чрез бюлетини, мълнии или трибуни правят достояние на всички кооператори.

Сега в кооперативното стопанство няма по-важна задача от срочното и качествено засяване на есенните култури. Както през останалите кампании, така и сега комисията по съревнованието е на своя пост. Още в началото на месец август, тя разработи и прие конкретни мероприятия за мобилизиране силите на кооператорите за срочното освобождаване на площите от пролетниците, тяхната качествена обработка и навременна сеитба. Важно място в тези мероприятия заемат материалните стимули, които по предложение на комисията са утвърдени на заседанието на УС от 4 август т. г.

За предсеитбената подготовка на площите се предвижда в онията бригади, които по оценка на комисията са подготвили 80 на сто от площите — много добре и 20 на сто — добре, на за местник-председателите, партийните секретари, бригадирите, бригадните механици и отчетните цитe на горивата да се даде по една извънредна заплата. Специални награди се предвиждат и за трактористите.

На оная бригада или селище, където пшениците и ечемикът се засеят до 20 октомври, освен на всички ръководители, по една извънредна заплата ще се даде на механизаторите и сеячите. Ако сеитбата завърши до 31 октомври, наградата ще бъде по половин заплата.

Комисията не изпуска и крайните резултати. За получен среден добив по 420 кг на декар от всички засети площи, на всички ръководители, бригадни механици и механизатори също да се даде по една извънредна заплата. За получени над 420 кг пшеница се предвижда допълнителна премия, а получилите по 500 кг и нагоре ще бъдат наградени с телевизор за 450 лева.

Тези мероприятия и предвидените материални стимули им пулсират кооператорите и най-важните селскостопански работи в стопанството се извършват в срок и качествено. Така например площите от слънчогледа и другите пролетни култури в стопанството са освободени още преди Девети септември. Сега усилията на кооператорите са насочени към прибирането на царевицата, която заема около 6 000 декара.

Механизаторите от района обещаха до 25 септември от необходимите 30 900 декара площи да подготвят 25 000 декара и удържаха на думата си.

При освобождаването на площите комисията определи за първенец бригадата в с. Слатина с бригадир Ангел Василев. Добра е подготовката за сеитба и в комплексната бригада на Васил Кыров от Ситово, където механизаторите завършиха предсеитбената подготовка на площите. Кооператорите от тази бригада почистиха семената за цялото стопанство.

От досегашната подготовка се вижда, че в района на кооперативното стопанство тази година сеитбата ще се извършва в най-благоприятните агротехнически срокове, а това е здрава предпоставка за изпълнението на поставената от Окръжния комитет на БКП задача — да се получи от цялата засята площ над 400 кг пшеница от декар.

Тахир МЕМИШЕВ

СРЕЩА НА ТРИ ПОКОЛЕНИЯ

Хубава инициатива прояви женкомисията към общинския комитет на Отечествения фронт в с. Сокол. В чест на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция бе организирана среща на трите поколения. Това, че салонът беше препълнен, а много от хората останаха навън, показва, че тази идея е интересна за трудещите се от района.

В доклада си учителката Величка Димитрова припомни на присъствуващите пътя, по който се е развивало човешкото общество. Редят се една след друга картините на бедност, нищета и страдания, съпътствували хората с векове. Но българинът не стоял безпомощен. Историята е свидетелка на безброй борби за правда и свобода. И тези борби се увенчаха с успех. Сега той — човекът в Народна република България е господар на своите съдбини и уверено гради щастливото си бъдеще.

На срещата взеха думата и с вълнение говориха някои от присъствуващите. Бай Кольо Дерелиев, най-старият активист в раойна, разказа за трудните, но славни първи години от живота на кооператива в с. Сокол, за вярата, която е окриляла първите кооператори. „Осъмвахме по полето, казва той, сеехме до късно вечерта дори под светлините на газени фенери". Колко радост предизвиква и сега, след толкова години, споменът за посрещането на първия трактор, на първия комбайн, които носели съветска марка. Сега машините така навлязоха в ежедневието на кооператорите, та дори той, старият селски стопанин, трудно може да си представи, как са обработвали земята с волските рала.

Керана Миланова и Мария Стойчева помнят добре женската неволя — да става рано, да готви, да меси хляб, да пере и с детето на гръб да отива на нива едновременно с другите. Затова селянката остаряваше, преди да изживее младостта си. Сега е друго. Фурните приготвят хляб за всички, а за пенсионерите той дори е безплатен, децата са облечени добре и прибрани в детска градина. Заедно с голямата си благодарност към Партията те изразиха и твърдото си желание за мир.

Не е бил по-радостен животът в миналото и на Дяко Кръстев, един от основателите на ТКЗС в с. Дичево, и на Йордан Кръстев, който 17 години е чирачкувал по чужди къщи, затова тяхната заръка към младите бе да не забравят никога, че всичко хубаво, което има сега, се дължи на мъдрата политика на Партията и народното правителство. За хубавите грижи младите трябва да се отплащат с хубави дела.

Приветствие към присъствуващите поднесе и др. Боян Михнев — член на бюрото на ОК на БКП и председател на Окръжния комитет на Отечествения фронт.

Инициативата на женкомисията в с. Сокол действително заслужава похвала. Струва ни се обаче, че тя не е осъществена докрай. Добре би било например, в доклада вместо общия преглед на историята, който започна с матриархата и завърши със събитията в наши дни, да беше разказано за живота на трите поколения в района. Това щеше да се посрещне с по-голям интерес, защото героите на събитията щяха да бъдат самите участници в срещата. Можеше да се използуват различни примери, за да се подчертае обликът на първото, на второто, и на третото поколение. На срещата се изказаха представители само на старото поколение, а другите две? Не би било лошо да се засвидетелствува известно уважение, ако не към всички, то поне към най-старите активисти, макар и само с китка цветe. Още можеше да се помисли и за стегнатостта на литературната програма.

Но това е първа инициатива от този род. Като имаме предвид упоритостта и активността на соколци, уверени сме, че тя няма да е последна, а опитът ще помогне пропуските да бъдат по-малко.

Д. ГОСПОДИНОВА

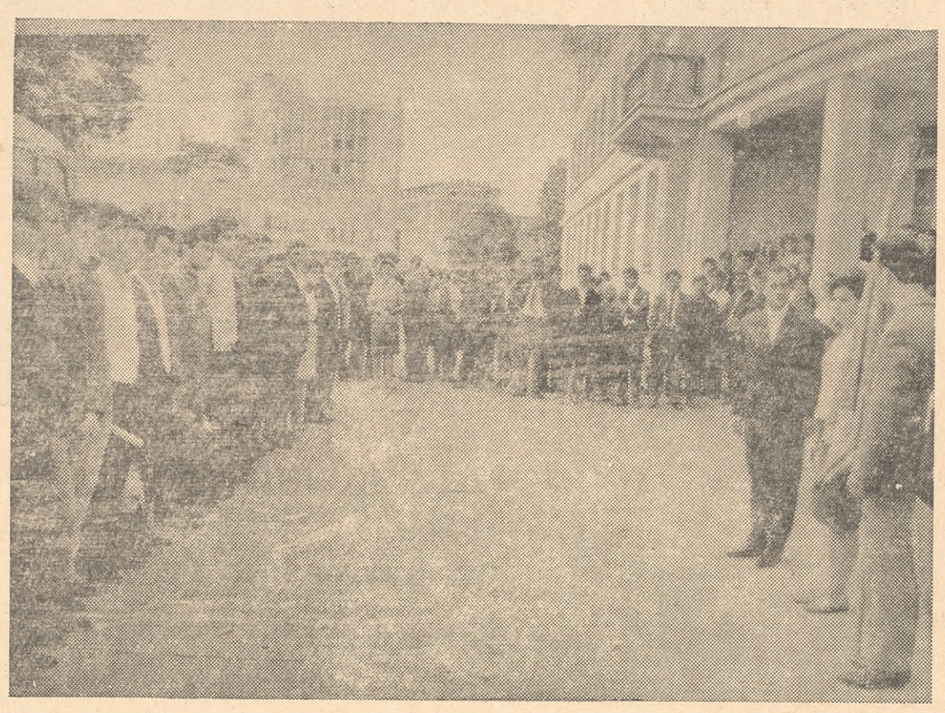
ВЪЛНУВАЩ РАЗКАЗ

Преди няколко дни скъп гост на комунистите и комсомолците от ДМЗ „Стомана" бе Никола Чакъров от Варна, бивш партизанин от отряд „Васил Левски" на X оперативна въстаническа зона. Той бе поканен да разкаже спомени за своето участие в антифашистката борба.

Никола Чакъров говори за битките на партизанския отряд „Васил Левски" с фашистите. Вълнуващи бяха ония моменти, в които беше разкрита голямата любов на партизаните към Отечеството и Партията, към народа.

На другаря Чакъров бяха зададени много въпроси. Той отговори интересно и изчерпателно. Всички присъствуващи останаха доволни от неговия увлекателен разказ.

Антон АЛЕКСАНДРОВ
(наш кореспондент)

Преди няколко дни 65 комсомолци от окръга заминаха да работят в националната младежка бригада, която работи по построяването на пътя Белово — Юндола (Родопите).
НА СНИМКАТА: Тържествено изпращане на бригадирите в гр. Силистра.
Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Вече петнадесет години комунистът Йордан Кръстилев от село Ситово стои зад волана. Работи с амбиция и желание винаги да е начело, да бъде победител в съревнованието. От неговата работа всички са доволни.

Писма на читателите

Докога без вентилатор?

Народната власт полага много грижи за създаване на здравни условия във фабриките, работилниците и цеховете. Целта е не само да се създава високо производство, но и да се запази здравето на работниците и тяхната трудоспособност за подълъг период от време. Обаче условията, при които се работи в мелницата на окоршкото стопанство, вредят на здравето на работниците.

В този промишлен цех се мелят стотици тонове зърно. Тук двама работника — Вълчан Попов и Георги Йорданов, са поставени да работят при силно опрашен и постоянно замърсен въздух. Досега много пъти се е повдигал от тях въпросът да се набави и постави вентилатор, който да пречиства въздуха, жизнено необходим за работещите тук хора. Необяснимо е обаче спокойствието, с което ръководството на окоршкото стопанство изслушва исканията на своите мелничари и не им набавя нужния вентилатор. Докога, в края на краищата, ще се търпи това положение?

Владимир ПОПОВ

Мият ли се бутилките?

От скоро време в бирените бутилки, доставени от ДТП „Шуменско пиво" клон Силистра в селата Долно Ряхово и Дунавец, започнаха да се появяват мухи, разни утайки и какво ли не още. Не по-добро е състоянието на лимонадените бутилки, доставяни тук от работилницата на „Наркооп" — Тутракан, в които, освен изброените горе „компоненти", се намират и метлени клечки.

Не е ли време ръководителите на тези предприятия да се заемат да отстранят причините за това състояние на напитките? А не трябва много — необходимо е да се мият по-добре бутилките и да да се държат материалите на сухо и чисто.

Найден СТОИЛОВ

НЕЗАПОМНЕНО ТЪРЖЕСТВО

Наскоро в село Цар Самуил се състоя тържествена вечер между българското и турското население от Новочерненската община.

На тържеството дойдоха много младежи, кооператори. Присъствуваха и гости, между които и председателят на Окръжния комитет на Отечествения фронт Боян Михнев. Вълнуващата среща на дружбата и приятелството между българи и турци откри председателката на общинския комитет на Отечествения фронт Добринка Митева.

Доклад прочете Алиосман Османов, отговорник за работата с турското население. Отчетено бе, че турското население от общината заедно с българското участвува активно в работата на кооперативното стопанство. Кооперативът се гордее с прославените звеноводи Ибрям Джелилов и Амиш Мемишев, носители на орден „Георги Димитров".

С голям интерес бе посрещнат разказът на другаря Боян Михнев. Той говори пред присъствуващите за дружбата между българи и турци, за участието на турското население в антифашистката борба, за извоюването на днешната свобода.

Изпратена бе поздравителна телеграма до ЦК на Партията. Самодейните читалищни колективи от селата Нова Черна, Цар Самуил и Сяново изнесоха богата литературно-музикална програма.

Николай НЕДЕВ
(наш кореспондент)

ТРИ МАЙСТОРИТЕ НА БОНБОНИ

Ежедневно от магазините в окръга за радост на малките се купуват стотици торбички най-различни бонбони с опаковка и надпис на ТПК „Нов живот" — Тутракан. Кръгли червени бонбони — рибки, детелинки, ракети, млечно фуре, бяла халва, захарна мента. И какви ли не още видове бонбони произвеждат работниците от цех „Захарни изделия" на тази кооперация. За големите празници майсторът Илия Войнов ще нарисува звездички, ще очертае надписи и др.

Човек би помислил, че този майстор-художник е някой възрастен снажен мъж с многогодишен опит след себе си. Впрочем, Илия вече има 10-годишен стаж, но годините му са още комсомолски, макар че вече е приет за член на Партията.

От десетината работника в цеха само трима не са комсомолци, но и те са още млади. Колективът посреща Единадесетия конгрес на Комсомола с достойни дела. Годишния план за 35 тона захарни изделия той преизпълни с един тон още в края на полугодието.

Може би някой ще помисли, че производството на бонбони е лека работа. Но и тук се изисква голяма точност. Бонбоните трябва да се режат на еднаква големина, да не прегорят при варенето, да се втвърдят умерено.

Засега всичко това се извършва ръчно. Но правят се стъпки за приспособяване на една от машините за рязане на формички с електрически ток. Предстои и разширение на цеха. Ще се построят нови помещения и тогава успехите ще бъдат още по-добри. Хубавото име на цеха ще се слави не само в окръга, а в цялата страна.

Викентий ДУКАНОВ

Майор Вихър

Юлиан Семьонов

41

започна да работи като преводачка в железопътния възел. Тук се запозна с Игнаций Домбровски, инженер. Сестрата на Игнаций Домбровски Ирена беше невероятно мила и й беше трудно да ходи по улицата: всички я оглеждаха, особено немците. Ето тъй, на улицата, когато се връщаше от работа (тя учеше за медицинска сестра), с нея се запозна Вацлав Шмидт — по майка словак, по баща немец, по длъжност преводач на началника на затвора.

Той ходи подир Ирена две години: червеше се, въздишаше, съхнеше. Обичаше я. Лелята на Шмидт живееше в Лозана, там имаше магазин за обувки. За да се сдобие с документи на Ирена за заминаване с него при лелята — по дяволите и вас, немците, с вашия затвор, — му бяха нужни тридесет хиляди марки.

— Тука не — бе казала Ирена, — сред тази ваша скотщина може да има всичко, но не може да има любов. Тука никога няма да бъдем заедно. Заведи ме в Швейцария, където не стрелят и където има езера в планините, и аз ще стана твоя жена.

— Аз ще те заведа, а там ти ще ме напуснеш.

— Пляците могат да правят всичко, каквото и да е — бе отговорила Ирена, — само не умеят да нарушават дадената дума.

— А пари? Откъде ще взема толкова пари?

Когато арестуваха Аня, Седой тръгна по всички свои връзки: беше нужно на всяка цена да се свърже със затвора. Два дни минаха напразно. Сутринта, когато се срещна с племенницата си, тя му каза:

— Знаеш ли, нищо не мога да ти обещая със сигурност, обаче ще ти уредя среща. Доколкото ми е известно, на един човек от затвора, някой си Шмидт, за да бъде щастлив с Ирена, са му нужни пари. Може би ще поговориш с него?

Седой се втурна при своите свръзки, познаващи персонала на затвора. Ден и нощ хората на Седой установяваха всичко, което можеше да се установи за Вацлав Шмидт.

Четирима от шестимата казаха на Седой:

— Той не е свързан с гестапо. С него може да се рискува да се говори.

Двама казаха другояче:

— Той е прекалено затворен. Ни туй, ни онуй. Скрит и неясен. Такъв може да се окаже и кукичка на гестапо. Те може да го държат като примамка.

... Когато Шмидт и Седой останаха сами в стаята, Седой каза:

— Слушайте, Вацлав, зная вашата история. Помогнете ми на мене—аз ще помогна на вас.

— Кой сте вие?

—Това не е тема за разговор. Аз съм човек, имам своя история, прилична в известна степен на вашата. Обичам една жена, тази жена седи във вашия затвор. Нужно ми е тази жена да бъде с мене, ще отидем в планините — там са родителите ми, вие ще заминете в Швейцария — там е вашата леля.

— Как се казва тази жена, която обичате?

— Казва се... — Седой запуши, пусна дим към тавана, примижа и отговори: — Руската радистка.

— Вие сте луд...

— Не съм луд.

— Това е невъзможно.

— Защо?

— Защото, изобщо, животът ми е скъп.

— Вие ще бъдете чист.

— Как?

— Отначало ми е нужно вашето принципно съгласие.

— Това е смешно...

— Добре. Да допуснем, че при вас постъпва заповед: да предадете тази жена за разпит през нощта, когато вие дежурите. Документът остава у вас, а вие трябва само да изпълните заповедта.

— Това е невъзможно...

— Не ме разбрахте, както трябва. Зная, че са ви нужни пари, за да заминете с Ирена в Швейцария. Нима не е така?

— Да допуснем...

— Аз ще ви дам тези пари. Ще ви дам тридесет хиляди. Вие ще ми дадете моята жена.

— Не. Това е невъзможно...

В стаята влезе Ирена. Зелени очи, дълги коси на раменете, тънка талия. Тя се спря до вратата и каза:

— Да, Вацлава. Не „не", а „да".

Нещо притисна Шмидт към стола, лицето му светна, пръстите му запукаха.

„Нещастен младеж — помисли Седой, — съвсем нищичко не съобразява от любов".

— Да — повтори Шмидт. — Но не ми е ясен вашият план до края...

— Това е вече друг въпрос — отговори Седой. — Хайде нарисувайте ми плана на затвора и напишете имената на всички хора, които работят в тъмничната обслуга. И графика на вашите дежурства. Аз ще ви подскажа точния път.

— Добре — отговори Шмидт. — Вие се борите за своята любов. Аз ще се боря за моята. Петнадесет хиляди трябва да ми предадете, когато съставя този график, който искате. Петнадесет — в онзи час, когато ви предам руските. Нейният номер е 622.

— Чипоноса, с ямички на бузите, нали?

— Да. С ямички. Радистката.

— Никой не мисли да ви мами, Шмидт.

— Аз също не мисля да мя никого...

Ирена, стояща на вратата, каза:

— Той е прав, пане, той е прав. Вие се борите за своята съдба и той — за своята. Тук аз трябва да мълча, иначе той няма да бъде мъж.

Целия следващ ден Вихър прекара със Седой и Тромпчински. Те се возеха бавно в разбития „вандерер" на младшия Тромпчински по краковските улици.

— Ето — каза Тромпчински, — собственик на този магазин е Ериховски. Мръсник, целува задниците на нацистите. Портрета на Хитлер е поставил...

— Хазяинът на моята нова явка също държи в стаята си портрета на Хитлер — каза Седой. — Да се вика на всеки ъгъл „Аз мразя Хитлер" е проява на ненормалност. По-добре викай, че го обичаш, но промуши с шило две гуми на тяхна кола — и то е голяма полза.

— В твоята явка може ли да се постави радиопредавател? — попита Вихър.

— Може. Само че няма смисъл.

— Защо?

— Ще го засекат. Шосето е близо.

— Глупости. Ние с Аня седяхме в гората при Войтех и там ни засякоха даже много

(Следва)

ВЪПРОСИ ПО ПЕНСИОНИРАНЕТО НА КООПЕРАТОРИТЕ

Известна част от възрастните кооператори, достигнали пенсионна възраст, получават пенсии по инвалидност или общо заболяване. На основание чл. 20 от Закона за пенсиониране на земеделските стопани-кооператори личните или наследствени пенсии по старост на тези кооператори биваха прекратявани, когато размерът им е бил помалък от отпуснатите такива по инвалидност или общо заболяване.

С увеличението на основния месечен размер на земеделските пенсии от 10 на 20 лева, считано от 1. IX. 1967 година за някои замеделски стопани-кооператори, прекратените по горните причини пенсии сега са по-благоприятни. Същите при поискване могат да се възобновяват.

Възобновяването (отпускането) им в новия размер по Указа, считано от 1. IX. 1967 година, ще се извърши по искане на заинтересованите с молба до отдел „Пенсии" при ОНС. Тя трябва да бъде подадена в тримесечен срок, в случая до 30. XI. 1967 година, съгласно § 13 от ППЗПЗСК. Когато искането бъде направено след изтичането на горния срок, пенсията ще бъде възобновена от първото число на месеца, следващ месеца на искането.

Молби за отпускане на пенсии могат да отправят до отдела и ония земеделски стопани-кооператори, на които е отказана пенсия поради общо заболяване при III група инвалидност, освидетелствувани от ТЕЛК до 1. IX. т. г. и срокът на инвалидността им изтича след тази дата, без за това да се иска ново трудово експертозаключение на ТЕЛК.

ОТДЕЛ „ПЕНСИИ" ПРИ ОНС СИЛИСТРА

ОЩЕ УСИЛИЯ СА НЕОБХОДИМИ

Въпросът за получаване на повече продукция от селскостопанските животни в ТКЗС — Тутракан е бил винаги близък на ръководството и специалистите на кооперативното стопанство.

Сега се полагат по-големи грижи при отглеждането и хранението на животните. Подобри се организацията. Разшири се разъдно-подобрителната работа. В сравнение с миналите години, задоволяемоста на животните с фураж е по-голяма. В съответствие с дажбените норми, необходимите концентрирани и груби фуражи и минералните добавки, са почти осигурени. Решаваща роля за постигнатите успехи през осеммесечието има и воденото социалистическо съревнование. При план да се добие обща продукция през осеммесечието за 835 000 лв., получена е такава за 884 000 лв., то ест изпълнен е 83 на сто годишният план. В някои ферми на стопанството резултатите са много добри. Но има други, където са необходими още много усилия за преодоляване на изоставането.

Така на първо място в овцевъдството се нарежда фермата за комунистически труд от с. Дунавец. Тя се ръководи от Петър Вълчев, който работи тук от 15 години. С такъв труд стаж са и овцевъдите Вълчо Иванов, Стойко Вълчев, Кольо Христов и Трифон Иванов, на които кооперативното стопанство е станало смисъл и съдържание на техния живот.

Фермата е реализирала обща продукция за 67 714 лева при годишен план 62 996 лева. Направените материални разходи са с 6 000 лева по-малко от предвидените. Тук няма преразход и на труд, което е често явление в животновъдството. Осем месечието фермата приключи с 22 212 лева печалба, при годишен план 8 763 лева. С печалба приключиха и овцевъдите от Царевдол.

Не е такова положението оба че, в овцефермата на Тутракан със завеждащ Йовчо Колев. Наистина и тук планът за мляко, вълната и приплодите е преизпълнен. Но в същото време далеч са превишени материалните разходи, които достигнаха 30 353 лева, при годишен план 23 701 лв.

Преразход на фуражи имат и фермите в Пожарево и Антимово с бригадири Трифон Митев и Йордан Малчев, а фермата в Търновци не е изпълнила плана за общата продукция с 2 000 лв.

В областта на свиневъдството на челно място е свинефермата в с. Дунавец, с ръководител Петър Вълчев. За осеммесечието тук е добита обща продукция за 66 265 лева при годишен план 83 818 лева. Очаква се годишният план за приплодите да бъде надхвърлен със 700 броя.

Макар че има преразход на фуражи, фермата приключи осеммесечието с 450 лв. печалба при годишен план за загуба 11 009 лв. На 100 лева обща продукция са изразходвани 99,70. Себестойноста на килограм свинско месо е 75 ст.

Не е добра картината в свинефермата в гр. Тутракан, където за 8 месеца е добита обща продукция за 82 542 лв. вместо за 111 614 лв. Годишният план тук няма да бъде изпълнен, поради липса на необходимите бройни прасета за угояване. В крайна сметка фермата приключва с 2 199 лв. загуба, при годишен план за печалба 11 611 лв. Затова състояние сериозно трябва да помислят зав. фермата Георги Великов и уч. зоотехник Василка Пишмишева.

Между петте говедовъдни ферми в ТКЗС — Тутракан с по-добро изпълнение се откроява фермата в с. Антимово със завеждащ Димитър Иванов. За осеммесечието тук е добита обща продукция за 91 051 лв. при годишен план 127 695 лв. При положение, че се поддържа млеконадой от 1 500 литра днев но, годишният план ще бъде изпълнен в края на м. октомври. Тук обаче, са превишени разходите за фураж с 8 000 лв. и за труд с 2 200 лв. Затова себестойността на един литър мляко е 22 стотинки.

Най-лошо е състоянието на кравефермата в Тутракан. Планът за осеммесечието тук не е изпълнен с 13 000 литра. Освен това до края на годината ферма та трябва да получи още 258 тона мляко или средно по 2 150 литра на ден. Сега се получава по 1 850 литра днев но и ако не се вземат бързи и енергични мерки, планът за млеконадоя ще бъде провален. Поради високата яловост, досега са родени 141 телета, вместо 170. Направен е преразход на труд, тъй като доилната инсталация не се използува. В крайна сметка фермата приключи периода с 6 191 лв. загуба. при планова годишна печалба 2 400 лв. Себестойността на един литър мляко е 24 ст.

В областта на птицевъдството най-добри резултати има ферма та в Царевдол с бригадир Никола Грънчаров. До 1 септември в нея е добита обща продукция за 70 768 лв. при годишен план 73 600 лв. и 24 091 лв. печалба при план за осемте месеца — 20 542 лв. Тази ферма ще приключи с много добри резултати годишната вътрешностопанска сметка.

Краят на годината не е далеч. Ето защо ръководителите на изоставащите ферми трябва да направят необходимото за преодоляване недостатъците, за постигане на планираната продукция и намаляване на нейната себестойност.

Живко ТРУШЕВ

С усърдие към работата и учтивост към клиентите

Ремзи Ахмедов от село Бащино е дългогодишен магазинер и с работата в магазина успешно се справя. Традиция е станало за него да преизпълнява своя план. За това много му помага учтивото посрещане и бързото обслужване на клиентите, които всякога напускат магазина доволни от направените покупки. За преизпълнението на плана и задоволяване нуждите на купувачите е нужно търсене и доставяне на необходимите стоки. И с тази задача другарят Ахмедов добре се справя, като навреме дава заявки за нужните стоки и постоянно се вслушва в предложенията и заявките на своите клиенти.

И резултатите от добрата работа са налице. За третото три месечие другарят Ахмедов по план трябваше да реализира сто кооборот за 9 000 лева, а той само за два месеца продаде стоки за 10 786 лева. Към преизпълнения план до края на този месец ще се добави сумата от продадените стоки през месец септември, която се очертава да бъде над 5 000 лева.

В чест на Великата октомврийска социалистическа революция Ремзи Ахмедов е приел обещание да се бори за преизпълняване на плана с още по-голямо усърдие и да доставя всички търсещи се от купувачите стоки.

Азизе ЧАУШЕВА

Тези дни вниманието на малките посетители на промишлената изложба в Силистра бе особено привлечено от къта за детски кукли. Майсторството на камъшитци и изяществото, с което са оформени тези играчки, привлича вниманието и на възрастните посетители.

РАДОСТТА НА ЛОЗАРИТЕ

Не може да се каже, че кооператорите от с. Дичево имат богат опит в лозарството. Въпреки това обаче, те положиха много труд и старание за отглеждането на тазгодишната реколта. Затова сега радостта на хората е голяма, затова са толкова веселите дните на богатия гроздобер.

Предвиденият план — 100 то на „Болгар" за износ, ще бъде изпълнен. От два дни звеното на Кабил Алишев започна беритбата на гроздето от този сорт. Лозарите сортираха над 18 тона „Болгар", който отговаря на екстра качество.

Най-старателни са кооператорките Васфие Исмаилова, Войка Станчева и Ачче Афузова.

Гроздоберът продължава.

Осман КАРОВ

„ГРЕШКА" ИЛИ КРАЖБА

В редакцията постъпи тревожен сигнал. Гражданин от Силистра, клиент на продавачката Жечка Петкова, обслужваща магазин № 11 на ДСП „Булгарплод" по улица „Вапцаров", изразяваше възмущението на своите съквартлци от нечестното търгуване на магазинерката. Обвиняваше продавачката, че измамва и лъже систематически своите клиенти не само на кантара, но и с пресмятанията, като по такъв начин присвоява незаконно от труда на хората. Гражданинът се възмущаваше и питаше: „До кога ще търпим такива паразити?"

Ние помолихме другарите от Държавен контрол да извършат внезапен контрол и установят истината. Такава проверка бе извършена на 12 т. м. и тревожният сигнал се потвърди. От повторното претегляне динте на пет купувачи и сверяване на сумите, които са заплатили за тях, се оказа, че на всички е надвзето повече — на кой 15 стотинки, на кой 20 стотинки, на кой — 40. И ни на един по-малко, отколкото струват динте.

Същия ден идва гражданката Янка Трифонова и заявява, че при покупка на два чувала дини е ощетена с 1 лев и 70 стотинки. Магазинерката не признала и не върнала присвоената сума.

Какъв морал, какво безочие!

При проверката се оказа, че нечестната продавачка, подгонена от алчността на сребролюбието и лекия начин на забогатяване, не се счита с никого. Да же със своите роднини. Много усилия трябваше да употреби нещатният инспектор към Държавен контрол — другарят Нягол Няголов, за да уговори една родственица на продавачката да предаде закупените от нея дини за повторно претегляне. И се оказа, че родствениците също е излъгана и ограбена с 15 стотинки при пресмятанията на Жечка Петкова. А от гражданина Яшар Реджебов, който постоянно й помага при разтоварване на камионите, вместо да му вземе 2,70 лева за закупените дини, му взема 2,90 лева. Каква неблагодарност! От гражданина Дочо Димитров тя взема вместо 2,20 лв. — 2,60 лева, като 40 стотинки незаконно присвоява.

Другарите от Държавния контрол — Силистра извикаха продавачката Жечка Петкова да даде обяснения за своите действия и в присъствието на своите непосредствени началници и ръководители на ДСП „Булгарплод" — Силистра.

В комисията, състояща се от 7 човека, Жечка Петкова без каквото да е угризение на съвестта (ако може да се говори за съвест у сребролюбците и крадците) с вдигнат поглед и широко отворени очи се стараеше да говори малко, но да докаже, че „грешка" е извършил кантарът, а не тя. Притисната от фактите, изтъкнати от инспектора Нягол Няголов, бе принудена да замълчи. И как можеше да възразява — динте предния ден бяха повторно мерени, и на нейния кантар, и на кантар в друг магазин. Сметките бяха направени също така в нейно присъствие в магазина и в присъствието на клиентите, където се оказа, че не кантарът лъже, а тя — при пресмятанията.

— Да предположим, че кантарът е отмерил неточно — каза директорът на ДСП „Булгарплод" др. Минков,—то и в такъв случай е виновен продавачът, защото работи с неизправен кантар.

Тези възмутителни действия и поведение на бившата продавачка Жечка Петкова ни карат да мислим, че се срещат все още нечестни хора, заемащи места зад търговския щанд и посягат за присвояване на чужд труд. За такива нечестни лица няма място зад щанда в магазините! И правилно ръководството на ДСП „Булгарплод" наказа Жечка Петкова, като я отстрани с дисциплинарно наказание от тази длъжност.

Михаил ТОМОВ

Новости • техника • новости

„БЕРИСЕР" — НОВ КЕРАМИЧЕН МАТЕРИАЛ

Според съобщенията на френския печат фирмата „Електро керамик" е изработила керамичния материал „берисер" посредством изпичане на окиси на свръхчист берилий при висока температура.

„Берисер" притежава прекрасни електроизолационни свойства, но провежда топлината не по-зле от сребото.

Авторът на откритието смята, че полученият от него материал ще намери широко приложение в специалните топлоразсейващи изолации, в производството на полупроводници и миниатюрни електронни прибори. А благодарение на високата си огнеупорност и химическа инертност „берисер" може да бъде използуван за изработването на тигели за топене на уран, торий и берилий.

САЧМИТЕ ИЗДИГАТ НА ПОВЪРХНОСТТА... КОРАБИ

В Италия е предложен оригинален и евтин начин за издигане на кораби. В трюма и другите помещения на потопения параход по гумени тръби заедно с вода се напомпват кухи тънкостенни сфери от неръждаема стомана. Техният диаметър е 10 сантиметра, а подемната им сила е средно около 320 грама. При това те могат да се използуват многократно. Запълнените със сачми и изплавали кораби не потъват по време на ремонта.

ПРЯСНА ВОДА В ОКЕАНА

В Атлантика, до източните брегове на Флорида, се намира участък от океана с диаметър около 30 метра, откъдето може да се черпи прясна вода. Установено е, че на това място на дъното има отвор, дълбок 40 метра, от който блика мощен фонтан — източник на прясна вода, стигаща до повърхността на океана.

Минаващите наблизо параходи често използуват този източник за попълване на запасите си от вода за пиене.

ЧУДНОВАТ НЕФТ

Прието е нефтът да се нарича „черно злато". Той обаче може да бъде не само черен, но и бял. Огромни запаси бял нефт са открити по притока на Об—Васюган. Тук сондите издигат безцветна течност, състояща се от почти чист бензин. Химиците установили, че от белия нефт може съвсем просто и евтино да се получи висококачествен каучук, различни видове спирт, бензол и много други продукти.

ГОРЯЩА ПЛАНИНА

Край Урал, на брега на една от най-живописните реки на Башкирия — Юрюзан, се намира планината Янгантау, където даже зиме се срещат поляни, покрити със зелена трева. На тези участъци изпод земята блика гореща пара; камъните изгарят ръцете. Това е гигантски парен котел, чиято топлина движи електроцентрали и отоплява жилищни помещения, парници и оранжерии. Близо до Янгантау е открит санаторium. Тук успешно се лекуват болести на ставите, костите, периферната нервна система и др. Учените все още не са стигнали до единодушно мнение за причината на това явление, а за него се споменава в литературата още преди 200 години.

ЗВЕЗДЕН ШЕПОТ

В Якутия и други места с много студени зими, където температурата на въздуха се понижава до минус 45°, въздухът, който издишват хората, мигновено замръзва с особен характерен звук, напомнящ шумоленето на изсипващи се зърна. Якутите наричат този звук „звезден шепот".

ГИГАНТСКИ СЛЪНЧЕВ ДЕСТИЛАТОР

В централната част на Австралия наскоро ще заработи слънчев дестилатор с огромни размери: той ще заема площ от 6 хектара. Дестилаторът ще осигурява с вода миньорското население на Кубер-Педи, малък град, който досега бил принуден да получава вода по 150-километров водопровод.

Принципът за получаване на водата е крайно прост: дестилаторът се състои от серия плитки резервоари, разположени между два дълги успоредни улея, свързани с резервоарите. Всичко това е облицовано с черна пластмаса и покрито със стъклен капак. Солената вода от близкия кладенец постъпва в резервоарите и там под действие на слънчевата топлина се изпарява. Водните пари се дестилират на обратната страна на стъклените капак и се оттичат по улеите в отделен резервоар. Едно от предимствата на тази система е, че максималното количество вода се дестилира в най-топлото време на годината, когато нейното потребление е най-голямо.

Шофьорски мъки

Тръгнахме с кооперативната „газка" от село Сребърна за Русе да откараме праскови за износ. Пътувахме си ние и се любуваме на добрия асфалтов път и на преобразените добруджански села. Шофьорът спря някъде по средата на пътя между Сребърна и Тутракан и огледа да не би товарът да се е размърдал. Всички щайги лежаха неподвижно, така както ги бяхме натоварили. И ние отново потеглихме. Наближихме Тутракан — Мъките на шофьорите (така го наричат те). Пред разклона на пътя шофьорът се двоуми — откъде да минем: отгоре или отдолу. Да минем отдолу, важат, след прокарването на канал по средата на шосето, е така нареден, че рискуваме да останем без щайги и праскови в колата. Поогледахме пътя и решихме да минем по горния път, водещ покрай „Топливо" и мелницата, след което ще завием надолу по втората главна улица на Тутракан — шосето, свързващо квартал „Христо Ботев" с автостанцията. Отначало шосето от разклона беше хубаво, но по-нататък започнаха ужасите. По средата на шосето в изкопания канал още през пролетта през лятото поставили водосточните тръби и туктаме заровили догоре канала с пръст, но шосето не застлано със старата каменна настилка и невъзобновен предишния асфалт.

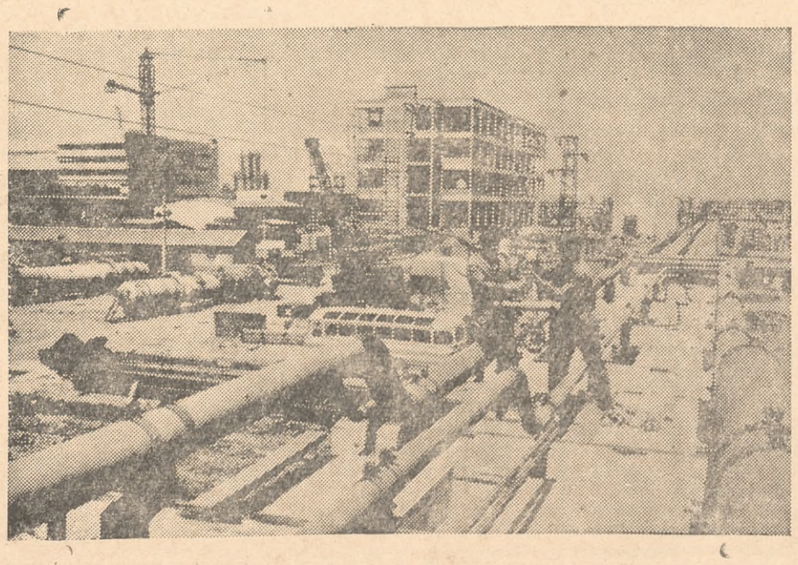
Шофьорът поведе колата на първа скорост с 5 километра в час. Но въпреки снижението на скоростта до минимум, нашите праскови, чието предназначение бе за износ, се разиграха в колата до такава степен, че някои от тях, чувствувайки тесното в щайгите и колата, започна ха да „изхвърчат" из колата и да падат в калта, а от подолните щайги праскovите „заплакаха" и по каросерията и гумите на колата потече обилен прасковен сок. Стоката явно говореше, че ще отиде не за износ, а в казана за ракия. Този път „с препятствия", дълъг около километър, минахме и започнахме да се спускаме надолу към автомобилната станция. Тук бе паваж, но следите на „разкопките" отново заставиха колелата на автомобила да подскачат.

На втория ден пък минахме отдолу, покрай асфалтовата база и центъра на града, но и тук картината бе същата.

Основателно възниква въпрос: Кога най-после тези две оживени шосета, минаващи през град Тутракан, ще бъдат оправени? Пътищата и улиците на дадено селище, в района му се контролират и благоустройват от местния народен съвет. Защо тогава Тутраканският градски общински народен съвет не застави тези, които ровят пътя, да го и заравят? Прокопали платното на пътя — да го възстановят, както си е било, и тогава да преминават на друг обект. Тази практика да се разрови пътя или улицата и после да стои с години недовършена е порочна. И отговорните другари нека я имат в предвид.

Марин СЕРТЕВ
Сребърна

ИЗ НАШАТА РОДИНА

Напредват строителните и монтажните работи на различните обекти на новия завод за полиестерни влакна в гр. Ямбол.

С песен из братска Унгария

На 19 септември хор „Дунав" при ОС на ТПК се завърна от братска Унгария, където гостува на будапещенския хор „Ференц Еркел".

... На 6 септември групата потегли за Унгария. Пътят беше дълъг — имахме възможност да прекосим цяла Румъния, да видим и се възхитим от много неща.

На 7 септември пристигнахме на румъно-унгарската граница. Посрещнаха ни топло представители на хор „Ференц Еркел" и на Централния съвет на кооперациите в Унгария. От границата до Будапеща пътуване то премина неусетно. На другия ден хорът разгледа по-забележителните места на унгарската столица: Площада на хилядолетието, мостовете над Дунав, Парламента, хълма Гелер със статуята на съветския войн, цитаделата и др. Малко беше времето ни — трудно можеше да се види всичко. Малко са и думите ни да се предаде красотата и величието на тази столица.

Вечерта бяхме вече на Балатон, мястото, където трябваше да почиваме и да мислим за това, за което бяхме дошли — нашите концерти.

Утрото на 9 септември посрещнахме с празнично настроение. На хиляди километри от Родината ние бяхме българи. Честихме си пак Празника на свободата. Другарят Иван Ангелов, секретар на ГК на БКП в Силистра, който придружаваше групата, произнесе слово за постигнатото от нашата страна, пожела ни успех в нашите концерти.

И успехът дойде!

Първият ни концерт беше на 9 септември в град Кьосег — на 2 километра от границата с Австрия. Концерт в „Рицарската зала" на замъка на града. Първи концерт на българи в този град на музиката. Местният хор ни приветствува и изпълни три произведения. Трябваше да пеем ние.

Диргент Арто Маркарян!

На рояла Красимира Тали гарова!

И ние пяхме! За нашата Партия пяхме, за нашата Родина, за нашия народ. Когато запяхме „Родино мила, теб привет", очите ни бяха пълни със сълзи, а сърцата — с възторг, защото многобройната публика ръкопляскаше, ръкопляскаше. Бяхме спечелили възхищението ѝ.

Поздравления и цветя, пожелания за още по-големи успехи — такава беше първата ни среща с унгарската публика.

В град Кестели на южния бряг на Балатон бяхме след това. Градът е известен в Европа с библиотеката на граф Фестетич, със замък — сега музей с картини отпреди 200 години и редки художествени произведения. В „Гобленовата зала" на замъка Фестетич в годината се изнася само един концерт. Ние трябваше да пеем там тази година — последния концерт на сезона от абонаментната система, организирана за слушателите. Тук изнасят концерти професионални състави от Будапеща, Дебрецен и други градове. Публиката обича предкласическата и класическата. А ние трябваше да пеем наши, български песни ... Унгарската „Пролетна песен", със солистка Стефка Недева, накара тази публика, която обича класиката, да стане на крака и да ръкопляска. Българската музика завладя сърцата на унгарската публика. След концерта директорът на замъка д-р Бени Ото, директорът на музикалната школа и диригенти от града пожелаха да им изпратим партитурите на осем песни от нашия репертоар.

Изнесохме малък концерт пред почиващите на Балатон и се разделихме с езерото. И отново сме в Будапеща. Два дена разходка из красивия град.

На 17 септември се провеждаше юбилейният фестивал „100 години работнически хорове". Участвуваха 21 хорови състава.

Нашият работнически хор трябваше да пее деветнадесети по ред. Изпълнихме четири български и една унгарска песен. И пак ръкопляскания, пак възгласи: „Да живее българо-унгарската дружба". На хор „Дунав" и на диригента бяха връчени грамоти за участие в юбилейния фестивал, а всички хористи получиха значки и кърпи с изглед от най-новия мост на Дунава.

Завърши нашето гостуване в Унгария. Разделихме се с наши те приятели от хор „Ференц Еркел" топло и сърдечно. И струва ни се, че дадохме своя дял на унгарска земя да се почувствува красотата на нашата родна българска песен.

Русанка ТОМОВА

ПОВЕЧЕ ГРИЖИ ЗА МЕТОДИЧЕСКАТА РАБОТА

През последните години съставът на кадрите в областта на просветата в окръга значително се подобри. Но растат и изискванията на живота към нашето ново училище. У подрастващите е нужно не само да се натрупва определено количество знания и умения, но и да се изгражда у тях способност самостоятелно да ги усъвършенствуват по-нататък, да овладяват нови по пътя на самообразованието. Наши те ученици трябва да бъдат в състояние да прилагат всички усвоени знания, умения, навици и методи в нови, несрещнати при обучението условия — творчески да мислят и действуват. Обаче учителят, който ще учи учениците на самостоятелно мислене и на съзнателна работа, сам трябва да има тези качества, а в практиката си да търси и прилага нови, ефективни методи на обучение. Следователно, по-нататъшното подобряване на обучението и възпитанието на подрастващите зависи от системното усъвършенстване квалификацията на директорите, учителите и възпитателите. Ролята на методическата работа непрекъснато се повишава.

Отдел „Народна просвета" и ОК на Съюза на учителите чрез педагогическия кабинет полагат много грижи за квалификацията на учителите. Но само нашите усилия не ще доведат до никакви резултати без активното участие на самите учители. Как вито и прекрасни мероприятия да замисляме и организираме, квалификацията на учителите не ще се подобри, ако самите те не работят активно за своето самообразование. А конкретна помощ и контрол може да се оказва единствено в колективите — оттук и голямата роля на директорите на училищата и ръководствата на учителските организации във възпитаването на учителите, в израстването им като добри преподаватели и възпитатели. През тази учебна година с особена острота се поставя задачата за решително подобряване методическата (пък и цялата учебно-възпитателна) работа в района на общинските съвети под ръководството на съответните средищни директори и творческите комисии.

В прогимназия „Стефан Караджа" в гр. Тутракан, например, има известни постижения във всяко отношение. Хубаво, но недостатъчно! Дълг на средищния директор Йови Илиев тук е да организира издигане равнището на цялостната работа и в другите училища от района на съвета. Задачата сега е учителите от цялата община да бъдат колектив, устремен напред, понеже имат да решават много общи проблеми. В района на Междения съвет има 4 основни и 3 начални училища, но в края на краищата всички ученици от цялата община идват в средното училище да завършат основното си образование. Учителите в село Мерден са заинтересовани от по-добрата подготовка на учениците във всички села. Много по-добре е в такъв случай своевременно да се помага на учителите в района, за да няма пропуски в знанията на учениците. Затова средищните директори, съвместно с ръководствата на учителските организации (респективно с творческите комисии) трябва с особена отговорност да организират методическата работа с учителите съгласно с дадените указания и с плана на педагогическия кабинет.

Обикновено всеки учител в малко училище преподава по няколко учебни предмета и в такива училища не е възможно организирането на предметни комисии, но от района на съвета могат да се съберат по достатъчно учители от всяка специалност за образуване на предметни комисии. Така се създават условия за издигане равнището на методическата работа — по-опитните учители ще помагат на другите. Откритите уроци да се подготвят добре, за да изпълнят предназначението си: експериментиране, разкриване нови методи, обмяна на опит. В никой случай те да не се възлагат на нередовни учители, чрез редуване или пък на ония, които не могат да откажат. Неправилно постъпват другарите, които се събират на посещение при нередовен или неопитен учител, за да му „помогнат" — нека го поканят да се учи. Какво ще бъде равнището на методическата работа, когато на обсъждане ще се поставя лош урок? И не е необходимо всички предметни комисии да провеждат сбирките си едновременно. Напротив, когато се събират учители само от една специалност, може да се осигури заместване, за да не се губят учебни часове.

Средищните директори могат (и трябва!) да използуват и други форми на работа. Какво пречи на средищния директор с един от учителите от своето училище да иде в съставното село и на място да окаже действена квалифицирана помощ — и на директора, и на съответните преподаватели? Защо средищният директор да не иззика в определен ден директорите на училищата от съставните села и да организира посещаване на уроци при опитни учители? Такива стъпки се правят при посещения от страна на отдела, но обикновено остават изолирано явление. Неправилно. Нужни са повече инициативност и настойчивост.

Директорите са отговорни и за самообразованието на учителите. Те първи трябва да дадат личен пример на подчинените си и в индивидуални беседи да ги насочат към подходящи теми, да им помогнат в разработване плановете за самообразование. В плановете да се предвижда проучване на конкретна литература по определена тема в даден срок, наблюдения и експериментиране, обобщаване. Необходимо е при посещение на уроци да се вижда практическо прилагане на наученото.

В много случаи резултатите от самообразованието зависят от създадената в училище атмосфера, от колегиалните дружески взаимоотношения между учителите. А осигуряването на благоприятна творческа атмосфера и здрав седмичен и дневен режим в училище зависи преди всичко от директорите на училищата и от ръководствата на учителските организации.

Не бива да се спекулира с липсата на време и литература. Веднъж един учител се обърнал с молба към Надежда К. Крупская да му помогне в снабдяването с литература. Отзивчивата Н. К. Крупская отговаря с писмо, че неопитен колхозник може да търси помощ за набавяне под ходяща литература, но за учител подобно действие е недопустимо, срамно: културният човек може да организира и времето си, и средствата си и да постигне поставената цел. Този пример може да послужи за поука на много наши учители и директори.

Изминаха първите дни от учебната година, които обикновено се характеризират със суетня, с разрешаването на повече организационни и стопански въпроси. Сега вниманието трябва да се насочи към упорита всекидневна работа за усъвършенстване собствената квалификация и непрекъснато подобряване обучението и възпитанието на подрастващите. Време е директорите на училищата да заемат местата си на педагогически ръководители в училище, като заедно с творческите комисии ръководят системно и отблизо методическата работа и цялата дейност по повишаване идейно-политическата специално-научната и педагогическата подготовка на учителите.

Стоян ПЕЕВ,
завеждащ педагогическия кабинет — Силистра

На здравни теми

ВРЕДЕН ЛИ Е САЛИЦИЛЪТ?

Група служители от с. Смилец се обърнаха към редакцията с молба някой лекар-специалист да отговори вреден ли е салицилът за сърцето. Този въпрос вълнува много хора, тъй като зеленчуците за зимата се консервират посредством салицил.

В този брой поместваме статията на д-р Янев, лекар във Вътрешно отделение при Окръжна болница — Силистра.

Салициловата киселина (салицилът) представлява бял прах с кисело-сладникав вкус, без миризма, трудно разтворим във вода.

За пръв път е била изолирана през 1838 година. По-късно е получена синтетично. В 1876 г. е използувана за лечение на ревматизма. Намира се в кората на върбата, теменугата, топлата и др. Широко приложение имат производните на салициловата киселина: натриев салицилат, аспиринът (ацетизалът), салициламидът, диплозалът. Тези производни се наричат салицилати. Те оказват упоително действие върху някои мозъчни центрове. Под тяхно действие настъпва изпотяване и спадане на повишената температура. Температуропонижаващият ефект се обяснява с влиянието им върху терморегулационния център в междинния мозък. Понасят се сравнително добре от стомашно-чревния тракт и бързо постъпват в кръвта под форма на натриев салицилат, свързан с белтък на плазмата. Натриевият салицилат намалява протромбина — вещество, което спомага кръвосъсирването, затова салицилатите не бива да се вземат при възпаление на бъбреците и черния дроб. Особено отчетливо действие имат при острия ставен ревматизъм. Няколко часа след приложението им температурата спада, болките в ставите отзвучават, оточността спада, сковаността се премахва. Салицилатите оказват влияние на хипофизоадреналната система, стимулирайки отделянето на хормони (кортизон) от кората на надбъбречните жлези и по този начин повлияват редица болестни процеси в ставите, сърцето и целия организъм. Разпространено е схващането, че салицилатите (аспиринът) увреждат сърцето. Това е напълно погрешно. Салицилатите не само че не увреждат сърцето, но ако навреме се приложат и в достатъчна дозировка при острия ставен ревматизъм, предотвратяват (както и кортизонът) появата на сърдечни усложнения. Обикновено сърдечни усложнения се получават у тези болни от ревматизъм, които не приемат салицилати или ги приемат в недостатъчно количество и нередовно.

Салицилатите имат общо противовъзпалително действие и затова се използуват при остро заболяване на някои ципи, като плеврит, перитонит и др. Имат жлъчегонно и обезболяващо действие. Намират приложение при грип, главоболие, зъбобол, невралгии, миалгии, подагра, при някои кожни заболявания. Употребяват се под форма на салицилов спирт и салицилова мас. За лечение на ревматизма се използуват в доста високи дозировки — от 6 до 15 грама. Това значи повече от десет таблетки аспирин дневно. При някои болни могат да се появят тежест в стомаха, шум в ушите, главоболие, намаление на слуха, изпотяване, отслабено зрение. Но когато се прекрати вземането, тези явления бързо отзвучават. Лечението трябва да се провежда винаги под лекарски контрол. Понякога — ако не се вземат след храна, или се употребяват месеци, години наред — могат да доведат до гастрит, разязвяване в стомаха и до кръвоизливи.

Салициловата киселина има слабо противомикробно действие и пречи на загниването. Освен това действува силно против някои гъбички на мухлясването, поради което намира широко приложение при консервиране на зеленчуци. За същата цел някои използуват и аспирина. Обикновено на един килограм зеленчуци се поставя един грам салицилова киселина. Това минимално количество е напълно безвредно за организма. При остър и хроничен гастрит, повишена киселинност на стомаха, дуоденити, стомашно дуоденална язва и колити консервирани храни със салицил не се препоръчват.

Д-р Д. ЯНЕВ

Животът е отиване и връщане, но винаги вървене към целта, когато влиза в новите ни къщи — очаквана и светла — радостта.

СМИСЪЛЪТ НА НЕГОВИЯ ЖИВОТ

Любопитни граждани са насядали по скамейките на стария градски стадион в Силистра и с истинско напрежение следят бесния ход на топката. Група момчета играят футбол на малки вратички — един спорт, който през последно време придобива все по-голяма популярност. Темпът е бърз и напрегнат. От челата се оцеждат капки пот, а фланелките са полепнали плътно по красивите фигури на момчетата. От време на време някой от учениците подвиква:

— Другарю Насуфов, този път сте незаменим, топката сама се лепи на обувката ви...

Гражданите втренчват поглед и удивени забелязват, че между играещите има и един млад мъж, който редом с тях ежеминутно притичва от едната врата до другата. Той е разсъблечен до кръста и по обветрените му рамене на спортист с особен блясък пробягват капчиците пот.

— Така, момчета, така ви искам... Днеска сте в отлична форма.

... Пет години вече Тефик Насуфов е преподавател при школата по лека атлетика за пионери и средношколци. Не! Терминът преподавател тук не звучи добре. Пет години той е истински приятел на момчетата и момичетата от отбора. Его днес играят заедно на футбол. Непоклатимо е мнението му по тези въпроси. Той често в приятелски кръг казва, усмихвайки се: „леката атлетика е основата на всеки вид спорт. Тъй както една страна не може без промишленост, така и различните видове спорт не могат без лека атлетика. Тя ги създава, тя им дава основата..."

Тефик Насуфов е все при младите спортисти. Той е човекът, на когото всеки се доверява, той е приятелят, който ще те потупа насърчително по рамото или ще изтрие потта от челото ти, след като си се завърнал вече от петата обиколка, той е онзи, който ще ти каже шепнешком онези окрилящи думи: „За днес превъзходно. Ако продължаваш така, ренубликанският рекорд не е страшен."

„Рекордът не е страшен" — тези думи може би вече са подействували най-много на Донка Неделчева, която стана участничка в националния отбор по хвърляне на копие, на Минчо Савов, национален състезател по мятане на диск, на Исмет Мехмедов, който е незаменим на 1 500-3 000 метра и който участвува на Балканския кръс в Гърция, а в СССР се класира на второ място на 3 000 метра гладко бягане.

В различни състезания, проведени през тази година, 7 състезатели, възпитаници на др. Тефик Насуфов, се представиха добре в републиканските състезания: Златка Димитрова — на 800 метра гладко бягане, Стойка Стойкова — хвърляне на копие, Пеньо Маринов — хвърляне на копие, Николинка Костова — висок скок и тласкане на гюлле и др.

Тези дни др. Тефик Насуфов е зает с грижата за зимното провеждане на тренировките. Времето неусетно захладня. Ня ма да мине много и есента ще отстъпи място на виелиците и снеговете. Ех, ако имаше един голям салон със закрита писта, би било съвсем друго, но сега! Сега трябва да се преодоляват отново някои трудности, така както е било всяка година. Но това са трудности, които не могат да прогонят усмивката от лицето на този жизнерадостен човек, който е намерил смисъла на своя живот в спорта.

Р. ШИМАБЕЕВ

Интервю пред куфарите

Между многобройните гости на Петия международен кинофестивал в Москва през тази година беше и известната френска актриса Ана Карина. Малко преди да отпътува тя бе интервюирана от кореспондент на сп. „Смена". По-долу поместваме това интервю, което би предизвикало интерес у нашите читатели.

Ана Карина отлиташе за Париж. Малкият кожен куфар и пътната чанта, съставляващи целия багаж, бяха готови за път. До тръгването от „Москва" оставаше половин час.

— Каква мечтаехте да станете през детството си?

— От петата си година се готвех да стана актриса. След година моите убеждения се промениха рязко: исках да продавам сладолед и бонбони. А в дванадесетата си година за пръв път изпълних на сцената ролята на по-голямата сестра в „Пепеляшка".

— Кога направихте първата крачка в киното?

— Три години след моя дебют в Копенхаген. Аз се увличах в живопис и даже вземах уроци в училище. А през свободното си време се изпробвах на снимачната площадка в ролята на статистка. Бях на петнадесет години, когато ме забелязаха и ме поканиха за главна роля.

— С кои от режисьорите ви се случи да работите?

— От двадесет и осем филма седем направих с Жан-Люк Годар, снимах се при Висконти, Вадим, Дзурлини и много други изтъкнати режисьори. Работата с всеки от тях е хубава школа за актьора. Всеки филм е цял университет.

— Кого от режисьорите ценните особено високо?

— Ренуар, Висконти, Хичкок.

— Обичате ли филмовите ужаси?

— Понякога е приятно сами ят ти да се вълнуваш. Но само поляка.

— Вашия любим партньор по работа в киното?

— Жан-Пол Белмондо и Марчело Мастрояни. Двамата умеят великолепно да се разкриват и в комедийни, и в дълбоко драматични роли.

— Как мислите, от къде актьорът трябва да черпи сили за работа над нови образи?

— От общуването с хората. С най-различни. Не помня, но някой бе казал вярно: хората са мислите на земното кълбо! Трябва да се научим да попиваме в себе си свойствата на техните характери, понякога да се подчиняваме на тях. За разлика от някои мои герои аз съм твърде впечатлителна и често изпитвам влиянието на хората, с които се срещам. Режисьорите намират това качество не от най-лошите.

— Вашия любим филм?

— С моето участие ли? Може би „Безумният Пиеро". От годаровските — „Жената си е жена".

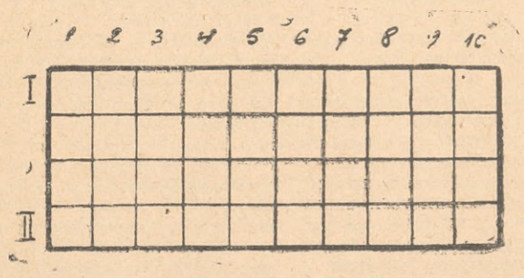
— Театърът или киното?

— Обичам и театъра, и киното. Този отговор може да се запише така: киното и театърът. И ако ми хареса пиесата, в която ми предлагат да играя, съгласявам се охотно. Дори ако се наложи да пътувам за театъра зад девет земи в десета.

— Вашето актьорско кредо?

— Със своето изкуство помагам на хората да живеят, да намират верни пътища в живота. Това се отнася особено за младите.

Музикална игрословица

ОТВЕСНО: 1. Собственото име на френски композитор, автор на операта „Фауст" 2. Немско наименование на духов музикален инструмент 3. Осетински народен танц 4. Име на известна италианска оперна певица 5. Собственото име на съветски композитор, автор на известната творба-балет „Гаяне" 6. Заключителна част на музикална пиеса след обозначено повторение 7. Френски композитор-модернист, възпитаник на консерваторията и „Скола канторум" в Париж 8. Град в Западна Дания 9. Малкото име на известен унгарски оперетен композитор 10. Дял на музикално циклично произведение.

ВОДОРАВНО: I. — Виден съветски композитор, един от най-крупните съвременни майстори в музикалното изкуство. II. — Част от името на известна опера от същия композитор.

Досетливи ли сте...

На коя планина в Южна Гърция на о-в Пелопонес, като премахнете първата и последната буква, ще получите името на река в Северна Италия, която пък ако лишите от последната буква, ще получите името на град в Северна Франция?

Кой град в Югославия — Словения, разположен на р. Драва, се формира от град в североизточната част на Туркменската ССР и град в западната част на Чехословакия?

Коя африканска държава, прочетена обратно, се превръща в град в Иран? Размествайки пък буквите ѝ, ще намерите името на южноамериканска столица.

Коя планина в Южна Индия е сбор от името на най-дългата река в света и името на град във Франция в департамента Сена?

Кой остров от Филипинския архипелаг, прочетен обратно, се превръща в нос по западното крайбрежие на Индия?

ДЪРЖАВНО СТРОИТЕЛНО ОБЕДИНЕНИЕ
РАЙОН „ВЪТРЕШНИ ИНСТАЛАЦИИ И МОНТАЖ" — РУСЕ

О Т К Р И В А

тримесечен курс по следните специалности:

1. ТОПЛОМОНТАЖНИЦИ
2. ВЪТРЕШНИ ВК ИНСТАЛАЦИИ
3. ГАЗОЗАВАРЧИЦИ
4. ТЕНЕКЕДЖИИ КЛИМАТИЧНИ ИНСТАЛАЦИИ И ВЕНТИЛАЦИИ

През време на обучението курсистите получават издръжка
За нежененни — 25 лева месечно
За женени без деца — 40 лева месечно
За женени с деца — 50 лева месечно и семейни добавки за деца, безплатна храна, работно облекло и квартира в общежитие.

Завършилите успешно курса получават разряд по специалността, настаняват се на постоянна работа по строителните обекти на съответния окръг, като съгласно постановление № 10 на Министерския съвет трябва да останат на работа в организацията най-малко три години.

ЗАНЯТИЯТА ЗАПОЧВАТ ОТ 1. X. 1967 ГОДИНА
ЗАПИСВАНИЯ:
Разград — ДСО група „ВИМ" тел. 22-11
Силистра — ДСО район „ВИМ" тел. 20-06 — др. И. Минков
Търговище — ДСО група „ВИМ" тел. 22-72
За Русе и останалите окръзи район „ВИМ" ул. „Дунав" 9, II етаж, тел. 53-59.

Срок за подаване молби 30. IX. 1967 година.

Приемат се отслужили военна служба.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XII. бр. 113 (1277) | Четвъртък, 28 септември 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ДЕПОЗИТ

Пленум на Окръжното ръководство на БЗНС

Вчера, 27 септември т. г., в салона на читалище „Доростол" Силистра се състоя разширен пленум на Окръжното ръководство на БЗНС. На него освен членовете на пленума присъствуваха и председателите на общинските и местни земеделски дружби от окръга.

Пленумът откри председателят на Окръжното ръководство на БЗНС Александър Чолаков.

Доклад в светлината на работата и решенията на пленума на Окръжния комитет на БКП по законността изнесе Коста дин Върлев — от Окръжния комитет на БКП.

В своите изказвания членовете на пленума и председателите на общинските и местните земеделски дружби подкрепиха единодушно изводите и решенията на пленума на Окръжния комитет на БКП по този въпрос и подчертаха, че ще работят с всички сили за тяхното изпълнение.

Пленумът освободи от длъжност досегашния секретар на окръжното ръководство Стоян Неделчев, поради преминава нето му на работа в ОКС и на негово място бе избран досегашният просветчик при Окръжното ръководство Димитър Михалев.

В усилена подготовка

Навреме почистиха пшениченните семена кооператорите от с. Главан. Готови са и машините, с които ще извършат сеитба та. Вниманието на всички е насочено сега към освобождаване земята от пролетниците и подготовката й.

От планираните 4 300 дка за сеитба с пшеница и ечемик 3 300 дка вече са готови. Това ще даде възможност на главанци да започнат и завършат сеитбата в най-подходящ срок, не по-късно от 20 октомври.

Иван МАРИНОВ

НА СЕИТБА! ДА НЕ ГУБИМ НИТО ДЕН!

СЕМЕНА В БРАЗДИТЕ

С. ГОЛЕШ

За есенната кампания кооператорите от ТКЗС—Голеш се готвят отдавна. Те прибраха по-голямата част от пролетните култури. Засега остава да прибират само царевица от около 1 000 дка. С бързи темпове върви и подготовката на площите. По този показател стопанството се нареди на едно от първите места в окръга.

Сега най-важната задача за голешките кооператори е да завършат сеитбата на есенниците в най-благоприятния срок. Първи започнаха да сеят ечемик трактористите от Добруджанка и Краново. Веднага ги последваха и трактористите от Голеш. Ръководството на кооперативна е създало добра организация на сеитбата. В нея участвуват 12 сеялки. Осигурен е редовен контрол върху качеството на тяхната работа.

В землището на Голешкия кооператив са засети вече 1 500 дка ечемик. Вчера започна и сеитбата на пшеницата.

М. ТОДОРОВ

С. КАЙНАРДЖА

Първи започнаха сеитбата на ечемика механизаторите от I и II бригади. Машините на Коста Върбанов и Марин Енев понесаха редосеялките. В рохките бразди засветляха първите семена. Семената на новите надежди, на новите мечти.

Предварителната обработка на почвата е много добра, а качеството на работата е според изискванията на агротехниката. Както механизаторите, така и сеячите са доволни от постигнатото.

Общо досега в стопанството са засети 500 дка ечемик.

М. ПЕТРОВА

С. ДУНАВЕЦ

Утро. Мъглата е изравнила коритото на реката с крайдунавския хълм. Бай Кръстю отрано е разпрегнал конете под клонестия бряг. Той чевръсто разтоварва чувалите, пълни с чиста пшеница. Тракторист Велико Тодоров прави последен преглед на машината. Зад него, край сеялката, са се привели агрономът Камен Крусев и бригадирът Костадин Йоргов. Те оглеждат ботушите, семе проводите. Регулират сеялката да пуска по 28—30 кг зърно на декар.

Изведнъж тишината отстъпва пред буботенето на трактора. След редосеялката остават първите засети бразди. Сеячите М. Димов и И. Великов бдят над безупречната работа на машината.

— Не може да не получим по 400 кг зърно от декар! При такава обработка, при достатъчно предсеитбено и присеитбено торене ще получим и повече! А и амониева селитра имаме за подхранване. Тук, в този равен блок, ще се люшне на лято буйна, едрокласа пшеница!

Агрономът е доволен. Първият сеитбен ден е празник за цялата бригада.

Викентий ПЕТРОВ

Поставената задача да се доведе до край

Години наред кооператорите от Сребърското стопанство закъсняваха редовно с подготовката за есенната сеитба и със самата сеитба. Причина за това бе сравнително малкото работна ръка, както и наличието на трудоемки отрасли като лозарството и зеленчукопроизводството. Това спъваше преди всичко прибирането на пролетните култури и своевременното освобождаване на площите от тях. Особено много закъсняло брането на царевицата през миналата есен. Наложи се голяма част от житните посеви да се засеят през ноември и то при крайно неблагоприятни условия.

Определено можем да кажем, че са взети мерки тази слабост да не се повтори през настоящата есен. Полските работи сега вървят с много по-бързи темпове, отколкото през изтеклата година. Никога стопанството не е имало толкова много обрана царевица по това време, както сега. Но може ли това да успокоява сребърци? Не, в никакъв случай. Те не бива да сравняват своите успехи с резултатите от изтеклата година. Изискванията сега са много по-големи. А и болшинството от кооперативните стопанства на окръга се намират значително по-напред по изпълнението на най-важните задачи.

Не можем да кажем, че ръководството на кооперативна не се тревожи от съществуващото положение. То полага много усилия за ускоряване на работата. Прибирането на слънчогледа приключи. Ще се засее ли навреме сега зависи най-вече от бързото прибиране на царевицата и освобождаването на площите от нейните стъбла.

В това мероприятие участвуват два кукурузокомбайна. Те работят непрекъснато. Но посевът е буен. Очаква се да дадe по 500 кг зърно от декар. Затова дневната заработка на машините не надхвърля 20 дка. При това положение основният фактор за бързото прибиране на царевицата си остава работната ръка.

За да се създаде пълна мобилизация на силите за изпълнението на тази задача, общинският партиен комитет и управителният съвет на кооператива са обявили удар на десетдневка. Сега, наред с полевъдите, в царевичните блокове работят служителите от канцелариите на ТКЗС и селкоопа, учениците, някои животновъди и пенсионери. Зеленчуковата бригада на с. Ветрен се включи в беритбата на царевицата. След като приключи с манипулацията на лука, в тази работа ще се включи и зеленчуковата бригада на с. Сребърна.

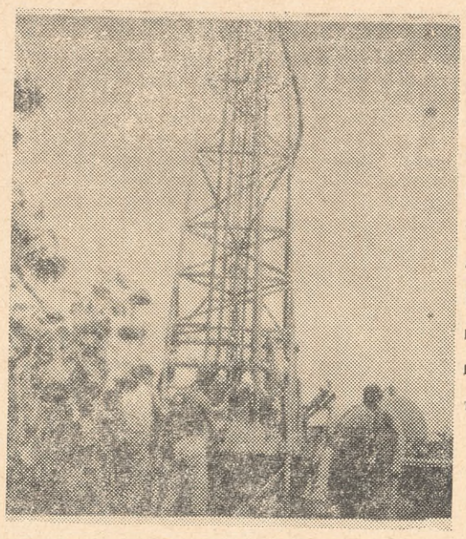
Според сметките на ръководството при създадената организация съществува възможност до 1 октомври всичката царевица да бъде обрана и едновременно с това площите й освободени. Ще се осъществи ли това, зависи най-много от умението на ръководителите да поддържат и занапред трудовия ентусиазъм, от умението им да организират правилно съревнованието между производствените единици от умението им да използуват разумно моралните и материални стимули.

До днес от 4 700 дка, засети с царевица, е обрана реколтата от близо 3 500 дка. За да приключи изпълнението на тази задача в посоченият срок, трябва ежедневно да се прибират не по-малко от 300 дка. В противен случай ще бъде поставено под съмнение изпълнението на дадените от Окръжния комитет на Партията указания до края на септември да бъдат подготвени най-малко 85 на сто от площите за сеитба.

Засега стопанството се намира на едно от последните места в окръга по изорани площи. Причината за това не трябва да се търси само в наличието на много необрана царевица. Защото около 1 000 дка са напълно освободени, но чакат своя ред да бъдат изорани. Това показва, че трябва да се обърне по-голямо внимание на използуването на машинно-тракторния парк. Всички тежки машини да работят денонощно. Да не се допускат никакви престои по организационни причини, а престоите по технически причини да бъдат сведени до минимум. Трябва да стане така, че да няма освободени, но неизорани площи. Щом кооператорите завършили работата си, излязат от даден блок, веднага след тях тракторите да го забраздят и за най-кратко време да го изорат. По такъв начин и процентът на подготвените площи в стопанството бързо би се увеличил.

Кооператорите от ТКЗС — Сребърна имат възможност, макар и с по-големи усилия, да се наредят на едно от добрите места в подготовката и извършването на есенната сеитба, което ще им гарантира успех в решаването на зърнения проблем.

Емил ПРАХОВ

Младите сондьори от сеизмичната бригада с ръководител старши техника Васил Василев работят в района на селата Ст. Караджа, Преславци и Търновци. Те ежемесечно преизпълняват своите норми.

Снимка:

П. КОВАЧЕВ

БЪРЗО И ЕФЕКТИВНО СТРОИТЕЛСТВО

Изпитаното през 1965 година за първи път в страната строителство с плъзящ кофраж се приложи през настоящата година и от Строителния район — Силистра. На 21 септември в гр. Дулово се започна строежът на 5 000-тонен силоз за зърнени храни. Плъзящият кофраж се издига със специална инсталация при налягане 160-180 атмосфери на височина от 2,60 до 3 м. След като се напълни с бетон, инсталацията го издига на още три метра височина. По този начин високият тридесет и шест метров силоз ще бъде изграден само за 12 дни. Производителността на труда в това строителство се увеличава 7,8 пъти.

Работата се ръководи от инж. Г. Зафиров, техническия ръководител А. Трайков и бригадира от монтажната група Руси Илиев. Цялата група от 18 човека е от гр. Русе. Заедно с тях участвуват в ръководството и началникът на Строителния район Филип Кубадинов, инж. М. Маринов и други.

Генчо ДИМИТРОВ

БЕЗКОРИСТНА ДОБРОДЕТЕЛ

Когато говорим за успеха на нашето машиностроене, не можем да не подчертаем, че усилията ни биха били безплодни и смешни, ако по всяко време не ползувахме безкористната помощ на Съветския съюз. Българинът, който беше ковал железото с ръчен чук и чиято единствена продукция бяха клиниците, подковите, и гвоздеите, сега редом с големите промишлени страни участвува в международни изложения, показвайки на света своята най-свидна рожба — машиностроенето.

Трудно може да се опише и помощта, която са получавали от съветските хора и машиностроителите от Завода за металорежещи машини в Силистра. Всъщност въпросът може да се изчерпи само с две-три думи — почти всички машини са съветски. Оттам е закупена сложната координатно разточна машина за пробиване на отвори със спазване точността на междуцентровото разстояние до 1 микрон, доставени са вертикални и универсални фрези, двуколонен и едноколонен фрез-хобел за обработване на корпусни детайли, борверк за разстъргване, радиалбормашина за пробиване на отвори и др. машини.

Съветски са почти всички измерителни уреди, с които е оборудван новият машиностроителен завод. Вносът, който възлиза на повече от 500 000 лева, е направен предимно от заводите в гр. Минск, Ленинград, гр. Горки и други.

От Съветския съюз е и литературата, с която се разполага в областта на металорежещите машини.

По повод на всичко това колективът и ръководството на завода изпрати на машиностроителите от гр. Минск благодарствено писмо, в което се изтъкваха превъзходните качества на различните сложни машини, които са в ежедневна помощ на машиностроителите от Завода за металорежещи машини в Силистра. Благодарение предимно на тях и на повишилата се квалификация на колектива от специалисти и производственици, сега заводът има капацитет повече от 100 хидравлични ножовки месечно. Металорежещи машини с щемпела на завода вече се появиха и на международния пазар, предизвиквайки възторг у многобройните му купувачи.

Радослав РУСЕВ

Нов кооперативен дом

Години наред административното ръководство на ТКЗС — Попина се помещаваше в съвсем неподходящи сгради. Това пречеше на работата. Специалистите нямаха възможност да се занимават задълбочено с редица научни въпроси, които биха обогатили знанията им.

За обща радост преди 2 години в центъра на селото започна голям строеж. След много месеци и дни на напрегнат труд тук сега се издига нов кооперативен дом. В него се настаниха администрацията на стопанството, специалистите, ръководството. Мебелите, с които са подредени светлите стаи, са изработени в завод „Оргатехника" — Силистра.

Сградата ще се отоплява с парно отопление. В нея има салон с 200 места. В архитектурно отношение е добре оформена. Заедно с другите сгради в центъра тя образува хубав ансамбъл.

На новия кооперативен дом се радват всички. Защото той е издигнат с труда и средствата на кооператорите.

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

След като прегледаха за последен път сеялката, трактористът Георги Орлоев и прикачникът Кръстю Георгиев от с. Ситово се отправиха към блока, за да започнат сеитбата на ечемика.

Вместо ежегоден — никакъв ремонт

ДСП „Винпром" — Тутракан е в разгара на кампанията по приемане и обработка на грозде то. Още от първите дни на грозбера работата започна успешно. За това тук беше извършена голяма предварителна подготовка. Навреме бяха ремонтирани помещенията и съдовете, направена бе проверка на електрическата и водна инсталация. Направени бяха и някои технологически подобрения.

Докато преди, поради натрупване варовик по стените на камарата за парообразуване при варене на ракия, се правеше ремонт, то сега ще се извършва варенето на ракия без ремонт на съответната камара. Това се постигна благодарение на внедрена техническа рационализация. За целта в ДМЗ „Стомана" — Силистра бяха изработени два стоманени резервоара. А в тези резервоари винпромци приложиха при варене на ракия така наречената омекотителна инсталация. В камарата, където се образуват пари, се наслоява варовик от водата и това в крайна сметка довеждаше до отделяне на по-малко ракиени пари. За постигане на необходимото налягане при варене на ракия отиваше много по-голямо количество гориво, отколкото след приспособяване на омекотителната инсталация. Парният котел, който по-рано работеше на твърдо гориво, бе приспособен за работа с течно гориво. За омекотяване на водата се използува химикалът вуфатит. В камарата се поставя един слой от него върху слой от чакъл и слой готварска сол. Твърдостта от 11 единици, ако бъде превишена, чрез солта се регенерира.

През настоящата есенна кампания „Винпром" — Тутракан ще изкупи над 4 милиона килограма грозде и ще изработи над 2 800 000 литра вино и др. видове спиртни напитки. А икономиите от варенето на ракия, благодарение на нововъведената омекотителна инсталация, която отменя ежегодния ремонт на съдовете, са значителни.

Викентий МАРИНОВ

ООН ПРЕД ОТГОВОРНИ ЗАДАЧИ

Международен преглед

От 19 септември вниманието на световната общественост отново е насочено към небостъргача на Обединените нации на брега на Ист Ривър — в Ню Йорк започнаха заседанията на 22-ра сесия на Общото събрание. За всекиго е ясно, че представителите на 122-те страни—членки на световната организация, пристъпват към работа в напрегната международна обстановка. Добре известна е и причината за това извънредно напрежение на международната арена — опитите на най-реакционните сили, начело с империализма на САЩ, да променят чрез агресии съотношението на силите в света, да възпрат подема на националноосвободителното движение. „Конфликтите във Виетнам и Близкия изток — отбеляза за в своя годишен доклад У Тан — водят до опасната тенденция да се прибягва към насилие и заплахи за употреба на насилие като средства на политиката." Миролюбивите народи разполагат с всички средства, за да не позволят подобна тенденция да се наложи като норма в междудържавните отношения. И в този смисъл върху световния форум пада голямата отговорност да вземе необходимите мерки, за да пресече навреме всякакви опити на империализма да прилага в международната практика средновековни пиратски принципи.

Естествено престижът на ООН е в най-тясна зависимост от позицията, която тя ще вземе по централните въпроси от близо стоте, включени в дневния ред на настоящата й сесия. От изключителна важност е преминането на решение за ликвидиране последиците от израелската агресия. Известно е, че на за кратата на 18 септември извънредна специална сесия на Общото събрание на ООН, свикана по инициатива на Съветския съюз, голямото мнозинство членки на световната организация решително осъди агресията и настоя Израел да изтегли войските си от окупираните арабски земи. Но САЩ и съюзниците им сполучиха да осуетят взимането на конкретни решения за изтегляне на агресора. От това дали сега ООН ще успее да наложи на екстремистите от Тел Авив и на вдъхновителите им да зачитат устава на Обединените нации и нормите на международното право, ще зависи до голяма степен утвърждаването при новото отслабване на престижа на ООН като ефикасен международен орган.

Макар и извън дневния ред въпросът за варварската агресия на САЩ във Виетнам безспорно и този път ще доминира в разискванията и по-точно във вече започналата политическа дискусия. Като имаме пред вид гневното осъждане на тази толкова опасна за съдбата на мира агресия от страна на световната общественост, няма място за съмнение, че огромното болшинство от членуващите в ООН държави ще произнесе сурова присъда не само над интервенцията на Пентагона в Югоизточна Азия, но и изобщо над политическия курс на Вашингтон.

22-та сесия на Общото събрание ще обсъди и редица актуални проблеми, свързани с неизпълнението на приетата още през 1960 г. от световния форум декларация за даване независимост на колониалните страни и народи. Това са въпросите за португалските колонии, Аден, Южноарабската федерация, Оман...

По искане на девет социалистически страни, в това число и на НР България, този въпрос бе включен в дневния ред на настоящата сесия.

Пред 22-та сесия на Общото събрание стоят отговорни задачи. Нека се надяваме, че представителите на миролюбивите народи—членки на световната организация, няма да пожалят усилия, за да постигнат максимално единодействие, без което е немислим успех в борбата за мир и сигурност.

Миладин КЪНЕВ

КОГАТО НЯМА ЕДИНСТВО МЕЖДУ ДУМИ И ДЕЛА

Партиен живот

Не може да се твърди, че ръководителите на ДМЗ „Стомана“ не знаят ролята и значението на социалистическото съревнование като важен фактор за мобилизиране силите на трудещите се при изпълнението на стопанските задачи.

В разговор със секретаря на ЗК на БКП Христо Цонев, председателя на профкомитета Петър Димитров и секретаря на ЗК на ДКМС Коста Кирилов разбрахме, че те знаят и как трябва да се организира и ръководи социалистическото съревнование.

Хубаво написаните в цеховете и бригадите колективни и лични обещания за срочното и качествено изпълнение на плановете говорят красноречиво, че в завода има съревнование.

Това се вижда и от приетите мероприятия от заводския партиен комитет и извършената досега работа от ЗК на ДКМС, профкомитета и профгрупите в завода.

Когато обаче, липсва единство между думи и дела, когато не се държи за изпълнението на собствените решения, всичко изтива на формализъм и особени резултати от извършената работа няма.

Пред нас са условията за организиране, ръководство и отчитане на социалистическото съревнование и движението за комунистически труд в завода, приети в началото на годината от профкомитета. В тях наред със задълженията на работниците за спечелване званието „Ударник“, „Образцов служител“, „Най-добър в професията“, „Бригада първенец“ и др., в някои пунктове важно задължение поемат и самите ръководители.

В условията се посочва, че администрativното, профсъюзното и комсомолското ръководства считат, че социалистическото съревнование в завода през 1967 година трябва да се насочва към решаването на следните по-важни задачи: Внедряване научна организация на труда, производството и управлението, изпълнението на плана по техническия прогрес, повишаване производителността на труда, уплътняване на работното време, максимално използване на основните производствени фондове, ритмичното изпълнение на плана по кооперирането и др.

Тая насока, която се дава на съревнованието и движението за комунистически труд, е правилна, защото от решаването на тези важни проблеми зависи по-нататъшното развитие и укрепване на завода. Лошото обаче е това, че всичко остава на книга, без да се вземат практически мерки за решаването на тези задачи.

За да не бъдем голословни, ще посочим някои факти.

В механичния цех № 1 сега организацията на труда е такава, че през първата половина на месеца работниците бездействуват, не си уплътняват работното време, а в края на месеца плана се щурмува, като се налага около 100 души работници всеки месец да работят по цели седмици с удължено работно време по 10 часа. Щурмуване на плана има и в леярния цех, където също много често работниците остават да работят извън работното време. Може ли при това положение да се говори, че има научност в организацията на труда?

Почти нищо не се прави за изпълнение плана за техническия прогрес. В леярния цех наличните 2 петтонни крана, доставени преди 3—4 години, и малкият тритонен кран, който съществува от основаването на завода, са крайно недостатъчни. За чакане на кранове се губи ценно работно време.

Това става причина работниците да се скарват помежду си. Стига се дори до побой между членове на бригади за комунистически труд.

Не се изпълнява ритмично и съревнованието има ефект тогава, когато то се съчетава правилно с материалните и моралните стимули. Това добре разбират и партийните, профсъюзните и комсомолските ръководители от завода. Практически обаче, вече втора година въпросът не се решава. Вярно е, че съревнованието в цеховете и бригадите се отчита редовно, определят се и първенците. На тях обаче не се дават никакви материални награди.

Някои от ръководителите са склонни да обясняват липсата на средства за материални награди за първенците с въвеждането на новата система за работа и ръководство на народното стопанство. С това обаче ние не можем да се съгласим, защото по нозата система вече работят много предприятия от окръга и намират средства за материални награди.

Няколко думи и за най-висшата форма на социалистическото съревнование—движението за комунистически труд. Кой от окръга не знае, че работниците от „Стомана“ бяха едни от първите, които се включиха в него? Сега за това високо звание се борят 13 бригади и 645 работника. Осем бригади вече са удостоени със званието „Бригада за комунистически труд“. И тук обаче се забелязва известен застой. Освен лекциите, които се изнасят по международното положение и някои въпроси на икономиката, не се върши почти нищо. Не се търсят нови форми за работа, малко се работи за комунистическото възпитание на работниците.

Много са въпросите, които вълнуват работниците в завода. На тях обаче не се дава своевременно отговор.

В завода имаше хубава практика, наред с цеховите и бригадните събрания да се провеждат и общозаводски такива. На тях ръководството отчиташе извършената работа, даваше насоки за бъдещата дейност, отговаряше на поставените от работниците въпроси. От началото на годината досега обаче такива общи събрания за отчитане резултатите за първото и за второто тримесечие на т. г. не се провеждат.

В тези трудни за завода и напрегнати за работниците дни не се чувствува особено и ролята на партийните организации и партийните групи като политически органи.

В мероприятията на заводския партиен комитет бюрата на първичните партийни организации се задължават до 10 април да изготвят и приемат планове за политическата работа в чест на 50-годишнината от победата на Великата октомврийска социалистическа революция. Партийната организация при леярния цех със секретар Добри Георгиев, в която членуват близо половината от комунистите обаче досега няма такъв план.

От това се вижда, че слаб е контролът и помощта на заводския партиен комитет по тези въпроси.

За да се излезе от това състояние, партийният комитет в най-скоро време трябва да се занимава с тези въпроси и да вземе ефикасни мерки за отстраняване на съществуващите слабости. Крайно време е партийният комитет и административното ръководство на завода да потърсят начини и средства за обвързването на съревнованието с материалните стимули.

Хаккъ РУФИЕВ

Търговският флот на СССР: 1300 транспортни кораба

Морското стопанство на Съветския съюз е сложен комплекс, който включва флота, пристанищата, кораборемонтните заводи и многобройните обслужващи ги предприятия и организации. Сега съветският търговски флот има над 1 300 транспортни кораба, чиито общ тонаж надхвърля 10 милиона тона. Флотът на СССР заема шестото място в света. Той непрекъснато се попълва с нови технически усъвършествувани кораби. Неговата товароподемност се увеличава с около един милион тона годишно.

В началото на 1967 година в СССР беше извършена реорганизация на параходствата, която съдействува за специализация на флота и пристанищата, за по-добряване на оперативното ръководство и за разширяване на връзките с чуждите корабни фирми.

На Балтика бяха създадени три параходства — Балтийско, Латвийско и Естонско. В първото, с център Ленинград, е съсредоточен крупнотонажният съвременен флот за превоз на общи товари и дървен материал. Корабите на Балтийското параходство се използуват по редовните корабоплавателни линии. Балтийски пътнически кораби свързват Ленинград с Хелзинки, Стокхолм, Копенхаген, Хавър, Лондон, Хавана, Монреал.

Създаденото в Рига Латвийско морско параходство разполага с голям танкерен флот, няколко кораба за превоз на плодове и среднотонажни кораби за сухи товари. Заедно с френската компания „Месажери маритим“ това параходство поддържа редовна корабоплавателна линия между пристанищата на СССР и Франция. През годините на съветската власт търговският флот на Латвия нарасна повече от 10 пъти.

Естонското параходство притежава крупнотонажни кораби за превоз на сухи товари, които пътуват по линията Талин — Западна Африка. Освен това неговите кораби извършват крайбрежни превози.

На Черно море бяха създадени четири морски параходства: Черноморско, Азовско, Новоросийско и Грузинско.

Черноморското параходство, с база Одеса, е най-голямото в СССР. То притежава модерен флот за сухи товари, повече от 80 на сто от който е построен през последното десетилетие. Корабите на това параходство посещават пристанищата на 66 държави, осигуряват превозите между Съветския съюз и страните от Средния и Близкия изток, Азия, Латинска Америка и Европа. Пътническите кораби на Черноморското параходство пътуват по редовните линии, свързващи съветските черноморски пристанища с Румъния, България, Турция, Гърция, Италия, Франция, ОАР, Ливан и Кипър. Те пътуват и по вътрешните черноморски линии.

Азовското параходство, с база град Жданов, притежава значителен флот за превоз на въглища и руда и кораби със среднотоварооподемност за превоз на общи товари. Азовските моряци извършват голяма част от крайбрежните превози по Черно море.

Новоросийското параходство се специализира в превоз на течности. Флотът на параходството се състои от танкери с товароподемност от 10 до 45 хиляди тона, технически усъвършенствувани и бързоходни.

Грузинското параходство е разположено в Батуми. То превозва в чужбина кавказки петрол и петролни продукти, руда и други товари от пристанището Поти. Корабите на параходството са предназначени за далечно плаване и имат общ тонаж около 100 хиляди тона.

Наред с черноморските параходства работи и Дунавското. То има за задача да превозва товари по Дунав. През последните години това параходство се попълни с нови морски кораби и успешно извършва превози на различни товари от речните пристанища до пристанищата на Средиземно и Червено море.

Бреговете на съветския Далечен изток, който през последните десетилетия стана един от най-големите икономически райони на страната, се мият от водите на два океана и пет морета. През годините на съветската власт тук бе създаден мощен морски флот, изградени бяха пристанища и кораборемонтни заводи. Създадени са три параходства — Далекоизточно (гр. Владивосток), Сахалинско (гр. Холмск) и Камчатско (гр. Петропавловск на Камчатка).

Флотът на Далекоизточното параходство се състои от кораби за сухи товари и танкери, ледоразбивачи и пътнически кораби. Непрекъснато се увеличават обемите на превозите по северния морски път до отдалечените райони на Далечния изток и северна Сибир. Мощни ледоразбивачи начело с дизелелектрохода „Москва“ прекарват кервани от кораби през ледовете. Пътническите кораби на Далекоизточното параходство пътуват по редовните линии между Владивосток и Корсаков, Петропавловск на Камчатка, японското пристанище Йокохама.

Корабите на Сахалинското параходство извършват и много крайбрежни превози. Те доставят товари и в чужбина, специализирайки се в превоз на дървен материал. Флотът на Камчатското параходство се състои от кораби за сухи товари със среден тонаж и пътнически кораби.

В северните морета и Ледовития океан работят Северното (град Архангелск) и Мурманското (град Мурманск) морски параходства. В Северното параходство е съсредоточен главно флотът, предназначен за арктическо плаване.

Мурманското параходство има голям, мощен отред от ледоразбивачи, които осигуряват работата на всички съветски параходства в Арктика и по Северния морски път.

Морските превози на Каспийско море се извършват от параходство с център Баку. То притежава голям флот от танкери, кораби за превоз на сухи товари и пътнически кораби, мощни фериботи. Морските линии свързват републиките на Закавказието и Средна Азия, Европейската част на страната — с Азиатската, Съветския съюз — с Иран. През последните години кораби на Каспийското параходство излизат през Волгодонския канал и Волгобалтийския воден път в Средиземно, Червено, Балтийско и Северно море.

* * *

Съветският морски транспорт преминава към автоматизирана система на управление, като използува съвременната изчислителна техника. Машини ще планират превозите, движението на корабите, работата на пристанищата и на кораборемонтните заводи.

Юрий АНДРЕЕВ

Редник Ненчо Димов от село Смилец е един от най-опитните механик-водачи в поделението, където служи. Упоритостта, опитността и мъжеството са негови характерни качества.

Хвала, пионери!

Преди няколко дни бях дежурен в Окръжния комитет на БКП, към 16,30 часа с весела глъчка в дежурната нахлуха радостни деца. В ръцете си Сезгин Хюсеинов, ученик от IV клас от училище „10 февруари“, държеше съвсем нов часовник. Сезгин и неговото другарче Годор Арменяков, ученик от V клас в училище „Кирил и Методий“, наместили часовника и веднага дойдоха да го предадат.

Хвала и чест на двамата пионери!

Николай НИКОЛОВ

За юбилея с достоен рапорт

По случай 23-годишнината от създаването на ДПО „Септемврийче“ в дружина „Юрий Гагарин“ с. Алфатар бе свикан тържествен сбор. Под звуците на духовата музика дружината посреща знамето.

Следва тържествен пионерски рапорт. Изнесен бе доклад за историята на пионерската организация и постиженията на дружината.

А те не са малко. През годината работиха 22 извънкласни форми, които завършиха успешно. Отлично се проведе и вътрешно-училищният фестивал, посветен на Партията. В дружината има над 30 отличника и над 50 активисти. През лятото всички пионери се трудиха. Веселина Стоянова набра 220 кг билки, Йордан Стоянов заработи в ТКЗС над 190 лева и др.

Секретарят на общинския комитет на ДКМС връчи награди на 29 отличили се пионери. Сборът бе закрит с литературно-музикална програма.

Стоянка МАРИНОВА

Страници от екскурзионния дневник...

С група осмокласници и седмокласници бяхме на екскурзия из страната. Това, за което бяхме чели през годината в учебниците по история и география, сега щяхме да видим с очите си. Ето защо всички бяхме крайно любопитни. Имахме и задача да водим бележки за придобитите впечатления, а през ваканцията да прочетат повече литература във връзка с посочените обекти и в началото на учебната година да представим свои дневници.

Разгръщам бележниците на екскурзиантите. Омайващият с накацалите една върху друга къщи град Велико Търново е оставил своя отпечатък върху страниците на дневниците. Тук четем за последния владетел преди поробването на България от турците — Иван Шишман, за закрилника на търновци в дните на изпитанията — патриарх Евтимий има цели страници. По предварително поставена задача екскурзиантите изпълниха бележниците си с данни за Шипченската епопея. Наситен с емоционалност е разказът за опълченците. Записани са цифрови данни за паметника на героите на Шипка, строен за 8 години при крайно трудни условия. Паметникът е висок 31 метра, до него стигаш, като изкачиш 916 стъпала...

Бяхме в града на Ботев, в къщата-музей на поета-революционер. На „Ботева поляна“ направихме кратка почивка. Запознахме се с минаващия отблизо 86-годишен дядо Иван Барбата от Калофер. Дълго ще остане в паметта ни неговият разказ за Ботев.

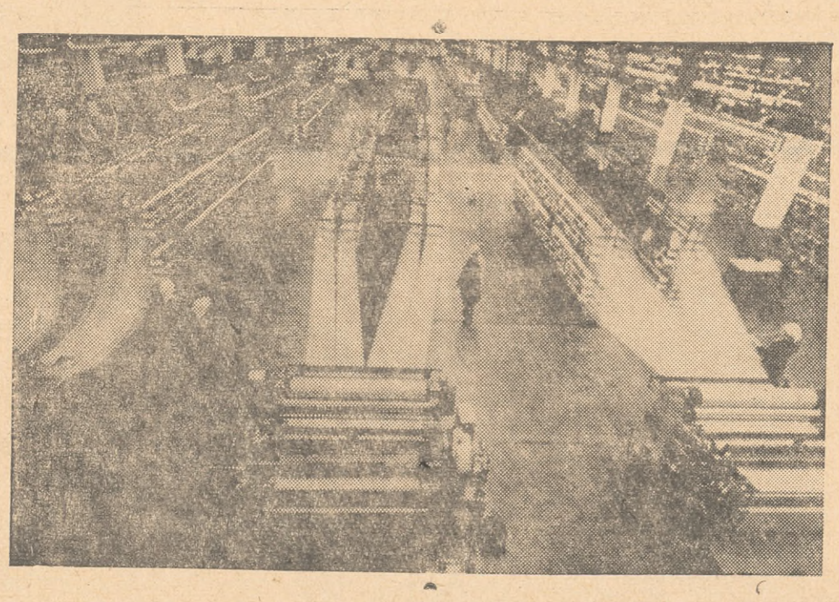
Чутото и видяното тук и в градовете на Левски и Вазов е пречупено през ученическите мисли и чувства в дневниците. Копривщица — люлката на Априлското въстание, където са се родили, борили и творили Каблешков, Бенковски, Каравелов и където е оформил своето мировъзрение поетът Димчо Дебелянов, също заема важно място в страниците.

Пред гроба-паметник на поета, в целия си ръст в сладък унес майката чака своето дете... Пред входа на църковния двор, в който е издигнат паметникът на Димчо Дебелянов, пак се разтварят бележниците.

После мислите и чувствата се пренасят в нашата красива столица, в града-музей на руско-българската бойна слава — Плевен...

В чест на 50-годишнината от победата на Великата октомврийска социалистическа революция екскурзиантите ще представят своите дневници, в които ще бъде отразен героизмът на българите през вековете.

Викентий ДУКАНОВ

За 50-годишнината на Октомврийската революция колективът на Светлогорския завод за изкуствени влакна в Белорусия даде обещание да реализира свръхпланово 1 милион рубли. НА СНИМКАТА: Тъкачният цех на завода.

Майор Вихър

Юлиан Семьонов

42

лесно. Една къща — и ни обкръжиха. А ако имаше десетина къщи — макар и десетина — не се знае как би свършило всичко.

— Би свършило с това, че всичките десет къщи щяха да бъдат взривени, жителите разстреляни, а ти би седял в геста по заедно с Аня — каза Тромпчински. — Вихър, вижте онзи вход, виждате ли?

— Да.

— Това е сутерен. Там има кабаре и проститутки. Аз бях там през нощта: грамадна пе чалба. Собственикът седи зад преграда, там има сейф. Мисля, че плюс всичко той спекулира с медикаменти. С гестапо е свързан вече две години, той е фолксдойч.

— Това е по-близко до истината — каза Вихър, — но да се открадне през нощта е опасно: ще ни задържат патрулите.

— Да — съгласи се Седой, — през нощта твоите хора ще бъдат като голи.

— Стоп! — каза Вихър. — А ако бъдем на немска кола? Юзеф би ли могъл да вземеш участие в тази работа?

— Познава ме собственикът. Въобще много хора ме познават в града.

— Аз мога — каза Седой. — Ако е много нужно, ще отида аз.

— Е какво? — попита Вихър. — Ще се спрем ли на кабаре то?

— Аз съм за — каза Тромпчински.

— За — каза Седой.

— Юзеф — попита Вихър Тромпчински, — може ли да осигуриш под наем два хубави костюма?

— Разбира се.

— Два аз вече купих. Момчетата трябва да се издокарат. Когато почнах да работя в разузнаването, винаги с яд си спомнях нашите довоенни филми за нелегалните: щом е нелегален — значи, непременно трябва да бъде във ватенка и скъсани ботуши. И още с руска рубашка. Глупаво. Нелегалният трябва да бъде облечен елегантно — не прекалено модно, за да не изглежда конте, но не и да бъде дриплю: полицията винаги може да задържи дрипавия, а прилично облечения господин ще пропусне.

На следващия ден трима избягали от лагерите за военнопленници, включени сега в бойната група, дойдоха привечер за едно с Коля в явката при Степан. В дванадесет часа през нощта на прозореца се почука с уговореното чукане: един-два пъти, пауза, един път, пауза, един-два-три пъти. Това бяха Вихър и Седой.

— Новиков Игор — предгарди се първият.

— Муравьов Владислав — каза вторият.

— Николаев Евгений — каза третият.

— Седнете, другари — предложи Вихър. — Ще поговорим.

В полунощ Коля изнесе костюмите; момчетата се преоблякоха. Седой поклати скептично глава.

— Може би само Новиков ще дойде — каза той на Вихър, когато те влязоха в другата стая, — а останалите не. Очите им са изпълнени с ярост, ще ги познаят. Там ще се наложи да се играе, там ще трябва с часове да се дочакват минутите. Ще се демаскират. Момчетата трябва да се държат за диверсии, а тази операция не е за тях, няма да отидат.

— Е какво пък... — замисленo каза Вихър. — Изглежда, че си прав. Ще отидем тримата. Ти, Степан и аз. Ще избягаме с колата на Апел.

— Тези момчета ще отведа днес обратно в гората, а оттам ще ги прехвърлим при нашите партизани: така ще бъде разумно. „Сокол“ е голям отряд, имам връзка с него...

— Добре. Операцията ще отложим за утре.

ЗА ВСЕКИ СЛУЧАЙ

Берг пишеше калиграфически — всяка буквичка стоеше до другата, допирайки се с опашчиците или закръглените части една към друга като влюбени в първия ден на усамотяване. Берг не обичаше почерка си. Той разбираше, че този сврăх щателен почерк, с акуратни надебелявания и неимоверно изящни свързвания, свидетелствува за непреклонния канцеларизъм на неговия притежател. Той не дойде отведнъж до този извод. По начало Берг се гордееше и със своята феноменална памет, и със своя калиграфически почерк. Той намрази почерка си, когато до него дойде отзивът на Канарис за неговата, на Берг, памет. Опита се да измени почерка си, но от този замисъл абсолютно нищо не излезе, почеркът е нещо като дефект на говора: родил си се пелтек, следователно, пелтек ще си и умреш. Разбрал това, Берг започна дори да излага на показ това, което имаше: нека всички знаят и феноменалната му памет, и калиграфическия му почерк. Но той се реваншира в друго — Берг се разведе с жена си и почна веселия живот на ерген. Колкото и да е чудно това, но неговата сметка се оказа точна и след изтичането на една година за него почнаха да говорят не като за канцелярист, а като за щастлив донжуан, славен момък и незаменим в мъжка компания човек. Берг винаги имаше готови телефонните номера на верни приятелки.

Но светът е изпълнен от закономерни звена на случайности: фюрерът уволни Канарис — на адмирала беше възложено да ръководи икономическата война, абверът се сля с ведомството на Калтенбрунер, а управлението на кадрите във ведомството на Калтенбрунер изразяваше недоверие към хора, морално неустойчиви. Да беше си останал Берг онзи паметлив калиграф, какъвто беше — сигурно съдбата би го възнесла във ведомството на Калтенбрунер. Берг залагаше на вкусовете на Канарис, но дойде Калтенбрунер и той се оказа в Краков, на длъжността I-С офицер на групата армии „А“, т. е. шеф на военното разузнаване.

Ето защо сега всяка своя крачка той презастраховаше с такава щателност, която в случай на нови непредвидени случайности би го гарантирала от окончателно разжалване.

Обработката на руската радистка Берг водеше внимателно и бавно. След петия разговор с Аня той почувствува, че сковаността на девойката премина, видя ясно, че от ден на ден тя ще приеме неговото предложение и тогава ще получи в ръцете си свръзката, а по свръзката колко по-лесно е да проникне в нелегалната организация. Да не говорим, че чрез нея ще даде на червените маса лъжливи информации. Сега, в предварителната работа с рускинята, му беше нужно вдъхновение — това е най-трудната част от работата, а после вече идва старателност, дързост, предвидливост — това не интересува Берг.

След всеки разговор Берг изписваше планина от листове, възстановявайки всяка дума на руската радистка с прецизна точност — това беше неговият оправдателен документ. Нещо повече, когато Берг почувствува, че девойката сега-сега ще „узрее“, се свърза с шефа на краковското гестапо, отиде при него късно вечерта и двамата прекараха дълго време над материалите, приложени от Берг към делото, условно наречено „Елхичка“. Шефът на гестапо одобри проведената работа и Берг веднага го помоли да телефонира на ръководителя на отдел А-II, с молба в по-нататъшните

(Следва)

Резултатите са тревожни, нужни са бързи мерки!

Изтече и второто четиримесечие на настоящата година. Кооператорие, специалистите и ръководителите от ТКЗС положиха максимум усилия за отглеждане на селскостопанските култури и животни, за внедряване на повече механизация в работата.

От предварителните данни за очакваното изпълнение на плана за общата продукция в 14 стопанства се предвижда едно преизпълнение с 1 245 000 лв. Най-голямо се очертава то в ТКЗС с. М. Преславец — 264 000 лв., Зафирово—230000 лв., Главиница — 184 000 лв. и др.

Кое е тревожното обаче и налага да се вземат бързи мерки от ръководствата на ТКЗС?

От предвидените по плана на окръга 108 140 000 лв. обща продукция, очаква се да се изпълнят 104 490 000 лв. Шестнадесет стопанства очакват неизпълнение равно на 2 405 000 лв., от които с най-голямо са ТКЗС — Иширково — 296 000 лв., Бабук — 250 000 лв., Пансиево—265 000 лв., Секулово — 271 000 лв., Межден — 202 000 лв., Кайнарджа — 219 000 лв. и др.

Тези и някои други стопанства, на брой 23, превишават плана за материалните разходи общо с 2 355 000 лв. Най-големи преразходи са направени или ще се направят до края на годината в ТКЗС — Ситово — 237 000 лв., Нова Черна — 198 000 лв., Средище—192 000 лв., Тутракан—143 000 лв. и др. Или средно за окръга планът за чистата продукция от всички отрасли ще се изпълни 89.9 процента, или при план 59 707 000 лв. ще постъпят 53 702 000 лв., ТКЗС — Средище ще получи 367 000 лв. по-малко, Иширково—330 000 лв., Ситово — 287 000 лв., Попина — 177 000 лв. и др.

Тревогата се подсилва от факта, че сега не е месец май или юни, а краят на септември. Почти всички култури са прибрани и няма изход за търсене резерви чрез засяване на втори култури или чрез по-големи икономии на средства за семена, материали и др. Всичко това е почти приключено. А най-голямо е неизпълнението именно от растениевъдството. При план за окръга да се произведе чиста продукция за 58 100 000 лв. от този отрасъл, очаква се изпълнение на 55 270 000 лв. За ТКЗС Алфатар то е 265 000 лв., за Средище — 311 000 лв., за Кайнарджа—223 000 лв. и др. Ръководствата на ТКЗС и сега все още могат да насочат своето внимание към някои въпроси в растениевъдството, с решаването на които могат да намалят до известна степен това неизпълнение.

Кои са те?

Най-важна задача за увеличаване на чистата продукция е навременното и без загуби прибиране на културите. А те са: слънчоглед, тютюн, цвекло, царевица за зърно и силаж, всички зеленчуци, гроздето, допълнителния продукт — царевичака, слънчогледовите пити и др. Тревогата трябва да обхване всички кооператори механизатори и специалисти. Много слънчоглед се намира по площадките. Той може да се намокри и поникне, ако не се вземат бързи мерки за час по-скорошното му предаване в складовете на държавата.

Все още има да се прибират много тютюневи листа. Трябва да се мобилизират силите на всички кооператори от тези стопанства, които има да прибират голяма част от тези култури, за обирането и на последния лист. И това да стане в близките няколко дни, защото времето се захлажда и няма да се получи висококачествена продукция.

Прибирането на царевицата и нейното съхраняване трябва да се извърши качествено и без загуби. Завиването на зърното в кошовете е неотложна задача на ръководствата.

Сега е гроздобер. От правилното прибиране на определените сортове за износ, тяхното правилно сортиране, почистване и подреждане зависи до голяма степен цената, по която ще се продаде реколтата. Всяко зърно трябва да се прибере, защото за него е вложен труд.

От голямо значение също е и пестеливото разходване на материалите и опазване инвентара, с който се работи в лозята и зеленчуковите градини. Не са редки случаите обаче да се срещат навсякъде разпилени щайги, кафези, колове и др., а това носи загуби на ТКЗС. Неефикасното разпиляване на торовете е не по-малко зло. Това се вижда от всички ръководители, но не се вземат ефикасни мерки за отстраняването му.

Борбата за икономии трябва да обхване и пестеливото разходване на труда. Нужно е да се контролира всеки лев начислен труд и да се избягва непроизводителният такъв. По-голямо внимание да се обърне на този въпрос в последните месеци на годината, когато се доуточнява производството.

Планово-икономическите служби в ТКЗС, подпомогнати от главните специалисти и производствените съвети по места, да наблюдават всеки приход и разход съгласно производствено-финансовия план и вътрешно-стопанската сметка. За всяко очаквано неизпълнение на приходите и превишение на разходите да сигнализират управителните съвети навреме, за да вземат необходимите мерки.

Отчетите за изпълнението на производствено-финансовия план и план-сметките по бригади и звена за осемместието трябва да станат достояние на всеки кооператор, за да може с дружни усилия да се вземат бързи мерки за изпълнение и преизпълнение на плановите показатели.

Марин МАРИНОВ

Ултравиолетовото облъчване на селскостопанските животни

По време на два-три часови разходки през зимните дни животните получават едва 12 на сто от необходимите профилактични дози ултравиолетови лъчи, а когато са в закрити помещения, те нямат биологическо активно облъчване. Това се отразява отрицателно върху здравето и продуктивността им.

Известно е, че ултравиолетовите лъчи превръщат провитамин Д в активен витамин. Някои автори ги означават като „лъчи на живота“ с най-широк спектър на действие. Те повишават устойчивостта на животните към заболявания, подобряват минералния и белтъчен обмен. С това се увеличава прирастът на телетата, прасетата, агнетата, носливостта на кокошките и млечната продукция на кравите.

За допълване на ултравиолетовия недостиг през есенно-зимния период може да се използуват живачно-кварцовите и еритемни лампи. Облъчванията при подвижните инсталации с лампи ПРК-2 и ПРК-7 обикновено става в оборите. Животното трябва да се намира на 1,5 до 2 м от установката, като лъчите се насочват върху тазовата област. Това се налага особено при високо продуктивните крави с млечност над 3 000 литра. При тях млякото се повишава от 2 до 4 литра на денонощие. Повишава се усвояването на калция и фосфора, а също и вит. „А“, вит. „Д-2“ и вит. „С“ в млякото. Освен това раждането става по-лесно, задържането на плацентата по-рядко.

Ултравиолетовото облъчване на телетата през зимния сезон е необходимост. Така малките животни стават устойчиви към редица заболявания. Особено рязко се намаляват диспансните и бронхопневмониите. Ултравиолетовите лъчи се използват с успех и при биците с цел повишаване спермопродукцията. Увеличава се броят на сперматозоидите в семенния материал. Процентът на заплодяемост е по-висок с 1—10 на сто след първото осеменяване.

Някои стопанства в нашия окръг имат известен опит в прилагането на изкуствената светлина в животновъдството, но той е недостатъчен. Необходимо е това мероприятие да се внедри във всички ферми. Това ще доведе до намаление на смъртността при младите животни и до увеличаване на животинската продукция.

Д-р Христо ПЕТРОВ

На състоялата се изложба на местни промишлени стоки в Силистра участвува и промкомбинат „Текстил“ — Силистра. На ред с хубавите дамски фанели колективът на това предприятие изложи и красиви стенни ковьори и килими, чиито несложни геометрични фигури и приятно оцветена тъкан привличаха вниманието на много посетители.

НА СНИМКАТА: Кът от изложбата.

Провалено зеленчуково производство

Не може да не разкажем, макар и накратко, за допуснатите слабости в зеленчуковата градина на ТКЗС—Тутракан от бригадира Никола Гочев и агронома Чичилия Ангелова.

Един през друг кооператорите се надпреварват да разказват за лошото състояние на културите в зеленчуковата градина.

Др. Ангел Дойнов сподели:

— Аз работя тук от 10 години, но такова чудо не съм видял. Цялата градина потънала в трева. Някои култури не са окопани нито веднъж, а за поливане — да не говорим. Тревата задуши всичко...

Такива мисли споделиха и дългогодишните кооператори Александър Тодоров, Марин Златаров, Янко Господинов. Дългогодишните звеноводи Никола Змеев и Илия Ненков, които макар че имат вина за това лошо състояние на културите, споделиха, че бригадирът Никола Гочев, не се допитва за нищо до тях, не се уточняват задачите, не се правят производствени съвещания, лоша е организацията на труда.

Обработваемата площ на зеленчуковата градина е 982 декара, от които домати 220 дка, пипер 80 дка, лук 153 дка, картофи 80 дка, лук за семе 85 дка и др.

Постъпилите приходи от продажба на зеленчуци за осемместието са 62 562 лв. при план за годината 123 790 лв. Или годишният план е изпълнен едва 50.5 на сто. Повече не може и да се очаква, щом планът за износа на домати е изпълнен 64 на сто.

Предвидено е да се получи средно от декар по 3 300 кг домати, а е добито по 1 327 кг. И тук изпълнението е едва 40 на сто. При план 1 000 кг пипер от декар досега е набран по 225 кг.

Провален е и планът за производство на лук кромид, който не е прибран напълно. Според предварителните изчисления средният добив се очаква да бъде 700 вместо 1 300 килограма. При това производствените разходи за осемместието превишават поне засега приходите с 35 331 лв.

Необходимо е да се вземат бързи и енергични мерки за подобряване на работата в зеленчуковата градина, за намаляване на загубите.

Живко ТРУШЕВ

Несметните богатства на Таймир

Норилският комбинат — най-големият център на отвъдполярната металургия — произвежда никел и мед. В недрата на Рудната планина, проучена основно от геолога проф. Николай Урванцев, човек, влюбен в Севера, бяха разкрити 25 елемента от периодичната система на Менделеев.

Освен никел и мед, тук има кобалт, платина, титан, злато, сребро, селен, иридий, осмий, телур и други. Тук е скрито такова богатство, че ще стигне едва ли не за сто години. А ето вече предлагат своите услуги залежите на Норилск—две, Черната планина, Зуб-планина.

На полуостров Таймир, където се издигат планините Бирранга, има повече от 50 местонахождища на въглища, не само енергетични, но и коксуващи. И макар обширният каменовъглен басейн да не е достатъчно подробно проучен, смята се, че неговите запаси са равни най-малко на запасите на Донбас — по-точно сто милиарда тона.

Изобилието от ценни руди и въглища гарантира на отвъдполярния комбинат развитие и успех. Намерените наблизо кварцови пясъци, глина, гипс, мергел, доломити, варовик, диабазов камък поощряваха бурния растеж и разцвет на производството и на строителството на предприятия, жилищни и обществени сгради. Норилският комбинат, най-северният на земното кълбо, представлява съвкупност от рудници и кариери, мини и обогатителна фабрика, топлоцентрала, която осигурява топлина и електрическа енергия на комбината, никелов и медодобивен завод, цехове за производство на кобалт, селен, телур и метали от платиновата група, десетки свързани помежду си предприятия.

В Норилския комбинат се произвеждат и строителни материали, цимент, вар, тухли, железобетонни панели и греди, каменни отливки.

В Дудинка се кръстосва пътят на товари от Норилск за „континента“ и от голямата земя за Норилск. Трюмовете на корабите се пълнят със сандъци с никел, медни листове, бъчви с кобалт на пръчки, грижливо опаковани селен на прах и други метали от платиновата група.

Моряците от „континента“ докарват машини, съоръжения, апарати, автоматика, продукти на леката и хранителната промишленост.

Климатът на таймирската земя е по-суров, отколкото на Колския полуостров или на Печора. Студовете тук нерядко достигат до минус 60 градуса, ледени са арктическите ветрове — ураганът достига скорост 40-50 метра в секунда, по-дълготрайни са виелиците, които понякога духат без прекъсване по две седмици. В Северен Сибир има поговорка: „Дванадесет месеца зима, останалото е лято“. Всъщност лятото тук е кратко, бурно и топло.

Далеч зад полярния кръг — отвъд 69-ия паралел — гордо и уверено сияят електрическите огньове на Норилск. Признатата макар и неофициална столица на Таймирския полуостров, е събрала почти 150 хиляди жители.

Наоколо поразително бързо растат миньорските селища — Кайеркан, Уст-порт, Каларгон, Валек, Караул, Волочанка, Тал нах, Мечи ручей.

През първите години строителите, а и жителите на Норилск здраво си изпатиха от вечната замръзналост. Тя рушеше дървените жилища и складовете. Каменните сгради внезапно се деформираха: почвата под основите се размразяваше и се спадаше. Стените се разместваха. Появяваха се пукнатини.

За да се избегнат подобни неприятности, група архитекти и инженери след многобройни експерименти и размишления предложиха да се строят многоетажни сгради върху железобетонни стълбове. Ето как става това. Преди да бъде забит стълбът, снабден с парна игла и електроди, на определения участък докарват сонда, която бързо пробива пет-шестметрова дупка. В пространството между спуснатия стълб и размекнатата почва вкарват циментов разтвор и стълбът бива плътно циментиран.

Върху такива стълбове строят пет-шестетажни сгради, с всички удобства — вани и водопровод, парно отопление, шахта за буклук, телефон. Почвата под така построените жилища и производствени сгради не се размразява, защото подът на сградите, външното им дъно не се докосва до вечнозамръзналата почва, между тях се образува въздушна възглавница, която изолира земята от притока на топлина.

„Твърдостта“ на почвата се запазва, като градските комуникации, дори тръбите с топла вода — се поставят в специални железобетонни калъфи. Ако се появи опасност от размразяване, чрез тръби вкарват студен въздух и почвата става здрава като скала.

Сега в Норилск има булеварди с многоетажни жилищни и обществени сгради, магазини, поликлиники, болници, театри, кинотеатри и др.

На 150 км от Норилск в скалистия каньон на своенравната река Хантайка изграждат заполярна водна електроцентрала. Насипната язовирна стена от каменни блокове, висока 60 метра, ще прегради коритото на реката и заедно с двете диги ще образува водохранилище, което ще се разпростре на 100 км нагоре по течението на реката. В подземната машинна зала, издълбана в твърдата гранитна скала, ще бъдат поставени мощни хидроагрегати. А до най-северната на планетата електроцентрала ще бъде създаден още един град-експеримент Снежногорск.

Проектираният жилищен комплекс представлява два паралелни дома под прозрачен синтетичен покрив. Всеки дом е дълъг 180 метра и широк повече от 40 метра.

На първия етаж ще бъдат разположени магазини, кафене, училище, библиотека и поликлиника. На горните етажи ще има съвременни апартаменти с електрически кухни и лъчисто отопление. Между двете сгради ще се вместят покрита зимна градина с постоянна температура плюс 15 градуса, плавателен басейн, спортни съоръжения. Покрити улици ще свързват комплекса с водноелектроцентралата и с производствените помещения.

След няколко години и в този край на дългата зимна нощ ще блеснат ярките светлини на града от стъкло и метал. Автомати, управляващи микроклимата, ще преградят пътя на шестдесетградусовите студове и бестрове и на многодневните виелици към Снежногорск.

Жилищният комплекс — плод на суровия опит, на трезвото въображение и на полета на мечтите — горещо се обсъжда на съвещания, във вестниците и списанията. Той има привърженици и противници, скептици и защитници. Този проект дава възможност да се надникне в нашето утре и да се видят нагледно неговите контури.

Георги БЛОК

Успехи на строителите

В чест на 50-годишнината от Великата октомврийска социалистическа революция строителите от ТКЗС — Чернолик обещаха да завършат предсрочно новата голяма и модерна ремонтна работилница. Сега те извършват последните довършителни работи по сградата и скоро съвсем готова ще я предадат за експлоатация.

Строителите от групата на Халим Алиев изпълняват нормите си 140 на сто. Като най-добри между тях изпъкват Мехмед Насуфов, Ибрям Скендеров, Али Алибашев и др.

Ехлиман АХМЕДОВ

С голяма обич

—Руса Димитрова — извика човекът зад масата, застлана с червено сукно.

Кооператорите извърнаха глави към ъгъла на салона, усмихнати и радостни, сякаш назоваваха техните собствени имена.

От там се надигна една едра, кръглолика жена и заситни смутено към официалната маса. Вървеше, а като по чудо сякаш не усещаше краката си. Пристъпяше автоматично и чувствуваше, че по бузите ѝ пълзи с особен, едва доловим гъдел напиращата кръв, че някакъв непознат огън я стопля цялата...

— За големи успехи в птицевъдството през настоящата година на кооперативното ръководство и партийният комитет награждават Руса Димитрова с почетното отличие „Паспорт на трудовата слава“...

Гласът на мъжа потъна в хаоса на вълнението ѝ и тя не чу последните му думи. Това че я бяха извикали пред кооперативното събрание, че я награждаваха с най-новото и високо отличие, за което беше чела само крадешком по вестниците, я изпълваше с умиление и обич към всички, които тази вечер споделяха нейната голяма радост...

...Това беше през миналата година. Беше зима, беше пролет и лято, а ето че животът в птицефермата на стопанството в с. Бабук привидно продължава да върви със същия ритъм. И сега, както тогава, сутрин още в здрач похлопва външната вратничка на двора и Руса заедно със старата и опитна птицегледачка Злата Михайлова прекосяват мястото за храненето и поилките, пак тичат с препълнените кофи, за да разнасят храната, пак усмихнати и весели се прибират в стаичката с още топлите яйца, които мигом нареждат върху картонените по ставки.

В живота на птицефермата властвува този закон на повторението, затова може би дните си приличат като близнаци.

Преди няколко месеца старите носачки бяха продадени на пазара, а на тяхното място в птицефермата докараха младите ярки, за които се грижат от ранна пролет двете птицегледачки. Сега чевръстите жени отглеждат 2 000 ярки на шестмесечна възраст и 3 000 петлета и ярки на четиримесечна възраст. От първата група, която тази година започна пронасянето много рано, ежедневно се събират по повече от 800 яйца...

...На стотина метра все по надолнището, на юг от птицефермата, където работят двете жени, се намира другата птицеферма на кооператива в с. Бабук. Между двата малки колектива през цялата година се води една тиха борба за по-добра работа и по-хубави резултати. Това увлича жените, прави часовете на работата интересни, изпълнени с някакъв невидим динамизъм.

Сега през септември, когато започнаха есенните дъждове, грижата на неуморните жени се удвоява. Те са нетърпеливи. Искат час по-скоро да приключи ремонтът и дезинфекцията на зимните птичарници, та да закарат птиците там. Те знаят от практика, че влагата действува много зле върху здравословното състояние на кокошките и пречи на носливостта. В калния, кишав двор и храната много лесно се замърсява, а веднъж прясната от хранилката, вече не може да се консумира.

Преди известно време в птицефермата нахлу цяла група жени-полевъдки.

— Да дойдеш с нас на полето, като Злато. Звеноводка ще те направим, както по-рано, само ела с нас, че много е пусто в редовете без шегите и песните ти...

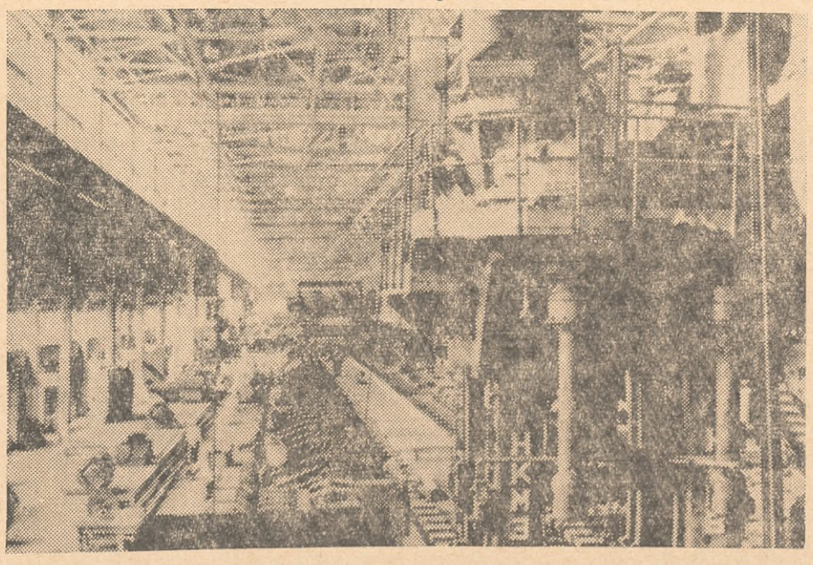
Искрено се молеха жените, но Злата ги отпрати с твърдия си отговор:

— Тук съм се хванала вече толкова години и сега да се посрамя ли искате пред селото. Какво ще кажат хората. Работи десет години, взема някоя друга пара и сега дим да я няма...

Постояха жените от звеното, погледаха стаичката, дворчето, градинката с гергините и шибоите и разбраха, че не ще могат да я отлъчат оттук, защото е обикнала всичко това като свой собствен дом...

Р. ШИМАБЕЕВ

ИЗ НАШАТА РОДИНА

Кремиковски металургичен комбинат — предпускови дни на стан 1 700. През тези дни най-оживеният пусков обект на Кремиковския металургичен комбинат е стан 1 700, след завършването на който се затваря цеят производствен цикъл на комбината. Специалисти от машинния и електрическия участъци и пусковоналадъчната лаборатория пуснаха в осемчасова проба събирателната автоматична линия на стана.

НА СНИМКАТА: Вътрешен изглед на стан 1 700.

Трудолюбива и усърдна полевъдка е комсомолката Пенка Гатева от село Зафирово. Вече шест години тя работи на полето, бори се за получаване на по-високи добиви редно с всички кооператори. Участвува активно и в работата на комсомолското дружество. Миналата година бе делегатка на първия петхиляден събор на младите първенци от селското стопанство, състоял се във „Златните пясъци" край Варна.

Комсомолски устрем

Всяка книга за антифашистката борба ни вълнува...

Беседа с Никола ЯНАКИЕВ, секретар на общинския комитет на Комсомола в Сребърна

КОЛКОТО ПОВЕЧЕ НАБЛИЖАВА денят за читателската конференция, посветена на младия герой в съвременната българска литература, толкова повече се вълнуваме от прочетеното. Общинският комитет на Комсомола отрано се зае заедно с читалището да определи коя тема да се спре. Решено бе да се подготвим по темата: „Герои на антифашистката борба".

В читалищата беше съставен препоръчителен списък на книгите, които трябва да се прочетат по предвидената тема. Те са изложени на видни места в библиотеките. За книгите съобщихме по комсомолските дружества. Няколко пъти радиовъзелът уреди предавания, в които се говореше за книгите, определени за разглеждане. За самата конференция подготвихме и нагледни материали, които разлепихме на видни места.

Съвместно с читалищните ръководства решихме кои да бъдат докладчиците на конференциите и по какъв начин да ги проведем. Така например, в село Сребърна учителката Екатерина Тодорова ще изнесе доклад, след всеки що ще започне и конференцията. Поставихме задача всички комсомолци да прочетат по няколко книги, за да могат да вземат отношение при обсъждането им.

Наскоро на вечерта за изпращането на новобранците организирахме викторина. В нея включихме заглавията на книгите, определени да се четат за читателската конференция. Сторва целяхме още един път да припомним на комсомолците, че една времето за провеждането на конференцията.

Често младежите помежду си разговарят за една или друга прочетена книга, споделят мисли. Пък и самите книги са много интересни. Те разказват за участието на комунистите и безпартийните, на ремсистите и младежите-антифашисти в борбата против фашизма и капитализма. Книги като „На живот и смърт" от Димитър Ангелов, „По хайдушките пътеки" от Желязко Колев, „Мургаш" от Елена и Добри Джурови, „Партизански песни" от Весели Андреев и други наистина вълнуват много. В тях се разкрива геройчната и самоотвержена борба на партизаните за свободата и щастието ни.

Вярваме, че тоза ново начинание в работата на Комсомола ще даде хубави резултати. То ще насочи младежите повече да ходят до читалищната библиотека и всеки книги за прочит, да се изказват върху проблемите, засегнати от писателите в една или друга книга. А това безспорно ще е от голяма полза за всички младежи и девойки.

Бригадирски ден

В чест на предстоящия Единадесети конгрес на Комсомола и 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция Окръжният бригадирски щаб и ГК на ДКМС в град Силистра организираха на 24 септември бригадирски ден в помощ на селското стопанство. 260 младежи и девойки отидоха в село Сребърна, където помогнаха на трудово-кооперативното земеделско стопанство в прибирането на богатата царевична реколта.

През този ударен бригадирски ден младите помощници от Силистра работиха съзнателно и упорито. Успяха да оберат над 200 декара царевица. Най-добра организация на работата и най-масово участие в бригадата взеха комсомолците от ТПК „Девети септември", промкомбинат „Камъшит", завод „Хром", ДИП „Липа". Заводските комитети на Комсомола от тези промишлени предприятия се отзоваха на обръщението на Окръжния комитет на Комсомола присърце и изпълниха успешно възложената им задача.

Сребърските кооператори останаха много доволни от помощта, която им оказаха комсомолците от промишлените предприятия в град Силистра.

Господин ТОДОРОВ

Младостта рапортува

КОМСОМОЛЦИТЕ от младежката овцеферма в село Вокил рапортуват, че изпълниха обещанието си, дадено в чест на XI конгрес на Комсомола. Надоиха 45 627 литра мляко вместо предвидените 44 468, настригаха 6 895 кг вълна при план 5 799. Преизпълниха обещанието си и за прираста.

* * *

МЛАДЕЖКАТА КРАВЕ ФЕРМА в Старо село, завоювала званието „Ферма за комунистически труд", работи активно за преизпълнение на дадените обещания. През първото полугодие комсомолците надоиха повече 69 102 литра мляко. Най-големи успехи постигнаха младите доячки Радка Ангелова, Марийка Стоянова, Гинка Маринова, Петранка Василева и Атанаска Филипова. Те са решили да посрещнат Единадесетия конгрес на своята любима организация с преизпълнени годишни планове.

* * *

КОМСОМОЛЦИТЕ от село Окорш, които работят в търговията и „Обществено хранене, преизпълняват плановете си. Най-добро изпълнение на обещанията постигнаха Василка Димитрова от сладкарницата и Ганка Иванова и Методи Костадинов от ресторанта. Хубави успехи за воюва и младият магазинер Вълчо Кралев.

* * *

ПЪРВО КОМСОМОЛСКО ДРУЖЕСТВО при ДИП „Липа" в Силистра рапортува, че между четиригрупи се води благородно предконгресно съревнование. Първенец на дружеството е младежката група при бригада „Юрий Гагарин" с комсомолски отговорник Йорданка Игнатова. Всички членове на групата преизпълняват трудовите норми с 20-30 на сто. Най-добри производственици са Мария Гутева, Атанаска Дачева, Васил Роев и Петър Минчев.

Добре работи и младежката група при бригада „Герман Титов" с комсомолски отговорник Петър Тодоров. В тази група с постиженията си се отличава Бедри Кемалов. В останалите младежки групи първенци са Марин Няголов, Иван Костадинов, Димитричка Минчева, Мария Иванов.

Комсомолците от дружеството участвуват активно и в културно-масовата работа. Младежите и девойките са дейни участници в литературно-музикалните програми. Обсъждат колективно филми, организират спортни състезания.

* * *

ТРАКТОРИСТЪТ Васил Иванов от село Сяново икономиса 1 800 литра горивосмазочни материали за кооперативното стопанство. Механизаторът Кольо Литев икономиса 425 литра нафта.

Между полевъдите от Сяново буйно се разгаря пламъкът на предконгресното съревнование. Най-старателно се трудят Тодорка Илиева, Мирка Стоянова, Мария Маринова и Еленка Петрова.

Буйно пламти огънят на съревнованието

Младите тъкачки Магдалена Николова, Славка Великова и Йорданка Гебешева са вдъхновителните производственички. Те са гордостта на комсомолската организация в предприятието. Начело са и в съревнованието в чест на XI конгрес на ДКМС.

ДНИТЕ пред Единадесетия конгрес на Комсомола за младите производственици от ДИП „Добруджа" са изпълнени с трудов героизъм. Организираното съревнование в чест на петдесетгодишнината на Великата октомврийска социалистическа революция и конгреса на ДКМС даде нов импулс в работата на работниците-комсомолци. С колективни и лични обещания в съревнованието се включиха 190 младежи от четирите дружества и единадесетте младежки бригади.

Заводският комитет на ДКМС създаде стройна организация за отчитане на съревнованието.

Благодарение на упорития труд на младежите, резултатите не закъсняха. За осемте месеца са произведени надпланово 45 771 метра плат. Младежката „червена" смяна, организирана в осем младежки бригади, при план за осеммесечието да изтъче 1 783 904 метра плат изтъка 1 804 043 метра при 93,1 на сто първо качество, вместо обещаното 96 на сто.

Със своите производствени постижения се гордее младежката бригада с ръководител Тодор Плугаров. Тя преизпълни плана си за осеммесечието с 8 381 метра плат и постигна 99,7 на сто първокачествена продукция. Радостни успехи постигна и бригадата с ръководител Шукри Исманилов.

Отделните млади тъкачки също преизпълняват обещанието си. Хубави думи могат да се кажат за комсомолката Славка Великова. Тя работи на шест стана. Даде обещание в чест на комсомолския конгрес да изпълни трудовите норми 141 на сто, а достигна 172 процента при 99,5 на сто първокачествена тъкан. Йорданка Гебешева също обслужва шест стана. Тя преизпълнява личното си обещание. Вместо обещаните 141 процента изпълнение на ежедневните трудови норми, тя постигна 167 на сто, а при качеството на платта достигна 99,7 на сто. Начело на съревнованието застана и младата тъкачка Магдалена Николова.

Господин НАЗЛИЕВ

Всички на учение

Политическата учебна година в Комсомола е неразделна част от неговата идеологическа работа. Затова Окръжният комитет на ДКМС отрано взе мерки за сформиране учебните звена и формите през новата 1967/1968 учебна година. Особено внимание се обърна на въпроса за включването на повече младежи и девойки в мирогледните и идеологическите дисциплини.

Тази година градските и общинските комитети на Комсомола в нашия окръг се заеха навреме с подготовката на новата политическа учебна година. Отчитайки огромното значение на политическата просвета, общинският комитет на ДКМС в село Зафирово още преди два месеца на специално заседание набеляза решения за уточняване на формите, определяне на пропагандистите и за създаване на по-добра материална база за занятията. Общинският партиен комитет оказа близка помощ.

Част от комсомолските щаби се учат в школата по научен комунизъм, изградена към партийните организации. В района на Сливовската общинска организация са изградени няколко кръжока. Така например в кръжока „Два свята — две младости" ще се учат 22 младежи от село Коларово. Такъв кръжок е създаден и за комсомолците в село Богданци.

Общинският комитет на Комсомола се е съобразявал с желанието на младежите при сформирането на политическите учебни звена и форми. Едновременно с това държал е сметка за включването на повече участници. Въпреки това обаче, в село Зафирово все още не са изградени напълно двете учебни звена. Тоза налага колкото може по-скоро да се изпълни и тази задача.

Райно ПЕТРОВ

Закърмени с любов, възпитани в готовност

ОБЩИНСКИЯТ КОМИТЕТ на Комсомола в село Ситово работи активно за патриотичното възпитание на младежите от района на общината. А това помага на комсомолците да се запознаят с революционните традиции на своите бащи и да се възпитат като достойни продължители на техните дела.

Много полезна форма на работа се оказа военната лектория за донаборниците. В нея два пъти месечно се изнасяха лекции от членовете на общинските комитети на Партията и Комсомола. Бъдещите защитници на Родината бяха запознати с решенията на Деветия партиен конгрес, с младежкото революционно движение, с героизма и себеотрицанието на борците за народна свобода от Силистренски окръг. Младите хора се възпитават от героичното минало на родния край, възприемат като реална закономерност неговото настоящето, завладяват ги грандиозната перспектива на бъдещето. Донаборниците бяха запознати с бойната слава на българския войн в миналото и днес. Изучаваха някои военни дисциплини.

В заключителния етап на работата на лекторията в Ситово се състоя общински преглед на донаборната младеж. Донаборниците взеха участие и в окръжния събор, състоял се през месец май т. г. в Силистра.

Наред с това всички младежи и девойки присъствуват на тържествени срещи с ветерани от Отечествената война и активни борци против фашизма и капитализма от общината. Организират се вечери, посветени на герои от нашата славна история. Комсомолското дружество при полевъдството в Ситово със секретарка Гинка Неделчева уреди изложба в салона на читалището за живота и дейността на Георги Димитров. Състоя се състезание по стрелба за излъчване на най-добър стрелец. През юни тази година общинският комитет на Комсомола организира мотоциклетен поход до гр. Свищов по случай 90-годишнината от форсирането на река Дунав от руските войски. Участниците в похода споделят голямото си задоволство от това, което са видели.

Общинският комсомолски комитет работи по патриотичното възпитание и на пионерите. Благодарение на доброто взаимодействие между комсомолското и училищното ръководство пионерската дружина работи много добре. Пионерите организират тържествени сборове в памет на героите, срещат се с видни дейци на революционното движение.

Сега комсомолците и пионерите от Ситово и цялата община се готвят усилено за срещата „Дълг и патриотизъм", посветена на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция и големия младежки форум — XI конгрес на ДКМС. Това ще бъде едно радостно събитие в живота на комсомолците и пионерите.

Няма съмнение, че в Ситово растат, учат се и се трудят млади хора, закърмени със силна обич към Родината и готовност винаги да защитават нейните достижения.

Димитър МАРИНОВ

Пратеничката на тъкачките

Нови делегати за XI конгрес на ДКМС

Откакто я избраха за делегат на предстоящия конгрес на Комсомола, Денка Колева Чернева все се мъчи да си представи голямата конгресна зала, препълнена с младежи и девойки от цялата страна. Мъчи се да си представи всичко, което е свързано с едно далечно пътуване до столицата.

Понякога, загледана през прозореца, тя отново премисля, че добре ще е да стане там на конгреса и пред всички да разкаже за живота и работата на комсомолците от ДИП „Добруджа" — Силистра. Доста ще се затруднищ, ако речеш да изброиш всички инициативи, които са извършени от комсомолските дружества на предприятието. С часове може да говори Денка за вечерта на трудовата слава, за тържеството, наречено „Минало, настояще и бъдеще на нашето предприятие", за веселието, което в чест на пролетта назоваха „Първа пролет". За хубавите неща, които буквално се множаха през време на ленинските и димитровските дни.

Иска й се да разкаже на делегатите за предконгресното съревнование, което приличаше с такава внезапна сила и увлече толкова много хора. Как добре би описала тя успехите на комсомолките-тъкачки Марлена Николова, Мара Иванова, Йорданка Гебешева, Величка Бояджиева или пък на Христа Камбурова, които използуват и последните потенциални възможности на становете и дават само качествена тъкан.

Когато премисля събитията през последно време, Денка неусетно си спомня за оня първи ден, когато прекоси за пръв път обширния асфалтиран двор на предприятието. Работничките гледаха това дребничко светлокосо момиче и просто не им се вярваше, че то някога може да застане начело на комсомолска та дейност в предприятието. Очите й обаче, бяха такива

Често Денка Чернева (последната вдясно) разговаря с комсомолките. Интересува се от тяхната работа. Те дирят нейната подкрепа.

големи, откровени и усмихнати, че с течение на времето хората ежедневно чувствуваха нужда да срещат тяхната пленяваше лъчезарност.

Секретарка на заводския комитет на Димитровския комунистически младежки съюз и... плановик. Тази огромна работа едва не изпълваше сметата ѝ. Денем, приведена над отчетите, плановете и сметачната машина. А едва свършил работният ден, тогавик че се окаже насрочено събрание на някое от четирите комсомолски дружества в предприятието. А щом се обере с комсомолките, часовете отлетяват незабелязано.

Наскоро една голяма радост засия в очите на тъкачките. За усърдна работа в предконгресното съревнование те получиха преходното червено знаме на ОК на Комсомола, а едно от дружествата — специален отличителен вимпел.

С радостни мисли и вълнения са изпълнени сега дните на делегатката Денка Чернева. Дни на напрежение, равносметка и амбиция за нови, по-смели начинания.

Р. РУСЕВ

Азбука на любовта

Възвърнали детинската си кротост,
на пламналите пясъци се доверявахме.
Разказвахме мечтите на сърцата си.
Наричахме морето синя нива
и искахме във нея да засеем
най-смелите мечти и да пожънем
най-изумителните подвизи.
Тоза обаче ни се стори малко.
Във пясъка безкрайно съсредоточени,
като светците — солунските братя,
заехме се веднага да открием
онази азбука на любовта,
с която кратките писма да пишат
на своите неотплували момичета
моряците, поели дълъг път...

Симеон МАНОЛОВ

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XII, бр. 114 (1278) | Събота, 30 септември 1967 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

В ПРОСЛАВА НА ОКТОМВРИ

*** НАЙ-ЗАБЕЛЕЖИТЕЛНОТО СЪБИТИЕ НА ЕПОХАТА**
*** ТРУДЕЩИТЕ СЕ ОТ ОКРЪГА ПРЕД ВЕЛИКИЯ ЮБИЛЕЙ**

Вече малко дни ни делят от честването на най-забележителното събитие в живота на човечеството. Всички прогресивни хора от цялото земно кълбо се готвят да посрещнат петдесетгодишния юбилей на Великата октомврийска социалистическа революция. Защото победата на Великия октомври осветли ярко пътя на отрудения човек към радостта, щастието и свободата. Защото за пръв път в историята на народите тя направи хората равноправни, постави началото на социалистическото общество.

Трудещите се от нашия окръг отдавна се подготвят достойно да отпразнуват този изключително голям празник. Празник, който озари раждането и на нашата свобода. Затова сега те посвещават своите трудови и политически дела на този най-светъл ден. В не едно предприятие, в не едно село, в не една организация се осъществяват разнообразни инициативи, които прославят грандиозното дело на Великия октомври.

Партийните комитети и организации са инициатори на големи начинания, свързани с посрещането на великия юбилей на Октомври. Отечественофронтовските организации обхващат все по-голям брой трудещи се в подготовката за честването на най-радостния празник. Посещават се колективно съветски филми, а след това се обсъждат. Многобройните фотоизложби припомнят за подвига и героизма на руските работници и селяни, които смъкнаха властта на царизма и установиха съветска власт. Организират се събрания, на които се изнасят беседи и лекции за ролята и значението на Великата октомврийска социалистическа революция. Посещават се паметниците на българо-руската и българо-съветската дружба. Изнасят се рецитали по стихове на съветски поети, посветени на Ленин и съветската държава. В скоро време ще се състои събор на жените от окръга, които участвуват в движението за комунистически труд. Над сто активистки на Отечествения фронт през идущия месец ще бъдат изпратени на екскурзия в Съветския съюз.

Разнообразни начинания организират и организациите на профсъюзите. Окръжният комитет на профсъюза на работниците от строителството е успял да включи голям брой участници в съревнованието за спечелване „Паспорта на дружбата". Група първенци от строителството са посетили наскоро съветската столица. Засилена е и културно-масовата работа. Организирана е викторина-конкурс с индивидуално и колективно участие. Голям размах е придобила художествената самодейност.

Хубави инициативи осъществяват и останалите окръжни комитети на профсъюзите. Така например Окръжният комитет на профсъюза на работниците от леката и хранителната промишленост ще проведе тематичната вечер „Червените карамфили", посветена на Ленин и Октомврийската революция. Окръжният комитет на профсъюза на работниците от административните учреждения и комуналните предприятия ще проведе обществен преглед на работата в народните съвети. Конкурс за най-добър млад сервитьор и готвач организира Окръжният комитет на профсъюза на работниците от търговията.

Първичните организации на ДОСО станаха инициатори на много състезания, посветени на половинвековния юбилей на Октомври. Мотоциклетни състезания ще има в Тутракан и Дулово. Изнасят се беседи по патриотичното и интернационалното възпитание на трудещите се и младежта. Проведени са мотопоходи до паметниците на загинали в борбата революционни дейци от окръга. Оживление цари и сред физкултурниците. През следващия месец ще се състои окръжен крос. Популяризират се успехите на съветските спортисти чрез фотоизложби и табла.

Културните институти и организации също дават своя принос. Окръжният исторически музей подготвя изложба, която ще покаже влиянието на Великата октомврийска социалистическа революция у нас. Окръжната библиотека организира изложба на съветска литература. ОП „Кинефикация" организира Месец на съветския филм. По радиоуредбите се изнасят беседи и лекции за успехите на съветските народи в строителството на комунизма.

Пионерите и комсомолците от окръга също се подготвят да посрещнат славния юбилей. Пионерските отряди издирват българи—участници в революцията, разучават съветски песни. Пионерите се запознават с живота на съветските пионери. Те активно участвуваха в съревнованието „Дружба навеки".

В дните пред великото събитие трудещите се от нашия окръг ще станат инициатори на още много хубави прояви. С това те ще засвидетелстват своята безгранична обич и любов към съветската страна и делото на Октомври.

Велислав РАЙКОВ

Скъп гост

От вчера скъп гост на града ни е Манол Манолов, наш съгражданин, участник в гражданската война на съветските народи, воювал срещу интервентите. От дълги години живее в Москва. Понастоящем е пенсионер.

Първи го посрещнаха пионерите от експедиционния отряд „Червените витязи" при училище „Отец Паисий". От няколко месеца те му пишеха писма. Пишеше им и той. Сега стана първото лично запознанство. Те му подариха много цветя.

Бъдещ завод

Макар че РТС Дулово още не е обявена за завод, нейната дейност не се ограничава само с ремонт на селскостопански машини. Тук се произвеждат части за селскостопански машини, барабани и челюсти за тритонни ремаркета, фасонни части за азбестоциментови тръби, детайли за завода за товарни коли гр. Шумен и др. Голяма част от производството му е кооперира на с други предприятия и срочното изпълнение на поръчките е главната задача на колектива.

Неизвестността за бъдещето на предприятието, дали Министерството на земеделието ще даде съгласието си да премине под ведомството на ДСО „Агромашина", или ще си остане РТС, попречи на работниците да преизпълнят производствения си план за деветмесечието. Те изпълниха производствения план 108 на сто, а производителността на трудa 112 на сто.

Ако човек надникне в стругарския цех, ще види как умело изпълняват своите задължения Димо Ненов, Станьо Илиев, Янка Ешрефова и ще разбере тайната на успехите на предприятието.

М. ГЕОРГИЕВ

На Конгреса с достойни дела

(Пленум на Окръжния комитет на ДКМС)

Заедно с цялата българска младеж младежта от нашия окръг се готви да посрещне XI конгрес на ДКМС и славната 50-годишнина от победата на Великата октомврийска социалистическа революция.

За да отчете извършената в комсомолските дружества работа в чест на Конгреса, на 29 септември т. г. в Силистра бе свикан разширен пленум на Окръжния комитет на ДКМС. На него освен членовете и кандидат-членовете на комитета, присъствуваха и секретарите на градските, общинските, и ученическите комитети на ДКМС, дружинни ръководители, избраните делегати за Конгреса и др.

Доклад изнесе първият секретар на Окръжния комитет на ДКМС Атанас Киров. В него той посочи, че комитетите и дружествата на ДКМС от окръга посрещат Конгреса с много инициативи и достойни дела.

Отличителна черта на идейно-възпитателната работа през този период е подетият в болшинството от организациите разговор „За дълга на младия човек пред Партията и Родината", организираните вечери за Партията, Ленинските и Димитровските дни, срещите със стари партийни дейци, активни борци против фашизма и капитализма, с бивши деятели на РМС и други.

Интересни инициативи имат младежите от Силистренската градска организация, Ситово, Алеково, Белица, Срацимир и др.

В своите изказвания на пленума Коста Кирилов от ДМЗ „Стомана", Дечка Крумова от Цар Асен, Михна Кралева от Алфатар, Илия Равалиев от Попина, Гесрги Димитров от Силистра и др. разказаха за инициативите и мероприятията на младежите от тези места в чест на Конгреса и 50-годишнината на Октомврийската революция.

Ценни указания за бъдещата работа на комсомолските комитети и дружества даде на пленума и заведущ „Организационния" отдел на Окръжния комитет на БКП Калин Димитров.

За добра предконгресна дейност с преходните червени знамена на Окръжния комитет на ДКМС бяха наградени: комсомолската организация при промкомбинат „Камъшит", общинската организация в с. Белица, средношколската организация при ССТ — Силистра, пионерската организация в с. Ишширково и с вимпел на Окръжния комитет на ДКМС комсомолските дружества в с. Яребица и с. Варненци, младежката кравеферма в Старо село и др.

Пленумът реши да се увеличи съставът на членовете на бюрото на Окръжния комитет на ДКМС от 9 на 11 души.

За нов член на бюрото и секретар на Окръжния комитет на ДКМС, отговарящ за работата с малцинствената младеж, бе избран Ахмед Мехмедов Ешрефов, и за член на бюрото на Окръжния комитет на ДКМС Атанаска Лазарова Лазарова, завеждащ отдел „Селска младеж" при комитета.

Хаккъ РУФИЕВ

СЕИТБЕНИ ДНИ

С. ТЪРНОВЦИ

Кооператорите от с. Търновци усилено засяват есенниците. За два дни механизаторите Тодор Боянов и Йордан Георгиев, работейки на две смени, успяха да засеят 480 дка пшеница.

В бригадата е създадена добра организация на работата. С наличния дизел се извършва подготовката на почвата. С единия от беларусите се сее, а с другия се валират засетите площи. Освен предварителното торене, сега се извършва присеитбено торене с троен суперфосфат.

След приключване на работния ден машините минават на предсеитбена оран. Така вся ка нощ изорават по 200 дка земя.

Ж. ТОДОРОВ

С. ПАИСИЕВО

Във всички бригади на ТКЗС — Паисиево отшумя първият сеитбен ден. Повече от 2 200 дка пшеница и 690 дка ечемик са вече засети.

Първи навлязоха в подготвените блокове механизаторите от с. Паисиево. Трактористите Кемал Закиров и Февзи Ахмедов засяха над 850 дка пшеница.

И в осемте бригади на стопанството е създадена добра организация на работата. Това ще помогне на кооператорите при добри климатични условия да засеят в най-благоприятния срок.

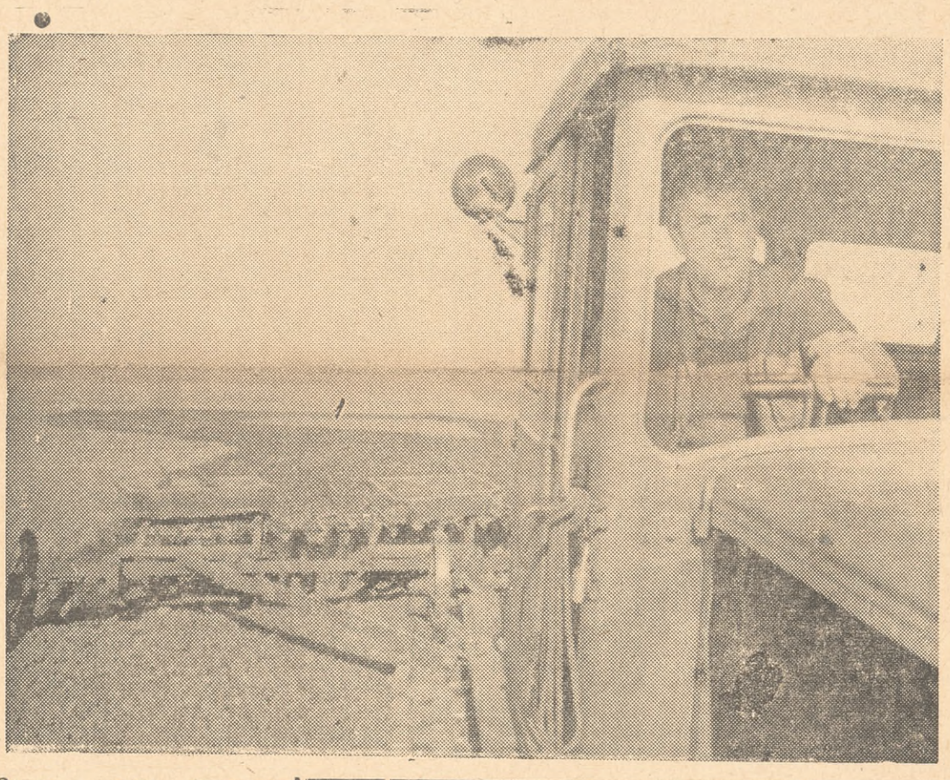
Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

С. ПОПИНА

Подготовката на есенната сеитба в ТКЗС — Попина започна отрано. Семената бяха навреме почистени и доведени до I класа. Добрата организация в ремонтната работилница помогна за качествената подготовка на инвентара. На голяма част от площите, които ще се сеят с пшеница и ечемик, вече е извършена качествена предсеитбена подготовка.

Сеитбата започна преди три дни едновременно в двете села на кооператива — Попина и Гарван. Механизаторите подхванаха присърце изпълнението на тази задача. Досега вече засяха 1 800 дка пшеница.

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

За да се засее качествено, почвата трябва да бъде много добре подготвена. Затова в Мелденското стопанство всички изорани площи сега се дискуват.

НА СНИМКАТА: Трактористът Вълчо Стоилов от с. Вървино извършва предсеитбена подготовка на почвата с дисков лющилник.

ВРЕМЕТО ПРЕЗ ОКТОМВРИ В СИЛИСТРЕНСКИ ОКРЪГ

През октомври, в резултат на постепенното намаляване на деня и на слънчевото греене, среднодневните температури бързо спадат от 16 градуса в началото до 10 градуса в края на месеца.

Характерно за температурата на въздуха е голямата разлика между сутрешната и обедната температури. При среднодневна 15 градуса, обедната може да достигне и до 25 градуса, а сутрешната около 7 градуса.

Тази година се очаква почувствително застудяване в началото на месеца и през третото десетдневие, като към 22. X. се очакват и първите по-силни есенни слани. Послънчево и топло се очаква да бъде времето около средата на месеца.

През третото десетдневие се очакват да паднат и по-голяма част от месечните валежи, а отделни превалявания ще има около 5, 10, 11 и 17 октомври. По количество валежите ще бъдат малко над нормата: около 44 литра на квадратен метър за Силистра, 45 за Тутракан, 47 за Алфатар, 48 за Ножарево и между 32 и 40 литра за Дулово, Паисиево, Златоклас, Ситово, Кайнарджа, Бабук, Попина, Зафирово, ДЗС „Я. Забунов" и Белица.

Най-дъждовен е бил октомври през 1944 година. Тогава са измерени валежи над 100-120 л на кв. м, а най-сух през 1921, 1948 и 1949 година.

АСТРОНОМИЧЕСКИ СВЕДЕНИЯ

В началото на месеца слънцето изгрява в 6,14 часа и залязва в 18 часа. Продължителността на деня е 11,46 часа, но всеки ден намалява с 3 минути (1 минута откъм изгрева и 2 минути откъм залеза). В края на месеца денят намалява на 10,22 часа. Тогава слънцето изгрява в 6,49 часа и залязва 17,11 часа.

Сутрин високо на изток блести планетата Венера — като Зорница; на югоизток ярко се вижда и Юпитер и ако го гледаме с бинокъл, се виждат и неговите спътници — подобно на слънчевата система.

Христо ПЕТРОВ

КОЛЕКТИВИТЕ РАПОРТУВАТ

С редакционната поща при нас пристигнаха няколко рапорта от предприятията. В тях работниците разказват за своите успехи, постигнати в чест на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция и за изпълнение на обещанията, приети на производствени събрания. Най-много са рапортите от промкомбинат „Камъшит". В цех „Ракита" преизпълнението на плана по обем е въпрос на чест за всяка бригада, затова тук успехите са най-големи.

Работниците от бригада „Георги Димитров" с гордост рапортуват, че още през месец август са изпълнили плана за деветмесечието, а до 27 септември имат надпланова продукция за 3 500 лева. Те обещават, да изпълнят годишния си план до 7 ноември, а до края на годината да дадат надпланова продукция за 10 000 лева. С това те ще заслужат юбилейната значка „Паспорт на дружбата".

Бригада „Христо Ботев" отдавна работи по плана за месец октомври. На производствено събрание колективът обеща да изпълни годишния план на 20 ноември, с което ще завоюва „Паспорта на дружбата".

С постиженията си се гордеят и работниците от бригада „Дочо Михайлов". И те работят по плана за месец октомври. Тяхното обещание е в чест на петдесетгодишнината да произведат надпланова продукция за 9 750 лева при отлично качество.

НА МЕЖДУНАРОДНИ ТЕМИ

МИЛИОНЕРИ И... ПЛЪХОВЕ

Работническият вестник в САЩ „Уоркър" в един от последните си броеве публикува „Открито писмо до президента Джонсън". Автор на това писмо е американският журналист Арт Шилдс. В писмото между другото се казва:

„Уважаеми г-н президент,

Не зная дали във Вашата учебна библиотека е имало събраните съчинения на Джек Лондон. Мисля, че една от неговите книги би ви помогнала да избегнете нова сериозна грешка при поредното разследване на въстанията в негърските гета.

Вие направихте грешка, като предадохте това разследване в ръцете на човек, на който, според неговото собствено признание, никога „не му се е случвало да има работа" с гетото. Цитирам думите на милионера Чарлз Девид Хинсберг, който е един от ръководителите на създадената от Вас комисия за разследване на гражданските безредици.

Книгата на Джек Лондон, която имам пред вид, е „Хора от бездната". Писателят разказва за мизерията и безправието, в които са живеели обитателите на лондонското гето в Ист-Енд.

От тази книга вие бихте могли да извлечете един урок, който вие, господин президент, би трябвало да знаете, а именно: Богатите нямат никаква представа за това как живеят бедните. Джек Лондон установил това, когато се обърнал към някои състоятелни лондончани с молба да му разкажат за гетото, преди той „да е стъпил на негова земя". „Но ние нищо не знаем за Ист-Енд" —, отговорили те.

За втори път Джек Лондон се сблъскал с това непознаване, когато помолил агенцията, обслужваща туристите, да му даде сведения за лондонските бордеи. Той узнал, че кантората на Кук може да го изпрати в Африка или в Тибет, но тя абсолютно нищо не знае „за бездната на страданията, която е на една крачка от нея".

Тогава старият моряк Джек Лондон облякъл извехтелия костюм на моряк и се гмурнал в живота на Ист-Енд, докато не го изучил подробно.

* * *

Ние съвсем не разчитаме, че вие, господин президент, ще последвате примера на Джек Лондон... Но ние имаме право, господин президент, да искаме вие да не правите за смях един от най-сериозните вътрешни проблеми на Америка. Това е проблемът за освободителното негърско движение. Вие правите тази проблема за смях, като я давате на откуп, на човек, който признава, че не знае нищо за нея. Цитирам вестник „Ню Йорк таймс", който характеризира Чарлз Хинсберг така: „Този джентълмен — пише вестникът — никога не е трябвало с внимание да прекратява пролуките на своята стълба, която води до спалнята. Нещо повече, той живее във „великолепен дом в Джорджтаун с плавателен басейн в двора. Той обича през зимата да се пързаля на ски, а през лятото да се пече на слънце в Южна Франция и да обядва с дипломатическия корпус".

* * *

Съвсем ясно е, господин президент, че такъв човек нищо не знае за гетото. На мене ми се струва, че вие не сте взели това под внимание.

Вие смятате, че проблемът за въстанията може да се реши чрез засилване на репресиите. Вашето протеже Хинсберг навярно споделя вашето мнение. Правейки своите първи изводи и препоръки, той нищо не каза за плъховете, гъмжащи в къщите, където живеят бедните, за разрушените жилища, за безработицата, за жестокостта на полицията. Него го интересува военният апарат за потушаване на вълненията. И неговото единствено предложение в първия доклад беше да се увеличи мобилизацията на негрите в националната гвардия.

И така, господин Хинсберг желае негри да се бият против негри. В това предложение на представителя на управляващата класа няма нищо ново. То е просто един от вариантите на доктрината на Айзенхауер — „Азиатци против азиатци". Но тази колониална тактика е остаряла, г-н президент. Тя се е заплела в безнадеждни противоречия. Тя вече не действува и в Азия, и тя не може да спре негърските въстания.

Вие, господин президент, трябва прекрасно да разбирате, че нищо не може да спре нарастващата вълна на въстанията, те ще бъдат прекратени, като се установи равенство — равенство при наемане на жилища, равенство в областта на образованието, при приемане на работа във всички сфери на американската действителност.

Правителството на САЩ премина към груба политика, която то означава: оръдия и оръдия. Оръдия, за да убиват виетнамците и оръдия за потискане на народа в своята страна. Обаче, ако помните историята, вие сте длъжен да знаете, че опитите да се потушат въстанията водят само към нови въстания".

Агенция „Новости"

Хроника на ЕЖЕДНЕВИЕТО

Вчера в Силистра се състоя сесия на Окръжния народен съвет, която се занима с пътномостовото строителство и състоянието на пътната мрежа в окръга.

(Подробна информация за работата на сесията ще поместим в следващия брой)

* * *

Концертът на съветската естрада, който се състоя на 25 т. м. вечерта в салона на кино „Москва", премина при голям успех. В разнообразната програма бяха включени и български песни и стихове, изпълнени от съветски артисти. Скъпите гости бяха приветствувани от заместник-председателката на Градския народен съвет Анка Николова. Девойки от града им поднесоха букети от свежи цветя и сувенири.

* * *

В чест на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция Окръжното предприятие „Кинефикация" организира от понеделник, 2 октомври, Месец на съветския филм. Освен прожекциите в кината, от 25 септември започнаха да се прожектират съветски научно-популярни и документални филми и на стената на Окръжния народен съвет.

* * *

Детските школи по чужди езици, изобразително изкуство и художествено слово към читалищата ще „Доростол" бяха открити на събранието с родители, ученици и ръководители на читалището, което се състоя на 25 т. м. Новото през тази учебна година е, че освен по френски и немски, ще има школа по английски език и английска езикова детска градина.

Утре започват занятията на школите.

* * *

Жителите на с. Айдемир очакват интересен концерт. В четвъртък, на 5 октомври, ще им гостува хор „Седянка" и духовият оркестър при силистренското читалище „Доростол". Концертът ще бъде посветен на 50-годишния юбилей на Октомври.

* * *

В Дулово се състоя на 26 т. м. сесия на Градския народен съвет. Обсъден бе въпросът за задоволяване на потребителското търсене от търговските организации.

* * *

Градският комитет на ДОСО и авто-мото-клубът в Дулово организират утре край Асфалтовата база в града голям мотокрос в чест на 50-годишнината на Октомврийската революция. Освен от гр. Дулово, ще участвуват състезатели от Силистра, Русе, Шумен, Провадия, Разград, Кубрат, Исперих, Толбухин и други места.

* * *

Любителите на футбола ще гледат утре в Силистра крайно интересната среща за първенство на „Б" РФГ между отборите на „Чардафон" — Габрово и „Доростол" — Силистра.

Пред пленума на ОК на БКП по патриотичното възпитание

Още по-целенасочено, още по-настъпателно!

ЗА ТОВА, КОЕТО Е НАПРАВЕНО

Общинският партиен комитет в село Зафирово се стреми постоянно да подобрява своята работа по патриотичното, класово-партийното и интернационалното възпитание на населението и младежта в общината. Под негово ръководство през тази година са осъществени няколко инициативи, в които са взели участие много трудещи се.

Цяло Зафирово още помни хубавата среща, на която Пенка Попова разказа впечатленията си от екскурзията по бойния път на 31 силистренски пехотен полк по време на Отечествената война в Югославия и Унгария срещу хитлеристка Германия. С вълнение разправяла тя за героизма и себеотрицанието на бойците от полка, дали живота си за свободата на два братски народа. В село Коларово свои спомени за Отечествената война разказал фронтовакът Йордан Павлов.

Голяма почит се отделя на загиналите зафировци във Втората световна война. Техните снимки са поставени в училището, за да напомнят на подрастващите поколения за подвига им. Всяка година на 2 юни се почита тяхната памет. Много тържествено е честван тази година Денят на падналите за народна свобода, за разлика от други години. Особено тържествено е отпразнуван 25-годишният юбилей на Отечествения фронт.

На по-важните исторически дати — деня на освобождението на България от османско робство, обесването на Васил Левски, 9 септември, рождения ден на Георги Димитров и други, се организират общоселски тържествени събрания. На тях се изнасят беседи и доклади от добре подготвени другари.

През лятото бе организирана екскурзия с възрастни кооператори до връх Столетов, където присъстваха на тържествата по случай 90-годишнината на Шипченската епопея. Те разгледаха музеите на българо-руската бойна дружба в Плевен. Посетиха и други исторически места, свързани с героичната история на нашия народ. С учениците също бе проведена екскурзия из страната, за да се запознаят с нейните забележителности.

Обсъден е и въпросът за създаване на музейна сбирка. Има решение старата училищна сграда да бъде ремонтирана и в нея да се поставят експонатите, които разкриват миналото на село Зафирово. В това училище е учителствувал силистренецът Васил Бъчваров през 1905 година. Той е създател на учителската социалдемократическа организация в Тутракан.

В момента се пише история на селото. С тази задача е натоварена учителката Мария Чалъкова. С помощта на пионерския експедиционен отряд тя е издирила много материали. В скоро време ще се направи албум със снимки на основателите на кооперативното стопанство. Предвижда се поставянето на паметна плоча на загиналите в Отечествената война от селото. Група активисти на организациите посетиха село Щръклево, Русенски окръг. Там те се запознаха с опита на щръклевци по обзавеждането на музейната сбирка.

На специален инструктаж с партийните секретари е поставена задача да направят оценка за работата на първичните партийни организации по патриотичното възпитание на народа и младежта. Това ще стане в близко време. Предвидено е да се прожектират български исторически филми, но въпреки направената заявка, ОП „Кинефикация" още не е изпратило такива филми.

НЯКОЛКО КРИТИЧНИ БЕЛЕЖКИ

Макар и да се работи по въпросите на патриотичното възпитание в Зафировска община, то това не е системно и целенасочено. Общинският партиен комитет няма цялостен план за това. Не се държи сметка за ефекта от една или друга инициатива.

По един или друг повод е ставало дума за работата по патриотичното възпитание на партийните организации, без тя обаче да е придобила целенасочен характер. Общинският партиен комитет смята да се занимае покъсно с тези въпроси. Но не е ли време да се избърза? До пленума на ОК на Партията остават малко дни. Пък и не бива да се допуска кампанийност, защото дейността по патриотичното възпитание, трябва да бъде настъпателна, конкретна и постоянна. Направеното по интернационалното възпитание не задоволява. Не е достатъчно само да се изнасят беседи по радиоуредбата за живота на съветските хора.

Малко е и извършеното по военно-патриотичното възпитание на младежта. С младежите от района на общината, които отбиват дълга си в народната казарма, не се поддържат редовни връзки. А би могло да се сключи договор за шефство, да им се гостува.

Нека вярваме, че общинският партиен комитет ще вземе поука от досегашната си работа и ще заработи по въпросите на патриотичното възпитание постоянно, целенасочено и настъпателно.

Вълчо РАДЕВ

Младият стругар Марин Недев от ЗММ — Силистра очаква с голям интерес предстоящия IX конгрес на Комсомола. Своите трудови успехи той поднася като дар за конгреса.

50 години съветска власт

Първият отряд на Червената армия. Май 1918 година.

ПАТРИОТИЗЪМ И ДЪЛГ

НА ТАЗИ ТЕМА, по решение на общинския комитет на ДКМС и общинския пионерски щаб в село Ситово, в началото на месец октомври ще се състои младежка среща в чест на 50-годишнината от победата на Великата октомврийска социалистическа революция и XI конгрес на ДКМС. На срещата ще присъствуват представители на Комсомола от Сребърна, Попина, Зафирово, Добротица и от ДМЗ „Стомана". Поканени са гости и от Министерството на народната отбрана, от ЦК на ДКМС, от Окръжния комитет на БКП и Окръжния народен съвет.

На срещата ще се проведе политически двубой. За него се готвят отдавна младежите от Ситово. Особено много се вълнуват младежите от ремонтната работилница. Те познават силите на младежите от района на общината. Но нали тук ще присъствуват младежи и от други общини и дружества? Ще успеят ли да спечелят първенството в двубоя?

За добрата подготовка на срещата общинският комитет на ДКМС заангажира вниманието на цялата общественост. На 18 септември тук бе свикано разширено заседание на комитета, където присъствуваха партийни и комсомолски секретари от целия район. Прие се план за подготовката и провеждането на срещата, в който се поставят задачи на всички комсомолски дружества от района.

Комсомолците от дружеството при ремонтната работилница ще украсят и озвучат местността „язовира Нова Попина", където ще се проведе срещата.

В активна подготовка са и останалите дружества. Едновременно с подготовката за двубоя, каквато хазаи те трябва да подготвят литературно-музикалната програма и други мероприятия.

С различни изненади ще се представят младежите от село Искра. Органите на МВР—Силистра ще демонстрират залавяне на диверсанти.

С особено вълнение се готвят за срещата и пионерските дружини. Дружинните съвети събират и обобщават данните за извършената през изтеклия период — 23. IX. 1966 година досега работа. Делата на пионерите от района на Ситово са много, но на срещата ще присъствуват пет дружини. Кой ли ще бъде първенецът в изпълнението на задачите?

Тахир МЕМИШЕВ
(наш кореспондент)

ПО УТВЪРДЕНА вече традиция, всяка есен по градове и села в обновената ни татковина стават своеобразни тържества. На тях тържествено се изпращат бъдещите защитници на Отечеството. Близки и познати, приятели и другари им пожелават лека и приятна служба в името на народа и Партията. Тези тържествени вечери, са мили и вълнуващи моменти в живота на комсомолците, на които предстои да прекрачат прага на родната казарма.

Ще запомнят дълго изпращането в редовете на Народната армия и младежите от Нова Черна. Щом се свечери, те се отправиха за кооперативния стол. Подир малко пристигнаха и гостите. Скъпи гости имаха тая вечер бъдещите войни от Сиово и Нова Черна. Дойдоха да ги изпратят и о. з. генерал-майор Боян Михнев, член на Бюрото на Окръжния комитет на Партията и председател на Окръжния комитет на Отечественя фронт, подполковник Ганчев от управление „Гранични войски" при Министерството на народната отбрана, ръководителите на селото.

Това мило и вълнуващо тържество откри секретарят на общинския комитет на Комсомола Николай Недев. Той поздрави бъдещите пазители на границите на Родината и им пожела да бъдат примерни и дисциплинирани бойци. После им връчи комсомолски поръчения да станат отличници по бойната и политическата подготовка. От името на новобранците благодари Никола Костадинов, който обеща да служат честно и предано на Отечеството, да защитят достойно честта на комсомолската организация и родния край.

С голям интерес бе посрещнато поздравлението на другаря Боян Михнев. Той говори за патриотичните традиции на Българската народна армия и нейния славен боен път. Много герои е отгледала и окърмила България. Много от тях с кръвта си са я бранили от враговете, служили са й честно и вярно. Днес младите защитници следват примера и подвига на тези патриоти, учат се на героизъм и себеотрицание от тях. Той сподели и свои спомени от участието си в антифашистката борба, в които разказа за героични постъпки на български граждани, защищавали своята Родина и народа.

На всички новобранци бяха поднесени подаръци. Вечерта, устроена в тяхна чест, продължи до късно. До късно се веселиха бъдещите бранители на Народната република. След двата три дни тръгват за народната казарма първите новобранци.

Комсомолецо, ти ставаш вече защитник на Родината!

Венцеслав БОРИСОВ

Ти ставаш защитник на Родината...

Стилът и методът на работа в народните съвети

По този въпрос се състоя съвещание в салона на Окръжния народен съвет на 23 т. м. Присъствуваха председателите, заместник-председателите и секретарите на общинските народни съвети и пълномощниците. За голямото внимание, което се обръща на тази задача, говори фактът, че в работата на съвещани ето взеха участие също така председателят на Окръжния народен съвет Сава Шиваров и Иван Камбуров от Управление „Изпълнителни комитети на народните съвети" при Министерския съвет.

Доклад прочете завеждащият отдел „Организационен" на Окръжния народен съвет Георги Екзаров. Той изтъкна, че в съответствие с принципите на социалистическата демокрация народните съвети от окръга все по вече подобряват своята работа. Сесиите се провеждат по годишни планове. Това дава възможност на изпълнителните комитети да подготвят всяка сесия по такъв начин, че тя да стане не само интересна и привлекателна за съветниците и избирателите, но и да има реална полза. Общо взето съветите правилно се насочват към обсъждане и разрешаване на основните въпроси. Сполучлива форма за привличане на населението във всекидневната работа на народните съвети са постоянните комисии. Най-добра е дейността им в Иширково, Средище, Ситово, Нова Черна, Бабук, Сокол, Тутракан, Алфатар, Черполик и други съвети. В окръга са изградени също така 83 обществени съвети на пълномощника, в които се включват над 600 съветници, специалисти и общественици. Във връзка с административното обслужване има служители, които служат за образец при водене регистрите за гражданското състояние и са на градени от Окръжния народен съвет.

В стила и метода на работа в народните съвети обаче се допускат и големи недостатъци. Докладът на другаря Георги Екзаров бе изпълнен с доста отрицателни примери. При подготовката за сесиите се избягва докладчици да бъдат щатните членове на изпълкомите, предоставя се това на ръководители на предприятия или учреждения. Те пишат докладите си единдва дни преди сесията, а често и в самия ден. Председателят или секретарят се интересуват дали се подготвят тези материали, но не от гледна точка на разработката и съдържанието им. Често се вземат решения, които нямат нищо общо с дневния ред. Не се спазват датите на сесиите. Вместо предвидените по плана 22 сесии, през юли тази година се състояха само три. Системно се отлагат те в Окорш, Межден, Голеш, Айдемир, Старо село, Главиница и др. А съветите в Алфатар, Калипетрово, Айдемир, Зафирово, Попина трябва да преустановят практиката да провеждат сесиите през нощта. Рядко се спазва чл. 14 от Инструкцията за организационно-масовата работа, който предвижда най-малко седем дни преди сесията да се уведомят съветниците и материалите да се раздадат за предварително четене.

Градският народен съвет в Силистра е взел на 22 юли т. г. решение, с което неправилно променя титулния списък на обектите по самооблагането. Този въпрос следва да се решава само от общото събрание на самооблагащите се. С решение от 6 април т. г. е определено да се закупи със средства от самооблагането една сметосъбирачка, без да е включена в титулния списък. Неправилно използуване на средства от самооблагането има и в другите съвети в окръга.

Много постоянни комисии не проявяват инициатива и същест вуват формално. Има пълномощници, които не търсят помощта на обществения съвет. В Кайнарджа, Голеш, Бабук, Белица и на други съвети работата по гражданското състояние е лоша, неизправна. Издават се неправилно удостоверения.

В своите изказвания присъствуващите допълниха доклада с нови факти и направиха конкретни препоръки за подобряване на работата. Председателят на съвета в Нова Черна Христо Петков изказа мнение, че ако сесиите се провеждат през деня, ще присъствуват само съветниците, тъй като кооператорите са на работа. А председателят на съвета в Средище Марин Бохоров разкритикува някои слабости в отделите на Окръжния народен съвет. Секретарят на Окръжния народен съвет Иван Брезоев оцени като крайно незадоволи-

телна дейността на обществените съвети по културата.

Обширно изказване направи другарят Иван Камбуров. Той присъствувал неотдавна на сесия на съвета в с. Секулово, на която вместо доклад на член на изпълкома по въпросите на селското стопанство, плановикът на ТКЗС изнесъл обикновен отчет във връзка с есенната сеитба. Другарят Камбуров изтъкна, че е необходимо да се подобри коренно стилът и методът на работа в съветите от окръга. В регистрите за населението могат да се намерят имена, чиито собственици са вече умрели, а се водят като живи, или пък новородени жители не са записани в регистрите и т. н. Водят се семейства, които нямат граждански брак, а някои актове за женитба не са подписани. На много места обществените съвети на пълномощника съществуват формално.

При закриването на съвещанието другарят Сава Шиваров подчерта, че при новите изисквания е необходимо да се установи по-добър ред и култура в народните съвети. За да се спазват законните положения, членовете на изпълнителните комитети трябва да повишават непрекъснато своята подготовка.

Накрая началникът на Военното окръжие подполковник Младен Ценов прочете заповед на председателя на Окръжния народен съвет, с която се награждават служители от съвети те за добра военно-отчетна дейност.

Димо ВАСИЛЕВ

Майор Вихър

Юлиан Семьонов

43

контакти, ако те се появят, ръководството на отдел А-II да оказва помощ на Берг в разработката на тази перспективна операция.

Шефът на гестапо попита Берг:

— Слушайте, а полковник Берг не е ли прекалено голяма фигура за вербуване при червените?

— Приятно ми е да чуя — усмихна се Берг, — че ме смятат за голяма фигура.

Шефът отговори:

— Разберете ме правилно. Това е термин, а съвсем не е понятие.

— Разбирам ви правилно — отговори Берг, — просто използувам възможността да се шегувам в разговор с човек, който разбира от хумор. Уви, това е рядко качество... Струва ми се, че ако им предложа услугите си и в случай, че те приемат това предложение, ние ще влезем в контакт с високопоставени лица от червеното разузнаване. А това е къде по-хубаво, отколкото ако би им предложил услугите си унтерофицер. По онзи кръг от интереси и по онези въпроси, които могат да поставят пред мен, ще разберем техните по-нататъшни планове, а не местните интереси на поляците или в най-добрия случай на дивизиите, стоящи срещу нашата отбрана на този или онзи участък от фронта.

Шефът седеше замислено, играейки си с шепа моливи, хапеше горната устна и присвиваше лявото си око.

Берг продължи:

— Ако тази операция мине успешно, мисля, че Калтенбрунер ще остане крайно доволен от нас.

Това беше покана за танц: Берг даваше аванс за взаимна слава.

Шефът на гестапо постави моливите на дебелото стъкло, присви двете си очи и вдигна слушалката на телефона.

— Ото — каза той на ръководителя на отдел А-II, — с Берг замислихме интересна работа. Качи се при нас, моля те, ще уговорим подробностите.

„Към десет часа — писа Берг — ние седнахме да вечеряме.

ТЯ. Аз мислих много над нашите разговори.

АЗ. Е и?..

ТЯ. Разберете ме, не мога да повярвам на вашата честна дума. Веднъж ние повярвахме на честната ви дума.

АЗ. Кои са тия ние?

ТЯ. Ние — СССР.

АЗ. На чия дума повярвахте?

ТЯ. Повярвахме на честната дума на немците в тридесет и деветата година".

По-нататъшния разговор Берг не записа, защото той имаше следното съдържание:

„БЕРГ. На немците ли?

АНЯ. На кого още?

БЕРГ. Ако не ми изневерява паметта, то в един от вашите официални документи, по-конкретно в доклад на Сталин, беше казано: „Хитлеровци идват и си отиват, а немският народ остава..." Не трябва да смесваме с един човек цял народ".

Цялата по-нататъшна част на разговора Берг възпроизведе напълно:

„ТЯ. Можете ли да изпратите писмо от мен до нашето командуване?

АЗ. Какъв е смисълът?

ТЯ. Това ще бъде достатъчна гаранция за моето съгласие.

АЗ. Напротив. Няма да ви повярват.

ТЯ. Защо?

АЗ. Защото е немислима работа полковник от немското разузнаване да отправя писмо от руска разузнавачка през линията на фронта.

ТЯ. Има възможност да се свържа с командуването, без да се препраща през линията на фронта. Защо да се изключва такава възможност?

АЗ. Какво пък... Интересно е... Макар и много опасно. Ако се провалите тук, вие или вашите тукашни ръководители, тогава по-скоро от всичко ще попаднете в ръцете на гестапо. И там ще ви измъчат.

ТЯ. Грешите. Тука мога да ви дам всякаква гаранция.

АЗ. За в бъдеще: старайте се да бъдете по-голям аналитик. Подчинявайте чувствата на разума. Всичко не е толкова просто, колкото сега си представяте. Всичко е значително по-сложно.

ТЯ. Прав сте. Но само че прекомерно голямото усложнение е също така опасно, както и опростяването. И не толкова опасно, колкото смешно.

АЗ. Готов съм да се срещна с ваш човек и да му предам известие от вас. Мога да му предам — във вид на аванс — някои документи от онази област, която ви интересува и да донеса от този ваш човек съобщение предал ли съм му тези документи или не.

ТЯ. Какви именно документи можете да предадете?

АЗ. Ето, заповядайте, за избор: тук е дислокацията на частите на гарнизона, плановете за преместване на войските в гарнизона...

ТЯ. Това може да бъде лъжлива информация от ваша страна.

АЗ. Разбира се. Всичко може да бъде. Всичко може да бъде, ако на никой не се вярва. Изобщо, както изглежда, нашият разговор трябва да се смята за несъстоял се. Аз ще спася живота ви, ще ви изпратя в лагер. Но хайде да не се връщаме повече към това мое предложение.

ТЯ. Защо пък... Аз между другото мога да съобщя на вашето началство за предложенията ви.

АЗ. Това е глупаво по три причини: първо, няма да ви повярват, второ, това ще ви струва живота и, трето, никога вече няма да мога да се опитам да ви помогна във вашата борба.

ТЯ. За това, да се свържете с нашите хора тук, и дума не може да става: те са напуснали своите явки и аз не зная къде може да са.

(Следва)

РЕОРГАНИЗАЦИЯТА НА МЕСТНАТА ПРОМИШЛЕНОСТ — НЕОТЛОЖНА ЗАДАЧА

Преустройването на нашата местна промишленост с остаряла занаятчийско-манифактурна база и примитивна организация на труда в промишленост с нова съвременна техника, с механизирани и автоматизирани производствени операции и с организация на труда, обоснована на научни основи, не е лека задача. И разрешението на тази важна за етапа на развитие на тези предприятия задача, безспорно, няма да се извърши за ден или два. Докато се конкретизират необходимите мероприятия и натрупат средства, докато се подготвят кадри с необходимата научно-техническа култура, как то и опитни и висококвалифицирани работници, ще мине доста време.

В много от нашите промкомбинати, когато стане дума за реорганизиране на производство то, ръководствата на тези предприятия изтъкват, че за създаване на един съвременен модернизиран производствен процес пречи липсата на просторни помещения. Безспорно, нуждата от нови просторни и светли сгради за производствени цели е повече от очевидна. Това условие обаче, не е единственото, което липсва на предприятията от отрасъла „Местна промишленост“, за да изостават от съвременните изисквания.

В промкомбинат „Трансмарика“ можем да съпоставим два цеха — цеха за изработка на дограма и механическия. Първият е с по-стари помещения, но с по-правилно вътрешно разпределение на техническите средства. Поточността на производство тук е спазена, има и аспирация. В него и работата на дърводелците спори, и производствената програма се изпълнява добре. Вторият цех в началото на тази година се настани в две нови помещения. Но вътрешното разпределение на помещенията е такова, че са повече пригодни за жилищни стаи, отколкото за един цех. Оттук невъзможността за въвеждане на поток в производството и отново старата така наречена „подова“ технология, т. е. прехвърляне детайлите ръчно от струг на струг, от помещение на помещение.

За работниците от цеховете за втъкана бродерия, бояджийския, плетачния, предачния и тези за тъкане на черги от промкомбинат „Текстил“ нови просторни помещения са жизнено необходими. Не само заради хигиенизиране на тези цехове, но и за допускане дневна светлина към работното място на работещите тук. Едва ли е необходимо да се привеждат цифри и факти, за да се убеди ръководството на този промкомбинат, че естествената дневна светлина ще увеличи производителността на труда, ще се увеличи работоспособността на хората и ще се намалят злополуките, ще се запази здравето на хората за по-дълго време, а това е в интерес на социалистическото общество. Ако ли се опитаме пък да направим сравнение между производителността на труда между ръчната совалка, задвижвана от ръка на работничка от цеха за тъкане на черги на този комбинат, и автоматическата совалка, ритмично тласкана от автомат в ДИП „Добруджа“, ще се убедим, че е невъзможно дори да се прави такова сравнение нито в производителността на труда, нито в самата организация. Между изобретяването на тези два тъкачни стана и замяната на ръчната совалка с тази на автомата, лежат цели векове. Не е ли време да предадем дървения тъкачен стан заедно с ръчната му совалка в историческия музей на промишлеността? Да вложим повече усилия и средства за пробиване път на новото — икономически изгодното и съвременното, а то от своя страна ще се изкупи бързо със своите ефективни резултати.

За въвеждането на нови производствени мощности в предприятията от „Местната промишленост“ не без значение е и така наречената малка механизация, въвеждането на която е по възможностите на всеки трудов колектив.

За подобряване на технологическия процес и организацията на труда в предприятията от „Местна промишленост“ голяма роля ще изиграят Научно-техническите дружества. В промкомбинат „Електрометал“ НТС, оглавяван от главния инженер на предприятието Желязко Кушев, през тази година поведе активна борба за преустройство на производството. Това дружество навреме разработи документация за нововъведенията. На територията на леярната прокараха теснолинеен път, с обща дължина около 150 метра и до края на годината ще я удължат с още 100 метра. По техническа документация, изработена от дружеството, са направени два стенда за изпробване чугуненитe канализационни тръби. Пуснати са в експлоатация два барабана за почистване на чугунени отливки. До края на годината ще бъде пуснат още един такъв барабан. Пусната е за тръбите и една осмолителна система, колерганг за механизирано приготвяне на формовачните смеси. Въведена е в експлоатация подвижна голяма пота за леене на тежки отливки. Пусната е в ход нова вагрянка и още една сушилня за сушене на сърцата. За стоманолеярната е доставена втора пещ, с чието пускане в ход мощността на стоманолеярната ще се увеличи два пъти.

Въвеждането на новите технически мощности облекчава труда на работниците и увеличава производствените възможности. При въвеждането на горепомената тите нови технически съоръжения числениият състав на цеха е увеличен само с 3 човека.

Раздвижването на техническата мисъл в това предприятие се отразява и в подобрение на производството в Механомонтажния цех. Тук са въведени през тази година — монорелсов път с електротелфер за обслужване стругарите, конзолен кран за обслужване на голямата фрезмашина. За премахване на „подовата“ технология е направен приземен релсов път с платформени вагонетки. Същевременно се разширява помещението на цеха с 30 на сто, с което ще се подобрят условията на работа, като се въведе поточност.

За внедряването на тези съоръжения проявиха голямо усърдие както главният инж. Желязко Кушев, така и ръководителите на съответните цехове Иван Чакъров, Марин Алексиев, бригадирът на стругарната бригада Иван Дачев и др.

За подобрение организацията на производството, труда и управлението в промкомбинат „Електрометал“, неотдавна бе изградена комисия за обществен преглед на труда, с цел въвеждане на научна организация. Из работва се схема на производството на предприятието, по която в началото на идущата година ще се коригират условията на труда. Преработват и окомплектоват документациите на номенклатурните изделия и пр.

За подобряване квалификацията на работниците подработен е учебен план, чието изпълнение ще започне скоро. Изпращат се работници за повишаване тяхната квалификация в други предприятия и т. н.

Такова активно участие на инженеро-техническите кадри и на работниците от всяко предприятие е необходимо и важно условие за реорганизацията на предприятията от раздела „Местна промишленост“.

Михаил ТОМОВ

Включването на фуражна царевица в дажбата на кравите осигурява по-висок млеконадой. НА СНИМКАТА: Доставчиците от бригадата на Петър Йорданов в Ситово подготвят зелена храна за животните.

Допълнителният план ще бъде изпълнен

Ненапразно в кравефермата на с. Цар Асен работят доячи, завоювали званието „Ферма за комунистически труд“. През последните години те винаги преизпълняват плана за млеконадоя. И сега ще успеят да надвишат количеството мляко, което се предвижда за годината.

При това животновъдите от Цар Асен ще изпълнят и плана за допълнителното количество мляко. Досегашните резултати показват, че те ще се справят добре с тази важна задача.

Общо за годината, заедно с допълнителния план, във фермата трябва да се надоят 235 т мляко. Получени са вече 180 тона. Графиците редовно се изпълняват.

Какви нови моменти има в работата на животновъдите?

На първо място те подобриха грижите за кравите от стадото. Към ежедневната им дажба включиха допълнително и определено количество смлени слънчогледови пити. Този груб фураж е много евтин и подобрява млечността. Пастирите редовно извеждат животните на паша в освободените от пролетници блокове. В дажбата се включват цвекло и цвеклови рязанки.

Бригадирът Васил Тонев е разтревожен обаче от това, че във фермата, въпреки многократните му настоявания, все още не са получени допълнителни количества смески, които биха осигурили надояването на повече мляко.

Той е доволен от работата на хората си, при които текучеството не е познато. Гледачите постигат значителни икономии на фуражи. Затова себестойността на 1 литър мляко при тях е 15,50 стотинки, при изкупна цена 19 стотинки. Това ще помогне и тази година фермата да бъде рентабилна.

Единственото, немаловажно обстоятелство, което не е посочнато от гледачите, е липсата на необходимата чистота. Както в помещението за животните, така и в стаята и клуба на гледачите е замърсено. Известна вина за това имат и специалистите, които не винаги снабдяват фермата с необходимата за подсушаване вар, но основната вина си остава в гледачите. Те трябва да влагат много по-голямо старание за поддържане хигиената на животните и помещенията. Да проявяват нетърпимост към неугледния вид на обора и стаята за почивка. Да личи, че тук се трудят хора от колектив, постигнал високо звание. Още повече, че фермата е кандидат-племенна и неспазването на санитарните изисквания без съмнение ще окаже отрицателно влияние върху правилното развитие на животните.

Мария ТРИФОНОВА

Механизираното товарене на оборския тор пести много труд и време за кооператорите от с. Искра.

НА СНИМКАТА: Трактористът Стоян Недев в момент на работа с кран-товарач.

Само грубият фураж не решава въпроса

ГОДИНИ наред фуражът в кооперативното стопанство в Малък Преславец беше оскъден и недостатъчен. Това създаваше големи трудности за животновъдите, особено през месеците март и април. В този период продуктивността на животните рязко намаляваше, а себестойността на получената продукция бързо растеше. За отстраняване на тези недостатъци първо се увеличи площта на люцерната, граха, фия и др. Тези култури се отгледаха при спазване необходимите агротехнически изисквания.

В резултат на подходящата обработка през тази година в кооперативното стопанство можа да се получи за пръв път толкова много фураж за животните. Само за говедата и кошете в с. М. Преславец са осигурени досега 577 т люцерна, 215 т грахово сено, фий и мухар — 50 т и 1 200 т силаж. За нуждите на животните в тия ферми има складирана още около 60 т овършана люцерна и 320 т слама.

В овцефермата, където ще презимуват 1 700 животни, вече са осигурени грахово сено 153 т, люцерново—130 т, овършан грах и бобенище—102 т и силаж — 380 т. До самата ферма е складирана над 300 т слама. Предстои да се силажират още 700 т царевичак.

В животновъдните ферми на с. Долно Ряхово ще презимуват 160 телета, 40 коня и 1 800 овце. За тяхното изхранване е осигурен достатъчно груб фураж. В стопанския двор са складирани 240 т първокачествено люцерново сено, грахово сено—133 т, фий—72 т, бобенище — 30 т, овършан грах и люцерна —50 т и 230 т силаж. В най-скоро време за нуждите на животните ще бъдат приготвени още 300 т силаж. Складирани са и 187 т слама. По всичко личи, че наличните груби фуражи, както и тези, които сега ще се подготвят, ще бъдат достатъчни. Необходимо е обаче кооперативното стопанство да направи всичко възможно за задоволяване нуждите на животните с концентриран фураж.

В стопанството се извършва и подготовка на помещенията, в които ще презимуват животните. Някои сгради са ремонтирани и дезинфекцирани. Стаите за гледачите са измазани и добре обзаведени. Много добре е обзаведен и клубът на животновъда. Тук всеки гледач ще прекарва приятно своята почивка.

Не е решен добре въпросът с водоснабдяването на някои говедовъдни ферми. Въпреки направеното, голяма част от работата около водопоя трябва да се извършва от самите гледачи.

Сега ще бъдат водоснабдени два обора в с. Долно Ряхово. Подготовката за това е извършена. Каналите са изкопани, тръбите доставени. Нужно е било обаче комисията по подготовката за презимуването на животните отрано да постави въпроса за автоматичното водоснабдяване на фермите.

Поради липса на средства препокриването на единия овчарник в с. Долно Ряхово се отлага за догодина. Дори и при покриването на другия строителната група на Костадин Найденов срещна големи трудности. Макар работата да е почнала на първи септември, и досега тя не е завършена, защото липсват сламени рогозки и цигли. Поради подценяване някои от задачите около презимуването още не са започнати. Такова е положението в с. М. Преславец, където е запланувано да се направи 200 кв. м настилка пред телчарника, за да се избегне калта. Остъкляването на помещенията и в двете села се смята за полека задача и се отлага за по-късно.

Необходимо е комисията по подготовката за презимуването на животните да настоява за навременното и качествено изпълнение на заплануваните задачи. Само с добре подготвени помещения и достатъчно фуражи ще се обезпечи получаване на заплануваната продукция през зимния период.

Халил ИБРАХИМОВ
(наш кореспондент)

ПРЕДИ ДА ЗАПОЧНЕ ЗИМАТА

Всички овцевъди от Попина са заинтересовани от доброто презимуване на животните. Те се отнасят с необходимата сериозност към борбата с яловостта.

Голямо внимание се отделя и за пълното задоволяване на фермата с фуражи. Съхранени са над 100 т люцерново сено, 30 т грахова слама, 100 т бобенище, 150 т силаж от смески и царевица. За овцете ще се превози в двора на фермата и царевичак. Ще се направи още силаж от вторите култури.

Привърши подготовката на сградите. Те са ремонтирани. Поправени са хранилките и оградите. Навесите са дезинфекцирани. Почистени и варосани са стаите за овчарите.

Попинските овцевъди се подготвят да посрещнат тежките зимни дни.

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

ДЪРЖАВНО СТРОИТЕЛНО ОБЕДИНЕНИЕ
РАЙОН „ВЪТРЕШНИ ИНСТАЛАЦИИ И МОНТАЖ“ — РУСЕ

О Т К Р И В А

тримесечен курс по следните специалности:

1. ТОПЛОМОНТАЖНИЦИ
2. ВЪТРЕШНИ ВК ИНСТАЛАЦИИ
3. ГАЗОЗАВАРЧИЦИ
4. ТЕНЕКЕДЖИИ КЛИМАТИЧНИ ИНСТАЛАЦИИ И ВЕНТИЛАЦИИ

През време на обучението курсистите получават издръжка
За нежечени — 25 лева месечно
За женени без деца — 40 лева месечно
За женени с деца — 50 лева месечно и семейни добавки за деца, безплатна храна, работно облекло и квартира в общежитие.

Завършилите успешно курса получават разряд по специалността, настаняват се на постоянна работа по строителните обекти на съответния окръг, като съгласно постановление № 10 на Министерския съвет трябва да останат на работа в организацията най-малко три години.

ЗАНЯТИЯТА ЗАПОЧВАТ ОТ 1. X. 1967 ГОДИНА
ЗАПИСВАНИЯ:

Разград — ДСО група „ВИМ“ тел. 22-11.

Силистра — ДСО район „ВИМ“ тел. 20-06—др. Й. Минков

Търговище — ДСО група „ВИМ“ тел. 22-72

За Русе и останалите окръзи район „ВИМ“ ул. „Дунав“ 9, II етаж, тел. 53-59.

Срок за подаване молби 30. IX. 1967 година.

Приемат се отслужили военна служба.

О Б Я В А

ИВАН ПЕТРОВ гр. СИЛИСТРА ул. „СКОБЕЛЕВ“ № 7-а ПРОДАВА НА ИЗГОДНИ ЦЕНИ 29 ПЧЕЛНИ СЕМЕЙСТВА в кошери „ДАДАНБЛАТ“. Напълно изградени плодникови и магазинни рамки.

ЖЕЛАЕЩИТЕ МОГАТ ДА ЗАКУПЯТ И ПО-МАЛКО ОТ 29 КОШЕРА.

О Б Я В А

ДИП „КЕРАМИЧНА ФАБРИКА“ — СИЛИСТРА ТЪРСИ НЕОГРАНИЧЕН БРОЙ РАБОТНИЦИ И РАБОТНИЧКИ.

ЗА СВЕДЕНИЕ И СПРАВКА — ЛИЧЕН СЪСТАВ

О Б Я В А

ДМЗ „МЕЛНИЧНИ МАШИНИ“ — РУСЕ РАЗПОЛАГА СЪС СВОБОДЕН КАПАЦИТЕТ ЗА РЯЗАНЕ НА ЛАМАРИНА ДО 12 мм НА ГИЛОТИНА И ОГЪВАНЕ НА АБКАНТ МАШИНА ДО 4 мм.

Справка: телефон 57-98 и 44-65.

О Б Я В А

ОКРЪЖНА БОЛНИЦА — СИЛИСТРА ТЪРСИ ДА НАЗНАЧИ ЗА ПАРНАТА ЦЕНТРАЛА:
1. ПРАВОСПОСОБНИ ОГНЯРИ ЗА ВИСОКО НАЛЯГАНЕ НА КОГЛИ С МАЗУТ — 6.
2. МАШИНЕН ТЕХНИК — 1.
3. ХИМИК — 1.

СПРАВКИ — ЛИЧЕН СЪСТАВ.

ОТ РЪКОВОДСТВОТО

С Ъ О Б Щ Е Н И Е

ОСП „ВОДОСНАБДЯВАНЕ И КАНАЛИЗАЦИЯ“ — гр. ВАРНА съобщава на интересуващите се ДЗС, ТКЗС, гражданите и други от града и окръга, че разполага с големи количества органична тор, производство на собствената пречиствателна станция в индустриалния квартал гр. Варна.

Съдържанието на торта е следното:

чист азот 16 кг на 1 тон

фосфор — 15 кг на 1 тон

калий — 14,5 кг на 1 тон

Стойността на 1 куб. м тор, който се равнява средно на 800 кг, е 5 лева, в което е включено и натоварването.

С 1 куб. м тор може да се натори 1 декар посеяна площ.

При уговорка може да се осигурява транспорт с коли, които като обратен товар за съответните посоки.

За справки отдел „Пласмент“ — тел. 26-46—Варна.

ОТ ПРЕДПРИЯТИЕТО

БАЗА ЗА ТЕХНИЧЕСКО РАЗВИТИЕ ПО ОРГТЕХНИКА — СИЛИСТРА

Т Ъ Р С И:

Машинни инженери — ръководители групи —2
Машинни инженери — конструктори и технолози — 10
Електроинженери — 2
Шлосери V до VIII разряд — 6
Фрезисти V до VIII разряд — 1
Химици — 5
Машинописец-специалист — 1
Заплащане по новите щатни таблици.

ОТ РЪКОВОДСТВОТО

1 октомври Котел

Празник на поезията

Утре, 1 октомври, ятото на поети те ще огласи с вдъхновените си пес ни малкия старопланински град Ко тел, родно място на възрожденския поет, борец за народна свобода, Ге орги Сава РАКОВСКИ.

Тази година посрещаме праздни ка на поезията в навечерието на ед на славна годишнина. Славна. Тази дума не се ли поизноси от употре ба? Този път тя звучи съвсем естествено, съвсем оправдано. Наис тина, славна е 50-годишнината от Октомври. Петдесет години след по бедата на първата социалистическа революция комунизмът е могъщо революционно учение, чрез което милиони хора преустроиха живота и мисленето си и тръгнаха по пътя на щастието.

Както всички трудещи се, и по етите осъзнават величието на този празник, който ще бъде честуван от всички прогресивни хора на пла нетата.

И най-интимните стихове на на шите поети са възхвала на живота, на този живот, който дойде благода рение на великия Октомври.

Гостува ни поетът Петър Алитинев

НАВОДНЕНИЕТО ВЪВ ФЛОРЕНЦИЯ

Какво небето над Тоскана
разсърди толкоз изведнъж,
че в облаците зейна рана
и рукна непрестанен дъжд?

Потече Арно страшна, мътна
и в гневната си паст, без жал,
дървета и мостове глътна.
Флоренция потъна в кал.

Потъна цяла „Санта Кроче".
Вълните лижат мълчешком
рисунките в капела „Строци",
на Данте каменния дом.

В неистови, жестоки бездни
твореното през векове
и страдано изкуство чезне
за мигове, за часове.

Погиват тъжни под небето,
потънали в калта съвсем,
на Тициан платната, дето
безсмъртни винаги зовем.

СНЕЖНО УТРО

Светлината извира, извира,
с милиарди кристали блестят
равнината, гората, баира,
хоризонта, далечния път...
Няма никъде нищо по-нежно,
по-спокойно, по-чисто, добро,
от туй тихо разсъмване снежно
сред поле и небе от сребро.
Положително то ще е дало,
всичко тъмно у нас да руши —
онуй бяло и светло начало
в търпеливите наши души!

ВАКАНЦИЯ НА МОРЕ

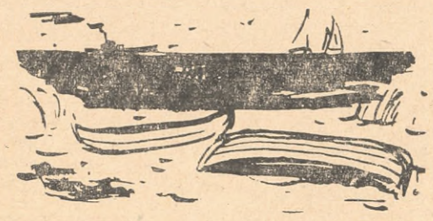
Пътеките подобно бързи ручеи
от стръмното в морето се затичват
и вливат в него гласовете звучни
на малките момчета и момичета.

Морето ги поема на плещите си
(защите тъй на рамене ги носят).
А с белите плесници на вълните
наказва дързостта им чипоноса.

Морето никого на този свят не глези.
Ревниво пази своя собствен климат.
Но рано е това да знаят тези
деца — на вид почти неразличими.

Животът им сега се казва лято.
Морето с миди им напълва пазвите,
сдружава ги със гларусово ято
и с тях на свой разбран език
приказва.

Децата искат да узнаят скоро
лъжа ли са романите, пиесите —
че те видяха даже конче морско,
но Морски вълк
не срещнаха до днеска...

* * *

Малки села като тичинки
във големия цвят на света,
но родили герои лични —
жители на вечността.

Градовете честолюбиви
още спорят за някой ум,
за началото на кривата
от рождение до куршум...

И във славата си улисани,
все не могат да поделят
един Омир, или Паисий
и е спорът все насред път...

А съществува, знам, мълчаливо,
свито в себе си селце,
във което се е родило
неумиращото сърце.

Безразлично е то към спора,
то изгаря във трудов плам
и е скромно като героя
в него раснал за път голям!

Симеон МАНОЛОВ

* * *

Понякога да ме оставяш сам.
Аз искам сам спокойно да измеря
дали вървя направо все натам —
към комунистическата ера.

Дали не съм излъгал някой ден,
за да добия почест и имане,
дали от бедността зашеметен,
не съм нанесъл болки или рани?

Дали не съм забравил твоя смях
и тихите целувки топли, парещи?

Най-хубаво е, щом без капка страх
на собствения огън се изгаряш!

Ижо СОКОЛОВ

* * *

Един догарящ лъч над Дунав
в очите ни ще потече.
Ги, непознатото момиче,
аз, непознатото момче...

И може би в оная сянка
на стария разперен дъб
ще те целуна, ще заплачеш
и ще застанеме с гръб...

След мен реката ще протегне
като ръка една вълна —
жестока, закъсняла нежност,
когато вече си сама...

Енчо ЕНЧЕВ

Литературен конкурс „Светлините на Октомври"

* * *

Искам
поезията ми да бъде
малка къща на стръмен склон.
Хора,
тръгнали нагоре
към неоткрити истини
пред вратата ѝ,
уморили се,
да се спират.
От извора
на сърцето ми младо
да пият надежда,
от ръцете ми загорели
и честни
залъци вяра да вземат,
гласът ми
барабанните удари
на дните ни тревожни
да им възвестява,
та никога да не закъсняват
с омразата
и обичта си.

Николай ЙОРДАНОВ

СВОБОДА

Хората
те носеха в мечтите си,
за да им светиш
като ден.
Падаха,
възкръсваха убитите,
за да не бъдеш
само сън...
О, колко скъпо те платиха
нашите бащи тревожни,
вървели подир твойте
ослепителни слънца...
О, колко скъпо те платиха
наште майки почернели,
заридали неутешно
над невръстните деца...
И какво, че ний не крачехме
в оня строй — и мъдър, и суров —
дълбоко в нашите гърди заудря
една омраза, и една любов.
... И ако някога помръкнат твоите слънца,
ще те понесем в гърдите си,
за да ни светиш като ден,
ще падаме като бащите си,
за да не бъдеш само сън.

Димитър БОЧЕВ

За най-малките

ПИПЕРКО

Какво от туй?
Приличам
на рогче от козел,
но знайте:
от земята
аз силата съм взел!

Пиперки щом ядете,
юнаци ще растете!

ПОДСКАЧАЙ С НАС!

Бялото зайче
клюмна ушенца:
— Пак ме настъпи,
малко момченце!

— Зайко, прощавай!
Моля те аз!
Хайде, подскачай,
Зайко, със нас!

ТОПКО, ПОЛЕТИ!

Хайде, на висо-о-ко,
топко, полети,
но при мен отново
завърни се ти!

А сега дале-е-че
търколи се пак!
Аз ще те намеря —
вече съм юнак!

Стефанка СТАНЕВА

МЪЛЧАНИЕ

Защо мълчи след бурята брезата,
защо с листа уплашена не шушне
и тънките ѝ клони като смазани
към влажната трева ръце отпущат?
Тополите шумят и в надпревара
оплакват се от грубостта на вятъра.
А тя мълчи. И по листата парят
сълзи сребристи, във тревата капят.
Защо мълчи и никому не казва
как трепетна очакваше тя бурята
и вятърът с могъщите талази
във клоните ѝ лудо да се втурне?
Тя искаше в ръцете му прекършена
да падне, до насита да я милва.
И тая буря нивга да не свършва,
да я люлее в прегръдката му силна.
А вятърът дотича и прегърна
високите и гъвкави тополи.
И не видя брезичката посърнала
с очите си златисти как го моли.

Красимира ОРЛОЕВА

БАЩИН ПЪТ

Откъс от поема

... Ние се родихме малко късно —
просто трябваше да се родим,
за да следва всичко непрекъснато.
За да продължим!

Щастието беше много близо.
Път ни дадоха, за да вървим.
Пробвахме... и нищо не излизаше.
Нямаше кого да обвиним.

Себе си ли? Вярвахме във себе си.
Търсехме за вярата си път,
искахме над пропасти и хребети
мокрите платна да заплющят.

С падане се учехме да ходим,
но от много падане боли.
Трябваше да се родим проходили,
за да ни е лесно да вървим...

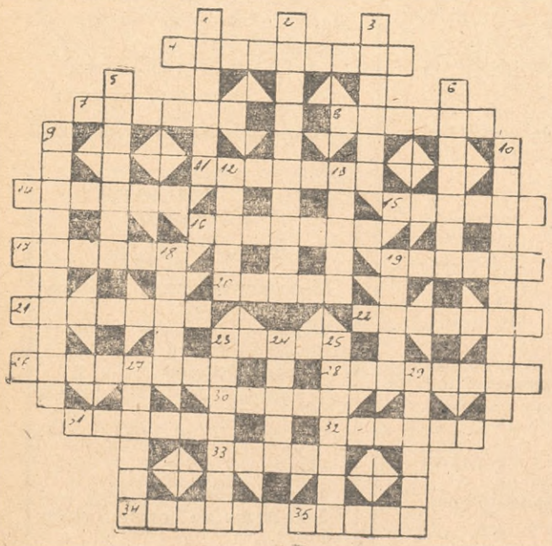
И вървяхме, а боляха дланите,
устните се пукаха до кръв...
Вярвахме, че двадесет Монблани
нямат сили да ни задържат!

Валентин ЧЕРНЕВ

Потърсете тези стихосбирки по книжарниците.

ЛИТЕРАТУРНА КРЪСТОСЛОВИЦА

ВОДОРАВНО: 4. Единственият български поет, когото само смъртта лиши от Нобеловата награда 7. Известен френски поет и литературен критик 8. Бележит френски поет, философ и историк 11. Наш млад поет-пейзажист 14. Цикъл стихотворения от поетичното творчество на класика на румънската литература Тудор Аргези 15. Древногръцки бог на виното и веселието 16. Наша поетеса, родена в гр. Тутракан 17. Женско име, което се среща често в поемите на Ламартин 19. Софийско учреждение, занимаващо се с обучението на чужди езици 20. Музикално списание, излиза в гр. Силистра през 1894 г. 21. Съвременен украински поет, преводач от български 22. Българска поетеса, поетичният талант, на която намери признание в мно го страни по света 23. Румънски поет-лирик от български произход, последовател на М. Еминеску 26. Двете имена на наша поетеса от по-старото поколение 28. Наш съвременен революционен поет, написал най-хубавото стихотворение за Партията 30. Прилагателно за плътност 31. Наш поет, два пъти лауреат на Димитровска награда, починал неотдавна 32. Световно известен румънски поет, починал през м. юли т. г. 33. Град в Мароко 34. Латински поет, приятел на Хораций и Виргилий 35. Кубински поет и журналист-комунист.

ОТВЕСНО: 1. Драма от Йордан Йовков 2. Двете имена на талантлив наш поет, възпял романтиката на социалистическото ни строителство 3. Един от литературните псевдоними на Людмил Стоянов 5. Едно от най-известните стихотворения на Хайнрих Хайне 6. Най-видният унгарски поет 9. Двете имена на български млад поет-сатирик 10. Голям наш поет—родоначалник на социалистическия реализъм в българската литература 12. Цвете, дало название на дните на поезията в гр. Ловеч 13. Най-известният унгарски композитор на опери 18. Древногръцка богиня на мъдростта и победата 19. Индийски прогресивен писател и обществен деец 23. ... листа — съветски игрален филм 24. Синоним на рефрен, в източната поезия 25. Собственото име на съветски писател, автор на популярни детски повести 27. Наш млад поет-лирик и сатирик, работещ във в. „Стършел" 29. Именит руски съветски поет от началото на нашия век.

Георги КАРАПАНАЙОТОВ

Мисли, надживели вековете

Мислите ли, че ако Лаура беше жена на Петрарка, той цял живот щеше да ѝ посвещава сонети?

БАЙРОН

Има творчество без щастие, но няма щастие без творчество.

ЛУНАЧАРСКИ

Да живееш без илюзии — в това е секретът на щастието.

АНАТОЛ ФРАНС

Искаш ли да отегчиш някого, разкажи му всичко.

СТЕНДАЛ